

W. H. RYLANDS.

BREVIARIUM

ROMANUM.

BREVIARIUM

ROMANUM.

BREVIARIUM

ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM,

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM,

CLEMENTIS VIII. ET URBANI VIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM

CUM OFFICIIS SANCTORUM

NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE AD HANC DIEM CONCESSIS.

PARS ÆSTIVA.

MECHLINIÆ,

H. DESSAIN, SUCCESSOR P. J. HANICQ,

SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHI.

M. D. CCC. LXI.

EX DECRETORUM REGISTRO

SS. RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRA Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V, de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in altiorem ritum: neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rit. Congr.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum Sanctissimo D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit, et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✝ Sigilli.

T. TEGRIMIUS, *Episc. Assisiens. Secret.*

EJUSDEM PRO SANCTIS

AD LIBITUM.

EADEM Sacra Rituum Congregatio, habita die 2 Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquam diem Festorum mobilium; sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24 Januarii 1682 generali Decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis Festis, vel Octavis, Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS

IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ, recitanda ex Decr. Sac. Rit. Cong. 11 Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11 Augusti 1691; et Sanctissimus approbavit die 19 Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✝ Sigilli.

J. Vallemanus *S. R. C. Secret.*

DECRETA GENERALIA

CIRCA RUBRICAS.

Cum Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus, concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus, celebrentur varia Officia per annum, verbi gratia de SS. Sacramento, vel de Sanctis. in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel Semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus.

Secundum. An dies impeditus Festo Duplici vel Semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo Duplici, vel Semiduplici translato; quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum Duplex, vel Semiduplex etiam translatum, nec non dies octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum.

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus.

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Colloredo respondit:

Ad Primum. Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria ij. Rogationum, nec in illa Fería, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad Secundum. Affirmative.

Ad Tertium. Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✝ Sigilli.

B. Inghirami, *Sac. Rit. Congreg. Secret.*

ENGELBERTUS,

MISERATIONE DIVINA TITULI S. BARTHOLOMÆI IN INSULA S. R. E. PRESBYTER CARDINALIS STERCKX,
ARCHIEPISCOPUS MECHLINIENSIS, PRIMAS BELGII, ETC.

Omnibus has visuris Salutem in Domino.

Cum a Papa URBANO VIII. decretum sit, ne quis Typographus Breviarium Romanum, Pii V. Pont. Max. jussu editum, CLEMENTIS VIII. primum, nunc denuo ipsius URBANI VIII. auctoritate recognitum, imprimat vel in lucem edat sine licentia eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci, ac nisi prius ab eodem cum exemplari typis Vaticanis anno 1632 excuso concordare fuerit repertum, hinc est quod Nos dederimus licentiam dilecto Nobis Huberto DESSAIN, Archiepiscopatus nostri Typographo, illud imprimendi, quin et cæteros omnes libros qui ab eodem ortum habent et seorsum imprimi consueverunt: dummodo tamen, in impressione absolvenda, nuperrima, vel alia correctiori uteretur editione Romana, et illius exemplo absolute et strictissime se conformaret: super quo tam præmemorati Typographi, quam revisoris Rev. D. P. M. OLIVIERS, Presbyteri a Nobis deputati, conscientiam oneravimus; cui revisori diligentem novorum typorum cum exemplo collationem instituendi, ut errores quicumque averterentur, curam commisimus. Insuper in hoc Breviario apponi jussimus non tantum Officia nova præcedentibus editionibus jam inserta, sed et Officia a SS. D. N. PIO Papa IX. ad universalem Ecclesiam extensa.

Postquam autem Brev. in 8°, ut vocant, prædicti H. DESSAIN opera ac typis absolutum intelleximus, et per revisorem a Nobis, ut præfertur, deputatum, fuimus legitime informati illud cum suo originali, diligenti collatione facta, convenire, atque prædicta Officia apposita fuisse, dictum Breviarium in-8°, in quatuor partes excusum, approbavimus, evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentes approbamus, et licentiam damus.

In quorum fidem hasce subsignavimus sigilloque nostro ac Secretarii nostri chirographo muniri fecimus, Mechliniæ 17 Januarii 1861.

ENGELBERTUS, CARD. ARCH. MECHL.

De Mandato Eminentissimi ac Reverendissimi
Domini Cardinalis Archiepiscopi.

M. DHANIS. Secret.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum, dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE EJUSQUE NECESSITATE, AC KALENDARIO GREGORIANO.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus, ultra dies 365, contineret integras sex horas: et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij. Kal. Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv Luna paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kal. Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur, ut post quartam diem Octobris S. Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kal. Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur centesimi non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur: quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900, non sint, anno vero 2000 more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NUPTIÆ QUANDO CELEBRARI NON POSSINT, JUXTA DECRETUM CONCILII TRIDENTINI.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a Feria quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates nuptiarum prohibet: in aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

MODUS BREVIS AGNOSCENDI AUREUM NUMERUM CUJUSQUE ANNI

Numero anni, de quo quæris, adde unicam unitatem 1. Exempli gratia, 1834 adde 1; summam inde conflatam divide per 19; quod superest erit Aureus numerus ipsius anni: si nihil superest, erit Aureus numerus 19.

Tabella Litterarum Dom. ab Idibus Octobris anni correctionis 1582, (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

c	b	A g	f	e	d	c b	A
g	f	e d	c	b	A	g f	e
d	c	b A	g	f	e	d c	b
A	g	f e	d				

Usus hujus tabellæ hic est. Anno correctionis 1582 post Idus Octobris, (detractis prius decem diebus) tribuatur littera c primæ cellulæ, et sequenti anno 1583 littera b secundæ cellulæ, et anno 1584 dentur litteræ A g tertiæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1700, dabit Litteram Dom. propositi anni: quæ si unica occurrerit, annus erit communis: si vero duplex, Bissextilis; et tunc superior littera Dominicam

diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Matthiæ Apostoli : inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni. Exempli gratia : Sit invenienda Littera Dom. anno 1587 : numera ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos, (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula) cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno Littera Dom. d ; annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda Littera Dom. anno 1616 : numera ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, pervenies que ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c Dñicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Matthiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Alia tabella Litterarum Dom. ab anno 1834, *usque ad annum* 1900 *exclusive.*

e	d	c b	A	g	f	e d	c
b	A	g f	e	d	c	b A	g
f	e	d c	b	A	g	f e	d
c	b	A g	f				

Usus autem hujus tabellæ hic est. Anno 1834 tribuatur littera e primæ cellulæ, et sequenti anno 1835 littera d secundæ cellulæ, et sic deinceps ceteris annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit Litteram Dom. propositi anni : quæ si unica occurrit, annus erit communis ; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dom. diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE.

INDICTIO est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15; qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus Cycli a Januario in Bullis pontificiis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in diplomatibus, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est; initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab anno correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.	2.
3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10; et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

TABULA PASCHALIS

Aureus numerus		Cyclus Epact.	Littera Domin.	Septuag.	Dies Cinerum
16		xxiij	———	Jan.	Febr.
5		xxij	d	18	4
		xxj	e	19	5
13		xx	f	20	6
2		xix	g	21	7
		xviij	A	22	8
10		xvij	b	23	9
		xvj	c	24	10
18		xv	d	25	11
7		xiv	e	26	12
		xiij	f	27	13
15		xij	g	28	14
4		xj	A	29	15
		x	b	30	16
12		ix	c	31	17
1		viij	d	1 Febr.	18
		vij	e	2	19
9		vj	f	3	20
		v	g	4	21
17		iv	A	5	22
6		iij	b	6	23
		ij	c	7	24
14		j	d	8	25
3		*	e	9	26
		xxix	f	10	27
11		xxviij	g	11	28
		xxvij	A	12	1 Mart.
19	25	xxvj	b	13	2
8	xxv.	xxiv	c	14	3
			d	15	4
			e	16	5
			f	17	6
			g	18	7
			[illegible]	19	8
			b	20	9

ANTIQUA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Dom. post Pent.	1. Dominica Adventus.
Mart.	Apr.	Maii.	Maii.	———	———
22	30	10	21	28	29 Nov.
23	1 Maii.	11	22	28	30
24	2	12	23	28	1 Dec.
25	3	13	24	28	2
26	4	14	25	28	3
27	5	15	26	27	27 Nov.
28	6	16	27	27	28
29	7	17	28	27	29
30	8	18	29	27	30
31	9	19	30	27	1 Dec.
1 Apr.	10	20	31	27	2
2	11	21	1 Junii.	27	3
3	12	22	2	26	27 Nov.
4	13	23	3	26	28
5	14	24	4	26	29
6	15	25	5	26	30
7	16	26	6	26	1 Dec.
8	17	27	7	26	2
9	18	28	8	26	3
10	19	29	9	25	27 Nov.
11	20	30	10	25	28
12	21	31	11	25	29
13	22	1 Junii.	12	25	30
14	23	2	13	25	1 Dec.
15	24	3	14	25	2
16	25	4	15	25	3
17	26	5	16	24	27 Nov.
18	27	6	17	24	28
19	28	7	18	24	29
20	29	8	19	24	30
21	30	9	20	24	1 Dec.
22	31	10	21	24	2
23	1 Junii.	11	22	24	3
24	2	12	23	23	27 Nov.

TABULA PASCHALIS

Litteræ Dominic.	Cyclus Epactarum.	Septuág.	Di Cine
D	23.	18 Jan.	4 F
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Jan.	11 F
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Febr.	18 F
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Febr.	25 F
	1. * 29. 28. 27. 26. **25**. 25. 24.	15 Febr.	4 M
E	23. 22.	19 Jan.	5 F
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Jan.	12 F
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Febr.	19 F
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Febr.	26 F
	* 29. 28. 27. 26. **25**. 25. 24.	16 Febr.	5 M
F	23. 22. 21.	20 Jan.	6 F
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Jan.	13 F
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Febr.	20 F
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *	10 Febr.	27 F
	29. 28. 27. 26. **25**. 25. 24.	17 Febr.	6 M
G	23. 22. 21. 20.	21 Jan.	7 F
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Jan.	14 F
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Febr.	21 F
	5. 4. 3. 2. 1. * 29.	11 Febr.	28 F
	28. 27. 26. **25**. 25. 24.	18 Febr.	7 M
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Jan.	8 F
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Jan.	15 F
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Febr.	22 F
	4. 3. 2. 1. * 29. 28.	12 Febr.	1 M
	27. 26. **25**. 25. 24.	19 Febr.	8 M
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Jan.	9 F
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Jan.	16 F
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Febr.	23 F
	3. 2. 1. * 29. 28. 27.	13 Febr.	2 M
	26. **25**. 25. 24.	20 Febr.	9 M
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Jan.	10 F
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Jan.	17 F
	9. 8. 6. 7. 5. 4. 3.	7 Febr.	24 F
	2. 1. * 29. 28. 27. 26. **25**.	14 Febr.	3 M
	25. 24.	21 Febr.	10 M

NOVA REFORMATA.

ascha.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Dom. inter Pent. et Adv.	Prima Dñica Advent.
Mart.	30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28	29 Nov.
Mart.	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29
Apr.	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29
Apr.	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29
Apr.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29
Mart.	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Nov.
Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30
Apr.	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30
Apr.	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30
Apr.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30
Mart.	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Dec.
Mart.	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1
Apr.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1
Apr.	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1
Apr.	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1
Mart.	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Dec.
Apr.	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2
Apr.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2
Apr.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2
Apr.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2
Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
Apr.	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3
Apr.	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3
Apr.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3
Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
Mart.	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
Apr.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27
Apr.	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27
Apr.	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27
Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
Mart.	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Nov.
Apr.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28
Apr.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28
Apr.	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28
Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA

Anni Dñi.	Litt. Dom.	Aur. Num.	Epactæ.	Septuag.	Dies Cinerum	Pascha
1861	f	19	xviii	27 Jan.	13 Feb.	31 Mart.
1862	e	1	*	16 Feb.	5 Mart.	20 Apr.
1863	d	2	xi	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1864	c b	3	xxii	24 Jan.	10 Feb.	27 Mart.
1865	A	4	iii	12 Feb.	1 Mart.	16 Apr.
1866	g	5	xiv	28 Jan.	14 Feb.	1 Apr.
1867	f	6	xxv	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1868	e d	7	vi	9 Feb.	26 Feb.	12 Apr.
1869	c	8	xvii	24 Jan.	10 Feb.	28 Mart.
1870	b	9	xxviii	13 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1871	A	10	ix	5 Feb.	22 Feb.	9 Apr.
1872	g f	11	xx	28 Jan.	14 Feb.	31 Mart.
1873	e	12	i	9 Feb.	26 Feb.	13 Apr.
1874	d	13	xii	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1875	c	14	xxiii	24 Jan.	10 Feb.	28 Mart.
1876	b A	15	iv	13 Feb.	1 Mart.	16 Apr.
1877	g	16	xv	28 Jan.	14 Feb.	1 Apr.
1878	f	17	xxvi	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1879	e	18	vii	9 Feb.	26 Feb.	13 Apr.
1880	d c	19	xviii	25 Jan.	11 Feb.	28 Mart.
1881	b	1	*	13 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1882	A	2	xi	5 Feb.	22 Feb.	9 Apr.
1883	g	3	xxii	21 Jan.	7 Feb.	25 Mart.
1884	f e	4	iii	10 Feb.	27 Feb.	13 Apr.
1885	d	5	xiv	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1886	c	6	xxv	21 Feb.	10 Mart.	25 Apr.
1887	b	7	vi	6 Feb.	23 Feb.	10 Apr.
1888	A g	8	xvii	29 Jan.	15 Feb.	1 Apr.
1889	f	9	xxviii	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1890	e	10	ix	2 Feb.	19 Feb.	6 Apr.
1891	d	11	xx	25 Jan.	11 Feb.	29 Mart.
1892	c b	12	i	14 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1893	A	13	xii	29 Jan.	15 Feb.	2 Apr.
1894	g	14	xxiii	21 Jan.	7 Feb.	25 Mart.
1895	f	15	iv	10 Feb.	27 Feb.	14 Apr.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dñi.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Indictio.	Dom. post Pentec.	1. Dominica Adventus.
1861	9 Maii	19 Maii	30 Maii	4	27	1 Dec.
1862	29 Maii	8 Junii	19 Junii	5	24	30 Nov.
1863	14 Maii	24 Maii	4 Junii	6	26	29 Nov.
1864	5 Maii	15 Maii	26 Maii	7	27	27 Nov.
1865	25 Maii	4 Junii	15 Junii	8	25	3 Dec.
1866	10 Maii	20 Maii	31 Maii	9	27	2 Dec.
1867	30 Maii	9 Junii	20 Junii	10	24	1 Dec.
1868	21 Maii	31 Maii	11 Junii	11	25	29 Nov.
1869	6 Maii	16 Maii	27 Maii	12	27	28 Nov.
1870	26 Maii	5 Junii	16 Junii	13	24	27 Nov.
1871	18 Maii	28 Maii	8 Junii	14	26	3 Dec.
1872	9 Maii	19 Maii	30 Maii	15	27	1 Dec.
1873	22 Maii	1 Junii	12 Junii	1	25	30 Nov.
1874	14 Maii	24 Maii	4 Junii	2	26	29 Nov.
1875	6 Maii	16 Maii	27 Maii	3	27	28 Nov.
1876	25 Maii	4 Junii	15 Junii	4	25	3 Dec.
1877	10 Maii	20 Maii	31 Maii	5	27	2 Dec.
1878	30 Maii	9 Junii	20 Junii	6	24	1 Dec.
1879	22 Maii	1 Junii	12 Junii	7	25	30 Nov.
1880	6 Maii	16 Maii	27 Maii	8	27	28 Nov.
1881	26 Maii	5 Junii	16 Junii	9	24	27 Nov.
1882	18 Maii	28 Maii	8 Junii	10	26	3 Dec.
1883	3 Maii	13 Maii	24 Maii	11	28	2 Dec.
1884	22 Maii	1 Junii	12 Junii	12	25	30 Nov.
1885	14 Maii	24 Maii	4 Junii	13	26	29 Nov.
1886	3 Junii	13 Junii	24 Junii	14	23	28 Nov.
1887	19 Maii	29 Maii	9 Junii	15	25	27 Nov.
1888	10 Maii	20 Maii	31 Maii	1	27	2 Dec.
1889	30 Maii	9 Junii	20 Junii	2	24	1 Dec.
1890	15 Maii	25 Maii	5 Junii	3	26	30 Nov.
1891	7 Maii	17 Maii	28 Maii	4	27	29 Nov.
1892	26 Maii	5 Junii	16 Junii	5	24	27 Nov.
1893	11 Maii	21 Maii	1 Junii	6	27	3 Dec.
1894	3 Maii	13 Maii	24 Maii	7	28	2 Dec.
1895	23 Maii	2 Junii	13 Junii	8	25	1 Dec.

JANUARIUS

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
*	A	Kal	1	Circumcisio Domini. **duplex 2 classis.**
xxix	b	iv	2	**Octava S. Stephani.** duplex.
xxviij	c	iij	3	**Octava S. Joannis apost.** duplex.
xxvij	d	Prid	4	**Octava SS. Innocentium.** duplex. * Prima die libera post iv. Jan. **Titi e[p.] conf.** duplex.
xxvj	e	Non.	5	**Vigilia Epiphaniæ.** semid. **Com. S. T[ele]sphori pap. et mart.**
25. xxv	f	viij	6	Epiphania Domini. **duplex 1 classis.**
xxiv	g	vij	7	**De Octava Epiphaniæ.**
xxiij	A	vj	8	**De Octava.**
xxij	b	v	9	**De Octava.**
xxj	c	iv	10	**De Octava.**
xx	d	iij	11	**De Oct. Com. S. Hygini, P. M.**
xix	e	Prid.	12	**De Octava.**
xviij	f	Idib.	13	**Octava Epiphaniæ.** duplex. * **Dom. ij. post Epiph.** Festum SS. Nom[inis] **Jesu. duplex 2 classis.**
xvij	g	xix	14	**Hilarii episc. conf. et doct.** duplex. **C[om.] S. Felicis presb. et M.**
xvj	A	xviij	15	**Pauli primi Eremitæ.** duplex **Com. S. M[au]ri abbatis.**
xv	b	xvij	16	**Marcelli papæ et mart.** semid.
xiv	c	xvj	17	**Antonii abbatis.** duplex.
xiij	d	xv	18	Cathedra S. Petri Rom. **dup. maj. Com. S. Priscæ V. et M.**
xij	e	xiv	19	**Canuti Regis et mart.** semid ad lib. **Com. SS. Marii, etc.**
xj	f	xiij	20	**Fabiani et Sebast. mart.** duplex.
x	g	xij	21	**Agnetis virg. et mart.** duplex.
ix	A	xj	22	**Vincentii et Anastasii, mart.** semid.
viij	b	x	23	**Raymundi de Pennafort conf.** semid. **C[om.] S. Emerentianæ virg. et mart.**
vij	c	ix	24	**Timothei episc. et mart.** duplex.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli apost. **duplex majus**
v	e	vij	26	**Polycarpi episc. et mart.** duplex
iv	f	vj	27	**Joannis Chrysost. episc. conf. et do[ct.]** duplex.
iij	g	v	28	**Agnetis secundo.**
ij	A	iv	29	**Francisci Salesii episc. conf.** duplex.
	b	iij	30	**Martinæ virg. et mart.** semid.
*	c	Prid.	31	**Petri Nolasci conf.** duplex

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.		
xxix	d	Kal.	1	Ignatii episcopi et martyris. duplex
xxviij	e	iv	2	Purificatio B. M. V. dup. 2. cl.
xxvij	f	iij	3	Blasii episcopi et martyris.
25. xxvj	g	Prid.	4	Andreæ Corsini episcopi et confessoris. duplex.
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ virginis et martyris. duplex
xxiij	b	viij	6	Dorotheæ virg. et martyris.
xxij	c	vij	7	Romualdi abbatis. duplex.
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha confessoris. duplex
xx	e	v	9	Apolloniæ virg. et mart.
xix	f	iv	10	Scholasticæ virginis. duplex.
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	Valentini presbyteri et martyris.
xiv	d	xv	15	Faustini et Jovitæ mart.
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis episc. et martyris.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vij	d	viij	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ. duplex majus.
vj	e	vij	23	Petri Damiani episc. conf. et doctoris. duplex. Comm. Vigiliæ.
v	f	vj	24	Mathiæ apostoli. dupl. 2. cl.
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In anno Bissextili Februarius est dierum 29, et Festum S. Mathiæ celebratur 25 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25, et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem, ut si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g, etc. et Littera f bis servit 24 et 25.

**.

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	**Casimiri conf.** semid **Comm. S. Lucii papæ et mart.**
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	**Thomæ de Aquino confessoris et doctoris.** duplex **Com. SS. Perpetuæ et Felicitatis martyrum.**
xxiij	d	viij	8	**Joannis de Deo conf.** duplex
xxij	e	vij	9	**Franciscæ viduæ.** duplex.
xxj	f	vj	10	**Quadraginta mart.** semiduplex.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	**Gregorii papæ, confessoris et doctoris.** duplex. * **Feria vj. post Dom. Passionis.** Festum Septem Dolorum B. M. V. **duplex majus.**
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	**Patritii episcopi et confessoris.** duplex.
xiij	g	xv	18	
xij	A	xiv	19	Joseph confessoris. **dup. 2. cl.**
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	**Benedicti abbatis.** duplex.
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	Annuntiationis B. Mariæ Virginis. **duplex 2. classis.**
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

APRILIS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxix	g	Kal.	1	
xxviij	A	iv	2	**Francisci de Paula conf.** dup.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	**Isidori episc., confessoris et doctoris.** dup.
xxv. xxiv	d	Non.	5	**Vincentii Ferrerii confessoris.** duplex.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	**Leonis papæ, conf. et doct.** duplex. * **Dominica tertia post Pascha.** Festum Patrocinii S. Joseph. **dup. 2. cl.**
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	**Hermenegildi mart.** semidupl.
xv	f	xviij	14	**Tiburtii, Valeriani et Maximi martyrum.**
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	**Aniceti papæ et martyris.**
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	**Anselmi episc. conf. et doct.** duplex.
vij	g	x	22	**Soteris et Caji pont. et MM.** semiduplex.
vj	A	ix	23	**Georgii mart.** semiduplex.
v	b	viij	24	**Fidelis a Sigmaringa martyris.** duplex.
iv	c	vij	25	**Marci evangelistæ. dup. 2. cl.**
iij	d	vj	26	**Cleti et Marcellini pont. et mart.** semiduplex.
ij	e	v	27	
j	f	iv	28	**Vitalis mart.**
*	g	iij	29	**Petri mart.** duplex.
xxix	A	Prid.	30	**Catharinæ Senensis virginis.** duplex.

MAJUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxviij	b	Kal.	1	Philippi et Jacobi ap. **dup. 2. cl.**
xxvij	c	vj	2	**Athanasii ep. C. et doct.** dup.
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis. **dup. 2. cl. C S. Alexandri, etc. mart. ac Juven episc. et conf.**
25. xxv	e	iv	4	**Monicæ viduæ.** duplex.
xxiv	f	iij	5	**Pii V. papæ et conf.** duplex.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis ante portam Latinam **dup majus.**
xxij	A	Non.	7	**Stanislai ep. et mart.** duplex.
xxj	b	viij	8	Apparitio S. Michaelis Archangeli **dup majus.**
xx	c	vij	9	**Gregorii Nazianzeni episc. conf. et d** duplex.
xix	d	vj	10	**Antonini ep. et conf.** dup. **Com. SS. G diani et Epimachi MM.**
xviij	e	v.	11	
xvij	f	iv	12	**Nerei, Achillei, Domitillæ virg. atq Pancratii mart.** semid.
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	**Bonifacii martyris.**
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	**Ubaldi episc. conf.** semidupl.
xij	d	xvj	17	**Paschalis Baylon conf.** dupl.
xj	e	xv	18	**Venantii martyris.** duplex.
x	f	xiv	19	**Petri Cœlestini papæ et conf.** dup. **C S. Pudentianæ virg.**
ix	g	xiij	20	**Bernardini Senensis conf.** semid.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	**Gregorii VII. papæ et conf.** dup **Comm. S. Urbani papæ et marty**
iij	f	vij	26	**Philippi Nerii conf.** dup. **Com. S. El therii papæ et mart.**
ij	g	vj	27	**Mariæ Magdalenæ de Pazzis virginis.** s **Com. S. Joannis P. et M.**
j	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	**Felicis papæ et martyris.**
xxviij	d	Prid.	31	**Petronillæ virginis.**
				* **Fer. vj. post Oct. Corp. Christi.** Fes SS. Cordis Jes **dup. maj.**

JUNIUS

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxvij	e	Kal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	**Marcellini, Petri, atque Erasmi martyrum.**
xxv. xxiv	g	iij	3	
xxiij	A	Prid	4	**Francisci Caracc. conf.** duplex.
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	**Norberti episc. et conf.** duplex.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	**Primi et Feliciani martyrum.**
xvij	g	iv	10	**Margaritæ reginæ Scot.** semid.
xvj	A	iij	11	Barnabæ apostoli. **duplex majus.**
xv	b	Prid.	12	**Joannis a S. Facundo conf.** duplex. **Comm. SS. Basilidis, etc.**
xiv	c	Idib.	13	**Antonii de Padua conf.** duplex.
xiij	d	xviij	14	**Basilii Magni episc., conf. et doct.** duplex.
xij	e	xvij	15	**Viti, Modesti atque Crescentiæ martyrum.**
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	**Marci et Marcelliani mart.**
viij	b	xiij	19	**Julianæ de Falconeriis virg.** duplex. **Comm. SS. Gervasii et Protasii martyrum.**
vij	c	xij	20	**Silverii papæ et martyris.**
vj	d	xj	21	**Aloysii Gonzagæ conf.** duplex.
v	e	x	22	**Paulini episc. et conf.**
iv	f	ix	23	**Vigilia.**
iij	g	viij	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ. **dupl. 1. cl.**
ij	A	vij	25	**Gulielmi abb.** duplex. **Com. Oct.**
j	b	vj	26	**Joannis et Pauli mart.** duplex. **Comm. Oct.**
*	c	v	27	**De Oct. Nativit. S. Joannis.**
xxix	d	iv	28	**Leonis papæ et conf.** semid. **Comm. Oct. et Vigiliæ.**
xxviij	e	iij	29	Petri et Pauli apost. **dupl. 1. cl.**
xxvij	f	Prid.	30	**Commem. S. Pauli apostoli.** duplex. **cum Commem. S. Petri et Oct. S. Joannis.**

				Dom. j. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. duplex 2. classis.
	g		1	Oct. S. Joannis Baptistæ. [illegible] Comm. Oct. apost.
25.		vj	2	[illegible] dup. 2. cl. Com. SS. Processi et Martiniani mart.
	b	v	3	De Octava.
	c	iv	4	De Octava.
	d	iij	5	De Octava.
	e	[illegible]	6	Oct. apost. Petri et Pauli. [illegible]
	f	[illegible]	7	
	g	viij	8	Elisabeth Reg. Port. viduæ. [illegible]
		vij	9	
	b	vj	10	VII. Fratrum et SS. Rufinæ ac Secundæ mart. [illegible]
	c	v	11	Pii papæ et mart.
	d	iv	12	Joannis Gualb. abb. [illegible] Com. SS. Naboris et Felicis mart.
	e	iij	13	Anacleti papæ et mart. [illegible]
	f	[illegible]	14	Bonavent. episc., conf. et doct. [illegible]
	g	[illegible]	15	Henrici imperat. conf. [illegible]
		xvij	16	[illegible] dupl. maj.
	b	xvj	17	Alexii conf. [illegible]
	c	xv	18	Camilli de Lellis conf. [illegible] Com. S. Symphorosæ cum 7 filiis mart.
	d	xiv	19	Vincentii a Paulo conf. [illegible]
	e	xiij	20	Hieronymi Æmiliani conf. [illegible] Comm. S. Margaritæ virg. et mart.
	f	xij	21	Praxedis virginis.
	g	xj	22	Mariæ Magdalenæ. [illegible]
		x	23	Apollinaris episc. et mart. [illegible] Comm. S. Liborii episc. et conf.
	b	ix	24	Vig. et Com. S. Christinæ V. et M.
	c	viij	25	[illegible] dupl. 2. cl. Com. S. Christophori mart.
	d	vij	26	[illegible] dup. maj.
	e	vj	27	Pantaleonis mart.
	f	v	28	Nazarii, Celsi et Victoris M., ac Innocentii papæ et conf. [illegible]
	g	iv	29	Marthæ virg. [illegible] Com. SS. Felicis, Simplicii, etc. M.
		iij	30	Abdon et Sennen mart.
25.	b	[illegible]	31	Ignatii conf. [illegible]

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxv. xxiv	c	Kal.	1	Petri ad Vincula. dup. maj. Comm. SS. Machabæorum mart.
xxiij	d	iv	2	Alph. Mariæ de Lig. E. et C. dup. Com. S. Stephani P. et M.
xxij	e	iij	3	Inventio S. Steph. protom. semid.
xxj	f	Prid.	4	Dominici confessoris. duplex.
xx	g	Non.	5	Dedic. S. Mariæ ad Nives. dup. maj.
xix	A	viij	6	Transfiguratio Dñi. dup. maj. Com. SS. Xysti etc. Mart.
xviij	b	vij	7	Cajetani Thienæi conf. duplex. Com. S. Donati ep. et mart.
xvij	c	vj	8	Cyriaci, Largi et Smaragdi mart. semid.
xvj	d	v	9	Vigilia. Com. S. Romani mart.
xv	e	iv	10	Laurentii martyris. dup. 2. cl.
xiv	f	iij	11	De Oct. Com. SS. Tiburtii et Susannæ mart.
xiij	g	Prid.	12	Claræ virg. duplex. Com. Oct.
xij	A	Idib.	13	De Oct. Comm. SS. Hippolyti et Cassiani martyrum.
xj	b	xix	14	De Oct. Comm. Vigil. et S. Eusebii confessoris.
x	c	xviij	15	Assumptio B. M. V. dup. 1. cl.
				* Dom. infra Oct. Ass. Festum S. Joachim conf. dup. maj.
ix	d	xvij	16	Hyacinthi conf. dup. Com. Oct.
viij	e	xvj	17	Octava S. Laurentii. duplex. Comm. Oct. Assumpt.
vij	f	xv	18	De Oct. Com. S. Agapiti mart.
vj	g	xiv	19	De Octava.
v	A	xiij	20	Bernardi abbatis et D. dup. Com. Oct.
iv	b	xij	21	Joannæ Franc. dup. Com. Oct.
iij	c	xj	22	Oct. Assumpt. B. M. dup. Com. SS. Timothei, etc. mart.
ij	d	x	23	Philippi Ben. C. dup. Com. Vig.
j	e	ix	24	Bartholomæi apost. d. 2. cl. Romæ 25.
*	f	viij	25	Ludovici Reg. Fr. C. sem. In Gallia. duplex. Rom. 26.
xxix	g	vij	26	Zephyrini papæ et martyris.
xxviij	A	vj	27	Josephi Calasanctii conf. dup.
xxvij	b	v	28	Augustini episc., conf. et doct. dup. Com. S. Hermetis mart.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. dup. maj. Com. S. Sabinæ mart.
25. xxv	d	iij	30	Rosæ virg. Limanæ. duplex. Comm. S. Felicis etc. mart.
xxiv	e	Prid.	31	Raymundi Nonnati conf. dup.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
				* Dominica j. Festum SS. Rosarii B. M. V. dup. maj.
xxij	A	Kal.	1	Remigii ep. et conf. sem. ad lib. vel simplex de præcepto. In Gallia duplex.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum. dupl.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	Francisci confessoris. duplex.
xviij	e	iij	5	Placidi et Sociorum mart.
xvij	f	Prid.	6	Brunonis confessoris. duplex.
xvj	g	Non.	7	Marci papæ et confessoris. Com. SS. Sergii etc. martyrum.
xv	A	viij	8	Birgittæ viduæ. duplex
xiv	b	vij	9	Dionysii, Rustici et Eleutherii martyrum. semiduplex.
xiij	c	vj	10	Francisci Borgiæ confessoris. semiduplex.
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	Eduardi regis conf. semidup.
ix	g	Prid.	14	Callisti papæ et mart. duplex.
viij	A	Idib.	15	Teresiæ virginis. duplex.
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	Hedwigis viduæ. semiduplex.
v	d	xv	18	Lucæ evangelistæ. dup. 2. cl.
iv	e	xiv	19	Petri de Alcantara confessoris. duplex.
iij	f	xiij	20	Joannis Cantii conf. duplex
ij	g	xij	21	Hilarionis abb. Com. SS. Ursulæ et Soc. virg. et mart.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Chrysanthi et Dariæ martt.
xxvij	e	vij	26	Evaristi papæ et martyris.
xxvj	f	vj	27	Vigilia.
xxv	g	v	28	Simonis et Judæ apostolorum. dup. 2. cl.
25. xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	
xxij	c	Prid.	31	Vigilia.

NOVEMBER.

[illegible]	Litera [illegible]		Dies mensis	
[illegible]	d	[illegible]	1	Festum omnium Sanctorum. dup. 1. cl.
[illegible]	e	iv	2	Comm. omnium fidelium Defunct. Duplex et de Oct. omnium Sanctorum.
[illegible]	f	iij	3	De Octava.
[illegible]	g	[illegible]	4	Caroli episc. conf. Duplex. Comm. Oct. et S. Vitalis, etc. mart.
	A	[illegible]	5	De Octava.
[illegible]	b	viij	6	De Octava.
[illegible]	c	vij	7	De Octava.
[illegible]	d	vj	8	Oct. omnium Sanctorum. Duplex. Comm. SS. Quatuor Coronatorum mart.
	e	v	9	Dedic. Basilicæ Salvat. Duplex Commem. S. Theodori mart.
[illegible]	f	iv	10	Andreæ Avellini conf. Semid. Comm. SS. Tryphonis, etc. mart.
[illegible]	g	iij	11	Martini episc. et conf. Duplex. Comm. S. Mennæ mart.
[illegible]	A	[illegible]	12	Martini papæ et mart. Semid.
x	b	[illegible]	13	Didaci conf. Semid.
[illegible]	c	xviij	14	
	d	xvij	15	Gertrudis virg. Duplex
	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi episc. et conf. Semid.
r	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum SS. Petri et Pauli. duplex.
[illegible]	A	xiij	19	Elisabeth viduæ. Duplex. Comm. S. Pontiani papæ et mart.
[illegible]	b	xij	20	Felicis de Valois conf. Duplex.
	c	xj	21	Præsentatio B. M. V. dupl. maj.
[illegible]	d	x	22	Cæciliæ virg. et mart. Duplex.
[illegible]	e	ix	23	Clementis papæ et mart. Duplex Comm. S. Felicitatis mart.
[illegible]	f	viij	24	Joannis a Cruce conf. Duplex. Comm. S. Chrysogoni mart.
[illegible]	g	vij	25	Catharinæ virg. et mart. Duplex.
25. [illegible]	A	vj	26	Petri Alexandrini episc. et mart.
[illegible]	b	v	27	
[illegible]	c	iv	28	
[illegible]	d	iij	29	Vigil. Com. S. Saturnini mart.
[illegible]	e	[illegible]	30	Andreæ Apostoli. duplex 2. classis.

DECEMBER.

Cyclus epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	**Bibianæ virg. et mart.** semid.
xviij	A	iij	3	**Francisci Xaverii conf.** dup.
xvij	b	Prid.	4	**Petri Chrysologi, episc. conf. et doctoris.** duplex. **Commemoratio S. Barbaræ virg. et mart.**
xvj	c	Non.	5	**Sabbæ abb. comm.**
xv	d	viij	6	**Nicolai ep. et conf.** duplex.
xiv	e	vij	7	**Ambrosii episc., conf. et eccles. doctoris.** duplex.
xiij	f	vj	8	Immac. Concept. B. M. V. **dup. 2. cl.**
xij	g	v	9	**De Octava.**
xj	A	iv	10	**De Oct. Com. S. Melchiadis.**
x	b	iij	11	**Damasi papæ et confessoris.** sem. **Com. Oct.**
ix	c	Prid.	12	**De Octava.**
viij	d	Idib.	13	**Luciæ virg. M.** dup. **Comm. Oct.**
vij	e	xix	14	**De Octava.**
vj	f	xviij	15	**Oct. Imm. Conceptionis.** dupl.
v	g	xvij	16	**Eusebii ep. et mart.** semid.
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	**Vigilia.**
*	e	xij	21	Thomæ apostoli. **duplex 2. cl.**
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	**Vigilia.**
xxvj	b	viij	25	Nativitas D. N. Jesu Christi. **duplex 1. classis.**
25. xxv	c	vij	26	Stephani protomartyris. **duplex 2. classis. Com. Oct.**
xxiv	d	vj	27	Joannis apost. et evang. **dup. 2. cl. Com. Octavarum.**
xxiij	e	v	28	SS. Innocentium. **duplex 2. classis. Com. Octavarum.**
xxij	f	iv	29	**Thomæ Cantuar. episc. et mart.** semid. **Comm. Octavarum.**
xxj	g	iij	30	**De Dom. infra Oct. Nat. vel de Oct. cum Com. Octavarum.**
19. xx	A	Prid.	31	**Silvestri papæ et conf.** duplex. **Commem. Octavarum.**

Hæc Epacta **19.** nigra nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero **xix.**

DUÆ TABELLÆ

EX SUPERIORIBUS RUBRICIS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesp. cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt, deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur, quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex j. classis, et Dñica j. cl. erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1. quia si ad eum tam Duplex, quam Dñica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet : 1. Translatio de primo Officium de secundo. Id est, Duplex j. classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dñica j. classis : quia cum in his Regulis dicitur, De primo, seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum, cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis annotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ et Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS,

In quibus nulla fit commem. quorumcumque Festorum occurr. nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis, cum tribus anteced. et duobus sequent. diebus.
Ascensio Domini.
Pentec., cum duobus seq. diebus.
Festum Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum SS. Apost. Petri et Pauli.
Assumptio B. Mariæ Virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS,

In quibus de Simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
Festum sanctissimi Nominis Jesu.
Festum sanctissimæ Trinitatis.
Festum Pretios. Sang. D. N. J. C.
Purificatio } B. Mariæ Virg.
Annuntiatio } B. Mariæ Virg.
Visitatio } B. Mariæ Virg.
Nativitas } B. Mariæ Virg.
Conceptio Immac. } B. Mariæ Virg.
Natalitia duodecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festa S. Stephani Protomart. et SS. Innocentium.
Festum S. Joseph.
Patrocinium S. Joseph.
Inventio sanctæ Crucis.
Festum S. Laurentii.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas classes.

Dominicæ primæ classis, quæ nunquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS,

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione: et tunc de iis fit semper commem. in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda } Adventus.
Tertia } Adventus.
Quarta } Adventus.
Dominicæ { Septuagesimæ.
Dominicæ { Sexagesimæ.
Dominicæ { Quinquagesimæ.
Secunda } Quadragesimæ.
Tertia } Quadragesimæ.
Quarta } Quadragesimæ.

DUPLICIA MAJORA PER ANNUM,

Quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio S. Crucis.
Festum vij. Dolorum } B. Mariæ.
Festum de Monte Carm. } B. Mariæ.
Festum ad Nives } B. Mariæ.
Festum SS. Nominis } B. Mariæ.
Festum de Mercede } B. Mariæ.
Festum SS. Rosarii } B. Mariæ.
Præsentatio } B. Mariæ.
Conversio S. Pauli Apostoli.
Cathedra S. Petri utraque.
Festum S. Joannis ante Portam Lat.
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Festum SS. Cordis Jesu.
Festum S. Barnabæ Apostoli.
Festum S. Annæ Matris B. V. Mariæ.
Festum S. Petri ad Vincula.
Festum S. Joachim Confessoris.
Festum Decollat. S. Joannis Baptistæ.
Festum Patronorum minus principalium.

FERIÆ MAJORES,

de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum, et
Secunda Rogationum.

SI OCCURRAT EODEM DIE.

	Vigilia.	Feria major.	S. Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.	Dominica primæ classis.
Duplex j. classis, et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex ij classis.	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per annum.	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octavam.	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ.	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex.	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex.	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato.	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major.	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia.	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Translatio de primo, Officium de secundo.
2. Officium de primo, translatio de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, commemoratio de minus digno.
8. Officium de digniori, translatio de minus digno.

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis B. Virginis, et omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, cum commemoratione Octavæ : alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, nisi sit j. vel ij. classis et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proxime sequentem diem : quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Oct.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ et Corporis Christi, semper fit commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit a Feria iv. Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum SS. Trinitatis inclusive, et a die 17 Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur : ideo quamquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem, non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Kalendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, et de eis fiat Officium Semiduplex : nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Kalendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque Festi : de Quatuor Temporibus, et Feria ij. Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT.

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ classis.	Duplici primæ classis.	Dominica quæcumque.
Dominica maj. seu j. et ij. cl. cum	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor, seu per annum.	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ classis.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex secundæ classis.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus seu Titulus Eccles.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per annum majus.	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex.	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octava.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam.	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.

Simplex, et S. Maria in Sabbato, Feria et Vigilia non concurrunt.

Notandum, quod in primis Vesperis diei octavæ Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum commemoratione præcedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ, vel secundæ classis; quia tunc de Festo fieret Officium et commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis; seu Patronus vel Titulus, aut dedicatio Ecclesiæ, quia tunc de Festo fieret Officium, et de Octava commem. Et similiter die octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi, cum commem. Octavæ S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis secundæ classis non fit commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures fiunt commemorationes, servetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de Semid. de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de sancta Maria in Sabbato, de Simplici.

ORATIO

Dicenda ante divinum Officium.

, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen san-
m tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis,
s, et aliénis cogitatiónibus : intelléctum illúmina,
inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Officium
váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ
is tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
e, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in
udes Deo persolvísti has tibi Horas persólvo.

nem sequentem devote post Officium recitantibus Leo
defectus et culpas in eo persolvendo ex humana
e contractas indulsit : et dicitur flexis genibus.

ANCTÆ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri
Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ, sem-
Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctó-
iversitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória
creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum,
íta sæcula sæculórum. ℟. Amen.
íta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni
lium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum
n. Pater noster. Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

ante Lectiones in Officio novem et trium Lectionum.

no Nocturno, et pro
j. et v. Feria.
Absolutio.
, Dómine Jesu Christe,
es servórum tuórum,
ére nobis : qui cum
Spíritu sancto vivis et
sæcula sæculórum. ℟.

Benedictiones.

1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.
2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.
3. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Am.

In secundo Nocturno, et pro iij. et vj. Feria.

Absolutio.

Ipsius pietas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

5. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

In tertio Nocturno, et pro Feria iv. et Sabbato.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

9. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto ix. Lect., octava Bened. erit :

Cujus Festum cólimus, ipse, vel ipsa intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Quando sunt plures, dicitur Quorum, vel Quarum Festum cólimus, ipsi, vel ipsæ intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si officium fit de sancta Maria, octava Bededictio erit :

Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit :

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

In Officio iij. Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis generalibus, et in prima Dominica de Adventu descripto, et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex iij. Nocturno, prima Benedictio erit :

1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat ℟. Amen.

2 Divínum auxílium.

3 Ad societátem.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit :

1 Evangélica léctio.

2 Divínum auxílium.

3 Ad societátem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit :

1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cujus, vel Quorum.

3 Ad societátem.

In Officio de sancta Maria in Sabbato, Absolutio, et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

N.B. Asteriscum in Antiphonis designare ibi frangendas esse Antiphonas in Officio Semiduplicis et ritus inferioris.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM,

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS ÆSTIVA.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos a malo. Amen.

Ave María grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, et in hora mortis nostræ. Amen

In principio Matutini, et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus; descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur ℣.

Domine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me

festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia ad omnes Horas per totum Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos. Repetitur Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Psalmus 94.

Venite, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi, Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentec. usque ad Dom. proximiorem Kal. Octobris.

Hymnus.

Nocte surgéntes, vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cœli, simul et perénnem
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

Sequens Hymnus dicitur a Dñica proximiori Kalendis Octobris usque ad Advent.

Hymnus.

Primo die, quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,

Vel quo resúrgens Cónditor
Nos morte victa líberat :
Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócyus :
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit :
Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus.
Ut quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.
Jam nunc, patérna cláritas,
Te postulámus áffatim,
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.
Ne fœda sit, vel lúbrica,
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.
Mundi Redémptor, quæsumus,
Tu probra nostra díluas :
Nobísque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Servíte Dómino.

Asteriscus * notat pausam cantus in Choro.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic Versus Glória Patri, semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum : * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Per Annum, Aña. Servíte Dómino in timóre, et exultáte ei cum tremóre.

Aña. Deus judex justus.

Psalmus 7.

Domine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.
Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :
Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.
Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et

lcet in terra vitam meam,
óriam meam in púlverem
at.
ge, Dómine, in ira tua: *
ltáre in fínibus inimicó-
meórum.
irge, Dómine Deus meus,
æcepto quod mandásti: *
agóga populórum circúm-
te.
pter hanc in altum regré-
: * Dóminus júdicat pópu-

a me, Dómine, secúndum
am meam, * et secúndum
éntiam meam super me.
métur nequítia peccató-
et díriges justum, * scru-
orda et renes Deus.
n adjutórium meum a Dó-
, * qui salvos facit rectos

judex justus, fortis, et pá-
: * numquid iráscitur per
os dies?
onvérsi fuéritis, gládium
vibrábit: * arcum suum
lit, et parávit illum.
eo parávit vasa mortis, *
as suas ardéntibus effécit.
partúriit injustítiam: *
pit dolórem, et péperit ini-
em.
n apéruit, et effódit eum:
ncidit in fóveam, quam

rtétur dolor ejus in caput
* et in vérticem ipsíus iní-
ejus descéndet.
tébor Dómino secúndum
iam ejus: * et psallam nó-
Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

MINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnifi-
céntia tua, * super cœlos.
Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.
In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.
Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.
Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.
Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * et civitátes eórum destruxísti.
Périit memória eórum cum só-

nitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.
Parávit in judício thronum suum : * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.
Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.
Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus :
Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.
Miserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.
Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.
Exultábo in salutári tuo, * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.
In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.
Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.
Convertántur peccatóres in inférnum : * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.
Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.
Exúrge, Dómine, non confortétur homo : * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.
Constítue, Dómine, legislatórem super eos : * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.
Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?
Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.
Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.
Exacerbávit Dóminum peccátor : * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.
Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.
Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.
Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.
Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.
Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.
Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelúnca sua.
Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum áttrahit eum.
In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet cum dominátus fúerit páuperum.
Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus : * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.
Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.
Propter quid irritávit ímpius

Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.
Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas : * ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.
Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.
Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi : * períbitis Gentes de terra illíus.
Desidérium páuperum exaudívit Dóminus; * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.
Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído; quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cœlo sedes ejus :
Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum, Aña. Deus judex justus, fortis et longánimis, numquid irascétur per síngulos dies?
Aña. Tu, Dómine.

Psalmus 11.

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.
Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.
Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.
Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?
Propter misériam ínopum et gémitum páuperum * nunc exurgam, dicit Dóminus.
Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.
Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.
Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos : * a generatióne hac in ætérnum.
In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?
Quámdiu ponam consília in ánima mea : * dolórem in corde meo per diem?
Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.
Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte : *

nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.
Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.
Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.
Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Sepúlchrum patens est guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.
Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.
Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?
Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Per Annum, Aña. Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube, domne, benedícere.

ed. Benedictióne perpétua
ícat nos Pater ætérnus.
en.
nde leguntur Lectiones
Resp. ut in Proprio de
. assignantur.
ij. Lectione, Bened. Uni-
is Dei Fílius nos benedícere
uváre dignétur. ℟. Amen.
iij. Lectione, Bened. Spí-
ancti grátia illúminet sen-
corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Annum, Aña. Bonórum
um.

Psalmus 15.

SERVA me, Dómine, quó-
iam sperávi in te. * Dixi
no : Deus meus es tu, quó-
bonórum meórum non

is, qui sunt in terra ejus, *
cávit omnes voluntátes
in eis.
plicátæ sunt infirmitátes
: * póstea acceleravérunt.
congregábo conventícula
n de sanguínibus : * nec
or ero nóminum eórum per
mea.
nus pars hereditátis meæ,
licis mei ; * tu es qui restí-
ereditátem meam mihi.
s cecidérunt mihi in præ-
: * étenim heréditas mea
ára est mihi.
dícam Dóminum, qui trí-
mihi intelléctum : * ínsuper
que ad noctem increpué-
me renes mei.
débam Dóminum in con-
u meo semper : * quóniam
xtris est mihi, ne commó-

er hoc lætátum est cor
n, et exultávit lingua mea:
* ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me, Dómine.
Aña. Propter verba.

Psalmus 16.

EXAUDI, Dómine, justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.
Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.
De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.
Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.
Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.
Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.
A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.
Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum

conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.
Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.
Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
Exúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Per Annum, Aña. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Aña. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo : quod semper fit, quando Aña incipit a primo Versu Psalmi, et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Aña, sive integra dicatur, sive tantum inchoata ; si tamen eadem sint verba, et continuetur Aña cum Psalmo.

Psalmus 17.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea :* Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.
Deus meus adjútor meus : * et sperábo in eum.
Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.
Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimícis meis salvus ero.
Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.
Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.
In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi :
Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus.
Commóta est, et contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.
Ascéndit fumus in ira ejus, et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.
Inclinávit cœlos, et descéndit : * et calígo sub pédibus ejus.
Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.
Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus áeris.
Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.
Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.
Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.
Et apparuérunt fontes aquárum : * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.
Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.
Misit de summo et accépit me ; * et assúmpsit me de aquis multis.
Erípuit me de inimícis meis for-

tissimis, et ab iis qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.
Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.
Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:
Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.
Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.
Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.
Cum sancto sanctus eris: * et cum viro innocénte ínnocens eris.
Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.
Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.
Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.
Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.
Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.
Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?
Deus qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.
Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.
Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.
Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:
Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.
Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea.
Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar donec defíciant.
Confríngam illos, nec póterunt stare; * cadent subtus pedes meos.
Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.
Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.
Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.
Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.
Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.
Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.
Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.
Vivit Dóminus, et benedíctus

Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.
Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.
Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.
Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.
Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum, Aña. Díligam te, Dómine, virtus mea.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine. ℟. Deus meus, illúmina ténebras meas.
Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.
Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro v. Lectione, Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vj. Lectione, Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :
Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egréssio ejus.
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.
Aña. Exáudiat.

Psalmus 19.

Exaudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.
Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.
Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.
Tribuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.
Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.
Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.
Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.
Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.
Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.
Dómine, salvum fac regem, * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
Per Annum, Aña. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.
Aña. Dómine.

Psalmus 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.
Per Annum, Aña. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.
℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Ben. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viij. Lectione, Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Pro ix. Lectione, Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lect. in Dominicis et Festis tantum : in feriali Officio non dicitur, sed ejus loco ponitur ix. aut iij. Resp.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudámus : te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem : omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli : tibi cœli, et univérsæ potestátes,
Tibi Chérubim et Séraphim, incessábili voce proclámant :
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli et terra : majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus,
Te Prophetárum laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.
Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia,
Patrem imménsæ majestátis.
Venerándum tuum verum et únicum Fílium.
Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : non horruísti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo : aperuísti credéntibus regna cœlórum.
Tu ad déxteram Dei sedes : in glória Patris.
Judex créderis esse ventúrus.
Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni : quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine : et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos : et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies, benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sæculum : et in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto : sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine : miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi : non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES, ✠.

Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.
Aña. Allelúia.

Psalmus 92.

Dominus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.
Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.
Paráta sedes tua ex tunc, * a sæculo tu es.
Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.
Elevavérunt flúmina fluctus suos : * a vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.
Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

Jubilate Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.
Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.
Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.
Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus : * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.
Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus :

confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.
Glória Patri, et Fílio.

Per Annum, Aña. Allelúia, allelúia.

Aña. Tres púeri.

Canticum trium Puerorum.
Danielis 3. e

BENEDICITE, ómnia ópera Dómini, Dómino, * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.
Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.
Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.
Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.
Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.
Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.
Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.
Benedícite, cete, et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.
Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.
Benedícat Israel Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.
Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti et húmiles corde, Dño.
Benedícite Ananía, Azaría, Mísael, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.
Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen. In aliis Canticis dicuntur.

Per Annum, Aña. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus.
Aña. Allelúia.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.
Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia Sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Fílio.

Per Annum, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis, a Dom. iij. post Pentec. usque ad Advent.

Capitulum. *Apoc.* 7. c

BENEDICTIO, et claritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen ℟. Deo grátias

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Ab Octava Pentecostes usque ad Dñicam proximiorem Kalendis Octobris.

Hymnus

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lux et auróræ rútilans corúscat;
Súpplices rerum Dóminum canóra
Voce precémur:
Ut reos culpæ miserátus, omnem
Pellat angórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis bona sempitérnæ
Múnera pacis.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

A Dominica proximiori Kalendis Octobris usque ad Advent.

Hymnus.

Æterne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.
Hoc excitátus lúcifer
Solvit polum calígine,
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.
Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ
Canénte, culpam díluit.
Surgámus ergo strénue,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.
Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.
Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.
Tu lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Canticum Zachariæ. *Luc. 1. g*

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui:

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :
Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Aña et Oratio propria: et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, fit de eo Com. Postremo (si id tempus requirit) fiunt Commem. de S. Maria, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum Commem. secundum illius dignitatem : et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesp. Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur Aña. Salve Regína, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus, in adjutórium, ut supra. 14.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absistat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum.
Aña. Allelúia.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.
Deus, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me : et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi : * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est :
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psalmus Confitémini Dómino, dicitur tantum in Dñicis, quando fit Officium de Dñica, ut in Psalt.

Psalmus 117.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicat nunc Israel, quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicat nunc domus Aaron :* quó-

niam in sæculum misericórdia ejus.
Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.
Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.
Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.
Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.
Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.
Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.
Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.
Vox exultatiónis, et salútis : * in tabernáculis justórum.
Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.
Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.
A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.
Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exultémus, et lætémur in ea.
O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.
Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.
Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.
Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beati immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ * ad custodiéndas justificatiónes tuas!
Tunc non confúndar, * cum per-

in ómnibus mandátis
r tibi in directióne
in eo quod dídici ju-
ítiæ tuæ.
iónes tuas custódiam :
e derelínquas usque-

córrigit adolescéntior
m ? * in custodiéndo
tuos.
orde meo exquisívi te :
éllas me a mandátis

meo abscóndi elóquia
non peccem tibi.
is es, Dómine : * doce
icatiónes tuas.
meis, * pronuntiávi
dícia oris tui.
estimoniórum tuórum
s sum, * sicut in óm-
ítiis.
átis tuis exercébor : *
erábo vias tuas.
icatiónibus tuis medi-
non oblivíscar sermó-

E servo tuo, vivífica
* et custódiam sermó-

culos meos : * et con-
mirabília de lege tua.
o sum in terra : * non
is a me mandáta tua.
it ánima mea deside-
tificatiónes tuas, * in
mpore.
ti supérbos, * maledí-
declinant a mandátis

a me oppróbrium, et
ptum : * quia testimó-
exquisívi.
sedérunt príncipes, et
um me loquebántur : *

servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dñica, ut in Psalterio et in Festo SS. Trinitatis.

Symbolum S. Athanasii.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam Fidem.

Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas, *

æquális glória, coætérna majéstas.
Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.
Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.
Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.
Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.
Et tamen non tres ætérni; * sed unus ætérnus.
Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.
Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.
Et tamen non tres omnipoténtes; * sed unus omnípotens.
Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.
Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.
Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.
Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.
Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum, ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos, aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.
Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.
Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.
Spíritus sanctus a Patre et Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.
Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.
Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus, * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.
Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.
Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.
Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.
Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.
Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.
Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.
Æquális Patri secúndum divinitátem; * minor Patre secúndum humanitátem.
Qui licet Deus sit, et homo: * non duo tamen, sed unus est Christus.
Unus autem, non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.
Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.
Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.
Qui passus est pro salúte nostra: descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.
Ascéndit ad cœlos: sedet ad déxteram Dei Patris omnipo-

: * inde ventúrus est ju-
e vivos et mórtuos.
ijus advéntum omnes hó-
resúrgere habent cum
ribus suis : * et redditúri
le factis própriis ratiónem.
ii bona egérunt, ibunt in
ætérnam : * qui vero ma-
ignem ætérnum.
est fides cathólica, * quam
quisque fidéliter firmitér-
crediderit, salvus esse non
it.
a Patri, et Fílio.
Allelúia, allelúia, allelúia.
apitulum. 1. *Tim.* 1. *d*
GI sæculórum immortáli et
invisíbili, soli Deo honor
ória in sæcula sæculórum.
n. ℟. Deo grátias.
Christe, Fili Dei vivi, * Mi-
e nobis. Et repetitur
ste, Fili Dei vivi, miserére
s. ℣. Qui sedes ad déxte-
Patris. ℟. Miserére nobis.
lória Patri, et Fílio, et Spi-
sancto. ℟. Christe Fili Dei
miserére nobis. ℣. Exúrge,
ste, ádjuva nos. ℟. Et líbera
propter nomen tuum.
quentes Preces non dicun-
in Duplicibus, nec infra
vas, sed tunc dicto ℟. brevi,
ur Dóminus vobíscum, et
io. Dómine, Deus omnípo-
, ut infra. 24.
YRIE, eléison. Christe,
eléison. Kyrie, eléison.
r noster, secreto usque ad
Et ne nos indúcas in tenta-
em. ℟. Sed líbera nos a
. Credo in Deum, secreto
e ad ℣. Carnis resurrectió-
. ℟. Vitam ætérnam. Amen.
Et ego ad te, Dómine, cla-
i. ℟. Et mane orátio mea
prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREATUR tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

MISEREATUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INDULGENTIAM, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur, ℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullū declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter : ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra; sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen

℣. Jube, domne, benedícere Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dñicis et Feriis per Annum, ab Octava Pentec. usque ad Advent. exclusive.

Lectio brevis.
2. *Thess.* 3. *b*

DOMINUS autem dírigat corda et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post Lect. brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus. Ben. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO
AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus, in adjutórium, ut supra. 14.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet;
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Aña.
Beáti qui ámbulant.

Psalmus 53.

DEUS, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Ps. Deus in nómine, loco Ps. Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis: Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam:
Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.
Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.
Dirige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.
Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.
Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.
Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hereditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.
Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.
Proba me, Dómine, et tenta

me : * ure renes meos et cor meum.
Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritáte tua.
Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.
Odívi ecclésiam malignántium : * et cum ímpiis non sedébo.
Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum, Dómine :
Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.
Dómine, diléxi decórem domus tuæ : * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.
Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :
In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.
Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.
Pes meus stetit in diréсto : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

FERIA QUINTA.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit, * in loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.
Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.
Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.
Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.
In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.
Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.
Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.
De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me.
Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquéscens : * in médio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas, et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.
Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.
Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :
Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio Ecclésiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.
Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis.
Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in Ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
Edent páuperes et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.
Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.
Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.
Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 25.

Deinde dicitur Psalm. 118.

Beati immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti : * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ : * ad custodiéndas justificatiónes tuas!
Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Per Annum, Aña. Beáti qui ámbulant in lege tua, Dómine.

Capitulum. *Zach.* 8. *d*

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens. ℟. Deo grátias.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, secreto. ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te,

Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et Spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium nostrum, et Confíteor Deo omnipoténti, etc. ut infra.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laudes Feriæ ij., tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnípotens Deus, et dimissis peccátis tuis perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur, ℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti: tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dñum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter: ultimo additur, Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum, ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive.

Lectio brevis. 2. *Thess.* 3. *b*

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post Lect. brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FESTIS

Per Annum.

Post Ps. Deus, in nómine, dicuntur tantum Psalm. Beáti, et Retríbue, 21. Deinde Aña competens, et reliqua ut supra in Dñica. 23. Sed in Duplicibus et infra Octavas non dicuntur Preces. Dicto Benedicámus Dómino, dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est: postea legitur Martyrologium in Choro.

Deinde dicitur ℣. Pretiósa, cum reliquis ut supra. 24.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capit. Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María. Deus, in adjutórium. 14.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Aña. Allelúia.

In feriali Officio per Annum, Aña. Deduc me.

Psalmus.

Legem pone mihi Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Ámputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: quia mandáta tua exquisívi.

québar in testimóniis tuis
nspéctu regum : * et non
ndébar.
editábar in mandátis tuis,
dilexi.
vávi manus meas ad man-
tua, quæ diléxi : * et exer-
in justificatiónibus tuis.
MOR esto verbi tui servo
tuo, * in quo mihi spem
ti.
me consoláta est in humi-
mea : * quia elóquium
vivificávit me.
rbi ínique agébant usque-
ue : * a lege autem tua
declinávi.
or fui judiciórum tuórum a
lo, Dómine : * et consolá-
um.
tio ténuit me, * pro pecca-
us derelinquéntibus legem
.
ábiles mihi erant justifica-
s tuæ, * in loco peregrina-
meæ.
or fui nocte nóminis tui,
ine : * et custodívi legem
.
facta est mihi : * quia ju-
atiónes tuas exquisívi.
o mea, Dómine, * dixi cu-
re legem tuam.
ecátus sum fáciem tuam in
corde meo : * miserére mei
ndum elóquium tuum.
távi vias meas : * et con-
pedes meos in testimónia

tus sum, et non sum tur-
s : * ut custódiam mandáta

es peccatórum circumpléxi
me : * et legem tuam non
oblítus.
dia nocte surgébam ad con-
fiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

BONITATEM fecísti cum servo tuo, Dómine : * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri, et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me : * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ,

et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum, et alia in aliis Horis, dicuntur in Dñicis a iij. post Pentecosten usque ad Adventum, ℟℟. brevia, etiam eodem tempore similiter et quæ sequuntur in feriali Officio.

Capit. 1. *Joan.* 4. c

Deus cháritas est : et qui manet in charitáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

In feriali Officio per Annum,

Aña. Deduc me, Dómine, in sémitam mandatórum tuórum.

Capit. *Jerem.* 17. c

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana. ℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam et Nonam, flexis genibus dicitur : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María.

Deus, in adjutórium. 14.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.

Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum,

Aña. Allelúia.

In feriali Officio per Annum,

Aña. Adjuva me.

Psalmus.

Defecit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi tui : * quando fácies de persequéntibus me judícium ?
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.
Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.
Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me ; * et custódiam testimónia oris tui.
In ætérnum, Dómine : * verbum tuum pérmanet in cœlo.
In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.
Quomodo diléxi legem tuam, Dómine ? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos ; * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.
Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo !
A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.
Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.
Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.
Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exultátio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum : * propter retributiónem.
Iniquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.
Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.
Declináte a me malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.
Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non con-

fúndas me ab expectatióne mea.
Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.
Confíge timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.
Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.
Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.
Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. *Galat.* 6.

Alter alterius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum.

Aña. Adjuva me, et salvus ero, Dómine.

Capit. Alter altérius.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María. Deus, in adjutórium, ut supra 14.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Aña. Allelúia.

In feriali Officio per Annum, Aña. Aspice in me.

Psalmus.

Mirabilia testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamavi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vidi quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.
Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.
Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi : * super judícia justítiæ tuæ.
Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.
Expectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi.
Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.
Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
Intret postulátio mea in conspéctu tuó : * secúndum elóquium tuum éripe me.
Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.
Fiat manus tua, ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est
Vivet ánima mea, et laudábit te, * et judícia tua adjuvábunt me.
Errávi, sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.
Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 1. *Cor*. 6. *d*

Empti enim estis prétio magno. Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro.
℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum,
Aña. Aspice in me, et miserére mei, Dómine.
Capit. Empti enim.
℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dñica, et in Feriis, habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Pater noster, Ave María. Credo.
℣. Dómine, lábia mea, ut 1.
Invitat. Veníte,* Exultémus Dómino. Ps. Jubilémus Deo, ut 2.

Hymnus.

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.
Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.
Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.
Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Hymni vero tam ad Matutinum, quam ad Laudes et Vesperas, et Añæ Nocturnorum ut infra.

Aña. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea et salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum approṕiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas;
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ.
Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo et psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini : * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.
Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.
Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.
Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.
Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.
Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.
Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.
Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.
Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.
Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.
Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Aña. Dóminus defénsor vitæ meæ.
Aña. Adoráte.

Psalmus 28.

Afferte Dómino fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum :
Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.
Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.
Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :
Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.
Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * Vox Dómini concutiéntis desértum, et commovébit Dóminus desértum Cades.
Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.
Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.
Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltabo te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.
Dómine, eduxísti ab inférno

ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.
Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam a me : * et factus sum conturbátus.
Ad te, Dómine, clamábo, * et ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :
Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.
Ãña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.
Ãña. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.
Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.
In manus tuas commméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.
Odísti observántes vanitátes, * supervácue.
Ego autem in Dómino sperávi : * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.
Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.
Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.
Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :
Quóniam defécit in dolóre vita mea ; * et anni mei in gemítibus.
Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.
Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.
Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * obliviónì datus sum, tamquam mórtuus a corde.
Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu :
In eo dum convenírent simul

advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beati, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum; * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Aña. In tua justítia líbera me, Dómine.

Aña. Rectos decet.

Psalmus 32.

EXULTATE justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus, * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo : * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguã tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde; * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Rectos decet collaudátio.

Aña. Expúgna.

Psalmus 34.

Júdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

próximum, et quasi fra-
nostrum, sic complacé-
* quasi lugens et contri-
ic humiliábar.
érsum me lætáti sunt, et
érunt : * congregáta sunt
me flagélla, et ignorávi.
ti sunt, nec compúncti,
érunt me, subsannavé-
ne subsannatióne : * fren-
it super me déntibus

e, quando respícies? * re-
ánimam meam a maligni-
rum, a leónibus únicam

bor tibi in ecclésia ma-
in pópulo gravi laudábo

upergáudeant mihi, qui
ántur mihi iníque : * qui
it me gratis et ánnuunt

m mihi quidem pacífice lo-
ntur : * et in iracúndia ter-
iéntes, dolos cogitábant.
atavérunt super me os
: * dixérunt : Euge, euge,
nt óculi nostri.
, Dómine, ne síleas : *
e, ne discédas a me.
e et inténde judício meo :
meus, et Dóminus meus
sam meam.
me secúndum justítiam
Dómine Deus meus, *
supergáudeant mihi.
licant in córdibus suis :
euge, ánimæ nostræ : *
cant : Devorávimus eum.
scant et revereántur si-
* qui gratulántur malis

ntur confusióne et reve-
* qui magna loquúntur
me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus, ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur

iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expúgna impugnántes me.

Ant. Revéla

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent : * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam et spera in eo : * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam : et judícium tuum tamquam merídiem, * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum.

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Június fui, étenim sénui : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.
Aña. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum, ℣. Dómine, in cœlo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Mart., ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Mart., ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Conf. Pont., et non Pont, ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. **Inténde, próspere procéde, et regna.**

AD LAUDES.

℣. **Deus, in adjutórium meum inténde**, ut 14.
Aña. **Miserére.**

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

›o iníquos vias tuas : * et
ad te converténtur.
a me de sanguínibus ,
Deus salútis meæ : * et
ibit lingua mea justítiam

ne , lábia mea apéries : *
meum annuntiábit laudem

iam si voluísses sacrifí-
, dedíssem útique : * ho-
stis non delectáberis.
ícium Deo spíritus contri-
us : * cor contrítum, et hu-
tum , Deus , non despícies.
;ne fac , Dómine , in bona
ıtáte tua Sion : * ut ædifi-
ır muri Jerúsalem.
acceptábis sacrifícium ju-
, oblatiónes, et holocáu-
* tunc impónent super al-
tuum vítulos.
Miserére mei , Deus.
Intéllige.

Psalmus 5.

RBA mea áuribus pércipe ,
)ómine , * intéllige clamó-
meum.
ıde voci oratiónis meæ :
meus , et Deus meus.
ıiam ad te orábo : * Dó-
, mane exáudies vocem
n.
e astábo tibi , et vidébo :
ıniam non Deus volens ini-
tem tu es.
e habitábit juxta te malí-
; * neque permanébunt
ti ante óculos tuos.
ti omnes , qui operántur
ıitátem : * perdes omnes ,
loquúntur mendácium.
m sánguinum et dolósum
ıinábitur Dóminus : * ego
n in multitúdine miseri-
iæ tuæ.
Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine , deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum , linguis suis dolóse agébant : * júdica illos , Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis , secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te , Dómine.
Et læténtur omnes , qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes , qui díligunt nomen tuum , * quóniam tu benedíces justo.
Dómine , ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Aña. Intéllige clamórem meum, Dómine.
Aña. Deus, Deus meus.

Psalmus 62.

Deus , Deus meus , * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.
In terra desérta , et ínvia , et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi , ut vidérem virtútem tuam , et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.
Glória Patri, et Fílio.
Añа. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.
Añа. Convérsus est.

Cantícum Isaiæ Prophetæ.

Cap. 12.

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, e consolátus es me.
Ecce Deus salvátor meus, * f duciáliter agam, et non timébo
Quia fortitúdo mea, et lau mea Dóminus, * et factus es mihi in salútem.
Hauriétis aquas in gáudio d fóntibus salvatóris : * et dicéti in die illa : Confitémini Dó mino, et invocáte nomen ejus
Notas fácite in pópulis adin ventiónes ejus : * mementót quóniam excélsum est nomen ejus.
Cantáte Dómino, quóniam ma gnífice fecit, * annuntiáte hoc in univérsa terra.
Exúlta et lauda habitátio Sion * quia magnus in médio tui san ctus Israel.
Añа. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.
Añа. Laudáte.

Psalmus 148.

Laudate Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.
Laudáte eum, sol et luna :* laudáte eum, omnes stellæ, et lumen.
Laudáte eum, cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dñi.
Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glácies spíritus procellárum : * quæ fá ciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :
Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes et omnes júdices terræ.
Júvenes et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.
Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantate Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia Sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudate Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.
Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.
Glória Patri, et Fílio.
Aña. Laudáte Dóminum de cœlis.

Capit. seq. dicitur in feriali Officio, ab Octava Pentec. usque ad Adventum.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Splendor patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :
Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam reléget lúbricam.
Confírmet actus strénuos :
Dentes retúndat ínvidi :
Casus secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat :
Fraudis venéna nésciat.
Christúsque nobis sit cibus ,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.
Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídies :
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra lucem próvehit :
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius ,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri sit glória ,
Ejúsque soli Fílio ,
Cum Spíritu Paráclito ,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum , ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

Benedíctus Dñus Deus Israel.

In Feriis Quatuor Temp., et Vigil. quæ jejunantur, post Añam ad Benedictus , et in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus : aliis temp. non dicuntur.

Kyrie , eléison. Christe , eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, totum dicitur clara voce. ℣ Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi , Dómine , miserére mei. ℟. Sana ánimam meam , quia peccávi tibi. ℣. Convértere , Dómine , úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua , Dómine , super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exúltent. ℣. Dómine, salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die , qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine , et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos , et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis , Dómine , et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus , sperántes in te. ℣. Pro afflíctis , et captívis. ℟. Líbera eos , Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis , Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine , exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. Deinde dicitur

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris , Dómine :* Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te , Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dño.
Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

rédimet Israel, * ex óm-
niquitátibus ejus.
Patri, et Fílio.
o Psalmo, dicitur ℣. Dó-
Deus virtútum, convérte
Et osténde fáciem tuam,
érimus. ℣. Exúrge, Chri-
ljuva nos. ℟. Et líbera
opter nomen tuum. ℣.
e, exáudi oratiónem
℟. Et clamor meus ad te
℣. Dóminus vobíscum.
um spíritu tuo.
de dicitur Oratio propria.
ndo in feriali Officio fiunt
m. communes de S. Ma-
Apostolis, et de Pace,
s tam in Laud. quam in
t sequens Com. de Cruce.
er signum Crucis de iní-
nostris líbera nos, Deus
℣. Omnis terra adóret
psallat tibi. ℟. Psalmum
ómini tuo, Dómine.
Orémus. Oratio.
TUA nos, quǽsumus Dó-
ne, pace custódi: quos
num sanctæ Crucis re-
dignátus es.
Commem. de Cruce fit
quando non dicuntur
n feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA.
atutinum, Invitatorium.
nus Deo * Salutári no-
. Veníte, exultémus, ut
2.

Hymnus.

ORS patérni lúminis,
x ipse lucis, et dies,
canéndo rúmpimus:
postulántibus.
enébras méntium:
térvas dæmonum:
somnoléntiam,
itántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

DIXI: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.
Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.
Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.
Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.
Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum:
Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.
Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.
Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.
Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.
Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.
Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.
Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.
Obmútui, et non apérui os

meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.
A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.
Et tabéscere fecísti, sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.
Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.
Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.
Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Expectans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.
Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.
Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.
Et immísit in os meum cánticum novũ,* carmen Deo nostro.
Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.
Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.
Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.
Annuntiávi, et locútus sum ; * multiplicáti sunt super númerum.
Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.
In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátẽ tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.
Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.
Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.
Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.
Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.
Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, et revereántur : * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.
Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum, et

pauper : * Dóminus sollícitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.
Aña. Ut non delínquam in lingua mea.
Aña. Sana.

Psalmus 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.
Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare

contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :
Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me ?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Aña. Sana, Dómine, ánimam meam : quia peccávi tibi.
Aña. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus, áuribus nostris audívimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis.
Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.
Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos :
Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :
Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.
Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.
In te inimícos nostros ventilábimus cornu ; * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.
Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.
Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.
In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.
Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.
Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.
Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in Géntibus dispersísti nos.
Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.
Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.
Posuísti nos in similitúdinem Géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.
Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.
A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie inimíci, et persequéntis.
Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.
Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :
Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.
Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :
Nonne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abscóndita cordis.
Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.
Exúrge, quare obdórmis, Dómine ? * exúrge, et ne repéllas in finem.
Quare fáciem tuam avértis : *

eris inópiæ nostræ, et tri-
iis nostræ ?
n humiliáta est in púl-
iima nostra : * congluti-
st in terra venter noster.
, Dómine, ádjuva nos;
ime nos propter nomen

Psalmus 44.

AVIT cor meum verbum
ıum : * dico ego ópera
gi.
mea cálamus scribæ, *
r scribéntis.
us forma præ fíliis hó-
, diffúsa est grátia in
uis : * proptérea benedí-
Deus in ætérnum.
ere gládio tuo super fe-
um, * potentíssime.
tua et pulchritúdine tua
ıde, próspere procéde,
a.
r veritátem, et mansue-
n, et justítiam :* et dedú-
mirabíliter déxtera tua.
tuæ acútæ, pópuli sub
nt : * in corda inimicó-
gis.
tua, Deus, in sæculum
: * virga directiónis virga
ui.
i justítiam, et odísti ini-
m : * proptérea unxit te
Deus tuus, óleo lætítiæ
ısórtibus tuis.
, et gutta, et cásia a
éntis tuis, a dómibus
is : * ex quibus delecta-
te fíliæ regum in honóre

regína a dextris tuis in
deauráto : * circúmdata
te.
ília, et vide, et inclína
tuam : * et oblivíscere
pópulum tuum, et domum pa-
tris tui.
Et concupíscet Rex decórem
tuum : * quóniam ipse est Dñus
Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus *
vultum tuum deprecabúntur :
omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab
intus, * in fímbriis áureis cir-
cumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post
eam : * próximæ ejus afferéntur
tibi.
Afferéntur in lætítia et exulta-
tióne : * adducéntur in templum
Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi
fílii : * constítues eos príncipes
super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui : *
in omni generatióne et genera-
tiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur
tibi in ætérnum : * et in sæcu-
lum sæculi.
Aña. Eructávit cor meum ver-
bum bonum.
Aña. Adjútor.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et vir-
tus : * adjútor in tribula-
tiónibus, quæ invenérunt nos
nimis.
Proptérea non timébimus, dum
turbábitur terra : * et transfe-
réntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ
eórum : * conturbáti sunt mon-
tes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civi-
tátem Dei : * sanctificávit taber-
náculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non com-
movébitur : * adjuvábit eam
Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

Omnes gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.
Aña. Adjútor in tribulatiónibus.
Aña. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiã tuam, * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et compléctímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus: ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

Audite hæc omnes gentes: * áuribus percípite omnes qui habitátis orbem.
Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.
Os meum loquétur sapiéntiam * et meditátio cordis mei prudéntiam.

bo in parábolam aurem
: * apériam in psaltério
itiónem meam.
nébo in die mala? * iní-
calcánei mei circúm-
me :
onfídunt in virtúte sua :
multitúdine divitiárum
n gloriántur.
non rédimit , rédimet
: * non dabit Deo placa-
suam.
tium redemptiónis ánimæ
* et laborábit in ætérnum,
et adhuc in finem.
débit intéritū , cum víde-
iéntes moriéntes : * simul
ns , et stultus períbunt.
línquent aliénis divítias
: * et sepúlchra eórum
s illórum in ætérnum.
nácula eórum in progénie,
génie :* vocavérunt nómi-
in terris suis.
mo , cum in honóre es-
non intelléxit : * compa-
est juméntis insipiéntibus,
ilis factus est illis.
via illórum scándalum
* et póstea in ore suo
acébunt.
oves in inférno pósiti sunt:
depáscet eos :
minabúntur eórum justi in
íno : * et auxílium eórum
scet in inférno a glória
.
tamen Deus rédimet áni-
meam de manu ínferi , *
accéperit me.
múeris cum dives factus
homo : * et cum multi-
fúerit glória domus ejus.
am cum interíerit , non
ómnia : * neque descén-
m eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo , cum in honóre esset , non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus , et símilis factus est illis.

Aña. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Aña. Deus deórum.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifésto véniet : * Deus noster , et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus , et loquar : Israel , et testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te ; * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum , * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.
Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo?
Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.
Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.
Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum ?
Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum.
Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.
Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.
Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.
Existimásti iníque quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.
Intellígite hæc qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.
Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?
Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.
Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis, quam loqui æquitátem.
Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.
Proptérea Deus déstruet te in finem : * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : et radícem tuam de terra vivéntium.
Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :
Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.
Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum : et in sæculum sæculi.
Confitébor tibi in sæculum quia fecísti : * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.
Aña. Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum, ℣. Immola Deo sacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Mart., ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Conf. Pont., ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Aña. Dele, Dómine, iniquitátem meam. Ps. Miserére. 48.

Aña. Salutáre.

Psalmus 42.

Judica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Ad te de luce vígilo, Deus.

Ps. Deus, Deus meus, ut 49.

Aña. Cunctis diébus.

Cant. Ezechiæ. *Is.* 38. *b*

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsivi resíduum annórum meórum, * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum:

Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine.

Aña. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cœlis. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 50.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum,

et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.
Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.
Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.
Tu, Christe, somnum díscute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Replēti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

Eréxit nobis Dóminus cornu salútis, in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur 52.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ. Ps. Venite. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster áspice :
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Te sancte Christe, póscimus :
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Mentes manusque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum, quod fécimus :
Occúlta nostra pándimus :
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abomínábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum : * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis ?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 53.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris

deprecatiónem meam : * inténde mihi , et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea ; * et conturbátus sum a voce inimíci , et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me:* et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam ?

Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum , qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita , Dómine , dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem , et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus,et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra , et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi , * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me , super me magna locútus fuísset :* abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis , * dux meus , et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos :* et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum , * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.

Véspere , et mane et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus , et humiliábit illos , * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus , * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero , Deus , dedúces eos , * in púteum intéritus.

Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te , Dómine.

Aña. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Aña. Quóniam.

Psalmus 55.

MISERERE mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabán-

tur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.
Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.
Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.
Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.
Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :
In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.
In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.
In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.
Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserere mei, Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.
Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.
Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.
Misit de cœlo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.
Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.
Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ, * et lingua eórum gládius acútus.
Exaltáre super cœlos, Deus : * et in omnem terram glória tua.
Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.
Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.
Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.
Exúrge glória mea, exúrge psaltérium et cíthara : * exúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :
Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cœlos, Deus : * et super omnem terram glória tua.
Aña. Quóniam in te confídit ánima mea.
Aña. Justa judicáte.

Psalmus 57.

Si vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte, fílii hóminum.
Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.
Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.
Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.
Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.
Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.
Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.
Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.
Lætábitur justus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.
Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.
Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.
Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.
Exúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel.
Inténde ad visitándas omnes gentes; * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.
Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?
Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.
Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.
Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.
Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus, Dómine.
Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.
Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.
Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * et fínium terræ.
Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.
Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exultábo mane misericórdiam tuam.
Quia factus es suscéptor meus * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.
Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.
Aña. Justa judicáte fílii hóminum.
Aña. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.
Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.
Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.
Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.
Deus locútus est in sancto suo : * Lætábor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.
Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.
Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?
Nonne tu, Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris ?
Da nobis auxílium de tribulatióne; * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.
A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?
Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.
Aña. Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne.
Aña. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.
Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.
Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos : tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ.
Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.
Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.
Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjútor meus non emigrábo.
In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.
Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.
Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.
Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere : * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.
Semel locútus est Deus, duo

hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Aña. Benedícite.

Psalmus 65.

Jubilate Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

EXURGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.
Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.
Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.
Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.
Exultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum:
Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo.
Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.
Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:
Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.
Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.
Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.
Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.
Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.
Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Deí, mons pinguis.
Mons coagulátus, mons pinguis: * utquid suspicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo; * étenim Dóminus habitábit in finem.
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.
Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:
Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.
Benedíctus Dñus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.
Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.
Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:
Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.
Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei; Regis mei qui est in sancto.
Prævenérunt príncipes conjún-

cti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.
In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.
Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.
Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.
Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.
Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.
Díssipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.
Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino:
Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.
Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.
Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.
Aña. Benedícite gentes Deum nostrum.

Per Annum, ℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Pro uno Mart., ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pro pluribus Mart. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Conf. Pont., ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Conf. non Pont. ℣ Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta, ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

AD LAUDES,

Aña. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea. Ps. Miserére. 48.

Aña. Te decet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.
Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.
Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.
Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.
Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.
Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.
Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.
Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.
Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.
Pinguéscent speciósa desérti :* et exultatióne colles accingéntur.
Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.
Aña Te decet hymnus, Deus, in Sion.
Aña Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus. Psalm. Deus, Deus meus, * ad te. 49.
Aña. Dóminus judicábit.

Cant. Annæ. 1. *Reg.* 2.

Exultavit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo :
Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.
Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.
Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :
Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.
Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.
Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt.
Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.
Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.
Dóminus páuperem facit, et ditat, * humíliat, et súblevat.
Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :
Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.
Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.
Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.
Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cœlis tonábit :
Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.
Aña. Dóminus judicábit fines terræ.
Aña. Cœli cœlórum laudáte Deum. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis, ut 50.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Nox, et ténebræ, et núbila,
Confúsa mundi, et túrbida:
Lux intrat : albéscit polus :
Christus venit : discédite.
Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.
Te, Christe, solum nóvimus :
Te mente pura, et símplici,
Flendo et canéndo, quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

multa fucis íllita ,
uce purgéntur tua :
ra lux cœléstium
seréno illúmina.
Patri sit glória ,
ue soli Fílio ,
Spíritu Paráclito ,
, et per omne sæculum.
ien.
pléti sumus mane miseri-
a tua. ℟. Exultávimus , et
táti sumus.
Ad Benedictus, Aña.
anu ómnium qui odérunt
líbera nos , Dómine.
eces, quando dicuntur, ha-
ir 52.

FERIA QUINTA.

Matutinum, Invitatorium.
mum , qui fecit nos , *
te adorémus. Ps. Veníte ,
émus. 2.

Hymnus.

x atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium :
confiténtes póscimus
iste judex córdium :
iferas piácula ,
ésque mentis ábluas :
ísque , Christe , grátiam ,
rceántur crímina.
s ecce torpet ímpia ,
n culpa mordet nóxia ;
úra gestit tóllere ,
:. Redémptor , quærere.
ílle tu calíginem
nsecus quam máxime ;
n beáto gáudeat
ollocári lúmine.
sta , Pater piíssime ,
íque compar Unice ,
n Spíritu Paráclito
nans per omne sæculum.
men.
Dómine Deus.

Psalmus 68.

SALVUM me fac , Deus , * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.
Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.
Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.
Laborávi clamans , raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei , dum spero in Deum meum.
Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei , * qui odérunt me gratis.
Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui , tunc exsolvébam.
Deus,tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.
Non erubéscant in me , qui expéctant te , Dómine , * Dómine virtútum.
Non confundántur super me , * qui quærunt te , Deus Israel.
Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.
Extráneus factus sum frátribus meis , * et peregrínus fíliis matris meæ.
Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.
Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.
Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.
Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me : * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes, et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra :

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam : * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes : * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Aña. Dómine Deus, in adjutórium meum inténde.

Aña. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cum can-

távero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.
Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiã tuam fílio regis:
Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.
Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.
Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.
Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.
Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.
Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :
Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.
Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.
Aña. Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.
Aña. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde !
Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.
Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.
Quia non est respéctus morti eórum ; * et firmaméntum in plaga eórum.
In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :
Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.
Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

itavérunt, et locúti sunt
uítiam : * iniquitátem in
élso locúti sunt.
uérunt in cœlum os suum :
lingua eórum transívit in
a.
convertétur pópulus meus
: * et dies pleni invenién-
in eis.
dixérunt : Quómodo scit
s, * et si est sciéntia in
élso ?
e ipsi peccatóres, et abun-
tes in sæculo, * obtinuérunt
itias.
dixi : Ergo sine causa ju-
icávi cor meum, * et lavi
er innocéntes manus meas :
fui flagellátus tota die, *
castigátio mea in matu-
is.
dicébam : Narrábo sic : *
e natiónem filiórum tuó-
n reprobávi.
istimábam ut cognóscerem
c, * labor est ante me.
nec intrem in Sanctuárium
i : * et intélligam in novís-
is eórum.
rúmtamen propter dolos po-
sti eis : * dejecísti eos dum
evaréntur.
ómodo facti sunt in deso-
iónem, súbito defecérunt :
eriérunt propter iniquitátem
um.
lut sómnium surgéntium,
mine, * in civitáte tua imá-
em ipsórum ad níhilum ré-
es.
a inflammátum est cor
um, et renes mei com-
táti sunt : * et ego ad níhi-
redáctus sum, et nescívi.
juméntum factus sum apud
* et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam : et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo ? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri, et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.
Usquequo, Deus, improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.
Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.
Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.
Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.
Tu fecísti omnes términos terræ, * æstátem et ver tu plasmásti ea.
Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt, terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.
Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ...ipiénte sunt tota die.
...viscáris voces inimicórũ tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Aña. Liberásti virgam hereditátis tuæ.

Aña. Et invocábimus.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi, Deus, * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.
Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu.
Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.
Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

ıans tu mirabíliter a món-
etérnis : * turbáti sunt
insipiéntes corde.
érunt somnum suum : *
l invenérunt omnes viri
rum in mánibus suis.
repatióne tua, Deus Ja-
dormitavérunt qui ascen-
equos.
rríbilis es, et quis resí-
bi ? * ex tunc ira tua.
lo audítum fecísti judí-
* terra trémuit et quiévit,
exúrgeret in judícium
* ut salvos fáceret omnes
étos terræ.
m cogitátio hóminis con-
ur tibi : * et relíquiæ co-
nis diem festum agent

e, et réddite Dómino
stro : * omnes qui in cir-
jus affértis múnera.
ili et ei qui aufert spíri-
íncipum, * terríbili apud
terræ.
Et invocábimus nomen
, Dómine.
Tu es Deus.

Psalmus 76.

e mea ad Dóminum cla-
ávi : * voce mea ad Deum,
ndit mihi.
tribulatiónis meæ Deum
ívi, mánibus meis nocte
eum : * et non sum de-
.
t consolári ánima mea,
or fui Dei, et delectátus
et exercitátus sum, et
t spíritus meus.
pavérunt vigílias óculi
* turbátus sum, et non
ocútus.
vi dies antíquos : * et an-
érnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem ?

Aut obliviscétur miseréri Deus : * aut continébit in ira sua misericórdias suas ?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster ? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Psalmus 77.

Attendite, pópule meus, legem meam : * inclináte

aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus , et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini , et virtútes ejus , * et mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis : * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur , et exúrgent , * et narrábunt fíliis suis :

Ut ponant in Deo spem suam , et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum : * generátio prava et exásperans :

Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti , * in campo Táneos.

Interrúpit mare , et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis : * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto ?

Quóniam percússit petram , et fluxérunt aquæ , * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo:

Ideo audívit Dóminus, et distulit : * et ignis accénsus est in Jacob , et ira ascéndit in Israel.

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum , * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœlo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt et saturáti sunt nimis , et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.
Et occídit pingues eórum , * et eléctos Israel impedívit.
In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.
Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.
Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertebántur , et dilúculo veniébant ad eum.
Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.
Et dilexérunt eum in ore suo , * et lingua sua mentíti sunt ei.
Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.
Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.
Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :
Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens,et non rédiens.
Quóties exacerbavérunt eum in desérto , * in iram concitavérunt eum in inaquóso ?
Et convérsi sunt , et tentavérunt Deum : * et sanctum Israel exacerbavérunt.
Non sunt recordáti manus ejus , * die qua redémit eos de manu tribulántis.
Sicut pósuit in Ægypto signa sua ; * et prodígia sua in campo Táneos.
Et convértit in sánguinem flúmina eórum , * et imbres eórum , ne bíberent.
Misit in eos cœnomyiam , et comédit eos : * et ranam , et dispérdidit eos.
Et dedit ærúgini fructus eórum: * et labóres eórum locústæ.
Et occídit in grándine víneas eórum : * et moros eórum in pruína.
Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.
Misit in eos iram indignatiónis suæ : * indignatiónem , et iram, et tribulatiónem , immissiónes per ángelos malos.
Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.
Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.
Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.
Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.
Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ , * montem , quem acquisívit déxtera ejus.
Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.
Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.
Et tentavérunt , et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.
Et avertérunt se , et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum , convérsi sunt in arcum pravum.
In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptíli-

bus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fœtántes accépit eum.

Páscere Jacob servum suum : * et Israel hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Aña. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Aña. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos; * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * improbérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.
Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.
In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israel, inténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph.
Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.
Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.
Deus, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?
Cibábis nos pane lacrymárum : * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?
Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.
Deus virtútum, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
Víneam de Ægypto transtulísti : * ejecísti gentes, et plantásti eam.
Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.
Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.
Exténdit pálmites suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.
Ut quid destruxísti macériam ejus, * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam ?
Extermínávit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.
Deus virtútum, convértere : * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.
Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.
Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.
Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.
Et non discédimus a te, vivificábis nos : * et nomen tuum invocábimus.
Dómine Deus virtútum, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
Aña. Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

Per Annum, ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. ℟. Et ánima mea, quam redemísti.

Pro uno Mart., ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro plur. Mart., ℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pro Conf. Pont., et non Pont. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD LAUDES.

Aña. Tibi soli peccávi, Dómine, miserére mei. Ps. Miserére mei. 48.

Aña. Dómine.

Psalmus 89.

Domine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit;

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórũ.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige

Aña. Dómine, refúgium factus es nobis.

Aña. In matutínis meditábor in te. Ps. Deus Deus meus. 49.

Aña. Cantémus.

Cant. Moysi. *Exodi* 15.

Cantemus Dómino: gloriόse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare:

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro. * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine, déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ;
Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.
Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea.
Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.
Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?
Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:
Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.
Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:
Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:
Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris.
Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.
Aña. Cantémus Dómino glorióse.
Aña. In sanctis ejus laudáte Deum. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 50.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Lux ecce surgit áurea:
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.
Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum:
Volvámus obscúrum nihil.
Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.
Speculátor adstat désuper
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Am.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur 52.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus;
Abstérgat illud cœlitus
Tuæ potéstas glóriæ.
Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.
Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis,
Nullis ruámus áctibus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Am.

Aña. Exultáte.

Psalmus 80.

Exultate Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ:

Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti, * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te :* exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

quo judicátis iniquitátem :
icies peccatórum súmitis ?
ite egéno, et pupíllo : *
em, et páuperem justifi-

e páuperem : * et egénum
nu peccatóris liberáte.
runt, neque intellexérunt,
ebris ámbulant : * move-
r ómnia fundaménta ter-

ixi : Dii estis : * et fílii
i omnes.
utem sicut hómines mo-
i : * et sicut unus de prin-
s cadétis.
, Deus, júdica terram :
niam tu hereditábis in
us géntibus.
Exultáte Deo adjutóri no-

Tu solus.

Psalmus 82.

s, quis símilis erit tibi? *
e táceas, neque compe-
, Deus :
am ecce inimíci tui sonué-
* et qui odérunt te, ex-
nt caput.
pópulum tuum maligna-
t consílium : * et cogita-
t advérsus sanctos tuos.
nt : Veníte, et disper-
eos de gente : * et non
rétur nomen Israel ultra.
am cogitavérunt unaními-
simul advérsum te testa-
m disposuérunt, taberná-
dumæórum et Ismahelítæ :
, et Agaréni, Gebal, et
n, et Amalec : * alieni-
um habitántibus Tyrum.
n Assur venit cum illis :
sunt in adjutórium fíliis

lis sicut Mádian, et Sí-
saræ : * sicut Jabin in torrénte
Cisson.
Disperiérunt in Endor : * facti
sunt ut stercus terræ.
Pone príncipes eórum sicut
Oreb, et Zeb; * et Zébee, et
Sálmana :
Omnes príncipes eórum, * qui
dixérunt : Hereditáte possideá-
mus Sanctuárium Dei.
Deus meus, pone illos ut rotam:
* et sicut stípulam ante fáciem
venti.
Sicut ignis, qui combúrit sil-
vam : * et sicut flamma com-
búrens montes :
Ita persequéris illos in tempe-
státe tua : * et in ira tua turbá-
bis eos.
Imple fácies eórum ignomínia :
* et quærent nomen tuum, Dó-
mine.
Erubéscant, et conturbéntur
in sæculum sæculi : * et con-
fundántur, et péreant.
Et cognóscant quia nomen tibi
Dóminus : * tu solus Altíssimus
in omni terra.

Psalmus 83.

QUAM dilécta tabernácula tua,
Dómine virtútum ! * con-
cupíscit, et déficit ánima
mea in átria Dómini.
Cor meum, et caro mea * ex-
ultavérunt in Deum vivum.
Etenim passer invénit sibi do-
mum : * et turtur nidum sibi,
ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum :
* Rex meus, et Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo
tua, Dómine : * in sæcula sæ-
culórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium
abs te : * ascensiónes in corde
suo dispósuit, in valle lacry-

márum, in loco quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.
Protéctor noster áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.
Aña. Tu solus Altíssimus super omnem terram.
Aña. Benedixísti.

Psalmus 84.

Benedixisti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos, Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?
Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam:
Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclina, Dómine, aurem tuam et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.
In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.
Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.
Omnes gentes quascúmque fe

énient, et adorábunt co-
, Dómine : * et glorificá-
omen tuum.
m magnus es tu, et fá-
nirabília : * tu es Deus

ne, Dómine, in via tua,
édiar in veritáte tua : *
cor meum ut tímeat no-
ıum.
bor tibi, Dómine Deus
in toto corde meo, * et
ábo nomen tuum in æ-
ı.
isericórdia tua magna est
ne : * et eruísti ánimam
ex inférno inferióri.
iníqui insurrexérunt su-
, et synagóga poténtium
runt ánimam meam : * et
roposuérunt te in con-
suo.
Dómine Deus, miserá-
misericors, * pátiens, et
misericórdiæ, et verax.
e in me, et miserére mei,
périum tuum púero tuo;
m fac fílium ancíllæ tuæ.
ecum signum in bonum,
ant qui odérunt me, et
dántur : * quóniam tu,
e, adjuvísti me, et con-
es me.
enedixísti, Dómine, ter-
am.
Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

AMENTA ejus in móntibus
nctis : * díligit Dóminus
Sion super ómnia taber-
Jacob.
sa dicta sunt de te, * cí-
Dei.
r ero Rahab, et Babyló-
ciéntium me.
lienígenæ, et Tyrus, et
pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic
Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

DOMINE Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.
Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam , * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te , Dómine , clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid , Dómine , repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem , humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et erróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericordias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem , et generatiónem * sedem tuam :

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes , qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum , quis símilis tibi ? * potens es , Dómine , et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli , et tua est terra , orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem , et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua , et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus , qui scit jubilatiónem.

Dómine , in lúmine vultus tui ambulábunt , et in nómine tuo exultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra : * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis , et dixísti : * Pósui adjutórium in poténte : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.
Nihil proficiet inimícus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus ; * et odiéntes eum in fugam convértam.
Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.
Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cœli.
Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :
Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :
Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :
Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo : * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.
Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.
Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.
Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.
Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.
Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.
Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?
Memoráre quæ mea substántia ; * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum ?
Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi ?
Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?
Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum : * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.
Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Psalmus 93.

DEUS ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine: * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo : * et, stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non consíderat ?

Qui córripit gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine : * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis :* donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet :

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes ? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto ?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Aña. Cantáte.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in

éctu ejus : * sanctimónia,
ignificéntia in sanctifica-
ejus.
e Dómino, pátriæ gén-
afférte Dómino glóriam
ıórem : * afférte Dómino
m nómini ejus.
hóstias, et introíte in
jus : * adoráte Dóminum
io sancto ejus.
ıoveátur a fácie ejus uni-
terra :* dícite in Géntibus
Dóminus regnávit.
n corréxit orbem terræ,
on commovébitur : * ju-
t pópulos in æquitáte.
tur cœli, et exúltet terra,
oveátur mare, et pleni-
jus : * gaudébunt campi,
nia, quæ in eis sunt.
exultábunt ómnia ligna
ım a fácie Dómini, quia
: * quóniam venit judi-
terram.
ıbit orbem terræ in æqui-
* et pópulos in veritáte

Psalmus 96.

ınus regnávit, exúltet
erra : * læténtur ínsulæ
.
, et calígo in circúitu
* justítia, et judícium
tio sedis ejus.
ante ipsum præcédet, *
ammábit in circúitu ini-
ejus.
runt fúlgura ejus orbi
: * vidit, et commóta est

s sicut cera fluxérunt a
Dómini : * a fácie Dómini
terra.
ıtiavérunt cœli justítiam
* et vidérunt omnes pó-
glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Per Annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro plur. Mart. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Conf. Pont. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Aña. Spíritu principáli confírma cor meum, Deus. Ps. Miserére mei. 48.
Aña. In veritáte.

Psalmus 142.

DOMINE, exáudi oratiónem meam; áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.
Aña. In veritáte tua, exáudi me, Dómine.
Aña. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos. Ps. Deus Deus meus. 49.
Aña. Dómine.

Cant. Habacuc. *Cap.* 3.

DOMINE, audívi auditiónem tuam, * et tímui.
Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.
In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.
Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:
Opéruit cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.
Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.
Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.
Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.
Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi.
Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.
Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.
Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus, vel in mari indignátio tua?
Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

tans suscitábis arcum tuũ :
ıménta tríbubus quæ locú-
; :
os scindes terræ : vidérunt
t doluérunt montes : *
s aquárum tránsiit.
abyssus vocem suam : *
do manus suas levávit.
luna stetérunt in habitá-
suo , * in luce sagittárum
m , ibunt in splendóre ful-
ıtis hastæ tuæ.
émitu conculcábis terram :
uróre obstupefácies gen-

sus es in salútem pópuli
* in salútem cum Christo

ıssísti caput de domo ím-
denudásti fundaméntum
ısque ad collum.
lixísti sceptris ejus , cápiti
órum ejus , * veniéntibus
bo ad dispergéndum me.
átio eórum * sicut ejus, qui
at páuperem in abscóndito.
fecísti in mari equis tuis ,
ito aquárum multárum.
i , et conturbátus est ven-
ıeus : * a voce contremué-
lábia mea.
diátur putrédo in óssibus
, * et subter me scáteat.
quiéscam in die tribulatió-
ut ascéndam ad pópulum
ctum nostrum.
enim non florébit : * et non
ermen in víneis.
étur opus olívæ : * et arva
fferent cibum.
ndétur de ovíli pecus : * et
rit arméntum in præsépi-

utem in Dómino gaudé-
et exultábo in Deo Jesu

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Aña. Dómine , audívi audítum tuum , et tímui.

Aña. In tympano et choro , in chordis et órgano laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 50.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit , dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum , et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Æterna cœli glória ,
Beáta spes mortálium ,
Summi Tonántis Unice ,
Castæque proles Vírginis.
Da déxteram surgéntibus,
Exúrgat et mens sóbria ,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
Ortus refúlget lúcifer ,
Præítque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.
Manénsque nostris sénsibus ,
Noctem repéllat sæculi ,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.
Quæsíta jam primum Fides
In corde radíces agat ;
Secúnda Spes congáudeat ,
Qua major extat Cháritas.
Deo Patri sit glória ,
Ejúsque soli Fílio ,
Cum Spíritu Paráclito ,
Nunc , et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus , et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

Per viscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur 52.

SABBATO.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Dóminum Deum nostrum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus.
Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe,
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.
Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis,
Accíncti ut artus éxcubent,
Luxu remóto péssimo.
Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Quia mirabília.

Psalmus 97.

Cantate Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Moyses, et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum no-

-, et adoráte in monte san-
ejus : * quóniam sanctus
nus Deus noster.
Quia mirabília fecit Dó-
s.
quens Aña, et Psalm. Ju-
, hic prætermittitur,
do dicitur in Laudibus,
Sabbatis, in quibus fit Offi-
de S. Maria : et ejus loco
r Aña, et Ps. Bonum est
téri Dómino, ut infra.
Jubiláte.

Psalmus 99.

LATE Deo omnis terra : *
rvíte Dómino in lætítia.
ite in conspéctu ejus : * in
atióne.
te quóniam Dóminus ipse
Deus : * ipse fecit nos, et
ipsi nos.
lus ejus, et oves páscuæ
: * introíte portas ejus in
ssióne, átria ejus in hy-
: confitémini illi.
áte nomen ejus, quóniam
s est Dóminus, in ætérnum
ricórdia ejus, * et usque in
ratiónem et generatiónem
is ejus.

Vel Psalmus 91.

UM est confitéri Dómino :
et psállere nómini tuo,
sime.
nnuntiándum mane mise-
diam tuam : * et veritátem
per noctem.
cachórdo, psaltério : * cum
co, in cithara.
delectásti me, Dómine,
ctúra tua : * et in opéribus
num tuárum exultabo.
magnificáta sunt ópera
Dómine! * nimis profúndæ
sunt cogitatiónes tuæ :

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine!

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster, * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

MISERICORDIAM et judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo , * hunc persequébar.

Supérbo óculo , et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ , ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta , hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua , non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Aña. Jubiláte Deo , omnis terra.

Vel Aña. Bonum est confitéri Dómino.

Aña. Clamor meus.

Psalmus 101.

Dómine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum , et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi , * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus , quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus , qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio dié-

ıeórum : * in generatió-
. generatiónem anni tui.
tu, Dómine, terram fun-
* et ópera mánuum tuá-
int cœli.
ribunt, tu autem pérma-
et omnes sicut vestimén-
eteráscent.
ıt opertórium mutábis eos,
abúntur : * tu autem idem
s, et anni tui non defí-

ervórum tuórum habitá-
* et semen eórum in sæ-
dirigétur.

Psalmus 102.

DIC, ánima mea, Dómino :
et ómnia, quæ intra me
nómini sancto ejus.
ic, ánima mea, Dómino :
li oblivísci omnes retribu-
ejus.
opitiátur ómnibus iniqui-
s tuis : * qui sanat omnes
itátes tuas.
édimit de intéritu vitam
: * qui corónat te in mise-
ia et miseratiónibus.
eplet in bonis desidérium
: * renovábitur ut áquilæ
us tua.
s misericórdias Dóminus :
dícium ómnibus injúriam
tibus.
fecit vias suas Moysi, * fí-
ael voluntátes suas.
itor, et miséricors Dómi-
* longánimis, et multum
cors.
n perpétuum irascétur : *
in ætérnũ comminábitur.
ecúndum peccáta nostra
nobis : * neque secúndum
tátes nostras retríbuit no-

am secúndum altitúdinem
cœli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte; * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña. Clamor meus ad te véniat, Deus.

Aña. Bénedic.

Psalmus 103.

BENEDIC, ánima mea, Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :
Exténdens cœlum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.
Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.
Qui facis ángelos tuos spíritus : * et minístros tuos, ignem uréntem.
Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.
Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.
Ascéndunt montes, et descéndunt campi * in locum quem fundásti eis.
Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque convertántur operíre terram.
Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :
Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :
Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.
Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.
Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :
Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.
Cantábo Dómino in vita mea :

llam Deo meo quámdiu

ıdum sit ei elóquium
ı : * ego vero delectábor
mino.
iant peccatóres a terra, et
i ita ut non sint ; * bé-
, ánima mea, Dómino.

Psalmus 104.

FITEMINI Dómino, et invo-
íte nomen ejus : * annun-
inter Gentes ópera ejus.
ite ei, et psállite ei : * nar-
ómnia mirabília ejus.
ámini in nómine sancto
* lætétur cor quæréntium
num.
ite Dóminum, et confirmá-
: * quærite fáciem ejus
er.
ntóte mirabílium ejus,
ecit : * prodígia ejus, et
a oris ejus.
n Abraham, servi ejus :
Jacob elécti ejus.
Dóminus Deus noster : *
ivérsa terra judícia ejus.
r fuit in sæculum testa-
sui : * verbi, quod man-
in mille generatiónes :
dispósuit ad Abraham : *
aménti sui ad Isaac :
ítuit illud Jacob in præ-
n : * et Israel in testa-
ım ætérnum :
s : Tibi dabo terram
an, * funículum heredi-
estræ.
essent número brevi, *
simi et íncolæ ejus :
transiérunt de gente in
n, * et de regno ad pó-
álterum.
elíquit hóminem nocére
et corrípuit pro eis reges.
tángere christos meos :

* et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum : * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyia : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina :

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Géntium : * et labóres populórum possedérunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Aña. Bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña. Vísita nos.

Psalmus 105.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo.

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut lauderis cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et crediderunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Moysen in castris : * Aaron sanctum Dómini.
Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.
Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.
Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.
Et mutavérunt glóriam suam : * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.
Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham : terribília in mari Rubro.
Et dixit ut dispérderet eos : * si non Moyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus :
Ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :
Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.
Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto :
Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.
Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrifícia mortuórum.
Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.
Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.
Et reputátum est ei in justítiam, in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.
Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis : * et vexátus est Moyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.
Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.
Et commísti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.
Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.
Et effudérunt sánguinem innocéntem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.
Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.
Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.
Et trádidit eos in manus Géntium, * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.
Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.
Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.
Et vidit cum tribularéntur : * et audívit oratiónem eórum.
Et memor fuit testaménti sui : * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.
Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.
Salvos nos fac, Dómine Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus.

gua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci, * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvum fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Aña. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum, * et éxitus aquárum in sitim :

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, et custódiet hæc, * et intélliget misericórdias Dómini ?

Aña. Vísita nos, Dómine, in salutári tuo.

Aña. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

PARATUM cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psallam in glória mea.

Exúrge glória mea, exúrge, psaltérium, et cíthara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo.

Exultábo, et dívidam Síchimam; * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

DEUS, laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lin-

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.
Quando dividébat Altíssimus gentes : * quando separábat fílios Adam.
Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.
Pars autem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.
Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :
Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.
Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,
Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.
Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.
Constítuit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum,
Ut súgeret mel de petra * oleúmque de saxo duríssimo :
Butyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan :
Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.
Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus.
Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.
Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.
Immolavérunt dæmóniis et non Deo, * diis, quos ignorábant :
Novi recentésque venérunt, quos non coluérunt patres eórum.
Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.
Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.
Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :
Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.
Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :
Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.
Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :
Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.
Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.
Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo :
Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.
Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.
Dixi, Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum :
Et dícerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.
Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent!
Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?
Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?
Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.
De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :
Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.
Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.
Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?
Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum :
Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.
Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :
Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.
Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?
De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum :
Surgant, et opitaléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.
Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius deus præter me :
Ego occídam, et ego vívere fáciam : percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.
Levábo ad cœlum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.
Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea :
Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his, qui odérunt me, retríbuam.
Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,
De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.
Laudáte, gentes, pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :
Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.
Aña. Date magnitúdinem Deo nostro.
Aña. In cymbalis benesonántibus laudáte Deum. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 50.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Aurora jam spargit polum,
Terris dies illábitur :

Lucis resúltat spículum,
Discédat omne lúbricum.
Phantásma noctis éxulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat :
Ut mane quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui;
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

Illumináre, Dómine, his, qui in ténebris sedent : et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur 52.

DOMINICA

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium. 15.

Aña. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Aña. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.
Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.

Aña. In mandátis.

Psalmus 111.
us vir, qui timet Dómi-
m : * in mandátis ejus vo-
is.
in terra erit semen ejus :
átio rectórum benedicé-
et divítiæ in domo ejus,
títia ejus manet in sæcu-
culi.
m est in ténebris lumen
* miséricors, et miserá-
justus.
lus homo qui miserétur et
dat, dispónet sermónes
judício : * quia in ætér-
on commovébitur.
nória ætérna erit justus :
uditióne mala non timé-
m cor ejus speráre in Dó-
confirmátum est cor ejus :
commovébitur donec de-
inimícos suos.
sit, dedit paupéribus : ju-
jus manet in sæculum sæ-
cornu ejus exaltábitur in
or vidébit, et irascétur,
us suis fremet et tabéscet :
érium peccatórum perí-
n mandátis ejus cupit ni-
it nomen Dómini.

Psalmus 112.
ATE, púeri, Dóminum : *
dáte nomen Dómini.
nen Dómini benedíctum,
c nunc, et usque in sæcu-
ortu usque ad occásum,
bile nomen Dómini.
us super omnes gentes
us, * et super cœlos glória

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Aña. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.
Aña. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro.
Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.
Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.
Montes exultavérunt ut aríetes : * et colles sicut agni óvium.
Quid est tibi, mare, quod fugísti : * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
Montes exultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.
A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.
Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cœlo : * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Israel, * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos : * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino : * qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Aña. Nos qui vívimus benedícimus Dómino.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatión[e] nostra.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem.

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cœléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orát[io] mea. ℟. Sicut incénsum in co[n]spéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum s[uo] ℣. dicitur a Dominica iij. p[ost] Pentecosten usque ad Adve[n]tum. Capitulum vero præ[di]ctum dicitur in eisdem D[o]minicis post Pentecosten. [Di]citur etiam in feriali Offic[io] ab Octava Pentecostes usq[ue] ad Adventum. Similiter et Antiphonæ autem cum Ps[al]mis semper dicuntur ut sup[ra] quando fit Officium de Do[mi]nica.

Canticum B. M. V.

Lucæ 1. c

Magnificat * ánima mea [Dó]minum :

Et exultávit spíritus meus * Deo salutári meo.

espéxit humilitátem ancíl-
e : * ecce enim ex hoc beá-
e dicent omnes generatió-

fecit mihi magna qui po-
t : * et sanctum nomen

sericórdia ejus a progénie
génies * timéntibus eum.
poténtiam in bráchio
dispérsit supérbos mente
sui.
uit poténtes de sede, * et
vit húmiles.
ntes implévit bonis : * et
dimísit inánes.
pit Israel púerum suum, *
látus misericórdiæ suæ.
locútus est ad patres no-
* Abraham, et sémini ejus
ula.
Patri, et Fílio.
nde dicitur Aña et Oratio
a.

FERIA SECUNDA.

Ad Vesperas.

. Inclinávit.

Psalmus 114.

exi, quóniam exáudiet Dó-
minus * vocem oratiónis

inclinávit aurem suam
: * et in diébus meis
ibo.
ndedérunt me dolóres
s : * et perícula inférni in-
unt me.
latiónem et dolórem in-
: * et nomen Dómini in-
i.
ómine, líbera ánimam
, * miséricors Dóminus, et
, et Deus noster miserétur.
diens párvulos Dóminus : *
iátus sum, et liberávit

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino : * in regióne vivórum.

Aña. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Aña. Crédidi.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino : * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Crédidi propter quod locútus sum.

Aña. Laudáte.

Psalmus 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Laudáte Dóminum, omnes gentes.
Aña. Clamávi.

Canticum Graduum.
Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.
Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ : * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Aña. Clamávi, et exaudívit me.
Aña. Unde véniet.

Psalmus 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat introitum tuum, et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Aña. Unde véniet auxílium mihi.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Immense cœli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cœlum dedísti límitem.
Firmans locum cœléstibus,
Simúlque terræ rívulis :
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.
Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ :
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.
Lucem Fides adáugeat :
Sic lúminis jubar ferat :
Hæc vana cuncta próterat,
Hanc falsa nulla cómprimant.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Magníficat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Quat. Temp. et Vigil. quæ jejunantur, post Añam ad Magnificat, dicuntur seq. Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

yrie, eléison. Christe, eléi-
son. Kyrie, eléison. Pater
ter, totum dicitur clara vo-
℣. Et ne nos indúcas in
tatiónem. ℟. Sed líbera nos a
lo. ℣. Ego dixi, Dómine, mi-
ére mei. ℟. Sana ánimam
am, quia peccávi tibi. ℣.
ıvértere, Dómine, úsquequo.
Et deprecábilis esto super
vos tuos. ℣. Fiat misericórdia
., Dómine, super nos. ℟.
emádmodum sperávimus in
℣. Sacerdótes tui induántur
títiam. ℟. Et sancti tui exúl-
ıt. ℣. Dómine, salvum fac
gem. ℟. Et exáudi nos in die,
a invocavérimus te. ℣. Sal-
m fac pópulum tuum, Dómi-
, et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos, et extólle illos
que in ætérnum. ℣. Meménto
ngregatiónis tuæ. ℟. Quam
ssedísti ab inítio. ℣. Fiat pax
virtúte tua. ℟. Et abundántia
túrribus tuis. ℣. Orémus pro
élibus defúnctis. ℟. Réquiem
érnam dona eis, Dómine, et
perpétua lúceat eis. ℣. Re-
iéscant in pace. ℟. Amen. ℣.
frátribus nostris abséntibus.
Salvos fac servos tuos, Deus
us, sperántes in te. ℣. Pro
líctis et captívis. ℟. Líbera
, Deus Israel, ex ómnibus
bulatiónibus suis. ℣. Mitte
, Dómine, auxílium de san-
. ℟. Et de Sion tuére eos.
Dómine exáudi oratiónem
am. ℟. Et clamor meus ad
véniat.

Deinde dicitur

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium dedíssem útique :* holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Glória Patri, et Fílio.

Finito Psalmo, dicitur ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præc., ut habetur in Proprio de Temp.

Añæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesp. in Officio feriali, ut hic in Psalterio. Hymni vero ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Añæ autem ad Magnificat eodem tempore.

FERIA TERTIA.

ad Vesperas.

Aña. In domum Dómini.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. In domum Dómini lætántes íbimus.

Aña. Qui hábitas.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.
Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.
Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum repléti sumus despectióne :
Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Aña. Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.

Aña. Adjutórium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

exúrgerent hómines in
forte vivos deglutíssent

rascerétur furor eórum in
* fórsitan aqua absorbuís-
.
ıtem pertransívit ánima
: * fórsitan pertransísset
nostra aquam intolerábi-

íctus Dóminus, * qui non
ıos in captiónem déntibus
.
nostra sicut passer eré-
st * de láqueo venán-

ıs contrítus est, * et nos
i sumus.
rium nostrum in nómine
i, * qui fecit cœlum et
.
Adjutórium nostrum in
e Dómini.
Bénefac.

Psalmus 124.

confídunt in Dómino,
cut mons Sion : * non
mmovébitur in ætérnum,
bitat in Jerúsalem.
in circúitu ejus, * et Dó-
in circúitu pópuli sui, ex
nc, et usque in sæculum.
non relínquet Dóminus
peccatórum super sor-
stórum : * ut non extén-
sti ad iniquitátem manus

c, Dómine, bonis, * et
corde.
íntes autem in obligatió-
ldúcet Dóminus cum ope-
ıs iniquitátem : * pax su-
ael.
énefac, Dómine, bonis et
corde.
Facti sumus.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti.
Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Aña. Facti sumus sicut consoláti.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Telluris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem.
Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fœcúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.
Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ;
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet :
Nullis malis appróximet :
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Exúltet spíritus meus in Deo salutári meo.

Preces, si dicendæ sint, habentur 113.

FERIA QUARTA.

Ad Vesperas.

Aña. Non confundétur.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini, fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Beáti.

Psalmus 127.

Beati omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Aña. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Aña. Sæpe.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervices peccatórum : * confundántur, et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit :

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

æpe expugnavérunt me a
ite mea.
e profúndis.

Psalmus 129.

profúndis clamávi ad te,
mine : * Dómine, exáudi
meam.
aures tuæ intendéntes,
vocem deprecatiónis

uitátes observáveris, Dó-
* Dómine, quis sustiné-

pud te propitiátio est : *
ter legem tuam sustínui
nine.
it ánima mea in verbo
* sperávit ánima mea in
o.
ódia matutína usque ad
: * speret Israel in Dó-

pud Dóminum misericór-
et copiósa apud eum re-
o.
rédimet Israel, * ex ómni-
quitátibus ejus.
e profúndis clamávi ad
nine.
peret.

Psalmus 130.

NE non est exaltátum cor
eum : * neque eláti sunt
ei.
ambulávi in magnis :
e in mirabílibus super

humíliter sentiébam : *
ltávi ánimam meam :
blactátus est super matre
ita retribútio in ánima

Israel in Dómino, * ex
nc, et usque in sæcu-

peret Israel in Dómino.

Capitulum.
2. *Cor.* 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

COELI Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine.
Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam;
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum.
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum.
Expélle noctem córdium
Abstérge sordes méntium.
Resólve culpæ vínculum :
Evérte moles críminum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Respéxit Dóminus humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, si dicendæ sint, habentur 113.

FERIA QUINTA.

Ad Vesperas.

Aña. Et omnis.

Psalmus 131.

MEMENTO, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :
Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exultatióne exultábunt.
Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.
Aña. Et omnis mansuetúdinis ejus.
Aña. Ecce.

Psalmus 132

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum!
Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.
Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.
Aña. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum!
Aña. Omnia.

Psalmus 134.

Laudate nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.
Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.
Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.
Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, et in terra,

mari, et in ómnibus
s nubes ab extrémo
* fúlgura in plúviam
dúcit ventos de thesáuris
qui percússit primogéni-
pti ab hómine usque ad
it signa, et prodígia in
tui, Ægypte: * in Pha-
, et in omnes servos
rcússit gentes multas: *
dit reges fortes.
regem Amorrhæórum, et
em Basan, * et ómnia re-
ánaan.
it terram eórum heredi-
* hereditátem Israel pó-
o.
e, nomen tuum in ætér-
: * Dómine memoriále
in generatiónem et gene-
m.
judicábit Dóminus pópu-
um: * et in servis suis
ábitur.
cra Géntium argéntum,
um, * ópera mánuum hó-
.
bent, et non loquéntur:
s habent, et non vidé-
habent, et non áudient:
e enim est spíritus in ore
m.
s illis fiant qui fáciunt
t omnes, qui confídunt in
Israel, benedícite Dómi-
domus Aaron benedícite
o.
s Levi, benedícite Dómi-
qui timétis Dóminum,
cite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion: * qui hábitat in Jerúsalem.

Aña. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Aña. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in mari Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Sehon regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et Og regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Hereditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Aña. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Aña. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :
In salícibus in médio ejus : * suspéndimus órgana nostra.
Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.
Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?
Si oblítus fúero tui Jerúsalem : * oblivióni detur déxtera mea.
Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :
Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.
Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :
Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.
Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.
Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.
Aña. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum.
2. *Cor.* 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua

m relínquis gúrgiti,
m levas in áera.
érsa lymphis ímprimens,
écta cœlis érigens :
rpe ab una pródita,
sa répleant loca.
ire cunctis sérvulis,
mundat unda sánguinis,
ire lapsus críminum,
ferre mortis tædium.
ilpa nullum déprimat :
im éfferat jactántia :
mens ne cóncidat :
mens ne córruat.
ta, Pater piíssime,
que compar Unice,
Spíritu Paráclito,
ans per omne sæculum.
nen.
Dirigátur, Dómine, orátio
. ℟. Sicut incénsum in con-
u tuo.
Ad Magníficat, Aña.
Deus, poténtiam in brá-
tuo : dispérde supérbos, et
a húmiles.
eces, si dicendæ sint, ha-
ur 113.

FERIA SEXTA.

Ad Vesperas.

ia. In conspéctu.

Psalmus 137.

NFITEBOR tibi, Dómine, in
oto corde meo : * quóniam
sti verba oris mei.
onspéctu Angelórum psal-
tibi : * adorábo ad templum
tum tuum, et confitébor nó-
tuo.
r misericórdia tua, et veri-
tua : * quóniam magnificá-
per omne, nomen sanctum
.
uacúmque die invocávero
xáudi me : * multiplicábis
ima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : Dómine, misericórdia tua in sæculum : * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Aña. Dómine.

Psalmus 138.

DOMINE, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilú-

culo, * et habitávero in extrémis maris :
Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.
Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.
Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.
Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exurréxi, et adhuc sum tecum.
Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :
Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam : * et super inimícos tuos tabescébam ?
Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.
Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.
Aña. Dómine, probásti me, et cognovísti me.
Aña. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :
Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :
Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.
Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.
Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.
Verúmtamen justi confitebúntur

nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. A viro iníquo líbera me, Dómine.

Aña. Dómine.

Psalmus 140.

Domine, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Aña. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Aña. Pórtio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Capitulum.

2. *Cor.* 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Hominis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,

Humum jubes prodúcere
Reptántis et feræ genus :
Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis.
Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi, nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera :
Dissólve litis víncula,
Adstrínge pacis fœdera.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Depósuit poténtes, sanctos persequéntes : et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra. 113.

SABBATO

Ad Vesperas.

Aña. Benedíctus.

Psalmus 143.

Benedictus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos :

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis : * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : * qui redemísti David, servum tuum, de gládio malígno éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ : * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus : * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Aña. Benedíctus Dóminus, Deus meus.

Aña. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

.tabo te, Deus meus Rex :
.t benedícam nómini tuo
ulum , et in sæculum sæ-

gulos dies benedícam tibi:
audábo nomen tuum in
m, et in sæculum sæ-

s Dóminus et laudábilis
: * et magnitúdinis ejus
t finis.
tio et generátio laudábit
tua : * et poténtiam tuam
ntiábunt.
ficéntiam glóriæ sanctitá-
loquéntur : * et mirabília
rrábunt.
tútem terribílium tuórum
: * et magnitúdinem tuam
unt.
riam abundántiæ suavitá-
eructábunt : * et justítia
ultábunt.
tor et miséricors Dómi-
pátiens, et multum mi-
s.
Dóminus univérsis : * et
tiónes ejus super ómnia
ejus.
eántur tibi, Dómine, óm-
era tua : * et sancti tui
icant tibi.
m regni tui dicent : * et
iam tuam loquéntur :
am fáciant filiis hóminum
iam tuam : * et glóriam
ficéntiæ regni tui.
m tuum, regnum ómnium
rum : * et dominátio tua
ni generatióne et genera-
n.
Dóminus in ómnibus
suis : * et sanctus in óm-
opéribus suis.
t Dóminus omnes, qui córruunt : * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet : * et deprecatiónem eórum exáudiet, et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Aña. Per síngulos dies benedícam te, Dómine.

Aña. Laudábo.

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæcu-

lum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.
Aña. Laudábo Deum meum in vita mea.
Aña. Deo nostro.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.
Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.
Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.
Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.
Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.
Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.
Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.
Qui óperit cœlum núbibus : * et parat terræ plúviam.
Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.
Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio.
Aña. Lauda.

Psalmus 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fi-liis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum ter-ræ : * velóciter currit serm[o] ejus.
Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicu[t] buccéllas : * ante fáciem frígori[s] ejus quis sustinébit ?
Emíttet verbum suum, et lique[fáciet] fáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Ja-cob : * justítias, et judícia su[a] Israel.
Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávi[t] eis.
Aña. Lauda, Jerúsalem, Dómi-num.

Capitulum.

Rom. 11. d

O altitúdo divitiárum sapién-tiæ, et sciéntiæ Dei : quam incomprehensibília sunt judí-cia ejus, et investigábiles vi[æ] ejus!

Hymnus.

JAM sol recédit ígneus :
Tu, lux perénnis, Unitas,

Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.
Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere :
Dignéris, ut te súpplices
Laudémus inter Cœlites.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Capit. O altitúdo, dicitur in Vesp. Sabbati, ab Oct. Pentec. usque ad Adventum cum Hymno et ℣. seq. Aña ad Magnificat dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Añam dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt seq. Commem. communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEM. DE CRUCE

In feriali tantum Officio.

Ad Vesp. et Laud. Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster. ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

PERPETUA nos, quæsumus Dómine, pace custódi : quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORATIONES COMMUNES,

sive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria, quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesperas et Laudes, Aña. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. ℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

CONCEDE nos, fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

De Apostolis.

Ad Vesp. Aña. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laud. Aña. Gloriósi príncipes terræ quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

DEUS, cujus déxtera beátum Petrum, ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit : et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit : exáudi nos propítius, et concéde; ut, ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Ecclesiæ fiat Commem. consueta ante vel post Commemorationes

prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco de Pace.

Ad Vesp. et Laud. Aña. Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster.

Sic terminatur Officium ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dñica.

Dictæ Commemorationes, seu Suffragia, dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Officium B. Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. *Pet.* 5. *c*

Fratres, Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus, tamquam leo rúgiens, círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram. Pater noster, dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Conf. et ubi dicitur vobis, fratres, et vos, fratres, dicatur tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

GENTIAM, absolutiónem, et
issiónem peccatórum no-
n tríbuat nobis omní-
et misericors Dóminus.
en.

icta Absolut., dicitur ℣.

ERTE nos, Deus, salutáris
ster. ℟. Et avérte iram
a nobis. ℣. Deus, in ad-
m meum inténde. ℟.
e, ad adjuvándum me
. Glória Patri. Sicut

liserére.

Psalmus 4.

invocárem, exaudívit me
us justítiæ meæ : * in tri-
ne dilatásti mihi.
re mei, * et exáudi oratió-
eam.
óminum, úsquequo gravi
* ut quid dilígitis va-
, et quæritis mendá-

óte quóniam mirificávit
us sanctum suum : * Dó-
exáudiet me, cum clamá-
l eum.
ini, et nolíte peccáre : *
citis in córdibus vestris,
ílibus vestris compungí-

cáte sacrifícium justítiæ,
ráte in Dómino. * Multi
: Quis osténdit nobis

um est super nos lumen
tui, Dómine : * dedísti
n in corde meo.
tu fruménti, vini, et ólei
ultiplicáti sunt.
in idípsum * dórmiam,
iéscam.
m tu, Dómine, sin-
er in spe * constituísti

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes

mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.
Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum, et glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.
Qui statis in domo Dómini : * in átriis domus Dei nostri.
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.
Aña. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Hymnus.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, et custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Capitulum.

Jerem. 14. b

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Commendo. Glória Patri. In. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.
Aña. Salva nos.

Canticum Simeon.

Lucæ 2. c

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;
Lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israel.
Glória Patri, et Fílio.
Aña. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed

nos a malo. Credo in
secreto. ℣. Carnis resur-
iem. ℟. Vitam ætérnam,
℣. Benedíctus es, Dómi-
us patrum nostrórum. ℟.
dábilis, et gloriósus in
. ℣. Benedicámus Patrem
um, cum sancto Spíritu.
démus, et superexaltémus
a sæcula. ℣. Benedíctus es,
e, in firmaménto cœli.
laudábilis, et gloriósus,
erexaltátus in sæcula. ℣.
icat et custódiat nos om-
ns et miséricors Dóminus.
ien. ℣. Dignáre, Dómine,
ista. ℟. Sine peccáto nos
íre. ℣. Miserére nostri,
ie. ℟. Miserére nostri. ℣.
isericórdia tua, Dómine,
nos. ℟. Quemádmodum
imus in te. ℣. Dómine,
orationém meam. ℟. Et
meus ad te véniat. ℣.
us vobíscum. ℟. Et cum
tuo.

Orémus. Oratio.

TA, quæsumus Dómine,
abitatiónem istam, et om-
sídias inimíci ab ea longe
: Angeli tui sancti hábi-
ea, qui nos in pace cu-
nt : et benedíctio tua sit
nos semper. Per Dómi-

minus vobíscum. ℟. Et
píritu tuo ℣. Benedicá-
Dómino. ℟. Deo grátias.
Benedícat et custódiat
mnípotens et miséricors
us, Pater, et Fílius, et
ś sanctus. ℟. Amen. Et
icitur Fidélium ánimæ :
mediate dicitur sequens

rimis Vesp. Festi SS. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum, Aña.

SALVE, Regína, Mater misericórdiæ, vita, dulcédo, et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrymárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte, præparásti : da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María, et Credo.

Sic dicitur Completorium per Annum.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster, Ave María, et Credo, quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet : et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Séraphim clamábant
lterum : * Sanctus,
sanctus , Dóminus
aoth : * Plena est
a glória ejus. ℣. Tres
testimónium dant in
er, Verbum, et Spíri-
is : et hi tres unum
ictus. Glória Patri.
iedictio. Per evangé-

sancti Evangélii
indum Lucam.
o ix. *Cap.* 6. c
émpore : Dixit Jesus
is suis : Estóte mi-
, sicut et Pater vester
est. Et réliqua.
i sancti Augustíni,
Epíscopi.
). *in Evang. Matth.*
t ópera misericórdiæ,
os líberant, quæ bré-
Dóminus pósuit in
: Dimíttite, et di-
obis : Date, et dábi-
Dimíttite, et dimit-
is, ad ignoscéndum
Date, et dábitur vo-
estándum benefícium
Quod ait de ignoscén-
vis tibi ignósci, quod
habes álium cui tu
scere. Rursus, quod
l tribuéndum benefí-
it a te mendícus, et
mendícus. Omnes
ido orámus, mendíci
, ante jánuam magni
lias stamus, imo et
iur, súpplices inge-
áliquid voléntes accí-
ipsum áliquid ipse
Quid a te petit men-
iem. Et tu quid petis
si Christum, qui di-
cit : Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi? Ignósci vobis vultis : ignóscite. Remíttite, et remittétur vobis. Accípere vultis : date, et dábitur vobis.
Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Glória tibi, Trínitas * æquális, una Déitas, et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Laus et perénnis glória * Deo Patri, et Fílio, sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula.

3. Glória laudis * résonet in ore ómnium Patri, genitæque Proli, Spirítui sancto páriter resúltet laude perénni.

4. Laus Deo Patri, parilíque Proli, et tibi sancte, stúdio perénni, Spíritus, nostro résonet ab ore omne per ævum.

5. Ex quo ómnia, * per quem ómnia, in quo ómnia : ipsi glória in sæcula.

Capitulum. *Rom.* 11. d

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ, et sciéntiæ Dei : quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus !

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Attènde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Ortus refúlget lúcifer,
Præítque solem núntius,
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Natóque Patris único,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Adésto, unus Deus omnípotens, Pater, Fílius, et Spíritus sanctus. Psalmi ut in j. Noct. de Com. Virg. lxxx.

Aña. Te unum in substántia, Trinitátem in persónis confitémur.

Aña. Te semper idem esse, vívere, et intellígere profitémur.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 6.

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri : duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant : Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercítuum; plena est omnis terra glória ejus. Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum, et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ij.

Et dixi : Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, et dixit : Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur. Et audívi vocem Dómini dicéntis : Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi : Ecce ego, mitte me.

℟. Benedíctus Dóminus Deus Israel, qui facit mirabília magna solus : * Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum. ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat. Et benedíctum.

Lectio iij.

Et dixit : Vade, et dices pópulo huic : Audíte audiéntes, et nolíte intellígere : et vidéte visiónem, et nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, et aures ejus ággrava, et óculos ejus claude : ne forte vídeat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intélligat, et convertátur, et sanem eum. Et dixi : Usquequo, Dómine? Et dixit : Donec desoléntur civitátes absque habitatóre, et domus sine hómine, et terra relinquétur desérta. Et longe fáciet Dóminus hómines, et multiplicábitur quæ derelícta fúerat in médio terræ.

℟. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * Et métuant eum omnes fines

ræ. ℣. Deus misereátur no-
i, et benedícat nos Deus.
. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

a. Te invocámus, te laudá-
us, te adorámus, o beáta
ínitas. Ps. Omnes gentes,
udite. 58.
a. Spes nostra, salus no-
a, honor noster, o beáta
ínitas. Ps. Magnus Dóminus.

a. Líbera nos, salva nos,
ífica nos, o beáta Trínitas.
Deus judícium. 74.
Benedíctus es, Dómine, in
maménto cœli. ℟. Et laudá-
is, et gloriósus in sæcula.
libro sancti Fulgéntii, Epí-
scopi, de Fide ad Petrum.

Lectio iv.

Inter opera Aug. t. 3.

'IDES, quam sancti Patriár-
chæ atque Prophétæ ante
arnatiónem Fílii Dei divíni-
accepérunt, quam étiam
cti Apóstoli ab ipso Dómino
carne pósito audiérunt, et
íritus sancti magistério in-
ucti non solum sermóne præ-
avérunt, verum étiam ad in-
uctiónem salubérrimam po-
rórum scriptis suis índitam
iquérunt, unum Deum præ-
cat Trinitátem, id est, Pa-
m, et Fílium, et Spíritum
nctum. Sed Trínitas vera non
set, si una eadémque persóna
cerétur Pater, et Fílius, et
íritus sanctus.
Quis Deus magnus sicut Deus
ster? * Tu es Deus, qui fa-
mirabília. ℣. Notam fecísti
pópulis virtútem tuam, re-
místi in bráchio tuo pópulum
um. Tu es.

Lectio v.

SI enim, sicut est Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una substántia, sic esset una persóna: nihil omníno esset, in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursus quidem Trínitas esset vera, sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si quemádmodum Pater et Fílius et Spíritus sanctus personárum sunt ab ínvicem proprietáte distíncti, sic fuíssent naturárum quoque diversitáte discréti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non solum quod unus Deus est, sed étiam quod Trínitas est, naturáliter verum est: proptérea ipse verus Deus in persónis Trínitas est, et in una natúra unus est.

℟. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiárum áctio in sæcula sempitérna, * O beáta Trínitas. ℣. Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum et laudábile, et superexaltátum in sæcula. O beáta.

Lectio vj.

PER hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio et Spíritu sancto est, totus Fílius in Patre et Spíritu sancto est, totus quoque Spíritus sanctus in Patre et Fílio. Nullus horum extra quémlibet ipsórum est, quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut súperat potestáte: quia nec Fílio, nec Spíritu sancto, quantum ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior aut major Pater est: nec Fílii ætérnitas atque imménsitas, velut antérior aut major, Spíritus sancti immensitátem æternitatémque aut præcé-

dere, aut excédere naturáliter potest.

℟. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. ℣. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est finis. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Cháritas Pater est, grátia Fílius, communicátio Spíritus sanctus, o beáta Trínitas. Psalmi ut in iij. Noct. de Com. Virginum. lxxxv.

Aña. Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus sanctus, o beáta Trínitas.

Aña. Pater et Fílius, et Spíritus sanctus una substántia est, o beáta Trínitas.

℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt. ℟. Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 28. *d*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Data est mihi omnis potéstas in cœlo, et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Nazianzéni.

In tract. de Fide.

Quis Catholicórum ignórat, Patrem vere esse Patrem, Fílium vere Fílium, et Spíritum sanctum vere esse Spíritum sanctum? sicut ipse Dóminus ad Apóstolos suos dicit : Eúntes baptizáte omnes gentes in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Hæc est perfécta Trínitas in unitáte consistens, quam scílicet uníus substántiæ profitémur. Non enim nos secúndum córporum conditiónem, divisiónem in Deo fácimus : sed secúndum divínæ natúræ poténtiam quæ in matéria non est, et nóminum personas vere constáre crédimus, et unitátem divinitátis esse testámur.

℟. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu ; Laudémus et superexaltému[s] eum in sæcula. ℣. Benedictu[s] es, Dómine, in firmaméntⁱ cœli, et laudábilis, et gloriósu[s] in sæcula. Laudémus. Bened[ictio]: Divínum auxílium.

Lectio viij.

Nec extensiónem partis alicújus ex parte, ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus : nec verbum sine re, velut sonum vocis accípimus : sed tria nómina, et tres persónas, uníus esse esséntiæ, uníus majestátis, atque poténtiæ crédimus. Et ídeo unum Deum confitémur : quia únitas majestátis, plúrium vocábulo deos próhibet appellári. Dénique Patrem, et Fílium cathólice nominámus : duos autem deos dícere, nec póssumus, nec debémus. Non quod Fílius Dei Deus non sit, imo verus Deus de Deo vero : sed quia non aliúnde, quam de ipso uno Patre, Dei Fílium nóvimus, perínde unum Deum dícimus. Hoc enim Prophétæ, hoc Apóstoli tradidérunt, hoc ipse Dóminus dócuit, cum dicit : Ego et Pater unum sumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert : Sumus autem, persónis assígnat.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena. Benedictio. Per evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ix. *Cap.* 6. *c*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 15. *in Evang. Matth.*

Duo sunt ópera misericórdiæ, quæ nos líberant, quæ bréviter ipse Dóminus pósuit in Evangélio : Dimíttite, et dimittétur vobis : Date, et dábitur vobis. Dimíttite, et dimittétur vobis, ad ignoscéndum pértinet : Date, et dábitur vobis, ad præstándum benefícium pértinet. Quod ait de ignoscéndo, et tu vis tibi ignósci, quod peccas, et habes álium cui tu possis ignóscere. Rursus, quod pértinet ad tribuéndum benefícium, petit a te mendícus, et tu es Dei mendícus. Omnes enim quando orámus, mendíci Dei sumus, ante jánuam magni patrisfamílias stamus, imo et prostérnimur, súpplices ingemíscimus, áliquid voléntes accípere : et ipsum áliquid ipse Deus est. Quid a te petit mendícus? Panem. Et tu quid petis a Deo, nisi Christum, qui dicit : Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi? Ignósci vobis vultis : ignóscite. Remíttite, et remittétur vobis. Accípere vultis : date, et dábitur vobis. Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Glória tibi, Trínitas * æquális, una Déitas, et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Laus et perénnis glória * Deo Patri, et Fílio, sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula.

3. Glória laudis * résonet in ore ómnium Patri, genitæque Proli, Spirítui sancto páriter resúltet laude perénni.

4. Laus Deo Patri, parilíque Proli, et tibi sancte, stúdio perénni, Spíritus, nostro résonet ab ore omne per ævum.

5. Ex quo ómnia, * per quem ómnia, in quo ómnia : ipsi glória in sæcula.

Capitulum. *Rom.* 11. *d*

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ, et sciéntiæ Dei : quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Ortus refúlget lúcifer,
Præítque solem núntius,
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Ad Benedictus, Aña.

Benedícta sit sancta creátrix et gubernátrix ómnium, sancta et indivídua Trínitas, nunc, et semper, et per infiníta sæcula sæculórum.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestatis adoráre Unitátem: quæsumus, ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Et fit com. Dñicæ, Aña.

Estóte ergo misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est, dicit Dóminus. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Oratio.

Deus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ; ut in exequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum.

Ad Primam, Psalmi ut in Festo Duplici, cum Symbolo S. Athanasii.

Ad Tertiam, Aña.

Laus et perénnis glória.

Capit. O altitúdo, ut 137.

℟. br. Benedicámus Patrem, et Fílium, * Cum sancto Spíritu. Benedicámus. ℣. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula. Cum. Glória Patri. Benedicámus. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ad Sextam, Aña.

Glória laudis.

Capitulum. 2. *Cor.* 13. *d*

Gratia Dómini nostri Jesu Christi, et cháritas Dei, et communicátio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis, Amen.

℟. br. Benedíctus es, Dómine. * In firmaménto cœli. Benedíctus. ℣. Et laudábilis et gloriósus in sæcula. In. Glória Patri. Benedíctus. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt. ℟. Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Ad Nonam, Aña.

Ex quo ómnia.

Capitulum. 1. *Joan.* 5. *b*

Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt.

℟. br. Verbo Dómini * Cœli firmáti sunt. Verbo. ℣. Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœli. Glória Patri. Verbo. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

In ij. Vesperis Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108. Hymnus ut in j. Vesperis. 133. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

Ad Magnificat, Aña.

Te Deum Patrem ingénitum, te Fílium unigénitum, te Spíritum sanctum Paráclitum, sanctam et indivíduam Trini-

, toto corde et ore con-
r, laudámus, atque be-
nus : tibi glória in sæ-

io. Omnípotens. 138.
commemor. Dominicæ.
Nolíte judicáre, ut non
nini : in quo enim ju-
udicavéritis, judicabími-
it Dóminus. ℣. Dirigátur,
e, orátio mea. ℟. Sicut
ım in conspéctu tuo.
io. Deus, in te sperán-
ut supra. 138.
FERIA SECUNDA.
ia dicuntur ut in Psal-
cum Orat. Dñicæ præc.
in te, ut supra.
nocte ponuntur libri Re-
de quibus legitur usque
n. j. Augusti : si quid
le his libris supersit, ad-
te dicta Dñica omittitur.
t liber primus Regum.
Lectio j. *Cap.* 1.
vir unus de Ramáthaim-
him, de monte Ephraim,
nen ejus Elcana, fílius
m, fílii Elíu, fílii Tho-
lii Suph, Ephrathæus :
uit duas uxóres, nomen
ına, et nomen secúndæ
ına. Fuerúntque Phenén-
i : Annæ autem non
íberi. Et ascendébat vir
civitáte sua statútis dié-
: adoráret et sacrificáret
› exercítuum in Silo.
autem ibi duo fílii He-
ıni et Phínees, sacerdó-
nini.
paráte, ut infra in j.
Dñicæ iij. Pent.
Lectio ij.
r ergo dies, et immolá-
. Elcana, deditque Phe-
nénnæ uxóri suæ, et cunctis fíliis ejus, et filiábus partes : Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat. Dóminus autem conclúserat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, et veheménter angébat, in tantum, ut exprobráret quod Dóminus conclusísset vulvam ejus : sicque faciébat per síngulos annos, cum redeúnte témpore ascénderent ad templum Dómini : et sic provocábat eam. Porro illa flebat, et non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus : Anna, cur fles? et quare non cómedis? et quámobrem afflígitur cor tuum? numquid non ego mélior tibi sum, quam decem fílii?
℟. Deus ómnium.

Lectio iij.

SURREXIT autem Anna postquam coméderat et bíberat in Silo. Et Heli sacerdóte sedénte super sellam ante postes templi Dómini, cum esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, et votum vovit, dicens : Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, et recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ, dederísque servæ tuæ sexum virílem : dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, et novácula non ascéndet super caput ejus.
℟. Dóminus, qui.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 1. *b*

FACTUM est autem, cum illa multiplicáret preces coram Dómino, ut Heli observáret os

ejus. Porro Anna loquebátur in corde suo, tantúmque lábia illíus movebántur, et vox pénitus non audiebátur. Æstimávit ergo eam Heli temuléntam, dixítque ei : Usquequo ébria eris? dígere paulísper vinum, quo mades. Respóndens Anna, Nequáquam, inquit, dómine mi : nam múlier infélix nimis ego sum, vinúmque et omne quod inebriáre potest, non bibi, sed effúdi ánimam meam in conspéctu Dómini. Ne réputes ancíllam tuam quasi unam de filiábus Bélial : quia ex multitúdine dolóris et mœróris mei locúta sum usque in præsens. Tunc Heli ait ei : Vade in pace : et Deus Israel det tibi petitiónem tuam, quam rogásti eum. Et illa dixit : Utinam invéniat ancílla tua grátiam in óculis tuis.

℟. Percússit Saul, ut infra in ij. Noct. Dñicæ iij. Pentec.

Lectio ij.

Et ábiit múlier in viam suam, et comédit, vultúsque illíus non sunt ámplius in divérsa mutáti. Et surrexérunt mane, et adoravérunt coram Dómino : reversíque sunt, et venérunt in domum suam Rámatha. Cognóvit autem Elcana Annam uxórem suam : et recordátus est ejus Dóminus. Et factum est post círculum diérum, concépit Anna, et péperit fílium, vocavítque nomen ejus Sámuel : eo quod a Dómino postulásset eum. Ascéndit autem vir ejus Elcana, et omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóstiam solémnem, et votum suum, et Anna non ascéndit : dixit enim viro suo: Non vadam, donec ablactétur infans et ducam eum, ut appáreat ante conspéctum Dómini, et máneat ibi júgiter.

℟. Montes Gélboe.

Lectio iij.

Et ait ei Elcana vir suus : Fac quod bonum tibi vidétur, et mane donec abláctes eum : precórque ut ímpleat Dóminus verbum suum. Mansit ergo múlier, et lactávit fílium suum, donec amovéret eum a lacte. Et addúxit eum secum, postquam ablactáverat, in vítulis tribus, et tribus módiis farínæ, et ámphora vini, et addúxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus : et immolavérunt vítulum, et obtulérunt púerum Heli. Et ait Anna : Obsecro, mi dómine, vivit ánima tua, dómine : ego sum illa múlier quæ steti coram te hic orans Dóminum. Pro púero isto orávi, et dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam postulávi eum. Idcírco et ego commodávi eum Dómino cunctis diébus, quibus fúerit commodátus Dómino. Et adoravérunt ibi Dóminum.

℟. Ego te tuli.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 2. *c*

Porro fílii Heli, fílii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque offícium sacerdótum ad pópulum : sed quicúmque immolásset víctimam, veniébat puer sacerdótis, dum coqueréntur carnes, et habébat fuscínulam tridéntem in manu sua, et mit

ıt eam in lebétem, vel in áriam, aut in ollam, sive ácabum : et omne quod bat fuscínula tollébat saos sibi. Sic faciébant unio Israéli veniéntium in Silo. eccávi, ut infra in iij. Noct. æ iij. Pentec.

Lectio ij.

IAM ántequam adolérent ádipem, veniébat puer saótis, et dicébat immolánti : mihi carnem, ut coquam rdóti : non enim accípiam carnem coctam, sed cru. Dicebátque illi ímmo- : Incendátur primum junorem hódie adeps, et tolle quantumcúmque desíderat ıa tua. Qui respóndens aiéei : Nequáquam : nunc dabis, alióquin tollam vi. ergo peccátum puerórum de nimis coram Dómino : quia retrahébant hómines a sacrifício Dómini.

℟. Exaudísti Dómine, ut infra in Feria ij. Dñicæ iij. Pentec.

Lectio iij.

SAMUEL autem ministrábat ante fáciem Dómini, puer accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam afferébat statútis diébus, ascéndens cum viro suo, ut immoláret hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ et uxóri ejus : dixítque ei : Reddat tibi Dóminus semen de muliére hac, pro fœnore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitávit ergo Dóminus Annam, et concépit, et pépérit tres fílios, et duas fílias : et magnificátus est puer Sámuel apud Dóminum.

℟. Audi Dómine.

IN FESTO

CORPORIS CHRISTI.

FERIA QUINTA

Celebratur Festum Corporis Christi.

¶ Si ea die occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, transfertur post Octavam; si Simplex, nulla fit de eo commemoratio.

Infra Octavam non fit de Festo, nisi fuerit Duplex : Semiduplicia transferuntur post Octavam, nec fit de duplici translato : de Simplici fit tantum commem. absque ix. Lectione de eo.

In die Oct. non fit nisi de Nativitate S. Joannis, et de Festo SS. Apostolorum Petri et Pauli, vel de alio ex solemnioribus, si occurrant, cum commemor. Octavæ.

Ad Vesperas, Aña.

SACERDOS in ætérnum * Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus Sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit.

Aña. Miserátor Dóminus * escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

erit in sæculum testa-
ui : * virtútem ópe-
órum annuntiábit pó-
o :
illis hereditátem gén-
* ópera mánuum ejus
et judícium.
ómnia mandáta ejus :
áta in sæculum sæculi,
in veritáte et æqui-

tiónem misit pópulo
mandávit in ætérnum
ntum suum.
a, et terríbile nomen
inítium sapiéntiæ timor

tus bonus ómnibus fa-
is eum : * laudátio ejus
in sæculum sæculi.
iserátor Dóminus escam
méntibus se in memó-
órum mirabílium.
álicem * salutáris accí-
et sacrificábo hóstiam

Psalmus 115.

di, propter quod locú-
sum, * ego autem hu-
s sum nimis.
xi in excéssu meo : *
homo mendax.
etríbuam Dómino, * pro
s quæ retríbuit mihi?
n salutáris accípiam : *
ien Dómini invocábo.
iea Dómino reddam co-
nni pópulo ejus : * pre-
in conspéctu Dómini
anctórum ejus.
nine, quia ego servus
* ego servus tuus, et
ncillæ tuæ.
ti víncula mea : * tibi
ábo hóstiam laudis, et
Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis.

Aña. Sicut novéllæ * olivárum, Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini.

Psalmus 127.

Beati omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Aña. Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini.

Aña. Qui pacem * ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum, * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.
Aña. Qui pacem ponit, fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *e*

FRATRES, Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

PANGE, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.
In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.
Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit :
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.
Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio,
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúia. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

O quam * suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimittens inánes.

Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti : tribue, quæsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári : ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis.

Ad Complet., et per Horas in fine Hymnorum dicitur :
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.
Et similiter per totam Oct.

Ad Matutinum, Invitatorium. Christum Regem adorémus dominántem géntibus : * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem. Psal. Veníte. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens : Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.
Panis angélicus fit panis hóminum :
Dat panis cœlicus figúris términum :
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.
Te, trina Déitas únaque, póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Fructum salutíferum * gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :
Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.
Aña. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.
Aña. A fructu * fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi:

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Aña. Communióne cálicis, * quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.

Psalmus 15.

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventi eórum de sanguínibus: * memor ero nóminum eó per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis m et cálicis mei: * tu es qui stítues hereditátem m mihi.

Funes cecidérunt mihi in p cláris: * étenim heréditas præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui buit mihi intelléctum: * i per et usque ad noctem in puérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in c spéctu meo semper: * quón a dextris est mihi, ne c móvear.

Propter hoc lætátum est meum, et exultávit lingua m * insuper et caro mea req scet in spe.

Quóniam non derelínques mam meam in inférno: * dabis sanctum tuum vid corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vi adimplébis me lætítia cum tu tuo: * delectatiónes in xtera tua usque in finem.

Aña. Communióne cálicis, Deus ipse súmitur, non v lórum sánguine, congreg nos Dóminus.

℣. Panem cœli dedit eis, lúia. ℟. Panem Angelórum n ducávit homo, allelúia.

De Epístola prima beáti Pa Apóstoli, ad Corínthios

Lectio j. *Cap.* 11. *d*

Convenientibus vobis in un jam non est Domíni cœnam manducáre. Unus que enim suam cœnam súmit ad manducándum.

álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes, et ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et.

Lectio ij.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Moyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est.

Lectio iij.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne: reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem, qui surgens comédit, et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Memor sit Dóminus * sacrifícii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Psalmus 19.

Exaudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.
Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.
Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.
Dómine, salvum fac regem, * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
Aña. Memor sit Dóminus sacrifícii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.
Aña. Parátur * nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tríbulant nos.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.
Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.
Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.
Aña. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tríbulant nos.
Aña. In voce exultatiónis * résonent epulántes in mensa Dómini.

Psalmus 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :
In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.
Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptéréa memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :
Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es, ánima mea ? et quare contúrbas me ?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Aña. In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.
℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Sermo sancti Thomæ Aquinátis.

Lectio iv. *In Opusc.* 57.

Immensa divínæ largitátis benefícia, exhíbita pópulo christiáno, inæstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, natúram nostram assúmpsit, ut hómines deos fáceret, factus homo. Et hoc ínsuper, quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam óbtulit Deo Patri : sánguinem suum fudit in prétium simul et lavácrum : ut redémpti a miserábili servitúte, a peccátis ómnibus mundarémur. Ut autem tanti benefícii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, et sánguinem suum in potum, sub spécie panis et vini suméndum, fidélibus derelíquit.

℟. Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discípulis suis, et ait : * Accípite, et comédite : hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur ? Accípite.

Lectio v.

O pretiósum et admirándum convívium, salutíferum, et omni suavitáte replétum ! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest ? in quo non carnes vitulórum et hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus suméndus propónitur verus Deus. Quid hoc Sacraménto mirabílius ? In ipso namque panis et vinum in Christi corpus et sánguinem substantiáliter convertúntur, ideóque Christus Deus, et homo perféctus sub módici panis et vini spécie continétur. Manducátur ítaque a fidélibus, sed mínime lacerátur : quinímo, divíso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula ínteger persevérat Accidéntia autem sine subjécto in eódem subsístunt, ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibíliter súmitur aliéna spécie occultátum : et sensus a deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vj.

Nullum étiam Sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, et mens ómnium spirituálium charísmatum abundántia impinguátur. Offértur in Ecclésia pro vivis et mórtuis: ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hujus Sacraménti nullus exprímere súfficit, per quod spirituális dulcédo in suo fonte gustátur: et recólitur memória illíus, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ charitátis. Unde ut árctius hujus charitátis imménsitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando, Pascha cum discípulis celebráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum instítuit, tamquam passiónis suæ memoriále perénne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum; et de sua contristátis abséntia solátium singuláre relíquit.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens: ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis. Glória Patri. Hic est panis.

In tertio Nocturno.

Aña. Introíbo * ad altáre Dei; sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Psalmus 42.

Judica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Introíbo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Aña. Cibávit nos Dóminus * ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit nos.

Psalmus 80.

Exultate Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ:

Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum

* manus ejus in cóphino
runt.
bulatióne invocásti me,
rávi te : * exaudívi te in
dito tempestátis : pro-
e apud aquam contradi-
.
pópulus meus, et con-
r te : * Israel, si audíe-
, non erit in te deus re-
neque adorábis deum
n.
nim sum Dóminus Deus
qui edúxi te de terra
i : * diláta os tuum, et
o illud.
n audívit pópulus meus
meam : * et Israel non
it mihi.
nisi eos secúndum desi-
cordis eórum, * ibunt in
ntiónibus suis.
ulus meus audísset me :
l si in viis meis ambu-
:
hilo fórsitan inimícos eó-
umiliássem : * et super
ntes eos misíssem ma-
eam.
i Dómini mentíti sunt
t erit tempus eórum in
.
ávit eos ex ádipe fru-
: * et de petra, melle
vit eos.
Cibávit nos Dóminus ex
fruménti : et de petra,
saturávit nos.
x altári tuo, Dómine, *
m súmimus : in quem
caro nostra exúltant.

Psalmus 83.

r dilécta tabernácula tua,
mine virtútum ! * con-
píscit, et déficit ánima
átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Ex altári tuo, Dómine, Christum súmimus, in quem cor et caro nostra exúltant.

℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6. *f*

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea

vere est cibus : et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 26. in Joannem sub finem.

Cum cibo et potu id áppetant hómines, ut neque esúriant, neque sítiant, hoc veráciter non præstat, nisi iste cibus et potus, qui eos, a quibus súmitur, immortáles et incorruptíbiles facit; id est socíetas ipsa sanctórum : ubi pax erit, et únitas plena atque perfécta. Proptérea quippe, sicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei, Dóminus noster Jesus Christus corpus et sánguinem suum in eis rebus commendávit, quæ ad unum áliquid redigúntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis confícitur : áliud in unum ex multis ácinis cónfluit. Dénique jam expónit quómodo id fiat, quod lóquitur : et quid sit manducáre corpus ejus, et sánguinem bíbere.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me. Bened. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Qui mandúcat carnem meam, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Hoc est ergo manducáre illam escam, et illum bíbere potum, in Christo manére, et illum manéntem in se habére. Ac per hoc, qui non manet in Christo, et in quo non manet Christus, procul dúbio nec mandúcat spirituáliter carnem ejus, nec bibit ejus sánguinem, licet carnáliter et visibíliter premat déntibus sacraméntum córporis et sánguinis Christi : sed magis tantæ rei sacraméntum ad judícium sibi mandúcat et bibit, quia immúndus præsúmpsit ad Christi accédere sacraménta, quæ áliquis non digne sumit, nisi qui mundus est, de quibus dícitur : Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et. Gloria Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sicut, inquit, misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Ac si díceret : Ut ego vivam propter Patrem, id est, ad illum tamquam ad majórem réferam vitam meam, exinanítio mea fecit, in qua me misit. Ut autem quisquam vivat propter me, participátio facit, qua mandúcat me. Ego ítaque humiliátus vivo propter Patrem, ille eréctus vivit propter me. Si autem ita dictum est, Vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est : sine detriménto æqualitátis dictum est. Nec tamen dicéndo, Et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me : eámdem suam, et nostram æqualitátem signifi-

sed grátiam mediatóris
..
m laudámus. 14.
AD LAUDES,
per Horas, Añæ.
éntia * ædificávit sibi
, míscuit vinum, et
ensam, allelúia. Psalm.
s regnávit, cum reli-
.
lórum esca * nutrivísti
n tuum, et panem de
æstitísti eis, allelúia.
uis est panis * Christi,
ébit delícias régibus,
.
rdótes sancti * incénsum
s offerunt Deo, allelúia.
énti * dabo manna abs-
m, et nomen novum,
.
tulum. 1. *Cor.* 11. *e*
es, Ego enim accépi a
nino quod et trádidi vo-
ióniam Dóminus Jesus
nocte tradebátur, accé-
nem, et grátias agens
et dixit : Accípite, et
áte : hoc est corpus
quod pro vobis tradé-
c fácite in meam com-
tiónem.

Hymnus.

m supérnum pródiens,
c Patris linquens déxte-

suum éxiens,
d vitæ vésperam.
em a discípulo
déndus æmulis,
vitæ férculo
dit discípulis.
sub bina spécie
dedit et sánguinem,
icis substántiæ
cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

Ad Benedictus, Aña.

Ego sum * panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine. Et sic dicitur per totam Octavam.

In ℣℣. Primæ et Complet. non additur Allelúia, sed in aliis Horis.

Ad Tertiam, Aña.

Angelórum esca.

Capit. Fratres, Ego. supra.

℟. br. Panem cœli dedit eis. * Allelúia, allelúia. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Panem. ℣. Cibávit illos

ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Ad Sextam, Aña.

Pinguis est panis.

Capit. 1. *Cor.* 11. *f*

Quotiescumque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti. * Allelúia, allelúia. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Cibávit. ℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

Ad Nonam, Aña.

Vincénti.

Capit. 1. *Cor.* 11. *f*

Quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne: reus erit córporis et sánguinis Dómini.

℟. br. Edúcas panem de terra. * Allelúia, allelúia. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Edúcas. ℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

In ij. Vesp. omnia dicuntur sicut in j. Vesperis. 142.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúia. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

O sacrum * convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúia.

FERIA SEXTA
Infra Octavam Corporis Christi.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 2. *f*

Venit autem vir Dei ad Heli, et ait ad eum: Hæc dicit Dóminus: Numquid non apérte revelátus sum dómui patris tui, cum essent in Ægypto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tríbubus Israel mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, et adoléret mihi incénsum, et portáret ephod coram me: et dedi dómui patris tui ómnia de sacrifíciis filiórum Israel. Quare calce abjecístis víctimam meam, et múnera mea quæ præcépi ut offerréntur in templo: et magis honorásti fílios tuos quam me, ut comederétis primítias omnis sacrifícii Israel pópuli mei?

℟. Immolábit hædum. 147.

Lectio ij.

Propterea ait Dóminus Deus Israel: Loquens locútus sum ut domus tua, et domus patris tui ministráret in conspéctu meo, usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus: Absit hoc a me: sed quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt: et præcídam bráchium tuum, et bráchium domus patris tui: ut non sit senex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univérsis próspeis Israel: et non erit senex in domo tua ómnibus diébus. Verúmtamen non áuferam pén

n ex te ab altári meo : deficiant óculi tui, et ánima tua : et pars domus tuæ moriétur virilem ætátem vénerit. détis carnes. 147.

Lectio iij.

utem erit tibi signum, od ventúrum est duó-is tuis, Ophni et Phí- In die uno moriéntur Et suscitábo mihi sacer-idélem, qui juxta cor t ánimam meam fáciet: cábo ei domum fidélem, ulábit coram Christo nctis diébus. Futúrum em, ut quicúmque re-it in domo tua, véniat r pro eo, et ófferat m argénteum, et tor-nis, dicátque : Dimítte secro, ad unam partem tálem, ut cómedam buc-panis.

éxit Elías. 147.

secundo Nocturno.

ermóne sancti Thomæ Aquinátis.

io iv. *Ex Opusc.* 57.

ENIT ítaque devotióni fi-ium, solémniter recóle-tutiónem tam salutíferi, mirábilis Sacraménti : fábilem modum divínæ tiæ in Sacraménto visi-nerémur : et laudétur téntia, quæ in Sacramén-em tot mirabília operá-ecnon et de tam salubri, suávi benefício exol-Deo gratiárum débitæ s. Verum etsi in die quando Sacraméntum tum nóscitur institútum, issárum solémnia de institutióne ipsíus speciális méntio habeátur : totum tamen resíduum ejúsdem diéi Offícium ad Christi passiónem pértinet, circa cujus veneratiónem Ecclésia illo témpore occupátur.

℟. Cœnántibus illis. 149.

Lectio v.

Ut autem íntegro celebritátis Offício institutiónem tanti Sacraménti recóleret plebs fidélium, Románus Póntifex Urbánus Quartus, hujus Sacraménti devotióne afféctus, pie státuit præfátæ institutiónis memóriam prima quinta Féria post Octávam Pentecóstes a cunctis fidélibus celebrári : ut qui per totum anni círculum hoc Sacraménto útimur ad salútem, ejus institutiónem illo témpore speciáliter recolámus, quo Spíritus sanctus corda discipulórum edócuit ad plene cognoscénda hujus mystéria Sacraménti. Nam in eodem témpore cœpit hoc Sacraméntum a fidélibus frequentári.

℟. Accépit Jesus. 149.

Lectio vj.

Ut autem prædícta quinta Féria, et per Octávas sequéntes, ejus salutáris institutiónis honorificéntius agátur memória, et solémnitas de hoc celébrior habeátur : loco distributiónum materiálium, quæ in Ecclésiis cathedrálibus largiúntur existéntibus Horis Canónicis noctúrnis, paritérque diúrnis, præfátus Románus Póntifex eis, qui hujúsmodi Horis in hac solemnitáte personáliter in Ecclésiis interfúerint, stipéndia spirituália, Apostólica largitióne concéssit : quátenus

per hæc fidéles ad tanti festi celebritátem avídius et copiósius convenírent.

℟. Ego sum panis. 150.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6. *f*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus : et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

De Homilia sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 27. *in Joannem.*

Verba Dómini ex Evangélio, quæ sermónem prístinum consequúntur, audívimus. Hinc sermo debétur áuribus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est. Est enim de córpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens : Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est : si manet, et manétur : si hábitat, et inhabitátur : si hæret, ut non deserátur.

℟. Qui mandúcat. 152.

Lectio viij.

Hoc ergo nos dócuit, et admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt : non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi era[t]. Apóstolus autem dicit, et v[e]rum dicit : Sápere secúndu[m] carnem, mors est. Carne[m] suam dat nobis Dóminus ma[n]ducáre : et sápere secúndu[m] carnem, mors est. Cum [e]... carne sua dicat, quia ibi e[st] vita ætérna : ergo nec carne[m] debémus sápere secúndum ca[r]nem, sicut in his verbis : Mul[ti] ítaque audiéntes, non ex in[i]mícis, sed ex discípulis eju[s] dixérunt : Durus est hic serm[o] et quis potest eum audíre?

℟. Misit me. 152.

Lectio ix.

Si discípuli durum habuérun[t] istum sermónem, quid ini[mí]ci? Et tamen sic oportéba[t] ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos : isti autem cito defecérunt, tália loquénte Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem, et verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem : sed prout voluérunt, ita intellexérunt, et more hóminum : quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribúere credéntibus in se. Durus est, inquiunt, hic sermo : quis potest eum audíre?

Te Deum laudámus. 14.

SABBATO.

In primo Nocturno

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 3.

Puer autem Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis, non erat visio

manifésta. Factum est ergo in die quadam, Heli jacébat in loco suo, et óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére: lucérna Dei ántequam extinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui respóndens ait: Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, et dixit: Ecce ego: vocásti enim me. Qui dixit: Non vocávi: revértere, et dormi. Et ábiit, et dormívit. Et adjécit Dóminus rursum vocáre Samuélem. Consurgénsque Sámuel, ábiit ad Heli, et dixit: Ecce ego: quia vocásti me. Qui respóndit: Non vocávi te, fili mi: revértere, et dormi Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.
℟. Immolábit hædum. 147.

Lectio ij.

Et adjécit Dóminus, et vocávit adhuc Samuélem tértio. Qui consúrgens ábiit ad Heli, et ait: Ecce ego: quia vocásti me. Intelléxit ergo Heli, quia Dóminus vocáret púerum: et ait ad Samuélem: Vade, et dormi: et si deínceps vocáverit te, dices: Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ergo Sámuel, et dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, et stetit: et vocávit, sicut vocáverat secúndo, Sámuel Sámuel. Et ait Sámuel: Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ecce ego fácio verbum in Israel: quod quicúmque audíerit, tínnient ambæ aures ejus. In die illa suscitábo advérsum Heli ómnia quæ locútus sum super domum ejus: incípiam, et complébo.
℟. Comedétis carnes. 147.

Lectio iij.

Dormivit autem Sámuel usque mane, aperuítque óstia domus Dómini. Et Sámuel timébat indicáre visiónem Heli. Vocávit ergo Heli Samuélem, et dixit: Sámuel fili mi? Qui respóndens, ait: Præsto sum. Et interrogávit eum: Quis est sermo, quem locútus est Dóminus ad te? oro te ne celáveris me. Hæc fáciat tibi Deus, et hæc addat, si abscónderis a me sermónem, ex ómnibus verbis quæ dicta sunt tibi. Indicávit ítaque ei Sámuel univérsos sermónes, et non abscóndit ab eo. Et ille respóndit: Dóminus est: quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuel, et Dóminus erat cum eo, et non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univérsus Israel, a Dan usque Bersabée, quod fidélis Sámuel prophéta esset Dómini.
℟. Respéxit Elías. 147.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Hom. 61. *ad pop. Antioch.*

Necessarium est, dilectíssimi, mysterióorum díscere miráculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utílitas. Unum corpus effícimur: membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut ítaque non tantum per charitátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceá-

mur carnem : hoc namque per escam efficitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium, quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis immíscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum : ardénter enim amántium hoc est.

℟. Cœnántibus illis. 149.

Lectio v.

Tamquam leónes ígitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diábolo terríbiles, et caput nostrum mente revolvéntes, et charitátem quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe fílios tradunt aléndos : ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, et meípsum vobis appóno, vos omnes generósos esse volens, et spem bonam de futúris vobis præbens : quippe qui vobis hic meípsum trádidi, multo magis id in futúro fáciam. Vólui frater vester fíeri, carni propter vos et sánguini communicávi : vobis vicíssim ipsam carnem et sánguinem, per quæ cognátus vester factus sum, trado.

℟. Accépit Jesus. 149.

Lectio vj.

Attendámus ítaque nobis ipsis, dilectíssimi, tálibus fruéntes bonis : et cum áliquid turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúsmodi vítio, considerémus quibus facti sumus digni : talísque cogitátio nobis irrationabílium mótuum sit corréctio. Quotquot ígitur hujus partícipes córporis effícimur, quotquot sánguinem degustámus : cogitémus, quod illum sursum sedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc degustámus. Hei mihi, quot ad salútem nobis viæ! Nos corpus suum effécit, nobis suum communicávit corpus : et horum nos nihil a malis avértit.

℟. Ego sum panis. 150.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6. *f*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus : et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tr. 27. in Joan., ante med.

Diximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, et potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus : manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat : ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Cháritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat. 152.

Lectio viij.

Ergo spíritus est, qui vivíficat : spíritus enim facit viva membra : nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spí-

s, invénerit. Nam spíritus est in te, o homo, quo stas ut homo sis, numquid ficat membrum quod sepa-m invénerit a carne tua? itum tuum dico ánimam n. Anima tua non vivíficat, membra quæ sunt in carne : unum si tollas, jam non ficátur ex ánima tua, quia áti córporis tui non copu-r.

lisit me. 152.

Lectio ix.

ÆC dicúntur, ut amémus unitátem, et timeámus se-atiónem. Nihil enim sic et formidáre Christiánus, m separári a córpore Chri-Si enim separátur a córpo-Christi, non est membrum : si non est membrum , non vegetátur Spíritu ejus. squis autem, inquit Apó-us, Spíritum Christi non et, hic non est ejus. Spí-s ergo est, qui vivíficat, autem non prodest quid-m. Verba, quæ ego locútus vobis, spíritus et vita sunt. d est, Spíritus et vita sunt? itáliter intelligénda sunt. llexísti spirituáliter? Spíri-et vita sunt. Intellexísti car-lter? Etiam sic illa spíritus ita sunt, sed tibi non sunt. Deum laudámus. 14.

d Vesperas, Aña. Sacérdos, reliquis Añis et Psalmis, 142.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. *b*

HARISSIMI, Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos sci-s quóniam transláti sumus morte ad vitam, quóniam gimus fratres.

Hymn. Pange lingua. 144.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Puer Sámuel * ministrabat ante Deum coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus cum eo.

Oratio.

SANCTI nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Deinde fit com. de Oct., ut in ij. Vesp. Festi. 154.

DOMINICA

Infra Octavam, quæ est ij. post Pentecosten.

Omnia dicuntur de Octava præter Lectiones, octavum ℟., Capitula, Añas ad Benedictus, et Magnificat, et Orationem, quæ hic habentur propria.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 4.

ET factum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam : et egréssus est Israel óbviam Philísthiim in prælium, et castrametátus est juxta Lápidem adjutórii. Porro Philísthiim venérunt in Aphec, et instruxérunt áciem contra Israel. Inito autem certámine, terga vertit Israel Philisthæis : et cæsa sunt in illo certámine passim per agros, quasi quátuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra : dixerúntque majóres natu de Israel : Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim?

Afferámus ad nos de Silo arcam fœderis Dómini, et véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum.

℟. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes, et ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et.

Lectio ij.

Misit ergo pópulus in Silo : et tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim : erántque duo fílii Heli cum arca fœderis Dei, Ophni et Phínees. Cumque venísset arca fœderis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israel clamóre grandi, et persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque : Quænam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum? Et cognovérunt quod arca Dómini venísset in castra.

℟. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Moyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste.

Lectio iij.

Timueruntque Philísthiim, dicéntes : Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes : Væ nobis : non enim fuit tanta exultátio heri et nudiustértius : væ nobis. Quis nos salvábit de manu Deórum sublímium istórum ? hi sunt Dii, qui percussérunt Ægyptum omni plaga, in desérto. Confortámini, et estóte viri, Philísthiim: ne serviátis Hebræis, sicut et illi serviérunt vobis : confortámini, et belláte. Pugnavérunt ergo Philísthiim, et cæsus est Israel, et fugit unusquísque in tabernáculum suum : et facta est plaga magna nimis : et cecidérunt de Israel trigínta míllia péditum. Et arca Dei capta est : duo quoque fílii Heli mórtui sunt, Ophni et Phínees.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem, qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Ex Hom. 60. ad pop. Antioch.

Quoniam Verbum dicit : Hoc est corpus meum : et assentiámur et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit : sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptísmate : per rem nempe sensíbilem aquam, donum confértur : intelligíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona : sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt : Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calcea-

ménta? Ecce eum vides, ipsum angis, ipsum mandúcas. Et u quidem vestiménta cupis vi- lére : ipse vero tibi concédit ion tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et in- tra te súmere.

℟. Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discípulis suis, et ait : * Accípite, et comédite : hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

Igitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus, omnes accénsi, omnes fervéntes, et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant: te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant : tu vero debes in cœlum migrári. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre; nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixérunt : ítaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fieri, cólaphis cædi, et crucifígi : verum et semetípsum nobis commíscet : et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vj.

Quo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrifício? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os, quod igni spirituáli replétur, linguam, quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem : hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus : Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, fílios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus : sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut, si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. Glória Patri. Hic.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio vij. *Cap.* 14. *d*

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis parábolam hanc : Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.
Homilia 36. *in Evangelia.*

Hoc distáre, fratres charíssimi, inter delícias córporis et cordis solet : quod corporáles delíciæ, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt : cum vero ávide edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contra, spiritáles delíciæ, cum non habéntur, in fastídio sunt ; cum vero habéntur, in desidério : tantóque a comedénte ámplius esuriúntur, quanto et ab esuriénte ámplius comedúntur. In illis appetítus placet, experiéntia displicet : in istis appetítus vilis est, et experiéntia magis placet. In illis appetítus saturitátem, satúritas fastídium génerat : in istis autem appetítus saturitátem, satúritas appetítum parit.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viij.

Augent enim spiritáles delíciæ desidérium in mente, dum sátiant : quia quanto magis eárum sapor percípitur, eo ámplius cognóscitur quod avídius amétur : et idcírco no hábitæ amári non possunt, qu eárum sapor ignorátur. Qu enim amáre váleat quod ign rat? Proínde Psalmísta nos ád monet, dicens : Gustáte et v déte, quóniam suávis est Dóm nus. Ac si apérte dicat : Suav tátem ejus non cognóscitis, hanc mínime gustátis : sed c bum vitæ ex paláto cordis tá gite, ut probántes ejus dulcé nem amáre valeátis. Has aute homo delícias tunc amísit, cu in paradíso peccávit : ext éxiit, cum os a cibo ætérn dulcédinis clausit.

℟. Homo quidam fecit cœna magnam, et misit servum suu hora cœnæ dícere invitátis, venírent : * Quia paráta su ómnia. ℣. Veníte, coméd panem meum, et bíbite vinu quod míscui vobis. Quia. Glór Patri. Quia.

Lectio ix.

Unde nos quoque nati in h jus peregrinatiónis ær mna, huc fastidiósi jam vén mus, nescímus quid desider re debeámus. Tantóque se án plius fastídii nostri morbus e ággerat, quanto se magis ab e illíus dulcédinis ánimus elón gat. Et eo jam intérnas delíci non áppetit, quo eas coméde diu longéque desuévit. Fastíd ergo nostro tabéscimus, et lo ga inédiæ peste fatigámur. quia gustáre intus nólum parátam dulcédinem, amám foris míseri famem nostram. Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Sapiéntia * ædificávit s

domum, míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia. Ps Dóminus regnávit, cum reliq. 15.
2. Angelórum esca * nutrivísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis, allelúia.
3. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delícias régibus, allelúia.
4. Sacerdótes sancti * incénsum et panes ófferunt Deo, allelúia.
5. Vincénti * dabo manna abscónditum, et nomen novum, allelúia.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. *b*

Charissimi, Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymnus. Verbum. 153.

℣. Panem cœli dedit eis, allelúia. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúia.

Ad Benedictus, Aña.

Homo quidam * fecit cœnam magnam, et vocávit multos: et misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis ut venírent, quia ómnia paráta sunt, allelúia.

Oratio.

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Commem. Octavæ ut in Laudibus Festi. 153.

Ad Primam dicitur Capit. Nonæ. Filíoli mei.

Ad Tertiam, Aña.

Angelórum esca.

Capit. Charissimi, supra.

℟. br. Panem cœli dedit eis. * Allelúia, allelúia. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Panem. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Ad Sextam, Aña.

Pinguis est panis.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. *c*

In hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti. * Allelúia, allelúia. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Cibávit. ℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

Ad Nonam, Aña.

Vincénti.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. *d*

Filioli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritáte.

℟. br. Edúcas panem de terra. * Allelúia, allelúia. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Edúcas. ℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

Ad Vesp., Añæ et Psalmi ut in Festo. 142.

Capit. Charíssimi. supra.

Hymn. Pange, lingua. 144.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra melle saturávit eos, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Exi cito in platéas * et vicos civitátis: et páuperes ac débi-

les, cæcos et claudos compélle intráre, ut impleátur domus mea, allelúia.

Deinde fit commem. Oct. ut in ij. Vesp. Festi. 154.

FERIA SECUNDA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 5.

Philisthiim autem tulérunt arcam Dei, et asportavérunt eam a Lápide adjutórii in Azótum. Tulerúntque Philísthiim arcam Dei, et intulérunt eam in templum Dagon, et statuérunt eam juxta Dagon. Cumque surrexíssent dilúculo Azótii áltera die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini: et tulérunt Dagon et restituérunt eum in locum suum. Rursúmque mane die áltera consurgéntes, invenérunt Dagon jacéntem super fáciem suam in terra coram arca Dómini: caput autem Dagon, et duæ palmæ mánuum ejus abscíssæ erant super limen: porro Dagon solus truncus remánserat in loco suo.

℟. Immolábit hædum. 160.

Lectio ij.

Aggravata est autem manus Dómini super Azótios, et demolítus est eos. Et ebulliérunt villæ et agri in médio regiónis illíus, et nati sunt mures, et facta est confúsio mortis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii hujuscémodi plagam, dixérunt: Non máneat arca Dei Israel apud nos: quóniam dura est manus ejus super nos, et super Dagon deum nostrum. Et mitténtes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se, dixérunt: Quid faciémus arca Dei Israel? Responderi que Gethæi: Circumduci arca Dei Israel.

℟. Comedétis carnes. 160.

Lectio iij.

Et circumduxérunt ar Dei Israel. Illis autem cumducéntibus eam, fi manus Dómini per síngulas vitátes interfectiónis ma nimis: et percutiébat v uniuscujúsque urbis a pa usque ad majórem. Misér ergo arcam Dei in Accar Cumque venísset arca Dei Accaron, exclamavérunt A ronítæ, dicéntes: Adduxér ad nos arcam Dei Israel, ut terfíciat nos et pópulum strum. Misérunt ítaque et gregavérunt omnes sátra Philisthinórum, qui dixéru Dimíttite arcam Dei Israel revertátur in locum suum non interfíciat nos cum p lo nostro. Fiébat enim p mortis in síngulis úrbibus gravíssima valde manus De

℟. Respéxit Elías. 160.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Joán Chrysóstomi.

Lectio iv.

Ex eadem Homilia 60.

Unicuique fidélium Chri semetípsum per myst commíscet, et quos génuit, semetípsum enutrit, nec á tradit: per hoc tibi rur persuádens, quod carnem t assúmpsit. Ne torpeámus i tanta digni charitáte et ho putáti. Nonne vidétis qu promptitúdine párvuli pa

cápiunt, et quanto ímpetu lábiaubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera póculi spiritális: quinímmo cum longe majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam; et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum: qui vero sanctíficat ea et immútat, ipse est. Nullus ítaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit: ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit: verum et hanc ipse quoque.

℟. Cœnántibus illis. 161.

Lectio v.

Inhumanus accédat nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónscii, hujus mensæ partícipem esse concedátis: sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur, sive quis dux milítiæ sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígne autem accédat, próhibe; majórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est; hoc secúritas, hoc omnis coróna; non ut albam et splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verum et tu, láice, cum sacerdótem víderis offeréntem, ne ut sacerdótem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam.

℟. Accépit Jesus. 161.

Lectio vj.

Audiamus ígitur et sacerdótes et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti, tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténui inimicítia purum esse pénitus jubet: est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit: tibi vero síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus ítaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt: hoc ígitur bárathrum fugiámus.

℟. Ego sum panis. 161.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6. *f*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tr. 26. in Joann., post med.

Hic est panis, qui de cœlo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis divérsa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre, fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Moysen baptizáti sunt in nube, et in mari: et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem: nam corporálem álteram: quia illi manna, nos áliud: spiritálem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos: sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiritáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spiritáli, sequénte petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne. Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis. Gémina percússio duo ligna crucis signíficat.

℟. Qui mandúcat. 152.

Lectio viij

Norunt fidéles corpus Christi, si corpus Christi non néglígant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite, fratres mei, quid díxerim. Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas quod homo es: constas enim ex ánima et córpore. Habes enim spíritum invisíbilem, corpus visíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis qui vivit: qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit. Quid respóndet omnis qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo et tu vívere de Spíritu Christi? in córpore esto Christi.

℟. Misit me. 152.

Lectio ix.

Numquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vínculum charitátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cœlo. Te Deum laudámus. 14.

FERIA TERTIA.
primo Nocturno.
libro primo Regum.
Lectio j. *Cap.* 6.
rgo arca Dómini in re-
ne Philisthinórum se-
iénsibus. Et vocavérunt
iim sacerdótes et divi-
céntes : Quid faciémus
Dómini? indicáte no-
modo remittámus eam
n suum. Qui dixérunt :
ttitis arcam Dei Israel ,
imittere eam vácuam ,
od debétis, rédditte ei
cáto, et tunc curabimi-
ciétis quare non recédat
ejus a vobis.
iolábit hædum. 160.
Lectio ij.
aggravátis corda ve-
, sicut aggravávit Æ-
ptus , et Phárao cor
nonne postquam per-
est, tunc dimísit eos,
runt? Nunc ergo arrí-
fácite plaustrum novum
: et duas vaccas fœtas,
non est impósitum ju-
úngite in plaustro, et
te vítulos eárum domi.
que arcam Dómini , et
in plaustro, et vasa áu-
uæ exolvístis ei pro de-
ponétis in capséllam ad
jus, et dimíttite eam
at. Et aspiciétis : et si
n per viam fínium suó-
scénderit contra Béthsa-
ipse fecit nobis hoc ma-
rande : sin autem, mí-
: sciémus quia nequá-
manus ejus tétigit nos ,
su áccidit. Fecérunt ergo
modo.
edétis carnes. 160.

Lectio iij.

IBANT autem in diréctum vaccæ , per viam quæ ducit Béthsames, et itínere uno gradiebántur, pergéntes et mugiéntes : et non declinábant neque ad déxteram, neque ad sinístram : sed et sátrapæ Philísthiim sequebántur usque ad términos Béthsames. Porro Bethsamítæ metébant tríticum in valle : et elevántes óculos suos, vidérunt arcam, et gavísi sunt, cum vidíssent. Et plaustrum venit in agrum Jósue Bethsamítæ, et stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus : et concidérunt ligna plaustri, vaccásque imposuérunt super ea holocáustum Dómino. Levítæ autem deposuérunt arcam Dei.

℟. Respéxit Elías. 160.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola sancti Cypriáni, Epíscopi et Mártyris, ad Cæcílium.

Lectio iv.

L. 2. Epist. 3. sub init.

IN sacerdóte Melchísedech sacrifícii domínici sacraméntum præfigurátum vidémus, secúndum quod Scriptúra divína testátur, et dicit : Et Melchísedech, rex Salem, prótulit panem et vinum. Fuit autem sacérdos Dei summi, et benedíxit Abraham. Quod autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens : Ante lucíferum génui te : Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui ordo útique hic est de sa-

crificio illo véniens, et inde descéndens, quod Melchísedech sacérdos Dei summi fuit, quod panem et vinum óbtulit, quod Abraham benedíxit.

℟. Cœnántibus illis. 161.

Lectio v.

Nam quis magis sacérdos Dei summi, quam Dóminus noster Jesus Christus? qui sacrifícium Deo Patri óbtulit : et óbtulit hoc idem, quod Melchísedech obtúlerat, id est, panem et vinum, suum scílicet corpus et sánguinem. Et circa Abraham benedíctio illa præcédens, ad nostrum pópulum pertinébat. Nam si Abraham Deo crédidit, et deputátum est ei ad justítiam : útique quisquis Deo credit, et fide vivit, justus invenítur, et jam pridem in Abraham fidéli benedíctus et justificátus osténditur, sicut beátus Apóstolus Paulus probat, dicens : Crédidit Abraham Deo, et deputátum est ei ad justítiam. Cognóscitis ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt filii Abrahæ. Prévidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ, quia benedicéntur in illo omnes gentes.

℟. Accépit Jesus. 161.

Lectio vj.

Ut ergo in Génesi per Melchísedech sacerdótem benedíctio circa Abraham posset rite celebrári, præcédit ante imágo sacrifícii, in pane et vino scílicet constitúta. Quam rem perfíciens et adímplens Dóminus, panem et cálicem mixtum vino óbtulit : et qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit. Sed et per Salomónem Spíritus sanctus typum domínici sacrifícii ante præmónstrat, immolátæ hóstiæ, et panis et vini, sed et altáris, et Apostolórum fáciens mentiónem : Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum : et súbdidit colúmnas septem, mactávit suas hóstias, míscuit in cratére vinum suum, et parávit mensam suam. Et misit servos suos cónvocans cum excélsa prædicatióne ad cratérem, dicens : Qui est insípiens, declínet ad me. Et egéntibus sensu dixit : Veníte, édite de meis pánibus, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Ego sum panis. 161.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6. *f*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus : et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 26. *in Joan.*

Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Quare manducavérunt, et mórtui sunt? Quia quod vidébant, credébant : quod non vidébant, non intelligébant. Ideo patres vestri, quia símiles estis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem istam visíbilem et corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de cœlo descendéntem? Sic sunt mórtui et illi, quemádmodum et nos sumus mori-

túri : quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis visíbilem atque carnálem.

℣. Qui mandúcat. 152.

Lectio viij.

QUANTUM autem pértinet ad illam mortem de qua terret Dóminus, qua mórtui sunt patres istórum : manducávit manna et Moyses, manducávit manna et Aaron, manducávit manna et Phinees, manducavérunt ibi multi, qui Dómino placuérunt, et mórtui non sunt. Quare? Quia visíbilem cibum spirituáliter intellexérunt, spirituáliter esuriérunt, spirituáliter gustavérunt, ut spirituáliter satiaréntur. Nam et nos hódie accípimus visíbilem cibum : sed áliud est Sacraméntum, áliud virtus Sacraménti.

℟. Misit me. 152.

Lectio ix.

QUAM multi de altári accípiunt, et moriúntur, et accipiéndo moriúntur? Unde dicit Apóstolus : Judícium sibi mandúcat et bibit. Nonne buccélla domínica venénum fuit Judæ? Et tamen accépit. Et cum accépit, in eum inimícus intrávit : non quia malum accépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo, fratres, panem cœléstem spirituáliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiána, vel non sint mortífera, ántequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis : Dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Si dimíttis, dimittétur tibi : secúrus accéde, panis est, non venénum.

Te Deum laudámus. 14.

FERIA QUARTA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 6. *d et* 7.

PERCUSSIT autem de viris Bethsamítibus, eo quod vidissent arcam Dómini : et percússit de pópulo septuagínta viros, et quinquagínta míllia plebis. Luxítque pópulus, eo quod Dóminus percussísset plebem plaga magna. Et dixérunt viri Bethsamítæ : Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus, et ad quem ascéndet a nobis? Miserúntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicéntes : Reduxérunt Philísthiim arcam Dómini, descéndite, et redúcite eam ad vos. Venérunt ergo viri Cariathíarim, et reduxérunt arcam Dómini, et intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa : Eleázarum autem, fílium ejus, sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini.

℟. Immolábit hædum. 160.

Lectio ij.

ET factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vigésimus), et requiévit omnis domus Israel post Dóminum. Ait autem Sámuel ad univérsam domum Israel, dicens : Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médio vestri, Báalim et Astaroth : et præparáte corda vestra Dómino, et servíte ei soli, et éruet vos

de manu Philísthiim. Abstulérunt ergo fílii Israel Báalim et Astaroth, et serviérunt Dómino soli.

℟. Comedétis carnes. 160.

Lectio iij.

Dixit autem Sámuel : Congregáte univérsum Israel in Masphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Masphath : hauseríntque aquam, et effudérunt in conspéctu Dómini, et jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi : Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuel fílios Israel in Masphath. Et audiérunt Philísthiim quod congregáti essent fílii Israel in Masphath, et ascendérunt sátrapæ Philisthinórum ad Israel. Quod cum audíssent fílii Israel, timuérunt a fácie Philisthinórum. Dixerúntque ad Samuélem : Ne cesses pro nobis clamáre ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philisthinórum.

℟. Respéxit Elías. 160.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de Sacraméntis.

Lectio iv.

Lib. 4. cap. 4.

Auctor Sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus ? De cœlo ista Sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cœlo est. Vere autem magnum est, et divínum miráculum, quod pópulo pluit Deus manna de cœlo, et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis : Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba sacramentórum : ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc ígitur adstruámus. Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi ? Consecratióne. Consecrátio ígitur quibus verbis est, et cujus sermónibus ? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia, quæ dicúntur, laudem Deo déferunt : orátio præmíttitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris : ubi venítur, ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus sacérdos, sed útitur sermónibus Christi.

℟. Cœnántibus. 161.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi ? Nempe is, quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, et factum est cœlum : jussit Dóminus, et facta est terra : jussit Dóminus, et facta sunt mária : jussit Dóminus, et omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut incíperent esse quæ non erant, quanto magis operatórius est, ut quæ erant in áliud commuténtur ? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicéntem : Ipse dixit, et facta sunt : ipse mandávit, et creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat corpus Christi ante consecratiónem ; sed post consecratiónem dico tibi quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est : ipse mandávit, et creátum est.

℟. Accépit Jesus. 161.

Lectio vj. *Cap.* 5.

Jam redi mecum ad propositiónem meam. Magnum quidem et venerábile, quod manna Judæis pluit e cœlo. Sed intéllige, quid est ámplius, manna de cœlo, an corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cœli. Deínde, manna qui manducávit, mórtuus est: qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remíssio peccatórum, et non moriétur in ætérnum. Ergo non otióse, cum áccipis, tu dicis, Amen; jam in spíritu cónfitens quod accípias corpus Christi. Dicit tibi sacérdos, Corpus Christi: et tu dicis: Amen, hoc est, Verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

℟. Ego sum panis. 161.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6. *f*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

L. 8. *de Trinit. ante medium.*

Non est humáno aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum. Quæ scripta sunt, legámus; et quæ legérimus, intelligámus; et tunc perféctæ fidei officio fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo díscimus, stulte atque ímpie dícimus. Ipse enim ait: Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritáte carnis et sánguinis non relíctus est ambigéndi locus.

℟. Qui mandúcat. 152.

Lectio viij.

Nunc enim et ipsíus Dómini professióne, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque hausta id effíciunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. Anne hoc véritas non est? Contíngat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc, quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacraméntum communicátæ carnis et sánguinis simus, ipse testátur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis: quóniam ego vivo, et vos vivétis: quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

℟. Misit me. 152.

Lectio ix.

Quod autem in nobis naturális hæc únitas sit, ipse ita testátus est: Qui edit carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit: ejus tantum in se assúmptam habens carnem, qui suam súmpserit. Perféctæ autem hujus unitátis sacraméntum supérius jam docúerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem: et qui mandúcat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo

per Patrem : et quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Vesperas omnia ut in j. Vesp. Festi. 142. Et si hac die fuerit Festum Duplex, in Vesp. fit tantum commem. de eo, nisi fuerit ex solemnioribus.

FERIA QUINTA.

Octava Corporis Christi.

In j. Nocturno Lectiones ut in die Festi. 145.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Cyrílli, Epíscopi Jerosolymitáni.

Lectio iv.

Catechesi Mystagog. 4.

IPSA beáti Pauli doctrína abúnde sufficere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quod in nocte qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus accípiens panem, et grátias agens, fregit et dedit discípulis suis, dicens : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit : Accípite, et bíbite : hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit ac díxerit : Hoc est corpus meum : quis audébit deínceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter díxerit : Hic est sanguis meus, quis unquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem?

℟. Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait : * Accípite, et comédite : hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

AQUAM olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem : et eum parum dignum existimábimus, cui credámus quod vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum : et non multo magis sic eum corpus et sánguinem suum fruénda nobis donásse persuásum fírmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipsíus et sánguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, et in spécie vini dat nobis sánguinem : ut, cum súmpseris, gustes corpus et sánguinem Christi, factus ejúsdem córporis et sánguinis párticeps. Sic enim efficimur Christíferi, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus ejus et sánguinem in membra nostra recípimus : sic secúndum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vj.

OLIM cum Judæis Christus disserens, Nisi manduca-

véritis, inquit, carnem meam, et bibéritis meum sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fúerant, non spirituáliter accepíssent, offénsi abiérunt retro: putábant enim, quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant et in véteri Testaménto panes propositiónis: verum illi cum fúerint véteris Testaménti, finem jam accepérunt. In novo vero Testaménto panis est cœléstis, et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctíficant. Quámobrem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum: corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confírmet. Ne júdices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et sánguinis Christi párticeps fíeres.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis. Glória Patri. Hic est panis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6. *f*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli, Epíscopi Alexandríni.

Lib. 4. in Joann. c. 17.

Qui mandúcat, inquit, carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sícuti enim si quis liquefáctæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commísceat necésse est: sic qui carnem et sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniátur. Símile quodam modo apud Matthæum compéries: Símile est, inquit, regnum cœlórum ferménto, quod accéptum abscóndit múlier in farínæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, ferménti totam massam ferméntat: sic párvula benedíctio totum hóminem in seípsam áttrahit, et sua grátia replet: et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viij.

Nos vero, si vitam ætérnam cónsequi vólumus, si largitórem immortalitátis habére in nobis desiderámus, ad recipiéndam benedictiónem libénter concurrámus: caveamúsque ne loco láquei damnósam religiónem diábolus nobis præ-

téndat. Recte (inquit) dicis : scriptum tamen esse non ignorámus, judícium sibi comédere atque bíbere illum, qui de pane cómedit, et de cálice bibit indígne. Ego ígitur probo meípsum et indígnum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es qui ista dicis, dignus eris? quando Christo teípsum ófferes? Nam si peccándo indígnus es, et peccáre non désinis (quis enim delícta intélligit, secúndum Psalmístam?) expers omníno eris vivíficæ hujus sanctificatiónis.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Quare pias, quæso, cogitatiónes suscípias, studióse sanctéque vivas, et benedictiónem partícipes : quæ (mihi crede) non mortem solum, verum étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cum in nobis máneat Christus, sæviéntem membrórum nostrórum legem, pietátem corróborat, perturbatiónes ánimi extínguit, ægrótos curat, collísos redintegrat:et sicut pastor bonus, qui animam suam pro óvibus pósuit, ab omni nos érigit casu. Te Deum laudámus. 14

FERIA SEXTA.

Omnia ut in Psalterio, cum Orat. Dñicæ præc.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 8.

Congregati ergo univérsi majóres natu Israel, venérunt ad Samuélem in Rámatha. Dixerúntque ei : Ecce tu senuísti, et filii tui non ámbulant in viis tuis : constítue nobis regem, ut júdicet nos, sicut et univérsæ habent natiónes. Displícuit sermo in óculis Samuélis, eo quod dixíssent : Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuel ad Dóminum.

℟. Percússit Saul, ut in ij. Noct. Dñicæ seq. 177.

Lectio ij.

Dixit autem Dóminus ad Samuélem : Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi. Non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt a die qua edúxi eos de Ægypto usque ad diem hanc : sicut dereliquérunt me, et serviérunt diis aliénis, sic fáciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi : verúmtamen contestáre eos, et prædic eis jus regis, qui regnatúrus est super eos.

℟. Montes Gélboe. 177.

Lectio iij.

Dixit ítaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat a se regem, et ait : Hoc erit jus regis, qui imperatúrus est vobis : Fílios vestros tollet, et ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites et præcursóres quadrigárum suárum, et constítuet sibi tribúnos, et centurióncs, et aratóres agrórum suórum, et messóres ségetum, et fabros armórum et cúrruum suórum. Fílias quoque vestras fáciet sibi unguentárias, et focárias, et panífícas. Agros quoque vestros, et víneas, et

óptima tollet, et dabit
suis.
te tuli. 177.

SABBATO.

libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 9.

rat vir de Bénjamin nó-
ne Cis, filius Abiel, filii
filii Béchorath, filii
filii viri Jémini, fortis
. Et erat ei filius vocá-
aul, eléctus et bonus :
erat vir de filiis Israel
illo. Ab húmero et sur-
minébat super omnem
m. Períerant autem ási-
, patris Saul : et dixit Cis
ul, filium suum : Tolle
unum de púeris, et con-
s vade, et quære ásinas.
m transíssent per mon-
phraim, et per terram Sa-
non invenissent, transié-
iam per terram Salim, et
ant : sed et per terram
, et mínime reperérunt.
cávi, ut in iij. Noct.
seq. 178.

Lectio ij.

autem venissent in ter-
n Suph, dixit Saul ad
n qui erat cum eo : Veni
rtámur, ne forte dimí-
ater meus ásinas, et sol-
sit pro nobis. Qui ait ei :
ir Dei est in civitáte hac,
bilis : omne quod lóqui-
ine ambiguitáte venit.
rgo eámus illuc, si forte
t nobis de via nostra,
r quam vénimus. Dixít-
aul ad púerum suum :
bimus, quid ferémus ad
Dei? panis defécit in si-
nostris : et spórtulam
abémus, ut demus hómini Dei, nec quidquam áliud.
Rursum puer respóndit Saúli, et ait : Ecce invénta est in manu mea quarta pars statéris argénti, demus hómini Dei, ut índicet nobis viam nostram.
℟. Exaudísti, ut Feria ij. post Dñicam seq. 178.

Lectio iij.

Et ascendérunt in civitátem. Cumque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuel egrédiens óbviam eis, ut ascénderet in excélsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis ante unam diem quam veníret Saul, dicens : Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de Terra Bénjamin, et unges eum ducem super pópulum meum Israel : et salvábit pópulum meum de manu Philisthinórum: quia respéxi pópulum meum; venit enim clamor eórum ad me. Cumque aspexísset Sámuel Saúlem, Dóminus dixit ei : Ecce vir quem díxeram tibi, iste dominábitur pópulo meo.
℟. Audi, Dómine. 179.

Ad Magnificat, Aña.

Cognovérunt omnes * a Dan usque Bersabée, quod fidélis Sámuel Prophéta esset Dómini.

Oratio. Protéctor, quæ habetur infra post Lect. ultimæ Hebdom. Aug., cum aliis Orat. usque ad Dñicam xvj. post Pent.

DOM. III. POST PENT.

Ad Matutinum, omnia ut in Psalterio. 2.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 9. *c et* 10.

Accessit autem Saul ad Samuélem in médio portæ,

et ait : Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuel Saúli, dicens : Ego sum Videns. Ascénde ante me in excélsum, ut comedátis mecum hódie, et dimíttam te mane : et ómnia quæ sunt in corde tuo, indicábo tibi. Et de ásinis, quas nudiustértius perdidísti, ne solícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israel? nonne tibi et omni dómui patris tui? Respóndens autem Saul, ait : Numquid non fílius Jémini ego sum de mínima tribu Israel, et cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? quare ergo locútus es mihi sermónem istum?

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ij.

Assumens ítaque Sámuel Saúlem, et púerum ejus, introdúxit eos in triclínium, et dedit eis locum in cápite eórum, qui fúerant invitáti. Erant enim quasi trigínta viri. Dixítque Sámuel coco : Da partem, quam dedi tibi, et præcépi ut repóneres seórsum apud te. Levávit autem cocus armum, et pósuit ante Saul. Dixítque Sámuel : Ecce quod remánsit, pone ante te, et cómede : quia de indústria servátum est tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saul cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum, et locútus est cum Saúle in solário : stravítque Saul in solário, et dormívit.

℟. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iij.

Cumque mane surrexíssent, et jam elucésceret, vocávit Sámuel Saúlem in solário, dicens : Surge, et dimíttam te. Et surréxit Saul : egressíque sunt ambo, ipse vidélicet et Sámuel. Cumque descénderent in extréma parte civitátis, Sámuel dixit ad Saul : Dic púero ut antecédat nos, et tránseat : tu autem subsíste paulísper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuel lentículam ólei et effúdit super caput ejus, et deosculátus est eum, et ait : Ecce unxit te Dóminus super hereditátem suam in príncipem, et liberábis pópulum suum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus sunt.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me : * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii, Papæ, in libros Regum.

Lectio iv.

L. 4. c. 5. in 1. Reg. 10.

Tulit autem Sámuel lentículam ólei, et effúdit super

put ejus. Hoc profécto hac ctióne exprímitur, quod in ncta Ecclésia nunc étiam mariáliter exhibétur : quia qui cúlmine pónitur, sacramén- súscipit unctiónis. Quia vero a únctio sacraméntum est : qui promovétur, bene foris gitur, si intus virtúte sacraénti roborétur. Ipsas ergo i virtútes prius videámus attius. Oleum quippe liquóris áliis superfértur : óleum nem fovet : óleum vúlnera ráre consuévit. Per illud er- misericórdiæ bonum signíat, quia scriptum de Dómino t : Miseratiónes ejus super nnia ópera ejus. Quia ignem vet, prædicatiónis grátiam signat, quæ electórum mens illúminat.

Percússit Saul mille, et Dad decem míllia : * Quia mas Dómini erat cum illo : ercússit Philisthæum, et ábslit oppróbrium ex Israel. ℣. onne iste est David, de quo anébant in choro, dicéntes : aul percússit mille, et David ecem míllia? Quia.

Lectio v.

Quia vero vúlnera per óleum curántur, hoc profécto insínuat, quod detergénda unt vúlnera peccatórum. Unátur ergo caput regis, quia piritáli grátia mens est replénа doctóris. Hábeat in unctióne ia óleum, hábeat misericóriam abundántem, quæ sibi rtútibus áliis præferátur. Háeat óleum, ut dum ardórem ncti Spíritus in se nutrit, lure veheménter áliis per verm possit. Hábeat nihilóminus óleum medicínæ : ut sapiénter dispónat, quáliter peccatórum fœtóres tergat, et ægras mentes salúti restítuat.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos : * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vj.

Sed lentícula Saul úngitur, non pro præsignánda doctrína, sed ad expriménda futúra. Lentícula quidem parvum est vas. Quid ergo est, quod lentícula ólei Saul úngitur, nisi quia in fine reprobátur? Nam quia obedíre Deo póstea nóluit, a Samuéle audívit : Quia projecísti sermónem Dómini, projécit te Dóminus, ne sis rex. Velut enim lentícula ólei parum hábuit, qui spirituálem grátiam projiciéndus accépit. Quod in rectóribus quoque sanctæ Ecclésiæ conveniénter accípitur. Plerúmque enim culmen prælatiónis accípiunt, qui in charitáte Dei et próximi perfécti non sunt.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei :* Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

Lect. iij. Nocturni de Homilia Dñicæ iij. post Pentec. habentur inferius circa finem hujus

Partis de Temp, , in ordine aliarum Dñicarum usque ad Dom. xvj. post Pent. Similiter Añæ ad Benedictus, et Magnificat, et Orationes.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Hoc ℟. dicitur post viij. Lect. in Dñicis tantum usque ad Advent. Feria autem iv. et Sabbato usque ad Dom. j. Aug., quando ℟℟. sumenda sunt ex iij. Noct. Dñicæ, ejus loco dicitur secundum ℟. Feriæ ij. seq., et tertio loco tertium ejusdem Feriæ.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 10. *c*

Et convocávit Sámuel pópulum ad Dóminum in Maspha : et ait ad fílios Israel : Hæc dicit Dóminus Deus Israel : Ego edúxi Israel de Ægypto, et érui vos de manu Ægyptiórum, et de manu ómnium regum qui affligébant vos. Vos autem hódie projecístis Deum vestrum, qui solus salvávit vos de univérsis malis et tribulatiónibus vestris : et dixístis : Nequáquam ; sed regem constitue super nos. Nunc ergo state coram Dómino per tribus vestras, et per famílias.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti : Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi : isti qui oves sunt, quid fecérunt ? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut.

Lectio ij.

Et applícuit Sámuel omnes tribus Israel, et cécidit sors tribus Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin et cognatiónes ejus, et cécidit cognátio Metri, et pervénit usque ad Saul, fílium Cis. Quæsiérunt ergo eum, et non est invéntus. Et consuluérunt post hæc Dóminum, utrúmnam ventúrus esset illuc. Respondítque Dóminus : Ecce abscónditus est domi. Cucurrérunt ítaque, et tulérunt eum inde : stetítque in médio pópuli, et áltior fuit univérso pópulo ab húmero et sursum. Et ait Sámuel ad omnem pópulum : Certe vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non sit símilis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, et ait : Vivat rex.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Benedic, et sanctífica domum

-stam in sempitérnum, Deus -rael. ℣. Dómine, qui custó-is pactum cum servis tuis, -ui ámbulant coram te in toto -orde suo. Bénedic.

Lectio iij.

Locutus est autem Sámuel ad pópulum legem regni, et -cripsit in libro, et repósuit -oram Dómino: et dimísit Sá-muel omnem pópulum, síngu-los in domum suam. Sed et Saul ábiit in domum suam in Gábaa: et ábiit cum eo pars exércitus quorum tetígerat Deus corda. Filii vero Bélial dixé-runt: Num salváre nos póterit -ste? Et despexérunt eum, et -on attulérunt ei múnera: ille -ero dissimulábat se audíre. -. Audi, Dómine, hymnum, - oratiónem, quam servus -us orat coram te hódie: ut -nt óculi tui apérti, et aures -æ inténtæ, * Super domum -tam die ac nocte. ℣. Réspice, -ómine, de sanctuário tuo, et -e excélso cœlórum habitáculo. -uper. Glória Patri. Super.

℟℟. hujus ij. Feriæ dicuntur - omnibus ij. Feriis usque ad -om. j. Aug.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 12.

Dixit autem Sámuel ad uni-vérsum Israel: Ecce audívi -ocem vestram, juxta ómnia -uæ locúti estis ad me, et -onstitui super vos regem. Et -unc rex gráditur ante vos: -go autem sénui, et incánui: -orro filii mei vobíscum sunt: -aque conversátus coram vobis -b adolescéntia mea usque ad -anc diem, ecce præsto sum. Loquímini de me coram Dó-mino, et coram christo ejus, utrum bovem cujúsquam túle-rim, aut ásinum: si quém-piam calumniátus sum, si op-préssi áliquem, si de manu cujúsquam munus accépi: et contémnam illud hódie, resti-tuámque vobis. Et dixérunt: Non es calumniátus nos, neque oppressísti, neque tulísti de manu alicújus quíppiam. Dixít-que ad eos: Testis est Dómi-nus advérsum vos, et testis christus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quíppiam. Et dixérunt: Testis. ℟. Dómine, si convérsus fúe-rit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicó-rum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convér-sus égerit pœniténtiam, ve-niénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

Lectio ij.

Et ait Sámuel ad pópulum: Dóminus qui fecit Moysen et Aaron, et edúxit patres no-stros de terra Ægypti. Nunc ergo state, ut judício contén-dam advérsum vos coram Dó-mino de ómnibus misericórdiis Dómini, quas fecit vobíscum, et cum pátribus vestris: quó-modo Jacob ingréssus est in Ægyptum, et clamavérunt pa-tres vestri ad Dóminum: et misit Dóminus Moysen et Aa-ron, et edúxit patres vestros de Ægypto: et collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti sunt Dómini Dei sui, et trádidit eos in manu Sísaræ, magístri

milítiæ Hasor, et in manu Philisthinórum, et in manu regis Moab, et pugnavérunt advérsum eos.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus. ℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus.

Lectio iij.

Postea autem clamavérunt ad Dóminum, et dixérunt: Peccávimus, quia derelíquimus Dóminum, et servívimus Báalim et Astaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum nostrórum, et serviémus tibi. Et misit Dóminus Jeróbaal, et Badan, et Jephte, et Sámuel, et éruit vos de manu inimicórum vestrórum per circúitum, et habitástis confidénter. Vidéntes autem quod Naas, rex filiórum Ammon, venísset advérsum vos, dixístis mihi: Nequáquam, sed rex imperábit nobis: cum Dóminus Deus vester regnáret in vobis. Nunc ergo præsto est rex vester, quem elegístis et petístis: ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dóminum, et serviéritis ei, et audiéritis vocem ejus, et non exasperavéritis os Dómini: éritis et vos, et rex qui ímperat vobis, sequéntes Dóminum Deum vestrum.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: Et fui tecum in ómnibus ub[i] cúmque ambulásti, firma[ns] regnum tuum in ætérnum. Fecíque tibi nomen grand[e] juxta nomen magnórum [qui] sunt in terra: et réquiem d[edi] tibi ab ómnibus inimícis tu[is]. Et. Glória Patri. Et.

℟℟. hujus iij. Feriæ dicun[tur] in omnibus tertiis Feriis usq[ue] ad Dom. j. Augusti.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 13.

Filius uníus anni erat Sa[ul] cum regnáre cœpísset, du[o]bus autem annis regnávit s[u]per Israel. Et elégit sibi Sa[ul] tria míllia de Israel: et era[nt] cum Saul duo míllia in Mac[h]mas, et in monte Bethel mille autem cum Jónatha [in] Gábaa Bénjamin. Porro cé[te]rum pópulum remísit unu[m]quémque in tabernácula s[ua]. Et percússit Jónathas stati[o]nem Philisthinórum, quæ er[at] in Gábaa. Quod cum audíss[ent] Philísthiim, Saul cécinit b[u]cina in omni terra, dicen[s]: Audiant Hebræi. Et univér[sus] Israel audívit hujuscémodi [fa]mam: Percússit Saul stat[io]nem Philisthinórum: et eré[xit] se Israel advérsus Philísthii[m]. Clamávit ergo pópulus p[ost] Saul in Gálgala.

℟. Peccávi. 178.

Lectio ij.

Et Philísthiim congregáti s[unt] ad præliándum con[tra] Israel, trigínta míllia cúrrum et sex míllia équitum, et r[eli]quum vulgus, sicut aréna [quæ] est in líttore maris plúrima.

ıdéntes castrametáti sunt
ıchmas ad Oriéntem Bethá-
Quod cum vidíssent viri
l se in arcto pósitos (af-
s enim erat pópulus), abs-
ərunt se in spelúncis, et
»ditis, in petris quoque,
ı antris, et in cistérnis.
æi autem transiérunt Jor-
m in terram Gad et Gá-
Cumque adhuc esset Saul
álgala, univérsus pópulus
rritus est, qui sequebátur
Et expectávit septem
ıs juxta plácitum Samué-
et non venit Sámuel in
ıla, dilapsúsque est pópu-
b eo.
ıaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

r ergo Saul: Afférte mihi
holocáustum, et pacífica.
btulit holocáustum. Cum-
complésset ófferens holo-
tum, ecce Sámuel venié-
: et egréssus est Saul ób-
. ei ut salutáret eum. Lo-
ıque est ad eum Sámuel:
; fecísti? Respóndit Saul:
. vidi quod pópulus dilabe-
: a me, et tu non véneras
ı plácitos dies, porro Phi-
iim congregáti fúerant in
ımas, dixi: Nunc descén-
. Philísthiim ad me in
ala, et fáciem Dómini non
ívi. Necessitáte compúlsus,
li holocáustum. Dixítque
uel ad Saul: Stulte egísti,
custodísti mandáta Dómini
tui, quæ præcépit tibi.
d si non fecísses, jam
c præparásset Dóminus re-
m tuum super Israel in
pitérnum, sed nequáquam
ıum tuum ultra consúrget.
Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum: et præcépit ei Dóminus, ut esset dux super pópulum suum, eo quod non serváveris quæ præcépit Dóminus.

℟. Audi, Dómine. 179.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 14. *b*

Dixit autem Jónathas ad adolescéntem armígerum suum: Veni, transeámus ad statiónem incircumcisórum horum, si forte fáciat Dóminus pro nobis: quia non est Dómino difficile salváre vel in multis, vel in paucis. Dixítque ei ármiger suus: Fac ómnia quæ placent ánimo tuo: perge quo cupis, et ero tecum ubicúmque volúeris. Et ait Jónathas: Ecce nos transímus ad viros istos. Cumque apparuérimus eis, si táliter locúti fúerint ad nos, Manéte, donec veniámus ad vos; stemus in loco nostro, nec ascendámus ad eos. Si autem díxerint: Ascéndite ad nos: ascendámus, quia trádidit eos Dóminus in mánibus nostris, hoc erit nobis signum. Appáruit ígitur utérque statióni Philisthinórum: dixerúntque Philísthiim: En Hebræi egrediúntur de cavérnis, in quibus abscónditi fúerant.

℟. Præparáte corda. 176.

Lectio ij.

Et locúti sunt viri de statióne ad Jónatham, et ad armígerum ejus, dixerúntque: Ascéndite ad nos, et ostendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armígerum suum:

Ascendámus, séquere me: trádidit enim Dóminus eos in manus Israel. Ascéndit autem Jónathas, mánibus et pédibus reptans, et ármiger ejus post eum. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat sequens eum. Et facta est plaga prima, qua percússit Jónathas et ármiger ejus, quasi vigínti virórum, in média parte júgeri, quam par boum in die aráre consuévit. Et factum est miráculum in castris, per agros: sed et omnis pópulus statiónis eórum, qui íerant ad prædándum, obstúpuit, et conturbáta est terra: et áccidit quasi miráculum a Deo.

℟. Deus ómnium. 176.

Lectio iij.

Et respexérunt speculatóres Saul, qui erant in Gábaa Bénjamin, et ecce multitúdo prostráta, et huc illúcque diffúgiens. Et ait Saul pópulo qui erat cum eo: Requírite, et vidéte quis abíerit ex nobis. Cumque requisíssent, repértum est non adésse Jónatham, et armígerum ejus. Et ait Saul ad Achíam: Applica arcam Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum fíliis Israel.) Cumque loquerétur Saul ad sacerdótem, tumúltus magnus exórtus est in castris Philisthinórum: crescebátque paulátim, et clárius resonábat. Et ait Saul ad sacerdótem: Cóntrahe manum tuam. Conclamávit ergo Saul, et omnis pópulus qui erat cum eo, et venérunt usque ad locum certáminis: et ecce versus fúerat gládius uniuscujúsque ad próximum suum, et cædes magna nimis.

℟. Dóminus qui. 176.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 15.

Et dixit Sámuel ad Saul: Me misit Dóminus, ut úngerem te in regem super pópulum ejus Israel: nunc ergo audi vocem Dómini: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Recénsui quæcúmque fecit Amalec Israéli, quómodo réstitit ei in via cum ascénderet de Ægypto. Nunc ergo vade, et pércute Amalec, et demolíre univérsa ejus: non parcas ei, et non concupíscas ex rebus ipsius áliquid: sed intérfice a viro usque ad mulíerem, et párvulum atque lacténtem, bovem et ovem, camélum et ásinum.

℟. Percússit Saul. 177.

Lectio ij.

Præcepit ítaque Saul pópulo, et recénsuit eos quasi agnos: ducénta míllia péditum, et decem míllia virórum Juda. Cumque venísset Saul usque ad civitátem Amalec, teténdit insídias in torrénte. Dixítque Saul Cinæo: Abíte, recédite, atque descéndite ab Amalec, ne forte invólvam te cum eo. Tu enim fecísti misericórdiam cum ómnibus fíliis Israel, cum ascénderent de Ægypto. Et recéssit Cinæus de médio Amalec. Percussítque Saul Amalec ab Hévila, donec vénias ad Sur, quæ est e regióne Ægypti. Et apprehéndit Agag, regem Amalec, vivum: omne autem vulgus interfécit in ore gládii.

℟. Montes Gélboe. 177.

Lectio iij.

Et pepércit Saul, et pópulus Agag, et óptimis grégibus óvium et armentórum, et véstibus, et ariétibus, et univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea: quidquid vero vile fuit et réprobum, hoc demoliti sunt. Factum est autem verbum Dómini ad Sámuel, dicens: Pœnitet me quod constitúerim Saul regem: quia derelíquit me, et verba mea ópere non implévit. Contristatúsque est Sámuel, et clamávit ad Dóminum tota nocte. ℟. Ego te tuli. 177.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 16.

Dixitque Dóminus ad Samuélem: Usquequo tu luges Saul, cum ego projécerim eum, ne regnet super Israel? Imple cornu tuum óleo, et veni, ut mittam te ad Isai, Bethlehemítem; provídi enim in fíliis ejus mihi regem. Et ait Sámuel: Quómodo vadam? áudiet enim Saul, et interfíciet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles in manu tua, et dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Isai ad víctimam, et ego osténdam tibi quid fácias, et unges quemcúmque monstrávero tibi. ℟. Peccávi super. 178.

Lectio ij.

Fecit ergo Sámuel, sicut locútus est ei Dóminus. Venítque in Béthlehem, et admiráti sunt senióres civitátis, occurréntes ei, dixerúntque: Pacificúsne est ingréssus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, et veníte mecum, ut ímmolem. Sanctificávit ergo Isai et fílios ejus, et vocávit eos ad sacrifícium. Cumque ingréssi essent, vidit Eliab, et ait: Num coram Dómino est christus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem statúræ ejus: quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor. ℟. Exaudísti. 178.

Lectio iij.

Et vocávit Isai Abínadab, et addúxit eum coram Samuéle. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isai Samma, de quo ait: Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit ítaque Isai septem fílios suos coram Samuéle; et ait Sámuel ad Isai: Non elégit Dóminus ex istis. Dixítque Sámuel ad Isai: Numquid jam compléti sunt fílii? Qui respóndit: Adhuc réliquus est párvulus, et pascit oves. Et ait Sámuel ad Isai: Mitte, et adduc eum. ℟. Audi, Dómine. 179.

Ad Magnificat, Aña.

Præváluit David in Philisthæum *in funda et lápide, in nómine Dómini.

Oratio cum Homilia Domínicæ iv. habetur infra circa finem Officii de Temp.

DOM. IV. POST PENT.

Ad Matutinum omnia, ut in Psalterio.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 17.

Congregantes autem Philísthiim ágmina sua in præ-

lium, convenérunt in Socho Judæ : et castrametáti sunt inter Socho et Azéca in finibus Dommim. Porro Saul et filii Israel congregáti venérunt in vallem Terebínthi, et direxérunt áciem ad pugnándum contra Philísthiim. Et Philísthiim stabant super montem ex parte hac, et Israel stabat supra montem ex áltera parte : vallísque erat inter eos. Et egréssus est vir spúrius de castris Philisthinórum, nómine Góliath, de Geth, altitúdine sex cubitórum et palmi : et cassis ærea super caput ejus, et loríca squamáta induebátur. Porro pondus lorícæ ejus, quinque míllia siclórum æris erat : et ócreas æreas habébat in crúribus : et clypeus æreus tegébat húmeros ejus. Hastíle autem hastæ ejus erat quasi liciatórium texéntium. Ipsum autem ferrum hastæ ejus sexcéntos siclos habébat ferri, et ármiger ejus antecedébat eum.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli :* Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ij.

Stansque clamábat advérsum phalángas Israel, et dicébat eis: Quare venístis paráti ad prælium ? Numquid ego non sum Philisthæus, et vos servi Saul? Elígite ex vobis virum, et descéndat ad singuláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, et percússerit me, érimus vobis servi : si autem ego prævalúero, et percússero eum, vos servi éritis, et serviétis nobis. Et aiébat Philisthæus : Ego exprobrávi agmínibus Israel hódie : Date mihi virum, et íneat mecum singuláre certámen. Audiens autem Saul, et omnes Israelítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, et metuébant nimis.

℟. Deus ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei :* Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iij.

David autem erat fílius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Béthlehem Juda, cui nomen erat Isai, qui habébat octo fílios, et erat vir in diébus Saul senex, et grandævus inter viros. Abiérunt autem tres filii ejus majóres post Saul in prælium : et nómina trium filiórum ejus, qui perrexérunt ad bellum, Eliab primogénitus, et secúndus Abínadab, tertiúsque Samma. David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus secútis Saúlem, ábiit David et revérsus est a Saul, ut pásceret gregem patris sui in Béthlehem. Procedébat vero Philisthæus mane et véspere, et stabat quadragínta diébus.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me :* Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de mé-

tulórum leónum. Ipse.
?atri. Ipse.

secundo Nocturno.

no sancti Augustíni,
Epíscopi.

Lectio iv.

ı. 197. *de Tempore.*

NT fílii Israel contra ad-
sários quadragínta dié-
adragínta dies, propter
· témpora, et quátuor
orbis terræ, vitam præ-
significant, in qua con-
ath, vel exércitum ejus,
contra diábolum et án-
jus, Christianórum pó-
ugnáre non désinit. Nec
vincere posset, nisi ve-
id Christus cum báculo,
cum crucis mystério,
ísset. Ante advéntum
hristi, fratres charíssi-
itus erat diábolus : vé-
hristus fecit de eo, quod
gélio dictum est : Nemo
intráre in domum for-
vasa ejus diripere, nisi
lligáverit fortem. Venit
ıristus, et alligávit diá-

ússit Saul mille, et Da-
em míllia : * Quia ma-
nini erat cum illo : per-
Philisthæum, et ábstulit
ium ex Israel. ℣. Nonne
David, de quo canébant
o, dicéntes : Saul per-
nille, et David decem
Quia.

Lectio v.

icit áliquis : Si alligátus
, quare adhuc tantum
t? Verum est, fratres
mi, quia multum præ-
sed tépidis et negligén-
t Deum in veritáte non timéntibus dominátur. Alligátus est enim, tamquam innéxus canis caténis, et néminem potest mordére, nisi eum qui se illi mortífera securitáte conjúnxerit. Jam vidéte, fratres, quam stultus est homo ille, quem canis in caténa pósitus mordet. Tu te illi per voluntátes et cupiditátes sæculi noli conjúngere, et ille ad te non præsúmit accédere. Latráre potest, sollicitáre potest, mordére omníno non potest, nisi voléntem. Non enim cogéndo, sed suadéndo nocet : nec extórquet a nobis consénsum, sed petit.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos : * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vj.

VENIT ergo David, et invénit Judæórum pópulum contra diábolum præliántem : et cum nullus esset qui præsúmeret ad singuláre certámen accédere, ille qui figúram Christi gerébat, procéssit ad prælium, tulit báculum in manu sua, et éxiit contra Góliath. Et in illo quidem tunc figurátum est, quod in Dómino Jesu Christo complétum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spiritálem Góliath, id est, contra diábolum, pugnatúrus, crucem suam ipse portávit. Vidéte, fratres, ubi David Góliath percússerit : in fronte útique, ubi crucis signáculum non habébat. Sicut enim báculus crucis typum hábuit, ita

étiam et lapis ille, de quo percússus est, Christum Dóminum figurábat.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei :* Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

In iij. Noct. Lect. de Hom. Evangelii Dñicæ iv. post Pent. quæ habentur inferius.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum :* Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth :* Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 17. *c*

Et dixit unusquispiam de Israel : Num vidistis virum hunc qui ascéndit ? ad exprobrándum enim Israéli ascéndit. Virum ergo qui percússerit eum, ditábit rex divítiis magnis, et fíliam suam dabit ei, et domum patris ejus fáciet absque tribúto in Israel. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens : Quid dábitur viro, qui percússerit Philisthæum hunc, et túlerit oppróbrium de Israel ? quis enim est hic Philisthæus incircumcísus, qui exprobrávit ácies Dei vivéntis ?

℟. Recordáre, Dómine. 178.

Lectio ij.

Audita sunt autem verba, quæ locútus est David, et annuntiáta in conspéctu Saul. Ad quem cum fuisset addúctus, locútus est ei : Non cóncidat cor cujúsquam in eo : ego servus tuus vadam, et pugnábo advérsus Philisthæum. Et ait Saul ad David : Non vales resístere Philisthæo isti, nec pugnáre advérsus eum : quia puer es, hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Dixitque David ad Saul : Pascébat servus tuus patris sui gregem, et veniébat leo, vel ursus, et tollébat aríetem de médio gregis : et persequébar eos, et percutiébam eruebámque de ore eórum : et illi consurgébant advérsum me, et apprehendébam mentum eórum, et suffocábam, interficiebámque eos. Nam et leónem et ursum interféci ego servus tuus : erit ígitur et Philisthæus hic incircumcísus, quasi unus ex eis.

℟. Audi, Dómine. 179.

FERIA TERTIA.
e libro primo Regum.
Lectio j. *Cap.* 17. *e*
induit Saul David vesti-
néntis suis, et impósuit
n æream super caput ejus,
tivit eum loríca. Accin-
rgo David gládio ejus su-
estem suam, cœpit ten-
si armátus posset incé-
non enim habébat con-
linem. Dixítque David ad
: Non possum sic incé-
quia non usum hábeo.
pósuit ea, et tulit bá-
suum, quem semper
at in mánibus : et elégit
uinque limpidíssimos lá-
de torrénte, et misit eos
ram pastorálem, quam
at secum, et fundam
tulit : et procéssit advér-
Philisthæum.
mine. 179.

Lectio ij.

autem Philisthæus incé-
s, et appropínquans ad-
n David, et ármiger ejus
eum. Cumque inspexísset
thæus, et vidísset David,
xit eum. Erat enim ado-
s, rufus, et pulcher
tu. Et dixit Philisthæus
vid : Numquid ego canis
quod tu venis ad me
áculo? Et maledíxit Phi-
us David in diis suis :
ue ad David : Veni ad
et dabo carnes tuas vo-
us cœli et béstiis terræ.
autem David ad Phili-
m : Tu venis ad me cum
, et hasta, et clypeo :
utem vénio ad te in nó-
Dómini exercítuum, Dei
num Israel, quibus expro-
brásti hódie, et dabit te Dóminus in manu mea, et percútiam te, et áuferam caput tuum a te : et dabo cadávera castrórum Philísthiim hódie volatílibus cœli, et béstiis terræ : ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israel.

℟. Factum est. 180.

Lectio iij.

CUM ergo surrexísset Philisthæus, et veníret, et appropinquáret contra David, festinávit David, et cucúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulítque unum lápidem, et funda jecit, et circumdúcens percússit Philisthæum in fronte : et infíxus est lapis in fronte ejus, et cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluítque David advérsum Philisthæum in funda et lápide, percussúmque Philisthæum interfécit. Cumque gládium non habéret in manu David, cucúrrit et stetit super Philisthæum, et tulit gládium ejus, et edúxit eum de vagína sua : et interfécit eum, præcidítque caput ejus.

℟. Ego te tuli. 180.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 18. *b*

PORRO cum reverterétur percússo Philisthæo David, egréssæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus Israel, cantántes, chorósque ducéntes in occúrsum Saul, regis, in tympanis lætítiæ, et in sistris. Et præcinébant mulíeres, ludéntes, atque dicéntes : Percússit Saul mille, et David decem

míllia. Irátus est autem Saul nimis, et displícuit in óculis ejus sermo iste, dixítque : Dedérunt David decem míllia, et mihi mille dedérunt : quid ei súperest, nisi solum regnum?

℟. Peccávi. 186.

Lectio ij.

Non rectis ergo óculis Saul aspiciébat David a die illa, et deínceps. Post diem autem álteram, invásit spíritus Dei malus Saul, et prophetábat in médio domus suæ : David autem psallébat manu sua, sicut per síngulos dies. Tenebátque Saul lánceam, et misit eam, putans quod confígere posset David cum paríete : et declinávit David a fácie ejus secúndo. Et tímuit Saul David, eo quod Dóminus esset cum eo, et a se recessísset. Amóvit ergo eum Saul a se, et fecit eum tribúnum super mille viros : et egrediebátur, et intrábat in conspéctu pópuli.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

In ómnibus quoque viis suis David prudénter agébat, et Dóminus erat cum eo. Vidit ítaque Saul quod prudens esset nimis, et cœpit cavére eum. Omnis autem Israel et Juda diligébat David : ipse enim ingrediebátur et egrediebátur ante eos. Dixítque Saul ad David : Ecce fília mea major Merob, ipsam dabo tibi uxórem : tantúmmodo esto vir fortis, et præliáre bella Dómini. Saul autem reputábat, dicens : Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philisthinórum.

℟. Audi, Dómine. 179.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 19.

Locutus est autem Saul
Jónatham, fílium suum,
ad omnes servos suos, ut o
derent David. Porro Jónath
fílius Saul, diligébat Da
valde. Et indicávit Jónat
David, dicens : Quærit Sa
pater meus, occídere te : q
própter obsérva te, quæ
mane, et manébis clam,
abscondéris. Ego autem eg
diens stabo juxta patrem me
in agro, ubicúmque fúeri
et ego loquar de te ad pat
meum, et quodcúmque víde
nuntiábo tibi.

℟. Præparáte corda. 184.

Lectio ij.

Locutus est ergo Jónathas
David bona ad Saul,
trem suum, dixítque ad eu
Ne pecces, rex, in serv
tuum David, quia non pec
vit tibi, et ópera ejus b
sunt tibi valde. Et pósuit á
mam suam in manu sua,
percússit Philisthæum, et f
Dóminus salútem magnam u
vérso Israéli : vidísti, et læ
tus es. Quare ergo peccas
sánguine innóxio, interfíci
David, qui est absque cul
Quod cum audísset Saul, pla
tus voce Jónathæ, jurávit : V
Dóminus, quia non occidét

℟. Deus ómnium. 184.

Lectio iij.

Motum est autem rurs
bellum : et egréssus
vid, pugnávit advérsum
listhiim : percussítque eos pl
magna, et fugérunt a f
ejus. Et factus est spíritus

mini malus in Saul. Sedébat autem in domo sua, et tenébat lánceam: porro David psallébat manu sua. Nisúsque est Saul configere David láncea in pariete, et declinávit David a fácie Saul: láncea autem, casso vúlnere, perláta est in parietem, et David fugit, et salvátus est nocte illa.

℟. Dóminus, qui. 184.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 20.

FUGIT autem David de Najoth, quæ est in Rámatha, veniénsque locútus est coram Jónatha: Quid feci? quæ est iníquitas mea, et quod peccátum meum in patrem tuum, quia quærit ánimam meam? Qui dixit ei: Absit, non moriéris: neque enim fáciet pater meus quidquam grande vel parvum, nisi prius indicáverit mihi: hunc ergo celávit me pater meus sermónem tantúmmodo? Nequáquam erit istud.

℟. Percússit Saul. 185.

Lectio ij.

ET jurávit rursum Davídi. Et ille ait: Scit profécto pater tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, et dicet: Nésciat hoc Jónathas, ne forte tristétur. Quinímmo vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego morsque divídimur. Et ait Jónathas ad David: Quodcúmque díxerit mihi ánima tua, fáciam tibi.

℟. Montes Gélboe. 185.

Lectio iij.

DIXIT autem David ad Jónatham: Ecce caléndæ sunt crástino, et ego ex more sedére sóleo juxta regem ad vescéndum: dimítte ergo me ut abscóndar in agro usque ad vésperam diéi tértiæ. Si respíciens requisíerit me pater tuus, respondébis ei: Rogávit me David, ut iret celériter in Béthlehem, civitátem suam: quia víctimæ solémnes ibi sunt univérsis contribúlibus suis. Si díxerit, Bene; pax erit servo tuo. Si autem fúerit irátus, scito, quia compléta est malítia ejus.

℟. Ego te tuli. 186.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 21.

VENIT autem David in Nobe ad Achímelech, sacerdótem: et obstúpuit Achímelech, eo quod venísset David. Et dixit ei: Quare tu solus, et nullus est tecum? Et ait David ad Achímelech, sacerdótem: Rex præcépit mihi sermónem, et dixit: Nemo sciat rem, propter quam missus es a me, et cujúsmodi præcépta tibi déderim: nam et púeris condíxi in illum et illum locum. Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid invéneris.

℟. Peccávi. 186.

Lectio ij.

ET respóndens sacérdos ad David, ait illi: Non hábeo láicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum, si mundi sunt púeri, máxime a muliéribus? Et respóndit David sacerdóti, et dixit ei: Equidem si de muliéribus ágitur: continúimus nos ab heri

et nudiustértius, quando egrediebámur, et fuérunt vasa puerórum sancta. Porro via hæc pollúta est, sed et ipsa hódie sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei sacérdos sanctificátum panem. Neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositiónis, qui subláti fúerant a fácie Dómini, ut poneréntur panes cálidi.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Erat autem ibi vir quidam de servis Saul, in die illa, intus in tabernáculo Dómini : et nomen ejus Doeg, Idumæus, potentíssimus pastórum Saul Dixit autem David ad Achímelech : Si habes hic ad manum hastam, aut gládium ? quia gládium meum, et arma mea non tuli mecum. Sermo enim regis urgébat. Et dixit sacérdos : Ecce hic gládius Góliath, Philisthæi, quem percussísti in Valle Terebínthi, est involútus pállio post ephod : si istum vis tóllere, tolle. Neque enim hic est álius absque eo. Et ait David : Non est huic alter símilis, da mihi eum.

℟. Audi, Dómine. 179.

Ad Magníficat, Aña.

Montes Gélboe, * nec ros, nec plúvia véniant super vos : quia in te abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saul, quasi non esset unctus óleo. Quómodo cecidérunt fortes in bello ? Jónathas in excélsis interféctus est : Saul et Jónathas amábiles, et decóri valde in vita sua, in morte quoque non sunt divísi.

DOM. V. POST PENT.

In primo Nocturno.

Incipit liber secúndus Regum

Lectio j. *Cap.* 1.

Factum est autem, postquam mórtuus est Saul, ut David reverterétur a cæde Amalec, et manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia, appáruit homo véniens de castris Saul, veste conscíssa, et púlvere conspérsus caput. Et ut venit ad David, cécidit super fáciem suam, et adorávit. Dixítque ad eum David : Unde venis ? Qui ait ad eum : De castris Israel fugi. Et dixit ad eum David : Quod est verbum quod factum est ? índica mihi. Qui ait : Fugit pópulus ex prælio, et multi corruéntes e pópulo mórtui sunt : sed et Saul et Jónathas, fílius ejus, interiérunt.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ij.

Dixítque David ad adolescéntem, qui nuntiábat ei : Unde scis quia mórtuus est Saul, et Jónathas, fílius ejus ? Et ait adoléscens, qui nuntiábat ei : Casu veni in montem Gélboe, et Saul incumbébat super hastam suam : porro currus et équites appropinquábant ei, et convérsus post tergum suum, vidénsque me vocávit. Cui cum respondíssem : Adsum, dixit mihi : Quisnam es tu ? Et aio ad eum : Amalecítes ego sum

Et locútus est mihi : Sta su-
er me, et intérfice me : quó-
iam tenent me angústiæ, et
dhuc tota ánima mea in me
st. Stansque super eum, oc-
idi illum : sciébam enim,
uod vívere non póterat post
uínam : et tuli diadéma quod
rat in cápite ejus, et armíl-
m de bráchio illíus, et áttuli
d te dóminum meum huc.
. Deus ómnium exauditor est :
se misit Angelum suum, et
ulit me de óvibus patris mei : *
t unxit me unctióne miseri-
órdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui
rípuit me de ore leónis, et de
anu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iij.

APPREHENDENS autem David
vestiménta sua scidit, om-
ésque viri, qui erant cum eo,
t planxérunt, et flevérunt,
t jejunavérunt usque ad vé-
peram super Saul, et super
ónatham, filium ejus, et su-
er pópulum Dómini, et super
omum Israel, eo quod cor-
uíssent gládio. Dixítque David
d júvenem qui nuntiáverat ei :
nde es tu ? Qui respóndit :
ilius hóminis ádvenæ Amale-
ítæ ego sum. Et ait ad eum
avid : Quare non timuísti
íttere manum tuam, ut oc-
íderes christum Dómini ? Vo-
ánsque David unum de púeris
uis, ait : Accédens írrue in
um. Qui percússit illum, et
órtuus est.
. Dóminus, qui erípuit me de
re leónis, et de manu béstiæ
berávit me. * Ipse me erípiet
 mánibus inimicórum meó-
m. ℣. Misit Deus misericór-
am suam, et veritátem suam :
ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv. *L. 4. c. 3. et 4.*

QUID est quod David, qui retribuéntibus sibi mala non réddidit, cum Saul et Jónathas bello occúmberent, Gélboe móntibus maledíxit, dicens : Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos : neque sint agri primitiárum : quia ibi abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saul, quasi non esset unctus óleo ? Quid est quod Jeremías, cum prædicatiónem suam cérneret audiéntium difficultáte præpedíri, maledíxit, dicens : Maledíctus vir, qui annuntiávit patri meo, dicens : Natus est tibi puer másculus ?

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia ? Quia.

Lectio v.

QUID ergo montes Gélboe, Saul moriénte, deliquérunt, quátenus in eos nec ros, nec plúvia cáderet, et ab omni eos viriditátis gérmine senténtiæ sermo siccáret ? Sed quia Gélboe interpretátur decúrsus, per Saul autem unctum et mórtuum, mors nostri Mediatóris exprímitur : non immérito per Gélboe montes

supérba Judæórum corda signántur : quæ dum in hujus mundi desidériis défluunt, in Christi, id est uncti, se morte miscuérunt : et quia in eis unctus rex corporáliter móritur, ipsi ab omni grátiæ rore siccántur.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos : * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vj.

De quibus et bene dícitur, ut agri primitiárum esse non possint. Supérbæ quippe Hebræórum mentes primitívos fructus non ferunt : quia in Redemptóris advéntu ex parte máxima in perfídia remanéntes, primórdia fídei sequi noluérunt. Sancta namque Ecclésia in primítiis suis multitúdine géntium fœcundáta, vix in mundi fine Judæos quos invénerit, súscipit, et extréma cólligens, eos quasi relíquias frugum ponit.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 2.

Igitur post hæc consúluit David Dóminum, dicens : Num ascéndam in unam de civitátibus Juda? Et ait Dóminus ad eum : Ascénde. Dixítque David : Quo ascéndam? Et respóndit ei : In Hebron. Ascéndit ergo David, et duæ uxóres ejus, Achínoam Jezrahelítes, et Abígail uxor Nabal Carméli, sed et viros, qui erant cum eo, duxit David síngulos cum domo sua : et mansérunt in óppidis Hebron. Venerúntque viri Juda, et unxérunt ibi David, ut regnáret super domum Juda.

℟. Recordáre, Dómine. 178.

Lectio ij.

Et nuntiátum est David, quod viri Jabes Gálaad sepelíssent Saul. Misit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos : Benedícti vos Dómino, qui fecístis misericórdiam hanc cum do-

...ino vestro Saul, et sepelístis ...m. Et nunc retríbuet vobis ...idem Dóminus misericór...am et veritátem : sed et ego ...ddam grátiam, eo quod fe...stis verbum istud. Confortén...r manus vestræ, et estóte ...ii fortitúdinis : licet enim ...órtuus sit dóminus vester ...ul, tamen me unxit domus ...da in regem sibi.

...Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

A BNER autem, fílius Ner, princeps exércitus Saul, ...lit Isboseth, fílium Saul, et ...rcumdúxit eum per castra, ...gémque constítuit super Gá...ad, et super Géssuri, et super ...zrahel, et super Ephraim, ... super Bénjamin, et super ...rael univérsum. Quadragínta ...nórum erat Isboseth, fílius ...ul, cum regnáre cœpísset ...per Israel, et duóbus annis ...gnávit : sola autem domus ...da sequebátur David. Et fuit ...úmerus diérum, quos com...orátus est David, ímperans ... Hebron super domum Juda, ...ptem annórum, et sex mén...um.

... Audi, Dómine. 179.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 3.

...UM ergo esset prælium in...ter domum Saul et domum ...vid, Abner, fílius Ner, re...bat domum Saul. Fúerat au...n Saúli concubína, nómine ...spha, fília Aia. Dixítque Is...seth ad Abner : Quare in...ssus es ad concubínam pa... mei? Qui irátus nimis ...pter verba Isboseth, ait : Numquid caput canis ego sum advérsum Judam hódie, qui fécerim misericórdiam super domum Saul, patris tui, et super fratres et próximos ejus, et non trádidi te in manus David, et tu requisísti in me quod argúeres pro mulíere hódie? Hæc fáciat Deus Abner, et hæc addat ei, nisi quómodo jurávit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferátur regnum de domo Saul, et elevétur thronus David super Israel, et super Judam, a Dan usque Bersabée.

℟. Dómine. 179.

Lectio ij.

MISIT ergo Abner núntios ad David pro se dicéntes : Cujus est terra? Et ut loqueréntur : Fac mecum amicítias, et erit manus mea tecum, et redúcam ad te univérsum Israel. Qui ait : Optime, ego fáciam tecum amicítias : sed unam rem peto a te, dicens : Non vidébis fáciem meam, ántequam addúxeris Michol, fíliam Saul : et sic vénies, et vidébis me. Misit autem David núntios ad Isboseth, fílium Saul, dicens : Redde uxórem meam Michol, quam despóndi mihi centum præpútiis Philisthiim. Misit ergo Isboseth, et tulit eam a viro suo Pháltiel, fílio Lais. Sequebatúrque eam vir suus, plorans usque Bahúrim : et dixit ad eum Abner : Vade, et revértere. Qui revérsus est.

℟. Factum est. 180.

Lectio iij.

SERMONEM quoque íntulit Abner ad senióres Israel, di-

cens : Tam heri, quam nudiustértius, quærebátis David, ut regnáret super vos. Nunc ergo fácite : quóniam Dóminus locútus est ad David, dicens : In manu servi mei David salvábo pópulum meum Israel de manu Philísthiim, et ómnium inimicórum ejus. Locútus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit, ut loquerétur ad David in Hebron ómnia quæ placúerant Israéli et univérso Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum vigínti viris : et fecit David Abner, et viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David : Surgam, ut cóngregem ad te, dóminum meum regem, omnem Israel.

℟. Ego te tuli. 180.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 4. *b*

VENIENTES ígitur fílii Remmon Berothítæ, Rechab et Báana, ingréssi sunt fervénte die domum Isboseth : qui dormiébat super stratum suum merídie. Et ostiária domus purgans tríticum, obdormívit. Ingréssi sunt autem domum laténter assuméntes spicas trítici, et percussérunt eum in ínguine Rechab et Báana, frater ejus, et fugérunt. Cum autem ingréssi fuissent domum, ille dormiébat super lectum suum in conclávi, et percutiéntes interfecérunt eum : sublatóque cápite ejus, abiérunt per viam desérti tota nocte, et attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron : dixerúntque ad regem : Ecce caput Isboseth, fílii Saul, inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam.

℟. Peccávi super. 192.

Lectio ij.

RESPONDENS autem David Rechab, et Báana, fratri ejus, fíliis Remmon Berothítæ, dixit ad eos : Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quóniam eum, qui annuntiáverat mihi, et díxerat : Mórtuus est Saul : qui putábat se próspera nuntiáre, ténui, et occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio. Quanto magis nunc, cum hómines ímpii interfecérunt virum innóxium, in domo sua, super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, et áuferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris suis, et interfecérunt eos : præcidentésque manus et pedes eórum, suspendérunt eos super piscínam in Hebron : caput autem Isboseth tulérunt, et sepeliérunt in sepúlchro Abner in Hebron.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij. *Cap.* 5.

ET venérunt univérsæ tribus Israel ad David in Hebron, dicéntes : Ecce nos, os tuum, et caro tua sumus. Sed et heri et nudiustértius, cum esset Saul rex super nos, tu eras edúcens et redúcens Israel : dixit autem Dóminus ad te : Tu pasces pópulum meum Israel : et tu eris dux super Israel. Venérunt quoque et senióres Israel ad regem in Hebron, et percússit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino : unxerúntque David in regem super Israel. Fílius

ta annórum erat David, regnáre cœpísset, et quaıta annis regnávit. In n regnávit super Judam n annis et sex ménsiin Jerúsalem autem reı trigínta tribus annis sunnem Israel et Judam. Et ex et omnes viri qui erant o, in Jerúsalem, ad Jeım, habitatórem terræ: nque est David ab eis: ngrediéris huc, nisi abstúcæcos et claudos dicéntes: ngrediétur David huc. Ceıtem David arcem Sion, st cívitas David.

ıdi, Dómine. 179.

FERIA QUINTA.

libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 6.

GREGAVIT autem rursum David omnes eléctos ex trigínta míllia. Surrexít David, et ábiit, et univérópulus qui erat cum eo de Juda, ut addúcerent arcam super quam invocátum est n Dómini exercítuum, tis in Chérubim super Et imposuérunt arcam Dei plaustrum novum: tuleue eam de domo Abínaqui erat in Gábaa: Oza n et Ahío, fílii Abínadab, bant plaustrum novum.

æparáte corda. 190.

Lectio ij.

QUE tulíssent eam de domo Abínadab, qui erat in Gácustódiens arcam Dei, præcedébat arcam. David ı et omnis Israel ludébant n Dómino in ómnibus lifabrefáctis, et cítharis, et et tympanis, et sistris, et cymbalis. Postquam autem venérunt ad áream Nachon, exténdit Oza manum ad arcam Dei, et ténuit eam: quóniam calcitrábant boves, et declinavérunt eam. Iratúsque est indignatióne Dóminus contra Ozam, et percússit eum super temeritáte: qui mórtuus est ibi juxta arcam Dei.

℟. Deus ómnium. 191.

Lectio iij.

CONTRISTATUS est autem David, eo quod percussísset Dóminus Ozam, et vocátum est nomen loci illíus: Percússio Ozæ, usque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodo ingrediétur ad me arca Dómini? Et nóluit divértere ad se arcam Dómini in civitátem David: sed divértit eam in domum Obédedom, Gethæi. Et habitávit arca Dómini in domo Obédedom, Gethæi, tribus ménsibus: et benedíxit Dóminus Obédedom, et omnem domum ejus. Nuntiatúmque est regi David, quod benedixísset Dóminus Obédedom, et ómnia ejus propter arcam Dei. Abiit ergo David, et addúxit arcam Dei de domo Obédedom in civitátem David cum gáudio.

℟. Dóminus. 191.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 7.

ET ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens: Vade, et lóquere ad servum meum David: Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? Neque enim habitávi in domo ex die illa,

qua edúxi filios Israel de terra Ægypti, usque in diem hanc: sed ambulábam in tabernáculo, et in tentório.

℟. Percússit Saul. 191.

Lectio ij.

Per cuncta loca, quæ transívi cum ómnibus filiis Israel, numquid loquens locútus sum ad unam de tríbubus Israel, cui præcépi, ut pásceret pópulum meum Israel, dicens: Quare non ædificástis mihi domum cédrinam? Et nunc hæc dices servo meo David: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israel: et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, et interféci univérsos inimícos tuos a fácie tua: fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Israel, et plantábo eum, et habitábit sub eo, et non turbábitur ámplius: nec addent filii iniquitátis, ut afflígant eum sicut prius, ex die qua constítui júdices super pópulum meum Israel: et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis. Prædicítque tibi Dóminus quod domum fáciat tibi Dóminus.

℟. Montes Gélboe. 192.

Lectio iij.

Cumque compléti fúerint dies tui, et dormíeris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, et firmábo regnum ejus. Ipse ædificábit domum nómini meo, et stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium: qui si iníque áliquid gésserit, árguam eum in virga virórum, et in plagis filiórum hóminum. Misericórdiam autem meam non áuferam ab eo, sicut ábstuli a Saul, quem amóvi a fácie mea. Et fidélis erit domus tua, et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus júgiter. Secúndum ómnia verba hæc, et juxta univérsam visiónem istam, sic locútus est Nathan ad David.

℟. Ego te tuli. 192.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 11.

Factum est autem, verténte anno, eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, et servos suos cum eo, et univérsum Israel, et vastavérunt filios Ammon, et obsedérunt Rabba: David autem remánsit in Jerúsalem. Dum hæc ageréntur, áccidit, ut súrgeret David de strato suo post merídiem, et deambuláret in solário domus régiæ; viditque mulíerem se lavántem, ex advérso super solárium suum: erat autem múlier pulchra valde. Misit ergo rex, et requisívit quæ esset múlier. Nuntiatúmque est ei, quod ipsa esset Bethsabée, filia Eliam, uxor Uríæ, Hethæi. Missis ítaque David núntiis, tulit eam.

℟. Peccávi super. 192.

Lectio ij.

Et revérsa est in domum suam concépto fœtu. Mit-

ténsque nuntiávit David, et ait: Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam, Hethæum. Misítque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David. Quæsivítque David quam recte ágeret Joab, et pópulus, et quómodo administrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam, et lava pedes tuos. Et egréssus est Urías de domo regis, secutúsque est eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domus régiæ cum áliis servis dómini sui, et non descéndit ad domum suam. Nuntiatúmque est David a dicéntibus: Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Uríam: Numquid non de via venisti? quare non descendísti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, et Israel, et Juda hábitant in papiliónibus, et dóminus meus Joab, et servi dómini mei super fáciem terræ manent: et ego ingrédiar domum meam, ut cómedam et bibam, et dórmiam cum uxóre mea? per salútem tuam, et per salútem ánimæ tuæ, non fáciam rem hanc.

℣. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Ait ergo David ad Uríam: Mane hic étiam hódie, et cras dimíttam te. Mansit Urías in Jerúsalem in die illa et áltera: et vocávit eum David ut coméderet coram se et bíberet, et inebriávit eum: qui egréssus véspere, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, et in domum suam non descéndit. Factum est ergo mane, et scripsit David epístolam ad Joab: misítque per manum Uríæ, scribens in epístola: Pónite Uríam ex advérso belli, ubi fortíssimum est prælium, et derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igitur cum Joab obsidéret urbem, pósuit Uríam in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitáte, bellábant advérsum Joab, et cecidérunt de pópulo servórum David, et mórtuus est étiam Urías, Hethæus.

℟. Audi, Dómine. 179.

Ad Magnificat, Aña.

Obsecro, Dómine, * aufer iniquitátem servi tui, quia insipiénter egi.

DOM. VI. POST PENT.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 12.

Misit ergo Dóminus Nathan ad David: qui cum venísset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives, et alter pauper. Dives habébat oves et boves plúrimos valde. Pauper autem nihil habébat omníno, præter ovem unam párvulam, quam émerat, et nutríerat, et quæ créverat apud eum cum fíliis ejus simul, de pane illíus cómedens, et de cálice ejus bibens, et in sinu illíus dórmiens: erátque illi sicut fília. Cum autem peregrínus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus et de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, et præparávit cibos hómini qui vénerat ad se.

nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 13. *e*

PORRO non est locútus Absalom ad Amnon, nec malum, nec bonum : óderat enim Absalom Amnon, eo quod violásset Thamar, sorórem suam. Factum est autem post tempus biénnii, ut tonderéntur oves Absalom in Baálhasor, quæ est juxta Ephraim : et vocávit Absalom omnes fílios regis, venítque ad regem, et ait ad eum: Ecce tondéntur oves servi tui : véniat, oro, rex cum servis suis, ad servum suum. Dixítque rex ad Absalom : Noli, fili mi, rogáre ut veniámus et gravémus te. Cum autem cógeret eum, et noluísset ire, benedíxit ei.

℟. Recordáre, Dómine. 178.

Lectio ij.

ET ait Absalom : Si non vis veníre, véniat, óbsecro nobíscum saltem Amnon, frater meus. Dixítque ad eum rex Non est necésse ut vadat tecum. Coégit ítaque Absalom eum, et dimísit cum eo Amnon et univérsos fílios regis. Fecerátque Absalom convívium quasi convívium regis. Præcéperat autem Absalom púeris suis, dicens : Observáte cum temuléntus fúerit Amnon vino, et díxero vobis : Percútite eum, et interfícite : nolíte timére: ego enim sum qui præcípio vobis : roborámini et estóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Absalom advérsum Amnon, sicut præcéperat eis Absalom. Surgentésque omnes fílii regis, ascendérunt sínguli mulas suas, et fugérunt.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

CUMQUE adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens : Percússit Absalom omnes fílios regis, et non remánsit ex eis saltem unus. Surréxit ítaque rex, et scidit vestiménta sua, et cécidit super terram, et omnes servi illius qui assistébant ei, scidérunt vestiménta sua. Respóndens autem Jónadab, fílius Sémmaa, fratris David, dixit : Ne æstimet dóminus meus rex, quod omnes púeri, fílii regis, occísi sunt : Amnon solus mórtuus est, quóniam in ore Absalom erat pósitus, ex die qua opprés-

confiténdum putat. Ille rex tantus ac potens, ne exíguo quidem moménto manére penes se delicti passus est consciéntiam; sed præmatúra confessióne, atque imménso dolóre réddidit peccátum suum Dómino. Quem mihi nunc fácile repérias honorátum ac dívitem, qui si arguátur alicújus culpæ reus, non moléste ferat? At ille régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cum a priváto hómine corriperétur, quod gráviter deliquísset, non indignátus infrémuit, sed conféssus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio v.

DENIQUE Dóminum dolor íntimi movit afféctus, ut Nathan díceret: Quóniam pœnítuit te, et Dóminus ábstulit peccátum tuum. Matúritas ítaque véniæ, profúndam regis fuisse pœniténtiam declarávit, quæ tanti erróris offénsam tradúxerit. Alii hómines, cum a sacerdótibus corripiúntur, peccátum suum íngravant, dum negáre cúpiunt, aut deféndere: ibíque eórum lapsus est major, ubi sperátur corréctio. Sancti autem Dómini, qui consummáre pium certámen géstiunt, et cúrrere cursum salútis, sícubi forte ut hómines corrúerint, natúræ magis fragilitáte, quam peccándi libídine, acrióres ad curréndum resúrgunt, pudóris stímulo majóra reparántes certámina: ut non solum nullum attulísse æstimétur lapsus impediméntum, sed étiam velocitátis incentíva cumulásse.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

Lectio vj. *Cap.* 4.

PECCAVIT David, quod solent reges: sed pœniténtiam gessit: flevit, ingémuit, quod non solent reges. Conféssus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærúmnam, jejunávit, orávit, confessiónis suæ testimónium in perpétua sæcula vulgáto dolóre transmísit. Quod erubéscunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenéntur légibus, audent suum negáre peccátum, dedignántur rogáre indulgéntiam, quam petébat qui nullis légibus tenebátur humánis. Quod peccávit, conditiónis est: quod supplicávit, correctiónis. Lapsus commúnis, sed speciális conféssio. Culpam ítaque incidísse, natúræ est; diluísse, virtútis.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta

nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 13. *e*

Porro non est locútus Absalom ad Amnon, nec malum, nec bonum : óderat enim Absalom Amnon, eo quod violásset Thamar, sorórem suam. Factum est autem post tempus biénnii, ut tonderéntur oves Absalom in Baálhasor, quæ est juxta Ephraim : et vocávit Absalom omnes filios regis, venítque ad regem, et ait ad eum: Ecce tondéntur oves servi tui : véniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. Dixítque rex ad Absalom : Noli, fili mi, noli rogáre ut veniámus omnes, et gravémus te. Cum autem cógeret eum, et noluísset ire, benedíxit ei.

℟. Recordáre, Dómine. 178.

Lectio ij.

Et ait Absalom : Si non vis veníre, véniat, óbsecro, nobíscum saltem Amnon, frater meus. Dixítque ad eum rex: Non est necésse ut vadat tecum. Coégit ítaque Absalom eum, et dimísit cum eo Amnon et univérsos filios regis. Fecerátque Absalom convívium quasi convívium regis. Præcéperat autem Absalom púeris suis, dicens : Observáte cum temuléntus fúerit Amnon vino, et díxero vobis : Percútite eum, et interfícite : nolite timére : ego enim sum qui præcípio vobis : roborámini et estóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Absalom advérsum Amnon, sicut præcéperat eis Absalom. Surgentésque omnes filii regis, ascendérunt sínguli mulas suas, et fugérunt.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Cumque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens : Percússit Absalom omnes filios regis, et non remánsit ex eis saltem unus. Surréxit ítaque rex, et scidit vestiménta sua, et cécidit super terram, et omnes servi illius qui assistébant ei, scidérunt vestiménta sua. Respóndens autem Jónadab, filius Sémmaa, fratris David, dixit : Ne æstímet dóminus meus rex, quod omnes púeri, filii regis, occísi sunt : Amnon solus mórtuus est, quóniam in ore Absalom erat pósitus, ex die qua oppréś-

ios, et Dóminus fáciet tecum
iisericórdiam et veritátem,
jia ostendísti grátiam et fi-
em.
· Dóminus, qui. 198.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

Lecto j. *Cap.* 16.

VENIT ergo rex David usque Bahúrim : et ecce egre-
iebátur inde vir de cognatióne
omus Saul, nómine Sémei, fí-
us Gera, procedebátque egré-
iens, et maledicébat, mit-
ebátque lápides contra Da-
id, et contra univérsos servos
egis David : omnis autem pó-
ulus, et univérsi bellatóres a
extro et a sinístro látere regis
icedébant. Ita autem loque-
átur Sémei cum maledíceret
egi : Egrédere, egrédere, vir
anguinum, et vir Bélial. Réd-
idit tibi Dóminus univérsum
ánguinem domus Saul : quó-
iam invasísti regnum pro eo.
℟. Percússit Saul. 199.

Lectio ij.

DIXIT autem Abísai, fílius Sárviæ, regi : Quare ma-
edícit canis hic mórtuus dó-
mino meo regi? vadam, et
mputábo caput ejus. Et ait
ex : Quid mihi et vobis est,
ilii Sárviæ? Dimíttite eum,
t maledícat : Dóminus enim
ræcépit ei, ut maledíceret
avid : et quis est qui áudeat
cere : quare sic fécerit?
Montes Gélboe. 199.

Lectio iij.

ET ait rex Abísai, et univér-
sis servis suis : Ecce fílius
eus, qui egréssus est de útero
eo, quærit ánimam meam :
anto magis nunc fílius Jé-
mini? Dimíttite eum ut male-
dicat juxta præcéptum Dómini :
si forte respíciat Dóminus af-
flictiónem meam, et reddat
mihi Dóminus bonum pro ma-
ledictióne hac hodiérna.
℟. Ego te tuli. 199.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 18. *b*

EGRESSUS est pópulus in campum contra Israel, et fa-
ctum est prælium in saltu
Ephraim. Et cæsus est ibi pó-
pulus Israel ab exércitu David,
fáctaque est plaga magna in
die illa, vigínti míllium. Fuit
autem ibi prælium dispérsum
super fáciem omnis terræ, et
multo plures erant quos saltus
consúmpserat de pópulo, quam
hi quos voráverat gládius in die
illa.
℟. Peccávi super. 200.

Lectio ij.

ACCIDIT autem ut occúrreret Absalom servis David [illegible]
dens mulo : cumque ingressus
fuísset mulus subter [illegible]
sam quercum et magnam [illegible]
hæsit caput ejus quercui [illegible]
illo suspénso inter [illegible]
terram, mulus, cui [illegible]
pertransívit. Vidit [illegible]
quíspiam, et [illegible]
dicens : Vidi [illegible]
de quercu. Et [illegible]
qui nuntiáverat [illegible]
quare non [illegible]
terra, et [illegible]
cem [illegible]
bálteum [illegible]
Si [illegible]
mille [illegible]
mitte [illegible]
li [illegible]

nobis præcépit rex tibi, et Abísai, et Ethai, dicens: Custodíte mihi púerum Absalom.
℟. Exaudisti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Et ait Joab: Non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu sua, et infixit eas in corde Absalom: cumque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes, armígeri Joab, et percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccina, et retínuit pópulum, ne persequerétur fugiéntem Israel, volens párcere multitúdini. Et tulérunt Absalom, et projecérunt eum in saltu, in fóveam grandem, et comportavérunt super eum acérvum lápidum magnum nimis.
℟. Audi, Dómine. 179.

Ad Magnificat, Aña.

Unxérunt Salomónem * Sadoc sacérdos, et Nathan, Prophéta, regem in Gihon, et ascendéntes læti dixérunt: Vivat rex in ætérnum!

Nisi ponenda sit Aña pro Dom. j. Aug.: quia tunc, omissis Añis et Lect. de libris Regum, ponuntur de libris Salomonis: quod etiam servatur in seq. Hebdomadis.

DOM. VII. POST PENT.

In primo Nocturno.

Incipit liber tértius Regum.

Lectio j. *Cap.* 1.

Et rex David senúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: cumque operirétur véstibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei servi sui: Quærámus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, et stet coram rege, et fóveat eum, dormiátque in sinu suo, et calefáciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt igitur adolescéntulam speciósam, in ómnibus fínibus Israel, et invenérunt Abísag, Sunamítidem, et adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege, et ministrábat ei: rex vero non cognóvit eam.
℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ij.

Adonias autem, fílius Haggith, elevabátur, dicens: Ego regnábo. Fecítque sibi currus et équites, et quinquaginta viros qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo, dicens: Quare hoc fecísti? Erat autem et ipse pulcher valde, secúndus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab, fílio Sárviæ, et cum Abíathar, sacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ; Sadoc vero, sacérdos, et Banaías, fílius Joíadæ, et Nathan, Prophéta, et Sémei et Rei, et robur exércitus David, non erat cum Adonía.
℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iij.

DIXIT itaque Nathan ad Bethsabée, matrem Salomó-nis: Num audísti, quod re-gnáverit Adonías, fílius Hag-gith, et dóminus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium a me, et salva ánimam tuam, filiíque tui Sa-lomónis. Vade, et ingrédere ad regem David, et dic ei: Nonne tu, dómine mi rex, jurásti mihi ancíllæ tuæ, di-cens: Sálomon, fílius tuus, regnábit post me, et ipse se-débit in sólio meo? quare ergo regnat Adonías? Et adhuc ibi te loquénte cum rege, ego vé-niam post te, et complébo sermónes tuos. Ingréssa est ítaque Bethsabée ad regem in cu-bículum.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me; * Ipse me erípiet de mánibus inimi-córum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veri-tátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse me erípiet. Glória Patri. Ipse me erípiet.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola sancti Hierónymi, Presbyteri, ad Nepotiánum.

Lectio iv. *Ep.* 2. *Tom.* 1.

DAVID annos natus septua-ginta, bellicósus quondam vir, senectúte frigescénte, non póterat calefieri. Quæritur ítaque puélla de univérsis fínibus Israel, Abísag, Sunamítis, quæ cum rege dormíret, et seníle corpus calefáceret. Quæ est ista Sunamítis, uxor et virgo, tam fervens, ut frígidum calefáceret, tam sancta, ut caléntem ad libídinem non provocáret? Expónat sapientíssimus Sálomon patris sui delícias, et pacíficus bellatóris viri narret ampléxus. Pósside sapiéntiam, pósside intelligéntiam. Ne oblivíscáris, et ne declináveris a verbis oris mei: neque derelínquas illam, et apprehéndet te: ama illam, et servábit te. Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam: et in omni possessióne tua pósside intelligéntiam: circúmda illam, et exaltábit te: honóra illam, et amplexábitur te, ut det cápiti tuo corónam gratiárum. Coróna quoque deliciárum prótreget te.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio v.

OMNES pene virtútes córporis mutántur in sénibus, et, crescénte sola sapiéntia, decréscunt cétera: jejúnia, vigíliæ, chameúniæ, id est, super paviméntum dormitiónes, huc illúcque discúrsus, peregrinórum suscéptio, defénsio páuperum, instántia oratiónum, et perseverántia, visitátio languéntium, labor mánuum unde præbeántur eleemósynæ. Et ne sermónem lóngius prótraham, cuncta quæ per corpus exercéntur, fracto córpore minóra fiunt.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vj.

Nec hoc dico, quod in juvénibus et adhuc solidióris ætátis, his dumtáxat, qui labóre et ardentíssimo stúdio, vitæ quoque sanctimónia, et oratiónis ad Dóminum Jesum frequéntia, sciéntiam consecúti sunt, frígeat sapiéntia, quæ in plerísque sénibus ætáte marcéscit: sed quod adolescéntia multa córporis bella sustíneat, et inter incentíva vitiórum, et carnis titillatiónes, quasi ignis in lignis virídibus suffocétur, ut suum non possit explicáre fulgórem. Senéctus vero rursus eórum, qui adolescéntiam suam honéstis ártibus instruxérunt, et in lege Dómini meditáti sunt die ac nocte, ætáte fit dóctior, usu trítior, procéssu témporis sapiéntior, et véterum studiórum dulcíssimos fructus metit.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap. 1. d*

Et respóndit rex David, dicens: Vocáte ad me Bethsabée. Quæ cum fuísset ingréssa coram rege, et stetísset ante eum, jurávit rex, et ait: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israel, dicens: Sálomon, fílius tuus, regnábit post me, et ipse sedébit super sólium meum pro me: sic fáciam hódie. Summissóque Bethsabée in terram vultu, adorávit regem, dicens: Vivat dóminus meus David in ætérnum! ℟. Recordáre, Dómine. 178.

Lectio ij.

Dixit quoque rex David: Vocáte mihi Sadoc, sacerdótem, et Nathan, Prophétam, et Banaíam, fílium Joíadæ. Qui cum ingréssi fuíssent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobíscum servos dómini

stri, et impónite Salomóem, fílium meum, super ulam meam: et dúcite eum Gihon. Et ungat eum ibi doc, sacérdos, et Nathan, ophéta, in regem super rael: et canétis búccina, atie dicétis: Vivat rex Sálon! Et ascendétis post eum, véniet, et sedébit super sóim meum, et ipse regnábit o me.

Exaudisti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Descendit ergo Sadoc, sacérdos, et Nathan, Prophéta, Banaías, fílius Joíadæ, et eréthi, et Pheléthi: et imposérunt Salomónem super mum regis David, et adduxént eum in Gihon. Sumpsítie Sadoc sacérdos cornu ólei e tabernáculo, et unxit Saloónen: et cecinérunt búcna, et dixit omnis pópulus: ivat rex Sálomon! Et ascénit univérsa multitúdo post um, et pópulus canéntium biis, et lætántium gáudio mano, et insónuit terra a claióre eórum.

Audi, Dómine. 179.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 2.

Appropinquaverunt autem dies David ut morerétur, præepitque Salomóni, fílio suo, licens: Ego ingrédior viam nivérsæ terræ: confortáre, et sto vir. Et obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules n viis ejus, ut custódias cæemónias ejus, et præcépta jus, et judícia, et testimónia, icut scriptum est in lege Moysi: ut intélligas univérsa quæ facis, et quocúmque te vérteris; ut confírmet Dóminus sermónes suos, quos locútus est de me, dicens: Si custodíerint fílii tui vias suas, et ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde suo, et in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israel.

℟. Dómine. 179.

Lectio ij.

Tu quoque nosti quæ fécerit mihi Joab, fílius Sárviæ, quæ fécerit duóbus princípibus exércitus Israel, Abner, fílio Ner, et Amasæ, fílio Jether: quos occídit, et effúdit sánguinem belli in pace, et pósuit cruórem prælii in bálteo suo, qui erat circa lumbos ejus, et in calceaménto suo, quod erat in pédibus ejus. Fácies ergo juxta sapiéntiam tuam, et non dedúces canítiem ejus pacífice ad ínferos.

℟. Factum est. 180.

Lectio iij.

Sed et fíliis Berzellái, Galaadítis, reddes grátiam, erúntque comedéntes in mensa tua: occurrérunt enim mihi quando fugiébam a fácie Absalom, fratris tui. Habes quoque apud te Sémei, fílium Gera, fílii Jémini, de Bahúrim, qui maledíxit mihi maledictióne péssima, quando ibam ad castra; sed quia descéndit mihi in occúrsum cum transírem Jordánem, et jurávi ei per Dóminum, dicens: Non te interfíciam gládio: tu noli pati eum esse innóxium.

℟. Ego te tuli. 206.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 3.

APPARUIT autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens : Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon : Tu fecísti cum servo tuo David, patre meo, misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, et justítia, et recto corde tecum : custodísti ei misericórdiam tuam grandem, et dedísti ei fílium sedéntem super thronum ejus, sicut est hódie.

℟. Peccávi super. 206.

Lectio ij.

ET nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecísti servum tuum pro David, patre meo : ego autem sum puer párvulus, et ignórans egréssum et intróitum meum. Et servus tuus in médio est pópuli quem elegísti, pópuli infiníti, qui numerári et supputári non potest, præ multitúdine. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre possit, et discérnere inter bonum et malum. Quis enim póterit judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum ?

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

PLACUIT ergo sermo coram Dómino, quod Sálomon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni : Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium : ecce feci
tibi secúndum sermónes tuos
et dedi tibi cor sápiens, et in
télligens, in tantum ut null
ante te símilis tui fúerit, ne
post te surrectúrus sit. Sed
hæc, quæ non postulásti, de
tibi : divítias scílicet, et gl
riam, ut nemo fúerit símil
tui in régibus cunctis retr
diébus.

℟. Audi, Dómine. 179.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 4. c

SALOMON autem erat in dition
sua, habens ómnia regn
a flúmine terræ Philísthiim u
que ad términum Ægypti, o
feréntium sibi múnera, et se
viéntium ei cunctis diébus v
tæ ejus. Erat autem cib
Salomónis per dies síngulos
trigínta cori símilæ, et sex
gínta cori farínæ, decem bo
ves pingues, et vigínti bov
pascuáles, et centum arietes
excépta venatióne cervórum
capreárum, atque bubalórum
et ávium altílium. Ipse eni
obtinébat omnem regióne
quæ erat trans flumen,
Thaphsa usque ad Gazan,
cunctos reges illárum regi
num : et habébat pacem e
omni parte in circúitu.

℟. Præparáte corda. 204.

Lectio ij.

HABITABATQUE Juda, et Isra
absque timóre ullo, unu
quísque sub vite sua, et su
ficu sua, a Dan usque Bers
bée, cunctis diébus Salomó
nis. Et habébat Sálomon qu
dragínta míllia præsépia equ
rum currílium, et duódecim
míllia equéstrium. Nutriebánt

ue eos supradicti regis præ-
ecti : sed et necessária mensæ
egis Salomónis cum ingénti
ura præbébant in témpore
uo. Hórdeum quoque, et pá-
as equórum, et jumentórum
eferébant in locum ubi erat
ex, juxta constitútum sibi.
edit quoque Deus sapiéntiam
alomóni, et prudéntiam mul-
m nimis, et latitúdinem cor-
is qui si arénam quæ est in
ttore maris.
. Deus ómnium. 204.

Lectio iij.

Et præcedébat sapiéntia Salomónis sapiéntiam ómnium rientálium et Ægyptiórum, t erat sapiéntior cunctis hoinibus : sapiéntior Ethan zrahita, et Heman, et Chalol, et Dorda, fíliis Mahol : t erat nominátus in univérsis éntibus per circúitum. Locúus est quoque Sálomon tria illia parábolas, et fuérunt rmina ejus quinque et mille. t disputávit super lignis, a edro, quæ est in Líbano, sque ad hyssópum, quæ egréditur de paríete : et disséruit e juméntis, et volúcribus, et eptílibus, et píscibus. Et veiébant de cunctis pópulis ad udiéndam sapiéntiam Salomónis, et ab univérsis régibus erræ, qui audiébant sapiénam ejus.

Dóminus, qui. 205.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j *Cap.* 5.

[M]isit quoque Hiram, rex Tyri, servos suos ad Salo-ónem : audívit enim quod sum unxíssent regem pro patre ejus : quia amícus fúerat Hiram David omni témpore. Misit autem Sálomon ad Hiram, dicens : Tu scis voluntátem David, patris mei, et quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum : donec daret Dóminus eos sub vestígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum : et non est satan, neque occúrsus malus.

℟. Percússit Saul. 205.

Lectio ij.

Quamobrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, sicut locútus est Dóminus David, patri meo, dicens : Fílius tuus, quem dabo pro te super sólium tuum, ipse ædificábit domum nómini meo. Præcipe ígitur, ut præcídant mihi servi tui cedros de Líbano, et servi mei sint cum servis tuis : mercédem autem servórum tuórum dabo tibi quamcúmque petíeris : scis enim quómodo non est in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere sicut Sidónii.

℟. Montes Gélboe. 206.

Lectio iij.

Cum ergo audísset Hiram verba Salomónis, lætátus est valde, et ait : Benedíctus Dóminus Deus hódie, qui dedit David fílium sapientíssimum super pópulum hunc plúrimum. Et misit Hiram ad Salomónem, dicens : Audívi quæcúmque mandásti mihi : ego fáciam omnem voluntátem tuam in lignis cédrinis et abiégnis. Servi mei depónent ea de

Líbano ad mare : et ego compónam ea in rátibus in mari usque ad locum, quem significáveris mihi : et applicábo ea ibi, et tu tolles ea : præbebísque necessária mihi, ut detur cibus dómui meæ.

℟. Ego te tuli. 206.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 7. *g et* 8.

Et perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini, et íntulit quæ sanctificáverat David, pater suus, argéntum et aurum, et vasa, reposuítque in thesáuris domus Dómini. Tunc congregáti sunt omnes majóres natu Israel cum princípibus tribuum, et duces familiárum filiórum Israel, ad regem Salomónem in Jerúsalem : ut deférrent arcam fœderis Dómini, de civitáte David, id est, de Sion. Convenítque ad regem Salomónem univérsus Israel in mense Ethanim, in solémni die, ipse est mensis séptimus.

℟. Peccávi super. 206.

Lectio ij.

Veneruntque cuncti senes de Israel, et tulérunt arcam sacerdótes, et portavérunt arcam Dómini, et tabernáculum fœderis, et ómnia vasa Sanctuárii quæ erant in tabernáculo : et ferébant ea sacerdótes et Levítæ. Rex autem Sálomon, et omnis multitúdo Israel, quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam, et immolábant oves et boves absque æstimatióne et número. Et intulérunt sacerdótes arcam fœderis Dómini in locum suum, in oráculum templi, in S[...] ctum sanctórum, subter [...] Chérubim. Siquidem Ch[...] bim expandébant alas s[...] locum arcæ, et protegé[...] arcam, et vectes ejus désu[...]

℟. Exaudísti, Dómine. 17[...]

Lectio iij.

In arca autem non erat ál[...] nisi duæ tábulæ lapíd[...] quas posúerat in ea Moys[...] Horeb, quando pépigit D[...] nus fœdus cum filiis Is[...] cum egrederéntur de t[...] Ægypti. Factum est aute[...] cum exíssent sacerdótes [...] Sanctuário, nébula imp[...] domum Dómini, et non p[...] rant sacerdótes stare et [...] stráre propter nébulam : im[...] verat enim glória Dómini [...] mum Dómini. Tunc ait S[...] mon : Dóminus dixit, ut h[...] táret in nébula.

℟. Audi, Dómine. 179.

Ad Magníficat. Aña.

Exaudísti, Dómine, ora[...] nem servi tui, ut ædificá[...] templum nómini tuo.

DOM. VIII. POST PEN[...]

In primo Nocturno.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 9.

Factum est autem cum [...] fecísset Sálomon ædific[...] domus Dómini, et ædific[...] regis, et omne quod optáve[...] et volúerat fácere, appáru[...] Dóminus secúndo, sicut a[...] rúerat ei in Gábaon. Dixi[...] Dóminus ad eum : Exau[...] oratiónem tuam et deprec[...] nem tuam, quam deprec[...] es coram me : sanctificávi [...] mum hanc, quam ædific[...] ut pónerem nomen meu[...]

sempitérnum, et erunt óculi
[i] et cor meum ibi cunctis
[d]ibus. Tu quoque si ambulá-
[ver]is coram me, sicut ambu-
[lav]it pater tuus, in simplicitáte
[cor]dis, et in æquitáte, et féce-
[ris] ómnia quæ præcépi tibi, et
[leg]ítima mea et judícia mea
[ser]váveris, ponam thronum
[re]gni tui super Israel in sempi-
[tér]num, sicut locútus sum Da-
[vid], patri tuo, dicens: Non
[au]ferétur vir de génere tuo de
[sol]io Israel.

[℟.] Præparáte corda vestra Dó-
[mi]no, et servíte illi soli: * Et
[lib]erábit vos de mánibus inimi-
[cór]um vestrórum. ℣. Conver-
[tim]ini ad eum in toto corde
[ves]tro, et auférte deos aliénos
[de] médio vestri. Et.

Lectio ij.

[Si] autem aversióne avérsi fué-
ritis vos et filii vestri; non
[seq]uéntes me, nec custodién-
[tes] mandáta mea et cæremó-
[nia]s meas, quas propósui vo-
[bis], sed abiéritis et coluéritis
[de]os aliénos, et adoravéritis
[eo]s: áuferam Israel de super-
[fic]ie terræ, quam dedi eis: et
[tem]plum, quod sanctificávi nó-
[mi]ni meo, projíciam a conspé-
[ctu] meo, erítque Israel in pro-
[ver]bium, et in fábulam cunctis
[po]pulis. Et domus hæc erit in
[ex]émplum: omnis qui transí-
[bi]t per eam, stupébit, et si-
[bil]ábit, et dicet: Quare fecit
[Dó]minus sic terræ huic, et dó-
[mu]i huic? Et respondébunt:
[Qu]ia dereliquérunt Dóminum
[De]um suum, qui edúxit patres
[eó]rum de Terra Ægypti, et
[sec]úti sunt deos aliénos, et
[ad]oravérunt eos, et coluérunt
eos: idcírco indúxit Dóminus
super eos omne malum hoc.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iij.

Expletis autem annis vigínti postquam ædificáverat Sálomon duas domos, id est, domum Dómini, et domum regis (Hiram rege Tyri præbénte Salomóni ligna cédrina et abiégna, et aurum juxta omne quod opus habúerat) tunc dedit Sálomon Hiram vigínti óppida in terra Galilææ. Et egréssus est Hiram de Tyro, ut vidéret óppida, quæ déderat ei, Sálomon, et non placuérunt ei, et ait: Hæcine sunt civitátes, quas dedísti mihi, frater? Et appellávit eas terram Chabul, usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad regem Salomónem centum vigínti talénta auri.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni, Epíscopi, de Civitáte Dei.

Lectio iv. *Lib.* 17. *c.* 8.

Facta est quidem nonnúlla imágo rei futúræ étiam in Salomóne, in eo quod templum ædificávit, et pacem hábuit se-

cúndum nomen suum (Sálomon quippe pacíficus est latíne) et in exórdio regni sui mirabíliter laudábilis fuit. Sed eádem sua persóna per umbram futúri prænuntiábat étiam ipse Christum Dóminum nostrum, non exhibébat. Unde quædam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædícta sint, dum Scriptúra sancta étiam rebus gestis prophétans, quodámmodo in eo figúram delíneat futurórum.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia ? Quia.

Lectio v.

Nam præter libros divínæ históriæ, ubi regnásse narrátur, Psalmus étiam septuagésimus primus título nóminis ejus inscríptus est. In quo tam multa dicúntur, quæ omníno ei convenire non possunt; Dómino autem Christo aptíssima perspicuitáte convéniunt : ut evidénter appáreat, quod in illo figúra qualiscúmque adumbráta sit, in isto autem ipsa véritas præsentáta.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vj.

Notum est enim, quibus términis regnum conclúsum fúerit Salomónis, et tamen in eo Psalmo légitur, ut ália táceam : Dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terræ : quod in Christo vidémus impléri. A flúmine quippe dominándi sumpsit exórdium, ubi baptizátus a Joánne, eódem monstránte, cœpit agnósci a discípulis, qui eum non solum magístrum, verum étiam Dóminum appellavérunt.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 10.

SED et regína Saba, audíta fama Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingréssa Jerúsalem multo cum comitátu, et divítiis, camélis portántibus arómata, et aurum infinítum nimis, et gemmas pretiósas, venit ad regem Salomónem, et locúta est ei univérsa quæ habébat in corde suo. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba quæ proposúerat: non fuit sermo, qui regem posset latére, et non respondéret ei.

℟. Recordáre, Dómine. 178.

Lectio ij.

VIDENS autem regína Saba omnem sapiéntiam Salomónis, et domum quam ædificáverat, et cibos mensæ ejus, et habitácula servórum, et órdines ministrántium, vestésque eórum, et pincérnas, et holocáusta quæ offerébat in domo Dómini: non habébat ultra spíritum. Dixítque ad regem: Verus est sermo quem audívi in terra mea super sermónibus tuis, et super sapiéntia tua: et non credébam narrántibus mihi, donec ipsa veni, et vidi óculis meis, et probávi quod média pars mihi nuntiáta non fúerit: major est sapiéntia et ópera tua, quam rumor quem audívi.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

BEATI viri tui, et beáti servi tui, qui stant coram te semper, et áudiunt sapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuísti, et pósuit te super thronum Israel, eo quod diléxerit Dóminus Israel in sempitérnum, et constítuit te regem, ut fáceres judícium et justítiam. Dedit ergo regi centum vigínti talénta auri, et arómata multa nimis, et gemmas pretiósas: non sunt alláta ultra arómata tam multa, quam ea, quæ dedit regína Saba regi Salomóni. Sed et classis Hiram, quæ portábat aurum de Ophir, áttulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, et gemmas pretiósas.

℟. Audi, Dómine. 179.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 11.

REX autem Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, fíliam quoque Pharaónis, et Moabítidas, et Ammonítidas, Idumæas, et Sidónias, et Hethæas: de géntibus, super quibus dixit Dóminus fíliis Israel: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad vestras: certíssime enim avértent corda vestra, ut sequámini deos eárum. His ítaque copulátus est Sálomon ardentíssimo amóre. Fuerúntque ei uxóres quasi regínæ septingéntæ, et concubínæ trecéntæ: et avertérunt mulíeres cor ejus. Cumque jam esset senex, depravátum est cor ejus per mulíeres, ut sequerétur deos aliénos: nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David, patris ejus.

℟. Dómine. 179.

Lectio ij.

SED colébat Sálomon Astárthen, deam Sidoniórum, et

Moloch, idólum Ammonitárum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, et non adimplévit, ut sequerétur Dóminum, sicut David, pater ejus. Tunc ædificávit Sálomon fanum Chamos, idólo Moab, in monte qui est contra Jerúsalem, et Moloch, idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fecit univérsis uxóribus suis alienígenis, quæ adolébant thura, et immolábant diis suis.

℟. Factum est. 180.

Lectio iij.

Igitur irátus est Dóminus Salomóni, quod avérsa esset mens ejus a Dómino Deo Israel, qui apparúerat ei secúndo, et præcéperat de verbo hoc, ne sequerétur deos aliénos, et non custodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni: Quia habuísti hoc apud te, et non custodísti pactum meum, et præcépta mea quæ mandávi tibi, disrúmpens scindam regnum tuum, et dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam, propter David, patrem tuum.

℟. Ego te tuli. 212

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 11. *e*

Jeroboam quoque, filius Nabath, Ephrathæus, de Saréda, servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vídua, levávit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliónis advérsus eum, quia Sálomon ædificávit Mello, et coæquávit vorágnem civitátis David patris sui. Erat au
Jeróboam vir fortis et pote
vidénsque Sálomon adoles
tem bonæ índolis et in
strium, constitúerat eum p
féctum super tribúta univ
domus Joseph.

℟. Peccávi super. 212.

Lectio ij.

Factum est ígitur in tém
illo, ut Jeróboam egr
rétur de Jerúsalem, et inv
ret eum Ahías, Silonítes,
phéta, in via, opértus p
novo: erant autem duo
tum in agro. Apprehendén
Ahías pállium suum nov
quo coopértus erat, scidi
duódecim partes. Et ait ad
róboam: Tolle tibi decem
súras: hæc enim dicit D
nus Deus Israel: Ecce
scindam regnum de manu
lomónis, et dabo tibi de
tribus.

℟. Exaudísti, Dómine. 178

Lectio iij.

Voluit ergo Sálomon int
cere Jeróboam, qui su
xit, et aufúgit in Ægyptum
Sesac, regem Ægypti, et
in Ægypto usque ad mor
Salomónis. Réliquum au
verbórum Salomónis, et ón
quæ fecit, et sapiéntia e
ecce univérsa scripta sun
Libro verbórum diérum S
mónis. Dies autem, quos re
vit Sálomon in Jerúsalem s
omnem Israel, quadrag
anni sunt. Dormivítque S
mon cum pátribus suis, et
púltus est in civitáte Dav
patris sui, regnavítque Robo
fílius ejus pro eo.

℟. Audi, Dómine. 179.

RIA QUINTA.
ro tértio Regum.
tio j. *Cap.* 12.
utem Róboam in Si·
: illuc enim congre-
omnis Israel ad con-
n eum regem. At ve-
am , filius Nabat ,
uc esset in Ægypto
a fácie regis Salomó-
ta morte ejus, revér-
e Ægypto. Miserúnt-
ocavérunt eum : venit
boam , et omnis mul-
el, et locúti sunt ad
dicéntes : Pater tuus
m jugum impósuit
i ítaque nunc immí-
ulum de império pa-
rissimo, et de jugo
o , quod impósuit no-
rviémus tibi. Qui ait
sque ad tértium diem,
nini ad me.
áte corda. 211.

Lectio ij.

abiísset pópulus, íniit
ium rex Róboam cum
s qui assistébant co-
nóne, patre ejus, cum
eret, et ait : Quod da-
consílium, ut respón-
pulo huic? Qui dixé-
hódie obedíeris pópu-
servíeris ,et petitióni
sseris, locutúsque fúe-
verba lénia, erunt tibi
ctis diébus. Qui dere-
sílium senum , quod
ei, et adhíbuit ado-
, qui nutríti fúerant
et assistébant illi.
mnium. 211.

Lectio iij.

ITQUE rex pópulo dura,
ícto consílio seniórum, quod ei déderant, et locútus est eis secúndum consílium júvenum, dicens : Pater meus aggravávit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro : pater meus cecídit vos flagéllis, ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo , quóniam aversátus fúerat eum Dóminus , ut suscitáret verbum suum, quod locútus fúerat in manu Ahíæ, Silonítæ , ad Jeróboam , fílium Nabat. Videns ítaque pópulus quod noluísset eos audíre rex, respóndit ei , dicens : Quæ nobis pars in David? vel quæ heréditas in fílio Isai?

℟. Dóminus. 211.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 14. *b*

DIXIT autem Dóminus ad Ahíam : Ecce uxor Jeróboam ingréditur ut cónsulat te super fílio suo qui ægrótat : hæc et hæc loquéris ei. Cum ergo illa intráret, et dissimuláret se esse quæ erat, audívit Ahías sónitum pedum ejus introeúntis per óstium, et ait : Ingrédere, uxor Jeróboam , quare áliam te esse símulas ? ego autem missus sum ad te durus núntius.

℟. Percússit Saul. 212.

Lectio ij.

VADE et dic Jeróboam : Hæc dicit Dóminus Deus Israel : Quia exaltávi te de médio pópuli , et dedi te ducem super pópulum meum Israel : et scidi regnum domus David, et dedi illud tibi, et non fuísti sicut servus meus David, qui custodívit mandáta mea, et secút

est me in toto corde suo, fáciens quod plácitum esset in conspéctu meo : sed operátus es mala super omnes qui fuérunt ante te, et fecísti tibi deos aliénos et conflátiles, ut me ad iracúndiam provocáres, me autem projecísti post corpus tuum.
℟. Montes Gélboe. 212.

Lectio iij.

INDCIRCO ecce ego indúcam mala super domum Jeróboam, et percútiam de Jeróboam mingéntem ad paríetem, et clausum, et novíssimum in Israel : et mundábo relíquias domus Jeróboam, sicut mundári solet fimus usque ad purum. Qui mórtui fúerint de Jeróboam in civitáte, cómedent eos canes : qui autem mórtui fúerint in agro, vorábunt eos aves cœli, quia Dóminus locútus est. Tu ígitur surge, et vade in domum tuam, et in ipso intróitu pedum tuórum in urbem, moriétur puer.
℟. Ego te tuli. 212.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 18. *d*

ACCEDENS autem Elías ad omnem pópulum, ait : Usquequo claudicátis in duas partes? si Dóminus est Deus, sequímini eum : si autem Baal, sequímini illum. Et non respóndit ei pópulus verbum. Et ait rursus Elías ad pópulum : Ego remánsi Prophéta Dómini solus : prophétæ autem Baal quadringénti et quinquagínta viri sunt.
℟. Peccávi super. 212.

Lectio ij.

DENTUR nobis duo boves, et illi éligant sibi bovem unum, et in frusta cædénte ponant super ligna, ignem au tem non suppónant : et ego fá ciam bovem álterum, et impó nam super ligna, ignem auten non suppónam. Invocáte nó mina deórum vestrórum, ego invocábo nomen Dómin mei : et Deus qui exaudíeri per ignem, ipse sit Deus. Re spóndens omnis pópulus ait Optima propositio.
℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

DIXIT ergo Elías prophéti Baal : Elígite vobis boven unum, et fácite primi, qui vos plures estis : et invocát nómina deórum vestrórum ignémque non supponátis. Qu cum tulíssent bovem quem de derat eis, fecérunt : et invocábant nomen Baal de mane usque ad merídiem, dicéntes Baal, exáudi nos. Et non erat vox, nec qui respondéret : transiliebántque altáre quod fécerant. Cumque esset jam merídies, illudébat illis Elías, dicens : Clamáte voce majóre.
℟. Audi, Dómine. 179.

Ad Magnificat, Aña.

Dum tólleret Dóminus * Eliam per túrbinem in cœlum, Eliséus clamábat : Pater mi, currus Israel, et auríga ejus.

DOM. IX. POST PENT.

In primo Nocturno.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio j. *Cap.* 1.

PRÆVARICATUS est autem Moab in Israel, postquam mórtuus est Achab. Cecidítque Ochozías per cancéllos cœnácul sui, quod habébat in Samari et ægrotávit : misítque nún

tios, dicens ad eos : Ite, consúlite Beélzebub, deum Accaron, utrum vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus est ad Elíam, Thesbíten, dicens : Surge, et ascénde in occúrsum nuntiórum regis Samaríæ, et dices ad eos : Numquid non est Deus in Israel, ut eátis ad consuléndum Beélzebub, deum Accaron ? Quam ob rem hæc dicit Dóminus : De léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ij.

Et ábiit Elías. Reversíque sunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis : Quare revérsi estis? At illi respondérunt ei : Vir occúrrit nobis, et dixit ad nos : Ite, et revertímini ad regem, qui misit vos, et dicétis ei : Hæc dicit Dóminus : Numquid quia non erat Deus in Israel, mittis ut consulátur Beélzebub, deus Accaron ? Idcírco de léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris. ℟. Deus ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iij.

Qui dixit eis : Cujus figúræ et hábitus est vir ille, qui occúrrit vobis, et locútus est verba hæc ? At illi dixérunt : Vir pilósus, et zona pellícea accínctus rénibus. Qui ait : Elías, Thesbítes, est. Misítque ad eum quinquagenárium príncipem et quinquagínta qui erant sub eo. Qui ascéndit ad eum : sedentíque in vértice montis, ait : Homo Dei, rex præcépit, ut descéndas. Respondénsque Elías, dixit quinquagenário : Si homo Dei sum, descéndat ignis de cœlo, et dévoret te, et quinquagínta tuos. Descéndit ítaque ignis de cœlo, et devorávit eum et quinquagínta qui erant cum eo. ℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 201. *de Temp.*

In lectiónibus, quæ nobis diébus istis recitántur, fratres caríssimi, frequénter admónui, ut non sequámur lítteram occidéntem, et vivificántem spíritum relinquámus. Sic enim Apóstolus ait : Líttera enim occídit, spíritus vivíficat. Si enim hoc tantum vólumus intellígere, quod sonat in líttera : aut parvam, aut prope nullam ædificatiónem de divínis lectiónibus capiémus. Illa enim ómnia, quæ recitántur,

typus erant et imágo futurórum. In Judæis enim figuráta, in nobis, grátia Dei donánte, compléta sunt.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia ? Quia.

Lectio v.

Beatus enim Elías typum hábuit Dómini Salvatóris. Sicut enim Elías a Judæis persecutiónem passus est, ita et verus Elías, Dóminus noster, ab ipsis Judæis reprobátus est, et contémptus. Elías relíquit gentem suam : et Christus deséruit synagógam. Elías ábiit in desértum : et Christus venit in mundum. Elías in desérto corvis ministrántibus, pascebátur : et Christus in desérto, mundi hujus géntium fide refícitur.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos : * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vj.

Corvi enim illi, qui beáto Elíæ, jubénte Dómino, ministrábant, géntium pópulum figurábant : proptérea et de géntium Ecclésia dícitur : Nigra sum, et formósa, fília Jerúsalem. Unde est Ecclésia nigra, et formósa? Nigra per natúram, formósa per grátiam. Unde nigra ? Ecce in iniquitátibus concéptus sum, et in delíctis péperit me mater mea. Unde formósa ? Aspérges me hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 2.

Accesserunt fílii Prophetárum, qui erant in Jéricho, ad Eliséum, et dixérunt ei : Numquid nosti, quia Dóminus hódie tollet dóminum tuum a te ? Et ait : Et ego

novi, siléte. Dixit autem ei Elías : Sede hic, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait : Vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, et quinquagínta viri de fíliis Prophetárum secúti sunt eos, qui et stetérunt ecóntra, longe : illi autem ambo stabant super Jordánem.

℟. Recordáre, Dómine. 178.

Lectio ij.

Tulitque Elías pállium suum, et invólvit illud, et percússit aquas, quæ divísæ sunt in utrámque partem, et transiérunt ambo per siccum. Cumque transíssent, Elías dixit ad Eliséum : Póstula quod vis ut fáciam tibi, ántequam tollar a te. Dixítque Eliséus : Obsecro ut fiat in me duplex spíritus tuus. Qui respóndit : Rem difficilem postulásti : áttamen, si víderis me, quando tollar a te, erit tibi quod petísti : si autem non víderis, non erit.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, et equi ígnei divisérunt utrúmque : et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum : Eliséus autem vidébat, et clamábat : Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus. Et non vidit eum ámplius : apprehendítque vestiménta sua, et scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod ceciderat ei, reversúsque stetit super ripam Jordánis.

℟. Audi, Dómine. 179.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 3.

Egressus est ígitur rex Joram in die illa de Samaría, et recénsuit univérsum Israel. Misítque ad Jósaphat, regem Juda, dicens : Rex Moab recéssit a me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui respóndit : Ascéndam : qui meus est, tuus est : pópulus meus, pópulus tuus : et equi mei, equi tui. Dixítque : Per quam viam ascendémus ? At ille respóndit : Per desértum Idumææ. Perrexérunt ígitur, rex Israel, et rex Juda, et rex Edom, et circuiérunt per viam septem diérum, nec erat aqua exercítui, et juméntis quæ sequebántur eos.

℟. Dómine. 179.

Lectio ij.

Dixitque rex Israel : Heu heu heu, congregávit nos Dóminus tres reges, ut tráderet in manus Moab. Et ait Jósaphat : Estne hic Prophéta Dómini, ut deprecémur Dóminum per eum ? Et respóndit unus de servis regis Israel : Est hic Eliséus, fílius Saphat, qui fundébat aquam super manus Elíæ. Et ait Jósaphat : Est apud eum sermo Dómini. Descendítque ad eum rex Israel, et Jósaphat, rex Juda, et rex Edom. Dixit autem Eliséus ad regem Israel : Quid mihi et tibi est ? vade ad prophétas patris tui et matris tuæ.

℟. Factum est. 180.

Lectio iij.

Et ait illi rex Israel : Quare congregávit Dóminus tres

reges hos, ut tráderet eos in manus Moab ? Dixítque ad eum Eliséus : Vivit Dóminus exercítuum, in cujus conspéctu sto, quod si non vultum Jósaphat, regis Judæ, erubéscerem, non attendíssem quidem te, nec respexíssem. Nunc autem addúcite mihi psaltem. Cumque cáneret psaltes, facta est super eum manus Dómini, et ait : Hæc dicit Dóminus : Fácite álveum torréntis hujus fossas et fossas. Hæc enim dicit Dóminus : Non vidébitis ventum, neque plúviam : et álveus iste replébitur aquis, et bibétis vos, et famíliæ vestræ, et juménta vestra. Parúmque est hoc in conspéctu Dómini : ínsuper tradet étiam Moab in manus vestras.

℟. Ego te tuli. 180.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 4.

Mulier autem quædam de uxóribus Prophetárum clamábat ad Eliséum, dicens : Servus tuus, vir meus, mórtuus est, et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum : et ecce créditor venit, ut tollat duos fílios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Eliséus : Quid vis ut fáciam tibi ? Dic mihi, quid habes in domo tua ? At illa respóndit : Non hábeo ancílla tua quidquam in domo mea, nisi parum ólei quo ungar. Cui ait : Vade, pete mútuo ab ómnibus vicínis tuis vasa vácua non pauca. Et ingrédere, et claude óstium tuum, cum intrínsecus fúeris tu, et filii i ; et mitte inde in ómnia vasa hæc : et cum plena fúerint, tolles.

℟. Peccávi super. 178.

Lectio ij.

Ivit ítaque múlier, et clausit óstium super se, et super fílios suos : illi offerébant vasa, et illa infundébat. Cumque plena fuíssent vasa, dixit ad fílium suum : Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit : Non hábeo. Stetítque óleum. Venit autem illa, et indicávit hómini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende óleum, et redde creditóri tuo : tu autem, et filii tui, vívite de réliquo. Facta est autem quædam dies, et transíbat Eliséus per Sunam : erat autem ibi mulier magna, quæ ténuit eum ut coméderet panem : cumque frequénter inde transíret, divertébat ad eam ut coméderet panem. Quæ dixit ad virum suum : Animadvérto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequénter. Faciámus ergo ei cœnáculum parvum, et ponámus ei in eo léctulum, et mensam, et sellam, et candelábrum, ut cum vénerit ad nos, máneat ibi.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Facta est ergo dies quædam, et véniens divértit in cœnáculum : et requiévit ibi. Dixítque ad Giézi, púerum suum : Voca Sunamítidem istam. Qui cum vocásset eam, et illa stetísset coram eo, dixit ad púerum suum : Lóquere ad eam : Ecce sédule in ómnibus ministrásti nobis, quid vis ut fáciam tibi ? Numquid habes ne-

ótium, et vis ut loquar regi, ive príncipi milítiæ? Quæ respóndit: In médio pópuli mei ábito. Et ait: Quid ergo vult t fáciam ei? Dixítque Giézi: Ne uæras: fílium enim non haet, et vir ejus senex est. Præpit ítaque ut vocáret eam: uæ cum vocáta fuísset, et etísset ante óstium, dixit ad m: In témpore isto, et in c eádem hora, si vita comes erit, habébis in útero fílium. t illa respóndit: Noli, quæso, ómine mi, vir Dei, noli menri ancíllæ tuæ. Et concépit úlier, et péperit fílium, in mpore, et in hora eádem, ua díxerat Eliséus.

Audi, Dómine. 179.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 6. *e et* 7.

ONGREGAVIT Bénadad, rex Syriæ, univérsum exércim suum, et ascéndit, et sidébat Samaríam. Fáctaque t fames magna in Samaría: támdiu obséssa est, donec numdarétur caput ásini ocgínta argénteis, et quarta rs cabi stércoris columbám quinque argénteis. Cumie rex Israel transíret per urum, múlier quædam exmávit ad eum, dicens: Salva , Dómine mi rex. Qui ait: n te salvat Dóminus: unde possum salváre? de área, de torculári?

Præparáte corda. 217.

Lectio ij.

IXITQUE ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respóndit: lier ista dixit mihi: Da fím tuum, ut comedámus eum hódie, et fílium meum comedémus cras. Cóximus ergo fílium meum, et comédimus. Dixíque ei die áltera: Da fílium tuum ut comedámus eum. Quæ abscóndit fílium suum. Quod cum audísset rex, scidit vestiménta sua, et transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium, quo vestítus erat ad carnem intrínsecus. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, et hæc addat, si stéterit caput Eliséi, fílii Saphat, super ipsum hódie. Eliséus autem sedébat in domo sua, et senes sedébant cum eo.

℟. Deus ómnium. 217.

Lectio iij.

PRÆMISIT ítaque virum: et ántequam veníret núntius ille, dixit ad senes: Numquid scitis quod míserit fílius homicídæ hic, ut præcidátur caput meum? vidéte ergo, cum vénerit núntius, cláudite óstium, et non sinátis eum introíre: ecce enim sónitus pedum dómini ejus post eum est. Adhuc illo loquénte eis, appáruit núntius, qui veniébat ad eum. Et ait: Ecce, tantum malum a Dómino est: quid ámplius expectábo a Dómino? Dixit autem Eliséus: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus: In témpore hoc cras módius símilæ uno statére erit, et duo módii hórdei statére uno, in porta Samaríæ.

℟. Dóminus. 217.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 8.

ELISEUS autem locútus est ad mulíerem, cujus vívere fécerat fílium, dicens: Surge,

vade, tu et domus tua : et peregrináre ubicúmque repéreris : vocávit enim Dóminus famem, et véniet super terram septem annis. Quæ surréxit, et fecit juxta verbum hóminis Dei : et vadens cum domo sua, peregrináta est in Terra Philísthiim diébus multis. Cumque fíniti essent anni septem, revérsa est múlier de Terra Philísthiim : et egréssa est ut interpelláret regem pro domo sua, et pro agris suis.

℟. Percússit Saul. 218.

Lectio ij.

REX autem loquebátur cum Giézi, púero viri Dei, dicens : Narra mihi ómnia magnália quæ fecit Eliséus. Cumque ille narráret regi quómodo mórtuum suscitásset, appáruit múlier, cujus vivificáverat fílium, clamans ad regem pro domo sua, et pro agris suis. Dixítque Giézi : Dómine mi rex, hæc est múlier, et hic est fílius ejus, quem suscitávit Eliséus. Et interrogávit rex mulíerem : quæ narrávit ei. Dedítque ei rex eunúchum unum, dicens : Restítue ei ómnia quæ sua sunt, et univérsos réditus agrórum, a die, qua relíquit terram, usque ad præsens.

℟. Montes Gélboe. 218.

Lectio iij.

VENIT quoque Eliséus Damáscum, et Bénadad, rex Syriæ, ægrotábat : nuntiaverúntque ei, dicéntes : Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házael : Tolle tecum múnera, et vade in occúrsum viri Dei, et cónsule Dóminum per eum, dicens : Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit ígitur Házael in occúrsum ejus. Cumque stetísset coram eo, ait : Fílius tuus Bénadad, rex Syriæ, misit me ad te, dicens : Si sanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixítque ei Eliséus : Vade, dic ei : Sanáberis : porro osténdit mihi Dóminus quia morte moriétur.

℟. Ego te tuli. 218.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 9.

ELISEUS autem, Prophétes, vocávit unum de fíliis Prophetárum, et ait illi : Accínge lumbos tuos, et tolle lentículam ólei hanc in manu tua, et vade in Ramoth Gálaad. Cumque véneris illuc, vidébis Jehu, fílium Jósaphat, fílii Namsi : et ingréssus suscitábis eum de médio fratrum suórum, et intrudúces in intérius cubículum. Tenénsque lentículam ólei, fundes super caput ejus, et dices : Hæc dicit Dóminus : Unxi te regem super Israel. Aperiésque óstium, et fúgies, et non ibi subsístes. Abiit ergo adoléscens, puer Prophétæ, in Ramoth Gálaad, et ingréssus est illuc : ecce autem príncipes exércitus sedébant, et ait : Verbum mihi ad te, o princeps. Dixítque Jehu : Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit : Ad te, o princeps.

℟. Peccávi super. 178.

Lectio ij.

ET surréxit, et ingréssus est cubículum : at ille fudit óleum super caput ejus, et ait : Hæc dicit Dóminus Deus Israel : Unxi te regem super pópulum Dómini Israel, et percúties do-

ıb , dómini tui , et
nguinem servórum
ophetárum , et sán·
nium servórum Dó-
manu Jézabel. Per-
ınem domum Achab:
ım de Achab min·
paríetem , et clau-
ovíssimum in Israel.
ɔmum Achab, sicut
róboam fílii Nabat,
omum Báasa , fílii
bel quoque cóme-
in agro Jézrahel,
ıi sepéliat eam. Ape-
um , et fugit.
.i , Dómine. 178.
Lectio iij.
:m egréssus est ad
lómini sui : qui di-
Réctene sunt ómnia?
insánus iste ad te ?
: Nostis hóminem
útus sit. At illi re-
: Falsum est , sed
a nobis. Qui ait eis :
: locútus est mihi ,
ec dicit Dóminus :
:gem super Israel.
ınt ítaque , et unus-
lens pállium suum
sub pédibus ejus in
:m tribunális , et ce-
ba , atque dixérunt :
:hu.
ómine. 179.
agnificat, Aña.
* rectum coram Dó-
:tis diébus , quibus
ı Joíada, sacérdos.
L. POST PENT.
imo Nocturno.
› quarto Regum.
Cap. 9. *f et* 10.
lécimo Joram , fílii
, regnávit Ochozías

super Judam , venítque Jehu in Jézrahel. Porro Jézabel , intróitu ejus audíto , depínxit óculos suos stíbio , et ornávit caput suum , et respéxit per fenéstram ingrediéntem Jehu per portam , et ait : Numquid pax potest esse Zambri , qui interfécit dóminum suum ? Levavítque Jehu fáciem suam ad fenéstram , et ait : Quæ est ista ? Et inclinavérunt se ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis : Præcipitáte eam deórsum. Et præcipitavérunt eam , aspersúsque est sánguine páries , et equórum úngulæ conculcavérunt eam. Cumque introgréssus esset ut coméderet , biberétque , ait : Ite , et vidéte maledíctam illam , et sepelíte eam : quia fília regis est.

℟. Præparáte corda vestra Dómino , et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro , et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ij.

CUMQUE issent ut sepelírent eam , non invenérunt nisi calváriam , et pedes , et summas manus. Reversíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu : Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Elíam , Thesbíten , dicens : In agro Jézrahel cómedent canes carnes Jézabel , et erunt carnes Jézabel sicut stercus super fáciem terræ in agro Jézrahel, ita ut prætereúntes dicant : Hæccine es illa Jézabel ? Erant autem Achal septuagínta fílii in Samaría

scripsit ergo Jehu lítteras, et misit in Samaríam ad optimátes civitátis, et ad majóres natu, et ad nutrítios Achab, dicens: Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis fílios dómini vestri, et currus, et equos, et civitátes firmas, et arma, elígite meliórem, et eum qui vobis placúerit de fíliis dómini vestri, et eum pónite super sólium patris sui, et pugnáte pro domo dómini vestri.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iij.

TIMUERUNT illi veheménter, et dixérunt: Ecce duo reges non potuérunt stare coram eo, et quómodo nos valébimus resístere? Misérunt ergo præpósiti domus, et præfécti civitátis, et majóres natu, et nutrítii, ad Jehu, dicéntes: Servi tui sumus, quæcúmque jússeris faciémus, nec constituémus nobis regem: quæcúmque tibi placent fac. Rescrípsit autem eis lítteras secúndo, dicens: Si mei estis, et obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini vestri, et veníte ad me hac eádem hora cras in Jézrahel. Porro fílii regis, septuagínta viri, apud optimátes civitátis nutriebántur. Cumque veníssent lítteræ ad eos, tulérunt fílios regis, et occidérunt septuagínta viros, et posuérunt cápita eórum in cóphinis, et misérunt ad eum in Jézrahel.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Hom. 25. in Ep. ad Rom.

NON putémus nos excusatiónem habitúros, si quando delictórum sócios invenérimus: nam istud, supplícium magis augébit. Quandóquidem et serpens magis punítus est quam múlier: quemádmodum et múlier plus quam vir; et Jézabel majóres pœnas dedit, quam Achab víneæ raptor. Ipsa quippe univérsum istud negótium texúerat, regíque lapsus occasiónem déderat. Igitur et tu quoque, si réliquis perditiónis causa fúeris, gravióra patiéris, quam qui per te subvérsi sunt. Neque enim peccáre tantum in se perditiónis habet, quantum quod réliqui ad peccándum inducúntur.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio v.

ITAQUE si quando peccántes vidérimus, non solum non

mpellámus, sed et extrahámus ex ipso malítiæ bárathro, ne et aliénæ perditiónis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuo terríbilis illíus tribunális, flúminis ígnei, vinculórum insolubílium, profundárum tenebrárum, stridórum déntium, venenosíque vermis. Sed dices : Benígnus est Deus. Ergo hæc ómnia verba sunt, et neque punítur dives ille, Lázari contémptor, neque fátuæ vírgines a sponso rejiciúntur? Ergo qui Christum non avérunt, in ignem diábolo præparátum non abíbunt? Ergo ui sórdidis est véstibus, non erîbit, manus ac pedes vinus? Qui centum denários a onsérvo suo exégit, non tra-étur tortóribus? Quod de œchis dictum est, nimírum uod vermis eórum non moétur, et ignis eórum non xtinguétur, verum non erit?

. Montes Gélboe, nec ros, nec lúvia véniant super vos : * Ubi ecidérunt fortes Israel. ℣. mnes montes, qui estis in rcúitu ejus, vísitet Dóminus : Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vj.

Sed minátur ista tantúmmodo Deus? Utique, ínquies. Et nde, dic, quæso, tantam em audes públice loqui, atue ex te ipso ferre senténiam? Ego quippe, et ex iis uæ dixit Deus, et ex iis uæ fecit, contrárium probáre ótero. Quod si propter futúra on credis, vel saltem propter quæ jam facta sunt, crede. on enim certe minæ sunt et erba tantúmmodo, quæ facta sunt, et in opus ipsum exiérunt. Quis ígitur totum orbem indúcto dilúvio stagnávit, ac grave illud naufrágium, omnimodámque géneris nostri perditiónem effécit? Quis deínde fúlmina illa, télaque flammántia super terram Sodomórum demísit? Quis univérsum Ægypti exércitum in mare demérsit? Quis synagógam Abíron combússit? Quis septuagínta illa míllia, propter Davídis peccátum, uno témporis moménto peste occídit? Nonne hæc ómnia et ália Deus illis íntulit?

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant

in cœlo: Pater, Verbum, et Spiritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 11.

Athalia vero, mater Ochozíæ, videns mórtuum filium suum, surréxit, et interfécit omne semen régium. Tollens autem Jósaba, filia regis Joram, soror Ochozíæ, Joas, fílium Ochozíæ, furáta est eum de médio filiórum regis qui interficiebántur, et nutrícem ejus, de triclínio: et abscóndit eum a fácie Athalíæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea sex annis clam in domo Dómini: porro Athalía regnávit super terram.

℟. Recordáre, Dómine. 178.

Lectio ij.

Anno autem séptimo misit Joíada, et assúmens centurióues et mílites, introdúxit ad se in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus: et adjúrans eos in domo Dómini, osténdit eis fílium regis: et præcépit illis, dicens: Iste est sermo quem fácere debétis: Tértia pars vestrum intróeat sábbato, et obsérvet excúbias domus regis. Tértia autem pars sit ad portam Sur: et tértia pars sit ad portam, quæ est post habitáculum scutariórum: et custodiétis excúbias domus Messa. Duæ vero partes e vobis, omnes egrediéntes sábbato, custódiant excúbias domus Dómini circa regem.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Et assuméntes singuli viros suos, qui ingrediebántur sábbatum, cum his qui egrediebántur sábbato, venérunt ad Joíadam, sacerdótem. Qui dedit eis hastas, et arma regis David, quæ erant in domo Dómini. Et stetérunt singuli habéntes arma in manu sua, a parte templi déxtera, usque ad partem sinístram altáris, et ædis, circum regem. Produxítque fílium regis, et pósuit super eum diadéma, et testimónium: fecerúntque eum regem, et unxérunt: et plaudéntes manu, dixérunt: Vivat rex.

℟. Audi, Dómine. 179.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 12.

Anno séptimo Jehu, regnávit Joas: et quadragínta annis regnávit in Jerúsalem. Nomen matris ejus Sébia, de Bersabée. Fecítque Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Joiada, sacérdos. Verúmtamen excélsa non ábstulit: adhuc enim pópulus immolábat, et adolébat in excélsis incénsum.

℟. Dómine. 179.

Lectio ij.

Dixítque Joas ad sacerdótes: Omnem pecúniam sanctórum, quæ illáta fúerit in templum Dómini a præteréuntibus, quæ offértur pro prétio ánimæ, et quam sponte et arbítrio cordis sui ínferunt in templum Dómini: accípiant illam sacerdótes juxta órdinem suum, et instáurent sartatécta domus, si quid necessárium víderint instauratióne.

℟. Factum est. 180.

Lectio iij.

IGITUR usque ad vigésimum tértium annum regis Joas, ion instauravérunt sacerdótes artatécta templi. Vocavítque ex Joas Joíadam, pontíficem, t sacerdótes, dicens eis : Quare artatécta non instaurátis temli? Nolíte ergo ámplius accíere pecúniam juxta órdinem estrum, sed ad instauratiónem empli réddite eam. Prohibitíue sunt sacerdótes ultra accíere pecúniam a pópulo, et istauráre sartatécta domus.

. Ego te tuli. 180.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 13. *c*

ELISEUS autem ægrotábat infirmitáte, qua et mórtuus st : descendítque ad eum Joas, ex Israel, et flebat coram eo, icebátque : Pater mi, pater mi, urrus Israel, et auríga ejus. Et it illi Eliséus : Affer arcum et agíttas. Cumque attulísset ad um arcum et sagíttas, dixit ad egem Israel : Pone manum tuam uper arcum. Et cum posuísset lle manum suam, superpósuit Eliséus manus suas mánibus egis, et ait : Aperi fenéstram rientálem. Cumque aperuísset, dixit Eliséus : Jace sagíttam. Et jecit. Et ait Eliséus : Sagítta salútis Dómini, et sagítta salútis contra Syriam, percutiésque Syriam in Aphec, donec consúmas eam.

℟. Peccávi super. 178.

Lectio ij.

ET ait : Tolle sagíttas. Qui cum tulísset, rursum dixit ei : Pércute jáculo terram. Et cum percussísset tribus vícibus, et stetísset, irátus est vir Dei contra eum, et ait : Si percussísses quínquies, aut séxies, sive sépties, percussísses Syriam usque ad consumptiónem : nunc autem tribus vícibus percúties eam. Mórtuus est ergo Eliséus, et sepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipso anno.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

QUIDAM autem sepeliéntes hóminem, vidérunt latrúnculos, et projecérunt cadáver in sepúlchro Eliséi. Quod cum tetigísset ossa Eliséi, revíxit homo, et stetit super pedes suos. Mórtuus est autem Házael, rex Syriæ, et regnávit Bénadad, fílius ejus, pro eo. Porro Joas, fílius Jóachaz, tulit urbes de manu Bénadad, fílii Házael, quas túlerat de manu Jóachaz, patris sui, jure prælii : tribus vícibus percússit eum Joas, et réddidit civitátes Israel.

℟. Audi, Dómine. 179.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 17.

ANNO autem nono Osée, cepit rex Assyriórum Samaríam, et tránstulit Israel in Assyrios : posuítque eos in Hala, et in Habor, juxta flúvium Gozan, in civitátibus Medórum. Factum est enim, cum peccássent fílii Israel Dómino Deo suo, qui edúxerat eos de terra Ægypti, de manu Pharaónis, regis Ægypti, coluérunt deos aliénos. Et ambulavérunt juxta ritum géntium, quas consúmpserat Dóminus in conspéctu

filiórum Israel, et regum Israel, quia simíliter fécerant. Et offendérunt filii Israel verbis non rectis Dóminum Deum suum : et ædificavérunt sibi excélsa in cunctis úrbibus suis.

℟. Præparáte corda. 223.

Lectio ij.

Et testificátus est Dóminus in Israel et in Juda, per manum ómnium Prophetárum et Vidéntium, dicens : Revertímini a viis vestris péssimis, et custodíte præcépta mea, et cæremónias, juxta omnem legem quam præcépi pátribus vestris : et sicut misi ad vos in manu servórum meórum Prophetárum. Qui non audiérunt, sed induravérunt cervícem suam juxta cervícem patrum suórum, qui noluérunt obedíre Dómino Deo suo. Et abjecérunt legítima ejus, et pactum, quod pépigit cum pátribus eórum, et testificatiónes, quibus contestátus est eos : secutíque sunt vanitátes, et vane egérunt.

℟. Deus ómnium. 224.

Lectio iij.

Iratusque est Dóminus veheménter Israéli, et ábstulit eos a conspéctu suo, et non remánsit nisi tribus Juda tantúmmodo. Sed nec ipse Juda custodívit mandáta Dómini Dei sui : verum ambulávit in erróribus Israel, quos operátus fúerat. Projecítque Dóminus omne semen Israel, et afflíxit eos, et trádidit eos in manu diripiéntium, donec projíceret eos a fácie sua : ex eo jam témpore, quo scissus est Israel a domo David, et constituérunt sibi regem Jeróboam, fili Nabat.

℟. Dóminus. 224.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 17. *d*

Separavit Jeróboam Israe Dómino, et peccáre fecit peccátum magnum. ambulavérunt filii Israel univérsis peccátis Jerób quæ fécerat : et non rece runt ab eis, úsquequo Dó nus auférret Israel a fácie s sicut locútus fúerat in m ómnium servórum suórum phetárum : translatúsque Israel de terra sua in Assyr usque in diem hanc.

℟. Percússit Saul. 224.

Lectio ij.

Adduxit autem rex Assy rum de Babylóne, et Cutha, et de Avah, et Emath, et de Sephárvaim collocávit eos in civitátibus maríæ pro fíliis Israel : qui sedérunt Samaríam, et h tavérunt in úrbibus ejus. C que ibi habitáre cœpisse non timébant Dóminum : immísit in eos Dóminus leó qui interficiébant eos.

℟. Montes Gélboe. 225.

Lectio iij.

Nuntiatumque est regi A riórum, et dictum : G tes, quas transtulísti, et h táre fecísti in civitátibus Sa ríæ ignórant legítima Dei ræ : et immísit in eos Dómi leónes, et ecce interfici eos, eo quod ignórent ri Dei terræ. Præcépit autem Assyriórum, dicens : Dú illuc unum de sacerdótib

quos inde captívos adduxístis, et vadat, et hábitet cum eis: et dóceat eos legítima Dei terræ.
℟. Ego te tuli. 225.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 18.

Anno tértio Osée fílii Ela, regis Israel, regnávit Ezechias, filius Achaz, regis Juda. Viginti quinque annórum erat, cum regnáre cœpísset: et vigínti novem annis regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Abi, fília Zacharíæ. Fecítque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David, pater ejus. Ipse dissipávit excélsa, et contrívit státuas, et succídit lucos, confregítque serpéntem æneum quem fécerat Moyses: siquidem usque ad illud tempus filii Israel adolébant ei incénsum: vocavítque nomen ejus Nohéstan. In Dómino Deo Israel sperávit.
℟. Peccávi super. 178.

Lectio ij.

Itaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, sed neque in his qui ante eum fuérunt: et adhæsit Dómino, et non recéssit a vestígiis ejus, fecítque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Moysi; unde et erat Dóminus cum eo, et in cunctis, ad quæ procedébat, sapiénter se agébat. Rebellávit quoque contra regem Assyriórum, et non servívit ei. Ipse percússit Philisthæos usque ad Gazam, et omnes términos eórum, a Turre custódum usque ad civitátem munitam.
℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Anno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus séptimus Osée, fílii Ela, regis Israel, ascéndit Salmánasar, rex Assyriórum in Samaríam, et oppugnávit eam, et cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechíæ, id est nono anno Osée, regis Israel, capta est Samaría: et tránstulit rex Assyriórum Israel in Assyrios, collocavítque eos in Hala, et in Habor, flúviis Gozan, in civitátibus Medórum: quia non audiérunt vocem Dómini Dei sui, sed prætergréssi sunt pactum ejus: ómnia, quæ præcéperat Moyses, servus Dómini, non audiérunt, neque fecérunt.
℟. Audi, Dómine. 179.

Ad Magnificat, Aña.

Obsecro, Dómine, * meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte, et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te fécerim.

DOM. XI. POST PENT.

In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 20.

In diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem: et venit ad eum Isaías, fílius Amos, Prophéta, dixítque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ: moriéris enim tu, et non vives. Qui convértit fáciem suam ad paríetem, et orávit Dóminum, dicens: Obsecro, Dómine, meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte, et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli; * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ij.

Et ántequam egrederétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens: Revértere, et dic Ezechíæ, duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David, patris tui: Audívi oratiónem tuam, et vidi lácrymas tuas: et ecce sanávi te, die tértio ascéndes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: sed et de manu regis Assyriórum liberábo te, et civitátem hanc, et prótegam urbem istam, propter me, et propter David, servum meum. Dixítque Isaías: Afférte massam ficórum. Quam cum attulíssent, et posuíssent super ulcus ejus, curátus est.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iij.

Dixerat autem Ezechías ad Isaíam: Quod erit signum, quia Dóminus me sanábit, et quia ascensúrus sum die tértia templum Dómini? Cui ait Isaías: Hoc erit signum a Dómino, quod factúrus sit Dóminus sermónem, quem locútus est: Vis ut ascéndat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile est umbram créscere decem líneis: nec hoc volo ut fiat, sed ut revertátur retrórsum decem grádibus. Invocávit ítaque Isaías, Prophéta, Dóminum, et redúxit umbram per líneas, quibus jam descénderat in horológio Achaz, retrórsum decem grádibus.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Hierónymi, Presbyteri, in Isaiam Prophétam.

Lectio iv.

Lib. 11. *in Isaiæ cap.* 38.

Ne elevarétur cor Ezechíæ post incredíbiles triúmphos, et de média captivitáte victóriam, infirmitáte córporis sui visitátur, et audit se esse moritúrum: ut convérsus ad Dóminum flectat senténtiam ejus. Quod quidem et in Jona, Prophéta, légimus, et in comminatiónibus contra David: quæ dicúntur futúra, nec facta sunt, non Deo mutánte senténtiam, sed provocánte humánum genus ad notítiam sui. Dóminus enim pœnitens est super malítiis. Convertítque Ezechías fáciem suam ad paríetem, quia ad templum ire non póterat.

rietem autem templi, ju-
od Sálomon palátium ex-
at : vel absolúte ad pa-
, ne lácrymas suas assi-
us ostentáre viderétur.
cússit Saul mille, et David
millia : * Quia manus
i erat cum illo : percús-
hilisthæum, et ábstulit
brium ex Israel. ℣. Nonne
st David, de quo canén-
n choro, dicéntes : Saul
sit mille, et David decem
? Quia.

Lectio v.

ENSQUE se esse moritúrum,
on precátur vitam et an-
lúrimos, sed in Dei ju-
quid velit præstáre, di-
. Nóverat enim idcírco
lacuísse Salomónem, quod
vitæ non petíerit amplió-
sed itúrus ad Dóminum
ópera sua, quómodo am-
erit coram eo in veritáte
corde perfécto. Felix con-
ia, quæ afflictiónis tém-
bonórum óperum recor-
Beáti enim mundo corde:
am ipsi Deum vidébunt.
uómodo álibi scríbitur :
gloriábitur purum habére
? Quod ita sólvitur : per-
nem cordis in eo nunc
quod idóla destrúxerit,
i valvas aperúerit, ser-
m æneum comminúerit,
era fécerit, quæ Scriptúra
émorat.
ntes Gélboe, nec ros, nec
véniant super vos : * Ubi
runt fortes Israel. ℣. Om-
ontes, qui estis in cir-
ejus, vísitet Dóminus :
lboe autem tránseat. Ubi
runt.

Lectio vj.

FLEVIT autem fletu magno, propter promissiónem Dómini ad David, quam vidébat in sua morte peritúram. Eo enim témpore Ezechías fílios non habébat : nam post mortem ejus Manásses, cum duódecim esset annórum, regnáre cœpit in Judæa : ex quo perspícuum est, post tértium annum concéssæ vitæ Manássen esse generátum. Ergo iste omnis est fletus, quod desperábat Christum de suo sémine nascitúrum. Alii ásserunt, quamvis sanctos viros morte terréri, propter incértum judícii, et ignoratiónem senténtiæ Dei, quam sedem habitúri sint.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei. * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est

omnis terra glória ejus ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 22.

Octo annórum erat Josías cum regnáre cœpisset, trigínta et uno anno regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Idida, fília Hadáia de Bésecath. Fecítque quod plácitum erat coram Dómino, et ambulávit per omnes vias David, patris sui : non declinávit ad déxteram, sive ad sinístram. Anno autem octavodécimo regis Josíæ, misit rex Saphan, fílium Aslía, fílii Méssulam, scribam templi Dómini, dicens ei : Vade ad Helcíam, sacerdótem magnum, ut conflétur pecúnia, quæ illáta est in templum Dómini, quam collegérunt janitóres templi a pópulo, detúrque fabris per præpósitos domus Dómini : qui et distríbuant eam his qui operántur in templo Dómini.

℟. Recordáre, Dómine. 178.

Lectio ij.

Dixit autem Helcías, póntifex, ad Saphan, scribam : Librum Legis réperi in domo Dómini, dedítque Helcías volúmen Saphan, qui et legit illud. Venit quoque Saphan, scriba, ad regem, et renuntiávit ei quod præcéperat, et ait : Conflavérunt servi tui pecúniam, quæ repérta est in domo Dómini : et dedérunt ut distribuerétur fabris a præféctis óperum templi Dómini. Narrávit quoque Saphan, scriba, regi, dicens : Librum dedit mihi Helcías, sacérdos.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Quem cum legísset Saphan coram rege, et audísset rex verba Libri Legis Dómini, scidit vestiménta sua. Et præcépit Helcíæ, sacerdóti, et Ahícam, fílio Saphan, et Achóbor, fílio Micha, et Saphan, scribæ, et Asaíæ, servo regis, dicens : Ite et consúlite Dóminum super me, et super pópulo, et super omni Juda, de verbis volúminis istíus, quod invéntum est : magna enim ira Dómini succénsa est contra nos : quia non audiérunt patres nostri verba Libri hujus, ut fácerent omne quod scriptum est nobis.

℟. Audi, Dómine. 179.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 23.

Ascenditque rex templum Dómini, et omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúsalem cum eo, sacerdótes et prophétæ, et omnis pópulus a parvo usque ad magnum : legítque cunctis audiéntibus ómnia verba Libri fœderis, qui invéntus est in domo Dómini. Stetítque rex super gradum : et fœdus percússit coram Dómino, ut ambulárent post Dóminum, et custodírent præcépta ejus, et testimónia, et cæremónias, in omni corde, et in tota ánima, et suscitárent verba fœderis hujus, quæ scripta erant in Libro illo : acquievítque pópulus pacto.

℟. Dómine. 179.

Lectio ij.

ræcépit rex Helcíæ pon-
ici, et sacerdótibus se-
órdinis, et janitóribus,
jícerent de templo Dó-
mnia vasa, quæ facta
. Baal, et in luco, et
æ milítiæ cœli : et com-
ea foris Jerúsalem in
e Cedron, et tulit púl-
eórum in Bethel. Et
arúspices, quos posúe-
ges Juda ad sacrificán-
ı excélsis per civitátes
et in circúitu Jerúsalem :
qui adolébant incénsum
et Soli, et Lunæ, et
im signis, et omni mi-
eli.
tum est. 180.

Lectio iij.

Férri fecit lucum de do-
Dómini foras Jerúsalem
valle Cedron, et combús-
n ibi, et redégit in púl-
, et projécit super se-
a vulgi. Destrúxit quoque
as effeminatórum, quæ
in domo Dómini, pro
mulíeres texébant quasi
culas luci. Congregavít-
anes sacerdótes de civi-
Juda : et contaminávit
ı, ubi sacrificábant sa-
es, de Gábaa usque Ber-

ɔ te tuli. 180.

FERIA QUARTA.

libro quarto Regum.
ectio j. *Cap.* 23. *e*

IONES, et aríolos, et fi-
ıras idolórum, et immun-
et abominatiónes, quæ
ıt in terra Juda et Jerú-
, ábstulit Josías : ut sta-
verba legis, quæ scripta
sunt in Libro, quem invénit Helcías, sacérdos, in templo Dómini. Símilis illi non fuit ante eum rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde suo, et in tota ánima sua, et in univérsa virtúte sua, juxta omnem legem Moysi : neque post eum surréxit símilis illi. Verúmtamen non est avérsus Dóminus ab ira furóris sui magni, quo irátus est furor ejus contra Judam : propter irritatiónes, quibus provocáverat eum Manásses.

℟. Peccávi super. 178.

Lectio ij.

DIXIT ítaque Dóminus : Etiam Judam áuferam a fácie mea, sicut ábstuli Israel : et projíciam civitátem hanc, quam elégi, Jerúsalem, et domum, de qua dixi : Erit nomen meum ibi. Réliqua autem sermónum Josíæ, et univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verbórum diérum regum Juda? In diébus ejus ascéndit Phárao Néchao, rex Ægypti, contra regem Assyriórum, ad flumen Euphráten : et ábiit Josías, rex, in occúrsum ejus : et occísus est in Magéddo, cum vidísset eum. Et portavérunt eum servi sui mórtuum de Magéddo : et pertulérunt in Jerúsalem, et sepeliérunt eum in sepúlchro suo.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

TULITQUE pópulus terræ Jóachaz, fílium Josíæ : et unxérunt eum, et constituérunt eum regem pro patre suo. Vigínti trium annórum erat Jóachaz cum regnáre cœpísset, et

tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Amítal, fília Jeremíæ, de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. Vinxítque eum Phárao Néchao in Rebla, quæ est in terra Emath, ne regnáret in Jerúsalem : et impósuit mulctam terræ, centum taléntis argénti, et talénto auri. Regémque constítuit Phárao Néchao Elíacim, fílium Josíæ, pro Josía, patre ejus : vertítque nomen ejus Jóakim. Porro Jóachaz tulit, et duxit in Ægyptum, et mórtuus est ibi.

℟. Audi, Dómine. 179.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j.

Cap. 23. *g et* 24.

VIGINTIQUINQUE annórum erat Jóakim, cum regnáre cœpísset : et úndecim annis regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Zébida, fília Phadáia, de Ruma. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. In diébus ejus ascéndit Nabuchodónosor, rex Babylónis, et factus est ei Jóakim servus tribus annis : et rursum rebellávit contra eum.

℟. Præparáte corda. 230.

Lectio ij.

IMMISITQUE ei Dóminus latrúnculos Chaldæórum, et latrúnculos Syriæ, et latrúnculos Moab, et latrúnculos filiórum Ammon; et immísit eos in Judam, ut dispérderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat per servos suos Prophétas. Factum est autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auférret eum coram se, propter peccáta Manásse univérsa quæ fecit, et propter sánguinem innóxium, quem effúdit, et implévit Jerúsalem cruóre innocéntium : et ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári.

℟. Deus ómnium. 230.

Lectio iij.

RELIQUA autem sermónum Jóakim, et univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermónum diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus suis : et regnávit Jóachin, fílius ejus, pro eo. Et ultra non áddidit rex Ægypti, ut egrederétur de terra sua : túlerat enim rex Babylónis, a rivo Ægypti usque ad flúvium Euphráten, ómnia quæ fúerant regis Ægypti.

℟. Dóminus, qui. 230.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 24. *b*

DECEM et octo annórum erat Jóachin, cum regnáre cœpísset, et tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Nohésta, fília Elnathan de Jerúsalem. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascendérunt servi Nabuchodónosor, regis Babylónis, in Jerúsalem, et circúmdata est urbs munitiónibus. Venítque Nabuchodónosor, rex Babylónis, ad civitátem cum servis suis, ut oppugnárent eam.

℟. Percússit Saul. 231.

Lectio ij.

Egressusque est Jóachin, rex Juda, ad regem Babylónis, ipse et mater ejus, et servi ejus, et príncipes ejus, et eunúchi ejus : et suscépit eum rex Babylónis anno octávo regni sui. Et prótulit inde omnes thesáuros domus Dómini, et thesáuros domus régiæ : et concídit univérsa vasa áurea, quæ fécerat Sálomon, rex Israel, in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et tránstulit omnem Jerúsalem, et univérsos príncipes, et omnes fortes exércitus, decem míllia, in captivitátem : et omnem artíficem et clusórem : nihílque relíctum est, excéptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Montes Gélboe. 231.

Lectio iij.

Transtulit quoque Jóachin in Babylónem, et matrem regis, et uxóres regis, et eunúchos ejus : et júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robústos, septem míllia, et artífices, et clusóres mille, omnes viros fortes et bellatóres : duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et constítuit Mathaníam, pátruum ejus, pro eo : imposuítque nomen ei Sedecíam.

℟. Ego te tuli. 231.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 24. *d et* 25.

Vigesimum et primum annum ætátis habébat Sedecías, cum regnáre cœpísset, et úndecim annis regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus erat Amítal, fília Jeremíæ, de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat Jóakim. Irascebátur enim Dóminus contra Jerúsalem et contra Judam, donec projíceret eos a fácie sua : recessítque Sedecías a rege Babylónis. Factum est autem anno nono regni ejus, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor, rex Babylónis, ipse et omnis exércitus ejus in Jerúsalem, et circumdedérunt eam : et extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est cívitas atque valláta, usque ad undécimum annum regis Sedecíæ, nona die mensis : prævaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ.

℟. Peccávi super. 178.

Lectio ij.

Et interrúpta est cívitas : et omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ, quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis : (porro Chaldæi obsidébant in circúitu civitátem) fugit ítaque Sedecías per viam quæ ducit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exércitus Chaldæórum regem, comprehendítque eum in planítie Jéricho : et omnes bellatóres, qui erant cum eo, dispérsi sunt, et reliquérunt eum. Apprehénsum ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha : qui locútus est cum eo judícium. Fílios autem Sedecíæ occídit coram eo, et óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, et addúxit in Babylónem.

℟. Exaudísti, Dómine. 178.

Lectio iij.

Mense quinto, séptima die mensis, ipse est annus nonusdécimus regis Babylónis, venit Nabuzárdan, princeps exércitus, servus regis Babylónis, in Jerúsalem. Et succéndit domum Dómini, et domum regis : et domos Jerúsalem, omnémque domum combússit igni. Et muros Jerúsalem in circúitu destrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe mílitum. Réliquam autem pópuli partem, quæ remánserat in civitáte, et pérfugas, qui transfúgerant ad regem Babylónis, et réliquum vulgus, tránstulit Nabuzárdan, princeps milítiæ. Et de paupéribus terræ relíquit vinitóres et agrícolas. Colúmnas autem æreas, quæ erant in templo Dómini, et bases et mare æreum, quod erat in domo Dómini, confregérunt Chaldæi, et transtulérunt æs omne in Babylónem.
℟. Audi, Dómine. 179.

SABBATO

ante Dñicam j. Augusti.

Ea autem dicitur prima Dñica mensis, quæ est in Kalendis, vel proximior Kalendis illius mensis : ita ut si Kalendæ fuerint ij. iij. et iv. Feria, tunc prima Dñica mensis, in qua liber Scripturæ inchoandus ponitur, est ea quæ præcedit Kalendas. Sin autem v. et vj. Feria, vel Sabbato, est ea quæ sequitur. Et in Sabbato præc. ad Magnificat ponatur Aña illius historiæ, omissa alia quæ forte occurreret.

Historia vero, id est Responsoria illius libri, si propter aliquod Festum Dup. in Dñica occurrens, poni non possint, primo die infra Hebd., in quo contingit fieri Officium de Feria, ponantur ℟℟. j. Noct. Dñicæ, omissis aliis Resp., si forte in illa Feria haberentur propria, servatis etiam aliis, quæ in Rubrica de Resp. numero 7. præscripta sunt.

Ad Magnificat, Aña.

Sapiéntia * ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem, súbdidit sibi gentes, superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávit.

Oratio quæ contingit in ordine aliarum Dñicarum, ut infra.

DOMINICA I. AUGUSTI.

Ponuntur libri Salomonis, et legitur de eis usque ad Dominicam j. Sept.

In primo Nocturno.

Incípiunt Parábolæ Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 1.

Parabolæ Salomónis, filii David, regis Israel. Ad sciéndam sapiéntiam, et disciplínam : ad intelligénda verba prudéntiæ, et suscipiéndam eruditiónem doctrínæ, justítiam, et judícium, et æquitátem : ut detur párvulis astútia, adolescénti sciéntia et intelléctus. Audiens sápiens, sapiéntior erit : et intélligens, gubernácula possidébit. Animadvértet parábolam, et interpretatiónem, verba sapiéntum, et ænígmata eórum.
℟. In princípio Deus, ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum : * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles gene-

rávit me Dóminus. ℣. Quando
præparábat cœlos, áderam,
cum eo cuncta compónens. Ante-
quam.

Lectio ij.

Timor Dómini, princípium sapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam stulti despíciunt.
udi, fili mi, disciplínam pa-
ris tui, et ne dimíttas legem
atris tuæ: ut addátur grátia
ipiti tuo, et torques collo tuo.
ili mi, si te lactáverint pec-
tóres, ne acquiéscas eis. Si
ixerint: Veni nobíscum, in-
diémur sánguini, abscondá-
us tendículas contra insóntem
ustra: deglutiámus eum sicut
férnus vivéntem, et íntegrum
uasi descendéntem in lacum.
mnem pretiósam substántiam
periémus, implébimus domos
ostras spóliis. Sortem mitte
obíscum, marsúpium unum
t ómnium nostrum.

Gyrum cœli circuívi sola, et
n flúctibus maris ambulávi,
n omni gente et in omni pó-
ulo primátum ténui: * Super-
órum et sublímium colla pró-
ria virtúte calcávi. ℣. Ego in al-
íssimis hábito, et thronus meus
n colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iij.

Fili mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum a sémitis eórum. Pedes enim illórum ad malum currunt, et festínant, ut effúndant sánguinem. Frustra autem jácitur rete ante óculos pennatórum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, et moliúntur fraudes contra ánimas suas. Sic sémitæ omnis avári, ánimas possidéntium rápiunt.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Ambrósii, Epíscopi, in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio iv. *Serm.* 5.

Initium esse sapiéntiæ timórem Dómini, dicit Prophéta. Quid est autem inítium sapiéntiæ, nisi sæculo renuntiáre? Quia sápere sæculária, stultítia est. Dénique sapiéntiam hujus mundi, stultítiam esse apud Deum, Apóstolus dicit. Sed et ipse timor Dómini, nisi secúndum sciéntiam sit, nihil prodest, imo obest plúrimum. Síquidem Judæi habent zelum Dei: sed quia non habent secúndum sciéntiam, in ipso zelo et timóre majórem cóntrahunt divinitátis offénsam. Quod circumcídunt infántulos suos, quod sábbata custódiunt, timórem Dei habent: sed quia nésciunt legem spiritálem esse, circumcídunt corpus, non cor suum.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

Et quid de Judæis dico? Sunt étiam in nobis qui habent

timórem Dei, sed non secúndum sciéntiam, statuéntes duriora præcépta, quæ non possit humána condítio sustinére. Timor in eo est, quia vidéntur sibi consúlere disciplínæ, opus virtútis exigere : sed inscítia in eo est, quia non compatiúntur natúræ, non æstimant possibilitátem. Non sit ergo irrationábilis timor. Etenim vera sapiéntia a timóre Dei íncipit : nec est sapiéntia spiritális sine timóre Dei : ita timor sine sapiéntia esse non debet.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est : quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vj.

Basis quædam verbi est timor sanctus. Sicut enim simulácrum áliquod in basi statúitur, et tunc majórem habet grátiam cum in basi státua fúerit collocáta, standíque áccipit firmitátem : ita verbum Dei in timóre sancto mélius statúitur, fórtius radicátur in péctore timéntis Dóminum, ne labátur verbum de corde viri, ne véniant vólucres, et áuferant illud de incuriósi et dissimulántis afféctu.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum victui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi, ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vij. Dómine Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreveréntí et infruníto ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelinquas me, Dómine : ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

℟℟. hujus Dñicæ dicuntur in aliis Dñicis, usque ad Dom. j. Septemb.

Infra Hebd., quando ℟℟. sumuntur ex iij. Noct. Dñicæ, Feria iv. et Sabbato post ij. et iij. Lect. ponitur ij. et iij. ℟. Feriæ ij. seq.

FERIA SECUNDA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 3.

Fili mi, ne obliviscáris legis meæ, et præcépta mea cor tuum custódiat : longitúdinem enim diérum, et annos vitæ, et pacem appónent tibi. Misericórdia et véritas te non déserant, circúmda eas gútturi tuo, et descríbe in tábulis cordis tui : et invénies grátiam, et disciplínam bonam, coram Deo et homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitáris prudéntiæ

. In ómnibus viis tuis cógita
m, et ipse díriget gressus
s.
Ne derelínquas me, Dómi-
pater et dominátor vitæ
æ, ut non córruam in con-
ctu adversariórum meórum:
e gáudeat de me inimícus
us. ℣. Apprehénde arma et
tum, et exúrge in adjutó-
n mihi. Ne.

Lectio ij.

E sis sápiens apud temet-
ípsum : time Deum, et re-
e a malo : sánitas quippe
umbilíco tuo, et irrigátio
um tuórum. Honóra Dómi-
n de tua substántia, et de
nítiis ómnium frugum tuá-
n da ei : et implebúntur
rea tua saturitáte, et vino
culária tua redundábunt.
Magna enim sunt judícia tua,
nine, et inenarrabília verba
: * Magnificásti pópulum
m, et honorásti. ℣. Trans-
sti illos per mare Rubrum,
ransvexísti eos per aquam
iam. Magnificásti.

Lectio iij.

ISCIPLINAM Dómini, fili mi,
ne abjícias : nec defícias
n ab eo corríperis : quem
m díligit Dóminus, córripit :
quasi pater in fílio cóm-
cet sibi. Beátus homo, qui
enit sapiéntiam, et qui áf-
t prudéntia : mélior est
uisítio ejus negotiatióne ar-
ti, et auri primi et puríssi-
fructus ejus : pretiósior est
ictis ópibus : et ómnia quæ
iderántur, huic non valent
nparári.
Quæ sunt in corde hómi-
n, óculi tui vident, Dómine,
et in libro tuo ómnia scribén-
tur:* Homo videt in fácie, Deus
autem in corde. ℣. Omnia enim
corda scrutátur, et univérsas
méntium cogitatiónes intélligit.
Homo. Glória Patri. Homo.

℟℟. propria hujus ij. et iij. Feriæ repetuntur in omnibus ij. et iij. Feriis usque ad Dom. j. Septemb.

FERIA TERTIA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 5.

FILI mi, atténde ad sapién-
tiam meam, et prudéntiæ
meæ inclína aurem tuam, ut
custódias cogitatiónes, et di-
sciplínam lábia tua consérvent.
Ne atténdas falláciæ mulíeris.
Favus enim distíllans lábia me-
retrícis, et nitídius óleo guttur
ejus. Novíssima autem illíus
amára quasi absynthium, et
acúta quasi gládius biceps. Pe-
des ejus descéndunt in mortem,
et ad ínferos gressus illíus pé-
netrant. Per sémitam vitæ non
ámbulant, vagi sunt gressus
ejus, et investigábiles.
℟. Præbe, fili, cor mihi, et
óculi tui vias meas custódiant :
* Ut addátur grátia cápiti tuo.
℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam
meam, et ad elóquium meum
inclína aurem tuam. Ut.

Lectio ij.

NUNC ergo, fili mi, audi me,
et ne recédas a verbis oris
mei. Longe fac ab ea viam
tuam, et ne appropínques fó-
ribus domus ejus. Ne des aliénis
honórem tuum, et annos tuos
crudéli. Ne forte impleántur
extránei víribus tuis, et labóres
tui sint in domo aliéna, et
gemas in novíssimis, quando

consúmpseris carnes tuas et corpus tuum, et dicas: Cur detestátus sum disciplínam, et increpatiónibus non acquiévit cor meum, nec audívi vocem docéntium me, et magístris non inclinávi aurem meam?

℟. Initium sapiéntiæ. 238.

Lectio iij.

Quare sedúceris, fili mi, ab aliéna, et fovéris in sinu altérius? Réspicit Dóminus vias hóminis, et omnes gressus ejus consíderat. Iniquitátes suæ cápiunt ímpium, et fúnibus peccatórum suórum constríngitur. Ipse moriétur, quia non hábuit disciplínam, et in multitúdine stultítiæ suæ decipiétur.

℟. Verbum iníquum. 238.

FERIA QUARTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 8.

Numquid non sapiéntia clámitat, et prudéntia dat vocem suam? In summis excelsísque vertícibus supra viam, in médiis sémitis stans, juxta portas civitátis in ipsis fóribus lóquitur, dicens: O viri, ad vos clámito, et vox mea ad fílios hóminum. Intellígite, párvuli, astútiam, et, insipiéntes, animadvértite. Audíte, quóniam de rebus magnis locutúra sum: et aperiéntur lábia mea, ut recta prædicent.

℟. Dómine Pater. 238.

Lectio ij.

Veritatem meditábitur guttur meum, et lábia mea detestabúntur ímpium. Justi sunt omnes sermónes mei, non est in eis pravum quid, neque pervérsum. Recti sunt intelligéntibus, et æqui inveniéntibus sciéntiam. Accípite disciplínam meam, et non pecúniam: doctrínam magis, quam aurum elígite. Mélior est enim sapiéntia cunctis pretiosíssimis: et omne desiderábile ei non potest comparári.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Quæ sunt. 239.

FERIA QUINTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 10.

Filius sápiens lætíficat patrem: fílius vero stultus mœstítia est matris suæ. Nil próderunt thesáuri impietátis: justítia vero liberábit a morte. Non affliget Dóminus fame ánimam justi, et insídias impiórum subvértet. Egestátem operáta est manus remíssa: manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic pascit ventos: idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui cóngregat in messe, fílius sápiens est: qui autem stertit æstáte, fílius confusiónis.

℟. In princípio. 236.

Lectio ij.

[D]ictio Dómini super ca-
[pu]t justi : os autem im-
[piorum] óperit iníquitas. Me-
[moria] justi cum láudibus : et
[nomen] impiórum putréscet.
[Sapien]s corde præcépta súsci-
[pit : st]ultus cæditur lábiis. Qui
[ambul]at simplíciter, ámbulat
[confid]énter : qui autem deprá-
[vat via]s suas, maniféstus erit.
[Qui an]nuit óculo, dabit doló-
[rem : e]t stultus lábiis verberá-
[bitur].
℟. [Ve]rum cœli. 237.

Lectio iij.

[Ven]a vitæ os justi : et os im-
[pi]órum óperit iniquitátem.
[Odium] súscitat rixas : et uni-
[versa] delícta óperit cháritas. In
[lábiis s]apiéntis invenítur sapién-
[tia : e]t virga in dorso ejus qui
[indige]t corde. Sapiéntes abscón-
[dunt s]ciéntiam : os autem stulti
[confus]ióni próximum est. Sub-
[stantia] dívitis, urbs fortitú-
[dinis e]jus : pavor páuperum,
[egestas] eórum. Opus justi ad
[vitam] : fructus autem ímpii ad
[peccat]um.
℟. [M]ítte, Dómine. 237.

FERIA SEXTA.

[De] Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 14.

[Sapi]ens múlier ædíficat do-
[mu]m suam : insípiens ex-
[structa]m quoque mánibus dé-
[struet]. Ambulans recto itínere,
[et tim]ens Deum, despícitur ab
[eo, qu]i infámi gráditur via. In
[ore st]ulti virga supérbiæ : lá-
[bia au]tem sapiéntium custó-
[diunt] eos. Ubi non sunt boves,
[præse]pe vácuum est : ubi au-
[tem p]lúrimæ ségetes, ibi ma-
[nifest]a est fortitúdo bovis. Te-
stis fidélis non mentítur : pro-
fert autem mendácium dolósus
testis.
℟. Da mihi. 237.

Lectio ij.

Quærit derísor sapiéntiam, et non ínvenit : doctrína prudéntium fácilis. Vade contra virum stultum, et nescit lábia prudéntiæ. Sapiéntia cállidi est intellígere viam suam : et imprudéntia stultórum errans. Stultus illúdet peccátum, et inter justos morábitur grátia. Cor quod novit amaritúdinem ánimæ suæ, in gáudio ejus non miscébitur extráneus. Domus impiórum delébitur : tabernácula vero justórum germinábunt.
℟. Inítium sapiéntiæ. 238.

Lectio iij.

Est via, quæ vidétur hómini justa : novíssima autem ejus dedúcunt ad mortem. Risus dolóre miscébitur, et extréma gáudii luctus óccupat. Viis suis replébitur stultus, et super eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo : astútus consíderat gressus suos. Fílio dolóso nihil erit boni : servo autem sapiénti próspere erunt actus, et dirigétur via ejus. Sápiens timet, et declínat a malo : stultus tránsilit, et confídit.
℟. Verbum iníquum. 238.

SABBATO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 16.

Hominis est ánimam præparáre : et Dómini gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus : spiríttuum ponderátor est Dómi-

nus. Revéla Dómino ópera tua, et dirigéntur cogitatiónes tuæ. Univérsa propter semetípsum operátus est Dóminus : ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini est omnis árrogans : étiam si manus ad manum fúerit, non est innocens.

Dómine Pater. 238.

Lectio ij.

INITIUM viæ bonæ, fácere justítiam : accépta est autem apud Deum magis quam immoláre hóstias. Misericórdia et veritáte redímitur iníquitas : et in timóre Dómini declinátur a malo. Cum placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parum cum justítia, quam multi fructus cum iniquitáte. Cor hóminis dispónit viam suam, sed Dómini est dírigere gressus ejus.

Magna enim. 239.

Lectio iij.

DIVINATIO in lábiis regis, in judício non errábit os ejus. Pondus et statéra judícia Dómini sunt : et ópera ejus omnes lápides sácculi. Abominábiles regi qui agunt ímpie : quóniam justítia firmátur sólium. Volúntas regum lábia justa : qui recta lóquitur, diligétur. Indignátio regis, núntii mortis : et vir sápiens placábit eam. In hilaritáte vultus regis, vita : et cleméntia ejus quasi imber serótinus.

Quæ sunt. 239.

Ad Magníficat, Aña.

Ego in altíssimis * hábito : et thronus meus in colúmna nubis.

DOM. II. AUGUSTI.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiastæ

Lectio j. *Cap.* 1.

VERBA Ecclesiástæ, filii D regis Jerúsalem. Vi vanitátum, dixit Ecclesi vánitas vanitátum, et vánitas. Quid habet ái homo de univérso labóre quo labórat sub sole? Ge præterit, et generátio ád terra autem in ætérnum Oritur sol, et óccidit, locum suum revértitur : renáscens, gyrat per Me et fléctitur ad Aquilóne strans univérsa in circúi git spíritus, et in círcul revértitur. Omnia flúm trant in mare, et ma redúndat : ad locum éxeunt flúmina, rever ut íterum fluant.

℟. In princípio Deus, án terram fáceret, pri abyssos constitúeret, quam prodúceret fonte rum : * Antequam mon locaréntur, ante omne generávit me Dómin Quando præparábat cœl ram, cum eo cuncta nens. Antequam.

Lectio ij.

CUNCTÆ res difficiles potest eas homo e sermóne. Non saturátu visu, nec auris audítu tur. Quid est quod fuit quod futúrum est. Q quod factum est? ipsu faciéndum est. Nihil novum, nec valet q dícere : Ecce hoc rece jam enim præcéssit in

quæ fuérunt ante nos. Non est priórum memória : sed nec eórum quidem quæ póstea futúra sunt, erit recordátio apud eos qui futúri sunt in novíssimo.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi : in omni gente et in omni pópulo primátum ténui : * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iij.

Ego Ecclesiástes fui rex Israel in Jerúsalem, et propósui in ánimo meo quærere et investigáre sapiénter de ómnibus quæ fiunt sub sole. Hanc occupatiónem péssimam dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, et ecce univérsa vánitas, et afflíctio spíritus. Pervérsi diffícile corrigúntur, et stultórum infinítus est númerus. Locútus sum in corde meo, dicens : Ecce magnus efféctus sum, et præcéssi omnes sapiéntia, qui fuérunt ante me in Jerúsalem : et mens mea contempláta est multa sapiénter, et dídici. Dedíque cor meum ut scirem prudéntiam atque doctrínam, erroresque et stultítiam.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret : * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Serm. contra concubinarios in fine tom. 5.

Salomon cum sæculárium rerum concupiscéntia tenerétur, magnas eas et admirándas putábat, multúmque in eis labóris et sollicitúdinis insumébat, magníficas ædificándo domos, copiósum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera ministrórum mensæ et popínæ, quæréndo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum et córporum formosórum grátia, et omnem, ut ita dicam, oblectatiónis et refrigérii viam sectándo.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis : * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

At ubi inde ad se revérsus, et quasi ex umbrósa quadam abysso ad lumen veræ sapiéntiæ respícere váluit, tunc sublímem illam et cœlis dignam emísit vocem : Vánitas vanitátum, dicens, et ómnia vánitas. Hanc et vos, et hac sublimiórem, si voluéritis, efferétis senténtiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantísper a mala consuetúdine vos sequestravéritis.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudá-

tio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est : quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vj.

Quamvis autem a Salomóne sæculis superióribus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia : neque enim delícias lex vetus prohibébat, neque áliis frui supervácuis dicébat vanum : áttamen et sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri licébit, quam viles, et vanitáti obnóxiæ res sint. Nos vero ad majórem vocáti vitam, et ad excelléntius fastígium ascéndimus, et in majóribus exercémur palæstris : et quid áliud, quam quod, sicut supérnæ virtútes intellectuáles et incorpóreæ illæ, vitam instituére jubémur?

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi, ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias

℟. vij. Dómine Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infruníto ne tradas me, Dómine, ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignoràntiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. *Cap.* 2.

Dixi ego in corde meo : Vadam, et áffluam delíciis, et fruar bonis. Et vidi quod hoc quoque esset vánitas. Risum reputávi errórem : et gáudio dixi : Quid frustra decíperis? Cogitávi in corde meo abstráhere a vino carnem meam, ut ánimum meum transférrem ad sapiéntiam, devitarémque stultítiam, donec vidérem quid esset útile fíliis hóminum : quo facto opus est sub sole número diérum vitæ suæ. Magnificávi ópera mea, ædificávi mihi domos, et plantávi víneas.

℟. Ne derelínquas. 239.

Lectio ij.

Possedi servos et ancillas, multámque famíliam hábui : arménta quoque, et magnos óvium greges, ultra omnes qui fuérunt ante me in Jerúsalem : coacervávi mihi argéntum et aurum, et substántias regum ac provinciárum : feci mihi cantóres et cantatríces, et delícias filiórum hóminum, scyphos et úrceos in ministério ad vina fundénda : et supergréssus sum ópibus omnes, qui ante me fuérunt in Jerúsalem : sapiéntia quoque perseverávit mecum.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

Et ómnia, quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis : nec prohíbui cor meum, quin omni voluptáte ruerétur, et oblectáret se in is quæ præparáveram : et anc ratus sum partem meam, i úterer labóre meo. Cumque e convertíssem ad univérsa pera quæ fécerant manus meæ, t ad labóres in quibus frustra dáveram, vidi in ómnibus nitátem et afflictiónem ánii, et nihil permanére sub sole.

Quæ sunt. 239.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. *Cap.* 3.

Omnia tempus habent, et suis spátiis tránseunt univérsa ib cœlo. Tempus nascéndi, tempus moriéndi. Tempus antándi, et tempus evelléndi iod plantátum est. Tempus cidéndi, et tempus sanándi. mpus destruéndi, et tempus dificándi. Tempus flendi, et mpus ridéndi. Tempus plan-ndi, et tempus saltándi. mpus spargéndi lápides, et npus colligéndi. Tempus amexándi, et tempus longe fieri ampléxibus. Tempus acqui-ndi, et tempus perdéndi. mpus custodiéndi, et tempus jiciéndi. Tempus scindéndi, tempus consuéndi. Tempus céndi, et tempus loquéndi. mpus dilectiónis, et tempus i. Tempus belli, et tempus is.

Præbe, fili, cor. 239.

Lectio ij.

Quid habet ámplius homo de labóre suo? Vidi afflictiónem, quam dedit Deus fíliis hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore suo, et mundum trádidit disputatióni eórum, ut non invéniat homo opus quod operátus est Deus ab inítio usque ad finem. Et cognóvi quod non esset mélius nisi lætári, et fácere bene in vita sua. Omnis enim homo qui cómedit et bibit, et videt bonum de labóre suo, hoc donum Dei est.

℟. Inítium sapiéntiæ. 243.

Lectio iij.

Didici quod ómnia ópera quæ fecit Deus, persevérent in perpétuum : non póssumus eis quidquam áddere, nec auférre, quæ fecit Deus, ut timeátur. Quod factum est, ipsum pérmanet : quæ futúra sunt, jam fuérunt : et Deus instáurat quod ábiit. Vidi sub sole in loco judícii impietátem, et in loco justítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo : Justum et ímpium judicábit Deus, et tempus omnis rei tunc erit.

℟. Verbum iníquum. 244.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. *Cap.* 4.

Verti me ad ália, et vidi calúmnias, quæ sub sole gerúntur, et lácrymas innocéntium, et néminem consolatórem, nec posse resístere eórum violéntiæ, cunctórum auxílio destitútos. Et laudávi magis mórtuos, quam vivéntes : et feliciórem utróque judicávi, qui necdum natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt. Rursum contemplátus sum omnes labóres hóminum, et indústrias

animadvérti patére invídiæ próximi : et in hoc ergo vánitas, et cura supérflua est.

℟. Dómine Pater. 244.

Lectio ij.

Stultus cómplicat manus suas, et cómedit carnes suas, dicens : Mélior est pugíllus cum réquie, quam plena útraque manus cum labóre et afflictióne ánimi. Consíderans réperi et áliam vanitátem sub sole : unus est, et secúndum non habet, non fílium, non fratrem, et tamen laboráre non cessat, nec satiántur óculi ejus divítiis: nec recógitat, dicens : Cui labóro, et fraudo ánimam meam bonis? In hoc quoque vánitas est, et afflíctio péssima.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

Melius est ergo duos esse simul, quam unum : habent enim emoluméntum societátis suæ : si unus cecíderit, ab áltero fulciétur. Væ soli : quia cum cecíderit, non habet sublevántem se. Et si dormíerint duo, fovebúntur mútuo : unus quómodo calefíet? et si quíspiam prævalúerit contra unum, duo resístunt ei : funículus triplex diffícile rúmpitur. Mélior est puer pauper et sápiens, rege sene et stulto, qui nescit prævidére in pósterum.

℟. Quæ sunt. 239.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. *Cap.* 5.

Ne témere quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferéndum sermónem coram Deo. Deus enim in cœlo, et tu super terram : idcírco sint pauci sermónes tui. Multas curas sequúntur sómnia, et in multis sermónibus inveniétur stultítia. Si quid vovísti Deo, ne moréris réddere : displicet enim ei infidélis et stulta promíssio. Sed quodcúmque vóveris, redde : multóque mélius est non vovére, quam post votum promíssa non réddere.

℟. In princípio. 242.

Lectio ij.

Ne déderis os tuum ut peccáre fácias carnem tuam : neque dicas coram Angelo : Non est providéntia, ne forte irátus Deus contra sermónes tuos, díssipet cuncta ópera mánuum tuárum. Ubi multa sunt sómnia, plúrimæ sunt vanitátes, et sermónes innúmeri: tu vero Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, et violénta judícia, et subvérti justítiam in província, non miréris super hoc negótio : quia excélso excélsior est álius, et super hos quoque eminentióres sunt álii, et ínsuper univérsæ terræ rex ímperat serviénti.

℟. Gyrum cœli. 243.

Lectio iij.

Avarus non implébitur pecúnia : et qui amat divítias, fructum non cápiet ex eis : et hoc ergo vánitas. Ubi multæ sunt opes, multi et qui cómedunt eas. Et quid prodest possessóri, nisi quod cernit divítias óculis suis? Dulcis est somnus operánti, sive parum, sive multum cómedat : satúritas autem dívitis non sinit eum dormíre. Est et ália infírmitas péssima, quam vidi sub sole : divítiæ conservátæ in malum

ni sui. Péreunt enim in
ióne péssima : generávit
, qui in summa egestáte

nítte, Dómine. 243.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. *Cap.* 6.

et áliud malum, quod
vidi sub sole, et quidem
ens apud hómines : Vir
edit Deus divítias, et sub-
iam, et honórem, et ni-
eest ánimæ suæ, ex óm-
quæ desíderat : nec trí-
ei potestátem Deus, ut
dat ex eo, sed homo ex-
us vorábit illud. Hoc vá-
, et miséria magna est.
mihi. 243.

Lectio ij.

enúerit quispiam centum
beros, et víxerit multos
s, et plures dies ætátis
erit, et ánima illíus non
r bonis substántiæ suæ,
turáque cáreat : de hoc
ronúntio quod mélior illo
ortívus. Frustra enim ve-
et pergit ad ténebras, et
ióne delébitur nomen ejus.
vidit solem, neque cognó-
istántiam boni et mali :
si duóbus míllibus annis
it, et non fúerit perfrúi-
onis.
ítium sapiéntiæ. 243.

Lectio iij.

NNE ad unum locum pró-
perant ómnia? Omnis la-
óminis in ore ejus : sed
a ejus non implébitur. Quid
t ámplius sápiens a stulto?
id pauper, nisi ut pergat
, ubi est vita? Mélius est
e quod cúpias, quam de-
sideráre quod néscias. Sed et hoc vánitas est, et præsúmptio spíritus.

℟. Verbum iníquum. 244.

SABBATO.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. *Cap.* 7.

QUID necésse est hómini majóra se quærere; cum ignóret quid condúcat sibi in vita sua, número diérum peregrinatiónis suæ, et témpore quod velut umbra præterit? Aut quis ei póterit indicáre, quid post eum futúrum sub sole sit? Mélius est nomen bonum, quam unguénta pretiósa : et dies mortis die nativitátis. Mélius est ire ad domum luctus, quam ad domum convívii : in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, et vivens cógitat quid futúrum sit.

℟. Dómine Pater. 244.

Lectio ij.

MELIOR est ira risu : quia per tristítiam vultus corrígitur ánimus delinquéntis. Cor sapiéntium ubi tristítia est, et cor stultórum ubi lætítia. Mélius est a sapiénte córripi, quam stultórum adulatióne décipi. Quia sicut sónitus spinárum ardéntium sub olla, sic risus stulti : sed et hoc vánitas. Calúmnia contúrbat sapiéntem, et perdet robur cordis illíus. Mélior est finis oratiónis, quam princípium. Mélior est pátiens arrogánte.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

NE dicas : Quid putas causæ est quod prióra témpora melióra fuére quam nunc sunt? stulta enim est hujuscémodi

interrogátio. Utílior est sapiéntia cum divítiis, et magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim prótegit sapiéntia, sic prótegit pecúnia. Hoc autem plus habet erudítio et sapiéntia, quod vitam tríbuunt possessóri suo. Consídera ópera Dei, quod nemo possit corrígere quem ille despéxerit.

℟. Quæ sunt. 239.

Ad Magnificat, Aña.

Omnis sapiéntia * a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum.

Si sequens Dñica venerit in die Assumpt. B. Mariæ, vel S. Hyacinthi, aut in die Octava S. Laurentii, liber Sapientiæ ponitur in ipsa die S. Hyacinthi, vel in die Octava S. Laurentii, et de eo legitur in Festo S. Bernardi, et post Oct. Assumpt. B. Mariæ, si supersit dies, usque ad Dñicam seq.

DOM. III. AUGUSTI.

In primo Nocturno.

Incipit liber Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

Dilígite justítiam, qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quǽrite illum: quóniam invenítur ab his qui non tentant illum: appáret autem eis qui fidem habent in illum: pervérsæ enim cogitatiónes séparant a Deo: probáta autem virtus córripit insipiéntes. Quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

℟. In princípio Deus, ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ij.

Spíritus enim sanctus disciplínæ effúgiet fictum, et áuferet se a cogitatiónibus, quæ sunt sine intelléctu, et corripiétur a superveniénte iniquitáte. Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, et non liberábit malédicum a lábiis suis: quóniam renum illíus testis est Deus, et cordis illíus scrutátor est verus, et linguæ ejus audítor. Quóniam spíritus Dómini replévit orbem terrárum: et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur iníqua, non potest latére, nec prætériet illum corrípiens judícium.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi: in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iij.

In cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit: sermónum autem illíus audítio ad Deum véniet, ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, et tumúltus murmuratiónum non abscondétur. Custodíte ergo vos a murmuratióne, quæ nihil prodest, et a detractióne párcite linguæ, quóniam sermo ob-

scúrus in vácuum non ibit : os autem quod mentítur, occídit ánimam.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret : * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lectio iv. *L. 1. C. 28.*

Magnus justítiæ splendor, quæ áliis pótius nata, quam sibi, communitátem et societátem nostram ádjuvat, excelsitátem tenet, ut suo judício ómnia subjécta hábeat, opem áliis ferat, pecúniam cónferat, offícia non ábnuat, perícula suscípiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, nisi prima avarítia infirmáret, atque inflécteret tantæ virtútis vigórem? Etenim dum augére opes, aggregáre pecúnias, occupáre terras possessiónibus cúpimus, præstáre divítiis, justítiæ formam exúimus, beneficéntiam commúnem amíttimus.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis : * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

Quanta autem justítia sit, ex hoc intélligi potest, quod nec locis, nec persónis, nec tempóribus excípitur, quæ étiam hóstibus reservátur : ut, si constitútus sit cum hoste aut locus, aut dies prælio, advérsus justítiam putétur aut loco prævenire, aut témpore. Interest enim, utrum áliquis pugna áliqua et conflíctu gravi capiátur, an superióre grátia vel áliquo evéntu. Si ergo in bello justítia valet, quanto magis in pace servánda est?

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est : quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vj.

Fundamentum ergo est justítiæ fides. Justórum enim corda meditántur fidem; et qui se justus accúsat, justítiam supra fidem cóllocat. Nam tunc justítia ejus appáret, si vera fateátur. Dénique et Dóminus per Isaíam : Ecce, inquit, mitto lápidem in fundaméntum Sion : id est, Christum in fundaméntum Ecclésiæ. Fides enim ómnium Christus : Ecclésia autem quædam forma justítiæ est, commúne jus ómnium : in commúne orat, in commúne operátur, in commúne tentátur. Dénique qui se ipsum sibi ábnegat, ipse justus, ipse dignus Christo est. Ideo et Paulus fundaméntum pósuit Christum, ut supra eum ópera justítiæ locarémus : quia fides fundaméntum est.

℟. Verbum iníquum et doló-

sum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi, ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vij. Dómine Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me: Dómine, aufer a me concupiscéntiam. * Et ánimo irreverénti et infruníto ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 3.

Justorum autem ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: et æstimáta est afflíctio éxitus illórum: et quod a nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur: quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Tamqu[a] aurum in fornáce probávit [il]los, et quasi holocáusti hósti[am] accépit illos, et in témpore e[rit] respéctus illórum.

℟. Ne derelínquas. 239.

Lectio ij.

Fulgebunt justi, et tamqu[am] scintíllæ in arundinéto d[is]cúrrent. Judicábunt natión[es] et dominabúntur pópulis, [et] regnábit Dóminus illórum [in] perpétuum. Qui confídunt [in] illo, intélligent veritátem: [et] fidéles in dilectióne acquiésc[ent] illi: quóniam donum et p[ax] est eléctis ejus. Impii aut[em] secúndum quæ cogitavérun[t] correptiónem habébunt: q[ui] neglexérunt justum, et a D[ó]mino recessérunt. Sapiénti[am] enim et disciplínam qui ábjic[it] infélix est: et vácua est sp[es] illórum, et labóres sine fruc[tu] et inutília ópera eórum.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij. *Cap.* 5. c

Justi autem in perpétuum [vi]vent, et apud Dóminum [est] merces eórum, et cogitátio il[ló]rum apud Altíssimum. Id[eo] accípient regnum decóris, [et] diadéma speciéi de manu D[ó]mini: quóniam déxtera s[ua] teget eos, et bráchio sanc[to] suo deféndet illos. Accípiet a[r]matúram zelus illíus, et arm[á]bit creatúram ad ultiónem in[i]micórum. Induet pro thora[ce] justítiam, et accípiet pro gal[ea] judícium certum. Sumet sc[u]tum inexpugnábile æquitáte[m]: ácuet autem duram iram in l[an]ceam, et pugnábit cum illo [or]bis terrárum contra insensát[os].

℟. Quæ sunt. 239.

FERIA TERTIA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 6.

MELIOR est sapiéntia quam vires : et vir prudens quam fortis. Audíte ergo, reges, et intellígite, díscite, júdices fínium terræ. Præbéte aures, vos qui continétis multitúdines, et placétis vobis in turbis natiónum : quóniam data est a Dómino potéstas vobis, et virtus ab Altíssimo, qui interrogábit ópera vestra, et cogitatiónes scrutábitur : quóniam, cum essétis minístri regni illíus, non recte judicástis, nec custodístis legem justítiæ, neque secúndum voluntátem Dei ambulástis.

℟. Præbe, fili, cor. 239.

Lectio ij.

HORRENDE et cito apparébit vobis : quóniam judícium durissimum his, qui præsunt, fiet. Exíguo enim concéditur misericórdia : poténtes autem poténter torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persónam cujúsquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujúsquam : quóniam pusíllum et magnum ipse fecit, et æquáliter cura est illi de ómnibus. Fortióribus autem fórtior instat cruciátio.

℟. Inítium sapiéntiæ. 249.

Lectio iij.

AD vos ergo, reges, sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, et non excidátis. Qui enim custodíerint justa juste, justificabúntur : et qui didícerint ista, invénient quid respóndeant. Concupíscite ergo sermónes meos, dilígite illos, et habébitis disciplínam. Clara est, et quæ numquam marcéscit sapiéntia, et fácile vidétur ab his qui díligunt eam, et invenítur ab his qui quærunt illam.

℟. Verbum iníquum. 249.

FERIA QUARTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 7.

SUM quidem et ego mortális homo, símilis ómnibus, et ex génere terréni illíus, qui prior factus est, et in ventre matris figurátus sum caro, decem ménsium témpore coagulátus sum in sánguine, ex sémine hóminis, et delectaménto somni conveniénte. Et ego natus accépi commúnem áerem, et in simíliter factam décidi terram, et primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In involuméntis nutrítus sum, et curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo intróitus est ómnibus ad vitam, et símilis éxitus.

℟. Dómine Pater. 250.

Lectio ij.

PROPTER hoc optávi, et datus est mihi sensus : et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ : et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósum : quóniam omne aurum in comparatióne illíus aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam : quóniam inextinguíbile est lumen illíus.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

VENERUNT autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus. Et lætátus sum in ómnibus : quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam, quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus : quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplinæ dona commendáti.

℟. Quæ sunt. 239.

FERIA QUINTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 9. *c*

QUIS hóminum póterit scire consílium Dei, aut quis póterit cogitáre quid velit Deus? Cogitatiónes enim mortálium tímidæ, et incértæ providéntiæ nostræ. Corpus enim, quod corrúmpitur, ággravat ánimam, et terréna inhabitátio déprimit sensum multa cogitántem. Et diffícile æstimámus quæ in terra sunt, et quæ in prospéctu sunt, invenímus cum labóre. Quæ autem in cœlis sunt, quis investigábit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu déderis sapiéntiam, et míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis : et sic corréctæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris, et quæ tibi placent, didícerint hómines? Nam per sapiéntiam sanáti sunt quicúmque placuérunt tibi, Dómine, a princípio.

℟. In princípio. 248.

Lectio ij. *Cap.* 10.

HÆC illum, qui primus mátus est a Deo orbis terrárum, cum solu set creátus, custodívit, et xit illum a delícto suo, et illi virtútem continéndi ón Ab hac ut recéssit injústi ira sua, per iram hom fratérni depériit. Propter q cum aqua deléret terram návit íterum sapiéntia, per temptíbile lignum justum bérnans. Hæc et in cons nequítiæ cum se natiónes tulíssent, scivit justum et servávit sine queréla Dec in fílii misericórdia fortem stodívit.

℟. Gyrum cœli. 248.

Lectio iij.

HÆC justum a pereúnt ímpiis liberávit fugiént descendénte igne in Pent lim : quibus in testimón nequítiæ fumigabúnda co desérta terra, et incérto pore fructus habéntes árb et incredíbilis ánimæ men stans figméntum salis. Sa tiam enim prætereúntes, tantum in hoc lapsi sunt ignorárent bona, sed et piéntiæ suæ reliquérunt h nibus memóriam, ut in quæ peccavérunt, nec l potuíssent. Sapiéntia autem qui se obsérvant, a dolór liberávit.

℟. Emítte, Dómine. 249.

FERIA SEXTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 13.

VANI autem sunt omnes mines, in quibus non est sciéntia Dei : et de his

videntur bona, non potuérunt intellígere eum qui est, neque opéribus attendéntes agnové-runt quis esset ártifex : sed aut ignem, aut spíritum, aut ci-tátum áerem, aut gyrum stel-lárum, aut nímiam aquam, aut solem et lunam, rectóres or-bis terrárum deos putavérunt. Quorum si spécie delectáti, deos putavérunt : sciant quanto his dominátor eórum specio-sior est. Speciéi enim generá-tor hæc ómnia constítuit.

℣. Da mihi, Dómine. 249.

Lectio ij.

Aut si virtútem et ópera eó-rum miráti sunt, intélli-gant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior est illis : a magni-túdine enim speciéi et creatú-ræ, cognoscibíliter póterit creá-tor horum vidéri. Sed tamen adhuc in his minor est que-réla. Et hi enim fortásse errant, Deum quæréntes, et voléntes invenire. Etenim cum in opé-ribus illíus conversántur, inquí-runt : et persuásum habent, quó-niam bona sunt quæ vidéntur.

℟. Inítium sapiéntiæ. 249.

Lectio iij.

Iterum autem nec his debet ignósci. Si enim tantum po-tuérunt scire, ut possent æ-stimáre sæculum : quómodo hujus Dóminum non facílius invenérunt ? Infelíces autem sunt, et inter mórtuos spes illórum est, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum, aurum et argéntum, artis in-ventiónem, et similitúdines ani-málium, aut lápidem inúti-lem, opus manus antíquæ.

℟. Verbum iníquum. 249.

SABBATO.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 15.

Tu autem, Deus noster, suá-vis et verus es, pátiens, et in misericórdia dispónens óm-nia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdi-nem tuam : et si non pecca-vérimus, scimus, quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est : et scire justítiam et virtútem tuam, radix est immortalitátis.

℟. Dómine Pater. 250.

Lectio ij.

Non enim in errórem indúxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictú-ræ labor sine fructu, effígies sculpta per vários colóres, cu-jus aspéctus insensáto dat con-cupiscéntiam, et díligit mórtuæ imáginis effígiem sine ánima. Malórum amatóres, digni sunt qui spem hábeant in tálibus, et qui fáciunt illos, et qui dí-ligunt, et qui colunt.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

Sed et fígulus mollem terram premens, laborióse fingit ad usus nostros unumquódque vas, et de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, et simíliter quæ his sunt con-trária : horum autem vasórum quis sit usus, judex est fígulus. Et cum labóre vano deum fin-git de eódem luto, ille qui paulo ante de terra factus fúe-rat, et post pusíllum redúcit se unde accéptus est, repe-títus ánimæ débitum quam ha-bébat.

℟. Quæ sunt. 239.

Ad Magnificat, Aña.
Sapiéntia * clámitat in platéis : Si quis diligit sapiéntiam, ad me declinet, et eam invéniet : et cum invénerit, beátus erit, si tenúerit eam.

DOM. IV. AUGUSTI.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 1.

OMNIS sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Arénam maris, et plúviæ guttas, et dies sæculi quis dinumerávit? Altitúdinem cœli, et latitúdinem terræ, et profúndum abyssi, quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, et intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, et ingréssus illíus mandáta ætérna.

℟. In princípio Deus, ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum : * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ij.

RADIX sapiéntiæ cui reveláta est, et astútias illíus quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est, et manifestáta? et multiplicatiónem ingréssus illíus quis intelléxit? Unus est altíssimus Creátor omnípotens, et Rex potens, et metuéndus nimis, sedens super thronum illíus, et dóminans Deus. Ipse creávit illam in Spíritu sancto, et vidit, et dinumerávit, et mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua, et super omnem carnem secúndum datum suum, et præbuit illam diligéntibus se.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi : in omni gente et in omni pópulo primátum ténui : * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iij.

TIMOR Dómini glória, et gloriátio, et lætítia, et coróna exultatiónis. Timor Dómini delectábit cor, et dabit lætítiam, et gáudium, et longitúdinem diérum. Timénti Dóminum bene erit in extrémis, et in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne, et in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ timor Dómini, et cum fidélibus in vulva concreátus est.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret : * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv.

Lib. 1. *c.* 10. *in c.* 1. *Job.*

SUNT nonnúlli qui vitam suam négligunt, et dum transi-

tória áppetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intelléeta contémnunt, nec dolórem séntiunt, nec habére consílium sciunt: cumque supérna, quæ amisérunt, non considerant, esse se (heu míseri!) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt: nequáquam ad contemplatiónem pátriæ ætérnæ desidérii áciem tendunt: sed semetípsos in his, ad quæ projécti sunt, deseréntes, vice pátriæ díligunt exílium quod patiúntur, et in cæcitáte, quam tólerant, quasi in claritáte lúminis exúltant.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

At contra, electórum mentes, dum transitória cuncta nulla esse conspíciunt, ad quæ sint cónditæ exquírunt: cumque eórum satisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipsa inquisitiónis exercitatióne fatigáta, illórum cogitátio in Conditóris sui spe et contemplatióne requiéscit, supérnis intérseri cívibus áppetit, et unusquísque eórum adhuc in mundo córpore pósitus, mente tamen extra mundum surgit: ærúmnam exílii, quam tólerat, deplórat, et ad sublímem pátriam incessántibus se amóris stímulis éxcitat. Cum ergo dolens videt, quam sit ætérnum quod pérdidit, ínvenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percúrrit, et quo magis créscit consílii sciéntia ut peritúra déserat, eo augétur dolor, quod necdum ad mansúra pertíngat.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vj.

Intuendum quoque est, quod nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seípsos rerum evéntibus præcípites déserunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigántur. Nam qui solérter in vitæ consílio figit mentem, caute sese in omni actióne circumspiciéndo consíderat: et ne ex re quæ ágitur, repentínus finis adversúsque surrípiat: hunc prius mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat, ne ab his, quæ agénda sunt, præpédiat formído: ne in his, quæ differénda sunt, præcipitátio impéllat, ne prava per concupiscéntiam apérto bello súperent: ne recta per inánem glóriam insidiándo supplántent.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vij. Dómine Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu maligno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreveréntì et infrunito ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 1. *c*

CORONA sapiéntiæ timor Dómini, replens pacem, et salútis fructum : et vidit, et dinumerávit eam : útraque autem sunt dona Dei. Sciéntiam, et intelléctum prudéntiæ sapiéntia compartiétur : et glóriam tenéntium se exáltat. Radix sapiéntiæ est timére Dóminum : et rami illíus longævi. In thesáuris sapiéntiæ intelléctus, et sciéntiæ religiósitas : execrátio autem peccatóribus sapiéntia.

℟. Ne derelínquas. 239.

Lectio ij.

TIMOR Dómini expéllit peccátum : nam qui sine timóre est, non póterit justificári : iracúndia enim animositátis illíus, subvérsio illíus est. U[sque in tempus sustinébit pa]tiens, et póstea rédditio j[u]cunditátis. Bonus sensus u[s]que in tempus abscóndet verb[a] illíus, et lábia multórum enar[rábunt] sensum illíus. In the[sáuris sapiéntiæ significátio di]sciplínæ : execrátio autem pec[catóri], cultúra Dei. Fili, con[cupíscens sapiéntiam, consérva] justítiam, et Deus præbébi[t] illam tibi.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

SAPIENTIA enim et disciplin[a] timor Dómini : et quod be[neplácitum est illi, fides e[t] mansuetúdo, et adimplébi[t] thesáuros illíus. Ne sis incre[díbilis timóri Dómini : et n[e] accésseris ad illum dúplici cor[de]. Ne fúeris hypócrita i[n] conspéctu hóminum, et no[n] scandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne forte cadas, et addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, et revélet Deus abscónsa tua, et in médio synagógæ elídat te : quóniam accessísti malígne ad Dóminum et cor tuum plenum est dol[o] et fallácia.

℟. Quæ sunt. 239.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 2.

FILI, accédens ad servitúten Dei, sta in justítia et ti[móre], et præpara ániman tuam ad tentatiónem. Déprim[e] cor tuum, et sústine : inclin[a] aurem tuam, et súscipe verb[a] intelléctus : et ne festínes i[n] témpore obductiónis. Sústin[e] sustentatiónes Dei : conjúnge

sústine, ut crescat in
o vita tua.
e, fili. 239.
Lectio ij.
quod tibi applícitum
it, áccipe : et in do-
tine, et in humilitáte
éntiam habe : quóniam
probátur aurum et ar-
hómines vero rece-
in camíno humiliatió-
le Deo, et recuperábit
dírige viam tuam, et
illum. Serva timórem
in illo veterásce.
im sapiéntiæ. 255.
Lectio iij.
ENTES Dóminum, susti-
te misericórdiam ejus :
deflectátis ab illo, ne
Qui timétis Dóminum,
lli : et non evacuábitur
vestra. Qui timétis Dó-
speráte in illum : et
tatiónem véniet vobis
rdia. Qui timétis Dó-
, dilígite illum, et illu-
itur corda vestra. Re-
fílii, natiónes hómi-
et scitóte quia nullus
in Dómino et confú-
Quis enim permánsit
látis ejus, et derelíctus
t quis invocávit eum,
xit illum ?
um iníquum. 255.
ERIA QUARTA.
libro Ecclesiástici.
ectio j. *Cap.* 3.
sapiéntiæ, ecclésia ju-
um ; et nátio illórum,
tia et diléctio. Judícium
idíte, fílii, et sic fácite,
sitis. Deus enim hono-
trem in fíliis : et judí-
atris exquírens, firmá-vit in fílios. Qui díligit Deum, exorábit pro peccátis, et continébit se ab illis, et in oratióne diérum exaudiétur.

℟. Dómine Pater. 256.

Lectio ij.

ET sicut qui thesaurízat, ita et qui honoríficat matrem suam. Qui honórat patrem suum, jucundábitur in fíliis, et in die oratiónis suæ exaudiétur. Qui honórat patrem suum, vita vivet longióre ; et qui obédit patri, refrigerábit matrem : Qui timet Dóminum, honórat paréntes, et quasi dóminis sérviet his qui se genuérunt.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

IN ópere et sermóne, et omni patiéntia, honóra patrem tuum, ut supervéniat tibi benedíctio ab eo, et benedíctio illíus in novíssimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum : maledíctio autem matris eradícat fundaménta. Ne gloriéris in contumélia patris tui : non enim est tibi glória, ejus confúsio. Glória enim hóminis ex honóre patris sui, et dédecus fílii pater sine honóre.

℟. Quæ sunt in. 239.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 3. *c*

ALTIORA te ne quæsíeris, et fortióra te ne scrutátus fúeris : sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, et in plúribus opéribus ejus ne fúeris curiósus. Non est enim tibi necessárium, ea, quæ abscóndita sunt, vidére óculis tuis. In supervácuis rebus noli

scrutári multiplíciter, et in plúribus opéribus ejus non eris curiósus. Plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi. Multos quoque supplantávit suspício illórum, et in vanitáte detínuit sensus illórum.

℟. In princípio. 254.

Lectio ij.

Cor durum habébit male in novíssimo : et qui amat periculum, in illo peribit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus, et pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, et peccátor adjíciet ad peccándum. Synagógæ superbórum non erit sánitas : frutex enim peccáti radicábitur in illis, et non intelligétur.

℟. Gyrum cœli. 254.

Lectio iij.

Cor sapiéntis intellígitur in sapiéntia, et auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sápiens cor et intelligíbile abstinébit se a peccátis, et in opéribus justítiæ succéssus habébit. Ignem ardéntem extínguit aqua, et eleemósyna resístit peccátis, et Deus prospéctor est ejus qui reddit grátiam : méminit ejus in pósterum, et in témpore casus sui invéniet firmaméntum.

℟. Emítte, Dómine. 254.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap. 4.*

Fili, eleemósynam páuperis ne defráudes, et óculos tuos ne transvértas a páupere. Animam esuriéntem ne despéxeris : et non exásperes páuperem in inópia sua. Cor inopis ne afflíxeris : et non prótrahas datum angustiánti. Rogatiónem contribuláti ne abjicias : et non avértas fáciem tuam ab egéno.

℟. Da mihi. 255.

Lectio ij.

Ab ínope ne avértas óculos tuos propter iram : et non relinquas quæréntibus tibi retro maledícere : maledicéntis enim tibi in amaritúdine ánimæ exaudiétur deprecátio illíus : exáudiet autem eum qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito, et presbytero humília ánimam tuam, et magnáto humília caput tuum.

℟. Initium sapiéntiæ. 255.

Lectio iij.

Declina páuperi sine tristítia aurem tuam, et redde débitum tuum, et respónde illi pacífica in mansuetúdine. Líbera eum qui injúriam pátitur de manu supérbi : et non ácide feras in ánima tua. In judicándo esto pupíllis miséricors ut pater, et pro viro matri illórum : et eris tu velut fílius Altíssimi obédiens, et miserébitur tui magis quam mater.

℟. Verbum iníquum. 255.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap. 4. c*

Fili, consérva tempus, et devíta a malo. Pro ánima tua ne confundáris dicere verum. Est enim confúsio addúcens peccátum, et est confúsio addúcens glóriam et grátiam.

Ne accípias fáciem advérsus fáciem tuam, nec advérsus ánimam tuam mendácium. Ne reverreáris próximum tuum in casu suo : nec retíneas verbum in témpore salútis. Non abscóndas sapiéntiam tuam in decóre suo.

℟. Dómine Pater. 256.

Lectio ij.

In lingua enim sapiéntia dignóscitur : et sensus, et sciéntia, et doctrína in verbo sensáti, et firmaméntum in opéribus justítiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo, et de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere. Non confundáris confitéri peccáta tua, et ne subjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem poténtis, nec conéris contra ictum flúvii.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

Pro justítia agonizáre pro ánima tua, et usque ad mortem certa pro justítia, et Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus esse in lingua tua, et inútilis, et remíssus in opéribus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua, evértens domésticos tuos, et ópprimens subjéctos tibi. Non sit porrécta manus tua ad accipiéndum, et ad dandum collécta.

℟. Quæ sunt. 239.

SABBATO

ante Dom. v. Augusti, nisi hæc fuerit propinquior Kalendis Septemb. : quia tunc ista cum sua Hebd. omittitur, et ponitur Aña pro Dñica j. Septemb., ut infra 264.

Ad Magnificat, Aña.

Obsérva, fili, * præcépta patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ, sed liga eam semper in corde tuo.

DOM. V. AUGUSTI.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 5.

Noli atténdere ad possessiónes iníquas, et ne díxeris : Est mihi sufficiens vita : nihil enim próderit in témpore vindíctæ et obductiónis. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui ; et ne díxeris : Quómodo pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris : Peccávi, et quid mihi áccidit triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccátum super peccátum.

℟. In princípio. 254.

Lectio ij.

Et ne dicas : Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur. Misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes convérti ad Dóminum, et ne dífferas de die in diem. Súbito enim véniet ira illíus, et in témpore vindíctæ dispérdet te. Noli ánxius esse in divítiis injústis ; non enim próderunt tibi in die obductiónis et vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, et non eas in omnem viam. Sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua.

℟. Gyrum cœli. 254.

Lectio iij.

Esto firmus in via Dómini, et in veritáte sensus tui et sciéntia, et prosequátur te verbum pacis, et justítiæ. Esto mansuétus ad audiéndum verbum, ut intélligas: et cum sapiéntia próferas respónsum verum. Si est tibi intelléctus, respónde próximo: sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiáris in verbo indisciplináto, et confundáris. Honor et glória in sermóne sensáti, lingua vero imprudéntis subvérsio est ipsíus. Non appelléris susúrro, et lingua tua ne capiáris, et confundáris.

℟. Emítte, Dómine. 254.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Hom. 22. in 2. Cor. 10. in Moral.

Ne tardes convérti ad Dóminum, et ne dífferas de die in diem: nescis enim quid paritúra sit superventúra dies. Perículum enim et metus est in differéndo: salus vero certa ac secúra, si nulla sit dilátio. Virtútem ígitur cole: sic enim, licet júvenis moriáris, secúre discésseris: quod si ad senectútem pervéneris, cum multa facilitáte et nulla moléstia e vita discédes: duplicémque habébis festivitátem, et quod a vitæ malítia abstinúeris, et quod virtútem colúeris. Ne dicas: Erit tempus, quando convérti licébit: verba enim hæc Deum valde exásperant.

℟. Da mihi. 255.

Lectio v.

Curnam, cum ipse tibi ætérna sæcula promísit, tu in præsénti vita laboráre non vis, quæ parva et momentánea est: sed sic ignávus ac dissolútus agis, quasi hac breviórem áliam quamdam inquíras? Nonne illæ quotidiánæ comessatiónes, nonne illæ mensæ, nonne scorta illa, nonne theátra illa, nonne divítiæ illæ testántur inexplébilem malítiæ concupiscéntiam? Cógita bene, quod quóties scortátus es, tóties condemnásti teípsum: peccátum enim ita se habet, ut mox atque patrátum fúerit, senténtiam ferat judex.

℟. Inítium sapiéntiæ. 255.

Lectio vj.

Inebriatus es? ventri indulsísti? rapuísti? siste jam gradum: verte te in divérsum: confitére Deo grátiam, quod non in médiis peccátis te ábstulit: ne quære áliud tibi prorogári tempus ut male operéris. Multi dum male ac vitióse víverent, súbito periérunt, et in maniféstam damnatiónem abiérunt: time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senécta confiteréntur. Quid ígitur? Numquid et tibi dábitur? Fortásse dabit, inquis. Cur dicis, fortásse? Cóntigit aliquóties. Cógita quod de ánima delíberas: proínde étiam de contrário cógita, et dic: Quid autem, si non det? Quid autem si det? inquis. Esto, dat quidem ipse: verúmtamen hoc illo cértius et utílius.

℟. Verbum iníquum. 255.

℟. vij. Dómine Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extollén-

uam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malignum avérte a me, Dómine: aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 7.

Noli fácere mala, et non te apprehéndent. Discéde ab iníquo, et defícient mala abs te. Fili, non sémines mala in sulcis injustítiæ, et non metes ea in séptuplum. Noli quærere a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipse est: et penes regem noli velle vidéri sápiens.

℟. Ne derelínquas. 239.

Lectio ij.

Noli quærere fíeri judex, nisi váleas virtúte irrúmpere iniquitátes: ne forte extiméscas fáciem poténtis, et ponas scándalum in æquitáte tua. Non pecces in multitúdinem civitátis, nec te immíttas in pópulum, neque álliges duplícia peccáta: nec enim in uno eris immúnis. Noli esse pusillánimis in ánimo tuo: exoráre, et fácere eleemósynam ne despícias.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

Ne dicas: In multitúdine múnerum meórum respíciet Deus, et offerénte me Deo altíssimo, múnera mea suscípiet. Non irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ: est enim qui humíliat et exáltat, circumspéctor Deus. Noli aráre mendácium advérsus fratrem tuum: neque in amícum simíliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium: assidúitas enim illíus non est bona. Noli verbósus esse in multitúdine presbyterórum, et non íteres verbum in oratióne tua.

℟. Quæ sunt. 239.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 10.

Judex sápiens judicábit pópulum suum, et principátus sensáti stábilis erit. Secúndum júdicem pópuli, sic et minístr ejus: et qualis rector est civitátis, tales et inhabitántes in ea. Rex insípiens perdet pópulum suum: et civitátes inhabitabúntur per sensum poténtium. In manu Dei potéstas terræ: et útilem rectórem suscitábit in tempus super illam. In manu Dei prospéritas hóminis, et super fáciem scribæ impónet honórem suum.

℟. Præbe, fili. 239.

Lectio ij.

Omnis injúriæ próximi ne memíneris, et nihil agas in opéribus injúriæ. Odíbilis co-

ram Deo est et homínibus supérbia, et execrábilis omnis íniquitas géntium. Regnum a gente in gentem transfértur propter injustítias, et injúrias, et contumélias, et divérsos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid supérbit terra et cinis? Nihil est iníquius quam amáre pecúniam. Hic enim et ánimam suam venálem habet : quóniam in vita sua projécit íntima sua.

℟. Inítium sapiéntiæ. 255.

Lectio iij.

OMNIS potentátus brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum. Brevem languórem præcídit médicus : sic et rex hódie est, et cras moriétur. Cum enim moriétur homo, hereditábit serpéntes, et béstias, et vermes. Inítium supérbiæ hóminis, apostatáre a Deo : quóniam ab eo, qui fecit illum, recéssit cor ejus : quóniam inítium omnis peccáti est supérbia : qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, et subvértet eum in finem. Proptérea exhonorávit Dóminus convéntus malórum, et destrúxit eos usque in finem.

℟. Verbum iníquum. 255.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 13.

QUI tetígerit picem, inquinábitur ab ea : et qui communicáverit supérbo, índuet supérbiam. Pondus super se tollet qui honestióri se commúnicat. Et ditióri te ne sócius fúeris. Quid communicábit cácabus ad ollam? quando enim se collíserint, confringétur.

Dives injúste egit, et frem
pauper autem læsus tacébit
largítus fúeris, assúmet te
si non habúeris, derelínquet
Si habes, convívet tecum,
evacuábit te, et ipse non d
bit super te.

℟. Dómine Pater. 256.

Lectio ij.

HUMILIARE Deo, et exp
manus ejus. Atténde
sedúctus in stultítiam hu
liéris. Noli esse húmilis
sapiéntia tua, ne humili
in stultítiam seducáris. Ad
cátus a potentióre discéde
hoc enim magis te advocá
Ne ímprobus sis, ne imp
gáris : et ne longe sis ab
ne eas in obliviónem. Ne r
neas ex æquo loqui cum il
nec credas multis verbis ill
Ex multa enim loquéla te
bit te, et subrídens inter
bit te de abscónditis t
Immítis ánimus illíus c
servábit verba tua : et
parcet de malítia, et de
culis.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

CAVE tibi, et atténde dili
ter audítui tuo : quón
cum subversióne tua ámb
Audiens vero illa quasi in
mnis vide, et vigilábis. Omni
tua dílige Deum, et ínvoc
lum in salúte tua. Omne áni
díligit símile sibi : sic et o
homo próximum sibi. O
caro ad símilem sibi conju
tur, et omnis homo simili
sociábitur. Si communic
lupus agno aliquándo, sic
cátor justo. Quæ commun
tio sancto hómini ad can

: pars díviti ad páu-

unt in. 239.

ERIA QUINTA.

ibro Ecclesiástici.

ectio j. *Cap.* 14.

vir qui non est lapsus
o ex ore suo, et non
ılátus in tristítia delí-
, qui non hábuit ánimi
tiam, et non éxcidit a
Viro cúpido et tenáci
óne est substántia, et
ívido ad quid aurum?
rvat ex ánimo suo in-
liis cóngregat, et in
líus álius luxuriábitur.
nequam est, cui álii
it? et non jucundábitur
suis.

ncípio. 254.

Lectio ij.

oi ínvidet, nihil est illo
uius, et hæc reddítio
nalítiæ illíus: et si bene
ignoránter, et non vo-
t: et in novíssimo ma-
malítiam suam. Ne-
t óculus lívidi: et avér-
em suam, et despíciens
suam. Insatiábilis ócu-
di in parte iniquitátis:
íbitur, donec consúmat
ns ánimam suam. Ocu-
us ad mala, et non
ır pane, sed índigens
títia erit super mensam

m cœli. 254.

Lectio iij.

i habes, bénefac tecum,
Deo dignas oblatiónes
Memor esto quóniam
on tardat, et testamén-
ferórum quia demon-
est tibi: testaméntum
enim hujus mundi, morte mo-
riétur. Ante mortem bénefac
amíco tuo, et secúndum vires
tuas expórrigens da páuperi.
Non defraudéris a die bono,
et partícula boni doni non te
prætéreat. Nonne áliis relínques
dolóres et labóres tuos in di-
visióne sortis? Da, et áccipe,
et justífica ánimam tuam. Ante
óbitum tuum operáre justítiam:
quóniam non est apud ínferos
invenire cibum.

℟. Emítte, Dómine. 254.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 21.

FILI peccásti? non adjícias íterum: sed et de prístinis deprecáre ut tibi dimittántur. Quasi a fácie cólubri fuge peccáta: et si accésseris ad illa, suscípient te. Dentes leónis, dentes ejus, interficiéntes ánimas hóminum. Quasi rhomphæa bis acúta omnis iníquitas, plagæ illíus non est sánitas. Objurgátio et injúriæ annullábunt substántiam: et domus quæ nimis lócuples est, annullábitur supérbia: sic substántia supérbi eradicábitur.

℟. Da mihi. 255.

Lectio ij.

DEPRECATIO páuperis ex ore usque ad aures ejus pervéniet, et judícium festináto advéniet illi. Qui odit correptiónem, vestígium est peccatóris: et qui timet Deum, convertétur ad cor suum. Notus a longe potens lingua audáci: et sensátus scit labi se ab ipso. Qui ædíficat domum suam impéndiis aliénis, quasi qui cólligit lá-

pides suos in hieme. Stuppa collécta synagóga peccántium, et consummátio illórum flamma ignis.

℟. Inítium sapiéntiæ. 255.

Lectio iij.

VIA peccántium complanáta lapídibus, et in fine illórum ínferi, et ténebræ, et pœnæ. Qui custódit justítiam, continébit sensum ejus. Consummátio timóris Dei, sapiéntia et sensus. Non erudiétur qui non est sápiens in bono. Est autem sapiéntia, quæ abúndat in malo : et non est sensus ubi est amaritúdo. Sciéntia sapiéntis tamquam inundátio abundábit, et consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet.

℟. Verbum iníquum. 255.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 32.

RECTOREM te posuérunt? noli extólli : esto in illis quasi unus ex ipsis. Curam illórum habe, et sic consíde, et omni cura tua explícita recúmbe : ut lætéris propter illos, et ornaméntum grátiæ accípias corónam, et dignatiónem consequáris corrogatiónis. Lóquere, major natu : decet enim te primum verbum diligénti sciéntia, et non impédias músicam.

℟. Dómine Pater. 256.

Lectio ij.

UBI audítus non est, non effúndas sermónem, et importúne noli extólli in sapiéntia tua. Gémmula carbúnculi in ornaménto auri, et comparátio musicórum in convívio vini. Sicut in fabricatióne auri signum est smarágdi, sic númerus musicórum in jucúndo et moderáto vino. Audi tacens, et pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adoléscens lóquere in tua causa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum.

℟. Magna enim. 239.

Lectio iij.

IN multis esto quasi ínscius, et audi tacens simul et quærens. In médio magnatórum non præsúmas : et ubi sunt senes, non multum loquáris. Ante grándinem præíbit coruscátio : et ante verecúndiam præíbit grátia, et pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et hora surgéndi non te trices : præcúrre autem prior in domum tuam, et illic avocáre, et illic lude, et age conceptiónes tuas, et non in delíctis et verbo supérbo. Et super his ómnibus benedícito Dóminum, qui fecit te, et inebriántem te ab ómnibus bonis suis.

℟. Quæ sunt. 239.

SABBATO

proximo Kalendis Sept.

Ad Magnificat, Aña.

Cum audísset Job * nuntiórum verba, sustínuit patiénter, et ait : Si bona suscépimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

IN DOMINICIS

PER ORDINEM DISPOSITÆ, A III. USQUE AD XVI. POST PENT.

NICA III. POST PENT.
Oratio.
RECTOR in te sperántium, eus, sine quo nihil est im, nihil sanctum: mul- super nos misericórdiam : ut, te rectóre, te duce, anseámus per bona tem- a, ut non amittámus a. Per Dóminum.
éctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio vij. *Cap.* 15.
o témpore: Erant appro- nquántes ad Jesum publi- et peccatóres, ut audí- llum. Et réliqua.
milía sancti Gregórii, Papæ.
m. 34. in Evangelia.
ISTIS in lectióne evangé- ica, fratres mei, quia tóres et publicáni acces- t ad Redemptórem no- : et non solum ad collo- lum, sed étiam ad con- ndum recépti sunt. Quod tes Pharisæi dedignáti Ex qua re collígite, quia justítia compassiónem ha- falsa justítia dedignatió- quamvis et justi sóleant peccatóribus dedignári. Sed áliud est quod ágitur typo supérbiæ, áliud quod zelo disciplínæ.

Lectio viij.

DEDIGNANTUR étenim, sed non dedignántes: despérant, sed non desperántes: persecutiónem cómmovent, sed amántes: quia etsi foris increpatiónes per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per charitátem servant. Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque quos córrigunt: melióres exístimant eos quoque, quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos.

Lectio ix.

AT contra, hi qui de falsa justítia superbíre solent, céteros quosque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt: quo se peccatóres esse non credunt, eo detérius peccatóres fiunt. De quorum profécto número Pharisæi exstíterant, qui dijudicántes Dóminum quod peccatóres susciperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri

erant, ita ut ægros se esse nescírent, quátenus quod erant agnóscerent, cœléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Quis ex vobis * homo, qui habet centum oves, et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonaginta novem in desérto, et vadit ad illam quæ períerat, donec invéniat eam? allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Quæ múlier * habens drachmas decem, et si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quærit diligénter donec invéniat?

DOMINICA IV. POST PENT.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur: et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 5.

In illo témpore: Cum turbæ irrúerent in Jesum, ut audirent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 4. in Luc. cap. 5. *prope finem libri.*

Ubi Dóminus multis impartívit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco pótuit ab stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebántur: stagnum occúrrit, urgébant: et ídeo ascéndit in Petri navim. Hæc est illa navis, quæ adhuc secúndum Matthæum flúctuat, secúndum Lucam replétur píscibus: ut et princípia Ecclésiæ fluctuántis, et posterióra exuberántis agnóscas. Pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc discípulis Christus dormit, hic præcipit: dormit enim tépidis, perféctis vígilat.

Lectio viij.

Non turbátur hæc navis, in qua prudéntia návigat, abest perfídia, fides aspirat. Quemádmodum enim turbári póterat, cui præerat is, in quo Ecclésiæ firmaméntum est? Illic ergo turbátio, ubi módica fides: hic secúritas, ubi perfécta diléctio. Et si áliis imperátur ut laxent rétia sua, soli tamen Petro dícitur: Duc in altum: hoc est, in profúndum disputatiónum. Quid enim tam altum, quam altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Fílium, et professiónem divínæ generatiónis assúmere? Quam licet mens non queat humána plene ratiónis investigatióne comprehéndere, fídei tamen plenitúdo compléctitur.

Lectio ix.

Nam etsi non licet mihi scire quemádmodum natus sit, non licet tamen nescíre quod natus sit. Sériem generatiónis ignóro, sed auctórem generatiónis agnósco. Non interfúimus cum ex Patre Dei Fílius nascerétur: sed interfúimus

Patre Dei Filius diceré-
Deo non crédimus, cui
ıs? Omnia enim quæ
ıs, vel visu crédimus,
tu. Visus sæpe fállitur,
in fide est.
n laudámus. 14.
Benedictus, Aña.
ens Jesus * in navim,
ns docébat turbas, alle-

Magnificat, Aña.
tor, * per totam no-
aborántes nihil cépi-
n verbo autem tuo la-
ete.

ICA V. POST PENT.

Oratio.

, qui diligéntibus te bo-
invisibília præparásti :
córdibus nostris tui
afféctum; ut te in óm-
et super ómnia dili-
, promissiónes tuas,
mne desidérium súpe-
consequámur. Per Dó-
nostrum.

tio sancti Evangélii
cúndum Matthæum.

ectio vij. *Cap.* 5. *c*

tempore : Dixit Jesus
pulis suis : Nisi abun-
justitia vestra plus
Scribárum, et Pharisæó-
non intrábitis in regnum
m. Et réliqua.

ilía sancti Augustíni,
Epíscopi.

1. *de Serm. Domini in monte, cap.* 9.

ɪᴀ Pharisæórum est, ut
occídant : justítia eó-
ui intratúri sunt in re-
cœlórum, ut non ira-
r sine causa. Mínimum
o non occídere : et qui illud sólverit, mínimus vocábitur in regno cœlórum. Qui autem illud impléverit, ut non occídat, non contínuo magnus erit, et idóneus regno cœlórum : sed tamen ascéndit áliquem gradum : perficiétur autem, si nec irascátur sine causa : quod si perfécerit, multo remótior erit ab homicídio. Quaprópter qui docet ut non irascámur, non solvit legem ne occidámus, sed implet pótius : ut et foris dum non occídimus, et in corde dum non iráscimur, innocéntiam custodiámus.

Lectio viij.

Gradus ítaque sunt in istis peccátis : ut primo quisque irascátur, et eum motum retíneat corde concéptum. Jam si extórserit vocem indignántis ipsa commótio, non significántem áliquid, sed illum ánimi motum ipsa eruptióne testántem, qua feriátur ille, cui iráscitur, plus est útique, quam si surgens ira siléntio premerétur. Si vero non solum vox indignántis audiátur, sed étiam verbum, quod jam certam ejus vituperatiónem, in quem profértur, desígnet et notet : quis dúbitet, ámplius hoc esse, quam si solus indignatiónis sonus ederétur?

Lectio ix.

Vide nunc étiam tres reátus, judícii, concílii, et gehénnæ ignis. Nam in judício adhuc defensióni datur locus. In concílio autem, quamquam et judícium esse sóleat, tamen quia interésse áliquid hoc loco fatéri cogit ipsa distínctio, vidétur

ad concílium pertinére senténtiæ prolátio : quando non jam cum ipso reo ágitur, utrum damnándus sit : sed inter se, qui júdicant, cónferunt quo supplício damnári opórteat, quem constat esse damnándum. Gehénna vero ignis nec damnatiónem habet dúbiam, sicut judícium; nec damnáti pœnam, sicut concílium : in gehénna quippe ignis, certa est damnátio, et pœna damnáti.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Audístis * quia dictum est antíquis : Non occídes; qui autem occíderit, reus erit judício.

Ad Magnificat, Aña.

Si offers * munus tuum ad altáre, et recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo : et tunc véniens ófferes munus tuum, allelúia.

DOMINICA VI. POST PENT.

Oratio.

Deus virtútum, cujus est totum quod est óptimum : ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augméntum; ut, quæ sunt bona, nútrias, ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódias. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 8.

In illo témpore : Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis : Miséreor super turbam : quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 6. *in Lucæ c.* 9.

Posteaquam illa, quæ Ecclésiæ typum accépit, a fluxu curáta est sánguinis, posteáquam Apóstoli ad evangelizándum regnum Dei sunt destináti, grátiæ cœléstis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiátur, advérte. Non otiósis, non in civitáte, quasi in synagóga, vel sæculári dignitáte residéntibus, sed inter desérta quæréntibus Christum. Qui enim non fastídiunt, ipsi excipiúntur a Christo, et cum ipsis lóquitur Dei Verbum, non de sæculáribus, sed de regno Dei. Et si qui corporális gerunt úlcera passiónis, his medicínam suam libénter indúlget.

Lectio viij.

Consequens ígitur erat, ut quos a vúlnerum dolóre sanáverat, eos alimóniis spiritálibus a jejúnio liberáret. Itaque nemo cibum áccipit Christi, nisi fúerit ante sanátus : et illi qui vocántur ad cœnam, prius vocándo sanántur. Si claudus fuit, gradiéndi facultátem, ut veníret, accépit : si lúmine oculórum privátus, domum útique Dómini, nisi refúsa luce, intráre non pótuit.

Lectio ix.

Ubique ígitur mystérii ordo servátur, ut prius per remissiónem peccatórum vulnéribus medicína tribuátur, post

. mensæ cœléstis exú-
quamquam nondum
bus hæc turba reficiá-
ıéntis, neque Christi
et sánguine jejúna so-
fídei corda pascántur.
inquit, vos potávi, non
ondum enim poterátis,
adhuc quidem potéstis.
ım lactis quinque sunt
esca autem solídior,
est Christi; potus ve-
ior, sanguis est Dó-

n laudámus. 14.
Benedictus, Aña.
rba multa * esset cum
ec habérent quod man-
t, convocátis discípulis,
: Miséreor super tur-
quia ecce jam tríduo
t me, nec habent quod
ent, allelúia.
Magnificat, Aña.
r * super turbam : quia
n tríduo sústinent me,
ent quod mandúcent :
nísero eos jejúnos, defí-
via, allelúia.
ICA VII. POST PENT.
Oratio.
cujus providéntia in
dispositióne non fálli-
e súpplices exorámus;
. cuncta submóveas, et
ıobis profutúra concé-
r Dóminum.
tio sancti Evangélii
úndum Matthæum.
ctio vij. *Cap.* 7. c
témpore : Dixit Jesus
ulis suis : Atténdite a
rophétis, qui véniunt
in vestiméntis óvium,
cus autem sunt lupi ra-
Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.
In Comm. in Matth. c. 7.

BLANDIMENTA verbórum, et mansuetúdinis simulatiónem ádmonet fructu operatiónis expéndi oportére; ut non qualem quis verbis réferat, sed qualem se rebus efficiat, spectémus : quia in multis vestitu óvium rábies lupína contégitur. Ergo ut spinæ uvas, ut tríbuli ficus non génerant, et ut iníquæ árbores utília poma non áfferunt : ita ne in istis quidem consístere docet boni óperis effectum, et idcirco omnes cognoscéndos esse de frúctibus. Regnum enim cœlórum sola verbórum officia non óbtinent : neque qui díxerit : Dómine, Dómine, heres illíus erit.

Lectio viij.

QUID enim mériti est Dómino dícere, Dómine? Numquid Dóminus non erit, nisi fúerit dictus a nobis? Et quæ officii sánctitas est, nóminis nuncupátio, cum cœléstis regni iter obediéntia pótius voluntátis Dei, non nuncupátio repertúra sit? Multi mihi dicent in illa die : Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus? Etiam nunc pseudoprophetárum frauduléntiam, et hypocritárum simulaménta condémnat, qui glóriam sibi ex verbi virtúte præsúmunt, in doctrínæ prophetía, et dæmoniórum fuga, et istiúsmodi óperum virtútibus.

Lectio ix.

ATQUE hinc sibi regnum cœlórum pollicéntur : quasi vero eórum áliquid próprium

sit, quæ loquúntur, aut fáciunt, et non ómnia virtus Dei invocáta perfíciat : cum doctrínæ sciéntiam léctio ásserat, dæmónia Christi nomen exágitet. De nostro ígitur est beáta illa ætérnitas promerénda, præstandúmque est áliquid ex próprio, ut bonum velímus, malum omne vitémus, totóque afféctu præcéptis cœléstibus obtemperémus, ac tálibus offíciis cógniti Deo simus : agamúsque pótius quod vult, quam quod potest, gloriémur, repúdians eos ac repéllens, quos a cognitióne sua ópera iniquitátis avérterint.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Atténdite * a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces : a frúctibus eórum cognoscétis eos, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Non potest arbor * bona fructus malos fácere, nec arbor mala fructus bonos fácere : omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur, allelúia.

DOMINICA VIII. POST PENT.

Oratio.

Largire nobis, quæsumus Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi : ut, qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 16.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum : et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Ep. 151. *ad Algas.*, *q.* 6. *t.* 3.

Si dispensátor iníqui mammónæ dómini voce laudátur, quod de re iníqua sibi justítiam præparárit; et passus dispéndia dóminus laudat dispensatóris prudéntiam, quod advérsus dóminum quidem fraudulénter, sed pro se prudénter égerit : quanto magis Christus, qui nullum damnum sustinére potest, et pronus est ad cleméntiam, laudábit discípulos suos, si in eos, qui creditúri sibi sunt, misericórdes fúerint?

Lectio viij.

Deinque post parábolam íntulit : Et ego vobis dico, Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Mammóna autem non Hebræórum, sed Syrórum lingua divítiæ nuncupántur, quod de iniquitáte colléctæ sint. Si ergo iníquitas bene dispensáta vértitur in justítiam : quanto magis sermo divínus, in quo nulla est iníquitas, qui et Apóstolis créditus est, si bene fúerit dispensátus, dispensatóres suos levábit in cœlum?

Lectio ix.

Quam ob rem séquitur : Qui fidélis est in mínimo, hoc est, in carnálibus, et in multis fidélis erit, hoc est, in spirituálibus. Qui autem in parvo iníquus est, ut non det frá-

tribus ad uténdum, quod a Deo pro ómnibus est creátum; iste et in spirituáli pecúnia dividénda iníquus erit, ut non pro necessitáte, sed pro persónis doctrínam Dómini dívidat. Si autem, inquit, carnáles divítias, quæ labúntur, non bene dispensátis, veras æternásque divítias doctrínæ Dei quis credet vobis?

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Ait dóminus víllico: * Quid hoc áudio de te? redde ratiónem villicatiónis tuæ, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Quid fáciam, * quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? fódere non váleo, mendicáre erubésco: scio quid fáciam, ut cum amótus fúero a villicatióne, recípiant me in domos suas.

DOMINICA IX. POST PENT.

Oratio.

Pateant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19. *f*

In illo témpore: Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovísses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom 39. *in Evangelia.*

Quod a flente Dómino illa Jerosolymórum subvérsio descríbitur, quæ a Vespasiáno et Tito, románis Princípibus, facta est, nullus qui históriam eversiónis ejúsdem legit, ignórat. Románi étenim Príncipes denuntiántur, cum dícitur: Quia vénient dies in te, et circúmdabunt te inimíci tui vallo. Hoc quoque quod ádditur: Non relínquent in te lápidem super lápidem: étiam jam ipsa ejúsdem civitátis transmigrátio testátur: quia dum nunc in eo loco constrúcta est, ubi extra portam fúerat Dóminus crucifíxus, prior illa Jerúsalem, ut dícitur, fúnditus est evérsa.

Lectio viij.

Cui ex qua culpa eversiónis suæ pœna fúerit illáta, subjúngitur: Eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Creátor quippe hóminum per incarnatiónis suæ mystérium hanc visitáre dignátus est: sed ipsa timóris et amóris illíus recordáta non est. Unde étiam per Prophétam in increpatióne cordis humáni aves cœli ad testimónium deducúntur, dum dícitur: Milvus in cœlo cognóvit tempus suum, turtur, et hirúndo, et cicónia custodiérunt tempus advéntus sui; pópulus autem meus non cognóvit judícium Dómini.

Lectio ix.

Flevit étenim prius Redémptor ruínam pérfidæ civitátis, quam ipsa sibi cívitas

non cognoscébat esse ventúram. Cui a flente Dómino recte dícitur : Quia si cognovísses et tu : subáudi, fleres, quæ modo, quia nescis quod ímminet, exúltas. Unde et súbditur: Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptátibus daret, et ventúra mala non prospíceret, in die sua, quæ ad pacem esse ei póterant, habébat.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Cum appropinquáret * Dóminus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, et dixit : Quia si cognovísses et tu : quia vénient dies in te, et circúmdabunt te inimíci tui vallo, et circúmdabunt te, et coangustábunt te úndique, et ad terram prostérnent te : eo quod non cognovísti tempus visitatiónis tuæ, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Scriptum est * enim: Quia domus mea domus oratiónis est cunctis géntibus : vos autem fecístis illam spelúncam latrónum : et erat quotídie docens in templo.

DOMINICA X. POST PENT.

Oratio.

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas : multíplica super nos misericórdiam tuam; ut ad tua promíssa curréntes, cœléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 18. *b*

In illo témpore : Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam justi, et aspernabántur céteros, parábolam istam : Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent : unus Pharisæus, et alter publicánus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 36. *de Verb. Dñi.*

Diceret saltem Pharisæus : Non sum sicut multi hómines. Quid est, Céteri hómines nisi omnes præter ipsum ? Ego, inquit, justus sum, céteri peccatóres. Non sum sicut céteri hómines, injústi, raptóres, adúlteri. Et ecce tibi ex vicíno publicáno majóris tumóris occásio. Sicut, inquit, publicánus iste. Ego, inquit, solus sum: iste de céteris est. Non sum, inquit, talis qualis iste per justítias meas, quibus iníquus non sum.

Lectio viij.

Jejuno bis in sábbato : décimas do ómnium quæ possídeo. Quid rogáverit Deum, quære in verbis ejus, nihil invénies. Ascéndit oráre, nóluit Deum rogáre, sed se laudáre. Parum est non Deum rogáre; sed se laudáre : ínsuper et rogánti insultáre. Publicánus autem de longínquo stabat, et Deo tamen ipse appropinquábat : cordis consciéntia eum removébat, píetas applicábat. Publicánus autem de longínquo stabat, sed Dóminus eum de propínquo attendébat.

Lectio ix.

Excelsus enim Dóminus, et humília réspicit : excélsos autem, qualis erat ille Pharisæus, a longe cognóscit. Excélsa quidem Deus a longe cognó-

it, sed non ignóscit. Adhuc
di humilitátem publicáni.
rum est, quia de longínquo
abat; nec óculos suos ad cœ-
m levábat : ut aspicerétur,
n aspiciébat : respícere sur-
m non audébat : premébat
nsciéntia, spes sublevábat.
dhuc audi : Percutiébat pe-
us suum. Pœnas a seípso exi-
ébat : proptérea Dóminus
nfiténti parcébat. Percutiébat
ectus suum, dicens : Dómine,
opítius esto mihi peccatóri.
cce qui rogat. Quid miráris,
Deus ignóscit, quando ipse
nóscit?
e Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

ans a longe * publicánus, no-
bat óculos ad cœlum leváre,
d percutiébat pectus suum,
cens : Deus, propítius esto
ihi peccatóri.

Ad Magnificat, Aña.

escéndit * hic justificátus in
mum suam ab illo : quia
nnis qui se exáltat, humiliá-
tur, et qui se humíliat, exal-
bitur.

OMINICA XI. POST PENT.

Oratio.

MNIPOTENS sempitérne Deus, qui abundántia pietátis æ et mérita súpplicum ex-
dis et vota : effúnde super
s misericórdiam tuam; ut
mittas quæ consciéntia mé-
it, et adjícias quod orátio
n præsúmit. Per Dóminum
strum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap. 7. d*

illo témpore : Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 10. l. 1. in Ezech. ante medium.

QUID est, quod Creátor ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, et éxpuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecísset dæmónium, dixit : Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur : Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas míttere, est per dona Spíritus sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

Lectio viij.

QUID est vero, quod éxpuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspíciens in cœlum, ingémuit : non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat : sed nos ad eum gémere, qui cœlo præsidet, dócuit : ut et aures

nostræ per donum Spíritus sancti aperíri, et lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio ix.

Cui mox, Ephphetha, id est, adaperíre, dícitur; et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul dúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur : ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi bene ádditur : Et loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndo fécerit quæ loquéndo ádmonet esse faciénda.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Cum transísset Dóminus * fines Tyri, surdos fecit audíre, et mutos loqui.

Ad Magnificat, Aña.

Bene ómnia fecit, * et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

DOMINICA XII. POST PENT.

Oratio.

Omnipotens et místericors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur : tribue, quæsumus, nobis; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10. *d*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi Prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lib. 3. *c.* 43. *in Lucæ* 10.

Non óculi Scribárum et Pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére, sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur : Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus et se et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exultávit ut vidéret diem Christi : et vidit, et gavísus est. Isaías quoque, et Michæas, et multi álii Prophétæ vidérunt glóriam Dómini : qui et proptérea Vidéntes sunt appelláti : sed hi omnes a longe aspiciéntes et salutántes, per spéculum et in ænígmate vidérunt.

Lectio viij.

Apostoli autem in præsentiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quæcúmque voluíssent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos Prophétas et reges dicit, Matthæus apértius Prophétas et justos appéllat. Ipsi sunt enim reges magni : quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt.

Lectio ix.

Et ecce quidam Legisperítus surréxit, tentans eum, et dicens : Magíster, quid facién-

vitam ætérnam possidébo? gisperítus, qui de vita ætér- Dóminum tentans intérro- t, occasiónem, ut reor, ten- ndi de ipsis Dómini sermó- bus sumpsit, ubi ait: Gau- te autem quod nómina vestra ripta sunt in cœlis. Sed ipsa a tentatióne declárat, quam ra sit illa Dómini conféssio, a Patri lóquitur: Quod abs- ndísti hæc a sapiéntibus, et udéntibus, et revelásti ea rvulis.

e Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

agíster, * quid faciéndo vi- m ætérnam possidébo? At e dixit ad eum: In lege uid scriptum est? quómodo gis? Díliges Dóminum Deum um ex toto corde tuo, alle- ia.

Ad Magnificat, Aña.

omo quidam * descendébat b Jerúsalem in Jéricho, et ín- idit in latrónes, qui étiam de- oliavérunt eum, et, plagis npósitis, abiérunt, semivívo elicto.

OMINICA XIII. POST PENT.

Oratio.

MNIPOTENS sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et haritátis augméntum: et ut nereámur ássequi quod pro- nittis, fac nos amáre quod æcipis. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 17. *c*

IN illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, trans- bat per médiam Samaríam et alilæam. Et cum ingrederétur uoddam castéllum, occurré- runt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

L. 2. quæst. Ev. c. 40.

DE decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait: Ite, osténdite vos sacerdótibus; quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut, cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenitur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit: Vade, osténde te sacerdótibus, et offer pro te sacrifícium, quod præcépit Moyses, in testimónium illis. Quæréndum ígitur est, quid ipsa lepra signíficet: non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum.

Lectio viij.

LEPROSI ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fídei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscóndunt imperítiam suam, sed pro summa perítia próferunt in lucem, et jactántia sermónis osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne vel narratióne hóminis, tamquam in unius córporis colóre apparéntia, signíficant lepram, tamquam veris falsísque colórum fucis humána córpora variántem atque maculántem.

Lectio ix.

Hi autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut, si fieri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent: sicut isti decem stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes : Jesu præcéptor, miserére nostri. Nam et quod præceptórem vocant, quo nómine néscio utrum quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli, satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Cum transíret Jesus * quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi : qui stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes : Jesu præcéptor, miserére nostri.

Ad Magnificat. Aña.

Unus autem * ex illis, ut vidit quod mundátus est, regréssus est cum magna voce magníficans Deum, allelúia.

DOMINICA XIV. POST PENT.

Oratio.

Custodi, Dómine, quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua : et, quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 6. *c*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et re.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, cap. 14.

Nemo potest duóbus dómini servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est quod consequénter expónit dicens : Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt, nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cum dicit : Non potéstis Deo servíre et mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen : nam lucrum Púnice mammon dícitur.

Lectio viij.

Sed qui servit mammónæ, illi útique servit qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est, Deum : aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ : sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, et non eum díligit. Quis enim est qui díligat diábolum ? sed tamen pátitur.

Lectio ix.

Ideo, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis : neque córpori vestro quid induátis : ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et

conquiréndа , nostra
eátur intentio , cum
quasi misericórditer
ır : id est, ut cum
e alícui vidéri vólu-
ıostrum emoluméntum
ıs, quam illíus utilitá-
ndámus; et ídeo nobis
lcámur peccáre, quia
érflua, sed necessária
ıæ cónsequi vólumus.
n laudámus. 14.
Benedictus. Aña.
llíciti esse, * dicéntes :
ınducábimus, aut quid
? scit enim Pater ve-
ıid vobis necésse sit,

Magnificat. Aña.
primum * regnum Dei,
am ejus, et hæc ómnia
ur vobis, allelúia.

CA XV. POST PENT.

Oratio.

IAM tuam, Dómine,
rátio continuáta mun-
ıúniat : et, quia sine
otest salva consístere,
per múnere guberné-
Dóminum.
io sancti Evangélii
cúndum Lucam.
ctio vij. *Cap. 7. b*
témpore : Ibat Jesus
vitátem, quæ vocátur
t ibant cum eo discí-
, et turba copiósa. Et

ía sancti Augustíni,
Epíscopi.
44. *de Verbis Domini.*
ivene illo resuscitáto
isa est mater vídua : de
us in spíritu quotídie
s gaudet mater Ecclé-
quidem mórtuus erat
IVA.

córpore : illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur : illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret : Surge, qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

Lectio viij.

TRES autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia quæ fecit scripta sunt. Joánnes hoc dixit : Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat : sed ut illa quæ faciébat mira essent vidéntibus, [illegible] essent intelligéntibus.

Lectio ix.

QUEMADMODUM qui [illegible] litteras in códice [illegible] pto, et non [illegible] laudat quidem [illegible] num, admírans [illegible] túdinem : sed [illegible] quid índicent [illegible] scit; et [illegible] mente [illegible] tem et [illegible]

capit intelléctum : ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere, quod, qui non dídicit, non potest : ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum, quia facta sunt : álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus. Aña. Ibat Jesus * in civitátem vocátur Naim : et ecce de ctus efferebátur fílius úr matris suæ.

Ad Magnificat. Aña Prophéta magnus * surréx nobis, et quia Deus visi plebem suam.

DOMINICA XVI. POST PE

Oratio.

TUA nos, quæsumus Dñe, tia semper et prævéniat, quátur: ac bonis opéribus júg præstet esse inténtos. Per Dñ

SANCTORUM.

FESTA MAJI.

[...] die non impedita di[...]ficium Defunct.

DIE IV. MAJI.

[...]sto S. Monicæ Viduæ.

Duplex.

[...]a de Com. nec Virg. [...]t. xcij. præter seq.

Oratio.

[...], mœréntium consolá[...], et in te sperántium [...]qui beátæ Mónicæ pias [...]s in conversióne fílii [...]gustíni misericórditer [...]ti : da nobis utriúsque [...]itu, peccáta nostra de[...], et grátiæ tuæ indul[...] invenire. Per Dómi[...]

[...]Nocturno Lectiones de [...]a occurrente.

[...]secundo Nocturno.

Lectio iv.

[...]ca, sancti Augustíni du[...]citer mater, quia eum [...]do, et cœlo péperit, [...] mórtuo, quem sene[...]onféctum Jesu Christo [...]vit, castam et opéribus [...]órdiæ exércitam vidui[...]gébat : in assíduis vero [...]n oratiónibus pro fílio, [...] Manichæórum sectam [...]at, lácrymas effundé[...]uem étiam Mediolánum [...]est, ubi ipsum frequén[...]tabátur, ut ad Epíscopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus, et privátis collóquiis cathólicæ fídei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Mox in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitíssent, íncidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens, Pónite hic matrem vestram : tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Nona autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in Ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est : quod póstea, Martíno Quinto Summo Pontífice, Romam translátum, in Ecclésia sancti Augustíni honoríﬁce cónditum est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Ex l. 9. Conf. cap. 12.

SUBDIT vero Augustínus, de matris morte dísserens: Neque enim decére arbitrabámur funus illud quéstubus lacrymósis gemitibúsque celebráre, quia illa nec mísere, nec omníno moriebátur; hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibúsque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancíllam tuam; conversationémque ejus piam in te, et sanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbito destitútus sum, et líbuit flere de illa et pro illa: et si quis peccátum invénerit, flevísse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis víverem, non irrídeat: sed pótius, si est grandi charitáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ibat Jesus, ut supra Dñica xv. post Pentec. 277.

DIE V. MAJI.

In Festo S. Pii V., Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlv. præter seq.

In Hymno. Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

DEUS, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus deféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis, ut, ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PIUS in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, et reguláris observántiæ ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ vero, ac theologíæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit: multásque civitátes, non sine vitæ discrímine, ab hæresi tunc grassánte immúnes servávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

ulo Quarto, cui ob exí-
ias virtútes charíssimus
ad Nepesínum et Sutrí-
Episcopátum promótus,
biénnium inter Romá-
clésiæ Presbyteros Cardi-
adscríptus fuit. Tum ad
iam Montis Regális in
inis a Pio Quarto trans-
cum plures in eam
irrepsísse cognovisset,
diœcésim lustrávit, re-
compósitis, Romam
is, gravíssimis expedién-
gótiis applicátus, quod
erat, Apostólica liber-
constántia decernébat.
autem Pio, præter
n expectatiónem eléctus
ex, nihil in vitæ ratióne,
exterióri hábitu im-
t. Fuit in eo religiónis
ándæ perpétuum stú-
in ecclesiástica disci-
estituénda indeféssus la-
n exstirpándis erróribus
vigilántia, in subleván-
éntium necessitátibus in-
ns beneficéntia, in Sedis
licæ júribus vindicándis
invíctum.

i adjutórium super po-
, et exaltávi eléctum de
nea: * Manus enim mea
bitur ei. ℣. Invéni Da-
vum meum, óleo sancto
nxi eum. Manus.

Lectio vj.

um Turcárum tyránnum,
ltis elátum victóriis, in-
comparáta classe, ad
das ínsulas non tam ar-
uam fusis ad Deum pré-
devícit. Quam victóriam
hora, qua obténta fuit, Deo reveláte, cognóvit, suísque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem molirétur, in gravem morbum íncidit, et acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devéniens, cum Sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte Undécimo Pontífice Máximo Sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evangelium, Homo péregre, de Communi. lij.

DIE VI. MAJI.

In Festo S. Joannis ante portam Latinam.

Duplex majus

Omnia de Com. Apost. ij. præter sequentia.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Aña. In ferventis ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia, illæsus exívit.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta quæsumus; ut beáti Joánnis, Apóstoli tui et Evangelístæ, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis, Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 1.

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et sociétas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ij.

Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulamus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad invicem, et sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iij. *Cap.* 2.

Filioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cháritas Dei perfécta est, et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: *

ábitur enim vobis in illa hora, uid loquámini. ℣. Non enim os estis qui loquímini : sed píritus Patris vestri, qui ló-uitur in vobis. Dábitur. Gló-ia Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi, Presbyteri, contra Joviniánum.

Lectio iv. *Lib.* 1.

JOANNES Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mí-imus natu tráditur fuísse in-er Apóstolos, et quem fides hristi vírginem repérerat, irgo permánsit : et ídeo plus mátur a Dómino, et recúm-it super pectus Jesu : et quod etrus, qui uxórem habúerat, iterrogáre non audet, illum ogat ut intérroget : et post esurrectiónem nuntiánte Ma-a Magdaléne, quod Dóminus esurrexísset, utérque cucúrrit d sepúlchrum, sed ille præ-énit : cumque essent in navi, piscaréntur in lacu Genésa-eth, Jesus stabat in líttore, ec sciébant Apóstoli quem vi-érent : solus virgo vírginem gnóscit, et dicit Petro : Dó-inus est.

℟. Vidi conjúnctos viros ha-éntes spléndidas vestes, et ngelus Dómini locútus est ad e, dicens : * Isti sunt viri ancti facti amíci Dei. ℣. Vidi ngelum Dei fortem, volán-em per médium cœlum, voce agna clamántem, et dicén-em. Isti.

Lectio v.

FUIT autem Joánnes et Apó-stolus, et Evangelísta, et rophéta. Apóstolus, quia ripsit ad Ecclésias ut magí-ster : Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, ex-cépto Matthæo, álii ex duóde-cim Apóstoli non fecérunt : Prophéta, vidit enim in Pat-mos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno Príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocaly-psim infiníta futurórum mysté-ria continéntem. Refert autem Tertulliánus quod Romæ mis-sus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

℟. Beáti estis cum maledíxe-rint vobis hómines, et perse-cúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hó-mines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tam-quam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

SED et ipsum ejus Evangé-lium multum distat a cæte-ris. Matthæus quasi de hómine íncipit scríbere, Liber genera-tiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham : Lucas a sacer-dótio Zacharíæ : Marcus a pro-phetía Malachíæ, et Isaíæ. Pri-mus habet fáciem hóminis, propter genealogíam : secún-dus fáciem vítuli, propter sa-cerdótium : tértius fáciem leó-nis, propter vocem clamántis in desérto, Paráte viam Dómi-ni, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áqui-la ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pérvenit, di-

cens : In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. ℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna :* Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 20. *c*

In illo témpore : Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 3. *Com. in Matth. c.* 20.

Unde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut cum Dóminus díxerit : Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum, et Scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum : et ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis ? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus : Et tértia die resúrget : putávit eum múlier post resurrectiónem íllico regnatúrum, et hoc, quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum : et aviditáte femínea præséntia cupit, ímmemor futurórum.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Mater póstulat, et Dóminus discípulis lóquitur ; intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum ? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud : Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo : Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix : Pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Quæritur quómodo cálicem martyrii fílii Zebedæi, Jacóbus vidélicet et Joánnes, bíberint : cum Scriptúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus ecclesiásticas histórias, in quibus fertur, quod

propter martyrium sit
in ferventis ólei dólium,
ad suscipiéndam coró-
Christi athléta procésse-
statímque relegátus in
s ínsulam sit : vidébi-
martyrio ánimum non
e, et bibísse Joánnem
n confessiónis, quem et
ieri in camíno ignis bi-
, licet persecútor non
sánguinem.
m laudámus. 14.

DIE VII. MAJI.

o S. Stanislai, Episcopi
et Martyris.

Duplex.

ia de Communi unius
xviij. præter seq.

Oratio.

, pro cujus honóre glo-
ósus Póntifex Stanisláus
impiórum occúbuit :
, quæsumus ; ut omnes,
s implórant auxílium,
nis suæ salutárem con-
tur efféctum. Per Dó-
n.

Nocturno Lectiones de
ra occurrente.

secundo Nocturno.

Lectio iv.

slaus Polónus apud Cra-
iam nóbili génere natus,
paréntibus, qui ántea
nos trigínta stériles,
Deo précibus impetrá-
ab ineúnte ætáte futú-
ctitátis spécimen dedit.
cens bonis ártibus ópe-
avávit, multúmque in
Cánonum et theologíæ
a profécit. Paréntibus
s, amplum patrimónium
ibus distríbuit, vitæ
icæ desidério. Sed Dei providéntia Canónicus Craco-
viénsis, et concionátor factus
a Lampérto Epíscopo, in ejus
póstea locum, quamvis invítus,
sufficitur. Quo in múnere,
ómnium pastorálium virtútum
laude, et præcípue misericór-
dia in páuperes enítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dómi-
nus, et custodívit eum ab ini-
mícis, et a seductóribus tutá-
vit illum :* Et dedit illi clari-
tátem ætérnam. ℣. Descendít-
que cum illo in fóveam : et in
vínculis non derelíquit eum.
Et dedit.

Lectio v.

Erat tum Polóniæ rex Boles-
láus, quem gráviter offén-
dit, quod illíus notam libídi-
nem públice arguébat. Quare
in solémni regni convéntu Sta-
nisláum per calúmniam in ju-
dícium coram se vocári curat,
tamquam pagum occupáret,
quem Ecclésiæ suæ nómine
coémerat. Quod cum neque
tábulis probáre posset, et te-
stes veritátem dícere timérent,
spondet Epíscopus, se Petrum,
pagi venditórem, qui triénnio
ante obíerat, intra dies tres
in judícium adductúrum. Con-
ditióne cum risu accépta, vir
Dei toto tríduo jejúniis et ora-
tióni incúmbit : ipso sponsiónis
die, post oblátum Missæ Sacri-
fícium, Petrum e sepúlchro
súrgere jubet : qui statim redi-
vívus, Epíscopum ad régium
tribúnal eúntem séquitur, ibí-
que, rege et cæteris stupóre at-
tónitis, de agro a se véndito, et
prétio rite sibi ab Epíscopo per-
solúto, testimónium dicit, atque
íterum in Dómino obdormívit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

At Bolesláum frustra sæpe admónitum Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in Ecclésiam immíttit, ut sanctum Epíscopum confódiant : qui ter conáti, occúlta vi, tértio divínitus sunt depúlsi. Postrémo ímpius rex Sacerdótem Dei, hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat : corpus membrátim concísum et per agros projéctum, áquilæ a feris mirabíliter deféndunt. Mox Canónici Cracoviénses sparsa membra, noctúrni de cœlo splendóris indício, cólligunt, et suis locis apte dispónunt : quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia exstárent. Multis prætérea miráculis servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem : quibus permótus Innocéntius Quartus Summus Póntifex, illum in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. xxv.
., com. præc.

DIE VIII. MAJI.

In Apparitione S. Michael[is]
Archangeli.
Duplex majus.

Ad Vesperas Añæ de La[udibus].
Psalmi de Dñica. 108. et [...]
ult. Ps. Laudáte Dóminum [om]nes gentes. 111.

Capitulum. *Apoc.* 1.

Significavit Deus quæ opó[rtet] fíeri cito, loquens per [An]gelum suum servo suo Joán[ni], qui testimónium perhíbuit [ver]bo Dei, et testimónium J[esu] Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Te splendor, et virtus [Pa]tris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.
Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat :
Sed éxplicat victor Crucem
Míchael, salútis sígnifer.
Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.
Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipe[m],
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta ara[m] templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Aña.
Dum sacrum mystérium cérne[ret] Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit : Ignósce, Dómine Deus noster, qui ape-

um, et solvis signácula
illelúia.

Oratio.

, qui miro órdine, An-
gelórum ministéria ho-
que dispénsas : concéde
is; ut a quibus tibi mi-
tibus in cœlo semper
ur, ab his in terra vita
muniátur. Per Dómi-

Matutinum, Invitatorium.
Archangelórum Dómi-
*Veníte adorémus. Ps.
. 2.
m. Te splendor. 286.
n primo Nocturno.
oncússum est mare, et
muit terra, ubi Archán-
Míchael descendébat de
Ps. Dómine, Dóminus no-
.
Laudémus Dóminum,
laudant Angeli, quem
bim et Séraphim San-
sanctus, sanctus, pro-
nt. Ps. In Dómino con-
.
Ascéndit fumus aróma-
n conspéctu Dómini de
Angeli. Psalm. Dómine,
abitábit. 8.
it Angelus juxta aram
. ℟. Habens thuríbulum
n in manu sua.
Daniéle, Prophéta.
Lectio j. *Cap.* 7. c
CIEBAM donec throni pó-
i sunt, et antíquus dié-
edit : vestiméntum ejus
um quasi nix, et capílli
ejus quasi lana munda :
s ejus flammæ ignis :
jus ignis accénsus. Flú-
neus rapidúsque egre-
ur a fácie ejus. Míllia
míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei : judícium sedit et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur : et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cœlo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo : * Audíta est vox míllia míllium dicéntium : Salus, honor, et virtus omnipoténti Deo. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. Audíta.

Lectio ij. *Cap.* 10.

DIE autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo : et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens : et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spéciem æris candéntis : et vox sermónum ejus ut vox múltitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem : porro viri qui erant mecum, non vidérunt : sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc : et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua : et data sunt ei incénsa multa : * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Et.

Lectio iij.

Et audívi vocem sermónum ejus : et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me : Dániel, vir desiderórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metúere, Dániel : quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua : et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum restitit mihi vigínti et uno diébus : et ecce Míchael unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam ...n dies.

... Angelórum ... adorábo ad ...uum, * Et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua, quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei. Ps. Cœli enárrant. 12.

Aña. Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Ps. Dómini est terra. 25.

Aña. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, proptérea decórem índuit te Dóminus. Ps. Benedícam Dóminum. 43.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Lectio iv.

Beatum Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuísse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri sanctórum traditióne comprobátur. Quámobrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim Synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem Primo Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio.

℟. Hic est Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelórum : * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cœlórum. ℣. Archángelus Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus.

Lectio v.

FACTUM est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet : quem diu conquisítum in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum configeret, sagittam emisísset, retórta sagitta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes, ac deinceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni Epíscopum cónsulunt, qui indícto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum : * Ut perdúcat eas in paradísum exultatiónis. ℣. Emítte, Dómine, Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut perdúcat.

Lectio vj.

POST tríduum Míchael Archángelus Epíscopum monet, in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui, et Angelórum memóriam adhibéri. Quare Epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis offíciis celebráre cœpérunt : qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácius Papa Romæ in summo Circo sancti Michaélis Ecclésiam dedicávit tértio Kaléndas Octóbris, quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.

℟. In témpore illo consúrget Míchael, qui stat pro filiis vestris : * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt usque ad illud. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis. Ps. Cantáte..... cantáte. 90.

Aña. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini. Psal. Dóminus regnávit. 91.

Aña. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam. Psal. Bénedic, ánima mea, Dómino, * et. 97.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

IN illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. can. 18.

NONNISI revérsos in natúram puerórum introíre regnum

cœlórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt : non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium : quia in ea collocáti, spéciem humilitátis domínicæ circumferémus.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus enim. Bened. Quorum festum.

Lectio viij.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum ? Ideo vero necésse esse ait, veníre scándala : quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléndа.

℟. Michael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei. * Stetit in auxílium pro animábus. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue, qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident : quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum igitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Psal. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Dum præliarétur Michael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.

3. Archángele Míchael, constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

4. Angeli Dómini, Dóminum benedícite in ætérnum.

5. Angeli, Archángeli, Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœló-

ıudáte Dóminum de
lelúia.
itulum. *Apoc.* 1.
ıvit Deus quæ opórtet
cito, loquens per An-
ıum servo suo Joánni,
nónium perhíbuit ver-
et testimónium Jesu
quæcúmque vidit.
Hymnus.
, sanctórum decus
lórum,
umánæ Sator et Re-
or,
nobis tríbuas beátas
ıdere sedes.
pacis Míchael in ædes
ıostras véniat : serénæ
ıt pacis lacrymósa in

ı reléget.
ortis Gábriel, ut ho-

tíquos, et amíca cœlo,
ımphátor státuit per
,
pla revísat.
nostræ médicus sa-

cœlo Ráphael, ut om-

rótos, dubiósque vitæ
at actus.
ıx pacis, Genitríxque

nobis chorus Ange-

ıssístat, simul et mi-

a cœli.
ıoc nobis Déitas beáta
ac Nati, paritérque

, cujus résonat per
ı
ia mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Benedictus, Aña.

Factum est siléntium in cœlo, dum draco commítteret bellum : et Míchael pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúia.

Oratio.

Deus, qui miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas : concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Dum præliarétur.

Capit. Significávit. supra.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Aña.

Archángele Míchael.

Capitulum. *Apoc.* 5. c

Audivi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium : Salus Deo nostro. ℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, Aña.
Angeli, Archángeli.

Capitulum. *Apoc.* 12. *b*

FACTUM est prælium magnum in cœlo : Míchael, et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus : et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In. ℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus,

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Confitébor.... quóniam audísti. 121.

Hymn. Te splendor. 286. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Aña.
Princeps gloriosíssime, Míchael Archángele, esto memor nostri : hic, et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúia.

DIE IX. MAJI.

In Festo S. Gregorii Nazianzeni, Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. xlv. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. ℣. Amávit eum.

Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GREGORIUS, nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basílio erudítus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit : in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitáte florérent, vocáti ad munus prædicándæ evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo fílios pepérerunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

GREGORIUS ígitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum Episcopus creátus est, deínde Nazianzénam Ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam Ecclésiam accersítus, cum civitátem hæresum pur-

gátam erróribus ad cathólicam
idem reduxísset, quod ei sum-
num ómnium amórem conci-
iáre debébat, multórum pa-
ávit invídiam. Itaque cum
nter Epíscopos magna pro-
ptérea esset facta sedítio,
ponte cedens Episcopátu, il-
ud Prophétæ dictum usurpá-
it: Si propter me commóta
st ista tempéstas, dejícite me
n mare, ut vos jactári desi-
átis. Quare Naziánzum revér-
us, cum illi Ecclésiæ Eulá-
um præficiéndum curásset,
otum se ad contemplatiónem
t scriptiónem divinárum re-
um cóntulit.

Pósui adjutórium super po-
éntem, et exaltávi eléctum de
lebe mea: * Manus enim mea
uxiliábitur ei. ℣. Invéni David
ervum meum, óleo sancto
neo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Scripsit autem multa et solúta
oratióne, et vérsibus, mi-
ábili pietáte et eloquéntia:
uibus doctórum hóminum san-
orúmque judício id assecútus
t, ut nihil in illis, nisi ex
eræ pietátis et cathólicæ reli-
iónis régula reperiátur: nemo
uidquam jure vocáre possit
dúbium. Consubstantialitá-
Filii fuit acérrimus propu-
átor. Ut autem vitæ laude
mo ei præpósitus est, sic et
atiónis gravitáte omnes fácile
perávit. In iis scribéndi ac
géndi stúdiis, ruri vitam mó-
chi exércens, Imperatóre
eodósio, ad cœléstem vitam
io conféctus migrávit.

Iste est qui ante Deum ma-
as virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus re-
pléta est: * Ipse intercédat pro
peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam
mundi, et pervénit ad cœléstia
regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Comm. Doct. j. loco. lix.

Vesp. a Capit. de S. Antonino cum commem. S. Gregorii ac SS. Gordiani et Epimachi Mart., ut infra.

DIE X. MAJI.

In Festo S. Antonini, Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlv. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis, méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum.

Pro commem. S. Gregorii Nazianzeni, Aña. O Doctor. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 292.

Et fit comm. SS. Gordiani et Epimachi, Mart. Aña. Istórum. ℣. Lætámini. Orat. et ix. Lectio habentur in parte Verna die x. Maji.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Antoninus Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam pueritia egrégium futúræ sanctitátis spécimen exhíbuit. Annum agens sextum décimum,

Religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exínde máximis clarére virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit : post noctúrnum brevem somnum primus matutínis précibus áderat : quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certe lectióni, et scriptióni librórum tribuébat : et si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad paríetem páululum declináto cápite, ac tantísper discússo somno, mox sacras vigílias avídius repetébat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Disciplinæ reguláris sui ipsíus severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritúdine, numquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat : cilício semper usus, et intérdum zona férrea ad vivam cutem incínctus, virginitátem integérrime semper coluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus consiliórum dicerétur. Adeo autem in eo humílitas enítuit, ut étiam cœnóbiis, ac provínciis præféctus, abjectíssima monastérii offícia demissíssime obíret. Ab Eugénio Quarto Florentínus Archiepíscopus renuntiátus, ægérrime tandem, nec nisi apostólicis minis perterr[illegible] opátum potentem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

In eo múnere vix dici potest, quantum prudéntia, pietáte, charitáte, mansuetúdine, et sacerdotáli zelo excelluerit. Illud mirándum, tantum ingénio valuísse, ut omnes ferme sciéntias per se, nullo adhíbito præceptóre, absolutíssime didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínæ libris, sacra Eucharistía, et Unctióne percépta, compléxus Crucifíxi imáginem, mortem lætus aspéxit, sexto Nonas Maji, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens, et post mortem conspícuus, Sanctórum número adscríptus est ab Adriáno Sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tértio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. lij.

DIE XII. MAJI.

In Festo SS. Nerei, Achillei et Domitillæ, Virg. atque Pancratii, Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. xxxij. præter seq.

Oratio.

:R nos, Dómine, Már-
ım tuórum Nérei, Achíl-
›mitíllæ, atque Pancrátii
quæsumus, beáta so-
ıs : et tuo dignos red-
›séquio. Per Dóminum
n.

Nocturno Lectiones de
ra occurrente.

secundo Nocturno.

Lectio iv.

us et Achílleus fratres,
ıúchi Fláviæ Domitíllæ,
› Petro una cum ipsa,
matre Plautílla, bapti-
ım Domitíllæ persuasís-
ut virginitátem suam
nsecráret, ab ejus spon-
·elíáno tamquam Chri-
ıccusáti, ob præcláram
›nfessiónem in Póntiam
ı relegántur : ubi ad
›nem íterum vocáti, et
bus cæsi, mox Tarra-
perdúcti, a Minúcio
equúleo et flammis cru-
cum constánter negá-
se a sancto Petro Apó-
ıptizátos, ullis torméntis
›sse, ut idólis immolá-
secúri percússi sunt :
ı córpora ab Auspício
discípulo, et Domitíllæ
›re, Romam deláta, via
ina sepúlta sunt.
:ti tui, Dómine, mirá-
›nsecúti sunt iter, ser-
præcéptis tuis, ut in-
ıtur illæsi in aquis váli-
Terra appáruit árida, et
ri Rubro via sine impe-
to. ℣. Quóniam percússit
, et fluxérunt aquæ, et
tes inundavérunt. Terra
ıit.

Lectio v.

Flavia Domitílla virgo Romána, Titi et Domitiáni Imperatórum neptis, cum sacrum virginitátis velámen a beáto Cleménte Papa accepísset, ab Aureliáno sponso, Titi Aurélii Cónsulis fílio, deláta quod Christiána esset, a Domitiáno Imperatóre in ínsulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martyrium duxit. Demum Tarracínam dedúcta, íterum Christum conféssa, cum semper constántior apparéret, sub Trajáno Imperatóre, júdicis jussu incénso ejus cubículo, una cum Theodóra et Euphrósyna virgínibus, et collactáneis suis, gloriósi martyrii cursum conf́écit, Nonis Maji : quarum córpora íntegra invénta, a Cæsário Diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum ac Domitíllæ córpora ex Diaconía sancti Adriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum Basílicam tituli Fascíolæ, restitúta sunt.
℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vj.

Pancratius, in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus : ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter re-

nuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martyrii corónam consecútus est: cujus corpus Octavílla matróna nocte sústulit, et unguéntis delibútum, via Aurélia sepelívit.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap. 4. f*

In illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Ex Hom. 28. habita in Basilica horum SS. MM. in die natalis eorum.

Quid est quod régulus Dóminum rogat, ut ad ejus fílium véniat, et tamen ire corporáliter recúsat: ad servum vero centuriónis non invitátur, et tamen se corporáliter ire pollicétur? Réguli fílio per corporálem præséntiam non dignátur adésse, centuriónis servo non dedignátur occúrrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres et divítias venerámur? Redémptor vero noster ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum, despiciénda sunt, et quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt: ad fílium réguli ire nóluit, ad servum centuriónis ire parátus fuit.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia.

Lectio viij.

Increpata est ergo supérbia nostra, quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut díximus, quæ circúmstant homínibus pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Fílius Dei ad fílium réguli, et tamen veníre parátus est ad salútem servi. Certe si nos cujúspiam servus rogáret, ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita respondéret, dicens: Non eas, quia temetípsum degéneras, honor tuus despícitur, locus viléscit. Ecce de cœlo venit, qui servo in terra occúrrere non déspicit: et tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

LITE ergo intra vosmetípsos pensáre quod habésed quid estis. Ecce munqui diligitur, fugit. Sancti ad quorum tumbam conmus, floréntem mundum is despéctu calcavérunt. tunc vita longa, salus nua, opuléntia in rebus, nditas in propágine, tranitas in diutúrna pace: et n cum in seipso floréret, in eórum córdibus mundus rat. Ecce jam mundus in o áruit, et adhuc in córs nostris floret. Ubique s, ubíque luctus, ubíque látio, úndique percútimur, que amaritudínibus replé: et tamen cæca mente ális concupiscéntiæ ipsas amaritúdines amámus, éntem séquimur, labénti erémus.

Deum laudámus. 14.

DIE XIV. MAJI.

S. Bonifacii, Martyris.

Oratio.

A, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beáti Bocii Mártyris tui solémnia cóis, ejus apud te intercesibus adjuvémur. Per Dñm.

ectio j. de Script. occurr.

Lectio ij.

NIFACIUS, civis Románus, quod cum Aglae nóbili óna impudíce versátus estanto illíus intemperántiæ re captus est, ut pœnitén causa se ad conquirénda et liénda Mártyrum córpora úlerit. Itaque, relíctis penatiónis sóciis, cum Tarsi os propter christiánæ fídei professiónem váriis torméntis cruciátos vidísset, illórum víncula osculátus, eos veheménter hortabátur, ut constánter supplícia perférrent, quod brevem labórem sempitérna réquies consecutúra sit. Comprehénsus ígitur, férreis úngulis excarnificátus est: cui étiam inter mánuum ungues et carnem acúti cálami sunt infíxi, plumbúmque liquefáctum in os ejus infúsum. Quibus in cruciátibus ea vox tantum Bonifácii audiebátur: Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, Fili Dei.

Lectio iij.

Mox in ollam fervéntis picis demísso cápite conjéctus est: unde cum inviolátus exísset, ira incénsus judex, eum secúri pércuti jubet. Quo témpore magnus terræmótus factus est, ita ut multi infidéles ad Christi Dómini fidem converteréntur. Eum sequénti die quæréntes sócii, cum martyrio afféctum cognovíssent, quingéntis sólidis ejus corpus redemérunt: et condítum unguéntis, linteísque involútum, Romam portándum curárunt. Quod factum cum ab Angelo Aglae matróna, quæ et ipsa pœnitens se piis opéribus addíxerat, cognovísset, pródiens óbviam sancto córpori, Ecclésiam ejus nómine ædificávit: in qua corpus sepúltum est Nonis Június, cum ejus ánima prídie Idus Maji apud Tarsum, Cilíciæ urbem, migrásset in cœlum, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XVI. MAJI.

In Festo S. Ubaldi, Episcopi et Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlv. præter seq.

Oratio.

Auxilium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde : et intercessióne beáti Ubáldi, Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ubaldus, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte, et lítteris egrégie est institútus. Jamque adoléscens, ut uxórem dúceret sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacérdos efféctus, patrimónium suum paupéribus, et Ecclésiis distríbuit, et Canonicórum regulárium Ordinis sancti Augustíni Institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta, ab Honório Secúndo Summo Pontífice Ecclésiæ Eugubínæ invítus præfícitur, et episcopális consecratiónis múnere decorátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ad suam ítaque revértens Ecclésiam, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in omni tamen virtútum génere eo magis eminére cœpit, quo efficácius aliórum étiam salútem verbo et exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestitu moderáto, léctulo áspero et paupérrimo, Crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore circumferébat, dum inexplébili oratiónis stúdio spíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias, et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiónis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Biennio ántequam ex hac vita migráret, cum diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos córporis cruciátus, velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniénte autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis Ecclésiam sibi commissam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus, ac miráculis clarus, quiévit in pace : quem Cœlestínus Papa Tértius in Sanctórum

ılit. Ejus virtus
fugándis spiriti-
elúcet : corpus
sæcula incorrú-
fidélium venera-
a cólitur, quam
præsénti discrí-
.
ante Deum ma-
operátus est, et
loctrína ejus re-
se intercédat pro
ium populórum.
contémpsit vitam
vénit ad cœléstia
Glória Patri. Ipse.
urno Homilía in
péregre. lij.
VII. MAJI.
Paschalis Baylon,
fessoris.
uplex.
Communi Conf.
ij. præter seq.
ratio.
beátum Paschá-
nfessórem tuum,
Córporis et Sán-
ra Mystéria dile-
sti : concéde pro-
iam ille ex hoc
o spíritus percépit
eámdem et nos
eámur. Qui vivis.
rno Lectiones de
urrente.
do Nocturno.
ctio iv.
Baylon, paupéri-
ue paréntibus in
Formósæ Segun-
in Arragónia na-
annis plura dedit
tátis indícia. Sor-
bonam, ac re-
um apprime stu-

diósam, puerítiam atque adolescéntiam in gregis custódia transégit : quam ille vivéndi ratiónem ídeo præcípue diligébat, quod humilitáti fovéndæ ac innocéntiæ conservándæ in primis útilem atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coævos et sócios florébat auctoritáte et grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorántiam erúdiens, ac desídiam éxcitans, velut ómnium parens et magíster, máximo stúdio colerétur, ac amarétur : Beátus étiam tum a plerísque appellátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Qui vero in sæculo, terra nempe desérta et inaquósa, ádeo felíciter adoléverat, flos convállium, plantátus in domo Dómini, mirum ubíque sparsit sanctitátis odórem Igitur Paschális, arrépto vitæ severióris institúto, atque in Ordine Minórum strictióris Observántiæ Discalceatórum cooptátus, exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei magísque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum, tamquam Seráphicæ perfectiónis exémplar, ipsi quoque

provectióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma réputans, árdua quæque et abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, et exercébat humilitáte ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit, atque in servitútem redégit : spíritum vero assídua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad austerióra extendébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

DEIPARAM Vírginem, cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tamquam matrem quotidiánis colébat obséquiis, atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga sanctíssimum Eucharistíæ Sacraméntum diffícile dictu est, quam ardénti tenerétur devotiónis afféctu : quem defúnctus étiam in cadávere retinére visus est, dum jacens in féretro, ad sacræ Hóstiæ elevatiónem bis óculos reserávit, et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdem veritátem inter hæréticos públice palámque profésssus, multa et grávia ob eam causam perpéssus est : crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia impiórum mánibus ereptus.

Sæpe inter orándum óm
destituebátur sénsibus,
que languébat amóris de
quo témpore cœléstem
sciéntiam hausísse crédit
qua homo rudis et illit
de mystériis Fídei diffic
respondére, atque áliquot
libros conscríbere pótuit.
que méritis plenus, e
qua prædíxerat hora, f
migrávit ad Dóminum,
salútis millésimo quingent
nonagésimo secúndo, se
cimo Kaléndas Június,
quo natus fúerat, festo
cóstes recurrénte, a
agens secúndum supra
quagésimum. Quibus, al
virtútibus insígnem, ac
culis tam in vita, quan
mortem clarum, Paulus Q
Póntifex Máximus illum
tum appellávit : Alexánd
tem Octávus Sanctórum
logo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit
quæ locútus est ei Deus, e
ad eum : Ingrédere in ré
meam : * Quia te vidi j
coram me ex ómnibus
bus. ℣. Iste est qui cont
vitam mundi, et pervé
cœléstia regna. Quia.
Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homi
Evang. Sint lumbi. lxix.

Vesp. a Cap. de seq.
mem. præc.

DIE XVIII. MAJI.

In Festo S. Venantii, Ma
Duplex.

Omnia de Com. unius
xviij. præter seq.

Hymnus sequens, quan
fuit dictus in j. Vesperis

cum Hymno ad Matut.
na conclusione : Sit laus

n utrisque Vesperis,
Hymnus.
RTYR Dei Venántius,
Lux et decus Camértium,
re victo et júdice,
; triúmphum cóncinit.
puer, post víncula,
árceres, post vérbera,
a fame freméntibus
datur leónibus.
us innocéntiæ
leónum immánitas,
que lambunt Mártyris
mísque immémores.
deórsum vértice,
re fumum cógitur,
s utrímque et víscera
nsa lampas ústulat.
us Patri, sit Fílio,
ue, sancte Spíritus :
r preces Venántii
nobis gáudia. Amen.

Oratio.

us, qui hunc diem beáti Venántii, Mártyris tui, pho consecrásti : exáudi s pópuli tui, et præsta ; ui ejus mérita venerámur, constántiam imitémur. óminum.

commem. S Paschalis, Hic vir. ℣. Justum. Oratio. , qui. 299.

Matutinum, Hymnus.
ILETA Christi nóbilis
dóla damnat Géntium,
e amóre sáucius
perícla déspicit.
revínctus ásperis,
e præceps vólvitur :
ta vultum láncinant,
xa corpus scínditur.
membra raptant mártyris,
Languent siti satéllites :
Signo Crucis Venántius
E rupe fontes élicit.
Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiæ írriga.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus :
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VENANTIUS Camers quíndecim annos natus, cum christiánæ religiónis accusarétur apud Antíochum, qui sub Décio Imperatóre Cameríno præerat, in porta civitátis Præsidi se óbtulit : quem ille pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátum, flagris cædi, et vínculis astríngi jussit : sed iis mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore fumo suppósito suspénditur. Ejus constántiam in torméntis demirátus Anastásius Corniculárius, et quod eum ab Angelo íterum solútum, cándida veste supra fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, et a beáto Porphyrio presbytero cum família baptizátus, paulo post martyrii palmam cum eódem proméruit.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

At Venántius Præsidi sístitur, et ab eo íterum frustra tentátus, ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjícitur: quo Attalus Præco míttitur, qui ei dicat, se quoque Christiánum fuísse, et ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognovísset, ináne esse fidei comméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit. Quare ad Præsidem íterum addúcto omnes contúsi sunt dentes, maxillæque confráctæ, atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante júdicem, qui, Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans expirávit.
℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

Quod cum Præsidi nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óbjici jussit: qui naturáli feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecérunt: ínterim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie Præsidi reférret Porphyrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero Præsidem obscuríssima calígine opértum vidísse, Præses ira incénsus, eum íllico cápite plecti ímperat: deínde Venántium per loca vépribus et cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semiánimis relíctus esset, mane se íterum Præsidi præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur: sed inde étiam divínitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur: ubi milítibus siti æstuántibus, in próxima conválle, ex lápide, in quo et génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus Ecclésia vidére licet, Crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti, in Christum credidérunt: quos omnes Præses eo loci una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura et terræmótus eo témpore ita magni fuére, ut Præses aufúgeret: qui paucis tamen post diébus, divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quæ Cameríni in Ecclésia Venántio dicáta, cóndita adhuc sunt.
℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

ij. Nocturno Homilia in
Si quis venit ad me, de
unius Mart. xxv.
Laudes, Hymnus.
nocte pulsa, lúcifer
em propínquam núntiat,
refert Venántius
beátæ múnera.
ríminum calíginem
ue noctem dépulit,
e cives lúmine
átis ímbuit.
sacri baptísmatis
it ille pátriam :
inxit unda mílites
a misit mártyres.
Angelórum párticeps,
votis súpplicum :
repélle crímina,
ue lumen íngere.
s Patri, sit Fílio,
e, sancte Spíritus :
preces Venántii
nobis gáudia.
n.
Vesp. fit a Capit. de
comm. præc. et S. Pu-
æ, Vírginis.

DIE XIX. MAJI.

sto S. Petri Cœlestini,
pæ et Confessoris.

Duplex.

ia de Communi Conf.
xlv. præter seq.

Oratio.

, qui beátum Petrum
Cœlestínum ad summi
cátus ápicem sublimásti,
illum humilitáti post-
docuísti : concéde pro-
ut, ejus exémplo, cun-
undi despícere, et ad
sa humílibus præmia
ire felíciter mereámur.
minum.
de fit com. S. Venantii,

Aña. Qui vult. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui. 301.

Postea S. Pudentianæ, Virg.
Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie.

Oratio.

Exaudi nos, Deus salutáris noster; ut, sicut de beátæ Pudentiánæ, Vírginis tuæ, festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus a nómine, quo Pónti-fex est appellátus, Cœlestínus dictus, honéstis catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póstea Cœlestinórum dicta est, sub Régula sancti Benedícti instítuit. Hic quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret (Románа Ecclésia diu viduáta Pastóre) in Petri Cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentíno gáudio cunctos affécit. Cum autem in Pontificátus sublimitáte collocátus, váriis distentus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indéque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino,

ejúsque pretiósam mortem Crux præfúlgens in áere ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit: quibus rite examinátis, Clemens Quintus, anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscripsit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei Manus.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio v.

Lib. 10. *c.* 10. *in c.* 12. *Job.*

Deridetur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre: quæ falsa sunt, vera osténdere, quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, cæteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur, quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

At contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur; quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur, et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia, de Com. Apost. ij loco. xv.

℟. vij. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

℟. viij. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Pudentiana, Virgine.

Lectio ix.

PUDENTIANA virgo, Pudéntis Románi fília, paréntibus orbáta, cum admirábili pietáte christiánam religiónem cóleret, una cum soróre Praxéde pecúniam ex véndito património redáctam paupéribus distríbuit, seque jejúniis et oratiónibus dedit. Cujus étiam ópera tota ejus família, in qua erant nonagínta sex hómines, a Pio Pontífice baptizáta est. Quod autem ab Antoníno Imperatóre sancítum erat, ne Christiáni públice sacrifícia fácerent : Pius Póntifex in ædibus Pudentiánæ cum Christiánis sacra celebrábat. Quibus illa benigne accéptis quæ ad vitam necessária essent, suppeditábat. Itaque in his christiánæ pietátis offíciis migrávit e vita, et in sepúlchro patris ad cœmetérium Priscíllæ via Salária sepúlta est, décimo quarto Caléndas Június.

Te Deum laudámus. 14.

Si hoc Festum contingat transferri, Lectio ix. dicitur Et Paulus, de Com. Ap.ij.loco.xvj.

In Laud. fit com. S. Pudentianæ, Aña. Símile est. ℣. Diffúsa. Oratio. Exáudi nos. 303.

In ij. Vesp. ad Magnificat, Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Comm. S. Bernardini, ut infra.

DIE XX. MAJI.

In Festo S. Bernardini Senensis, Confessoris.

Semiduplex.

Aña. Simulábo eum. ℣. Amávit.

Oratio.

DOMINE Jesu, qui beáto Bernardíno, Confessóri tuo, exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti : ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde. Qui vivis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BERNARDINUS Albizésca nóbili Senénsi família ortus, ab ineúnte ætáte non obscúra sanctitátis dedit indícia : nam a piis paréntibus honéste educátus, negléctis puerílibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia, pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni, et beatíssimæ Vírginis cúltui præcípue addíctus. Misericórdia vero in páuperes fuit insígnis : quæ quidem ómnia procedénte témpore, quo mélius posset excólere, eórum número adscríbi vóluit, qui

Senis in hospitáli domo beátæ Maríæ de Scala Deo insérviunt: unde complúres sanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne, et ægrotántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredibili charitáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssime custodívit; ádeo ut, eo præsénte, nemo umquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Gravi morbo tentátus, eóque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit: quo ut sibi viam muníret, ædículam in extréma urbe condúxit: in quam cum sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assídue orans, ut quid sibi sequéndum esset, osténderet. Quare divínitus factum est, ut beáti Francísci Ordinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliísque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, et sacrárum litterárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eídem impósuit: quo humíllime suscépto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope imploráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Cumque ea témpora vítiis criminibúsque redundárent, et cruéntis factiónibus in Itália divína humanáque ómnia permíxta essent, Bernardínus, urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore et in péctore gerébat, collápsam pietátem, moresque, verbo et exémplo, magna ex parte restítuit: quo factum est, ut præcláræ civitátes eum sibi Epíscopum a Summo Pontífice postulárent: quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Dénique vir Dei imménsis labóribus exháustus, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscríptis, cum vixísset annos sex ac sexagínta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit. Quem novis índies coruscántem signis, anno post óbitum sexto, Nicoláus Quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi

n coram me ex ómnibus
ous. ℣. Iste est qui con-
sit vitam mundi, et per-
ad cœléstia regna. Quia.
a Patri. Quia.
iij. Nocturno Homilia in
℟. Ecce nos relíquimus,
mm. Abbat. j. loco. lxxiv.
DIE XXV. MAJI.
Festo S. Gregorii VII,
Papæ et Conf.
Duplex.
nia de Communi Conf.
xlv. præter seq.
Oratio.
s, in te sperántium forti-
údo, qui beátum Gregó-
Confessórem tuum atque
ícem, pro tuénda Ecclé-
bertáte virtúte constántiæ
ísti: da nobis, ejus exém-
intercessióne, ómnia ad-
ntia fórtiter superáre. Per
num.
nde fit com. S. Urbani,
et Martyris, Aña. Iste San-
℣. Glória.
Oratio.
quæsumus omnípotens
eus: ut, qui beáti Urbáni,
ris tui atque Pontíficis,
nia cólimus, ejus apud
ercessiónibus adjuvémur.
óminum.
. Nocturno Lectiones de
ura occurrente.
n secundo Nocturno.
Lectio iv.
GORIUS Papa Séptimus,
ntea Hildebrándus, Suánæ
rúria natus, doctrína,
táte, omníque virtútum
e cumprímis nóbilis, mi-
univérsam Dei illustrávit
iam. Cum párvulus ad
ligna edolántis pedes,

jam litterárum ínscius, lúderet, ex rejéctis tamen segméntis illa Davídici eleménta oráculi: Dominábitur a mari usque ad mare; casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Númine: quo significarétur ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus, sub protectióne sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclésiæ libertátem a láicis oppréssam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores veheméntius dolens, in Cluniacénsi monastério, ubi sub Régula sancti Benedicti austerióris vitæ observántia eo témpore máxime vigébat, Mónachi hábitum índuens, tanto pietátis ardóre divínæ Majestáti deserviébat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii Pátribus Prior sit eléctus. Sed divína providéntia majóra de eo disponénte in salútem plurimórum, Cluníaco edúctus Hildebrándus, Abbas primum monastérii sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus, sub Summis Pontifícibus, Leóne Nono, Victóre Secúndo, Stéphano Nono, Nicoláo Secúndo, et Alexándro Secúndo, præcípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est, sanctíssimi et puríssimi consílii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. A Victóre Papa Secúndo Legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni Epíscopum, simoníaca labe inféctum, ad sui críminis confessiónem miráculo adégit. Berengárium in Concílio Turonénsi ad iterátam hæresis abjuratiónem cóm-

pulit. Cadolái quoque schisma sua virtúte compréssit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Mortuo Alexándro Secúndo, invítus, et mœrens, unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Maji, anno Christi millésimo septuagésimo tértio Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei; nam potens ópere et sermóne, ecclesiásticæ disciplínæ reparándæ, fídei propagándæ, libertáti Ecclésiæ restituéndæ, extirpándis erróribus, et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum ætáte nullus Pontíficum fuísse tradátur, qui majóres pro Ecclésia Dei labóres molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot Províncias a simoníaca labe expurgávit. Contra Henríci Imperatóris ímpios conátus fortis per ómnia athléta impávidus permánsit, seque pro muro dómui Israel pónere non tímuit, ac eúmdem Henrícum in profúndum malórum prolápsum, fidélium communióne regnóque privávit, atque súbditos pópulos fide ei data liberávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea.

Lectio vj.

Dum Missárum solémnia perágeret, visa est viris piis colúmba e cœlo delápsa, húmero ejus dextro insídens, alis exténsis caput ejus veláre, quo significátum est, Spíritus sancti afflátu, non humánæ prudéntiæ ratiónibus ipsum duci in Ecclésiæ régimine. Cum ab iníqui Henríci exércitu Roma gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo crucis exstínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo Duce Northmánno eréptus, Cassínum se cóntulit; atque inde Salérnum ad dedicándam Ecclésiam sancti Matthæi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitáte sermónem habuísset ad pópulum, ærúmnis conféctus in morbum íncidit, quo se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére : Diléxi justítiam, et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exílio. Innumerabília sunt, quæ vel fórtiter sustínuit, vel multis coáctis in Urbe Synodis sapiénter constítuit, vir vere sanctus, críminum vindex, et acérrimus Ecclésiæ defénsor. Exáctis ítaque in Pontificátu annis duódecim, migrávit in cœlum, anno salútis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita, et post mortem miráculis clarus, ejúsque sacrum corpus in Cathedráli Basílica Salernitána est honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus re-

léta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte, quia nescítis, de Comm. ij. loco. lvj.

Pro S. Urbano, Papa Mart.

Lectio ix.

URBANUS Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit : in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium, Valeriáni fratrem, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis : Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam ecclesiásticos et christianórum fratrum, vel indigéntium convérti : quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor, ac martyrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Episcopos per divérsa loca ... cto.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit comm. S. Urbani, Papæ et Mart. Aña. Qui ... lit. ℣. Justus. Oratio. Da quæsumus. 307.

Vesp. a Capit. de seq., com. ... æc. et S. Eleutherii, Papæ Mart.

DIE XXVI. MAJI.

In Festo S. Philippi Nerii, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui beátum Philíppum, Confessórem tuum, Sanctórum tuórum glória sublimásti : concéde propítius ; ut cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Pro com. S. Gregorii, Papæ. Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit. ℣. Justum. Oratio. Deus, in te sperántium. 307.

Postea S. Eleutherii, Papæ et Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Eleuthérii, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PHILIPPUS Nérius, piis honestísque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa ineúnte ætáte non obscúra dedit futúræ sanctitátis indícia. Adoléscens, ampla pátrui hereditáte dimíssa, Romam se cóntulit : ubi Philosophía, ac sacris lítteris erudítus, totum se Christo dicávit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus tríduum per-

mánserit. Vigíliis et oratiónibus inténtus, septem Urbis Ecclésias frequénter vísitans, apud cœmetérium Callísti in cœléstium rerum contemplatióne pernoctáre consuévit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum salúte procuránda totus fuit; et in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans, innúmeros pene fílios Christo péperit: quos verbi Dei quotidiáno pábulo, Sacramentórum frequéntia, oratiónis assiduitáte, aliísque piis exercitatiónibus enutríri cúpiens, Oratórii Congregatiónem instítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Charitate Dei vulnerátus languébat júgiter: tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut cum intra fines suos continéri non posset, illíus sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens, aut fervéntius orans, in áera quandóque sublátus, mira úndique luce fulgére visus fuit. Egénos et páuperes omni charitátis offício prosequebátur: dignus, qui et Angelo in spécie páuperis eleemósynam erogáret; et dum egéntibus noctu panem deférret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honóribus semper abhórruit: atque ecclesiásticas dignitátes, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssime recusávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum. * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas paradísi.

Lectio vj.

Prophetiæ dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit: idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex fœtóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, iísque perielitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos, et morti próximos, sanitáti restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cœléstium spirítuum, et ipsíus Deíparæ Vírginis, frequénter fuit apparitióne dignátus: ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cœlum conscéndere vidit. Dénique anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima spíritus exultatióne perácto, ceterísque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua prædíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius Décimus quintus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam. * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix.

Pro S. Eleutherio.

Lectio ix.

Eleutherius, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis Diáconus, Cómmodo Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Huic inítio Pontificátus súpplices lítteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quámobrem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem susciperent. Hoc Pontífice, Irenæus Polycárpi discípulus, Romam véniens, ab eo benígne accéptus est. Quo témpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei, ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecim, dies vigínti tres. Fecit Ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos per divérsa loca quíndecim : sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. S. Eleutherii, Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Infirmitátem. 309.

In ij. Vesp. fit commem. seq. et S. Joannis, Papæ et Mart.

DIE XXVII. MAJI.

In Festo S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virg.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Virg. lxxvij. præter seq.

Oratio.

Deus, virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, cœléstibus donis decorásti : da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et charitáte imitémur. Per Dóminum nostrum.

Deinde S. Joannis, Papæ et Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Joánnis, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Maria Magdaléna, illustrióri Pazziórum génere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in monastério sanctæ Maríæ Angelórum Ordinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Adeo casta fuit ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénnium, Deo jubénte, solo pane et aqua transégit,

excéptis diébus domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditáte atque omni pœnárum génere cruciábat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Tanto igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta, diutúrnas et admirábiles éxtases passa est, in quibus et arcána cœléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem muníta, longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelícta, variísque tentatiónibus vexáta: Deo sic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémplar præbéret.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Charitate erga próximum singuláriter ényituit: nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis sorórum ministériis, vel inserviéndo infírmis occupáta, quarum aliquándo últcera lambens sanávit. Infidélium et peccatórum perditió-
nem amáre deflens, se ad q
libet pro illórum salúte t
ménta parátam offerébat. M
tis ante óbitum annis, univé
cœli delíciis, quibus cop
affluébat, heróica virtúte
núntians, illud frequénter
ore habébat: Pati, non m
Tandem longa et gravíssi
infirmitáte exháusta, trans
ad Sponsum, die vigési
quinta Maji, anno millési
sexcentésimo séptimo, expl
anno quadragésimo primo a
tis suæ. Eam multis in vita
post mortem miráculis clara
Clemens Nonus sanctárum V
ginum número adscrípsit;
jus corpus in præséntem di
incorrúptum conservátur.

℟. Afferéntur Regi vírgines p
eam, próximæ ejus * Afferé
tur tibi in lætítia et exultat
ne. ℣. Spécie tua, et pulch
túdine tua inténde, prósp
procéde, et regna. Afferént
Glória Patri. Afferéntur.

In iij. Nocturno Homilia
Evang. Símile erit.... dec
virgínibus, de Comm. lxxxvij

Pro S. Joanne. Lectio ix.

Joannes Etrúscus, Justíno
nióre Imperatóre, rexit E
clésiam: ad quem proféct
est Constantinópolim aux
causa, quod Theodorícus r
hæréticus divexábat Itáliam
cujus étiam iter Deus mirácu
illustrávit. Nam cum ei nóbi
vir ad Corínthum equum, q
ejus uxor mansuéto utebátu
itíneris causa commodásse
factum est, ut dómino póst
remíssus equus ita ferox ev
deret, ut frémitu et totíus c
poris agitatióne semper de

ceps dóminam expúlerit, tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quámobrem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli, in áditu portæ Aureæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum Imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, eum venerátus est. Rebus cum Imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit: statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórum Ecclésias ad cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia et nos, quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne cathólica quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum Ecclésias reperíre potúimus, cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit: ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim: ordinátis eo témpore Epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus: quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem, et Symmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum: ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, et in Basílica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit comm. S. Joannis, Papæ et Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui. 311.

DIE XXX. MAJI.

S. Felicis, Papæ et Mart.

Oratio.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dñum.

Lectio iij.

Felix Románus, patre Constántio, Aureliáno Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset Ordinatiónes duas, et creásset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelítur in Basílica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXXI. MAJI.

S. Petronillæ, Virginis.

Oratio.

Exaudi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Lectio iij. Nunc nobis, de Comm. ij. loco. xcj.

SEXTA
... CHRISTI.
... Jesu.
...
... Corporis
... Vesp. Festi,
...
... celebran
... s tunc omnia
...
Aña. Discite a
... de Laudibus.
... Festo Corporis
...
... Isaiæ 12.
... Salvátor meus,
... ter agam, et non
... ia fortitúdo mea,
... Dóminus, et fa-
... hi in salútem. Hau-
... in gáudio de fón-
... atóris.

Hymnus.

... beáte sæculi,
... riste Redémptor óm-
...
... Patris de lúmine,
... ue verus de Deo.
... coégit te tuus
... ale corpus súmere,
... vus Adam rédderes,
... d vetus ille abstúlerat.
... amor, almus ártifex
... ræ, marísque, et síderum,
... rata patrum míserans,
... nostra rumpens víncula.
... on corde discédat tuo
... s illa amóris ínclyti:
Hoc fonte gentes háuriant
Remissiónis grátiam.
... ercússum ad hoc est láncea,
Passúmque ad hoc est vúlnera,
Ut nos laváret sórdibus,
Unda fluénte et sánguine.
Decus Parénti et Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est sæculum. Amen.

℣. Ignem veni míttere in terram. ℟. Et quid volo, nisi ut accendátur?

Ad Magnificat, Aña.

Impropérium exspectávit Cor meum, et misériam: et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit; et qui consolarétur, et non invéni.

Oratio.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui in sanctíssimo dilécti Fílii tui Corde gloriántes, præcípua in nos charitátis ejus benefícia recólimus, eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per eúmdem Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum pro nobis passum, Veníte, adorémus. Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

En ut supérba críminum
Et sæva nostrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!
Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt,
Ferrúmque diræ cúspidis
Mortále crimen ácuit.
Ex Corde scisso Ecclésia
Christo jugáta náscitur;
Hoc óstium Arcæ in látere est
Genti ad salútem pósitum.
Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius;
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.
Turpe est redíre ad crímina
Quæ Cor beátum lácerent:
Sed æmulémur córdibus
Flammas amóris índices.

hriste, nobis, hoc, Pater,
sancte, dona, Spíritus,
s potéstas, glória,
mque in omne est sæ-
um. Amen.

In primo Nocturno.

Quid est homo quia ma-
as eum? aut quid appónis
eum Cor tuum? Psalmi
Festis B. M. cxxj.
Meditátio Cordis mei in
éctu tuo semper.
Elevámini, portæ æter-
, et introíbit Rex gló-

mine, dabis pacem no-
Omnia enim ópera no-
perátus es nobis.
De Isaía, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 12.

FITEBOR tibi, Dómine,
uóniam irátus es mihi:
rsus est furor tuus, et
átus es me. Ecce Deus
or meus: fiduciáliter
, et non timébo; quia
ido mea, et laus mea
nus, et factus est mihi
útem. Hauriétis aquas in
de fóntibus salvatóris:
étis in die illa: Confité-
Dómino, et invocáte no-
ejus: notas fácite in pó-
adinventiónes ejus: me-
te quóniam excélsum est
ejus. Cantáte Dómino,
am magnífice fecit: an-
ite hoc in univérsa terra.
et lauda, habitátio
quia magnus in médio
nctus Israel.
o sum panis vitæ: Patres
manducavérunt manna
érto, et mórtui sunt: *
st panis de cœlo descén-
ut si quis ex ipso man-
dúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est.

Lectio ij. *Cap.* 26.

IN die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda: Urbs fortitúdinis nostræ Sion salvátor, ponétur in ea murus, et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit: servábis pacem; pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sǽculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est, hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus.

Lectio iij.

SEMITA justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum, et memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte, sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis.

℟. Benedíctus Dóminus Deus Israel, qui facit mirabília magna solus, * Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum. ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Afferéntur in lætítia, et exultatióne, adducéntur in templum regis.

Aña. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te.

℣. Convérsus est furor tuus.
℟. Et consolátus es me.

De Sermóne sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Serm. 3. de Passione Domini.

Quia semel vénimus ad Cor dulcíssimum Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinámus nos fácile avélli ab eo, de quo scriptum est: Recedéntes a te in terra scribéntur. Quid autem accedéntes? Tu ipse doces nos. Tu dixísti accedéntibus ad te: Gaudéte quia nómina vestra scripta sunt in cœlo. Accedámus ergo ad te, et exultábimus, et lætábimur in te, mémores Cordis tui. O quam bonum, et quam jucúndum habitáre in Corde hoc! Quin pótius dabo ómnia, omnes cogitatiónes, et afféctus mentis commutábo, jactans omne cogitátum meum in Cor Dómini Jesu, et sine fallácia illud me enútriet.

℟. Qui mandúcat meam Carnem, et bibit meum Sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio v.

Ad hoc templum, ad hæc Sancta sanctórum, ad hanc arcam Testaménti adorábo, et laudábo nomen Dómini, dicens cum David: Invéni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor Regis, fratris, et amíci benígni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc ígitur Corde tuo et meo, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum: admítte tantum in sacrárium exauditiónis tuæ preces meas; immo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulchritúdine speciosíssime Jesu, ámplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me; ut purificátus per te, ad te puríssimum possim accédere, et in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre, et ut vidére simul et fácere tuam váleam voluntátem.

℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum; tráditus est ad mortem: * Ut vivificáret pópulum suum. ℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter sceleráto s reputátus est. Ut.

Lectio vj.

Ad hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo et in te, ab exterióribus perturbatiónibus absolúti habitáre possímus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per

ulnus visíbile, vulnus amóris nvisíbile videámus. Quómodo ic ardor mélius osténdi po-est, nisi quod non solum Cor-pus, verum étiam ipsum Cor áncea vulnerári permísit? Car-nále ergo vulnus, vulnus spi-rituále osténdit. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amans non rédamet? Quis tam castum non ample-ctátur? Nos ígitur adhuc in córpore manéntes, quantum póssumus amémus, redamémus, mplectámur Vulnerátum no-strum, cujus ímpii agrícolæ odérunt manus et pedes, la-tus et Cor: stemúsque, ut cor nostrum, durum adhuc et im-pœnitens, amóris sui vínculo constríngere, et jáculo vulne-ráre dignétur. ¶ Quam chari-tátem Christi patiéntis, et pro géneris humáni redemptióne moriéntis, atque in suæ mortis commemoratiónem instituéntis Sacraméntum Córporis et Sán-guinis sui, ut fidéles sub san-ctíssimi Cordis symbolo devó-tius ac fervéntius récolant, jusdémque fructus ubérius per-cípiant, Clemens Décimus tér-tius, Póntifex Máximus, ejús-dem sanctíssimi Cordis Festum quibúsdam peténtibus Ecclésiis celebrári permísit.

℟. Magnus Dóminus, et lau-dábilis nimis: * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. ℣. Ma-gnus Dóminus, et magna vir-tus ejus, et sapiéntiæ ejus non est finis. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Aña. Adoráte eum, omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion.

Aña. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.
℟. Deus noster manifésle vé-niet.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore: Judæi, (quóniam Parascéve erat), ut non remanérent in Cruce córpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 120. *in Joannem.*

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed, Apéruit, ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum, hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat quod Noe in látere Arcæ óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet pro-

pter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio viij.

Homil. 84. *in Joannem.*

VIDES quanti sit véritas ? per ea quæ Judæi fáciunt . prophetía implétur : ália enim ex hoc manifestáta est Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura , non Christi ; sed ad Judæórum grátiam conciliándam , latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem, ac scelestíssimam ! Noli tamen perturbári , o dilectíssime : quæ enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti consentiébant. Prophetía hinc impléta est, ínquiens : Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fídei arguméntum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcánum mystérium confirmátum est ; exívit enim sanguis , et aqua. Non casu , et simplíciter hi fontes scaturiérunt , sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est.

℟. Recéssit Pastor noster , fons aquæ vivæ , ad cujus tránsitum sol obscurátus est : * Portas mortis , et seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inférni , et subvértit poténtias diáboli. Portas. Glória Patri. Portas.

De Homilía sancti Bonaventúræ Epíscopi.

Lectio ix. *Lib. de ligno Vitæ.*

PORRO ut de látere Christi dormiéntis formarétur Ecclésia, divína est ordinatióne indúltum, ut unus mílitum láncea latus sacrum illud aperiéndo perfóderet , quátenus sánguine cum aqua manánte, prétium effunderétur nostræ salútis,quod a fonte scílicet Cordis arcáno profúsum , vim daret Sacraméntis Ecclésiæ ad vitam grátiæ conferéndam , essétque jam in Christo vivéntibus póculum fontis vivi , saliéntis in vitam ætérnam. Surge ígitur, ánima amíca Christi , vigiláre non cesses , ibi os appóne , ut háurias aquas de fóntibus Salvatóris.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Discite a me quia mitis sum, et húmilis Corde. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis 15.

2. Sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum , et permáneant óculi mei, et Cor meum ibi cunctis diébus.

3. Et dixi : Ergo sine causa justificávi Cor meum , et lavi inter innocéntes manus meas, et fui flagellátus tota die.

4. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in Corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

5. Pone me ut signáculum super Cor tuum , ut signáculum super bráchium tuum.

Capitulum. *Isaiæ* 12.

ECCE Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam , et non timébo, quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Hymnus.
, Arca legem cóntinens
on servitútis véteris :
átiæ, sed véniæ,
misericórdiæ.
sanctuárium novi
rátum fœderis,
um vetústo sánctius,
que scisso utílius;
nerátum cháritas
aténti vóluit;
s invisíbilis
erémur vúlnera.
ub amóris symbolo
cruénta, et mystica,
que sacrifícium
us Sacérdos óbtulit.
on amántem rédamet?
on redémptus díligat,
de in isto séligat
a tabernácula?
Parénti, et Filio,
que sit Spirítui,
s potéstas, glória,
mque in omne est sæ-
m. Amen.
e languóres nostros ipse
℟. Et dolóres nostros ipse
it.
Ad Benedictus, Aña.
átus est propter iniqui-
nostras, attrítus est pro-
célera nostra : disciplína
nostræ super eum, et
ejus sanáti sumus.
Oratio.
EDE, quæsumus, omní-
otens Deus : ut qui in
simo diléctí Fílii tui Cor-
riántes, præcípua in nos
itis ejus benefícia recó-
, eórum páriter et actu
émur, et fructu. Per
m Dóminum.
Primam, in ℟. br. ℣. Qui
es pro nobis.

Ad Tertiam, Aña.
Sanctificávi locum.
Capit. Ecce Deus, supra.
℟. br. Vere * Languóres nostros ipse tulit. Vere. ℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Languóres. Glória Patri. Vere.
℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Sextam, Aña.
Et dixi.
Capitulum. *Isaiæ* 12.

DICETIS in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus; et mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.
℟. br. Pósuit * Fines tuos pacem. Pósuit. ℣. Et ádipe fruménti sátiat te. Fines. Glória Patri. Pósuit. ℣. Dirupísti, Dómine, víncula mea. ℟. Tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ad Nonam, Aña.
Pone me.
Capitulum. *Isaiæ* 12.

CANTATE Dómino, quóniam magnífice fecit : annuntiáte hoc in univérsa terra. Exúlta et lauda, habitátio Sion : quia magnus in médio tui Sanctus Israel.
℟. br. Dirupísti, Dómine, * Víncula mea. Dirupísti. ℣. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. Víncula mea. Glória Patri. Dirupísti. ℣. Erit Dóminus nominátus in signum ætérnum. ℟. Quod non auferétur.
In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi et Hymnus ut in j. Vesp. 314.
℣. Hauriétis aquas in gáudio.
℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Magnificat, Aña.
Ad Jesum autem cum venís-

sent, ut vidérunt eum mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

FESTA JUNII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DIE II. JUNII.

SS. Marcellini, Petri et Erasmi, Martyrum.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum, Marcellíni, Petri atque Erásmi, solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio ij.

Petrus exorcísta, Diocletiáno Imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter christiánæ fidei confessiónem missus in cárcerem, Paulinam Artémii, qui cárceri præerat, fíliam a dæmone agitátam liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota família, et vicínos, qui ad rei novitátem concúrrerant, Jesu Christo conciliátos ad Marcellínum presbyterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellínum ad se vocátos aspérius objúrgat, et ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus christiána libertáte respondéret, pugnis contúsum, et a Petro sejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constríngi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cum utríque ex torméntis fides et ánimus crésceret, constánti confessióne, et abscísso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

Lectio iij.

Erasmus Epíscopus, Imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen íntegen et inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constríctus férreis gravissimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deinde Fórmiis a Maximiáno váriis afféctus supplíciis, tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta divína virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem martyrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus. 14.

DIE IV. JUNII.

In Festo S. Francisci Caracciolo, Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. lxij. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Franciscum, novi Ordinis Institutórem, orándi stúdio, et pœniténtiæ amóre decorásti: da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere; ut semper orántes, et corpus in servitú-

em redigéntes, ad cœléstem lóriam pervenire mereántur. 'er Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de criptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus, dictus ántea Ascánius, ex nóbili família aracciolo in óppido sanctæ lariæ de Villa in Aprútio oris, a primis annis exímio nituit pietátis cultu. Adolécens gráviter ægrótans státuit se prorsus Dei, proximíque nancipáre servítio. Neápolim rofectus, sacerdótio initiátus, acróque adscríptus Sodalítio, ontemplatióni, lucrandísque nimábus se totum devóvit, c extrémo supplício damnátis ortatórem se præbuit assíuum. Contigit autem, ut epitólium álteri destinátum ei er errórem redderétur, quo piissimis viris Joánne Augutino Adórno, et Fabrício Caacciolo ad novi religiósi Intitúti fundatiónem vocabátur. lei novitáte captus, et divínæ oluntátis demirátus consília, lacri ánimo sese illis adjúnxit. ónditis autem in Camaldulensium erémo, quo secésseant, novi Ordinis légibus, nde Romam simul profécti, onfirmatiónem a Sixto Quinto mpetrárunt, qui eósdem Cléicos Reguláres Minóres apllári vóluit, áddito ad tria nsuéta áltero de non amndis dignitátibus voto.

Honéstum fecit illum Dónus, et custodívit eum ab mícis, et a seductóribus tuit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Solemni emíssa professióne, ob singulárem ejus in divum Francíscum Assisinátem cultum, Francísci nomen assúmpsit. Adórno biénnio post vita functo, ipse toti Religióni, quamquam invítus, præfícitur: quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpla. Institúti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrymis, et jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quam ob rem tértio in Hispániam se cóntulit peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itínere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim, quam conscénderat, ab imminénti naufrágio oratiónis præsídio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fíeret, plúrimum laborávit; sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque Catholicórum regum Philíppi Secúndi et Philíppi Tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit; quod pari evéntu per Itáliam præstitit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

HUMILITATE ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus, se lepróso sociáverit, et ecclesiásticas dignitátes, a Paulo Quinto sibi oblátas, constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharístiæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat: quod pium exercítium, véluti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constítuit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit charitáte. Prophetíæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána æde in oratióne persísteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et Agnóni apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letháli febre corréptus, Sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, prídie Nonas Júnii anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum in Ecclésia sanctæ Maríæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum, Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos, Pius vero Séptimus Póntifex Máximus, novis fu[...] tem signis, anno mill[...] octingentésimo séptimo, [...] ctórum albo adscripsit.

℟. Iste homo perfécit [...] quæ locútus est ei Deu[...] dixit ad eum: Ingréde[...] réquiem meam: * Quia t[...] justum coram me ex óm[...] géntibus. ℣. Iste est qui [...] témpsit vitam mundi, et [...] vénit ad cœléstia regna. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homi[...] Evang. Sint lumbi. lxix.

DIE VI. JUNII.

In Festo S. Norberti, Ep[...] et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf[...] xlv. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui beátum No[...] tum, Confessórem [...] atque Pontíficem, verb[...] præcónem exímium effe[...] et per eum Ecclésiam [...] nova prole fœcundásti: p[...] quæsumus; ut, ejúsdem s[...] gántibus méritis, quod [...] simul et ópere dócuit, t[...] juvánte, exercére vale[...] Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectio[...] Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

NORBERTUS nobilíssimis p[...] tibus natus, adolé[...] liberálibus disciplínis eru[...] in ipsa póstea Imperatóris [...] sprétis mundi illécebris, [...] siásticæ milítiæ adscríbi v[...] Sacris initiátus, rejéctis [...] bus ac spléndidis véstibus [...] lícea melóte indútus, pra[...]

tióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in páuperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudisque pédibus et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere et sermóne, innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Cum Laudúni esset, ab Epíscopo rogátus, ne a sua diœcési discéderet, desértum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit: ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinem instítuit, divínitus accépta per visum Régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem Ordo ab Honório Secúndo, aliísque summis Pontifícibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis ædificátis, mirífice propagátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Antverpiam accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæresim profligávit. Prophético spíritu, et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, ecclesiásticam disciplínam, præsértim cœlibátum, constánter propugnávit. Rhemis in Concílio Innocéntium Secúndum egrégie adjúvit; et Romam cum áliis Epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis et Spíritu sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. lij.

DIE IX. JUNII.

SS. Primi et Feliciani, Mart.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi, et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis, protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Lectio ij.

Primus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox

ad Prætórem addúcti, cum christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt : ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affíxis stípiti mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi Prætor vocátum ad se Primum sic affátur : Vides, quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus Imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris et grátiæ.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iij.

Cui Primus : Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martyrio disjúngar! Quo dicto excánduit Prætor, et ad cæteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes : qui prostráti ad eórum génua, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum convenissent, quingénti cum suis famíliis christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus Prætor, eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus. 14.

DIE X JUNII.

In Festo S. Margaritæ, Reginæ Scotorum.

Semiduplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. xcij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátam Margarítam regínam exímia in páuperes charitáte mirábilem effecísti : da ut, ejus intercessióne et exémplo, tua in córdibus nostris cháritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Margarita, Scotórum regína, patérno Angliæ Regum, matérno Cæsarum sánguine caríssima, illústrior adhuc fuit christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo Anglórum rege ad patérni regni fastígium vocabátur, in Angliam venit : mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ littore solvens, vi tempestátis expúlsa, seu vérius divínæ providéntiæ consílio dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris im-

pério Malchólmo tértio Scotórum regi, egrégiis ejus dótibus capto, nupsisset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus triginta, quibus regnávit annis, toti regno mirífice prófuit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

INTER regáles delícias corpus afflictatiónibus, ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatiónibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima, et cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili, ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliórem frugem, et ad simília suis exercitatiónibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et felíciter educávit, ut eórum plerique, quemádmodum et Agatha mater, et Christína soror, sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univérsi demum regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eísque mores christiána pietáte dignos restítuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

NIHIL tamen æque in illa mirábile fuit, ac flagrantíssima cháritas erga próximos, præsértim egénos, quorum numerósis grégibus non modo stipem affatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotidie matérna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancíllæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovére, solémne hábuit. His porro, aliísque piis súmptibus non régias tantum vestes, et pretiósa monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit ærárium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miráculum acerbíssimis dolóribus, ánimam, seméstri córporis ægrotatióne purgátam, Auctóri suo, quarto Idus Júnii, réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus, diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, et Cleméntis Décimi auctoritáte in Scótiæ Patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssime cólitur.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro, de Com. xcvj.

Vesp. de seq., com. præc.

DIE XI. JUNII.

In Festo S. Barnabæ, Apostoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apostolorum. ij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas : concéde propítius ; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Et fit com. S. Margaritæ, Aña. Manum suam. ℣. Diffúsa. Oratio. Deus, qui. 324.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 13. *f*

Cum dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum, et coléntium advenárum, Paulum et Bárnabam : qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant his quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus et Bárnabas dixérunt : Vobis oportébat primum loqui verbum Dei : sed quóniam repéllitis illud, et indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus : Pósui te in lucem géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte ergo.

Lectio ij.

Audientes autem gentes gavísæ sunt, et glorificábant verbum Dómini : et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulíeres religiósas et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam : et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio et Spíritu sancto.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iij. *Cap.* 14.

Factum est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt, fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhi-

énte verbo grátiæ suæ, dante gna et prodígia fíeri per ma-us eórum.

. Dum stetéritis ante reges et ræsides, nolíte cogitáre quóodo, aut quid loquámini : * ábitur enim vobis in illa hora, uid loquámini. ℣. Non enim os estis qui loquímini : sed píritus Patris vestri, qui lóuitur in vobis. Dábitur. Glória atri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Barnabas Levítes, Cyprius génere, qui et Joseph, cum aulo géntium Apóstolus ordiítus est ad prædicándum Jesu hristi Evangélium. Is, agro éndito quem habébat, redáam ex eo pecúniam áttulit póstolis. Missus autem Antioíam prædicatiónis causa, cum i multos ad Christi Dómini dem convérsos esse compeesset, incredibíliter lætátus, os hortabátur ut in Christi de permanérent. Qua cohoratióne multum proficiébat, uod ab ómnibus vir bonus, t Spíritu sancto plenus habeátur.

. Vidi conjúnctos viros habénes spléndidas vestes, et Anelus Dómini locútus est ad me, icens : * Isti sunt viri sancti, acti amíci Dei. ℣. Vidi Angeum Dei fortem, volántem per édium cœlum, voce magna lamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Profectus inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo ntiochíam venit. In ejus urbis cclésia annum commoráti, ristiánæ fidei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt : ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo charitátis offício, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

Cum autem Antiochíæ in Ecclésia cum céteris Prophétis et Doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dómino deservírent, dixit Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum : ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium, summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémo Bárnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum : ibíque círciter séptimum Neró-

nis annum, tértio Idus Júnii, ad apostólici múneris laudem martyrii corónam adjúnxit. Ejus corpus, Zenóne Imperatóre, repértum est in ínsula Cypro; ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscríptum.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna, * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 10. *b*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 34. *in Matthæum.*

Cum Dóminus omnem solicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædicit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur, ex Magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu pertubaréntur. Dénique, ne cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Jam vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali juberet: non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens. Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem) sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur: et quamvis illæ sint in médio lupórum et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt

operáti sunt justítiam.
. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

s certe atque admirabi-
us est, mentem adver-
n commutáre, et áni-
ı divérsum transférre,
los occídere : præsértim
ódecim tantum essent,
plenus esset orbis uni-
Erubescámus ígitur, qui
ivérsa faciéntes, tam-
upi in adversários rúi-
am quámdiu oves fué-
víncimus : étiam si mille
tent lupi, superámus,
res sumus : quod si lupi
s, víncimur. Tunc enim
pastóris auxílium recé-
i non lupos, sed oves

m laudámus. 14.

Vesperis fit com. seq.
nfra.

DIE XII. JUNII.

S. Joannis a S. Facun-
do, Confessoris.

Duplex.

imilábo. ℣. Amávit.

Oratio.

, auctor pacis, et amátor
aritátis, qui beátum
m Confessórem tuum mi-
dissidéntes componéndi
decorásti : ejus méritis,
cessióne concéde; ut in
ritáte firmáti, nullis a
atiónibus separémur. Per
um.

de fit commem. SS. Ba-
ete. Mart. Aña. Istórum.
ómini.

Oratio.

ORUM Mártyrum tuórum
ilidis, Cyríni, Náboris,
Nazárii, quæsumus,

Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant : et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNEM Sahagúni in Hispánia nóbili génere natum paréntes cum diu prole caruíssent, piis opéribus, et oratiónibus a Deo impetrárunt. Ab ineúnte ætáte egrégium futúræ sanctitátis spécimen dedit : nam e loco superióri ad céteros púeros crebro verba faciébat, quibus eos ad virtútem et Dei cultum hortabátur, eorúmque dissídia componébat. In pátria mónachis sancti Facúndi Ordinis sancti Benedícti primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur. Dum iis óperam daret, curávit pater, ut Párochus Ecclésiam administráret : quod munus júvenis nullis ratiónibus addúci pótuit, ut retinéret. Inter familiáres Epíscopi Burgénsis adscríptus, ob spectátam ipsíus probitátem, íntimus ei fuit, ab eóque Présbyter, et Canónicus factus, multis benefíciis auctus est. Sed relícta aula Epíscopi, ut Deo quiétius servíret, ómnibus Ecclésiæ provéntibus abdicátis, se cuídam sacéllo addíxit, ubi Sacrum quotídie faciébat, ac de rebus divínis magna cum auditórum ædificatióne frequénter concionabátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab ini-

mícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

POSTEA studiórum causa Salmánticam proféctus, in célebre collégium divi Bartholomæi cooptátus, Sacerdótis munus ita exércuit, ut simul optátis stúdiis incúmberet, et in sacris étiam conciónibus assídue versarétur. Cum vero in gravíssimum morbum incidísset, arctióris disciplínæ voto se obstrínxit; quod ut rédderet, cum prius cuídam páuperi pene nudo ex duábus, quas tantum habébat vestes, meliórem dedísset, ad cœnóbium sancti Augustíni severióri disciplína tum máxime florens se cóntulit: in quo admíssus, obediéntia, ánimi demissióne, vigíliis, ac oratióne provectióres anteíbat. Triclínii cura cum ipsi demandáta esset, vini doliolum, ipso attingénte, ómnibus mónachis per annum abúnde suffécit. Exácto tyrocínii anno, Præfécti jussu munus concionándi suscépit. Salmánticæ id témporis ádeo cruéntis factiónibus divína, humánaque ómnia permíxta erant, ut síngulis propémodum horis cædes fíerent, et ómnium órdinum, ac præsértim nobilium, sánguine non viæ solum, et fora, sed templa étiam redundárent.

℟. Amavit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

AT Joánnes tum conciónibus, tum privátis collóquiis cívium ánimos demúlcens, ad tranquillitátem urbem redúxit. Virum Príncipem gráviter offéndit, quod illíus in súbditos sævítiam increpásset. Qua de causa équites duos immísit, qui eum in itínere confóderent. Jamque ad ipsum propinquáverant, cum stupóre divínitus immísso, simul cum equis immóbiles stetérunt, donec ad pedes sancti viri provolúti, scéleris véniam precaréntur. Ipse quoque Princeps, repentíno terróre percúlsus, jam de salúte desperáverat, cum, revocáto Joánne, facti pœnitens incolumitáti rédditus est. Factiósi étiam hómines, cum eum fústibus péterent, bráchiis diriguére, nec ante rédditæ vires, quam delícti véniam precaréntur. Christum Dóminum, dum Sacrum fáceret, præséntem contuéri, atque ex ipso divinitátis fonte cœléstia mystéria hauríre sólitus. Abdita cordis inspícere, ac futúra raro evéntu præsagíre frequens illi fuit; fratrísque fíliam septénnem mórtuam excitávit. Deníque mortis die prænuntiáto, et Ecclésiæ Sacraméntis devotíssime suscéptis, extrémum diem clausit, multis ante, et post óbitum miráculis gloriósus. Quibus rite probátis, Alexánder Octávus Sanctórum número eum adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et di-

xit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix.

Pro SS. Basilide, etc.

Lectio ix.

Basilides, Cyrínus, Nabor, et Nazárius, Románi mílites, nóbiles génere et virtúte illústres, christiána religióne suscépta, cum Christum Dei Fílium, Diocletiáno Imperatóre, prædicárent, ab Aurélio præfécto Urbis comprehénsi, et ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cum súbito claríssima lux obórta ómnium óculis, qui ibídem essent, cárcerem collustrásset : illo cœlésti splendóre commótus, Marcéllus custódiæ præpósitus,multíque álii, Christo Dómino credidérunt. Verum póstea e cárcere emíssi, ab Imperatóre Maximiáno, cum, ejus étiam neglécto império, unum Christum Deum et Dóminum in ore habérent, scorpiónibus cruciáti, íterum conjiciúntur in víncula:unde séptimo die edúcti, et ante pedes Imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisióne inánium deórum, Jesum Christum Deum constantíssime confiténtes. Quámobrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, a Christiánis honorífice sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. SS. Basilidis, etc. Mart. Aña. Vestri. ℣. Exultábunt. Oratio. Sanctórum. 329.

Vesp. a Cap. de seq., com. præc.

DIE XIII. JUNII.

In Festo S. Antonii de Padua, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Ecclesiam tuam, Deus, beáti Antónii, Confessóris tui, solémnitas votíva lætíficet : ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Deinde comm. S. Joannis. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, auctor. 329.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Antonius, Ulyssipóne in Lusitánia honéstis ortus paréntibus, et ab iis pie educátus, adoléscens Institútum Canonicórum regulárium suscépit. Sed cum córpora beatórum quinque Mártyrum Fratrum Minórum Conímbriam transferréntur, qui paulo ante apud Marróchium pro Christi fide passi erant, martyrii desidério incénsus, ad Franciscánum órdinem transívit. Mox eódem ardóre impúlsus, ad Sarracénos ire perréxit : sed advérsa valetúdine afflíctus, et redíre coáctus, cum navi ad Hispániæ líttora ténderet, ventórum vi in Sicíliam delátus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Assisium e Sicília ad Capítulum generále venit : inde in erémum montis Pauli in Æmília secéssit, ubi divínis contemplatiónibus, jejúniis et vigíliis diu vacávit. Póstea sacris Ordínibus initiátus, et ad prædicándum Evangélium missus, dicéndi sapiéntia et cópia tantum profécit, tantámque sui admiratiónem commóvit, ut eum summus Póntifex aliquándo concionántem áudiens, Arcam testaménti appellárit. In primis vero hæreses summa vi profligávit, ideóque perpétuus hæreticórum málleus est vocátus.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

Primus ex suo Ordine, ob doctrinæ præstántiam, Bonóniæ, et álibi sacras lítteras est interpretátus, fratrúmque suórum stúdiis præfuit. Multis vero peragrátis provínciis, anno ante óbitum Patávium venit, ubi illústria sanctitátis suæ monuménta relíquit. Dénique magnis labóribus pro glória Dei perfúnctus, méritis et miráculis clarus, obdormívit in Dómino Idibus Júnii, anno salútis millésimo ducentésimo trigésimo primo. Quem Gregórius Nonus Póntifex Máximus sanctórum Confessórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix.

Vesp. a Cap. de seq., com. præc.

DIE XIV. JUNII.

In Festo S. Basilii Magni, Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlv. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius Versus.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Basíli, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Exaudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Basílii, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro comm. S. Antonii. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Ecclésiam. 331.

In j. Nocturno Lectiones de
riptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Basilius, nóbilis Cáppadox, Athénis una cum Gregório zianzéno, ejus amicíssimo, culáribus lítteris, deinde in onastério sacris mirabíliter uditus, eum brevi cursum cit ad omnem doctrínæ et rum excelléntiam, ut inde gni cognómen invénerit. ad prædicándum Jesu Chri- Evangélium in Pontum ac- rsitus, eam provínciam a ristiánis institútis aberrán- n, ad viam salútis revocávit. ix ab Eusébio Cæsaréæ Epi- opo ad erudiéndam eam ci- átem adjútor adhibétur: in jus locum póstea succéssit. Fílium Patri consubstantiá- n esse in primis deféndit, ac léntem Imperatórem, sibi tum, miráculis ádeo flexit, incumbéntem ad voluntátem ciéndi ipsum in exílium, a nténtia discédere coégerit.

Invéni David servum meum, o sancto meo unxi eum: * nus enim mea auxiliábitur ℣. Nihil profíciet inimícus eo, et fílius iniquitátis non cébit ei. Manus.

Lectio v.

Nam et Valéntis sella, in qua factúrus decrétum de eji- ndo e civitáte Basílio sedére lébat, confrácta est: et tri- s ab eo cálamis adhíbitis ad ibéndam exílii legem, nul- eórum réddidit atramén- n: et cum nihilóminus in opósito scribéndi ímpium crétum persísteret, ipsius déxtera, dissolútis nervis, tota contrémuit. His commótus Valens, chartam utráque manu conscídit. Ea autem nocte, quæ ad deliberándum Basílio data est, Valéntis uxor íntimis est cruciáta dolóribus, et únicus fílius in gravem morbum íncidit. Quibus ille pertérritus, iniquitátem suam recognóscens, Basílium accérsit: quo præsénte, puer cœpit convaléscere: verum, vocátis a Valénte ad viséndum púerum hæréticis, paulo post móritur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Abstinentia et continéntia fuit admirábili: una túnica conténtus erat: in jejúnio servándo diligentíssimus, in oratióne assíduus, in qua sæpe totam noctem consumébat. Virginitátem perpétuo cóluit. Monastériis extrúctis, ita monachórum institútum temperávit, ut solitáriæ atque actuósæ vitæ utilitátes præcláre simul conjúngeret. Multa erudíte scripsit: ac nemo, teste Gregório Nazianzéno, sacræ Scriptúræ libros vérius aut ubérius explicávit. Obiit Kaléndis Januárii, cum tantum spíritu vivens, præter ossa et pellem, nulla prætérea córporis parte constáre viderétur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro

peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 14. *f*

In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Basilii, Epíscopi.

Lib. Regul. fusius explicat.

Perfecta quidem renuntiátio in eo consístit, ut id assequámur, ne ad ipsíus étiam vitæ affectiónem propénsi simus, et respónsum mortis habeámus, ut non simus fidéntes in nobis ipsis. Hujúsmodi autem renuntiátio inítium sumit ab alienatióne rerum externárum, véluti a possessiónibus, ab ináni glória, a vivéndi consuetúdine, a rerum inutílium amóre, quemádmodum étiam suo exémplo nobis ostendérunt sancti Dómini nostri discípuli, Jacóbus quidem et Joánnes, relícto patre Zebedæo, et ipsa quoque navícula, de qua omnis illórum victus rátio pendébat: Matthæus vero, cum ab ipso telónio surréxit, ac Dóminum secútus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio viij.

Sed quid opus est nostris ratiónibus, aut sanctórum virórum exémplis id, quod dícimus, confirmáre, cum ipsa Dómini verba in médium líceat afférre, iísque ipsis religiósam ac Deum timéntem ánimam commovére? Quibus ille perspícue et sine controvérsia protestátur, dicens: Sic ígitur quicúmque ex vobis non renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Et álio in loco, cum prius dixísset: Si vis perféctus esse, vade et vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; póstea subjúnxit: Veni, séquere me.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Est ígitur renuntiátio quemádmodum docúimus, vinculórum terrénæ hujus ac temporális vitæ solútio, atque ab humánis negótiis liberátio, per quam ad ineúndam viam, qua ad Deum pervenítur, aptióres et promptióres effícimur; et expedíta rátio ad acquisitiónem usúmque rerum, quæ super aurum et lápidem pretiósum multum longe sunt pretiosióres: et in summa, cordis humáni ad cœléstem conversatiónem translátio, ita ut dícere líceat: Nostra conversátio in cœlis est: et (quod máximum

t) inítium unde ad Christi
militúdinem evádimus, qui
m dives esset, propter nos
uper est factus.
e Deum laudámus. 14.
In ij. Vesp. fit commem. SS.
iti et Sociorum.

DIE XV. JUNII.

SS. Viti, Modesti, atque
Crescentiæ, Mart.

ia. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

A Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sanctis Marribus tuis Vito, Modésto, que Crescéntia intercedéntis, supérbe non sápere, sed i plácita humilitáte profíce-: ut prava despíciens, quæmque recta sunt, líbera érceat charitáte. Per Dómim.

Lectio ij.

ITUS ádmodum puer ínscio patre baptizátus est: quod m ille rescivísset, nihil prærmísit, quo fílium a chriiána religióne removéret. ua in voluntáte permanénm, Valeriáno júdici verbéris castigándum trádidit. Sed hilóminus in senténtia pertens, patri rédditus est. Sed m eum pater grávius puníre gitat, Vitus, Angeli mónitu, mítibus Modésto et Crescén-, ejus educatóribus, migrat aliénas terras: ibíque eam nctitátis laudem adéptus est, ejus fama ad Diocletiánum rláta, ipsum Imperátor acrseret, ut fílium suum a mone vexátum liberáret: liberáto, cum ei amplísis præmiis ingrátus Imperá-, ut deos cóleret, persuadére non potuísset, una cum Modésto, et Crescéntia vínculis constríctum mittit in cárcerem.

Lectio iij.

Quos ubi constantióres esse cómperit, demítti jubet in ingens vas liquáto plumbo, fervénti resína ac pice plenum: in quo cum trium Hebræórum puerórum more divínos hymnos cánerent, inde erépti, leóni objiciúntur: qui prostérnens se, eórum pedes lambébat. Quare inflammátus ira Imperátor, quod multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræmótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssi sunt. Eórum relíquias Floréntia, nóbilis fémina, unguéntis condítas honorífice sepelívit.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XVIII. JUNII.

SS. Marci et Marcelliani,
Martyrum.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci, et Marcelliáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus, liberémur. Per Dóminum.

℟. ij. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia.
℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in

unum! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iij.

Marcus et Marcelliánus fratres Románi, propter christiánam fidem a Fabiáno duce comprehénsi, ad stípitem alligáti sunt, pédibus clavis confíxis. Ad quos cum ita loquerétur judex : Resipíscite míseri, et vos ipsos ab his cruciátibus erípite, respondérunt : Numquam tam jucúnde epuláti sumus, quam hæc libénter Jesu Christi causa perférimus, in cujus amóre nunc fixi esse cœpimus : útinam támdiu nos hæc pati sinat, quámdiu hoc corruptíbili córpore vestíti érimus! Qui diem noctémque in torméntis divínas laudes canéntes, dénique telis transfíxi, ad martyrii glóriam pervenérunt. Quorum córpora via Ardeatína sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XIX. JUNII.

In Festo S. Julianæ de Falconeriis, Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. lxxvij. præter seq.

Ad Vesperas, Hymnus.

Cœlestis Agni núptias,
O Juliána, dum petis,
Domum patérnam déseris,
Chorúmque ducis Vírginum.

Sponsúmque suffixum Cruci
Noctes, diésque dum gemis,
Dolóris icta cúspide,
Sponsi refers imáginem.

Quin septifórmi vúlnere
Fles ad genu Deiparæ :
Sed crescit infúsa fletu,
Flammásque tollit cháritas.

Hinc morte fessam próxima
Non usitáto te modo
Solátur, et nutrit Deus,
Dapem supérnam pórrigens.

Ætérne rerum Cónditor,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Soli tibi sit glória. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdi[ne] tua. ℟. Inténde, próspere pr[o]céde, et regna.

Ad Magnificat, Aña.

Veni, sponsa Christi, ácci[pe] corónam, quam tibi Dómin[us] præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui beátam Juliána[m] Vírginem tuam, extré[mo] morbo laborántem, preti[oso] Fílii tui Córpore mirabíliter creáre dignátus es : concéd[e] quæsumus; ut, ejus inter[ce]déntibus méritis, nos quo[que] eódem in mortis agóne refé[cti] ac roboráti, ad cœléstem [pa]triam perducámur. Per eú[n]dem Dóminum.

Et fit comm. SS. Gervas[ii et] Protasii, Mart. Aña. Istór[um] est. ℣. Lætámini.

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanc[to]rum Mártyrum tuór[um] Gervásii et Protásii solem[ni]táte lætíficas : concéde pr[o]tius; ut, quorum gaudé[mus] méritis, accendámur exém[plis]. Per Dóminum.

Ad Matutinum Hymnus, [Cœ]léstis, ut ad Vesp.

In j. Nocturno Lectione[s de] Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Juliana ex nóbili Falcon[eria] família, clarissimo pa[tre] qui templum Deiparæ ab

elo salutátæ ære suo magníce a fundaméntis Floréntiæ, t nunc vísitur, eréxit, matre leguardáta, ambóbus jam seescéntibus, ac ad id tempus terílibus, nata est anno milésimo ducentésimo septuagéimo. Ab incunábulis non exíuum futúræ sanctitátis spéciıen dedit: vagiéntibus quippe ıbris, suavíssima Jesu et Maiæ nómina ultro proférre udíta est. Pueritiam póstmoum ingréssa, totam se chriiánis virtútibus mancipávit, quibus ádeo excélluit, ut eátus Aléxius pátruus, cujus ıstitútis, ac exémplis instrueátur, matri dícere non dubiíverit, ipsam non féminam eperísse, sed Angelum: nam a modésto vultu, animóque b omni, vel levíssima erróris ácula pura fuit, ut óculos unquam in toto vitæ cursu d hóminis fáciem intuéndam réxerit, auditóque peccáti ocábulo contremúerit: imo céleris narratióne percúlsa, lico prope exánimis corrúerit. xpléto nondum décimo quinto tátis suæ anno, re familiári, icet opulénta, terrenísque osthábitis núptiis, Deo virgiitátem in mánibus divi Philippi Benítii solémniter vovit, b eóque ómnium prima relijiósum Mantellatárum hábium, ut dicunt, sumpsit.

℟. Propter veritátem, et manuetúdinem, et justítiam, * t dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulıritúdine tua, inténde, próere procéde, et regna. Et edúcet.

Lectio v.

JULIANÆ exémplum secútæ sunt plúrimæ ex nobilióribus famíliis féminæ, ac mater ipsa fíliæ sese religióse instituéndam dedit, ita ut, aucto paulátim número, Ordinem Mantellatárum institúerit, ac illi pie vivéndi leges, summa prudéntia, ac sanctitáte tradíderit. Ejus virtútes cum óptime perspéctas divus Benítius habéret, morti próximus, nulli mélius quam Juliánæ, non féminas tantum, sed et totum Servórum Ordinem, cujus propagátor et moderátor exstíterat, commendátum vóluit. Verum ipsa demísse semper de se cogitábat, et cum ceterárum esset magístra, in re quaque doméstica, licet vili, soróribus famulabátur. Assiduitáte orándi íntegras insumébat dies, in éxtasim sæpíssime rapta; et si réliquum, in sedándis cívium dissídiis, criminósis a via iniquitátis retrahéndis, ac inserviéndis impendébat ægrótis, quorum quandóque sániem ex ulcéribus manántem, admóto ore lambens, eos sanitáti restituébat. Corpus suum flagris, nodósis funículis, férreis cíngulis, vigíliis, humi nudæ cubándo, térere sólita fuit. Parcíssimo cibo, et hoc vili, quátuor hebdómadæ diébus, et réliquis duóbus, solo Angelórum pane conténta, excépto die sábbati, quo pane solo et aqua nutriebátur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem,

et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Dura hujúsmodi vivéndi ratióne in stómachi morbum íncidit; quo ingravescénte, cum septuagésimum ætátis annum ágeret, ad extrémum vitæ spátium redácta est. Diutúrnæ valetúdinis incómmoda hílari vultu, constantíque ánimo pértulit: de uno tantum cónqueri audíta est, quod, cum cibum cápere, ac retinére nullo modo posset, ab Eucharística mensa ob Sacraménti reveréntiam arcerétur. Verum his in angústiis constitúta, Sacerdótem rogávit, ut allátum divínum panem, quem ore súmere nequíbat, péctori saltem extérius admovéret. Précibus illíus morem gessit Sacérdos; et mirum! eódem témporis moménto divínus panis dispáruit, et Juliána seréno ac ridénti vultu expirávit. Res supra fidem támdiu fuit, donec virgíneum de more curarétur corpus: invénta enim est circa sinístrum péctoris latus carni véluti sigíllo impréssa forma Hóstiæ, quæ Christi crucifíxi effígiem repræsentábat. Hujus prodígii fama, ceterorúmque miraculórum, non Floréntiæ tantum, sed totíus christiáni orbis veneratiónem illi conciliávit, ac per quátuor prope íntegra sæcula ádeo aucta est, ut tandem Benedíctus Papa Décimus tértius in ejus celebritáte Offícium próprium recitári ab univérso Ordine beátæ Maríæ Vírginis Servórum jússerit. Clemens vero Duodécimus, munificentíssimus ejúsdem Ordinis protéctor, novis índies miráculis coruscántem sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit..... decem virgínibus. lxxxvij.

Pro SS. Gervasio et Protasio

Lectio ix.

Gervasius et Protásius, Vitális et Valériæ filii, quorum pater Ravénnæ, mater Medioláni pro Christi Dómini fide martyrium subiérunt, distribúto paupéribus património, domésticos servos libertáte donárunt. Quo facto gentílium sacerdótes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cum Astásius Comes in bellum profícisci vellet, hanc occasiónem perdéndi pios fratres se nactos esse putavérunt. Itaque Astásio persuádent, se a diis admónitos esse, nullo modo eum in bello victórem futúrum, nisi Gervásio et Protásio coáctis Christum negáre, eósdem ad sacra diis faciénda compélleret. Quod cum illi detestaréntur, Astásius imperávit Gervásium támdiu cædi, dum inter vérbera expiráret: Protásium fústibus contúsum secúri pércuti jubet. Quorum córpora Philíppus Christi servus clam sústulit, et in suis ædibus sepelívit: quæ póstea sanctus Ambrósius, Dei

invénta, in loco sacro
ni collocánda curávit.
unt Medioláni décimo
aléndas Júlii.
m laudámus. 14.
ud. fit com. SS. Ger-
Protasii, Mart. Aña.
capílli. ℣. Exultábunt.
Deus, qui nos. 336.
Vesperis fit com. seq.

DIE XX. JUNII.

lverii, Papæ et Mart.
te Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

TATEM nostram réspice,
ípotens Deus : et quia
própriæ actiónis gravat,
ilvérii, Mártyris tui atque
cis, intercéssio gloriósa
tegat. Per Dóminum.

Lectio ij.

RIUS Campánus, post
pítum próxime Póntifex
est : cujus doctrína et
s illúxit in insectándis
is, et constántis ánimi
údo perspécta est in
judício Agapíti. Nam
um, quem, quia Euty-
n hæresim defendébat,
s ab Episcopátu Con-
politáno deposúerat,
Theodóra Augústa sæ-
rogátus esset, restitúe-
it.
ine, prævenísti eum in
tiónibus dulcédinis : *
i in cápite ejus corónam
le pretióso. ℣. Vitam pé-
et tribuísti ei longitúdi-
rum in sæculum sæculi.
. Glória Patri. Posuísti.

Lectio iij.

OBREM iráta múlier man-
Belisário, ut Silvérium
tat in exílium. Qui exu-
lávit in ínsula Póntia, unde his verbis scripsísse fertur ad Amatórem Episcopum : Susténtor pane tribulatiónis, et aqua angústiæ, nec tamen dimísi, aut dimítto offícium meum. Quod re ipsa probávit : nam ibi coácto Concílio multórum Episcopórum, quædam constítuit, quæ ad integritátem fídei cathólicæ, et ad restituéndam ecclesiásticam disciplínam pertinébant. Ubi brevi incómmodis ærumnísque conféctus, obdormívit in Dómino, duodécimo Kaléndas Júlii : cujus sepúlchrum multis miráculis illustrátum fuit, cum Ecclésiæ præfuísset annos tres et ámplius, creátis mense Decémbri Presbyteris trédecim, Diáconis quinque, Epíscopis per divérsa loca decem et novem.

Te Deum laudámus. 14.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXI. JUNII.

In Festo S. Aloysii Gonzagæ, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

COELESTIUM donórum distribútor Deus, qui in angélico júvene Aloysio miram vitæ innocéntiam pari cum pœniténtia sociásti : ejus méritis et précibus concéde; ut innocéntem non secúti, pœniténtem imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ALOYSIUS, Ferdinándi Gonzágæ Castelliónis Stiveró-

rum Marchiónis fílius, festináto propter vitæ perículum baptísmo, prius cœlo, quam terris nasci visus, primam illam grátiam tam constánter retínuit, ut in ea confirmátus crederétur. A primo ratiónis usu, quo se Deo statim óbtulit, vitam duxit quotídie sanctiórem. Novénnis Floréntiæ ante aram beátæ Vírginis, quam paréntis loco semper hábuit, perpétuam virginitátem vovit, eámque insígni Dei benefício, nulla mentis, aut córporis pugna tentátam servávit. Réliquas ánimi perturbatiónes cœpit ætáte illa tam fórtiter comprímere, ut ne primo quidem eárum motu deínde incitarétur. Sensus étiam, óculos præcípue, ita cohíbuit, ut non modo illos numquam in fáciem inténderit Maríæ Austríacæ, quam plures annos inter honorários Hispaniárum Príncipis ephébos fere quotídie salutávit; sed a matris étiam vultu continéret: homo proptérea sine carne, aut Angelus in carne mérito appellátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Adjecit sénsuum custódiæ córporis cruciátum. Tria singulis hebdómadis jejúnia, éaque plerúmque módico pane, et aqua tolerábat. Quamquam perpétuum fuísse per id tempus ipsíus jejúnium vidéri potest, cum ejus prándia ferme vix únciam æquárent. Sæpe étiam ter in die se fúnibus, aut caténis cruentábat: flagélla quandóque canum loris, cilícia equórum calcáribus supplévit. Mollem léctulum clam injéctis ásserum fragméntis asperábat, eo étiam, ut cítius ad orándum excitarétur. Magnam quippe noctis partem, summa étiam híeme, solo tectus indúsio, pósitis humi génibus, vel præ languóre jacens ac pronus, in cœléstium contemplatióne traducébat. Intérdiu quoque tres, quátuor, quinque horas in ea perstábat immótus, donec unam saltem, ánimo nusquam distrácto, percurrísset. Cujus constántiæ præmium fuit stabílitas mentis inter orándum álio non vagántis, imo perpétua velut éxtasi in Deo defíxæ. Ei demum ut único adhæréret, victo post triennále acérrimum certámen patre, et avíti principátus jure in fratrem transláto, Societáti Jesu, ad quam cœlésti voce Matríti fúerat accítus, Romæ se adjúnxit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

In tyrocínio ipso virtútum ómnium magíster habéri cœpit. Exactíssima in eo erat legum étiam minimárum custódia, mundi contémptus singuláris, implacábile ódium sui: Dei vero amor tam ardens, ut corpus étiam sensim absúme-

et. Jussus proptérea mentem divínis rebus tantísper avérre, occurréntem sibi ubíque eum írrito conátu fugiébat. ira étiam próximos charitáte mpléxus, in públicis, quibus ácriter ministrábat, nosocóiis, contagiósam luem traxit. ua lente consúmptus, die, em prædíxerat, undécimo aléndas Júlii, ætátis anno arto et vigésimo jam inoáto, cum ántea flagéllis cædi, que humi stratus mori postusset, migrávit in cœlum. Ibi m sancta María Magdaléna Pazzis tanta frui glória, Deo onstránte, vidit, quantum x esse in cœlo credidísset; súmque sanctimónia insiem, et charitáte mártyrem cógnitum fuísse prædicávit. ultis étiam magnísque cláruit iráculis. Quibus rite probátis, enedíctus Décimus tértius nctórum fastis angélicum júnem adscrípsit, atque innontiæ et castitátis exémplar mul et patrónum studiósæ æsértim juventúti dedit.

Iste homo perfécit ómnia æ locútus est ei Deus, et xit ad eum : Ingrédere in quiem meam : * Quia te vidi stum coram me ex ómnibus éntibus. ℣. Iste est qui conmpsit vitam mundi, et perénit ad cœléstia regna. Quia. lória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 22.

n illo témpore : Respóndens Jesus, ait Sadducæis : Errá, nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei. In resurrectióne enim neque nubent, neque nubéntur : sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lib. de Virginitate.

Virginitas est bona : id ego quoque fáteor. Atqui núptiis étiam mélior : et istud tibi asséntior ; ac si libet, illud adjúngam, tanto núptiis eam præstáre, quanto cœlum terræ, quanto homínibus Angeli antecéllunt ; ac, si quid prætérea audéndum est, étiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxórem ducunt, non étiam carne et sánguine coagmentáti sunt : in terris prætérea non commorántur, non cupiditátum, aut libídinum perturbatiónibus sunt obnóxii, non cibi índigent, aut potus : non sunt ejúsmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclára spécies possit allícere : nulla dénique ejus géneris illécebra capiúntur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

At humánum genus, cum natúra beátis illis méntibus inférius sit, omni vi studióque conténdit, ut, quoad ejus fíeri potest, illas assequá-

tur. Quómodo? non nubunt Angeli; at neque étiam virgo. Assisténtes illi semper ad Deum, eídem insérviunt; et istud ipsum virgo. Quod si vírgines, quámdiu córporis ónere deprimúntur, quemádmodum Angeli in cœlum néqueunt ascéndere; illud eo vel máximo solátio compénsant, quod, modo spíritu et córpore sancti sint, cœli Regem recípiunt. Vidésne virginitátis præstántiam? quómodo terrárum íncolas sic afficiat, ut qui córpore vestíti sunt, eos incorpóreis méntibus exæquet?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Qua enim, quæso, re differébant ab Angelis Elías, Eliséus, Joánnes, veri hi virginitátis amatóres? nulla, nisi quod mortáli natúra constábant. Nam cétera si quis diligénter inquírat, hi nihilóminus affécti reperiéntur, quam beátæ illæ mentes: et idípsum, quo inferióre conditióne vidéntur esse, in magna est eórum laude ponéndum. Ut enim terrárum íncolæ, et ii qui essent mortáli natúra, possent ad illam virtútem vi et contentióne pervenire; vide quanta eos fortitúdine, quanta vitæ ratióne prædítos fuísse opórteat. Te Deum laudámus. 14.

In ij. Vesperis comm. s

DIE XXII. JUNII.

S. Paulini, Episcopi Co

Aña. Sacérdos. ℣. Amávit

Oratio.

Da, quæsumus omni Deus: ut beáti Pa Confessóris tui atque Pon veneránda solémnitas et tiónem nobis áugeat, e tem. Per Dóminum.

Lectio ij.

Paulinus Nolæ Epísc erudítus stúdiis hum tis, doctus étiam divínis ris, multa elegánter et scripsit vérsibus, et solú tióne. Hujus viri chárita cípue celebrátur, quod a Gothis Campánia, omn cultátem, ne relíctis q sibi rebus ad vitam nece in aléndos páuperes, et vos rediméndos contúler témpore, ut scribit s Augustínus, ex opulent divite voluntáte paupérr et copiosíssime sanctus, a Bárbaris sic Deum pr tur: Dómine, ne exc propter aurum et argén ubi enim sint ómnia m scis. Póstea vero Wá eásdem regiónes infestán cum ab eo pósceret vidu fílium sibi redímeret, co ptis rebus ómnibus in pietátis, seípsum pro il servitútem trádidit.

Lectio iij.

Igitur in Africam proféc dómini sui, qui regis gener, hortum coléndum cépit. Verum cum prop dono regis mortem ipsi dó prædixísset, et rex in so

um sedéntem médium
duos júdices, sibíque de
us eripiéntem flagéllum
t, tantus vir cógnitus,
ficentíssime dimíssus est,
nátis ei ómnibus suis cí-
qui captívi fúerant. No-
vérsus ad episcopále offí-
cum verbo et exémplo
ad pietátem christiánam
máret, láterum dolóre
tus est: mox cubículum
jacébat, terræmótu con-
it, ac paulo post ánimam
éddidit.
um laudámus. 14.

IE XXIII. JUNII.
n Vigilia S. Joannis Baptistæ.

ctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. *Cap.* 1.

in diébus Heródis, regis
dææ, sacérdos quidam
e Zacharías, de vice
et uxor illíus de filiábus
, et nomen ejus Elísa-
Et réliqua.

ilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 1. *in Lucam.*

ET nos Scriptúra divína,
on solum mores in iis,
edicábiles sunt, sed étiam
es oportére laudári: ut
transmíssa immaculátæ
is hæréditas, in iis quos
us laudáre, præcéllat.
nim ália inténtio hoc
ancti Evangelístæ, nisi
ctus Joánnes Baptísta no-
ur paréntibus, miráculis,
us, múnere, passióne?
am sancti Sámuel mater
laudátur: sic Isaac a
ibus nobilitátem pietátis
accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec solum sacérdos, sed étiam de vice Abía, id est, nóbilis inter superióres famílias.

℟℟. de Feria occurrente.

Lectio ij.

ET uxor, inquit, illi de filiábus Aaron. Non solum ígitur a paréntibus, sed étiam a majóribus sancti Joánnis nobílitas propagátur, non sæculári potestáte sublímis, sed religiónis successióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit prænúntius Christi, ut non repénte concéptam, sed a majóribus accéptam, et ipso infúsam jure natúræ, prædicáre fidem domínici viderétur advéntus. Erant, inquit, ambo justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis et justificatiónibus Dómini sine queréla. Quid ad hoc réferunt, qui peccátis suis solátia præferéntes, sine peccátis frequéntibus hóminem putant esse non posse: et utúntur versículo, quia scriptum est in Job: Nemo mundus a sorde, nec si uníus diéi vita ejus sit in terra?

Lectio iij.

QUIBUS respondéndum est, prius ut, quid sit hóminem sine peccáto esse, defíniant: utrum numquam omníno peccásse, an desiísse peccáre. Si enim hoc putant sine peccáto esse, numquam omníno peccásse; et ipse conséntio. Omnes enim peccavérunt, et egent glória Dei. Sin autem eum qui véterem errórem corréxerit, et in eam se vitæ transformáverit qualitátem,

ut témperet a peccáto, negant abstinére a delíctis, non possum in eórum convenire senténtiam, cum legámus : Quia sic Dóminus diléxit Ecclésiam, ut exhíbeat ipsam sibi gloriósam, et non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid ejúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Aña ad Benedictus, ut in Psalt. et Preces feriales flexis genibus. 52.

Oratio,

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus; ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit.

¶ Notandum quod, si sequenti die xxiv. occurrerit Solemnitas SS. Corporis Christi, agendum erit de prædicta Solemnitate, Festum vero S. Joannis Baptistæ tunc reponatur in diem xxv. tamquam in sedem propriam, translato quocumque alio Festo Duplici, si alicubi occurrat, post Octavam : sed si fuerit j. vel ij. classis, transfertur in primam diem Officio duplici non impeditam, etiam infra Oct. SS. Corporis Christi.

DIE XXIV. JUNII.

In Nativitate S. Joannis Baptistæ.

Duplex j. classis.

Ad Vesperas, Aňæ.

1. Ipse præibit ante illum in spiritu et virtúte Elíæ, paráre Dómino plebem perféctam. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

2. Joánnes est nomen ejus : vinum et síceram non bibet, et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

3. Ex útero senectútis et stérili Joánnes natus est Præcúrsor Dómini.

4. Iste puer magnus coram Dómino : nam et manus ejus cum ipso est.

5. Nazaræus vocábitur puer iste : vinum et síceram non bibet, et omne immúndum non manducábit ex útero matris suæ.

Capitulum. *Isaiæ* 49.

AUDITE, ínsulæ, et atténdite, pópuli de longe : Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

UT queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

Núntius celso véniens olympo,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, et vitæ sériem geréndæ
Ordine promit.

Ille promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ :
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.

Ventris obstrúso récubans cubíli,
Sénseras Regem thálamo manéntem :

ens, nati méritis,
-
a pandit.
Patri, genitæque
mpar utriúsque vir-
emper, Deus unus,
oris ævo. Amen.
omo missus a Deo.
nen erat Joánnes.
Iagnificat, Aña.
Zacharía templum
appáruit ei Gábriel
tans a dextris altáris

Oratio.
ui præséntem diem
ábilem nobis in beá-
Nativitáte fecísti:
s tuis spirituálium
audiórum, et óm-
lium mentes dírige
alútis ætérnæ. Per

tinum, Invitatorium.
Præcursóris Dómi-
enite, adorémus. Ps.

Hymnus.
esérti, téneris sub
rmas fúgiens petísti,
sses maculáre vitam
ne linguæ.
rum tégumen camé-
cris, stróphium bi-
haustum, sociáta
locústis.
um cecinére Vatum
eságo jubar affutú-

Tu quidem mundi scelus aueféréntem
Indice prodis.
Non fuit vasti spátium per orbis
Sánctior quisquam génitus Joánne,
Qui nefas sæcli méruit lavántem
Tíngere lymphis.
Sit decus Patri, genitæque proli
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Priúsquam te formárem * in útero, novi te: et ántequam progrederéris, sanctificávi te. Psalmi de Communi Conf. Pont. xlvj. præter ultimum ut infra.

Aña. Ad ómnia quæ mittam te, * dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, et quæ mandávero tibi, loquéris ad eos.

Aña. Ne tímeas a fácie * eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.

℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

VERBA Jeremíæ fílii Helcíæ de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ, fílii Amon, regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim, fílii Josíæ, regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ, fílii Josíæ, regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem in mense

quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in géntibus dedi te.
℟. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes : * Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, et paráret Dómino plebem perféctam. ℣. Erat Joánnes in desérto prædicans baptísmum pœniténtiæ. Hic.

Lectio ij.

Et dixi, A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dícere : Puer sum : quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis : et univérsa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum, quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum : et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te hódie super gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes.
℟. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam, Præcursórem Dómini : * Qui viam Dómino præparávit in erémo. ℣. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Qui.

Lectio iij.

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum : nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt : quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.
℟. Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te : * Et prophétam in géntibus dedi te. ℣. Vir diléctus a Deo, et homínibus honorátus est. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Misit * Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et Prophétam in géntibus dedit me Dóminus.
Aña. Ecce * dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te super gentes et regna.
Aña. Dóminus ab útero * vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.
℣. Inter natos mulíerum non surréxit major. ℟. Joánne Baptísta.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv. *Serm.* 20. *de SS.*

Post illum sacrosánctum Dómini natális diem, nullíus hóminum nativitátem légimus celebrári, nisi solíus beáti Joánnis Baptístæ. In áliis Sanctis et eléctis Dei nóvimus illum diem coli, quo illos, post consummatiónem labórum, et devíctum triumphatúmque mundum, in perpétuas æternitátes præsens hæc

ta partúriit. In áliis consum-
áta última diéi mérita cele-
rántur : in hoc étiam pri-
a dies, et ipsa étiam hó-
inis inítia consecrántur : pro
ic absque dúbio causa, quia
r hunc Dóminus advéntum
um, ne súbito hómines in-
erátum non agnóscerent,
luit esse testátum. Joánnes
tem figúra fuit véteris testa-
énti, et in se formam præ-
it legis : et ídeo Joánnes
enuntiávit Salvatórem, sicut
grátiam præcucúrrit.

Descéndit Angelus Dómini
Zacharíam, dicens : Accipe
erum in senéctute tua : * Et
bébit nomen Joánnes Bapti-
. ℣. Iste puer magnus co-
n Dómino : nam et manus
s cum ipso est. Et.

Lectio v.

UOD autem nondum natus de secréto matérni úteri prophetávit, et expers
is jam testis est veritátis :
c est intelligéndum, quod
ens sub velámine et carne
eræ, et Redemptórem mun-
spíritu prædicávit, et nobis
minum nostrum de quodam
is útero proclamávit. Ergo
a Judæi erravérunt a ven-
, id est a lege, quæ a
risto grávida erat, erravé-
it a ventre, locúti sunt
a : ídeo hic venit in testi-
nium, ut testimónium per-
éret de lúmine.

Hic est Præcúrsor diléctus,
lucérna lucens ante Dómi-
n : * Ipse est enim Joánnes,
viam Dómino præparávit
erémo ; sed et Agnum Dei
nonstrávit, et illuminávit mentes hóminum. ℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Ipse.

Lectio vj.

QUOD autem Joánnes in cárcere constitútus ad Christum discípulos suos órdinat, lex ad Evangélium transmíttit. Quæ lex juxta typum Joánnis, quasi ignorántiæ clausa cárcere, in obscúro et in occúlto jacébat, et Judáica cæcitáte sensus intra lítteram tenebátur inclúsus. De hoc beátus Evangelísta prolóquitur : Ille erat lucérna ardens, id est, Spíritus sancti igne succénsus, ut mundo ignorántiæ nocte possésso, lumen salútis osténderet, et quasi inter densíssimas delictórum ténebras, splendidíssimum justítiæ solem lucis suæ rádio demonstráret, de seípso dicens : Ego vox clamántis in desérto.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum : et póstulans pugillárem, scripsit, dicens : * Joánnes est nomen ejus. ℣. Apértum est os Zacharíæ, et prophetávit, dicens. Joánnes. Glória Patri. Joánnes.

In tertio Nocturno.

Aña. Pósuit os meum Dóminus * quasi gládium acútum : sub umbra manus suæ protéxit me.

Aña. Formans me ex útero * servum sibi Dóminus, dicit : Dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Aña. Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum,

qui elégit te. Psalm. Benedícam. 43.

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit. ℟. Joánnem Baptístam, Præcursórem Dómini.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 1. f*

Elisabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

L. 2. Com. in Luc. c. 1. ante fin.

Peperit fílium Elísabeth, et congratulabántur vicíni. Habet sanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne est bonum. Justítia enim commúnis est virtus, et ídeo in ortu justi futúræ vitæ insígne præmíttitur, et grátia secutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfiguránte signátur. Pulchre autem tempus, quo fuit in útero Prophéta, descríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur: sed tempus silétur infántiæ, eo quia infántiæ impediménta nescívit. Et ídeo in Evangélio nihil super eo légimus, nisi ortum ejus, et oráculum, exultatiónem in útero, vocem in desérto.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est enim Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio viij.

Neque enim illam infántiæ sensit ætátem, qui supra natúram, supra ætátem in útero pósitus matris, a mensúra cœpit ætátis plenitúdinis Christi. Mire sanctus Evangelísta præmitténdum putávit, quod plúrimi infántem patris nómine Zacharíam appellándum putáverint: ut advértas matri non nomen alicújus displicuísse degéneris, sed id sancto infúsum Spíritu, quod ab Angelo ante Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum fílii nequívit uxóri: sed per prophetíam Elísabeth dídicit, quod non didícerat a maríto.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Nascétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt. ℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum et síceram non bibet. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Joannes est, inquit, nomen ejus: hoc est, non nos ei nomen impónimus, qui jam a Deo nomen accépit. Habet vocábulum suum, quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita sanctórum, ut a Deo nomen accípiant. Sic Jacob Israel dícitur, quia Deum vidit. Sic Dóminus noster Jesus nominátus est ántequam natus, cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides Angelos, quæ audíerint, non quæ usurpáverint, nuntiáre. Nec miréris, si nomen múlier quod non audívit assé-

quando Spíritus ei san-
qui Angelo mandáverat,
it.
m laudámus. 14.
AD LAUDES,
t per Horas, Añæ.
abeth Zacharíæ * ma-
virum génuit, Joánnem
am Præcursórem Dómi-
Dóminus regnávit, cum
15.
iébant patri ejus, * quem
ocári eum : et scripsit,
: Joánnes est nomen

nes vocábitur * nomen
t in nativitáte ejus multi
unt.
r natos mulíerum non
t major Joánne Ba-

puer, * Prophéta Altís-
ocáberis : præíbis ante
um paráre vias ejus.
pitulum. *Isaiæ* 49.
TE, ínsulæ, et atténdite,
puli, de longe : Dóminus
o vocávit me, de ventre
meæ recordátus est nó-
mei.

Hymnus.

imis felix, meritíque
lsi,
is labem nívei pudóris,
ens Martyr, nemorúm-
cultor,
áxime Vatum.
ter denis álios corónant
creméntis, duplicáta
dam;
te fructu cumuláta cen-

íxibus ornant.
potens nostri méritis
nis
is duros lápides revélle,

Asperum planans iter, et re-
flexos
Dírige calles.
Ut pius mundi Sator et Re-
démptor,
Méntibus culpæ sine labe pu-
ris
Rite dignétur véniens beátos
Pónere gressus.
Láudibus cives célebrent su-
pérni
Te, Deus simplex, paritérque
trine,
Súpplices et nos véniam pre-
cámur :
Parce redémptis. Amen.

℣. Iste puer magnus coram Dó-
mino. ℟. Nam et manus ejus
cum ipso est.

Ad Benedictus, Aña.

Apértum est * os Zacharíæ, et
prophetávit, dicens : Bene-
díctus Deus Israel.

Oratio.

DEUS, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis Nativitáte fecísti : da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Innuébant patri ejus.

Capit. Audíte, ut supra.

℟. br. Fuit homo * Missus a Deo. Fuit. ℣. Cui nomen erat Joánnes. Missus. Glória Patri. Fuit. ℣. Inter natos mulíerum non surréxit major. ℟. Joánne Baptísta.

Ad Sextam, Aña.

Joánnes vocábitur.

Capitulum. *Isaiæ* 49.

ET nunc hæc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi : Dedi te in lucem

géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

℟. br. Inter natos mulíerum * Non surréxit major. Inter. ℣. Joánne Baptísta. Non. Glória Patri. Inter. ℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit. ℟. Joánnem Baptístam, Præcursórem Dómini.

Ad Nonam. Aña.

Tu puer.

Capitulum. *Isaiæ* 49. *b*

Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel, qui elégit te.

℟. br. Elísabeth Zacharíæ * Magnum virum génuit. Elísabeth. ℣. Joánnem Baptístam, Præcursórem Dómini. Magnum. Glória Patri. Elísabeth. ℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

In ij. Vesp., Añæ et Capit. de Laud. Psalmi et Hymnus ut in j. Vesp. 344.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Magnificat. Aña.

Puer, qui natus est nobis, * plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

Et fit com. sequentis.

DIE XXV. JUNII.

In Festo S. Gulielmi, Abbatis. Duplex.

Aña. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui infirmitáti nostræ ad teréndum salútis viam in Sanctis tuis exémplum et præsídium collocásti: da nobis, ita beáti Guliélmi Abbátis mérita venerári, ut ejúsdem excipiámus suffrágia, et vestígia prosequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gulielmus, nobílibus paréntibus Vercéllis in Insúbria natus, vix quartum décimum ætátis annum expléverat, cum, miro quodam pietátis ardóre flagrans, Compostellánam peregrinatiónem ad celebérrimum sancti Jacóbi templum aggréssus est. Quod iter una amictus túnica ac dúplici férreo círculo præcínctus, nudísque pédibus prosecútus, aspérrima frigoris et æstus, famis et sitis, summo cum vitæ discrímine perpéssus est incómmoda. Revérsus in Itáliam, novam ad sanctum Dómini Sepúlchrum peregrinatiónem molítur; sed quóminus propósitum exequátur, vária atque gravíssima intercédunt impediménta, divíno Númine ad altióra et sanctióra religiósam júvenis índolem retrahénte. Porro in Solículo monte biénnium inter assíduas preces, vigílias, chameúnias et jejúnia commorátus, divína subníxus ope, cæco lumen restítuit; cujus miráculi fama percrebrescénte, jam Guliélmus latére non póterat: quare íterum Hierosólymam cógitat, et álacris se itíneri commíttit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem

ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Dei autem mónitu, qui eídem appáruit, a propósito revocátur, utílior ac fructuósior jam apud Italos, quam apud éxteras natiónes futúrus. Tum monastérium in Virgiliáni montis cacúmine, quod deinde Vírginis est appellátum, loco aspero et inaccéssos miránda ædíficat celeritáte. Sócios deinde viros et religiósos adscíscit, eósque ad vivéndi normam evangélicis præcéptis et consíliis summópere accommodátam, tum certis légibus, ex beáti Benedícti institútis magna ex parte desúmptis, tum verbo et sanctíssimæ vitæ exemplis infórmat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Aliis deinde monastériis eréctis, clárior in dies Gulielmi facta sánctitas multos ad eum úndique viros perdúcit, sanctitatis odóre et miraculórum fama alléctos. Nam muti loquélam, surdi audítum, áridi vigórem, varióque et immedicábili morbo laborántes sanitátem ipsíus intercessióne recepérunt. Aquam in vinum convértit, aliáque complúra miracula patrávit : inter quæ illud non siléndum, quod, muliércula ad ejus castitátem tentándam missa, in ardéntibus prunis humi stratis illæsum se volutávit. De qua re cértior factus Rogérius Neápolis Rex, in summam viri Dei veneratiónem addúcitur. Demum témpore sui óbitus Regi aliísque prænuntiáto, innúmeris virtútibus et miráculis clarus obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo quadragésimo secúndo.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus, de Communi Abbatum j. loco. lxxiv.

Vesp. a Capit. de seq. cum commem. S. Gulielmi, et Octavæ S. Joannis.

DIE XXVI. JUNII.

In Festo SS. Martyrum Joannis et Pauli.

Duplex.

Si ob aliquam causam dicantur j. Vesp. hujus Festi integræ, tunc sumuntur Añæ de Laud., Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum, Hymnus et ℣. de Communi plurimorum Martyrum. xxxij.

Ad Magnificat, Aña.

Astitérunt justi ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti : cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei appelláti sunt.

Oratio.

Quæsumus omnipotens Deus: ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis et Pauli glorificatióne procédit, quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Gulielmi, Abbatis, Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 350.

Postea Octavæ S. Joannis, Aña. Puer qui natus. ℣. Iste puer. 350. Oratio. Deus, qui, ut 349.

Ad Matut. omnia de Comm. plur. Mart. xxxiij. præter seq. In j. Noct. Lectiones, Fratres, Debitóres. xxxiv.

℟. j. Isti sunt duo viri misericórdiæ, qui assístunt ante Dóminum, * Dominatórem univérsæ terræ. ℣. Isti sunt duæ olívæ, et duo candelábra lucéntia ante Dóminum. Dominatórem.

℟. ij. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

℟. iij. Tradidérunt. xxxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes et Paulus, fratres Románi, cum facultátibus a Constántia, Constantíni fília, cui pie fidelitérque servíerant, sibi relíctis, Christi páuperes álerent, a Juliáno apóstata in númerum familiárium suórum invitáti, libere negavérunt, se apud eum esse velle, qui a Jesu Christo defecísset. Quibus ille ad deliberándum decem dies præfinit, ut nisi ad eam diem ei adhærére, et Jovi sacrificáre constitúerint, sibi moriéndum esse certo sciant.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Illi intra id tempus réliqua sua bona distribuérunt paupéribus, quo expeditióres ad Dóminum migráre possent, et plures juvárent, a quibus in ætérna tabernácula reciperéntur. Die décima Terentiánus, prætóriæ cohórtis præféctus, ad eos missus, cum alláta Jovis effígie, ut eam veneraréntur, Imperatóris mandátum eis expónit: ut nisi Jovi cultum adhíbeant, moriántur. Qui, ut erant orántes, respondérunt, se pro Christi fide, quem Deum mente et ore venerabántur, non dubitánter mortem subitúros.

℟. Vérbera carnífícum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vj.

At Terentiánus véritus ne, si públice interficeréntur,

...pópulus commoverétur, domi, ...bi tunc erant, abscíssis eórum ...apítibus, sexto Kaléndas Jú...ii, secréto eos sepeliéndos cu...ávit, rumorémque sparsit Jo...nnem et Paulum in exílium ...jéctos esse. Verum eórum mors ... spirítibus immúndis, qui ...ultórum córpora vexábant, ...ervulgáta est : in quibus Te...entiáni fílius et ipse oppréssus ... dæmone, ad sepúlchrum ...ártyrum perdúctus, liberátus ...st. Quo miráculo et is in Chri...um crédidit, et ejus pater ...erentiánus, a quo étiam ho...um beatórum Mártyrum vita ...ripta esse dícitur.

... Tamquam aurum in fornáce ...robávit eléctos Dóminus, et ...uasi holocáusti hóstiam accépit ...los : et in témpore erit re...péctus illórum : * Quóniam do...um et pax est eléctis Dei. ℣. ...ui confídunt in illum, intél...gent veritátem : et fidéles in ...ilectióne acquiéscent illi. Quó...iam. Glória Patri. Quóniam.

In iij. Nocturno Homilia in ...vang. Atténdite a ferménto, ...e Comm. iij. loco. xliv. cum ... viij. Hæc est vera. xlj.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

... Paulus et Joánnes dixérunt ...uliáno : Nos unum Deum có...imus, qui fecit cœlum et ter...ram. Psal. Dóminus regnávit, ...um reliq. 15.

2 Paulus et Joánnes dixérunt ...Terentiáno : Si tuus dóminus ...st Juliánus, habéto pacem ...um illo : nobis álius non est, ...isi Dóminus Jesus Christus.

... Joánnes et Paulus agnoscén...s tyránnidem Juliáni, facultátes suas paupéribus erogáre cœpérunt.

4. Sancti Spíritus et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Joánnes et Paulus dixérunt ad Gallicánum : Fac votum Deo cœli, et eris victor mélius quam fuísti.

Capitulum, Hymnus et ℣. de Communi. xlj.

Ad Benedictus, Aña.

Isti sunt Sancti, qui pro Christi amóre minas hóminum contempsérunt : Sancti Mártyres in regno cœlórum exúltant cum Angelis : o quam pretiósa est mors Sanctórum, qui assídue assístunt ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti!

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus : ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis et Pauli glorificatióne procédit, quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminus nostrum.

Deinde fit commem. Octavæ S. Joannis, Aña. Apértum est. ℣. et Oratio ut 349.

Ad Horas, Añæ de Laudibus. Capitula et ℟℟. br. de Communi. xlij.

In ij. Vesperis Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Crédidi. 111.

Capitulum, et Hymnus de Communi. xxxij.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Aña.

Isti sunt duæ olívæ, et duo candelábra lucéntia ante Dó-

minum : habent potestátem cláudere cœlum núbibus, et aperíre portas ejus : quia linguæ eórum claves cœli factæ sunt.

Et fit comm. Oct. S. Joannis. Aña. Puer qui natus. ℣ Iste puer, 350. Oratio ut 349.

DIE XXVII. JUNII.

Quarta die infra Octavam Nativit. S. Joannis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Basilíi Magni.

Lectio iv.

Hom. 2. *in Psalm.* 28.

Vox Dómini super aquas. Qualis vox? super quas aquas? Velut prophetíam accipiámus quod dictum est. Memíneris Joánnis, qui interrogátus a Judæis, Tu quis es? quod respónsum dábimus iis, qui misérunt nos? respóndit: Ego vox clamántis in desérto. Igitur vox Dómini est Joánnes, Angelus a Deo missus ante fáciem Dómini, ut paráret Dómino plebem perféctam. Hæc ígitur vox super aquas, erat super Jordánem, in quo baptizábat prædicans pœniténtiæ baptísmum. Et non solum in Jordáne, sed étiam in Ænon prope Salim, quia aquæ multæ erant illic.

℟. Descéndit Angelus.

Lectio v.

Igitur vox Dómini super aquas, Joánnes est super Baptísmum. Illic et Deus majestátis intónuit. Venit enim vox de cœlo, dicens : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Tunc étiam Dóminus super aquas multas tus est descéndere in ba Joánnis, ut compléret justítiam quæ in lege Dómini in virtúte. Aufe debilitátes pópuli per p tiæ baptísmum, per ip ptízans in aqua ad p tiam. In virtúte est v cens : Pœniténtiam ági propinquávit enim regn lórum : et, Fácite fru gnos pœniténtiæ.

℟. Hic est Præcúrsor.

Lectio vj.

Vox Dómini confr cedros. Potest dic parans Dómino pópulu féctum, elátas impietá contra cognitiónem Dei tas confríngens, ac cór oblíqua faciébat rect enim omnem collem a tem humíliat, hic erat c fringébat cedros, et viam adæquábat, per h ad pœniténtiam induc tum, et elátum, et su cor. Unde ejus præpar suscípiens Dóminus, s véntu confrégit oppósi téntias, cedros Líbani dictas. Opórtet enim Dó regnáre, donec ponat i sub pedes suos, et cedr commínuat.

℟. Innuébant patri.

In tertio Nocturn

Léctio sancti Evan secúndum Lucam

Lectio vij. *Cap.* 1.

Elisabeth implétum e pus pariéndi, et fílium. Et audiérunt v cognáti ejus, quia magr Dóminus misericórdiam

illa, et congratulabántur
: réliqua.
Iomilia sancti Ambrósii,
Epíscopi.
Lib. 2. in Lucæ c. 1.
Zacharías pater ejus im-
létus est Spíritu sancto,
phetábat. Vide quam bo-
Deus, et fácilis indulgére
tis. Non solum abláta
uit, sed étiam insperáta
dit. Ille dudum mutus
iétat. Hæc enim grátia
náxima, quod eum, qui
erat, confitétur. Nemo
díffidat, nemo véterum
ius delictórum præmia
despéret. Novit Dómi-
nutáre senténtiam, si tu
is emendáre delíctum.
ecúrsor Dómini.

Lectio viij.

tu, puer, Prophéta Altís-
simi vocáberis. Pulchre
de Dómino prophetáret,
ophétam sua verba con-
, ut hoc quoque benefí-
esse Dómini designáret:
um públice enumeráret
quasi ingrátus tacuísse
tur quæ agnoscébat in
Sed fortásse áliqui quasi
nábilem mentis excéssum
t, quod octo diérum al-
ur infántem. Verum, si
nus, intelligémus profé-
uod pótuit vocem patris
audíre, qui Maríæ salu-
em, ántequam nasceré-
audívit.
briel Angelus.

Lectio ix.

BAT profécto álias esse
ures Prophétæ, quæ Spí-
Dei, non córporis ætáte
ntur. Habébat intelli-
géndi sensum, qui exultándi habébat affectum. Simul illud advérte, quam paucis Elísabeth, quam multis Zacharías prophétet: et utérque sancto replétus Spíritu loquebátur: sed disciplína servátur, ut múlier díscere magis quæ divína sunt stúdeat, quam docére.

Te Deum laudámus. 14.

Vesp. a Capitulo de seq. cum comm. Octavæ.

DIE XXVIII. JUNII.

In Festo S. Leonis, Papæ et Confessoris.

Semiduplex.

Si hoc Festum venerit in Dñica, transfertur post Oct. Apost., et in Sabbato, in quo fit de Oct. S. Joannis, legitur ix. Lectio de Homilia Vigiliæ Apost. cum comm. ejusdem ad Laudes tantum.

Oratio.

Deus, qui beátum Leónem Pontíficem Sanctórum tuórum méritis coæquásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Deinde fit com. Octavæ S. Joannis, Aña. Puer qui. ℣. Iste puer. 350. Oratio ut 349.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Leo Secúndus, Póntifex Máximus, Sículus, humánis et divínis lítteris græce, et latíne doctus, músicis étiam erudítus fuit: ipse enim sacros Hymnos et Psalmos in Ecclésia ad concéntum melíorem re-

dúxit. Probávit acta sextæ Synodi, quæ Constantinópoli celebráta est, præsidéntibus Legátis apostólicæ Sedis, præsénte quoque Constantíno Imperatóre, et duóbus Patriárchis, Constantinopolitáno et Antiochéno, ac centum septuagínta Epíscopis : quam et in latínum tránstulit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim mea auxiliábitur ei.

Lectio v.

In eo Concílio Cyrus, Sérgius, et Pyrrhus condemnáti sunt, unam tantúmmodo voluntátem et operatiónem in Christo prædicántes. Hic fregit supérbiam Antístitum Ravennátum, qui Exarchórum freti poténtia, Sedi apostólicæ non obtemperábant. Quámobrem decrévit, ut eléctio cleri Revennátis írrita esset, nisi Románi Pontíficis auctoritáte comprobarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Vere pater páuperum fuit : non enim pecúnia solum, sed ópera, labóre, et consíliis, egéntium viduárum, et pupillórum inópiam ac solitúdinem sublevábat. Qui dum síngulos, non magis prædicatióne quam vita, ad pie sanctéque vivéndum adhortarétur, mense sui Pontificátus décimo, et diébus decem et septem, obdormívit in Dómino : sepultúsque est in Basílica sancti Petri, quarto Kaléndas Július. Ordinatióne una mense Júnio creávit Presbyteros novem, Diáconos tres, Epíscopos divérsis in locis vigínti tres.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. lij.

Lectio ix. de Vigilia SS. Apost. Petri et Pauli.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. *Cap.* 21. c

In illo témpore : Dixit Jesus Simóni Petro : Simon Joánnis, díligis me plus his ? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 123. *in Joann.*

Redditur negatióni trinæ trina conféssio, ne minus amóri lingua sérviat, quam timóri : et plus vocis elicuísse videátur mors ímminens, quam vita præsens. Sit amóris offícium páscere domínicum gregem, si fuit timóris indícium negáre pastórem. Qui hoc ánimo pascunt oves Christi, ut suas velint esse, non Christi, se convincúntur amáre, non Christum : vel gloriándi, vel dominándi, vel acquiréndi cu-

; non obediéndi, et
iéndi, et Deo placéndi
te.
m laudámus. 14.
aud. fit com. Octavæ
nis, Aña. Apértum. ℣.
io. Deus; qui. 349.
de pro com. Vigiliæ,
℣. de Feria occurrente
Psalt.

Oratio.

TA, quæsumus omnípo-
ns Deus; ut nullis nos
tas perturbatiónibus cón-
quos in apostólicæ con-
is petra solidásti. Per
um nostrum Jesum Chri-

DIE XXIX. JUNII.

esto SS. Apostolorum
Petri et Pauli.
Duplex j. Classis.
Vesperas, Añæ de Laud.
de Dñica. 108. et loco
s. Laudáte Dóminum,
gentes. 111.
apitulum. *Act.* 12.

T Heródes rex manus,
t afflígeret quosdam de
a. Occídit autem Jacó-
ratrem Joánnis, gládio.
autem quia placéret
, appósuit ut apprehén-
et Petrum.

Hymnus.

RA lux æternitátis, áu-
am
beátis irrigávit ígnibus,
lórum quæ corónat Prín-
,
e in astra líberam pan-
iam.
Magíster, atque cœli
or,
paréntes, arbitríque
um,

Per ensis ille, hic per crucis
victor necem
Vitæ senátum laureáti póssi-
dent.
O Roma felix, quæ duórum
Príncipum
Es consecráta glorióso sán-
guine:
Horum cruóre purpuráta céte-
ras
Excéllis orbis una pulchritú-
dines.
Sit Trinitáti sempitérna gló-
ria,
Honor, potéstas, atque jubi-
látio,
In unitáte, quæ gubérnat óm-
nia,
Per univérsa sæculórum sæ-
cula. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Aña.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

Oratio.

DEUS, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Et non fit comm. S. Pauli, cum Oratio sit communis, nec Oct. S. Joannis.

Ad Matutinum, omnia de Comm. Apost. ij. præter Lectiones et ℟℟.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

PETRUS autem et Joánnes ascendébant in templum ad

horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui, * Et claves regni cœlórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et.

Lectio ij.

Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: in nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus et plantæ. Et exíliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxtasi, in eo quod contígerat illi.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio iij.

Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum, glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus hunc, quem vos vidístis, et nostis, confirmávit nomen ejus: et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram,

rit solútum et in cœlis. Et. lória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

rm. in Nat. SS. Petri et Pauli.

)MNIUM quidem sanctárum solemnitátum, dilectíssi-, totus mundus est párti-s, et uníus fídei píetas git, ut, quidquid pro sa-e universórum gestum recó-r, commúnibus ubíque diis celebrétur. Verúmtamen liérna festívitas præter il-n reveréntiam, quam toto árum orbe proméruit, spe-i et própria nostræ Urbis ltatióne veneránda est, ut, præcipuórum Apostolórum rificátus est éxitus, ibi in martyrii eórum sit lætítiæ ncipátus. Isti enim sunt i, per quos tibi Evangélium isti, Roma, resplénduit, et e eras magístra erróris, ta es discípula veritátis.

Dómine, si tu es, jube me iire ad te super aquas. * Et éndens manum apprehéndit n, et dixit Jesus: Módicæ ei, quare dubitásti? ℣. Cum e vidísset ventum válidum ve-ntem, tímuit: et cum cœpís- mergi, clamávit, dicens: mine, salvum me fac. Et.

Lectio v.

TI sunt patres tui, veríque pastóres, qui te regnis cœ-íbus inseréndam multo mé-s multóque felícius condidé-t, quam illi, quorum stú- prima mœnium tuórum daménta locáta sunt: ex bus is, qui tibi nomen de-, fratérna te cæde fœdávit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt, ut gens sancta, pópulus eléctus, cívitas sacerdotális et régia, per sacram beáti Petri Sedem caput orbis effécta, látius præsidéres religióne divína, quam dominatióne terréna. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terra maríque protúleris: minus tamen est, quod tibi béllicus labor súbdidit, quam quod pax christiána subjécit.

℟. Surge, Petre, et índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia.

Lectio vj.

DISPOSITO namque divínitus óperi máxime congruébat, ut multa regna uno confœderaréntur império, et cito pérvios habéret pópulos prædicátio generális, quos uníus tenéret régimen civitátis. Hæc autem cívitas, ignórans suæ provectiónis auctórem, cum pene ómnibus dominarétur géntibus, ómnium géntium serviébat erróribus: et magnam sibi videbátur assumpsísse religiónem, quia nullam respuébat falsitátem. Unde quantum erat per diábolum tenácius illigáta, tantum per Christum est mirabílius absolúta.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves

regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 16. *b*

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi: et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 3. *Com. in Matth. c.* 16.

Pulchre intérrogat: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? quia qui de Fílio hóminis loquúntur, hómines sunt: qui vero divinitátem ejus intélligunt, non hómines, sed dii appellántur. At illi dixérunt: Alii Joánnem Baptístam, álii autem Elíam. Miror quosdam intérpretes causas errórum inquírere singulórum, et disputatiónem longíssimam téxere, quare Dóminum nostrum Jesum Christum álii Joánnem putáverint, álii Elíam, álii Jeremíam, aut unum ex Prophétis: cum sic potúerint erráre in Elía et Jeremía, quo modo Heródes errávit in Joánne, dicens: Quem ego decollávi Joánnem, ipse surréxit a mórtuis, et virtútes operántur in eo.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non deficiat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et. Bened. Quorum festum.

Lectio viij.

Vos autem quem me esse dícitis? Prudens lector, atténde, quod ex consequéntibus textúque sermónis Apóstoli nequáquam hómines, sed dii appellántur. Cum enim dixísset: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? subjécit: Vos autem quem me esse dícitis? illis, quia hómines sunt, humána opinántibus, vos, qui estis dii, quem me esse existimátis? Petrus ex persóna ómnium Apostolórum profitétur: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Deum vivum appéllat, ad distinctiónem eórum deórum, qui putántur dii, sed mórtui sunt.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Respondens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar-Jona. Testimónio de se Apóstoli reddit vicem. Petrus díxerat: Tu es Christus, Fílius Dei vivi; mercédem recépit vera conféssio: Beátus es, Simon Bar-Jona. Quare? Quia non revelávit tibi caro et san-

guis, sed revelávit Pater. Quod caro et sanguis reveláre non pótuit, Spíritus sancti grátia revelátum est. Ergo ex confessióne sortítur vocábulum, quod revelatiónem ex Spíritu sancto hábeat, cujus et fílius appellándus sit. Síquidem Bar-Jona in nostra lingua sonat, fílius colúmbæ.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Petrus et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Argéntum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do.

3. Dixit Angelus ad Petrum: Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

4. Misit Dóminus Angelum suum, et liberávit me de manu Heródis, allelúia.

5. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum. *Act.* 12.

Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum, fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

Hymnus.

Beate Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.

Egregie Doctor Paule, mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cœlum trahe:
Veláta dum merídiem cernat fides,
Et solis instar sola regnet Cháritas.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Aña.

Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Argéntum et aurum.

Capitul. Misit Heródes, ut supra.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Aña.

Dixit Angelus.

Capitulum. *Act.* 12.

PETRUS quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña.

Tu es Petrus.

Capitulum. *Act.* 12. *b*

ET Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesp., ubi non est faciendum Officium S. Pauli in Ecclesia propria, dicuntur Añæ et Psalmi de Communi Apost. xij.

Capit. Laud. Hymnus ut in j. Vesperis. 357.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Aña.

Hódie Simon Petrus ascéndit crucis patíbulum, allelúia: hódie claviculárius regni gaudens migrávit ad Christum: hódie Paulus Apóstolus, lumen orbis terræ, inclináto cápite, pro Christi nómine martyrio coronátus est, allelúia.

Et non fit com. S. Pauli, nec Octavæ S. Joannis.

UBI VERO FIT

Officium S. Pauli in Ecclesia propria.

Ad Vesperas, Añæ de Laudibus. Psalmi de Dñica. 108. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 114.

Capit. 2. *Tim.* 4. *b*

BONUM certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

Hymnus. Egrégie. 361.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnificat, Aña.

Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Oratio. Deus, qui multitúdinem, ut infra. 367.

Deinde fit com. S. Petri, Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio.

DEUS, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut, intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas.

n fit com. S. Joannis,
ı Laud.
mmem. S. Pauli vene-
e Octava Corporis Chri-
ra propriam Ecclesiam
tur in primam diem in-
vam, Dñica, vel Festo
peditam : et totum Offi-
ut in propria Ecclesia.
E XXX. JUNII.
nem. S. Pauli, Apostoli.
Duplex.
atutinum, Invitatorium.
Apostolórum Dómi-
Veníte adorémus. Ps.
!.
us. Egrégie. 361.
primo Nocturno.
i operátus est Petro in
tum, operátus est et
er gentes : et cogno-
rátiam, quæ data est
hristo Dómino. Psalmi
Apost. iij.
io cui crédidi, et cer-
, quia potens est depó-
neum serváre in illum
istus judex.
hi vívere Christus est,
lucrum : gloriári me
in cruce Dómini nostri
risti.
nnem terram exívit so-
m. ℟. Et in fines orbis
rba eórum.
ctibus Apostolórum.
ectio j. *Cap.* 13.
autem in Ecclésia, quæ
Antiochíæ, Prophétæ,
res, in quibus Bárna-
Simon, qui vocabátur
t Lúcius Cyrenénsis,
nen, qui erat Heródis
æ collactáneus, et Sau-
istrántibus autem illis
et jejunántibus, dixit

illis Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam, in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi a Spíritu sancto, abiérunt Seleucíam, et inde navigavérunt Cyprum.

℟. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter gentes : * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et.

Lectio ij.

Et cum veníssent Salamínam, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem et Joánnem in ministério. Et cum perambulássent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudoprophétam, Judæum, cui nomen erat Bar-Jesu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo, viro prudénte. Hic accersítis Bárnaba et Saulo, desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem a fide.

℟ Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio iij.

Saulus autem, qui et Paulus, replétus Spíritu sancto, ín-

tuens in eum, dixit: O plene omni dolo, et omni fallácia, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, et eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et conféstim cécidit in eum calígo, et ténebræ, et circúiens quærébat, qui ei manum daret. Tunc Procónsul cum vidísset factum, crédidit admírans super doctrína Dómini. Et cum a Papho navigássent Paulus et qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliæ. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam.

℟. Repósita est mihi coróna justítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem, justus judex. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam. Glória Patri. Quam.

In secundo Nocturno.

Aña. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Aña. Magnus sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Aña. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

℣. Constitues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ex libro sancti Augustini Epíscopi de grátia et líbero arbítrio.

Lectio iv. *Cap.* 6.

Apostolus Paulus, quem certe invénimus sine ullis méritis bonis, immo cum multis méritis malis, Dei grátiam consecútum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, sua jam propinquánte passióne, scribens ad Timótheum: Ego enim jam ímmolor, inquit, et tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ista útique jam mérita sua bona commémorat: ut post bona mérita consequátur corónam, qui post mérita mala consecútus est grátiam. Dénique atténdite quid sequátur: Súperest, inquit, mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Cui rédderet corónam justus judex, si non donásset grátiam miséricors Pater? Et quómodo esset ista coróna justítiæ, nisi præcessísset grátia, quæ justíficat ímpium? Quómodo ista débita redderétur, nisi prius illa gratúita donarétur?

℟. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo: * Per quem omnes gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per.

Lectio v.

Proinde considerémus ipsa mérita Apóstoli Pauli, quibus dixit corónam redditúrum júdicem justum: et videámus utrum mérita ipsius, tamquam ipsíus, id est, ex ipso ei comparáta, an dona sint Dei. Bonum, inquit, certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Primo ista bona ópera, si non ea præcessíssent cogita-

ones bonæ, nulla essent. Atendite itaque quid de ipsis coitatiónibus dicat. Ait enim, ribens ad Corinthios : Non uia idónei sumus cogitáre áliuid a nobis, tamquam a noismetípsis ; sed sufficiéntia ostra ex Deo est. Deínde sínula inspiciámus.

Grátia Dei sum id quod um : * Et grátia ejus in me ácua non fuit, sed semper in ne manet. ℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operáus est et mihi inter gentes. Et grátia.

Lectio vj.

Bonum, inquit, certámen certávi. Quæro qua virtúte certáverit : utrum quæ illi ex semetípso fúerit, an quæ désuper data sit? Sed absit, ut antus doctor ignoráverit legem Dei, cujus vox est in Deuteronómio : Ne dicas in corde tuo : Fortitúdo mea, et poténtia manus meæ fecit mihi virtútem magnam hanc ; sed memoráberis Dómini Dei tui, quia ipse tibi dat fortitúdinem ácere virtútem. Quid autem prodest bonum certámen, nisi sequátur victória? Et quis dat victóriam, nisi ille, de quo dicit ipse : Grátias Deo, qui dat nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum?

Saulus, qui et Paulus, manus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. ℣. Osténdens quia hic est Christus Fílius Dei. A Deo. Glória Patri. A Deo.

In tertio Nocturno.

Aña. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Aña. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet : propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur a me, et dixit mihi Dóminus : Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

Aña Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die, justus judex.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui. Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 10. *b*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 34. *in Matth.*

Sic dícere vidétur : Nolíte turbári, si cum vos inter lupos mitto, tamquam oves et colúmbas esse júbeo. Nam etsi possum contrárium quoque præstáre, et non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tamquam oves subjécti sitis, sed effícere ut leónibus terribilióres evadátis : tamen sic éxpedit fieri : hoc et vos quoque illustrióres fáciet, et meam declarábit virtútem. Sic enim póstea dixit Paulo : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipse ígitur vos, ut tales essétis, feci.

℟. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei. ℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercéde.

Lectio viij.

SED inspiciámus quam prudéntiam éxigit: serpéntis certe. Nam quemádmodum serpens totum seípsum tradit, nec mínimum curat, si ipsum quoque corpus incídi necésse sit, dúmmodo caput suum íntegrum servet: eódem tu quoque modo, præter fidem cétera pérdere non cures, sive pecúnias, sive corpus, sive étiam vitam ipsam profúndere necésse sit. Fides enim caput est et radix, qua serváta, etiámsi ómnia perdas, ómnia tamen rursus majóre cum glória recuperábis. Idcírco nec símplices solum jussit esse, nec prudéntes solum, sed ambo hæc in unum míscuit, ut ea in virtútem convertántur.

℟. Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere: Et a frátribus per murum demíssus sum in sporta: * Et sic evási manus ejus in nómine Dómini. ℣. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior. Et a. Glória Patri. Et sic.

Lectio ix.

QUOD si rebus ipsis id ita fieri vidére desíderas, lege Actuum Apostolórum librum: perspícies profécto, cum sæpe Judæórum pópulus in Apóstolos insurréxerit, ac dentes exacúerit, illos, colúmbæ simplicitátem imitándo, et cum decénti modéstia respondéndo, iram ipsórum superásse, furórem extinxísse, ímpetum retardásse. Nam cum illi dícerent: Nonne præcipiéndo præcépimus vobis, ne docerétis in nómine isto? quamvis innúmera possent édere mirácula, nihil tamen ásperum neque dixérunt, neque fecérunt; sed summa cum mansuetúdine respondéntes dicébant: Si justum est, vos audíre magis quam Deum, judicáte. Perspexísti simplicitátem colúmbæ, vide nunc serpéntis prudéntiam. Non enim póssumus, ínquiunt, nos quæ vídimus et audívimus, non loqui.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1 Ego plantávi, Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúia. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2 Libénter gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

3. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4. Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere: a frátribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

5. Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. 2. *Tim.* 4. *b*

BONUM certámen certávi, cursum consummávi, fidem

i. In réliquo repósita est coróna justítiæ, quam mihi Dóminus in illa stus judex.
mus. Exúltet. xj.
es vas electiónis, sancte Apóstole. ℟. Prædicátor tis in univérso mundo.
d Benedictus, Aña.
ui secúti estis me, sedé- uper sedes, judicántes cim tribus Israel, dicit ius.

Oratio.

s, qui multitúdinem gén- ium beáti Pauli Apóstoli catióne docuísti: da no- quæsumus; ut, cujus na- cólimus, ejus apud te ínia sentiámus. Per Dó- n nostrum.
fit comm. S. Petri, Aña. s pastor óvium, princeps olórum, tibi tráditæ sunt regni cœlórum. ℣. Tu es s. ℟. Et super hanc n ædificábo Ecclésiam ı.

Oratio.

s, qui beáto Petro Apó- stolo tuo, collátis clávibus cœléstis, ligándi, atque ıdi pontifícium tradidísti: de; ut, intercessiónis uxílio, a peccatórum no- m néxibus liberémur.
nde Oct. S. Joannis, Aña. um est. ℣. et Oratio ut 349.
Ad Tertiam, Aña.
ter gloriábor.
it. Bonum certámen. 366.
In omnem terram * Ex- onus eórum. In. ℣. Et in orbis terræ verba eórum. t. Glória Patri. In. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Aña.

Grátia Dei.

Capitulum. 2. *Cor.* 12. *b*

Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña.

Ter virgis cæsus sum.

Capitulum. 1. *Cor.* 15. *b*

Ego enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, et grátia ejus in me vácua non fuit.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesp., Añæ et Psalmi de Comm. Apost. xij.

A Capit. fit de Oct. S. Joannis, ut in j. Vesp. Festi. 345.

In fine pro comm. SS. Apostolorum, Aña. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium,

ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio.

DEUS, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti : da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Sed in Ecclesia propria S. Pauli Vesp. integræ dicuntur de eo, Añæ et Psalmi de Com. Apost. xij.

Capit. et reliq. ut in j. Vesp. 362. cum comm. S. Petri. 367. Et Oct. S. Joannis. Aña. Ingrésso Zacharía. ℣. et Oratio ut 345.

FESTA JULII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DOMINICA I. JULII.

Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

Duplex ij. classis.

Ad Vesperas, Añæ.

1. Quis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ultimi, Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

2. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

3. Vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

5. Torcúlar calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

Capitulum. *Hebr.* 9.

FRATRES, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

FESTIVIS résonent cómpita vócibus,
Cives lætítiam fróntibus éxplicent,
Tædis flammíferis órdine pródeant
Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Christus in árbore
Fudit multíplici vúlnere Sánguinem,
Nos facti mémores dum cólimus, decet
Saltem fúndere lácrymas.

Humáno géneri pernícies gravis
Adámi véteris crímine cóntigit,
Adámi intégritas et pietas novi
Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum summus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater áudiit,
Placári pótius sánguine débuit,
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam sánguine próluit,
Abstérgit máculas, et róseum decus,
Quo fiat símilis prótinus Angelis
Et Regi pláceat, capit.

recto instábilis trámite póstmodum
nullus rétrahat, meta sed última
ngátur : tríbuet nóbile præmium,
i cursum Deus ádjuvat.
bis propítius sis, Génitor potens,
quos unígenæ Sánguine Filii
ísti, et plácido Flámine récreas,
eli ad cúlmina tránsferas. Amen.
Redemísti nos, Dómine, in
nguine tuo. ℟. Et fecísti nos
o nostro regnum.

Ad Magníficat, Aña.

ccessístis ad Sion montem, et
vitátem Dei vivéntis, Jerúsam
cœléstem, et testaménti
vi mediatórem Jesum, et
nguinis aspersiónem mélius
quéntem quam Abel.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium
um mundi Redemptórem
nstituísti, ac ejus Sánguine
acári voluísti : concéde, quæmus, salútis nostræ prétium
lémni cultu ita venerári, atte a præséntis vitæ malis ejus
rtúte deféndi in terris, ut
uctu perpétuo lætémur in
elis. Qui tecum vivit.

Et fit commem. Dñicæ.

Ad Matutinum, Invitatorium.

hristum Dei Fílium, qui suo
s redémit Sánguine, * Vete, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

ra justa Conditóris
Imbre aquárum víndice
iminósum mersit orbem,
e in arca sóspite :
Mira tandem vis amóris
Lavit orbem Sánguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos :
Inque néctaris sapórem
Transiére absínthia.

Triste prótinus venénum
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia :
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia !
O suávitas benígni
Prædicánda péctoris !
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocámus
Ultiónem júdicis,
Tunc loquéntis protegámur
Sánguinis præséntia,
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redémptus laudet orbis,
Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ
Dux et auctor ínclyte,
Qui tenes beáta regna
Cum Paránte, et Spíritu. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcidarétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Ps. Quare fremuérunt. 3.

Aña. Factus in agonía, prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurréntis in terram. Psalm. Dómine, quid multiplicáti. 4.

Aña. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos, dicens : Pec-

cávi, tradens Sánguinem justum. Psalm. Consérva me. 9.

℣. Redemísti nos, Dómine. ℟. In Sánguine tuo.

De Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Hebræos.

Lectio j. *Cap.* 9.

CHRISTUS assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis : quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti ? Et ídeo novi testaménti mediátor est, ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis.

℟. Jesus, ut sanctificáret per suum Sánguinem pópulum, extra portam passus est. * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. ℣. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes. Exeámus.

Lectio ij.

UBI enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est : alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis a Moyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vitulórum et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo : ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérgit, dicens : Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur, et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Moyses sumptum sánguinem respérsit in pópulum : * Et ait : Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum. ℣. Fide celebrávit Pascha et sánguinis effusiónem, ne qui vastábat primitíva, tángeret eos. Et ait.

Lectio iij. *Cap.* 10.

HABENTES ítaque, fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in Sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est carnem suam, et Sacerdótem magnum super domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine fidei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem (fidélis enim est, qui repromísit) : et considerémus ínvicem in provocatiónem charitátis et bonórum óperum.

Vos, qui aliquándo erátis
ge, facti estis prope in Sán-
ne Christi : * Ipse enim est
nostra, qui fecit útraque
m. ℣. Complácuit per eum
onciliári ómnia in ipsum,
íficans per Sánguinem cru-
ejus, sive quæ in terris,
quæ in cœlis sunt. Ipse.
ria Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

a. Pilátus volens pópulo sa-
ácere, trádidit illis Jesum
géllis cæsum. Ps. Dóminus
git me. 27.

a. Videns autem, quia nihil
óficeret, accépta aqua, lavit
nus coram pópulo, dicens :
nocens ego sum a sánguine
sti hujus. Ps. Exaltábo. 40.

a. Et respóndens univérsus
pulus, dixit : Sanguis ejus
per nos, et super fílios no-
os. Ps. Exáudi Deus.... cum
precor. 67.

Sanguis Jesu Christi Fílii
ei. ℟. Emúndat nos ab omni
ccáto.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Lectio iv.

Vultis Sánguinis Christi au-
díre virtútem ? Redeámus
ejus exémplum, et priórem
pum recordémur, et prísti-
m scriptúram narrémus. In
gypto, nocte média, Ægy-
iis Deus plagam décimam
nabátur, ut eórum primo-
nita deperírent, quia pri-
génitum ejus pópulum de-
ébant. Sed ne amáta plebs
læórum una cum illis pe-
litarétur, quia unus locus
tinébat univérsos, remé-
m discretiónis invéntum est.
Proínde exémplum mirábile, ut
discas in veritáte virtútem. Ira
divínæ indignatiónis sperabá-
tur, et domos síngulas mórtifer
circuíbat. Quid ígitur Moyses ?
Occídite, inquit, agnum anní-
culum, et sánguine ejus liníte
jánuas. Quid ais, Moyses? San-
guis ovis rationálem hóminem
liberáre consuévit ? Valde, in-
quit : non eo quod sanguis
est, sed quia Domínici Sán-
guinis per eum demonstrátur
exémplum.

℟. In timóre incolátus vestri
conversámini : * Sciéntes quod
non corruptibílibus auro vel
argénto redémpti estis. ℣. Sed
pretióso Sánguine quasi agni
immaculáti Christi. Sciéntes.

Lectio v.

Nam sicut regnántium státuæ,
quæ sine causa sunt et ser-
móne, nonnúmquam ad se con-
fugiéntibus homínibus, ánima
et ratióne decorátis, subveníre
consuevérunt, non quia sunt
ære conféctæ, sed quia rétinent
imáginem principálem, ita et
sanguis ille, qui irrationális
fuit, ánimas habéntes hómines
liberávit, non quia sanguis
fuit, sed quia hujus Sánguinis
ostendébat advéntum. Et tunc
Angelus ille vastátor, cum li-
nítos postes atque áditus per-
vidéret, transjécit gressus, et
non est ausus intráre. Nunc
ergo si víderit inimícus non
póstibus impósitum sánguinem
typi, sed fidélium ore lucén-
tem Sánguinem veritátis Christi
templi póstibus dedicátum,
multo magis se súbtrahet. Si
enim Angelus cessit exémplo,
quanto magis terrébitur inimí-

cus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis et áliam hujus Sánguinis scrutári virtútem? Volo. Unde primum cucúrrit inspícias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum cruce procéssit: latus illud Domínicum inítium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendénte, appróximat miles, latus láncea percússit, et exínde aqua fluxit et sanguis, unum baptísmatis symbolum, áliud sacraménti. Ideo non ait: Exiit sanguis et aqua; sed, éxiit aqua primum et sanguis: quia primum baptísmate dilúimur, et póstea mystério dedicámur.

℟. Empti estis prétio magno: * Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro. ℣. Prétio empti estis: nolíte fíeri servi hóminum. Glorificáte.

Lectio vj.

LATUS miles apéruit, et templi sancti paríetem patefécit. Et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere sanguis et aqua. Nolo tam fácile, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mystica atque secretális orátio. Dixi baptísmatis symbolum et mysteriórum, aquam illam et Sánguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse prolata. Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens: De córpore ejus et de óssibus ejus sumus: latus vidélicet illud signíficans. Nam sicut de illo látere Deus fecit fœminam procreári: sic et de suo látere Christus aquam nobis et sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℟. Comméndat charitátem suam Deus in nobis: * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Multo ígitur magis nunc justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Aña. Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam et purpúreum vestiméntum, et dicit eis: Ecce homo. Ps. Ut quid, Deus. 73.

Aña. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, ubi crucifixérunt eum. Ps. Dómine Deus salútis. 87.

Aña. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Ps. Deus ultiónum Dóminus. 90.

℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos a peccátis nostris in Sánguine suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. Et réliqua.

píritum sanctum semetípsum btulit immaculátum Deo, mundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad erviéndum Deo vivénti?

℟. br. Sanguis Jesu Christi, Filii Dei, * Emúndat nos. Sanguis. ℣. Ab omni peccáto. Emúndat. Glória Patri. Sanguis. ℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos in Sánguine suo.

Ad Nonam, Aña.

Beáti.

Capitulum. *Hebr.* 9. *d*

Accipiens Moyses sánguinem vitulórum et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssopo, ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus.

℟. br. Christus diléxit nos, et lavit nos * In sánguine suo. Christus. ℣. Et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri. In. Glória Patri. Christus. ℣. Justificáti in Sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

In ij. Vesperis omnia ut in j. præter ult. Ps. cujus loco, Lauda Jerúsalem. 126.

℣. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni. ℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.

Ad Magnificat, Aña.

Habébitis autem hunc diem in monuméntum, et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatiónibus vestris cultu sempitérno.

Commemoratio Dñicæ.

DIE I. JULII.

In die Octava S. Joannis Bapt.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die. 344. præter Lectiones.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi, Epíscopi.

Lectio iv.

Hom. 3. in Nativ. S. Joannis Baptistæ.

Festivitatem præséntis diéi, fratres charíssimi, venerándi Joánnis Baptístæ genuína natívitas consecrávit: qui idcírco in hoc sæculum supérna dispensatióne diréctus est, ut non solum ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut et ómnium étiam per eum Prophetárum præcónia firmaréntur. Nec immérito illum præcípuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quadam grátia ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus. Hic enim solus est Prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum præsciérunt, própriis óculis vidére méruit, et annuntiáre præséntem.

℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptista. ℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est. Et.

Lectio v.

Hic est ille, quem, inspiránte Deo, præscius annúntiat Isaías, dicens: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. Quam cóngrue, fratres charíssimi, beátus Joánnes prædicátus est vox, qui cœléstis Verbi et præco mittebátur, et te-

stis. Hic est ille, cujus per Angelum Gabriélem prænuntiátur natívitas, et nomen, et méritum Hic est, qui judício cœléstis senténtiæ cunctis mortálibus anteféríur, dicénte Dómino : Non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptísta. Quam pulchre dictum est, inter natos mulíerum non esse majórem! quia ille omnímodis major erat Joánne, qui de Vírgine nascebátur.

℞. Hic est Præcúrsor diléctus, et lucérna lucens ante Dóminum : * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed et Agnum Dei demónstrávit, et illuminávit mentes hóminum. ℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Ipse.

Lectio vj.

Quibus perspéctis, advértite, dilectíssimi, quantam huic reveréntiam, quantum devotiónis debeámus impéndere : qui, ut honorábilis sit, a sancto est Spíritu prophetátus, promíssus ab Angelo, laudátus a Dómino, et perpétua sanctæ mortis glória consecrátus. Decébat namque, ut mysticam nativitátem ejus mirábilis vita sequerétur, et sanctam perfectámque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, rectíssime toto hódie orbe, Christi Ecclésia primórdia nativitátis ejus lætíssima festivitáte concélebrat, qui ætérna mortálibus adésse gáudia, stupénti mundo testis fidelíssimus revelávit.

℞. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum : et póstulans pugillárem, scripsit, dicens : * Joánnes est nomen ejus. ℣. Apértum est os Zacharíæ, et prophetávit, dicens. Joánnes. Glória Patri. Joánnes.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1. *f*

Elisabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 2. in Luc. c. 1. circa finem.

Joannes est, inquit, nomen ejus. Non póterat Elísabeth Dómini ignoráre prænúntium, quæ prophetáverat Christum. Bene ádditur : Quia nemo in cognatióne ejus vocabátur hoc nómine : ut intélligas nomen non géneris esse, sed Vatis. Zacharías quoque nutu interrogátur : sed quia incredúlitas ei affátum eripúerat et audítum, quod voce non póterat, manu et lítteris est locútus.

℞. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur : * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est enim Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio viij.

Scripsit enim, dicens : Joánnes est nomen ejus. Et hic nomen non impónitur, sed astrúitur : meritóque contínuo resolúta est lingua ejus : quia quam vínxerat incredúlitas,

Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. br. Sanguis Jesu Christi, Filii Dei, * Emúndat nos. Sanguis. ℣. Ab omni peccáto. Emúndat. Glória Patri. Sanguis. ℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos in Sánguine suo.

Ad Nonam, Aña.

Beáti.

Capitulum. *Hebr.* 9. *d*

Accipiens Moyses sánguinem vitulórum et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens : Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus.

℟. br. Christus diléxit nos, et lavit nos * In sánguine suo. Christus. ℣. Et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri. In. Glória Patri. Christus. ℣. Justificáti in Sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

In ij. Vesperis omnia ut in j. Præter ult. Ps. cujus loco, Lauda Jerúsalem. 126.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni. ℟. Quos pretióso sánguine redemísti.

Ad Magnificat, Aña.

...bitis autem hunc diem in ...méntum, et celebrábitis solémnem Dómino in ge...nibus vestris cultu sem-...

...memoratio Dñicæ.

DIE I. JULII.

Octava S. Joannis Bapt.

Duplex.

...a dicuntur sicut in die.

...ter Lectiones.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi, Epíscopi.

Lectio iv.

Hom. 3. in Nativ. S. Joannis Baptistæ.

Festivitatem præséntis diéi, fratres caríssimi, venerándi Joánnis Baptístæ genuína natívitas consecrávit : qui idcírco in hoc sæculum supérna dispensatióne diréctus est, ut non solum ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut et ómnium étiam per eum Prophetárum præcónia firmaréntur. Nec immérito illum præcípuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quadam grátia ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus. Hic enim solus est Prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum præsciérunt, própriis óculis vidére méruit, et annuntiáre præséntem.

℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens : Accipe púerum in senectúte tua : * Et habébit nomen Joánnes Baptista. ℣. Iste puer magnus coram Dómino : nam et manus ejus cum ipso est. Et.

Lectio v.

Hic est ille, quem, inspiránte Deo, præscius annúntiat Isaías, dicens : Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. Quam cóngrue, fratres charíssimi, beátus Joánnes prædicátus est vox, qui cœléstis Verbi et præco mittebátur, et te-

riam, ordinávit in me charitátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis: quia amóre lángueo. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, per cápreas cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit.

℟. Surge, própera, amíca mea, formósa mea, et veni: jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: * Vox túrturis audíta est in terra nostra. ℣. Intrávit María in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Vox.

Lectio ij.

Vox dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra: tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos: víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio iij.

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas: nam vínea nostra flóruit. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília, donec aspíret dies et inclinéntur umbræ. Revértere: símilis esto, dilécte mi, cápreæ, hinnulóque cervórum super montes Bether.

℟. Repléta est Spíritu sancto Elísabeth, et exclamávit: Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. * Et unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? ℣. Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. *Apud Metaph.*

Cum ad nos advenísset Redémptor nostri géneris, venit prótinus ad suum amícum Joánnem, dum adhuc esset in ventre matris. Quem cum ex útero in útero aspexísset Joánnes, términos natúræ concútiens, exclámat: Vídeo Dóminum, qui natúræ impósuit términos, et non expécto tempus nascéndi: novem ménsium tempus mihi non est hic necessárium: in me est enim, qui est ætérnus: egrédiar ex hoc tenebróso taber-

áculo, rerum admirabilium ompendiósam prædicábo coaitiónem. Sum signum : siiificábo Christi advéntum. im tuba : próferam Filii Dei carne dispensatiónem. Tuba inam, eo ipso patérnæ linguæ enedícam, et eam traham, t loquátur. Tuba canam, et terum matérnum vivificábo. . Ecce iste venit sáliens in nóntibus, transíliens colles : Similis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. . Exultávit ut gigas ad curréndam viam, a summo cœlo egréssio ejus. Símilis.

Lectio v.

Vides, o dilecte, quam sit novum et admirábile mystérium. Nondum náscitur, et sáltibus lóquitur : nondum appáret, et minas inténtat : nondum ei permíttitur clamáre, et per facta audítur : nondum ducit vitam, et Deum prædicat : nondum áspicit lucem, et solem índicat : nondum páritur, et próperat præcúrrere : non fert enim præsénte Dómino continéri : non sústinet natúræ expectáre términos : sed conténdit rúmpere cárcerem ventris, et studet præsignificáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula: et quid ego sédeo vinctus, et retíneor ut máneam? Venit Verbum ut ómnia constítuat; et ego adhuc máneo deténtus? Exíbo, præcúrram, et prædicábo ómnibus : Ecce agnus Dei qui tollit peccátum mundi. . Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Lectio vj.

Sed dic nobis, Joánnes, cum adhuc in tenebróso matris útero contineáris, quómodo intuéris et audis? quómodo res divínas contempláris? quómodo éxilis et exúltas? Magnum est, inquit, quod perágitur mystérium, et actus ab humána remótus comprehensióne. Mérito ínnovo natúram propter eum qui est innovatúrus ea, quæ sunt supra natúram. Vídeo, etsi adhuc in útero sim, quóniam in útero gestári vídeo solem justítiæ. Auribus percípio, quóniam nascor vox magni Verbi. Exclámo, quóniam Fílium Patris unigénitum consídero carne indútum. Exúlto, quóniam univérsi effectórem vídeo formam hóminis suscípere. Exílio, quóniam mundi Redemptórem cógito incorporátum. Præcúrro advéntum ejus, et quodámmodo vobis præeo confessióne.

℟. Beáta quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María : * Magníficat ánima mea Dóminum. ℣. Veníte et audíte, et narrábo quanta fecit Deus ánimæ meæ. Magníficat. Glória Patri. Magníficat.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1. *d*

In illo témpore : Exúrgens María ábiit in montána cum

festinatióne, in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zachaŕiæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 2. Com. in Lucæ c. 1.

Contuendum est, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur, María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem. Dénique étiam póstea, ut sanctificáret baptísmum Joánnis, Dóminus venit ad baptísmum. Cito quoque advéntus Maríæ, et præséntiæ divínæ benefícia declarántur. Vide distinctiónem, singulorúmque verbórum proprietátem. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Joánnes prior grátiam sensit. Illa natúræ órdine audívit, iste exultávit ratióne mystérii. Illa Maríæ, iste Dómini sensit advéntum. Istæ grátiam loquúntur, illi intus operántur, pietatísque mystérium matérnis adoriúntur profectibus: duplicíque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta est mater. Non prius mater repléta, quam fílius: sed cum fílius esset replétus Spíritu sancto, replévit et matrem.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Et unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? Hoc est, Quo tantum bonum mihi áccidit, ut Mater Dómini mei véniat ad me? Miráculum séntio, agnósco mystérium: Mater Dómini verbo fœta, Deo plena est. Mansit autem María cum illa ménsibus tribus, et revérsa est in domum suam. Bene indúcitur sancta María et exhibuísse offícium, et mysticum númerum custodísse. * Non enim sola familiaritátis est causa quod diu mansit, sed étiam tanti Vatis proféctus. Nam si primo ingréssu tantus proféctus éxtitit, ut ad salutatiónem Maríæ exultáret infans in útero, replerétur Spíritu sancto mater infántis: quantum, putámus, usu tanti témporis sanctæ Maríæ addidísse præséntiam? Ungebátur ítaque, et quasi bonus athléta exercebátur in útero matris Prophéta: amplíssimo enim virtus ejus certámini parabátur.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Visitatiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro sanctis Martyribus Processo et Martiniano.

Lectio ix.

Quo témpore Petrus et Paulus tenebántur sub custódia Mamertíni in monte Tarpéjo, duo custódes Procéssus et Martiniánus cum áliis quadragínta, Apostolórum præ-

dicatióne miraculísque commóti, se ad Jesu Christi fidem convertérunt: et cum repénte fons e saxo ortus esset, baptizáti sunt. Qui permisérunt Apóstolis, ut si vellent, abírent. Sed Paulínus mílitum Præféctus, re cógnita, Procéssum et Martiniánum a suscépto consílio revocáre conátur. Qui cum frustra tempus contéreret, ipsórum ora saxo contúndi, dentésque comminui jubet. Mox ad Jovis státuam addúctos, cum eádem constántia veneratúros se idóla negárent, ímperat equúleo torquéri, candéntibus láminis ad eórum corpus admótis, ac cædi fústibus. Quibus in cruciátibus una hæc illórum vox audiebátur: Sit nomen Dómini benedíctum. Dénique conjécti in cárcerem, paulo post extra Urbem via Aurélia secúri feriúntur. Quorum córpora Lucína in prædio suo sepelívit, sexto Nonas Július: quæ póstea in Urbem transláta, in Basílica Príncipis Apostolórum cóndita sunt.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Exúrgens María ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Intrávit María in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth.

3. Ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus, et repléta est Spíritu sancto, allelúia.

4. Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui.

5. Ex quo facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit infans in útero meo, allelúia.

Capit. Ab inítio. Hymnus. O gloriósa. cxxxj.

℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Aña.

Cum audísset salutatiónem Maríæ Elísabeth, exclamávit voce magna, et dixit: Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? allelúia.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Visitatiónis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit com. SS. Processi et Martiniani, Mart. hoc loco tantum. Aña. Vestri. ℣. Exultábunt.

Oratio.

Deus, qui nos sanctórum Mártyrum tuórum Procéssi et Martiniáni gloriósis confessiónibus circúmdas et prótegis: da nobis et eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

Ad Horas, Añæ de Laud. Capitula et ℟℟. br. ut in Festis B. M. cxxxij.

In ij. Vesp. Añæ de Laud. Psalmi, Capit. et Hymn. ut in Festis B. M. cxxj.

℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnificat, Aña.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus, allelúia.

Deinde fit comm. Oct. Apost., si de illa fit Officium die seq. Aña. Petrus. ℣. Constítues. Oratio. Deus, qui hodiérnam, ut infra.

Infra Octavam SS. Petri et Pauli, omnia dicuntur de Communi Apostolorum præter Lectiones, et Añas ad Benedictus, et ad Magnificat, quæ dicuntur ut infra notantur.

Ad Benedictus, Aña.

Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Aña.

Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli Martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

DIE III. JULII.

Quinta die infra Octav. Apost. Petri et Pauli.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Ex Serm. 1. in Nat. Apost.

Pretiosa est in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus: nec ullo crudelitátis génere déstrui potest sacraménto crucis Christi fundáta relígio. Non minúitur persecutiónibus Ecclésia, sed augétur: et semper domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum protestántur, qui apostolicórum æmuli triumphórum, Urbem nostram purpurátis, et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

De quorum præsídio, dilectíssimi, divínitus nobis ad exémplum patiéntiæ, et confirmatiónem fídei, præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum est: sed in horum excelléntia Patrum mérito est excelléntius glorián-

lum, quos grátia Dei in tan-
um ápicem inter ómnia Ec-
lésiæ membra provéxit, ut
os in córpore, cui caput est
hristus, quasi géminum con-
titúeret lumen oculórum. De
uorum méritis atque virtúti-
us, quæ omnem loquéndi
úperant facultátem, nihil di-
érsum, nihil debémus sentíre
iscrétum: quia illos et eléctio
ares, et labor símiles, et fi-
is fecit æquáles.
℟. Beáti estis cum maledíxe-
rint vobis hómines, et perse-
cúti vos fúerint, et díxerint
omne malum advérsum vos,
mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam
merces vestra copiósa est in
cœlis. ℣. Cum vos óderint hó-
mines, et cum separáverint
vos, et exprobráverint, et ejé-
cerint nomen vestrum tam-
quam malum propter Fílium
hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

Sicut autem et nos expérti sumus, et nostri probavére majóres, crédimus atque confídimus, inter omnes labóres istíus vitæ ad obtinéndam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratiónibus adjuvándos: ut, quantum própriis peccátis deprímimur, tantum apostólicis méritis erigámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui est cum Patre, et sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Ecce nos relíquimus, de Com. Apost. ij. loco. xv.

DIE IV. JULII.

Sexta die infra Octavam Apost. Petri et Pauli.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Joánnis Chrysóstomi in Epístolam ad Romános.

Lectio iv.

Serm. 32. in mor. exhort.

Cum Paulus Apóstolus grátiam Dómini nostri Jesu Christi, matrem ómnium bonórum, nobis precétur; réliquum est, ut nos tali patrocínio dignos exhibeámus, ut non hic solum vocem Pauli audiámus, sed et postquam illuc migravérimus, athlétam Christi vidére mereámur. Immo si hic audivérimus, et illic ipsum omníno vidébimus, licet non e propínquo stantes, vidébimus tamen prope regálem thronum splendéntem, ubi Chérubim Deum gloríficant, ubi Séraphim volant, illic Paulum vidébimus cum Petro Sanctórum chori príncipem ac ducem, et ejus germána charitáte fruémur.

℟. Vidi conjúnctos.

Lectio v.

Si enim, cum hic esset, usque ádeo diligébat hómi-

nes, ut cum dissólvi, et cum Christo esse cúperet, elégerit tamen hic esse: multo magis illic ferventiórem charitátem osténdet. Ego et Romam proptérea diligo, tamétsi aliúnde illam laudáre queam, nempe a magnitúdine, ab antiquitáte, a pulchritúdine, a multitúdine, ab império, a divítiis, et a rebus in bello fórtiter gestis. Sed, his ómnibus omíssis, ob id illam beátam prædico, quod erga illos Paulus, dum víveret, ádeo fuit benévolus, ádeo illos amávit, et coram disséruit, et postrémo vitam apud eos finívit. Cujus sanctum corpus ipsi póssident: et proptérea Cívitas illa hinc facta est insígnis magis quam ab áliis rebus ómnibus: et tamquam corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgéntes, Sanctórum vídelicet horum córpora.

℟. Beáti estis.

Lectio vj.

Non ita cœlum splendéscit, quando rádios sol demíttit, quemádmodum Romanórum Urbs duos istos fulgóres ubíque terrárum emíttens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Consideráte, et horréte, quale spectáculum visúra sit Roma: Paulum vídelicet repénte ex theca illa cum Petro resurgéntem in occúrsum Dómini sursum ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma? quálibus corónis duábus ornátur Urbs ista? quálibus caténis áureis cincta est? quales habet fontes? Proptérea admíror hanc Urbem, non propter cópiam auri, non propter colúmnas, neque propter áliam quamcúmque rerum spéciem, sed propter colúmnas illas Ecclésiæ. Quis mihi nunc dabit circumvólvi córpori Pauli, affígi sepúlchro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Christo déerant adimpléntis, stígmata illíus gestántis, prædicatiónem Evangélii ubíque seminántis?

℟. Isti sunt.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia, de Comm. Abbatum in loco. lxxvj.

℟. vij. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

℟. viij. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

DIE V. JULII.

Septima die infra Octavam Apost. Petri et Pauli.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi, Epíscopi.

Lectio iv.

Homil. 5. de SS. Apost. Petro et Paulo, post initium.

Non sine causa factum putémus, fratres charíssimi, quod gloriosíssimi christiánæ fídei príncipes Petrus et Pau-

lus, una die, uno in loco, uníus tyránni toleravére senténtiam. Una die passi sunt, ut ad Christum páriter pervenírent: uno in loco, ne álteri Roma deésset: sub uno persecutóre, ut æquális crudélitas utrúmque constríngeret. Dies ergo, puto, pro mérito, locus pro glória, persecútor decrétus est pro virtúte. Et in quo tandem loco martyrium pertulérunt? In Urbe Roma, quæ principátum et caput óbtinet natiónum: scílicet ut ubi caput superstitiónis erat, illic caput quiésceret sanctitátis: et ubi gentílium príncipes habitábant, illic Ecclesiárum príncipes moreréntur.

℟. Vidi conjúnctos.

Lectio v.

Cujus autem mériti sint beatíssimi Petrus et Paulus, hinc póssumus intellígere, quod cum Dóminus Oriéntis regiónem própria illustráverit passióne, Occidéntis plagam, ne quid minus esset, vice sui Apostolórum sánguine illumináre dignátus est. Et licet illíus pássio nobis sufficiat ad salútem, tamen étiam horum martyrium nobis cóntulit ad exémplum. Hodiérna ígitur die beáti Apóstoli sánguinem profudérunt. Sed videámus causam, quare ista perpéssi sunt: scílicet quod inter cétera mirabília étiam magum illum Simónem oratiónibus suis de áeris vácuo præcípiti ruína prostravérunt.

℟. Beáti estis.

Lectio vj.

Cum enim idem Simon se Christum díceret, et tamquam Filium ad Patrem asséreret volándo se posse conscéndere, atque elátus súbito mágicis ártibus voláre cœpísset: tunc Petrus fixis génibus precátus est Dóminum, et precatióne sancta vicit mágicam levitátem. Prior enim ascéndit ad Dóminum orátio, quam volátus: et ante pervénit justa petítio, quam iníqua præsúmptio: ante Petrus in terris pósitus obtínuit quod petébat, quam Simon perveníret in cœléstibus, quo tendébat. Tunc ígitur Petrus velut vinctum illum de sublími áere depósuit, et quodam præcipítio in saxo elídens, ejus crura confrégit: et hoc in oppróbrio facti illíus, ut qui paulo ante voláre tentáverat, súbito ambuláre non posset: et qui pennas assúmpserat, plantas amítteret.

℟. Isti sunt.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus, de Comm. Apost. x.

DIE VI. JULII.

In Octava SS. Apostolorum Petri et Pauli.

Duplex.

Omnia de Comm. Apostolorum. ij. præter seq.

In utrisque Vesperis. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnificat, Aña.

Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eré-

xit : et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit : exáudi nos propítius, et concéde ; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur. Qui vivis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. *Apud Metaph.*

Quasnam vobis, o beáti Apóstoli, referémus grátias, qui tantum pro nobis laborástis? Mémini tui, Petre, et obstupésco : recórdor tui, Paule, et excédens mente, óp-primor lácrymis. Quid enim dicam, aut quid loquar, vestras contémplans afflictiónes, néscio. Quot cárceres sanctificástis? quot caténas decorástis? quot torménta sustinuístis? quot maledícta tolerástis? quómodo Christum portástis? quómodo prædicatióne Ecclésias lætificástis? Sunt benedícta vestræ linguæ instruménta : sánguine conspérsa sunt membra vestra propter Ecclésiam. Vos Christum imitáti estis in ómnibus. In omnem terram éxiit vester sonus, et verba vestra in fines orbis terræ.

℟. Vidi conjúnctos.

Lectio v.

Gaudeas, Petre, cui datum est, ut ligno crucis Christi fruerérís. Et ad Magístri quidem similitúdinem voluísti crucifígi, non recta quidem figúra, ut Christus Dóminus, sed cápite in terram verso, tamquam qui a terra in cœlum iter fáceres. Beáti clavi, qui sancta illa membra penetrárunt. Tu cum omni fidúcia in manus Dómini ánimam tradidísti, qui assídue ei et ejus sponsæ Ecclésiæ servísti, qui fervénti spíritu Dóminum dilexísti ómnium Apostolórum fidelíssimus.

℟. Beáti estis.

Lectio vj.

Gaudeas et tu, beáte Paule, cui caput fuit gládio amputátum, cujus virtútes nullis verbis explicári possunt. Quisnam gládius sanctum guttur tuum pervásit, Domínicum, inquam, instruméntum, quod a cœlo habétur in admiratióne, et quod terra reverétur? Quisnam locus tuum sánguinem excépit, lactis spécie in ejus, qui te percússit, túnica apparéntem? qui ánimam illíus bárbari supra modum dulciórem reddens, fidélem effécit cum sóciis. Sit mihi gládius ille pro coróna, et clavi Petri pro gemmis infíxis in diadémate.

℟. Isti sunt.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 14. *c*

In illo témpore : Cómpulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, et præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 2. Com. in c. 14. Matth.

Discipulis Dóminus præcépit transfretáre, et cómpulit ut ascénderent navículam. Quo sermóne osténditur, invitos eos

Dómino recessísse, dum amó-
præceptóris ne punctum qui-
em témporis ab eo volunt
parári. Et dimíssa turba,
scéndit in montem solus orá-
e. Si fuíssent cum eo discípuli
etrus et Jacóbus et Joánnes,
ui víderant glóriam transfor-
náti, fórsitan ascendíssent in
ontem cum eo: sed turba ad
ublímia sequi non potest, nisi
ocúerit eam juxta mare in lít-
re, et alúerit in desérto.
Isti sunt qui.

Lectio viij.

Quod autem ascéndit solus oráre, non ad eum réferas, qui de quinque pánibus quinque míllia saturávit hóminum, excéptis párvulis et mulíéribus; sed ad eum, qui, audita morte Joánnis, secéssit in solitúdinem: non quod personam Dómini separémus, sed quod ópera ejus inter Deum hominémque divísa sint. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus. Recte quasi pavidi et retractántes Apóstoli a Dómino recésserant, ne, illo abséntè, naufrágia sustinérent.
Isti sunt viri.

Lectio ix.

Denique Dómino in montis cacúmine commoránte, statim ventus contrárius óritur, et turbat mare, et periclitántur Apóstoli: et támdiu imminens naufrágium persevérat, quámdiu Jesus véniat. Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans supra mare. Statiónes et vigíliæ militáres in terna horárum spátia divídúntur. Quando ergo dicit, quarta vigília noctis venísse ad eos Dóminum; osténdit tota nocte periclitátos, et extrémo noctis, atque in consummatióne mundi, eis auxílium præbitúrum.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Benedictus, Aña.

Glorióši príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Oratio. Deus, cujus. 385.

In ij. Vesp. ℣., Aña ad Magnificat et Oratio ut in j. Vesperis. 385.

DIE VIII. JULII.

In Festo S. Elisabeth, Reginæ Portugalliæ, Viduæ.

Semiduplex.

Ad Vesp. Añæ de Laudibus, Psalmi de Comm. Virg. lxxvij.

Capitulum. *Prov.* 31. *b*

Mulierem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Domare cordis ímpetus Elísabeth
Fortis inópsque, Deo
Servíre regno prætulit.
En fúlgidis recépta cœli sédibus,
Sidereæque domus
Ditáta sanctis gáudiis.
Nunc regnat inter cœlites beátior,
Et premit astra, docens
Quæ vera sint regni bona.
Patri potéstas, Filióque glória,

Perpetuúmque decus
Tibi sit, alme Spíritus.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáta Elísabeth. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Aña.

Et nunc, reges, * intellígite, erudímini qui judicátis terram.

Oratio.

Clementissime Deus, qui beátam Elísabeth Regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedándi prærogatíva decorásti: da nobis, ejus intercessióne, post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudémus Deum nostrum * In sanctis opéribus beátæ Elísabeth. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Domáre. 387.

In primo Nocturno.

Aña. Eleváta est * magnificéntia Elísabeth super cœlos. Psalmi de Comm. lxxx.

Aña. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Aña. Accépit benedictiónem * a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Multæ fíliæ congregavérunt divítias. ℟. Tu supergréssa es univérsas.

Lectiones, Mulíerem fortem. xciv.

℟. j. Regáli exórta progénie triúmphat in cælis Elísabeth tríplici circúmdata varietáte meritórum: * Nam in terra in tríplici vitæ gradu pósteris imitánda virtútum relíquit exémpla. ℣. Virginálem statum conjugálem, et viduálem inoffénso pede cucúrrit. Nam.

℟. ij. Os suum apéruit sapiéntiæ, * Et lex cleméntiæ in lingua ejus. ℣. Quóniam prævenísti eam in benedictiónibus dulcédinis. Et.

℟. iij. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eam. ℣. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eam, Dómine. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Propter veritátem, * et mansuetúdinem, et justítiam dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Aña. Arcum cónteret, * et confrínget arma, et scuta combúret igni.

Aña. Justítia * et misericórdia plena est déxtera tua.

℣. Virga tua, et báculus tuus. ℟. Ipsa me consoláta sunt.

Lectio iv.

Elisabeth Arragóniæ régibus ortam, Christi anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo, in præságium futúræ sanctimóniæ paréntes, præter morem, relícto matris aviǽque nómine, a magna ejus matértera, Thuríngiæ dómina, sancta Elísabeth, in baptísmo nominátam voluére. Ubi nata est, statim pátuit, quam felix Regum regnorúmque esset futúra pacátrix: natalítia enim ejus lætítia perniciósas avi patrísque dissensiónes in concórdiam convértit. Pater vero crescéntis póstea fíliæ admirátus índolem, affirmábat fore, ut

una Elísabeth réliquas Arragoniórum regum sánguine creátas féminas virtúte longe superáret. Sic cœléstem ipsíus vitam in contemnéndo córporis ornátu, in fugiéndis voluptátibus, in jejúniis frequentándis, in divínis précibus assídue recitándis, in charitátis opéribus exercéndis, venerátus, rerum suárum regníque felicitátem uníus fíliæ méritis referébat accéptam. Tandem ubíque nota, et a multis princípibus exoptáta, Dionysio Lusitániæ regi christiánis cæremóniis rite est in matrimónium collocáta.

℟. Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam, et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui: * Et concupiscet Rex decórem tuum. ℣. Spécie tua, et pulchritúine tua inténde, próspere rocéde, et regna. Et.

Lectio v.

JUNCTA conjúgio, non minórem excoléndis virtútibus, uam líberis educándis, óperam dabat, viro placére stuens, sed magis Deo. Médiam re anni partem solo pane lerábat et aqua: quæ in uodam ipsíus morbo divínitus ersa est in vinum, cum id a édicis præscríptum bíbere ecusásset. Páuperis féminæ lcus horréndum exosculáta, erepénte sanávit. Pecúnias aupéribus distribuéndas, ut egem latérent, hibérno témre in rosas convértit. Vírginem cæcam a nativitáte illuminávit: multos álios solo ucis signo a gravíssimis mor-s liberávit: plúrima id genus mirácula patrávit. Monastéria, collégia et templa non modo extrúxit, sed étiam magnífice dotávit. In regum discórdiis componéndis admirábilis fuit: in privátis publicísque mortálium sublevándis calamitátibus indeféssa.

℟. Manum suam misit ad fórtia: * Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. Manum.

Lectio vj.

DEFUNCTO rege Dionysio, sicut virgínibus in prima ætáte, in matrimónio conjúgibus, ita víduis in solitúdine fuit ómnium virtútum exémplar. Illico enim religiósis sanctæ Claræ véstibus indúta, régio fúneri constánter intérfuit: ac paulo post Compostéllam proficíscens, multa ex holosérico, argénto, auro, gemmísque donária pro Regis ánima óbtulit. Inde revérsa domum, quidquid sibi charum, aut pretiósum supérerat, in sacros ac pios usus convértit: absolvendóque suo vere régio Conimbricénsi vírginum cœnóbio, et aléndis paupéribus, et protegéndis víduis, defendéndis pupíllis, míseris ómnibus juvándis inténta, non sibi, sed Deo, et mortálium ómnium cómmodis vivébat. Reges duos fílium et génerum pacificatúra, Stremótium nóbile óppidum véniens, morbo ex itínere contrácto, ibídem a Vírgine Deípara visitáta, sanctíssime óbiit, anno millésimo

trecentésimo trigésimo sexto, die quarta Júlii. Post mortem multis miráculis cláruit, præsértim suavissimo córporis jam per annos fere trecéntos incorrúpti odóre: semper étiam Regínæ sanctæ cognoménto célebris. Tandem anno Jubilæi, et nostræ salútis millésimo sexcentésimo vigésimo quinto, totíus christiáni orbis concúrsu et appláusu, ab Urbáno Octávo rite inter Sanctos adscrípta est.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

In tertio Nocturno.

Aña. Conféssio * et pulchritúdo in conspéctu ejus, sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Aña. Annuntiavérunt * cœli justítiam ejus, et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Aña. Judicávit * in justítia, et pópulos in æquitáte.

℣. Ignis ante ipsam præcédet.
℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Lectiones de Hom. in Evang.

Símile est regnum cœlórum thesáuro. xcvj.

℟. vij. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et loquebátur de testimóniis Dómini. ℣. Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et loquebátur.

℟. viij. Invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ, et prætpósui illam regnis et sédibus: * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Mélior est enim sapiéntia cunctis ópibus pretiosíssimis. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis 15.

2. Et concupíscet Rex * decórem tuum, quia ipse est Dóminus Deus tuus.

3. Potens in ópere * et sermóne lenívit iracúndiam Dómini, et conciliávit cor patris ad fílium.

4. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis.

5. Quasi stella matutína * in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis.

Capit. *Prov. 31. b*

Mulierem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Opes decúsque régium relíqueras,
Elísabeth, Dei dicáta númini,
Recépta nunc beáris inter Angelos:
Libens ab hóstium tuére nos dolis.
Præi, viámque dux salútis índica:

Sequémur. O sit una mens fidélium,
Odor bonus sit omnis áctio, tuis
Id ínnuit rosis opérta cháritas.
Beáta cháritas, in arce síderum
Potens locáre nos per omne sæculum:
Patríque, Filióque summa glória,
Tibíque laus perénnis, alme Spíritus.
Amen.,

℣. Méritis et précibus beátæ Elísabeth. ℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo.

Ad Benedictus, Aña.

Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli tui.

Oratio.

Clementissime Deus, qui beátam Elísabeth Regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedándi prærogatíva decorásti: da nobis, ejus intercessióne, post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia pervenire. Per Dóminum nostrum.

Ad Horas, Añæ de Laud. Capitula et ℟℟. br. de Comm. non Virg. xcviij.

In ij. Vesp. omnia ut in j. Vesp. 387.

℣. Ora pro nobis, beáta Elisabeth. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Aña.

Elísabeth, * pacis et pátriæ mater, in cœlo triúmphans, dona nobis pacem.

DIE X. JULII.

In Festo SS. Septem Fratrum ac Rufinæ, et Secundæ Virg. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Com. plur. Mart xxxij. præter seq.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Septem fratres, filii sanctæ Felicitátis, Romæ in persecutióne Marci Aurélii Antoníni a Públio præfécto primum blandítiis, deínde terróribus tentáti, ut Christo renuntiántes, deos veneraréntur: et sua virtúte, et matre hortánte, in fídei confessióne perseverántes, várie necáti sunt. Januárius plumbátis cæsus: Felix et Philíppus fústibus contúsi: Silvánus ex altíssimo loco præceps dejéctus est: Alexánder, Vitális, et Martiális cápite plectúntur. Mater eórum quarto post mense eámdem martyrii palmam consecúta est: illi sexto Idus Július spíritum Dómino reddidérunt.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt

aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Rufina et Secúnda, soróres, vírgines Románæ, rejécto connúbio Armentárii et Veríni, quibus a paréntibus despónsæ fúerant, quod Jesu Christo virginitátem vovíssent, Valeriáno et Galliéno Imperatóribus, comprehendúntur. Quas cum nec promíssis, nec terróre Június præféctus a propósito posset abdúcere, Rufínam primum virgis cædi jubet: in cujus verbéribus Secúnda júdicem sic interpéllat: Quid est, quod sorórem meam honóre, me áfficis ignomínia? Jube ambas simul cædi, quæ simul Christum Deum confitémur. Quibus verbis incénsus judex ímperat utrámque detrúdi in tenebricósum et fœtidum cárcerem. Quo loco statim claríssima luce et suavíssimo odóre compléto in ardénte bálnei sólio includúntur. Et cum inde étiam íntegræ evasíssent, mox saxo ad collum alligáto, in Tíberim projéctæ sunt: unde ab Angelo liberátæ, extra Urbem via Aurélia milliário décimo, cápite plectúntur. Quarum córpora a Plautílla matróna in ejus prædio sepúlta, ac póstea in Urbem transláta, in Basílica Constantiniána prope Baptistérium cóndita sunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Sermo sancti Au
Episcopi.

Lectio vj.

Serm. 110. *de di*

Magnum spectácul
tres, pósitum est
los fídei nostræ. Au
mus, corde vídimus
matrem ante se fin
vitam fílios suos, l
tráriis votis consuetúd
næ. Omnes enim h
lios suos, ex hac vita
præcédere volunt, n
illa autem optávit
mori. Non enim am
lios, sed præmittébat
tuebátur quam vitam
sed quam inchoárent
bant enim vívere, u
dóque fúerant mor
incipiébant vívere,
victúri. Parum est f
ctatrícem: miráti sun
hortatrícem. Fœcúndi
tibus, quam fœtibus
certántes, in quibus
ipsa certábat, et in
vincéntibus ipsa vincé

℟. Tamquam aurum i
probávit eléctos Dóm
quasi holocáusti hósti
pit illos: et in tém
respéctus illórum: *
donum et pax est el
℣. Qui confídunt in il
télligent veritátem:
in dilectióne acquiés
Quóniam. Glória Pat
niam.

In tertio Noctu

Léctio sancti Eva
secúndum Mattha

Lectio vij. *Cap.*

In illo témpore:
Jesu ad turbas, ec

ejus, et fratres stabant foris, quæréntes loqui ei. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homil. 3. in Evangelia.

SANCTI Evangélii, fratres charíssimi, brevis est léctio recitáta, sed magnis mysteriórum pondéribus grávida. Jesus étenim Cónditor et Redémptor noster matrem se nosse dissímulat, et quæ ei mater sit, et qui propínqui, non per cognatiónem carnis, sed per conjunctiónem spíritus desígnat, dicens : Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse meus frater, et soror, et mater est. Quibus nobis verbis quid áliud ínnuit, nisi quod obsequéntes jussiónibus suis multos ex gentilitáte cólligit, et Judæam, ex cujus carne est génitus, non agnóscit?

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia.

Lectio viij.

SED cum is, qui voluntátem Patris fécerit, soror, et frater Dómini dícitur, propter utrúmque sexum qui ad fidem collígitur, mirum non est : mirándum vero valde est, quómodo étiam mater dicátur. Fidéles enim discípulos fratres vocáre dignátus est, dicens : Ite, nuntiáte frátribus meis. Qui ergo frater Dómini fíeri ad fidem veniéndo potúerit, quæréndum est, quómodo étiam et mater èsse possit.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine; qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

SED sciéndum nobis est, quia qui Christi soror et frater est credéndo, mater effícitur prædicándo. Quasi enim parit Dóminum, quem cordi audiéntis infúderit : et mater ejus prædicándo effícitur, si per ejus vocem amor Dómini in próximi mente generátur. Ad quam rem nobis idónee confirmándam adest beáta Felícitas, cujus hódie natalítia celebrámus, quæ credéndo éxstitit ancílla Christi, et prædicándo facta est mater Christi. Septem quippe fílios, sicut in gestis ejus emendatióribus légitur, sic post se tímuit vivos in carne relínquere, sicut carnáles paréntes solent metúere, ne mórtuos præmíttant.

Te Deum laudámus. 14.

In ij. Vesp. fit com. S. Pii.

DIE XI. JULII.

S. Pii, Papæ et Martyris.

Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Pii, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

Pius Aquileiénsis, imperatóre Antonino Pio, Póntifex creátus, pœnam státuit in sacerdótem, cujus negligéntia de sánguine Dómini áliquid stilláverit. Pœniténtiam enim, inquit, agant quadragínta diébus, si in terram áliquid decíderit : si super altáre, tribus diébus : si super línteum supérius, quátuor : si in inférius deflúxerit, novem diébus : si usque ad quartum, vigínti diébus : ubicúmque cecíderit, si récipi potest, lambátur : sin áliter, aut lavétur, aut radátur : quidquid lotum, aut rasum est, comburátur, et cinis in sacrárium reponátur. Multis prætérea utíliter decrétis, martyrio coronátur, et sepelítur in Vaticáno, quinto Idus Júlii : cum sedísset annos novem, menses quinque, dies vigínti septem, et Presbyteros decem et octo, Diáconos vigínti unum, Epíscopos per divérsa loca duódecim, mense Decémbri quinque Ordinatiónibus creásset.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XII. JULII.

In Festo S. Joannis Gualberti, Abbatis, Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. lxij. præter seq.

Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti Joánnis Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. SS. Naboris et Felicis, Mart. Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Præsta, quæsumus Dómine, ut, sicut nos sanctórum Mártyrum tuórum Náboris et Felícis natalítia celebránda non déserunt, ita júgiter suffrágiis comiténtur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Gualbértus, Florentiæ nóbili génere ortus, dum patri óbsequens rem militárem séquitur, Ugo, únicus ejus frater, occíditur a consanguíneo : quem cum solum et inérmem, sancto Parascéves die, Joánnes armis ac milítibus stipátus, óbvium habéret, ubi neuter álterum póterat declináre, ob sanctæ Crucis reveréntiam, quam homicída supplex, mortem jamjam subitúrus, bráchiis signábat, vitam ei cleménter indúlget. Hoste in fratrem recépto, próximum sancti Miniátis templum oratúrus ingréditur, ubi adorátam Crucifíxi imáginem caput sibi fléctere cónspicit. Quo mirábili facto permótus Joánnes, Deo exínde, étiam invíto patre, militáre decérnit, atque ibídem própriis sibi mánibus comam totóndit, ac monásticum hábitum índuit : adeóque piis ac religiósis virtútibus brevi corúscat, ut multis se perfectiónis spécimen ac normam præbéret ; ita ut ejúsdem loci Abbáte defúncto, communi

nium voto in superiórem gerétur. At Dei fámulus cú- ens subésse pótius quam præ- se, ad majóra divína volun- te servátus, ad Camaldulén- s erémi íncolam Romuáldum oficíscitur; a quo cœlicum ui Institúti vaticínium áccipit: m suum Ordinem sub régula ncti Benedícti apud Umbró- m vallem instítuit.

Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutá- it illum, * Et dedit illi cla- tátem ætérnam. ℣. Justum edúxit Dóminus per vias re- tas, et osténdit illi regnum ei. Et.

Lectio v.

DEINDE plúrimis ad eum ob ejus sanctitátis famam ún- que convolántibus, una cum s in sócios adscítis, ad hæré- cam et simoníacam pravitá- m extirpándam, et apostó- cam fidem propagándam, dulo incúmbit, innúmera optérea in se et suis incóm- oda expértus. Nam ut eum úsque sócios adversárii per- ant, noctu sancti Sálvii cœ- bium repénte aggrediúntur, mplum incéndunt, ædes de- oliúntur, et mónachos omnes tháli vúlnere sáuciant: quos r Dei único crucis signo in- lumes prótinus reddit, et etro ejus mónacho per im- énsum ardentissimúmque nem illæso mirabíliter trans- nte, optátam sibi et suis anquillitátem óbtinet: inde moníacam labem ab Hetrúria pulit, ac in tota Itália fidem istinæ integritáti restítuit.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

MULTA fúnditus eréxit monastéria: eadémque et ália ædifíciis ac regulári observántia instauráta, sanctis légibus communívit. Ad egénos aléndos sacram suppelléctilem véndidit: ad ímprobos coercéndos eleménta sibi famulári conspéxit: ad dæmones compriméndos crucem quasi ensem adhíbuit. Demum abstinéntiis, vigíliis, jejúniis, oratiónibus, carnis maceratiónibus, ac sénio conféctus, dum infírma valetúdine gravarétur, Davídica illa verba persæpe repetébat: Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei? Jamque morti próximus, convocátos discípulos ad fratérnam concórdiam cohortátur, et in brevículo, cui consepelíri vóluit, jussit hæc scribi: Ego Joánnes credo, et confíteor fidem, quam sancti Apóstoli prædicavérunt, et sancti Patres in quátuor Concíliis confirmavérunt. Tandem triduáno Angelórum obséquio dignátus, septuagésimum octávum annum agens, apud Passiniánum, ubi summa veneratióne cólitur, migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo septuagésimo tértio, quarto Idus Július. Quem Cœlestínus Tértius, innúmeris miráculis clarum, in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5. *g*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Audístis quia dictum est : Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. *Com. in c.* 5. *Matth.*

Ego autem dico vobis : Dilígite inimícos vestros, benefácite his qui odérunt vos. Multi præcépta Dei imbecillitáte sua, non sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília quæ præcépta sunt, et dicunt suffícere virtútibus, non odísse inimícos : céterum dilígere plus præcipi, quam humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom : Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est : et Paulus anathéma cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit, et fecit, dicens : Pater, ignósce illis : quod enim fáciunt, nésciunt.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum :* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

In réliquis opéribus bonis intérdum potest áliquis qualemcúmque excusatiónem prætendere : ad habéndam vero dilectiónem nullus se póterit excusáre. Potest mihi áliquis dícere, Non possum jejunáre; numquid potest dícere, Non possum amáre ? Potest áliquis dícere, Virginitátem non possum serváre ; non possum res totas véndere, et paupéribus erogáre : numquid potest dícere, Non possum dilígere inimícos ?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Non enim ibi aut pedes labórant curréndo, aures audiéndo, aut manus operándo laxántur, ut nos per ipsam excusatiónem liberáre conémur. Non nobis dícitur : Ite ad Oriéntem, et quærite charitátem : navigáte ad Occidéntem, et inveniétis dilectiónem. Intus in nostro corde est, ubi redíre jubémur, dicénte Prophéta : Redíte prævaricatóres

Non enim in longín-
giónibus invenítur quod
pétitur.
m laudámus. 14.
ud. fit comm. SS. Mart.
et Felícis, Aña. Vestri
℣. Exultábunt. Oratio.
394.
Vesp. fit com. seq.
DIE XIII. JULII.
sto S. Anacleti, Papæ
et Martyris.
Semiduplex.
te Sanctus. ℣. Glória.
Oratio.
, qui nos beáti Anacléti,
rtyris tui atque Pontí-
nnua solemnitáte lætífi-
oncéde propítius; ut
talítia cólimus, de ejús-
iam protectióne gau-
. Per Dóminum.
Nocturno Lectiones de
ra occurrente.
secundo Nocturno.
Lectio iv.
ETUS Atheniénsis, Tra-
o Imperatóre, rexit Ec-
. Decrévit, ut Epísco-
ribus Epíscopis, neque
óribus, consecrarétur,
ci sacris Ordínibus pú-
próprio Epíscopo initia-
et ut in Missa, per-
onsecratióne, omnes
nicárent. Beáti Petri
rum ornávit, Pontifi-
sepultúræ locum attrí-
ecit Ordinatiónes duas
Decémbri, quibus creá-
sbyteros quinque, Diá-
res, Epíscopos sex. Sedit
novem, menses tres,
ecem. Martyrio coroná-
púltus est in Vaticáno.
éstum fecit illum Dó-

minus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v. Príncipes. Lectio vj. Vere frustra, de Com. ij. loco. xxviij.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit, de Com. unius Mart. xxv.

Vesperæ de sequenti, cum comm. præcedentis.

DIE XIV. JULII.

In Festo S. Bonaventuræ, Ep. Conf., et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. xlv. præter seq.

Ad Magnificat in utrisque Vesp., Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Bonaventúra, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bonaventúram minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. S. Anacleti, Aña. Qui vult. ℣. Justus. Orat. Deus, qui.

In j. Nocturno Lectiones, Sapiéntiam ómnium, de Com. Doctorum. lvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BONAVENTURA, Balneorégii in Etrúria natus, cum in-

fans incidísset in vitæ perículum, mater ejus vovit, si inde evasísset, se eum religióni beáti Francísci dicatúram. Itaque adoléscens in Ordinem fratrum Minórum adscríbi vóluit: ubi, Alexándro de Ales magístro, ad eam doctrínæ perfectiónem brevi pervénit, ut séptimo post anno libros Sententiárum Parísiis públice summa cum laude sit interpretátus: quos étiam præcláris póstea commentáriis illustrávit. Post sex annos, sui Ordinis Generális miníster Romæ factus, ea prudéntiæ ac sanctitátis laude ministérium gessit, ut in ómnium ore et admiratióne esset.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Multa scripsit, in quibus summam eruditiónem cum pari pietátis ardóre conjúngens, lectórem docéndo movet. Quem Gregórius Décimus, ejus sanctimóniæ et sapiéntiæ fama commótus, Cardinálem et Epíscopum Albanénsem creávit. Eúmdem adhuc vivéntem beátus Thomas Aquínas Sanctum appellávit. Cum enim vitam sancti Francísci scribéntem comperísset, Sinámus, inquit, Sanctum pro Sancto laboráre. Migrávit e vita prídie Idus Július, in Concílio Lugdunénsi, quinquagínta tres annos natus, multis éditis miráculis. Quem Xystus Quartus Póntifex Máximus rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio vj. *L. 9. c. 6.*

Qui post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui, subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecuti[illegible]nis, explétis longis nócti[illegible] infidelitátis, tunc sanctæ [illegible]clésiæ orti sunt, cum ei j[illegible] per credulitátis vernum l[illegible]dior annus aperítur.

℟. Iste est qui ante Deum [illegible]gnas virtútes operátus est [illegible] omnis terra doctrína ejus [illegible]pléta est: * Ipse interc[illegible] pro peccátis ómnium pop[illegible]rum. ℣. Iste est qui con[illegible]psit vitam mundi, et per[illegible] ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Com. Doct. iij. loco. lxj.

In ij. Vesp. fit comm. seq.

DIE XV. JULII.

In Festo S. Henrici Imperatoris, Confessoris.

Semiduplex.

Aña. Similábo eum. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Henrícum Confessórem tuum e terréni cúlmine impérii ad regnum ætérnum transtulísti : te súpplices exorámus ; ut, sicut illum grátiæ tuæ ubertáte prævéntum, illécebras sæculi superáre fecísti, ita nos fácias, ejus imitatióne, mundi hujus blandiménta vitáre, et ad te puris méntibus pervenire. Per Dóminum.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Henricus, cognoménto Pius, e Duce Baváriæ Rex Germániæ, ac póstmodum Romanórum Imperátor, temporális regni non conténtus angústiis, pro adipiscénda immortalitátis coróna, sédulam ætérno Regi exhíbuit servitútem. Adépto enim império, religióni amplificándæ studióse incúmbens, Ecclésias ab infidélibus destrúctas magnificéntius reparávit, plurimísque largitiónibus et prǽdiis locupletávit. Monastéria, aliáque loca pia vel ipse ædificávit, vel assignátis reddítibus auxit. Episcopátum Bambergénsem hereditáriis ópibus fundátum, beáto Petro Romanóque Pontífici vectigálem fecit. Benedíctum Octávum, a quo impérii corónam accéperat, profugum excépit, suǽque Sedi restítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

In Cassinénsi monastério gravi deténtus infirmitáte, a sancto Benedícto, insígni miráculo sanátus est. Románam Ecclésiam amplíssimo diplómate munerátus, eídem tuéndæ bellum advérsus Græcos suscépit, et Apúliam, diu ab illis posséssam, recuperávit. Nihil sine précibus ággredi sólitus, Angelum Dómini sanctósque Mártyres tuteláres pro se pugnántes ante áciem intérdum vidit. Divína autem protéctus ope, bárbaras natiónes précibus magis quam armis expugnávit. Pannóniam adhuc infidélem, trádita Stéphano regi soróre sua in uxórem, eóque baptizáto, ad Christi fidem perdúxit. Virginitátem, raro exémplo, matrimónio junxit, sanctámque Cunegúndam, cónjugem suam, propínquis ejus, morti próximus, illibátam restítuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Denique rebus ómnibus, quæ ad Impérii honórem et utilitátem pertinébant, summa prudéntia dispósitis, et illustribus per Gálliam, Itáliam, et Germániam religiósæ munificéntiæ vestígiis passim relí-

etis, postquam heróicæ virtútis suavíssimum odórem longe latéque diffúderat, sanctitáte quam sceptro clárior, ad regni cœléstis præmia, consummátis vitæ labóribus, a Dómino vocátus est anno salútis millésimo vigésimo quarto. Cujus corpus in Ecclésia beatórum Apostolórum Petri et Pauli Bambérgæ cónditum fuit, statímque ad ejus túmulum multa mirácula, Deo ipsum glorificánte, patráta sunt: quibus póstea rite probátis, Eugénius Tértius Sanctórum número illum adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi, de Comm. Conf. non Pont. lxix.

Vesperæ de sequenti, cum comm. præcedentis.

DIE XVI. JULII.

In Festo B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ. cxxj. præter seq.

Ad Magnificat, Aña.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu; séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solémnem Commemoratiónem.

Oratio.

Deus, qui beatíssimæ semper Vírginis et Genitrícis tuæ Maríæ singulári título Carméli Ordinem decorásti: concéde propítius; ut, cujus hódie Commemoratiónem solémni celebrámus officio, ejus muníti præsídiis, ad gáudia sempitérna pervenire mereámur. Qui vivis.

Pro comm. S. Henrici, Aña Hic vir. ℣. Justum. Oratio Deus, qui. 399.

In j. Nocturno Lectiones, Ego sapiéntia. cxxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cum sacra Pentecóstes die Apóstoli cœlitus afflati, váriis linguis loqueréntur, et invocáto augustíssimo Jesu nómine, mira multa patrárent, viri plúrimi (ut fertur) qui vestígiis sanctórum Prophetárum Elíæ ac Eliséi institerant, et Joánnis Baptístæ præcónio ad Christi advéntum comparáti fúerant, rerum veritáte perspécta, atque probáta, evangélicam fidem conféstim ampleXáti sunt, ac peculiári quodam afféctu, beatíssimam Vírginem (cujus collóquiis ac familiaritáte felíciter frui potuére) ádeo venerári cœpérunt, ut primi ómnium in eo montis Carméli loco, ubi Elías olim ascendéntem nébulam, Vírginis typo insignem, conspéxerat, eidem puríssimæ Vírgini sacéllum construxerint.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion, quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem

dóris. ℣. Et sicut cinnamó-
numet bálsamum aromatízans.
edi.

Lectio v.

AD novum ergo sacéllum sæpe quotídie conveniéntes, tibus piis, precatiónibus ac udibus beatíssimam Vírgiem, velut singulárem Ordinis utélam, colébant. Quámobrem atres beátæ Maríæ de Monte armélo passim ab ómnibus ppellári cœpérunt, eúmque tulum summi Pontífices non odo confirmárunt, sed et dulgéntias peculiáres iis, qui título vel Ordinem, vel fraes síngulos nuncupárent, conssére. Nec vero nomenclátúm tantum magnificentíssima irgo tribuit et tutélam: verum insígne sacri scapuláris, quod áto Simóni Anglico præbuit, cœlésti hac veste Ordo ille cer dignoscerétur, et a malis gruéntibus protegerétur. Ac mum, cum olim in Európa rdo esset ignótus, et ob id ud Honórium Tértium non uci pro illíus extinctióne stárent, ástitit Honório nou piíssima Virgo María, pla-que jussit, ut Institútum et mines benígne complectetur.

Quæ est ista, quæ procéssit cut sol, et formósa tamquam erúsalem? * Vidérunt eam liæ Sion, et beátam dixérunt, Regínæ laudavérunt eam. ℣. t sicut dies verni circúmdant eam flores rosárum, et ia convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

NON in hoc tantum sæculo Ordinem sibi tam accéptum multis prærogatívis beatíssima Virgo insignívit: verum et in álio (cum ubíque et poténtia et misericórdia plúrimum váleat) fílios in Scapuláris societátem relátos, qui abstinéntiam módicam, precésque paucas eis præscríptas frequentárunt, ac pro sui status ratióne castitátem coluérunt, matérno plane afféctu, dum igne purgatórii expiántur, solári, ac in cœléstem pátriam obténtu suo quantócius pie créditur efférre. Tot ergo tantísque benefíciis Ordo cumulátus, solémnem beatíssimæ Vírginis Commemoratiónem ritu perpétuo ad ejúsdem Vírginis glóriam quotánnis celebrándam instítuit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Loquénte Jesu. cxxx.

In ℟. vij. loco Tuam sanctam Festivitátem, dicitur: tuam solémnem Commemoratiónem.

Ad Benedictus, Aña.

Caput tuum ut Carmélus, et comæ cápitis tui sicut púrpura Regis, vincta canálibus, allelúia.

In ij. Vesp. ad Magnificat, Aña. Glória Líbani data est ei: decor Carméli, et Saron, allelúia.

Et fit commem. seq.

DIE XVII. JULII.

In Festo S. Alexii, Conf.

Semiduplex.

Aña. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Aléxii, Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Alexius Romanórum nobilíssimus, propter exímium Jesu Christi amórem prima nocte nuptiárum, peculiári Dei mónitu, relínquens intáctam sponsam, illústrium orbis terræ Ecclesiárum peregrinatiónem suscépit. Quibus in itinéribus cum ignótus septémdecim annos fuisset, aliquándo apud Edéssam, Syriæ urbem, per imáginem sanctíssimæ Maríæ Vírginis ejus nómine divulgáto, inde navi discéssit. Ad portum Románum appúlsus, a patre suo tamquam aliénus pauper hospítio accípitur: apud quem, ómnibus incógnitus, cum decem et septem annos vixísset, relícto scripto sui nóminis, sánguinis, ac totíus vitæ cursus, migrávit in cœlum, Innocéntio Primo Summo Pontífice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v. Deridétur. Lectio vj. At contra, de Communi ij. loco. lxxij.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus, de Comm. Abbatum. j. loco. lxxiv.

Vesp. de seq., comm. præc. ac S. Symphorosæ cum septem Filiis Martyribus.

DIE XVIII. JULII.

In Festo S. Camilli de Lellis, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pont. lxij. præter sequentia.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui sanctum Camíllum ad animárum in extrémo agóne luctántium subsídium singulári charitátis prærogatíva decorásti: ejus, quæsumus, méritis spíritum nobis tuæ dilectiónis infúnde; ut in hora éxitus nostri hostem víncere, et ad cœléstem mereámur corónam perveníre. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Alexii, Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio Deus, qui nos.

Postea SS. Symphorosæ cum septem Filiis Mart. Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum, Symphorósæ et Filiórum ejus, natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AMILLUS Bucclánici Theatínæ diœcésis óppido ex nóbili lliórum família natus est atre sexagenária, cui grávidæ sum est per quiétem, puérum Crucis signo in péctore unítum, et ágmini puerórum em signum gestántium præintem, se peperísse. Adoléens rem militárem secútus, eculi vítiis aliquámdiu indúlt; donec vigésimum quintum gens ætátis annum, tanto suérnæ grátiæ lúmine, divinæue offénsæ dolóre corréptus it, ut ubérrimo lacrymárum ibre illico perfúsus, anteáctæ tæ sordes indesinénter absrgere, novúmque indúere minem fírmiter decréverit. iare ipso, quo id cóntigit, rificatiónis beatíssimæ Vírnis festo die, ad fratres Mires, quos Capuccínos vocant, nvolans, ut eórum número scriberétur, summis précis exorávit. Voti compos semel que íterum factus est: sed do úlcere, quo aliquándo boráverat, in ejus tíbia iteto recrudescénte, divínæ proléntiæ majóra de eo dispontis consílio, humíliter se bjécit, suíque victor, illíus ligiónis bis expetítum et susptum hábitum bis dimísit. Honéstum fecit illum Dómis, et custodívit eum ab inicis, et a seductóribus tutávit um, * Et dedit illi claritán ætérnam. ℣. Justum dexit Dóminus per vias rectas, osténdit illi regnum Dei. Et dit.

Lectio v.

ROMAM proféctus, in nosocómium, quod Insanabílium dícitur, recéptus est: cujus étiam administratiónem ob perspéctas ejus virtútes sibi demandátam, summa integritáte, ac sollicitúdine vere patérna perégit. Omnium ægrórum servum se réputans, eórum stérnere léctulos, sordes térgere, ulcéribus medéri, agoníque extrémo piis précibus et cohortatiónibus opem ferre solémne hábuit: quibus in munéribus præclára præbuit admirábilis patiéntiæ, invíctæ fortitúdinis, et heróicæ charitátis exémpla. Verum cum animárum in extrémis periclitántium, quod única intendébat, levámini subsídium litterárum plúrimum conférre intellígeret, trigínta duos annos natus, in primis grammáticæ eleméntis tyrocínium inter púeros íterum subíre non erúbuit. Sacerdótio póstea rite initiátus, nonnúllis sibi adjúnctis sóciis, prima jecit Congregatiónis Clericórum Regulárium infírmis ministrántium fundaménta, írrito conátu obniténte humáni géneris hoste. Nam Camíllus cœlésti voce e Christi crucifíxi, manus étiam de ligno avúlsas admirándo prodígio protendéntis, simulácro emíssa, mirabíliter confirmátus, Ordinem suum a Sede Apostólica approbári obtínuit, sodálibus quarto obstríctis máxime árduo voto, infírmis, quos étiam pestis inféceril, ministrándi. Quod Institútum quam foret Deo accéptum, et animárum salúti

profícuum, sanctus Philíppus Nérius, qui Camíllo a sacris confessiónibus erat, comprobávit, dum ejus alúmnis decedéntium agóni opem feréntibus Angelos suggeréntes verba sæpius se vidisse testátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas paradísi.

Lectio vj.

Arctioribus hisce vínculis ægrotántium ministério mancipátus, mirum est, qua alacritáte, nullis fractus labóribus, nullis detérritus vitæ perículis, diu noctúque ad suprémum usque spíritum eórum cómmodis vigiláverit. Omnibus ómnia factus, vilíssima quæque offícia demissíssimo obséquio, flexísque plerúmque génibus, véluti Christum ipsum cérneret in infírmis, hílari promptóque ánimo arripiébat: utque ómnium indigéntiis præsto esset, generálem Ordinis præfectúram, cœlíque delícias, quibus in contemplatióne defíxus affluébat, sponte dimísit. Patérnus vero illíus erga míseros amor tum máxime effúlsit, cum et Urbs contagióso morbo primum, deínde extréma annónæ laboráret inópia, et Nolæ in Campánia dira pestis grassarétur. Tanta dénique in Deum et próximum charitáte exársit, ut Angelus nuncupári, et Angelórum opem in vário itinerum discrímine experíri promererétur. Prophetíæ dono, et grátia sanitátum præditus, arcána quoque córdium inspéxit: ejusque précibus nunc cibária multiplicáta sunt, nunc aqua in vinum convérsa. Tandem vigíliis, jejúniis, et assíduis attrítus labóribus, cum pelle tantum et óssibus constáre viderétur, quinque moléstis æque ac diutínis morbis, quos Misericórdias Dómini appellábat, fórtiter tolerátis, Sacraméntis munítus, Romæ inter suavíssima Jesu et Maríæ nómina, ad ea verba, Mitis, atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qua prædíxerat hora, obdormívit in Dómino, prídie Idus Júlii, anno salútis millésimo sexcentésimo décimo quarto, ætátis suæ sexagésimo quinto. Quem plúribus illústrem miráculis Benedíctus Décimus quartus solémni ritu Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 15.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 83. in Joann.

Quid putámus, fratres mei; numquídnam solum ejus de ista dilectióne mandátum est, qua diligimus ínvicem? Nonne est et áliud majus, ut diligámus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectióne mandávit, ut ália non requirámus? Tria certe comméndat Apóstolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, Cháritas, tria hæc: major autem horum Cháritas. Et si in charitáte, hoc est in dilectióne, concludúntur duo illa præcépta, major tamen dicta est esse, non sola. De fide ígitur nobis quam multa mandáta sunt, quam multa de spe: quis potest cuncta collígere, quis enumerándo sufficere? Sed intueámur quod ait idem Apóstolus: Plenitúdo legis cháritas.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Ubi ergo cháritas est, quid est quod possit deésse? Ubi autem non est, quid est quod possit prodésse? Dæmon credit, nec díligit: nemo díligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest speráre véniam, qui non díligit: nemo autem potest desperáre qui díligit. Itaque ubi diléctio est, ibi necessário Fides, et Spes: et ubi diléctio próximi, ibi necessário étiam diléctio Dei. Qui enim non díligit Deum, quómodo díligit próximum tamquam se ipsum, quandóquidem non díligit et se ipsum? Est quippe ímpius et iníquus: qui autem díligit iniquitátem, non plane díligit, sed odit ánimam suam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Pro SS. Symphorosa, etc.

Lectio ix.

Symphorosa, Tiburtína, Getúlii Mártyris uxor, ex eo septem fílios péperit, Crescéntium, Juliánum, Nemésium, Primitívum, Justínum, Stácteum, et Eugénium: qui omnes propter christiánæ fídei professiónem una cum matre, Adriáno Imperatóre, comprehénsi sunt. Quorum píetas multis variísque tentáta supplíciis, cum stábilis permanéret; mater, quæ fíliis fídei magístra fúerat, dux eísdem ad martýrium éxstitit. Nam saxo ad collum alligáto, in profluéntem dejícitur: cujus corpus conquisítum a fratre ejus Eugénio sepelítur. Postrídie ejus diéi, qui fuit décimo quinto Kaléndas Augústi, septem fratres sínguli ad palum alligáti, várie sunt interfécti. Crescéntio guttur ferro transfígitur: Juliáno

pectus confóditur : Nemésio cor transverberátur : Primitívo trajícitur umbilícus: Justínus membrátim secátur : Stácteus telis confígitur : Eugénius a péctore in duas partes divíditur. Ita octo hóstiæ Deo gratíssimæ sunt immolátæ. Córpora in altíssimam fóveam projécta sunt via Tiburtína, nono ab Urbe lápide : quæ póstea Romam transláta, cóndita sunt in Ecclésia sancti Angeli in Piscína.

Te Deum laudámus. 14.

Quando transfertur.

Lectio ix.

Hoc ergo præcéptum Dómini teneámus, ut nos ínvicem diligámus : et quidquid áliud præcépit, faciémus : quóniam quidquid est áliud, hic habémus. Discérnitur quippe ista diléctio ab illa dilectióne, qua se ínvicem díligunt hómines : nam ut discernerétur, adjúnctum est, Sicut diléxi vos. Ut quid enim díligit nos Christus, nisi ut regnáre possímus cum Christo? Ad hoc ergo et nos ínvicem diligámus, ut dilectiónem nostram discernámus a céteris, qui non ad hoc se ínvicem díligunt, quia nec díligunt. Qui autem se propter habéndum Deum díligunt, ipsi se díligunt : ergo ut se díligant, Deum díligunt. Non est hæc diléctio in ómnibus homínibus : pauci se proptérea díligunt, ut sit Deus ómnia in ómnibus.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. SS. Symphorosæ, etc. Mart. Aña. Vestri. ℣. Exultábunt. Oratio. Deus, qui nos. 402.

Vesp. a Capit. de seq., commem. præcedentis.

DIE XIX. JULII.

In Festo S. Vincentii a Paulo, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus

Oratio.

Deus, qui ad evangelizándum paupéribus, et ecclesiástici Ordinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium apostólica virtúte roborásti : præsta, quæsumus; ut, cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Camilli. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 402.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Vincentius a Paulo, natióne Gallus, Pódii non procul ab Aquis Tarbéllis in Aquitánia natus, jam tum a púero exímiam in páuperes charitátem præ se tulit. A custódia patérni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas cum Tolósæ, tum Cæsaraugústæ dídicit. Sacerdótio initiátus, ac theologíæ láurea insignítus, in Turcas íncidit, qui captívum in Africam abduxérunt : sed in captivitáte pósitus, herum ipsum Christo rursus lucrifécit. Cum eo ígitur ex bárbaris oris, opituGlánte Deípara, sese prorípiens, ad Apostólica límina iter institúit:

de in Gálliam revérsus, Clip-
aci primum, mox Castellió-
s parœcias sanctíssime rexit.
enuntiátus a Rege primárius
acrórum miníster in Gálliæ
irémibus, mirum quo zelo,
ducum, et rémigum salúti
peram posúerit. Moniálibus
isitatiónis a sancto Francísco
alésio præpósitus, tanta pru-
éntia per annos círciter qua-
aginta eam curam sustínuit,
máxime comprobáverit ju-
cium sanctíssimi Præsulis,
i Sacerdótem Vincéntio di-
iórem nullum se nosse fate-
tur.

Honéstum fecit illum Dó-
nus, et custodívit eum ab
imícis, et a seductóribus tu-
vit illum: * Et dedit illi cla-
átem ætérnam. ℣. Justum
dúxit Dóminus per vias re-
is, et osténdit illi regnum
i. Et.

Lectio v.

VANGELIZANDIS paupéribus,
præsértim rurícolis, ad
crépitam usque ætátem in-
féssus incúbuit, eíque apo-
lico óperi tum se, tum
mnos Congregatiónis, quam
nómine Presbyterórum sæ-
lárium Missiónis instítuit,
rpétuo voto, a sancta Sede
nfirmáto, speciátim obstrín-
. Quantum autem augéndæ
ri disciplínæ allaboráverit,
tántur erécta majórum Cle-
órum Seminária, collatió-
m de divínis inter Sacerdó-
frequéntia, et sacræ Or-
atióni præmitténda exer-
ia: ad quæ, sicut et ad pios
córum secéssus, institúti sui
micília libénter patére vó-
luit. Insuper ad amplificándam
fidem, et pietátem, evangéli-
cos misit operários, non in
solas Gálliæ províncias, sed et
in Itáliam, Polóniam, Scótiam,
Hibérniam, atque ad Bárbaros,
et Indos. Ipse vero, vita fun-
cto Ludovíco Décimo tértio,
cui morlénti hortátor ádstitit,
a regína Anna Austríaca, matre
Ludovíci Décimi quarti, in
sánctius consílium accítus,
studiosíssime egit, ut nonnísi
digniores Ecclésiis, ac mona-
stériis præficeréntur: civíles
discórdiæ, singulária certámi-
na, serpéntes erróres, quos
simul sensit, et exhórruit,
amputaréntur; debitáque ju-
díciis apostólicis obediéntia
præstarétur ab ómnibus.

℟. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, stolam glóriæ
índuit eum: * Et ad portas
paradísi coronávit eum. ℣. In-
duit eum Dóminus loricam
fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

NULLUM fuit calamitátis ge-
nus, cui patérne non oc-
cúrrerit. Fidéles sub Turcárum
jugo geméntes, infántes expó-
sitos, júvenes dyscolos, vírgi-
nes periclitántes, moniáles di-
spérsas, mulíeres lapsas, ad
trirémes damnátos, peregrínos
infírmos, artífices inválidos,
ipsósque mente captos, ac
innúmeros mendícos subsídiis,
et hospítiis, etiámnum super-
stítibus excépit, ac pie fovit.
Lotharíngiam, Campániam, Pi-
cárdiam, aliásque regiónes
peste, fame, bellóque vastátas
prolíxe refécit. Plúrima ad
perquiréndos, et sublevándos

míseros sodalítia fundávit : inter quæ célebris matronárum cœtus, et late diffúsa sub nómine Charitátis puellárum societas : puéllas quoque tum de Cruce, tum de Providéntia, ac sanctæ Genovéfæ ad sequióris sexus educatiónem erigéndas curávit. Hæc inter et ália gravíssima negótia, Deo júgiter inténtus, cunctis affábilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, húmilis, ab honóribus, divítiis ac delíciis semper abhórruit, audítus dícere, rem nullam sibi placére, prætérquam in Christo Jesu, quem in ómnibus studébat imitári. Córporis demum afflictatióne, labóribus senióque attrítus, die vigésima séptima Septémbris, anno salútis supra millésimum sexcentésimo sexagésimo, ætátis suæ octogésimo quinto, Parísiis in domo sancti Lázari, quæ caput est Congregatiónis Missiónis, plácide obdormívit. Quem virtútibus, méritis, ac miráculis clarum, Clemens Duodécimus inter Sanctos rétulit, ipsíus celebritáti die décima nona mensis Júlii quotánnis assignáta. ℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Designávit, de Com. Evangelist. xvij. cum ℟℟. de Com. Conf. non Pont lxix.

Vesp. a Cap. de seq., cum com. præc. et S. Margaritæ, Virg. et Mart.

DIE XX. JULII.

In Festo S. Hieronymi Æmiliani, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, misericordiárum Pater, per mérita, et intercessiónem beáti Hierónymi, quem órphanis adjutórem et patrem esse voluísti : concéde; ut spíritum adoptiónis, quo fílii tui nominámur et sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Vincentii a Paulo, Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui ad. 406.

Postea S. Margaritæ, Virg. et Mart., Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Margaríta, Virgo et Martyr, implóret : quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hieronymus, e gente patricia Æmiliána Venétiis ortus, a prima adolescéntia militiæ addictus, difficíllimis Reipúblicæ tempóribus Castro novo ad Quarum in móntibus Tar-

ɪis præfícitur. Arce ab hó-
us capta, ipse in tetérrimum
cerem detrúditur, mánibus
pédibus vinctus : cui omni
ɪána ope destitúto beatís-
a Virgo, ejus précibus exo-
, clemens adest, víncula
it, et per médios hostes,
vias omnes obséderant, in
vísii conspéctum incólumem
it. Urbem ingréssus, ad
paræ aram, cui se vóverat,
iicas, cómpedes, caténas,
s secum detúlerat, in ac-
ti benefícii testimónium
éndit. Revérsus Venétias,
it pietátis stúdia impénsius
re, in páuperes mire effú-
, sed puerórum præsértim
értus, qui paréntibus or-
, egéni et sórdidi per urbem
abántur, quos in ædes a se
dúctas recépit de suo alén-
, et christiánis móribus
ɪuéndos.

Honéstum fecit illum Dó-
us, et custodívit eum ab
nícis, et a seductóribus tu-
t illum, * Et dedit illi cla-
tem ætérnam. ℣. Justum
úxit Dóminus per vias
as, et osténdit illi regnum
Et.

Lectio v.

ᴇʀ eos dies Venétias appú-
lerant beátus Cajetánus et
us Caráfa, póstmodum Pau-
Quartus, qui Hierónymi
itu, novóque institúto col-
ndi órphanos probáto, il-
in incurabílium hospitále
uxérunt, in quo órphanos
ıl educáret, atque ægrótis
charitáte inservíret. Mox
ımdem hortátu in próxi-
n continéntem proféctus,
Bríxiæ primum, deínde Bér-
gomi, atque Novocómi orpha-
notróphia eréxit : Bérgomi
præsértim, ubi præter duo, pro
púeris unum, et pro puéllis
álterum, domum excipiéndis,
novo in illis regiónibus exém-
plo, muliéribus a turpi vita ad
pœniténtiam convérsis, apé-
ruit. Somáschæ demum subsí-
stens, in húmili pago agri
Bergoménsis ad Vénetæ ditió-
nis fines, sibi, ac suis ibi se-
dem constítuit, formámque
indúxit Congregatiónis, cui
proptérea a Somáscha nomen
factum, quam subínde auctam,
et propagátam, nedum or-
phanórum regímini, et Eccle-
siárum cúltui, sed ad majórem
christiánæ Reipúblicæ utilitá-
tem adolescéntium in lítteris
et bonis móribus institutióni,
in Collégiis, Académiis, et Se-
minàriis addíctam sanctus Pius
Quintus inter religiósos Ordi-
nes adscrípsit, ceteríque Pon-
tífices privilégiis ornárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, stolam glóriæ
índuit eum : * Et ad portas
paradísi coronávit eum. ℣. In-
duit eum Dóminus lorícam fí-
dei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Orphanis colligéndis inténtus
Mediolánum profíciscitur,
atque Tícinum, et utróbique
colléctis agmínibus puerórum,
tectum, victum, vestem, ma-
gístros, nobílibus viris favén-
tibus, próvide constítuit. Inde
Somáscham redux, ómnibus
ómnia factus, a nullo abhor-
rébat ópere, quod in próximi
bonum cédere prævidéret. Agrí-

colis immíxtus per agros sparsis, dum se illis adjutórem in meténdis frúgibus præbet, mystéria fídei explicábat, puerórum cápita porrígine fœda abstérgens, et patiénter tractans curábat : pútridis rusticórum vulnéribus medebátur, eo succéssu, ut grátia curatiónum donátus censerétur. In monte, qui Somáschæ ímminet, repérta specu, in illam se ábdidit; ubi se flagéllis cædens, dies íntegros jejúnus tránsigens, oratióne in plúrimam noctem protrácta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorúmque noxárum pœnas luébat. In hujus specus interióri recéssu ex árido sílice exstíllat aqua précibus servi Dei, ut constans tradítio est, impetráta, quæ usque in hodiérnam diem júgiter manans, et in várias regiónes deláta, ægris sanitátem plerúmque concíliat. Tandem ex contagióne, quæ per omnem vallem serpébat, dum ægrotántibus insérvit, et vita functos própriis húmeris ad sepultúram defert, contrácto morbo, annos natus sex et quinquagínta, quam paulo ante prædíxerat, pretiósam mortem obiit, anno millésimo quingentésimo trigésimo séptimo. Quem plúribus in vita, et post mortem miráculis illústrem Benedíctus Décimus quartus Beatórum, Clemens vero Décimus tértius Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19. *b*

In illo témpore : Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 62. *in Matth.*

Cur discípuli púeros abigébant? Dignitátis causa. Quid ergo ille? Ut dóceat illos modéste sápere, fastúmque mundánum conculcáre, et suscipit, et ulnis compléctitur, talibúsque regnum cœlórum pollicétur, id quod étiam dixit supérius. Et nos ígitur, si vólumus herédes esse cœlórum, hanc virtútem cum diligéntia magna sectémur. Hoc est enim philosophíæ culmen, simplicem esse cum prudéntia : hæc vita est angélica. Anima enim púeruli ómnibus ánimi morbis vácua est : non memóriam rétinet injuriárum, sed eas inferéntes adit ut amícos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verbéribus cædátur, eam semper quærit, et ómnibus antepónit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine que-

-éla, verus Dei cultor, ábsti-nens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viij.

Si regínam ipsi osténdas diadémate ornátam, non præ-fert eam matri pannis detrítis vestítæ, mallétque illam inéultam vidére, quam regínam mirífice amíctam. Nam quod suum, quod aliénum est, non ex paupertáte, vel divítiis, sed ex amóre existimáre solet, et nihil plus requírit, quam necessária, atque ut lacte replétus est, statim a mamma abscédit. Non eísdem, quibus nos ærúmnis prémitur, nec pecuniárum jactúra, rebúsque simílibus, nec iísdem, quibus nos, fluxis rebus lætátur, neque córporum pulchritúdinem mirátur. Ideo dicébat: Tálium est enim regnum cœlórum, ut ex propósito voluntátis illa operémur, quæ natúra sua púeri fáciunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Quia enim Pharisæi non aliúnde, quam a nequítia, et arrogántia ad agéndum ferebántur, ídeo ubíque discípulos suos símplices esse jubet, illósque subíndicat, dum hos instítuit. Nihil enim ita supérbiam parit, ut principátus, et primi conséssus. Quóniam igitur discípuli per totum terrárum orbem multum honóris consecutúri erant, ipsórum ánimos prævenit, nec sinit eos humánum quid pati, nec honórem a vulgo expétere, vel ante álios sese efférre. Nam etiámsi hæc parva vidéntur esse, at malis ingéntibus causam præbent: sic enim institúti Pharisæi in malórum culmen ascendérunt: salutatiónes, primos conséssus, et médios requiréntes, hinc in ardéntem glóriæ cupiditátem, inde vero in impietátem lapsi sunt.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. S. Margaritæ, Aña. Símile. ℣. Diffúsa. Oratio. Indulgéntiam. 408.

In ij. Vesperis fit comm. S. Praxedis, Virginis.

DIE XXI. JULII.

S. Praxedis, Virginis.

Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie.

Oratio.

Exaudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Praxédis, Vírginis tuæ, festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Lectio iij

Praxedes, virgo Romána, Pudentiánæ vírginis soror, Marco Antoníno Imperatóre Christiános persequénte, eos facultátibus, ópera, consolatióne et omni charitátis offício prosequebátur. Nam álios domi occultábat: álios ad fídei constántiam hortabátur: aliórum córpora sepeliébat: iis, qui in cárcere inclúsi erant, qui in ergástulis exercebántur, nulla

re déerat. Quæ cum tantam Christianórum stragem jam ferre non posset, Deum precáta est, ut, si mori expedíret, se e tantis malis eríperet. Itaque duodécimo Kaléndas Augústi ad pietátis præmia vocátur in cœlum. Cujus corpus a Pastóre Presbytero in patris et soróris Pudentiánæ sepúlchrum illátum est, quod erat in cœmetério Priscíllæ, via Salária.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXII. JULII.

In Festo S. Mariæ Magdalenæ. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. xcij. præter sequentia.

Ad Vesperas, Hymnus.

PATER supérni lúminis,
Cum Magdalénam réspicis,
Flammas amóris éxcitas,
Gelúque solvis péctoris.
Amóre currit sáucia
Pedes beátos úngere,
Laváre fletu, térgere
Pomis, et ore lámbere.
Adstáre non timet Cruci,
Sepúlchro inhæret ánxia:
Truces nec horret mílites,
Pellit timórem Cháritas.
O vera, Christe, Cháritas,
Tu nostra purga crímina,
Tu corda reple grátia,
Tu redde cœli præmia.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit, quod Jesus accúbuit in domo Simónis leprósi, áttulit alabástrum unguénti, et stans retro secus pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes ejus, et unguénto ungébat.

Oratio.

BEATÆ Maríæ Magdalénæ, quæsumus Dómine, suffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti. Qui vivis et regnas.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudémus Deum nostrum * In conversióne Maríæ Magdalénæ. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

MARIA castis ósculis
Lambit Dei vestígia:
Fletu rigat, tergit comis,
Detérsa nardo pérlinit.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

IN léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea: quæsívi illum, et non invéni. Surgam, et circuíbo civitátem: per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea: quæsívi illum, et non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitátem: Num quem díligit ánima mea, vi-

stis? Páululum cum pertrans-
iem eos, invéni quem díli-
t ánima mea: ténui eum,
ec dimittam, donec introdú-
m illum in domum matris
eæ, et in cubículum geni-
icis meæ.
María Magdaléne, et áltera
ría, ibant dilúculo ad mo-
uméntum: * Jesus, quem
æritis, non est hic: surréxit
ut locútus est: præcédet
s in Galilæam, ibi eum vi-
bitis. ℣. Et valde mane una
bbatórum véniunt ad monu-
éntum orto jam sole: et in-
eúntes vidérunt júvenem se-
ntem in dextris, qui dixit
s. Jesus.

Lectio ij. *Cap.* 8.

Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam foris, et deósculer te, et
n me nemo despíciat? Ap-
héndam te, et ducam in
num matris meæ: ibi me
cébis, et dabo tibi póculum
vino condíto, et mustum
lórum granatórum meórum.
va ejus sub cápite meo, et
tera illíus amplexábitur me.
júro vos, fíliæ Jerúsalem,
suscitétis, neque evigiláre
iátis diléctam, donec ipsa
it.
Congratulámini mihi omnes,
i diligitis Dóminum: quia
em quærébam, appáruit mi-
: * Et dum flerem ad mo-
méntum, vidi Dóminum
um, allelúia. ℣. Recedénti-
s discípulis, non recedébam,
amóris ejus igne succénsa
lébam desidério. Et dum
em.

Lectio iij.

Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam.

℟. Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit, sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis. ℣. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum, et vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet. Glória Patri. Præcédet.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv. *Homil.* 25. *in Evang.*

Maria Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis: et vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat: exquirébat, quem non invénerat: flebat inquiréndo, et amóris sui igne succén-

sa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret : quia nimírum virtus boni óperis, perseverántia est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Quæsivit ergo prius, et mínime invénit : perseverávit ut quæreret, unde et cóntigit ut inveníret : actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod invenissent. Hinc est enim, quod de eódem sponsa Ecclésia in Cánticis Canticórum dicit : In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quærimus, quando in præséntis vitæ aliquántula réquie Redemptóris nostri desidério suspirámus. Per noctem quærimus : quia etsi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptéra unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit te Deus.

Lectio vj.

Sed qui diléctum suum non invenit, restat ut surgat, civitátem circúmeat, id est, sanctam electórum Ecclésiam mente et inquisitióne percúrrat : per vicos eum et platéas quærat, id est, per angústa et lata gradiéntes aspíciat, ut si qua invenire in eis váleat, ejus vestígia exquírat : quia sunt nonnúlli étiam vitæ sæculáris, qui imitándum áliquid hábeant de actióne virtútis. Quæréntes autem nos vígiles invéniunt, qui custódiunt civitátem : quia sancti Patres, qui Ecclésiæ statum custódiunt, bonis nostris stúdiis occúrrunt, ut suo vel verbo, vel scripto nos dóceant. Quos cum páululum pertransímus, invenímus quem diligimus : quia Redémptor noster etsi humilitáte homo inter hómines, divinitáte tamen super hómines fuit.

℟. Fallax grátia et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 7. *f*

In illo témpore : Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Episcopi.

L. 50. *Homil. Hom.* 23. *t.* 10.

Evangelium cum legerétur, attentíssime audístis : et res gesta narráta atque versáta est ante óculos cordis vestri. Vidístis enim non carne, sed mente Dóminum Jesum Christum in domo Pharisæi recumbéntem, et ab illo invi-

tum non fastidiéntem. Vidi- s étiam in civitáte mulíerem mósam, mala útique fama, æ erat peccátrix, non invi- tam irruísse convívio, ubi us médicus recumbébat, et æsisse pia impudéntia sani- tem: írruens, quasi impor- na convívio, opportúna be- ficio. Nóverat enim quanto orbo laboráret: et illum ad nándum esse idóneum ad em vénerat, sciébat.

Os suum apéruit sapiéntiæ, lex cleméntiæ in lingua ejus: nsiderávit sémitas domus æ: * Et panem otiósa non médit. ℣. Gustávit et vidit, ia bona est negotiátio ejus: n extinguétur in nocte lu- rna ejus. Et.

Lectio viij.

ccessit ergo non ad caput Dómini, sed ad pedes. Et æ diu male ambuláverat, stígia recta quærébat. Prius dit lácrymas cordis, et lavit mini pedes obséquio confes- nis, capíllis suis tersit, culáta est, unxit: tácita lo- ebátur, non sermónem pro- ébat, sed devotiónem osten- bat. Quia ergo tétigit Dómi- um rigándo, osculándo, ter- ndo, ungéndo pedes ejus, arisæus, qui invitáverat Dó- inum Jesum Christum, quia illo génere erat hóminum perbórum, de quibus Isaías ophéta dicit: Qui dicunt, cède longe a me: noli me ngere, quóniam mundus sum: távit Dóminum nescísse mu- rem.

Regnum mundi, et omnem átum sæculi contémpsi pro- pter amórem Dómini mei Jesu Christi; * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópe- ra mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

O Pharisæe invitátor, et ir- rísor Dómini, Dóminum pascis, et a quo pascéndus sis, non intélligis? Unde scis Dó- minum nescísse quæ fúerit illa múlier, nisi quia permíssa est accédere, nisi quia, illo pa- tiénte, osculáta est pedes ejus, nisi quia tersit, nisi quia un- xit? Hæc enim non débuit per- mítti fácere in pédibus mundis múlier immúnda? Ad illíus ergo Pharisæi pedes si talis mú- lier accessísset, dictúrus erat, quod Isaías de tálibus dicit: Recéde a me, noli me tánge- re, quóniam mundus sum. Accéssit autem ad Dóminum immúnda, ut redíret munda. Accéssit ægra, ut redíret sana. Accéssit confessa, ut redíret proféssa.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Laudes, Hymnus.

Summi Paréntis Unice,
Vultu pio nos réspice,
Vocans ad arcem glóriæ
Cor Magdalénæ pœnitens.
Amíssa drachma régio
Recóndita est ærário,
Et gemma, detérso luto,
Nitóre vincit sídera.
Jesu, medéla vúlnerum,
Spes una pœniténtium,
Per Magdalénæ lácrymas
Peccáta nostra díluas.
Dei Parens piíssima,
Hevæ nepótes flébiles

De mille vitæ flúctibus
Salútis in portum vehas.
Uni Deo sit glória,
Pro multifórmi grátia,
Peccántium qui crímina
Remíttit, et dat præmia.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Benedictus, Aña.

María unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis, et domus impléta est ex odóre unguénti.

Oratio.

Beatæ Maríæ Magdalénæ, quæsumus Dómine, suffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti. Qui vivis.

In ij. Vesp. a Capit. fit de S. Apollinari, cum comm. S. Mariæ Magdalenæ, ac S. Liborii, ut infra. Si vero dici contigerit ij. Vesp. S. Mariæ Magdalenæ integras, tunc Hymnus sumitur ex j. Vesp., supra. 412.

DIE XXIII. JULII.

In Festo S. Apollinaris, Episcopi et Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris. xviij. præter seq.

Oratio.

Deus, fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris Sacerdótis tui martyrio consecrásti: tríbue nobis, quæsumus, fámulis tuis; ut cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus ejus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Mariæ Magdalenæ, Aña. Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabástrum unguénti, et stans retro secus pedes Dómini, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Oratio. Beátæ Maríæ, ut supra.

Postea S. Liborii, Episc. et Conf. Aña. Sacérdos. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Libórii, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Apollinaris cum Príncipe Apostolórum Antiochía Romam venit; a quo ordinátus Epíscopus, Ravénnam ad Christi Dómini Evangélium prædicándum míttitur: ubi cum ad Christi fidem plúrimos convérteret, captus ab idolórum sacerdótibus gráviter cæsus est. Cumque, ipso oránte, Bonifácius, nóbilis vir, qui diu mutus fúerat, loquerétur, ejúsque fília immúndo spíritu liberáta esset, íterum est in illum commóta sedítio. Itaque virgis cæsus, ardéntes carbónes nudis pédibus prémere cógitur: quem cum subjéctus ignis nihil læderet, ejícitur extra urbem.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tu-

t illum, * Et dedit illi clatem ætérnam. ℣. Descenque cum illo in fóveam : n vínculis non derelíquit n. Et.

Lectio v.

vero latens aliquámdiu cum quibúsdam Christiánis inde féctus est in Æmíliam, ubi íni patrícii fíliam mórtuam vitam revocávit : ut prorea tota Rufíni família in um Christum créderet. Quavehementer incénsus Prætus, accérsit Apollinárem, cum eo grávius agit, ut fin fáciat disseminándi in e Christi fidem. Cujus cum llináris jussa neglígeret, úleo cruciátur : in cujus gas aqua fervens infúndi, saxóque os túnditur; t férreis vínculis constris inclúditur in cárcere. rto die impósitus in na, míttitur in exílium : ac, o naufrágio, venit in Myn, inde ad ripam Danúbii, tea in Thráciam.

Desidérium ánimæ ejus tristi ei, Dómine : * Et votáte labiórum ejus non udásti eum. ℣. Quóniam præísti eum in benedictiónibus cédinis : posuísti in cáe ejus corónam de lápide tióso. Et.

Lectio vj.

UM autem in Serápidis templo dæmon se respónsa úrum negáret, dum ibídem ri Apóstoli discípulus moétur, diu conquisítus invénest Apollináris : qui íterum étur navigáre. Ita revérsus énnam, ab iísdem illis idolórum sacerdótibus accusátus, Centurióni custodiéndus tráditur : qui cum occúlte Christum cóleret, noctu Apollinárem dimísit. Re cógnita, satéllites eum persequúntur, et plagis in itínere conféctum, quod mórtuum créderent, relínquunt. Quem cum inde Christiáni sustulíssent, séptimo die exhórtans illos ad fídei constántiam, martýrii glória clarus migrávit e vita. Cujus corpus prope murum urbis sepúltum est.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 22. *c*

IN illo témpore : Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum viderétur esse major. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

L. 10. *in Luc. c.* 22. *post init.*

REGNUM Dei non est de hoc mundo. Non ergo æqualitátis hóminis ad Deum, sed similitúdinis æmulátio est. Solus enim Christus est plena imágo Dei, propter expréssam in se patérnæ claritúdinis unitátem. Justus autem homo ad imáginem Dei est, si, propter imitándam divínæ conversatiónis similitúdinem, mundum hunc Dei cognitióne contémnat, voluptatésque terrénas

verbi perceptióne despíciat, quo álimur in vitam : unde et corpus Christi édimus, ut vitæ ætérnæ possimus esse partícipes.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viij.

Non enim victus et potus nobis præmii loco spondétur et honóris, sed communicátio grátiæ cœléstis et vitæ. Neque duódecim throni tamquam áliqua corporális sunt receptácula sessiónis : sed quia sicut secúndum divínam similitúdinem júdicat Christus cognitióne córdium, non interrogatióne factórum, virtútem remúnerans, impietatémque condémnans : ita et Apóstoli in judícium spiritále formántur remuneratióne fídei, et execratióne perfídiæ, virtúte errórem redarguéntes, sacrílegos ódio persequéntes.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Convertamur ígitur, et caveámus, ne in perditiónem áliqua inter nos de prælatióne possit esse conténtio. Si enim contendébant Apóstoli, non excusatióni obténditur, sed cautióni propónitur. Si Petrus aliquándo convértitur, qui ad primam Dómini secútus est vocem : quis potest dícere, cito se esse convérsum? Cave ergo jactántiam, cave sæculum. Ille enim confirmáre jubétur fratres suos, qui dixit : Omnia dimísimus, et secúti sumus te.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. S. Libor. Aña. Euge. ℣. Justum. Oratio Da, quæsumus. 416.

Si vero hodie fuerit Sabbatum, Lectio ix. erit de Vigilia anticipata S. Jacobi Apostoli, cum ejus comm. in Laud., et tunc pro com. S. Liborii dicenda erit

Oratio.

Exaudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Libórii, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In ij. Vesp. fit com. S. Christinæ, Virg. et Mart. Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Christína, Virgo et Martyr, implóret : quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

DIE XXIV JULII.

In Vigilia S. Jacobi Apost.

Tres Lectiones de Homilia in Evang. Hoc est præcéptum, ut in Vigilia Apost. j.

Ad Laudes, ut in Psalterio : dicuntur Preces feriales fle- genibus. 52.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Jacóbi Apó- oli tui, quam prævenímus, ueránda solémnitas et devo- nem nobis áugeat et salútem. r Dóminum.

Deinde fit comm. S. Christi- e, Aña. Símile. ℣. Diffúsa. ratio. Indulgéntiam, ut supra.

DIE XXV. JULII.

In Festo S. Jacobi, Apost.

Duplex ij. classis.

Omnia de Communi Apost. j. præter seq.

Oratio.

Esto, Dómine, plebi tuæ san- ctificátor et custos : ut póstoli tui Jacóbi muníta præ- idiis, et conversatióne tibi láceat, et secúra mente de- érviat. Per Dóminum.

In j. Noct. Lectiones, Sic nos xistimet. v.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Jacobus, Zebedæi fílius, Joán- nis Apóstoli germánus frater, alilæus, inter primos Apósto- os vocátus cum fratre, relíctis atre ac rétibus, secútus est Dóminum, et ambo ab ipso esu Boanérges, id est, toní- rui filii, sunt appelláti. Is nus fuit ex tribus Apóstolis, uos Salvátor máxime diléxit, t testes esse vóluit suæ trans- igurationis, et interésse mirá- ulo, cum archisynagógi fíliam mórtuis excitávit, et adésse, um secéssit in montem Olivé- i, Patrem oratúrus, ántequam Judæis comprehenderétur.

℟. Vidi conjúnctos viros ha- béntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce ma- gna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Post Jesu Christi ascénsum in cœlum, in Judæa et Sa- maría ejus divinitátem prædi- cans, plúrimos ad christiánam fidem perdúxit. Mox in Hispá- niam proféctus, ibi áliquos ad Christum convértit, ex quorum número septem póstea Epíscopi a beáto Petro ordináti, in His- pániam primi diré́cti sunt. Deínde Jerosólymam revérsus, cum inter álios Hermógenem magum fídei veritáte imbuís- set, Heródes Agríppa, Cláudio Imperatóre, ad regnum elátus, ut a Judæis grátiam iníret, Ja- cóbum líbere Jesum Christum Deum confiténtem cápitis con- demnávit. Quem cum is, qui eum dúxerat ad tribúnal, fór- titer martyrium subeúntem vidísset, statim se et ipse Christiánum esse proféssus est.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne ma- lum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exul- táte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum se- paráverint vos, et exprobráve- rint, et ejécerint nomen ve- strum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

Ad supplícium cum raperéntur, pétiit ille a Jacóbo véniam: quem Jacóbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque utérque est secúri percússus, cum paulo ante Jacóbus paralyticum sanásset. Corpus ejus póstea Compostéllam translátum est, ubi summa celebritáte cólitur, conveniéntibus eo religiónis et voti causa ex toto terrárum orbe peregrínis. Memória ipsíus natális hodiérno die, qui translatiónis dies est, ab Ecclésia celebrátur, cum ipse circa festum Paschæ primus Apostolórum Jerosólymis profúso sánguine testimónium Jesu Christo déderit.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna. * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 20. *c*

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans, et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 66. *in Matth.*

Non turbétur quisquam, si ádeo imperféctos dícimus Apóstolos fuisse: nondum enim mystérium crucis erat consummátum, nondum grátia Spíritus in corda ipsórum infúsa. Quod si virtútem ipsórum discere cupis, quales post datam grátiam Spíritus fúerint, consídera, et vidébis omnem ab illis pervérsam affectiónem fuísse superátam. Hac enim de causa eórum modo imperféctio revelátur, ut apérte percípere possis, quales súbito per grátiam effécti fuérunt. Quod ígitur nihil spiritále petébant, nec de cœlésti regno quidquam cogitábant, perspícuum est. Sed tamen inspiciámus étiam, quómodo accédant, et quid dicant. Vólumus, inquiunt, ut quodcúmque petiérimus, fácias nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respóndit: non ignórans certe, sed ut eos respondére cogat, et ulcus détegat, et ita medicaméntum appónat.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Illi vero cum erubéscerent, et verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno afféctu eo devénerant, seórsum ab áliis discípulis Christum accipiéntes, interrogavérunt. Progréssi sunt enim, inquit, ne illis manifésti fierent: et ita demum ea, quæ volébant, dixérunt. Volébant autem, ut ego conjício, quóniam super duódecim sedes sessúros discípulos audiérunt, primátum hujus consessus impetráre, et præpóni quidem se

ris sciébant : Petrum vero præférri formidántes, dí- ausi sunt : Dic ut unus a tris, alter a sinístris sédeat. urgent dicéntes : Dic. Quid ur ipse ? Ut significáret eos l pétere spiritále, sed nec e quidem quid póstulent : enim pétere audérent, si ent : Nescítis, ait, quid tis : nescítis quam magnum sit, quam mirábile, ac ipsas rióres excédens virtútes.

sti sunt viri sancti, quos it Dóminus in charitáte non , et dedit illis glóriam pitérnam : * Quorum do- na fulget Ecclésia, ut sole . ℣. Sancti per fidem vicé- t regna, operáti sunt justí- . Quorum. Glória Patri. rum.

Lectio ix.

r adjécit : Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitú- sum, et baptísmo, quo baptízor, baptizári ? Per- dis, quómodo statim ab hac nióne ipsos remóvit, contrá- eis dísserens. Nam vos, in- t, de honóribus et de coró- mecum ágitis : ego vero de támine atque sudóre díssero. n præmiórum hoc tempus, nec illa glória mea modo parébit : sed cædis ac pericu- um tempus præsens est. Pér- ce autem, quáliter ipso in- rogatiónis modo et hortátur, állicit. Non enim dixit : Po- tísne cædem subíre, potestís- vestrum effúndere sángui- m ? sed, Quonam pacto po- tis bíbere cálicem? Deínde íciens, inquit : Quem ego bitúrus sum : ut ipsa cum eo communicatióne labórum promptióres redderéntur.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. tantum fit comm. S. Christophori, Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui beáti Christóphori Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In ij. Vesp. fit com. S. Annæ.

DIE XXVI. JULII.

In Festo S. Annæ, Matris B. M. V.

Duplex majus.

Omnia de Comm. non Virg. xcij. præter seq.

Aña. Símile est. ℣. Spécie.

Oratio.

Deus, qui beátæ Annæ grátiam conférre dignátus es, ut Genitrícis unigéniti Fílii tui mater éffici mererétur : concéde propítius : ut, cujus solémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In j. Noct. Lectiones, Mulíerem fortem. xciv.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Lectio iv.

Orat. 2. de Nativ. B. M.

Proponitur nobis Annæ thálamus, conjugális vitæ simul et virginitátis formam réferens, illam matris, hanc fíliæ : quarum áltera recens sterilitáte liberáta est, áltera autem aliquánto post Christi partum ad nostræ natúræ conditiónem divíno opifício formá-

tum, supra natúram est editúra. Mérito ígitur Anna, divíno Spíritu plena, læto hilaríque ánimo pérsonat: Congaudéte mecum, quæ promissiónis germen ex stérili ventre péperi, ac benedictiónis fructum ubéribus meis, ut optáveram, nútrio. Sterilitátis mœstítiam éxui, ac lætam fœcunditátis vestem índui. Congáudeat mecum hódie Anna illa, Phenénnæ adversária: et novum hoc atque inopinátum miráculum, quod in me gestum est, suo exémplo concélebret.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Exultet Sara seníli gáudio géstiens, meúmque ab sterilitáte concéptum præfigúrans. Cóncinant simul stériles et infœcúndæ visitatiónem meam admirábili modo cœlitus factam. Dicant item matres omnes hac fœcunditáte præditæ: Benedíctus qui orántibus id, quod optábant, largítus est, et fœcunditátem stérili dedit, ac felicíssimum illud germen Vírginis concéssit, quæ Mater Dei secúndum carnem fuit, cujus venter cœlum est, in qua habitávit is, qui nullo loco capi potest. Cónsonam his nos quoque ipsi, quæ vocabátur stérilis, nunc autem virgínei thálami mater éxtitit, laudem offerámus. Dicámus ad eam cum Scriptúra: Quam beáta domus David, ex qua prodiísti, et venter in quo Deus sanctificatiónis arcam, hoc est, eam, a qua ipse sine sémine concéptus est, fabricávit!

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Vere beáta es, ac ter beáta, quæ beatitúdine donátam a Deo infántem, hoc est, Maríam, nómine quoque ipso magnópere venerándam peperísti; ex qua Christus vitæ flos éxstitit, cujus Vírginis et gloriósus fuit ortus, et partus mundo sublímior. Nos quoque, o beatíssima fémina, tibi gratulámur. Etenim nostrum ómnium spem divínitus concéssam, hoc est, promissiónis fœtum, peperísti. Beáta revéra es: et beátus fructus ventris tui. Piórum autem lingua germen tuum magníficat, ac sermo omnis lætus partum tuum prædicat. Dignum sane quidem, ac máxime dignum est eam laudáre, quæ divína benignitáte oráculum accépit, ac talem et tantum nobis fructum édidit, ex quo dulcis Jesus pródiit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. xcvj.

Vesperis fit comm. S.
onis.

E XXVII. JULII.

ntaleonis, Martyris.
te Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

, quæsumus omnipo-
Deus : ut, interce-
eáto Pantaleóne, Már-
, et a cunctis adversi-
iberémur in córpore,
vis cogitatiónibus mun-
in mente. Per Dómi-

Lectio iij.

LEON Nicomediénsis,
ilis médicus, ab Her-
resbytero in Jesu Chri-
eruditus, baptizátus
i mox patri Eustórgio
t, ut Christiánus fieret.
um Nicomedíæ póstea
Dómini fidem libere
ret, et ad ejus doctrí-
nes cohortarétur, Dio-
Imperatóre, equúleo
t admótis ad ejus cor-
inis candéntibus, cru-
st : quam tormentó-
a æquo et forti ánimo
ad extrémum gládio
s, martyrii corónam
est.
n laudámus. 14.

E XXVIII. JULII.

SS. Nazarii, et Celsi,
., Victoris, Papæ et
., ac Innocentii, Papæ
f.

Semiduplex.

a de Comm. plur Mart.
æter seq.

Oratio.

RUM tuórum nos, Dó-
e, Nazárii, Celsi, Vi-
ac Innocéntii conféssio
beáta commúniat : et fragilitáti nostræ subsídium dignánter exóret. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NAZARIUS, a beáto Lino Papa baptizátus, cum in Gálliam proféctus esset, ibi Celsum púerum, a se christiánis præcéptis prius instrúctum, baptizávit : qui una Trévirim eúntes, Nerónis persecutióne, in mare utérque dejícitur, unde mirabíliter evasérunt. Póstea Mediolánum veniéntes, cum ibi Christi fidem dissemi nárent, ab Anolíno præfécto, constantíssime Christum Deum confiténtes, cápite plectúntur : quorum córpora extra portam Románam sepúlta sunt. Quæ cum diu latuíssent, Dei mónitu a beáto Ambrósio conspérsa recénti sánguine sunt invénta, tamquam si paulo ante martyrium passi essent : unde in urbem transláta, honorífico sepúlchro contécta sunt.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

VICTOR in Africa natus, Sevéro Imperatóre, rexit Ecclésiam. Confirmávit Decrétum Pii Primi, ut sacrum Pa-

scha die Domínico celebrarétur : qui ritus ut póstea in mores inducerétur, hábita sunt multis in locis Concília, et in Nicæna dénique prima Synodo sancítum est, ut Paschæ dies festus post quartam décimam lunam agerétur, ne Christiáni Judæos imitári videréntur. Státuit, ut quavis aqua, modo naturáli, si necéssitas cógeret, quicúmque baptizári posset. Theódotum Coriárium Byzantínum docéntem Christum tantúmmodo hóminem fuísse, ejécit ex Ecclésia. Scripsit de quæstióne Paschæ, et ália quædam opúscula. Creávit duábus Ordinatiónibus mense Decémbri Presbyteros quátuor, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca duódecim. Martyrio coronátus, sepelítur in Vaticáno, quinto Kaléndas Augústi. Sedit annos novem, mensem unum, dies vigínti octo.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vj.

INNOCENTIUS, Albanénsis, sancti Hierónymi et Augustíni ætáte flóruit : de quo ille ad Demetríadem vírginem : Sancti Innocéntii, qui Apostólicæ cáthedræ, et beátæ memóriæ Anastásii succéssor et fílius est, téneas fidem, nec peregrínam, quamvis tibi prudens callidáque videáris, doctrínam recípias. Eum, tamquam justum Lot subtráctum Dei providéntia, ad Ravénnam servátum fuísse scribit Orósius, ne Románi pópuli vidéret excídium. Is, Pelágio et Cœléstio damnátis, contra eórum hæresim decrétum fecit, ut párvuli ex christiána étiam mulíere nati, per baptísmum renásci debérent : ut in eis regeneratióne mundétur, quod generatióne contraxérunt. Probávit étiam, ut Sábbato ob memóriam Christi Dómini sepultúræ, jejúnium servarétur. Sedit annos quíndecim, mensem unum, dies decem. Quátuor Ordinatiónibus mense Decémbri creávit Presbyteros trigínta, Diáconos quíndecim, Epíscopos per divérsa loca quinquagínta quátuor. Sepúltus est in cœmetério ad Ursum pileátum.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Cum audiéritis prælia, de Com. xl.

In ij. Vesp. a Capit. de seq. cum com. præc. et SS. Felicis, Simplicii, etc. Mart.

DIE XXIX. JULII.

In Festo S. Marthæ, Virginis. Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. lxxvij. præter sequentia.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beá-

hæ, Virginis tuæ, festi-
gaudémus, ita piæ de-
erudiámur afféctu.
ninum.

le fit commem. SS. Na-
Celsi, etc. Aña. Gau-
ỳ. Exultábunt. Oratio.
um. 423.

a SS. Felicis, etc. Mar-
Aña. Istórum est. ỳ.
ni.

Oratio.

, quæsumus, Dómine;
sicut pópulus christiá-
tyrum tuórum Felícis,
i, Faustíni, et Beatrí-
porâli solemnitáte con-
ita perfruátur ætérna:
l votis célebrat, com-
lat efféctu. Per Dómi-

Nocturno Lectiones de
ra occurrente.
secundo Nocturno.

Lectio iv.

HA nobílibus et copiósis
réntibus nata, sed Chri-
nini hospítio clárior,
s ascénsum in cœlum,
tre, soróre, et Marcélla
lua, ac Maximíno, uno
agínta duóbus discípu-
ti Dómini, qui totam
lomum baptizáverat,
ue áliis Christiánis com-
a a Judæis, in navem
o ac remígio impónitur,
nóque mari ad certum
ium committitur: sed
Deo gubernánte, salvis
s, Massíliam appúlsa

ter veritátem, et man-
em, et justítiam, * Et
te mirabíliter déxtera
pécie tua, et pulchri-
túdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Eo miráculo, et horum prædicatióne, primum Massiliénses, mox Aquénses, ac finítimæ gentes in Christum credidérunt: Lazarúsque Massiliénsium, et Maxímínus Aquénsium Epíscopus creátur. Magdaléna vero assuéta oratióni et pédibus Dómini, ut óptima parte contemplándæ cœléstis beatitúdinis, quam elégerat, fruerétur, in vastam altíssimi montis spelúncam se cóntulit, ubi trigínta annos vixit, ab omni hóminum consuetúdine disjúncta, quotidiéque per id tempus ad audiéndas Cœléstium laudes in altum ab Angelis eláta.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ỳ. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Martha autem, mirábili vitæ sanctitáte, et charitáte, ómnium Massiliénsium ánimis in sui amórem et admiratiónem addúctis, in locum a viris remótum cum áliquot honestíssimis féminis se recépit; ubi summa cum laude pietátis et prudéntiæ diu vixit, ac demum, morte sua multo ante prædícta, miráculis clara, migrávit ad Dóminum, quarto Kaléndas Augústi. Cujus corpus apud Taráscum magnam habet veneratiónem.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferén-

tur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10. *g*

In illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 26. *de Verbis Domini.*

Verba Dómini nostri Jesu Christi, quæ modo ex Evangélio recitáta sunt, ádmonent nos, esse unum áliquid quo tendámus, quando in hujus sæculi multitúdine laborámus. Téndimus autem adhuc peregrinántes, nondum manéntes : adhuc in via, nondum in pátria : adhuc desiderándo, nondum fruéndo. Tamen tendámus, et sine pigrítia, et sine intermissióne tendámus, ut aliquándo perveníre valeámus. Martha et María duæ soróres erant, ambæ non solum carne, sed étiam religióne germánæ : ambæ Dómino cohæsérunt, ambæ Dómino in carne præsénti concórditer serviérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ, accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Lectio viij.

Suscepit eum Martha, sicut solent súscipi peregríni : sed tamen suscépit fámula Dóminum, ægra Salvatórem, creatúra Creatórem. Suscépit autem spíritu pascénda, in carne pascéndum. Vóluit enim Dóminus formam servi accípere, et accépta forma servi, in illa pasci a servis dignatióne, non conditióne. Nam et ista dignátio fuit, se præbére pascéndum. Habébat carnem, in qua esuríret quidem et sitíret : sed nescítis, quia in erémo esuriénti Angeli ministrábant? Ergo quod pasci vóluit, pascénti præstitit. Quid autem mirum, si et de sancto Elía præstitit víduæ, quem prius, corvo ministránte, pascébat? Numquid pascéndo defécerat, quando ad víduam mittébat? Nequáquam, sed religiósam víduam per obséquium exhibítum, servo suo benedícere disponébat.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Sic ergo suscéptus est Dóminus tamquam hospes, qui in sua própria venit, et sui eum non recepérunt : sed quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri : adóptans servos, et líberos fáciens : rédimens captívos, et fáciens cohærédes. Ne quis tamen vestrum forsitan dicat : O beáti, qui Christum suscípere in domum própriam

eruérunt! Noli dolére, noli urmuráre, quia tempóribus tus es, quando jam Dómi-m non vides in carne. Non i ábstulit istam dignatiónem. m uni, inquit, ex mínimis eis fecístis, mihi fecístis. Hæc Dómino pascéndo in carne, d pascénte in spíritu, pauca o témpore dixérimus.

Deum laudámus. 14.

In Laudibus fit comm. SS. rt. Felicis, etc. Aña. Vestri pilli. ℣. Exultábunt. Oratio. esta. 425.

In ij. Vesperis fit comm. SS. don et Sennen, Martyrum.

DIE XXX. JULII.

S. Abdon et Sennen, Mart.

a. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui sanctis tuis Abdon et Sennen ad hanc glóriam niéndi copiósum munus grá-e contulísti: da fámulis tuis órum véniam peccatórum: Sanctórum tuórum interce-ntibus méritis, ab ómnibus ereámur adversitátibus libe-ri. Per Dóminum.

Lectio iij.

Abdon et Sennen Persæ, Décio Imperatóre, accusáti, od córpora Christianórum, æ inhumáta projiciebán-r, in suo prædio sepelíssent, ssu Imperatóris comprehen-úntur, et diis jubéntur sacri-cáre. Quod cum fácere neglí-erent, et Jesum Christum eum constantíssime prædicá-nt, tráditos in arctam custó-iam, Romam póstea rédiens écius, vinctos duxit in triúm-ho. Qui cum in Urbe ad si-ulácra attrácti essent, ea de-testáti conspuérunt. Quámobrem ursis ac leónibus objécti sunt: quos feræ non audébant attíngere. Demum gládiis trucidáti, colligátis pédibus, tracti sunt ante Solis simulácrum: quorum córpora clam inde asportáta, Quirínus, diáconus, sepelívit in suis ædibus.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXXI. JULII.

In Festo S. Ignatii, Conf.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam roborásti: concéde; ut, ejus auxílio et imitatióne, certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ignatius, natióne Hispánus, nóbili génere, Loyólæ in Cantábria natus, primo Cathólici Regis aulam, deínde milítiam secútus est. In propugnatióne Pampelonénsi accépto vúlnere gráviter decúmbens, ex fortúita piórum librórum lectióne, ad Christi Sanctorúmque sectánda vestígia mirabíliter exársit. Ad montem Serrátum profectus, ante aram beátæ Vírginis suspénsis armis, noctem excubans, sacræ milítiæ tyrocínium pósuit. Inde, ut erat indútus sacco, tráditis ántea mendíco pretiósis vésti-

bus, Manrésam secéssit, ubi emendicáto pane, et aqua víctitans, exceptisque diébus Domínicis jejúnans, áspera caténa cilicióque carnem domans, humi cubans, et férreis se flagéllis cruéntans, per annum commorátus est, claris ádeo illustratiónibus a Deo recreátus, ut póstea dicere sólitus sit: Si sacræ Lítteræ non exstárent, se tamen pro fide mori parátum ex iis solum, quæ sibi Manrésæ patefécerat Dóminus. Quo témpore, homo litterárum plane rudis, admirábilem illum compósuit Exercitiórum librum, Sedis Apostólicæ judício, et ómnium utilitáte comprobátum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Ut vero se ad animárum lucra rite formáret, subsídium litterárum a Grammática inter púeros exórsus, adhibére státuit. Cumque nihil ínterim omítteret de stúdio aliénæ salútis, mirum est quas ubíque locórum ærúmnas ac ludíbria devoráverit, aspérrima quæque et víncula, et vérbera pene ad mortem usque perpéssus: quibus tamen longe plura pro Dómini sui glória semper expetébat. Lutétiæ Parisiórum adjúnctis sibi ex illa Academía variárum natiónum sóciis novem, qui omnes Artium magistériis, et Theologíæ grádibus insígnes erant, ibídem in monte Mártyrum prima Ordinis fundaménta jecit: quem póstea Romæ instítuens, ad tria consuéta quarto áddito de Missiónibus voto, Sedi Apostólicæ árctius adstrinxit, et Paulus Tértius primo recépit, confirmavítque: mox álii Pontífices ac Tridentína Synodus probavére. Ipse autem, misso ad prædicándum Indis Evangélium sancto Francisco Xavério, aliísque in álias mundi plagas ad religiónem propagándam disseminátis, éthnicæ superstitióni hæresíque bellum indíxit, eo succéssu continuátum, ut constans fúerit ómnium sensus, étiam pontifício confirmátus oráculo, Deum sicut álios áliis tempóribus sanctos viros, ita Luthéro, ejusdémque témporis hæréticis, Ignátium, et institútam ab eo Societátem objecísse.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Sed in primis inter Cathólicos instauráre pietátem curæ fuit. Templórum nitor, Catechísmi tradítio, conciónum ac Sacramentórum frequéntia ab ipso increméntum accepére. Ipse, apértis ubíque locórum ad juventútem erudiéndam in lítteris ac pietáte gymnásiis: eréctis Romæ Germanórum collégio, male nuptárum, et periclitántium puellárum cœnóbiis:

triúsque sexus tam orphanórum, quam catechumenórum, ómibus, aliísque pietátis opéribus, indeféssus lucrándis Deo animis instábat: audítus aliquándo dícere, Si óptio darétur, malle se beatitúdinis incértum vívere, et ínterim Deo inservíre, et proximórum salúti, quam certum ejúsdem glóriæ statim mori. In dæmones mirum exércuit impérium. Vultum ejus cœlésti luce radiántem sanctus Philíppus Nérius, aliíque conspexére. Dénique ætátis anno sexagésimo quinto, ad Dómini sui amplexum, cujus majórem glóriam in ore semper habúerat, semper in ómnibus quæsíerat, emigrávit. Quem Gregórius Décimus quintus, magnis in Ecclésiam méritis et miráculis illústrem, Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In iij. Nocturno Homilia in Evangelium, Designávit Dóminus, de Communi Evangelistarum. xvij. cum ℟℟. de Communi Confessoris non Pontificis. lxix.

Vesperæ de seq. cum com. ut infra.

FESTA AUGUSTI.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DIE I. AUGUSTI.

In Festo S. Petri ad Vincula.
Duplex majus.

Ad Vesp. Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Act.* 12.

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

Hymnus.

Miris modis repénte liber, férrea,
Christo jubénte, vincla Petrus éxuit:
Ovílis ille Pastor, et Rector gregis
Vitæ reclúdit páscua, et fontes sacros,
Ovésque servat créditas; arcet lupos.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate, sit, supérne Spíritus,
Honor tibi, decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magníficat, Aña.
Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis ab-

solútum, illæsum abíre fecísti: nostrórum, quæsumus, absólve víncula peccatórum, et ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit com. S. Pauli, Aña. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Deinde S. Ignatii, Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui ad, ut 427.

Postea SS. Mart. Machabæorum, Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Fraterna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Quodcumque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum:
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice:
In fine mundi judicábis sæculum.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate, sit, supérne Spíritus,
Honor tibi, decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum. Amen.

Añæ, Psalmi, et ℣℣. Nocturnorum dicuntur de Communi Apostolorum. iij.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 12.

Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacobum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum. Erant autem dies Azymórum. Quem cum apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cœlórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis, et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et.

Lectio ij.

UM autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa ocle erat Petrus dórmiens inr duos mílites vinctus catéis duábus : et custódes ante stium custodiébant cárcerem. t ecce Angelus Dómini ástit, et lumen refúlsit in habiículo : percussóque látere Pei, excitávit eum, dicens : urge velóciter. Et cecidérunt aténæ de mánibus ejus. Dixit utem Angelus ad eum : Præingere, et cálcea te cáligas uas. Et fecit sic. Et dixit illi : ircúmda tibi vestiméntum uum, et séquere me.

Si díligis me, Simon Petre, asce oves meas, Dómine, tu osti quia amo te, * Et ániam meam pono pro te. ℣. i oportúerit me mori tecum, on te negábo. Et.

Lectio iij.

ET éxiens sequebátur eum, et nesciébat quia verum st, quod fiébat per Angeum : existimábat autem se viim vidére. Transeúntes autem rimam et secúndam custóiam, venérunt ad portam érream, quæ ducit ad civitáem : quæ ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt viım unum : et contínuo disessit Angelus ab eo. Et Petrus d se revérsus, dixit : Nunc cio vere quia misit Dóminus ngelum suum, et erípuit me e manu Heródis, et de omni xpectatióne plebis Judæórum.

℟. Tu es Petrus, et super hanc ram ædificábo Ecclésiam am, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THEODOSIO junióre imperánte, cum Eudócia ejus uxor Jerosólymam solvéndi voti causa venísset, ibi multis est affécta munéribus : præ céteris insígne donum accépit férreæ caténæ, auro gemmísque ornátæ : quam illam esse affirmábant, qua Petrus Apóstolus ab Heróde vinctus fúerat. Eudócia caténam pie veneráta, eam póstea Romam ad fíliam Eudóxiam misit, quæ illam Pontífici Máximo détulit : isque vicíssim illi monstrávit álteram caténam, qua, Neróne Imperatóre, idem Apóstolus constríctus fúerat.

℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, et dixit Jesus : Módicæ fídei, quare dubitásti ? ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit : et cum cœpisset mergi, clamávit, dicens : Dómine, salvum me fac. Et.

Lectio v.

CUM ígitur Póntifex Románam caténam cum ea quæ Jerosólymis alláta fúerat, contulísset, factum est, ut illæ inter se sic connecteréntur, ut non duæ, sed una caténa ab eódem artífice confécta esse viderétur. Quo miráculo tan-

tus honor sacris illis vínculis habéri cœpit, ut proptérea hoc nómine sancti Petri ad Víncula Ecclésia, título Eudóxiæ, dedicáta sit in Exquíliis, ejúsque memóriæ dies festus institútus Kaléndis Augústi.

℟. Surge, Petre, et índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas gentes :* Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens : Surge velóciter. Quia.

Lectio vj.

Quo ex témpore honos, qui eo die profánis Gentílium celebritátibus tríbui sólitus erat, Petri vínculis habéri cœpit, quæ tacta ægros sanábant, et dæmones ejiciébant. Quo in génere anno salútis humánæ nongentésimo sexagésimo nono áccidit, ut quidam Comes, Othónis Imperatóris familiáris, occupátus ab immúndo spíritu, seípsum déntibus dilaniáret. Quare is jussu Imperatóris ad Joánnem Pontíficem dúcitur : qui, ut sacra caténa Cómitis collum áttigit, erúmpens nefárius spíritus hóminem líberum relíquit : ac deínceps in Urbe sanctórum Vinculórum relígio propagáta est.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi trádidit Deus ómnia regna mundi :* Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis quodcúmque sólveris super ram, erit solútum et in c Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangel secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 16.

In illo témpore : Venit in partes Cæsaréæ Phili et interrogábat discípulos dicens : Quem dicunt hó esse Fílium hóminis? Et rel

Homilía sancti Augusti Epíscopi.

Ex Serm. 29. *de Sanc*

Solus Petrus inter Apó méruit audíre : Amen tibi, quia tu es Petru super hanc petram ædif Ecclésiam meam. Dignus qui ædificándis in dom pópulis lapis esset ad f méntum, colúmna ad su táculum, clavis ad reg De hoc ait sermo divínu ponébant, inquit, inf suos, ut umbra saltem eúntis Petri obumbráre Si tunc opem ferre p umbra córporis, quanto nunc plenitúdo virtútis tunc supplicántibus pr aura quædam pertranse quanto magis grátia nun manéntis? Mérito per Christi Ecclésias auro p sius habétur ferrum illu nálium vinculórum.

℟. Ego pro te rogávi, ut non defíciat fides t Et tu aliquándo convérsu firma fratres tuos. ℣. C sanguis non revelávit tib Pater meus, qui est in Et tu.

Lectio viij.

am medicábilis fuit obumbrátio visitántis, quanto is caténa vinciéntis? Si is quædam spécies vácuæ inis habére pótuit in se salútis, quanto plus de ore meruérunt attráhere ritátis férreo póndere saimpréssa membris víncula ónis? Si ad præsídia supntium tam potens fuit martyrium, quanto maefficax post triúmphum? elíces illi nexus, qui de icis et compédibus in corómutándi, Apóstolum conéntes mártyrem reddidé! Felícia víncula, quæ suum usque ad Christi crunon tam condemnatúra, n consecratúra misérunt! uem dicunt hómines esse m hóminis? dixit Jesus pulis suis. Respóndens Pe, dixit: Tu es Christus s Dei vivi, * Et ego dico, quia tu es Petrus, et r hanc petram ædificábo ésiam meam. ℣. Beátus es, on Bar-Jona, quia caro et uis non revelávit tibi, sed r meus, qui est in cœlis. Glória Patri. Et.

o SS. Machabæis, nisi vet in Dominica.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Lectio ix.

Orat. 20 in Machabæos.

UIDNAM Machabæi? Horum enim nómine dies festus præsénti frequéntia celeur. Qui etsi apud multos sunt in honóre, quod illud ámen post Christum non suscepérunt: tamen digni sunt qui ab ómnibus honoréntur, quia pro pátriis légibus et institútis fortes constantésque se præbuérunt. Nam qui martyrium subiére ante Christi passiónem: quid factúri erant, si post Christum persecutiónem passi fuíssent, ejúsque mortem, nostræ salútis causa suscéptam, ad imitándum propósitam habuíssent? Quorum enim nullo propósito exémplo talis tántaque virtus fuit, an non ii exémplum illud intuéntes, fórtius in certámen descendíssent? Quin étiam mystica quædam et occúlta rátio mihi quidem atque ómnibus Dei amatóribus valde probábilis est, néminem eórum, qui ante Christi advéntum martyrio consummáti sunt, id sine fide in Christum cónsequi potuísse.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Heródes rex * appósuit ut apprehénderet et Petrum; quem cum apprehendísset, misit in cárcerem, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 15.

2. Petrus quidem * servabátur in cárcere: orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

3. Dixit Angelus * ad Petrum: Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

4. Misit Dóminus Angelum suum, et liberávit me de manu Heródis, allelúia.

5. Tu es Petrus, * et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum. *Act.* 12.

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum, fratrem Joánnis, gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

Hymnus.

Beate Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve; cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In Unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Benedictus, Aña.

Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis absolútum, illæsum abíre fecísti: nostrórum, quæsumus, absólve víncula peccatórum, et ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Pauli, ut in j. Vesperis. 430.

Et SS. Machabæorum, Aña. Vestri. ℣. Exultábunt. Oratio. Fratérna nos. 430.

Ad Tertiam. Aña. Petrus quidem.

Capit. Misit, supra.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Aña. Dixit Angelus.

Capitulum. *Act.* 12.

Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiebat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues eos. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña. Tu es Petrus.

Capitulum. *Act.* 12. *b*

Et Petrus ad se revérsus dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, Añæ de Laud. Psalmi ut in ij. Vesp. de Com. Apost. xij.

Capit., Laudum, Hymnus ut in j. Vesp. 429.

Tu es Petrus. ℟. Et super
nc petram ædificábo Ecclé-
m meam.

Ad Magnificat, Aña.

lve, jubénte Deo, terrárum,
tre, caténas, qui facis ut
teant cœléstia regna beátis.

Deinde fit commem. S. Pauli,
supra. 430.

Et postea S. Alphonsi Mariæ
Ligorio et S. Stephani, Papæ
Mart.

DIE II. AUGUSTI.

Festo S. Alphonsi Mariæ de
Ligorio, Conf. Pont.

Duplex.

ña. Sacérdos. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui per beátum Alphónsum Maríam, Confesrem tuum atque Pontíficem, imárum zelo succénsum, Ecésiam tuam nova prole fœcunsti: quæsumus; ut ejus saluribus mónitis edócti, et exémis roboráti, ad te perveníre liciter valeámus. (Per Dñum.)

Pro commem. S. Stephani, pæ et Mart. Aña. Iste Sanus. ℣. Glória.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Stéphani, Mártyris tui atque Pontíis, ánnua solemnitáte lætías: concéde propítius; ut jus natalítia cólimus, de isdem étiam protectióne gauámus Per Dóminum.

In Hymno, Iste Conféssor, tatur tertius versus.

In j. Nocturno Lectiones de riptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Alphonsus María de Ligório, Neápoli nobílibus paréntibus natus, ab ineúnte ætáte non obscúra præbuit sanctitátis indícia. Eum adhuc infántem cum paréntes obtulíssent sancto Francísco de Hierónymo e Societáte Jesu, is bene precátus edíxit eúmdem ad nonagésimum usque annum perventúrum, ad episcopálem dignitátem evéctum iri, maximóque Ecclésiæ bono futúrum. Jam tum a puerítia a ludis abhórrens, nóbiles ephébos ad christiánam modéstiam verbo et exémplo componébat. Adoléscens, dato piis Sodalitátibus nómine, in públicis nosocómiis ægrótis inservíre, jugi in templis oratióni vacáre, ac sacra Mystéria frequénter obíre in delíciis habébat. Pietátem litterárum stúdiis ádeo conjúnxit, ut séxdecim vix annos natus, utriúsque juris láuream in pátria Universitáte fúerit assecútus. Patri obtémperans, causárum patrocínia suscépit, in quo múnere obeúndo etsi magnam sibi laudem comparásset, fori tamen perícula expértus, ejúsmodi vitæ institútum ultro dimísit. Spreto ígitur præcláro conjúgio sibi a patre propósito, avíta primogenitúra abdicáta, et ad aram Vírginis de Mercéde ense suspénso, divínis ministériis se mancipávit. Sacérdos factus, tanto zelo írruit in vítia, ut apostólico múnere fungens, huc illuc pérvolans, ingéntes perditórum hóminum conversiónes perágeret. Páuperum præsértim et ruricolárum miserátus, Congregatiónem Presbyterórum instítuit sanctíssimi Redemptóris, qui ipsum

Redemptórem secúti, per agros, pagos, et castélla paupéribus evangelizárent.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ne autem a propósito umquam divérteret, perpétuo se voto obstrinxit nullam témporis jactúram faciéndi. Hinc animárum zelo succénsus, tum divíni verbi prædicatióne, tum scriptis sacra eruditióne et pietáte refértis, ánimas Christo lucrifácere, et ad perfectiórem vitam addúcere stúduit. Mirum sane quot ódia extínxerit, quot dévios ad rectum salútis iter revocáverit. Dei Genitrícis cultor exímius, de illíus láudibus librum édidit : ac de iis dum fervéntius concionándo dísserit, a Vírginis imágine in eum immísso miro splendóre, totus fácie coruscáre, et in éxtasim rapi coram univérso pópulo non semel visus est. Domínicæ Passiónis et sacræ Eucharistíæ contemplátor assíduus, ejus cultum mirífice propagávit. Dum vero ad ejus aram oráret, vel Sacrum fáceret, quod numquam omísit, præ amóris veheméntia, vel seráphicis liquescébat ardóribus, vel insólitis quatiebátur mótibus, vel abstrahebátur a sénsibus. Miram vitæ innocéntiam, quam nulla unquam letháli labe fœdávit, pari cum pœniténtia sócians, corpus suum inédia, férreis caténulis, cilíciis, cruentáque flagellatióne castigábat. Inter hæc prophetíæ, scrutatiónis córdium, bilocatiónis, et miraculórum donis incláruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Ab ecclesiásticis dignitátibus sibi oblátis constantíssime abhórruit. At Cleméntis Décimi tértii Pontíficis auctoritáte coáctus, sanctæ Agathæ Gothórum Ecclésiam gubernándam suscépit. Episcopus extérnum dumtáxat hábitum, non autem sevéram vivéndi ratiónem immutávit. Eadem frugálitas, summus christiánæ disciplinæ zelus, impénsum in vítiis coercéndis, arcendísque erróribus, et in réliquis pastorálibus munéribus obeúndis stúdium. Liberális in páuperes, omnes Ecclésiæ provéntus iisdem distribuébat, et urgénte annónæ caritáte, ipsam doméstticam supelléctilem in aléndis famélicis erogávit. Omnibus ómnia factus, Sanctimoniáles ad perfectiórem vivéndi formam redégit, suæque Congregatiónis Moniálium monastérium constituéndum curávit. Episcopátu ob graves, habitualésque morbos dimísso, ad alúmnos suos, a quibus pauper discésserat, revértitur pauper. Demum quamvis sénio, laboribúsque diutúrna arthrítide, aliísque gravíssimis morbis fractus córpore, spíritu tamen alácrior, de cœléstibus rebus disseréndi

at scribéndi finem numquam adhibuit, donec nonagenárius, Kaléndis Augústi, anno millésimo septingentésimo octogésimo séptimo, Nucériæ Paganórum inter suórum alumnórum lácrymas placidíssime expirávit. Eum inde virtútibus, et miráculis clarum Pius Séptimus Póntifex Máximus, anno millésimo octingentésimo décimo sexto, Beatórum fastis, novísque fulgéntem signis Gregórius Décimus sextus, in festo Sanctíssimæ Trinitátis, anno millésimo octingentésimo trigésimo nono, solémni ritu Sanctórum catálogo accénsuit.

Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Designávit Dóminus, de Comm. Evang. xvij. ℟℟. vero ut in Comm. Confessoris Pontificis. lij.

Pro S. Stephano.

Lectio ix.

Stephanus Románus Pontificátum gessit, Valeriáno et Galliéno Imperatóribus. Instítuit, ut Sacerdótes et Diáconi nusquam sacris véstibus, nisi in Ecclésia uteréntur. Baptizátos ab hæréticis, íterum baptizári vétuit, rescríbens sancto Cypriáno verbis illis : Nihil innovétur, nisi quod tráditum est. Multos étiam ad Christum convértit : in iis Olympium tribúnum cum uxóre Exupéria, et fílio Theodúlo : item Nemésium tribúnum cum tota família, óculis Lucíllæ ejus fíliæ restitútis : qui omnes Jesu Christi mártyres fuérunt. Sed veheméntius jam ingravescénte persecutióne Imperatórum, Stéphanus, convocáto clero, ad martyrium suos hortabátur, in cryptísque Mártyrum assídue Missas, et Concília celebrábat. Qui cum aliquándo raptus esset ab infidélibus ad templum Martis, ut ei sacrificáret, líbere negávit, se dæmónibus eum honórem velle tribúere, qui uni Deo deberétur. Quibus in verbis Martis státua terræmótu cóncidit, templúmque contrémuit. Quare ómnibus aufugiéntibus, qui Stéphanum tenébant, Póntifex ad suos revértitur in cœmetérium Lucínæ, quos divínis præcéptis ínstruens, sacraménto córporis Christi communicávit : ibíque dum Missárum solémnia pérficit, adveniéntibus íterum Imperatórum satellítibus, ei in sua sede caput abscínditur. Corpus cum eádem sede conspérsa Mártyris sánguine, a cléricis sepúltum est in cœmetério Callísti quarto Nonas Augústi. Vixit in Pontificátu annos tres, menses tres, dies vigínti duos. Hábuit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos tres. Te Deum laudámus. 14.

In Laud. com. S. Stephani, Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui nos. 435.

In Vesperis com. seq.

DIE III. AUGUSTI.

In Inventione S. Stephani, Protomartyris.

Semiduplex.

Ad Magnificat, Aña.

Stéphanus autem * plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum.

Ad Matut., Invitat. Hymn., Añæ, Psalmi et ℣℣. Noct. de Comm. unius Mart. xix.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 7. *f et* 8.

Dura cervíce, et incircumcísis córdibus et áuribus, vos semper Spirítui sancto resístitis, sicut patres vestri, ita et vos. Quem Prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de advéntu Justi, cujus vos nunc proditóres et homicídæ fuístis: qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, et non custodístis. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum.

℟. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo. ℣ Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano, et non póterant r[...] sístere sapiéntiæ, et Spiritu[...] qui loquebátur. Faciébat.

Lectio ij.

Cum autem esset plenus S[...] ritu sancto, inténdens [...] cœlum, vidit glóriam Dei, [...] Jesum stantem a dextris [...] Et ait: Ecce video cœlos ap[...] tos, et Fílium hóminis st[...] tem a dextris Dei. Exclamán[...] autem voce magna, contin[...] runt aures suas, et impet[...] fecérunt unanímiter in e[...] Et ejiciéntes eum extra civ[...] tem lapidábant: et testes de[...] suérunt vestiménta sua se[...] pedes adolescéntis qui voca[...] tur Saulus. Et lapidábant S[...] phanum invocántem, et dic[...] tem: Dómine Jesu, súscipe s[...] ritum meum.

℟. Vidébant omnes Stéphanu[...] qui erant in concílio: * Et [...] tuebántur vultum ejus ta[...] quam vultum Angeli sta[...] inter illos. ℣. Plenus grátia [...] fortitúdine, faciébat prodi[...] et signa magna in pópulo. [...]

Lectio iij.

Positis autem génibus, [...] mávit voce magna, dice[...] Dómine, ne státuas illis [...] peccátum. Et cum hoc dixis[...] obdormívit in Dómino. Sa[...] autem erat consénsiens [...] ejus. Facta est autem in [...] die persecútio magna in Ec[...] sia quæ erat Jerosólymis [...] omnes dispérsi sunt per reg[...] nes Judææ et Samaríæ, p[...] ter Apóstolos. Curavérunt [...] tem Stéphanum viri timor[...] et fecérunt planctum magn[...] super eum.

℟. Intuens in cœlum beá[...]

Stéphanus vidit glóriam Dei, et ait : * Ecce vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei. ℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, et ait. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Sanctorum córpora Stéphani Protomártyris, Gamaliélis, Nicodémi, et Abibónis, quæ diu in obscúro ac sórdido loco jacúerant, Honório Imperatóre, Luciáno Presbytero divínitus admónito, invénta sunt prope Jerosólymam. Cui Gamáliel cum in somnis apparuísset, gravi quadam et præclára senis spécie, locum jacéntium córporum commonstrávit, ímperans, ut Joánnem Jerosolymitánum Antístitem adíret, agerétque cum eo, ut honéstius illa córpora sepeliréntur.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum : et ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens. Dómine.

Lectio v.

Quibus audítis, Jerosolymórum Antístes, finitimárum úrbium Epíscopis, Presbyterísque convocátis, ad locum pergit : defóssos lóculos invénit, unde suavíssimus odor efflabátur. Cujus rei fama commóta magna hóminum multitúdo eo convénit, multíque ex váriis morbis ægróti ac débiles, sani et íntegri domum rediérunt. Sacrum autem sancti Stéphani corpus, quod summa tunc celebritáte in sanctam Ecclésiam Sion illátum est, sub Theodósio junióre Constantinópolim, inde Romam, Pelágio Primo Summo Pontífice, translátum, in agro Veráno in sepúlchro sancti Lauréntii mártyris collocátum est.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, et ejecérunt eum extra civitátem, invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu, áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus : et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem. Dómine.

Ex libro sancti Augustíni, Epíscopi, de Civitáte Dei.

Lectio vj.

Lib. 22. c. 8. circa med.

Ad aquas Tibilitánas Epíscopo afferénte Projécto relíquias Mártyris gloriosíssimi Stéphani, ad ejus memóriam veniébat magnæ multitúdinis concúrsus et occúrsus. Ibi cæca múlier, ut ad Epíscopum portántem pígnora sacra ducerétur, orávit : flores, quos ferébat, dedit : recépit, óculis admóvit, prótinus vidit. Stupéntibus qui áderant, præíbat exúltans, viam carpens, et viæ ducem ultérius non requírens. Memoráti memóriam Mártyris, quæ pósita est in castéllo Sinicénsi, quod Hipponénsi colóniæ vicínum est, ejúsdem loci Lucíllus Epíscopus, pópulo præcedénte, atque sequénte, portábat : fístula, cujus moléstia jam diu laborá-

verat, et familiaríssimi sui médici, qui eam secáret, operiebátur manus, illíus piæ sárcinæ vectatióne, repénte sanáta est.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent : * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At. Glória Patri. At.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 23. *d*

In illo témpore : Dicébat Jesus Scribis et Pharisæis : Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapiéntes, et Scribas : et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 4. *Com. in c.* 23. *Matth.*

Hoc quod ántea dixerámus : Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis : potest et ad discípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit : Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapiéntes, et Scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi : álios Prophétas, qui ventúra prædícent : álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem : álios Scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cœlos apértos : vidit et introívit : * Beátus homo, cui cœli patébant. ℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viij.

Quærimus, quis iste sit Zacharías, fílius Barachíæ : quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, ádditum est : Quem occidístis inter templum et altáre. In divérsis divérsa legi, et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est : patrísque in eo nomen conséntit; sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur : máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum somniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cœli Christi Mártyri beáto Stéphano, qui in número Mártyrum invéntus est primus : * Et ídeo triúmphat in cœlis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et. Glória Patri. Et.

ectio ix.
volunt esse Za-
, qui occísus est a
ıdæ inter templum
icut Regum narrat
ed observándum ,
Zacharías non sit
íæ, sed filius Joía-
tis : unde et Scri-
: Non fuit recor-
atris ejus Joíadæ,
ecísset bona. Cum
haríam teneámus ,
conséntiat locus :
quare Barachíæ di-
et non Joíadæ ?
ingua nostra, be-
ómini dícitur , et
oíadæ justítia He-
e demonstrátur. In
quo utúntur Naza-
io Barachíæ, filium
rímus scriptum.
udámus. 14.
LAUDES ,
Horas, Aña.
érunt Stéphanum ,
vocábat Dóminum,
státuas illis hoc
's. Dóminus regná-
liq. 15.
torréntis * illi dul-
: ipsum sequúntur
æ justæ.
ánima mea * post
o mea lapidáta est
s meus.
s vidit * cœlos apér-
t introívit : beátus
cœli patébant.
eo * cœlos apértos,
stantem a dextris

um. *Act.* 6. *b*
autem plenus grá-
rtitúdine, faciébat

prodígia et signa magna in pópulo.

Hymn. Invícte Martyr. xxvij.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Benedictus, Aña.

Stéphanus autem * plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio.

Da nobis , quæsumus Dómine , imitári quod cólimus , ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus Inventiónem celebrámus , qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit.

Ad Tertiam , Aña.

Lápides torréntis.

Capitul. Stéphanus. supra.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum , Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti , Dómine , super caput ejus. ℟. Corónam de lapide pretióso.

Ad Sextam, Aña.

Adhæsit ánima mea.

Capitulum. *Act.* 6. *c*

Surrexerunt autem quidam de synagóga , quæ appellátur Libertinórum et Cyrenénsium , et Alexandrinórum , et eórum , qui erant a Cilícia , et Asia , disputántes cum Stéphano : et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur.

℟. br. Posuísti , Dómine , * Super caput ejus. Posuísti.
℣. Corónam de lápide pretióso.

Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Aña.

Ecce vídeo.

Capitulum. *Act.* 7. *c*

Positis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino. ℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesp. dicuntur de S. Dominico, cum com. S. Stephani.

Nisi contingat Festum S. Stephani transferri, tunc enim in ij. Vesp. dicuntur Añæ de Laud., Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Crédidi. 111. Et a Capit. fit de seq. Festo, si Semid. fuerit, cum com. S. Stephani, ut infra.

DIE IV. AUGUSTI.

In Festo S. Dominici, Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui illumináre dignátus es méritis et doctrínis : concéde; ut, ejus intercessióne, temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Stephani. Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum. ℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio. Da nobis. 441.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Dominicus Calarógæ in Hispánia ex nóbili Gusmanórum família natus, Paléntiæ liberálibus disciplínis et theologíæ óperam dedit : quo in stúdio cum plúrimum profecísset, prius Oxoménsis Ecclésiæ Canónicus reguláris, deinde Ordinis Fratrum Prædicatórum auctor fuit. Hujus mater grávida sibi visa est in quiéte continére in alvo cátulum ore præferéntem facem, qua éditus in lucem, orbem terrárum incénderet. Quo sómnio significabátur, fore ut splendóre sanctitátis ac doctrínæ gentes ad christiánam pietátem inflammaréntur. Veritátem éxitus comprobávit : id enim et præstitit per se, et per sui Ordinis sócios deínceps est consecútus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Hujus autem ingénium ac virtus máxime énituit in

ertendis hæréticis qui perni-sis erróribus Tolosátes per-tere conabántur. Quo in ne-tio septem consúmpsit annos. stea Romam venit ad Late-nénse Concílium cum Epí-opo Tolosáno, ut Ordo, quem stitúerat, ab Innocéntio Tér-confirmarétur. Quæ res m in deliberatióne versátur, mínicus, hortátu Pontíficis, suos revértitur, ut sibi ré-lam delígeret. Romam ré-ens, ab Honório Tértio, qui óximus Innocéntio succésse-t, confirmatiónem Ordinis ædicatórum ímpetrat. Romæ tem duo instítuit monastéria, terum virórum, mulíerum terum. Tres étiam mórtuos vitam revocávit, múltaque a édidit mirácula, quibus rdo Prædicatórum miríflce opagári cœpit.

Amávit eum Dóminus, et návit eum, stolam glóriæ duit eum : * Et ad portas radísi coronávit eum. ℣. In-it eum Dóminus loricam fí-i, et ornávit eum. Et ad rtas.

Lectio vj.

Verum cum ejus ópera ubíque terrárum monastéria jam dificaréntur, innumerabilés-ue hómines religiósam ac iam vitam instituérent, Bo-niæ, anno Christi ducenté-mo vigésimo primo supra illésimum, in febrem íncidit: qua cum se moritúrum in-lligeret, convocátis frátribus alúmnis suæ disciplínæ, eos innocéntiam et integritátem hortátus est. Postrémo cha-tátem, humilitátem, pau-pertátem, tamquam certum patrimónium eis testaménto relíquit; fratribúsque oránti-bus, in illis verbis, Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli, obdormívit in Dómino, octávo Idus Augústi. Quem póstea Gre-górius Nonus Póntifex rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui con-témpsit vitam mundi, et per-vénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix.

Vesperæ de sequenti, cum comm. præc.

DIE V. AUGUSTI.

In Festo S. Mariæ ad Nives.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. cxxj.

In j. Vesp. fit comm. S. Do-minici, Aña. Hic vir. ℣. Ju-stum. Oratio. Deus, qui, ut supra. 442.

In j. Nocturno Lectiones, Ego sapiéntia. cxxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Liberio Summo Pontífice, Joánnes Patrícius Romá-nus, et uxor pari nobilitáte, cum líberos non suscepíssent, quos bonórum herédes relín-querent, suam hæreditátem sanctíssimæ Vírgini Dei Matri vovérunt, ab ea summis pré-cibus assídue peténtes, ut in quod pium opus eam pecúniam potíssimum erogári vellet, áli-

quo modo significáret. Quorum preces et vota ex ánimo facta, beáta Virgo María benígne áudiens, miráculo comprobávit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

Nonis ígitur Augústi, quo témpore in Urbe máximi calóres esse solent, noctu nix partem collis Exquilíni contéxit. Qua nocte Dei Mater separátim Joánnem et cónjugem in somnis admónuit, ut quem locum nive conspérsum vidérent, in eo Ecclésiam ædificárent, quæ Maríæ Vírginis nómine dedicarétur: se enim ita velle ab ipsis herédem institui. Quod Joánnes ad Libérium Pontíficem détulit, qui idem per sómnium sibi contigísse affirmávit.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et Regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

Quare solémni sacerdótum et pópuli supplicatióne ad collem venit nive coopértum, et in eo locum Ecclésiæ designávit, quæ Joánnis et uxóris pecúnia exstrúcta est, póstea a Xysto Tértio restitúta. Váriis nomínibus primum est appel-

láta, Basílica Libérii, María ad Præsépe. S
multæ jam essent in U
clésiæ sub nómine sanc
ríæ Vírginis: ut quæ
novitáte miráculi ac d
céteris ejúsdem nómini
cis præstáret, vocábul
excelléntia significarét
clésia sanctæ Maríæ
dicta est. Cujus dedi
memória ex nive, quæ
mirabíliter cécidit, an
ria celebritáte cólitur.

℟. Ornátam monílibu
Jerúsalem Dóminus cor
* Et vidéntes eam fil
beatíssimam prædicav
dicéntes: * Unguént
sum nomen tuum. ℣
Regína a dextris tuis in
deauráto, circúmdata v
Et. Glória Patri. Ungué

In iij. Nocturno Ho
Evang. Loquénte Jesu.

Vesp. de seq., com.
SS. Martyrum.

DIE VI. AUGUST

In Festo Transfig. D
nostri Jesu Chris
Duplex majus

Ad Vesperas, Añæ d
Psalmi de Dñica. 108.
ult., Ps. Laudáte Dó
omnes gentes. 111.

Capitulum. *Philip.*

Salvatorem expectán
minum nostrum
Christum, qui reform
pus humilitátis nostr
gurátum córpori clarit

Hymnus.

Quicumque Christum
Oculos in altum t
Illic licébit vísere
Signum perénnis glóri

iiddam cérnimus,
ciat finem pati,
celsum, intérmi-

cœlo, et chao.
ex est géntium,
Rex Judáici,
s Abrahæ patri,
n ævum sémini.
Prophétis téstibus,
e signatóribus,
et Pater jubet
os, et crédere.
i sit glória,
vélas párvulis,
re, et almo Spíritu,
érna sæcula. Amen.
minantur Hymni per
oras.
sus apparuísti in con-
Dómini. ℟. Proptérea
índuit te Dóminus.
Magníficat, Aña.
Jesus splendor Patris,
substántiæ ejus, por-
ia verbo virtútis suæ,
iem peccatórum fá-
monte excélso glorió-
arére hódie dignátus

Oratio.

qui fídei sacraménta
Unigéniti tui gloriósa
uratióne, patrum testi-
oborásti, et adoptió-
rum perféctam, voce
in nube lúcida, mira-
præsignásti: concéde
; ut ipsíus Regis gló-
coherédes effícias, et
glóriæ tríbuas esse
s. Per eúmdem Dómi-

commem. S. Mariæ ad
ña. Beátam me dicent
generatiónes, quia an-

VA.

cíllam húmilem respéxit Deus. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Deinde SS. Xysti, Felicissimi, et Agapiti, Mart. Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Xysti, Felicíssimi, et Agapiti natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Summum Regem glóriæ, * Christum adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Quicúmque. 444.

In primo Nocturno.

Aña. Paulo minus ab Angelis minorátus, glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei. Ps. Dómine Dóminus noster. 5.

Aña. Revelávit Dóminus condénsa, et in templo ejus omnes dicent glóriam. Ps. Afférte Dómino. 40.

Aña. Speciósus forma præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis. Ps. Eructávit cor meum. 57.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

℟. Si ministrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israel in fáciem Moysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur: * Multo magis ministrátio spíritus, quæ manet, erit in glória. ℣. Amplióris enim glóriæ Christus præ Moyse dignus est hábitus, quanto ampliórem honórem habet domo, qui fabricávit eam. Multo. Glória Patri. Multo magis.

In tertio Nocturno.

Aña. Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt, tuum bráchium cum poténtia. Ps. Misericórdias. 88.

Aña. Lux orta est justo, et rectis corde lætítia. Ps. Dóminus regnávit, exúltet. 91.

Aña. Confessiónem et decórem índuit, amíctus lúmine sicut vestiménto. Ps. Bénedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus. 97.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 17.

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 57. *in Matth. in init.*

Quoniam multa de perículis, multa de passióne sua, multa de morte, et de cæde discipulórum locútus est Dóminus: et áspera complúra atque árdua eis injúnxit, et illa quidem in præsénti vita, et jam imminébant: bona vero in spe et expectatióne erant: ut puta, quia servárent ánimam suam, si pérderent eam, quia in glória Patris sui ventúrus sit, et præmia redditúrus: ut visu étiam certióres fáceret, et osténderet quidnam sit illa glória, cum qua ventúrus est, quantum cápere póterant in hac præsénti vita illis osténdit, eámque détegit, ne aut sua, aut Dómini morte dóleant, et máxime Petrus.

℟. Vocávit nos Deus vocatióne sua sancta, secúndum grátiam suam, quæ manifestáta est nunc, * Per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi. ℣. Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem. Per. Bened. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Et vide quid agit, cum de regno, et de gehénna disserúerit. Nam in eo quod dixit: Qui ínvenit ánimam suam, perdet eam; et quicúmque perdet eam grátia mei, invéniet ipsam: et in eo quod ait, Reddet unicuíque secúndum ópera sua; et regnum et gehénnam designávit. Cum igitur de utrísque disserúerit, regnum quidem ut óculis cernátur, concédit, gehénnam autem mínime, quóniam rudióribus atque ineptióribus illud necessárium fuísset: sed cum illi probi essent ac perspicáces, satis fuit eos a melióribus con-

firmári. Hoc étiam multo magis ipsum decébat : non tamen omnino illud prætermísit, sed et aliquándo atrocitátem gehénnæ quasi ante óculos propónit, véluti cum Lázari imáginem descrípsit, et ejus méminit qui denários centum repétiit.

℟. Deus, qui fecit de ténebris lumen splendéscere, illúxit in córdibus nostris, * Ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Jesu Christi. ℣. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, miséricors, et miserátor et justus. Ad. Glória Patri. Ad.

Pro SS. Martt. Xysto, Felicissimo, etc.

Lectio ix.

Xystus Secúndus, Atheniénsis, ex philósopho Christi discípulus, in persecutióne Valeriáni accusátus quod públice Christum prædicáret, comprehénsus tráhitur in templum Martis, propósita ei capitáli pœna, nisi illi simulácro sacrificáret. Qua impietáte constantíssime recusáta, cum ad martyrium ducerétur, occurrénti sancto Lauréntio, et dolénter in hunc modum interrogánti : Quo progréderis sine fílio, pater? quo, Sacérdos sancte, sine minístro próperas? respóndit : Non ego te désero, fili : majóra te manent pro Christi fide certámina : post tríduum me sequéris, Sacerdótem Levíta : intérea, si quid in thesáuris habes, paupéribus distríbue. Eódem ígitur die interféctus est una cum Felicíssimo et Agapíto Diáconis, Januário, Magno, Vincéntio et Stéphano Subdiáconis, et in cœmetério Callísti sepúltus octávo Idus Augústi : céteri vero in cœmetério Prætextáti. Sedit menses úndecim, dies duódecim. Quo témpore hábuit Ordinatiónem mense Decémbri, creátis Presbyteris quátuor, Diáconis septem, Epíscopis duóbus.

Te Deum laudámus. 14.

Ubi Festum Transfig. celebratur sub ritu Dupl. j. cl., vel si contigerit transferri in alium diem, in quem occurrit aliquod Festum Simplex non habens Lect. propriam tunc legitur sequens

Lectio ix.

Tu vero Matthæi philosophíam consídera, qui non celávit nómina eórum qui prærpósiti fúerant. Quod et Joánnes sæpius facit, cum exímias Petri laudes veríssime ac diligentíssime descríbat. Nullum enim in hoc Apostolórum consórtio livor, aut inánis glória locum habébat. Primos ígitur Apostolórum seórsum assúmpsit. Quámobrem eos solos accépit? Quia excellentióres céteris vidélicet erant. Cur autem non íllico, sed post sex dies hoc fecit? Ne céteri scílicet discípuli, seu hómines moveréntur : qua de re nec eos nomínávit, quos acceptúrus erat.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Assúmpsit Jesus * Petrum et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit eos in montem excélsum seórsum, et transfi-

gurátus est ante eos. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.
2. Resplénduit fácies* ejus sicut sol, vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix, allelúia.
3. Et ecce apparuérunt* eis Moyses et Elías, loquéntes cum Jesu.
4. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hic esse.
5. Adhuc eo loquénte, * ecce nubes lúcida obumbrávit eos.

Capitulum. *Philip.* 3. *d*

SALVATOREM expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

Hymnus.

Lux alma, Jesu, méntium,
Dum corda nostra récreas,
Culpæ fugas calíginem,
Et nos reples dulcédine.
Quam lætus est, quem vísitas!
Consors patérnæ déxteræ,
Tu dulce lumen pátriæ,
Carnis negátum sénsibus.
Splendor patérnæ glóriæ,
Incomprehénsa Cháritas,
Nobis amóris cópiam
Largíre per præséntiam.
Jesu, tibi sit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis, glóriæ, et honóris.

Ad Benedictus, Aña.

Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipsum audíte, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne, patrum [t]estimónio roborásti, et adop[tio]nem filiórum perféctam, v[oce] delápsa in nube lúcida, mi[ra]bíliter præsignásti: conc[ede] propítius; ut ipsíus Regis [glo]riæ nos coherédes effícias, [et] ejúsdem glóriæ tríbuas e[sse] consórtes. Per eúmdem Dó[mi]num.

Pro comm. SS. Xysti, [et] Martyrum, Aña. Vestri cap[illi]. ℣. Exultábunt. Oratio. De[us] qui nos. 445.

Ad Primam, in ℟. br. Ch[ri]ste, Fili Dei vivi. dicitur Qui apparuísti hódie.

Ad Tertiam, Aña.

Resplénduit fácies ejus.

Capit. Salvatórem. supra.

℟. br. Gloriósus apparuísti [in] conspéctu Dómini. * Allelú[ia], allelúia. Gloriósus. ℣. Prop[te]rea decórem índuit te Dó[mi]nus. Allelúia, allelúia. Gló[ria] Patri. Gloriósus. ℣. Glória [et] honóre coronásti eum, Dómi[ne], allelúia. ℟. Et constituísti e[um] super ópera mánuum tuáru[m], allelúia.

Ad Sextam, Aña.

Et ecce apparuérunt eis.

Capit. 2. *Cor.* 3. *d*

NOS omnes, reveláta fá[cie] glóriam Dómini specul[an]tes, in eámdem imágin[em] transformámur a claritáte [in] claritátem, tamquam a [Dó]mini Spíritu.

℟. br. Glória et honóre coro[ná]sti eum, Dómine. * Allelú[ia], allelúia. Glória et. ℣. Et c[on]stituísti eum super ópera [ma]nuum tuárum. Allelúia, [alle]lúia. Glória Patri. Glória et.

Magna est glória ejus in salu[tari]

a. ℟. Glóriam et ma-
ɔrem impónes super
úia.
Nonam, Aña.
loquénte.
um. *Apoc.* 21. c
r me in spíritu in
n magnum, et al-
éndit mihi civitátem
erúsalem, descen-
cœlo a Deo, habén-
tem Dei : et lucér-
Agnus.
na est glória ejus in
o. * Allelúia, alle-
na. ℣. Glóriam et
ecórem impónes su-
Allelúia, allelúia.
i. Magna. ℣. Coróna
r caput ejus, alle-
préssa signo sancti-
e, et honóris, alle-

sp., Añæ de Laud.,
apit. et Hymnus, ut
444.
s apparuísti in con-
nini. ℟. Proptérea
nduit te Dóminus.
agnificat, Aña.
es discípuli cecidé-
ciem suam, et ti-
alde : et accéssit Je-
git eos, dixítque eis:
nolíte timére, alle-

it com. seq. et S.
infra.
VII. AUGUSTI.
S. Cajetani, Conf.
Duplex.
gnificat in utrisque
. Quærite primum
i, et justítiam ejus,
ia adjiciéntur vobis.
eum Dóminus et or-

návit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui beáto Cajetáno, Confessóri tuo, apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, in te semper confídere, et sola cœléstia desideráre. (Per Dóminum.)

Postea fit com. S. Donati, Episc. et Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

Deus, tuórum glória sacerdótum : præsta, quæsumus; ut sancti Mártyris tui et Epíscopi Donáti, cujus festa gérimus, sentiámus auxílium. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cajetanus, nóbili Thienéa gente Vicéntiæ ortus, statim a matre Deíparæ Vírgini oblátus est. Mira a téneris annis morum innocéntia in eo elúxit, ádeo ut Sanctus ab ómnibus nuncuparétur. Juris utriúsque láuream Patávii adéptus, Romam proféctus est, ubi inter Prælátos a Júlio Secúndo collocátus, et sacerdótio initiátus, tanto divíni amóris æstu succénsus est, ut, relícta aula, se totum Deo mancipáverit. Nosocómiis próprio ære fundátis, étiam morbo pestiléntí laborántibus suis ipse mánibus inserviébat. Proximórum salúti assídua cura incumbébat dictus proptérea venátor animárum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

COLLAPSAM Ecclesiasticórum disciplínam ad formam apostólicæ vitæ instauráre desíderans, Ordinem Clericórum regulárium instítuit, qui, abdicáta rerum ómnium terrenárum sollicitúdine, nec rédditus possidérent, nec vitæ subsídia a fidélibus péterent, sed solis eleemósynis sponte oblátis víverent. Itaque, approbánte Cleménte Séptimo, ad aram máximam Basílicæ Vaticánæ, una cum Joánne Petro Caráfa Epíscopo Theatíno, qui póstea Paulus Quartus Póntifex Máximus fuit, et áliis duóbus exímiæ pietátis viris, vota solémnia emísit. In Urbis direptióne a milítibus crudelíssime vexátus, ut pecúniam próderet, quam dudum in cœléstes thesáuros manus páuperum deportáverant, vérbera, torménta, et cárceres invícta patiéntia sustínuit. In suscépto vitæ institúto constantíssime perseverávit, soli divínæ providéntiæ inhærens, quam sibi numquam defuísse aliquándo mirácula comprobárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

DIVINI cultus stúdium, nitórem domus Dei, sacrórum rítuum observántiam, et sanctíssimæ Eucharistíæ frequentiórem usum máxime promóvit. Hæresum monstra et látebras non semel detéxit, ac profligávit. Oratiónem ad octo passim horas júgibus lácrymis protrahébat: sæpe in éxtasim raptus, ac prophetíæ dono illústris. Romæ nocte natalítia, ad præsépe Dómini infántem Jesum accípere méruit a Deípara in ulnas suas. Corpus íntegras noctes intérdum verberatiónibus affligébat: nec umquam addúci pótuit, ut vitæ asperitátem emollíret, testátus, in cínere et cilício velle se mori. Dénique ex ánimi dolóre concépto morbo, quod offéndi plebis seditióne Deum vidéret, cœlésti visióne recreátus, Neápoli migrávit in cœlum, ibíque corpus ejus in Ecclésia sancti Pauli magna religióne cólitur. Quem multis miráculis in vita et post mortem gloriósum, Clemens Décimus Póntifex Máximus Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 6. c*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo po-

s dóminis servíre. Et

sancti Augustíni,
Epíscopi.
e *Serm. Domini in*
nte, cap. 14.
est duóbus dóminis
:. Ad hanc ipsam
n referéndum est,
sequénter expónit,
ut enim unum ódio
et álterum díliget,
a patiétur, et álte-
nnet. Quæ verba di-
onsideránda sunt :
sint duo dómini,
sténdit, cum dicit :
tis Deo servíre, et
. Mammóna apud
livítiæ appellári di-
ngruit et Púnicum
iam lucrum Púnice
lícitur. Sed qui ser-
onæ, illi útique ser-
us istis terrénis mé-
erversitátis præpósi-
rátus hujus sæculi a
ícitur. Aut enim
habébit homo, et
iget, id est, Deum :
a patiétur, et álte-
nnet. Patiétur enim
perniciósum dómi-
quis servit mammó-
nim cupiditáte im-
úbditur diábolo, et
iligit. Quis enim est,
diábolum ? sed ta-
r.

qui ante Deum ma-
tes operátus est, et
corde suo laudávit
: * Ipse intercédat
is ómnium populó-
cce homo sine que-
Dei cultor, ábsti-

nens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viij.

IDEO, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis : ne forte, quamvis jam supérflua non quæránlur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur : id est, ut cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus : et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris; * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Pro sancto Donato.

Lectio ix.

DONATUS, paréntibus propter Jesu Christi fidem interféctis, Arétium in Etrúriam cum Hilaríno mónacho ex fuga se cóntulit : cujus étiam Urbis Epíscopus creátus est. Ubi cum a Quadratiáno Præfécto in Juliáni persecutióne utérque idóla venerári juberétur, negántibus illis se tam nefárium scelus commissúros, Hilarínus in óculis Quadratiáni támdiu fústibus cæsus est, dum efflâret ánı-

mam. Donátus veheménter et ipse cruciátus, gládio percússus est. Quorum córpora a Christiánis prope eam urbem honorífice sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. ad Benedictus, Aña. Nolíte sollíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? Scit enim Pater vester quid vobis necésse sit.

Et fit com. S. Donati, Episc. et Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Deus, tuórum. 451.

In ij. Vesp. ad Magnificat, Aña. Quærite primum regnum Dei, et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis.

Et fit comm. sequentis.

DIE VIII. AUGUSTI.

In Festo SS. Cyriaci, Largi, et Smaragdi, Martyrum. Semiduplex.

Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Cyríaci, Largi, et Smarágdi solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cyriacus Diáconus, cum Sisínio, Largo, et Smarágdo, diútius inclúsus in cárcere, multa édidit mirácula, in quibus Arthémiam Diocletiáni fíliam précibus a dæmone liberávit: missúsque ad Sapórem Persárum regem, Jóbiam étiam ejus fíliam a nefário spí[...] erípuit. Rege vero ejus p[...] cum quadringéntis ac trig[...] áliis baptizátis, Romam re[...] ubi Maximiáni Impera[...] jussu comprehénsus, ca[...] vinctus ante rhedam [...] tráhitur: et post dies qu[...] e cárcere edúctus, pice liq[...] perfúsus, et in catásta ex[...] sus, demum cum Larg[...] Smarágdo, alíisque vigint[...] cúri percússus est, via Sal[...] ad hortos Sallustiános. Quo[...] córpora in eádem via, dé[...] séptimo Kaléndas Aprílis, [...] pulta a Joánne presbyt[...] póstea sexto Idus Augús[...] Marcéllo Pontífice et Lu[...] nóbili fémina líneis velis i[...] lúta, et pretiósis ungu[...] condíta, in ipsíus Lucínæ [...] dium via Ostiénsi, séptim[...] Urbe lápide, transláta [...]

℟. Sancti tui, Dómine, [...]bile consecúti sunt iter, [...] viéntes præcéptis tuis, u[...] veniréntur illæsi in aqui[...] lidis: * Terra appáruit ár[...] et in mari Rubro via [...] impediménto. ℣. Quóniam [...] cússit petram, et fluxé[...] aquæ, et torréntes inund[...] runt. Terra.

Lectio v. Nemo. vj. Qui enim, de Communi ij. [...] xliij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangéli[...] secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 16. [...]

In illo témpore: Dixit J[...] discípulis suis: Eúntes [...] mundum univérsum prædi[...] Evangélium omni creat[...] Et réliqua.

milía sancti Gregórii, Papæ.
Iom. 29. in Ev. post init.

OTEST omnis creatúræ nómine omnis nátio géntium ignári. Ante étenim dictum rat : In viam géntium ne éritis ; nunc autem dícitur : edicáte omni creatúræ : ut icet prius a Judæa Apostoum repúlsa prædicátio tunc bis in adjutórium fíeret, n hanc illa ad damnatiónis testimónium supérba reísset. Sed cum discípulos prædicándum Véritas mit-, quid áliud in mundo fa-, nisi grana séminis spar-? Et pauca grana mittit sémine, ut multárum méssm fruges recípiat ex nostra e.

Propter testaméntum Dómi, et leges patérnas, Sancti i perstitérunt in amóre franitátis : * Quia unus fuit nper spíritus in eis, et una es. ℣. Ecce quam bonum et am jucúndum habitáre fras in unum ! Quia.

Lectio viij.

EQUE étenim in univérso mundo tanta fidélium mesexúrgeret, si de manu Dóni super rationálem terram elécta grana prædicántium venísseni. Séquitur : Qui díderit et baptizátus fúerit, vus erit : qui vero non creerit, condemnábitur. Forse unusquísque apud semetím dicat : Ego jam crédidi, vus ero. Verum dicit, si em opéribus tenet. Vera nim fides est, quæ in hoc, d verbis dicit, móribus non tradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

SIGNA autem eos qui credi-túri sunt, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis ? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus : et si semel radícem fíxerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit : Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus. 14.

In ij. Vesperis fit com. S. Romani, Mart., Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut, intercedénte beáto Románo Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et

a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

DIE IX. AUGUSTI.

In Vigilia S. Laurentii, Martyris.

Homilia in Evang. Si quis vult post me veníre, de Communius Mart. xxix.

℟℟. de Feria currente. Et dicuntur Preces feriales. 52.

Oratio.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris : et intercessióne beáti Lauréntii, Mártyris tui, cujus prævenímus festivitátem, perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Romani, Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Orat. Præsta. 455.

DIE X. AUGUSTI.

In Festo S. Laurentii, Martyris.

Duplex ij. classis.

Ad Vesperas Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. 2. *Cor.* 9. *b*

Fratres, Qui parce séminat, parce et metet : et qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet.

Hymnus.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Aña. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit, et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere ; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Beátus Lauréntius, Christi Martyr, triúmphat coronátus in cœlis. * Veníte adorémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Deus, tuórum mílitum, ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Quo progréderis * sine fílio, pater? quo, sacérdos sancte, sine minístro próperas?

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit : * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

ed in lege Dómini volúntas
us, * et in lege ejus meditá-
tur die ac nocte.
t erit tamquam lignum,
uod plantátum est secus de-
írsus aquárum : * quod fru-
um suum dabit in témpore
uo :
t fólium ejus non défluet :
et ómnia quæcúmque fáciet
rosperabúntur.
on sic ímpii, non sic : * sed
mquam pulvis, quem próji-
t ventus a fácie terræ.
eo non resúrgent ímpii in
dício : * neque peccatóres in
nsílio justórum.
uóniam novit Dóminus viam
stórum, * et iter impiórum
ribit.
ña. Quo progréderis sine fí-
o, pater? quo, sacérdos san-
e, sine minístro próperas?
ñ. Noli me derelínquere,
ater * sancte, quia thesáuros
os jam expéndi, quos tradi-
ísti mihi.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
stitérunt reges terræ, et prín-
pes convenérunt in unum :
advérsus Dóminum, et ad-
ersus Christum ejus.
irumpámus víncula eórum :
et projiciámus a nobis jugum
sórum.
ui hábitat in cœlis, irridébit
os : * et Dóminus subsannábit
os.
unc loquétur ad eos in ira
a : * et in furóre suo contur-
ábit eos.
go autem constitútus sum Rex
b eo super Sion montem san-
ctum ejus, * prædicans præcé-
ptum ejus.
Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite : * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre; * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus : * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Aña. Noli me derelínquere, pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi, quos tradidísti mihi.
Aña. Non ego te désero, fili, * neque derelínquo : sed majóra tibi debéntur pro Christi fide certámina.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me :

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Non ego te désero, fili, neque derelínquo : sed majóra tibi debéntur pro Christi fide certámina.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 51.

Confitebor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit, * Et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et.

Lectio ij.

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium. Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecátus sum.

℟. Puer meus, noli timére, quia ego tecum sum, dicit Dóminus : * Si transíeris per ignem, flamma non nocébit tibi, et odor ignis non erit in te. ℣. Liberábo te de manu pessimórum, et éruam te de manu fórtium. Si.

Lectio iij.

Invocavi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Strinxérunt córporis membra pósita super cratículam : ministrántibus prunas insúltat Levíta Christi : * Beáte Lau-

, Martyr Christi, inter- pro nobis. ℣. Mea nox rum non habet, sed óm- ı luce claréscunt. Beáte. Patri. Beáte.

ı secundo Nocturno.

Beátus Lauréntius * orá- dicens : Dómine Jesu ɛ, Deus de Deo, mise- ıihi servo tuo.

Psalmus 4.

invocárem, exaudívit me eus justítiæ meæ : * in tri- óne dilatásti mihi.

ére mei, * et exáudi ora- n meam.

ıóminum úsquequo gravi ? * ut quid dilígitis va- m, et quæritis mendá- ?

tóte, quóniam mirificávit ıus sanctum suum : * Dó- exáudiet me, cum cla- o ad eum.

nini, et nolíte peccáre : dícitis in córdibus ve- in cubílibus vestris com- mini.

icáte sacrifícium justítiæ, ráte in Dómino : * Multi : Quis osténdit nobis

um est super nos lumen tui, Dómine : * dedísti m in corde meo.

tu fruménti, vini, et i,* multiplicáti sunt.

e in idípsum * dórmiam, uiéscam :

ım tu, Dómine, singu- in spe : * constituísti me.

eátus Lauréntius orábat, : Dómine Jesu Christe, de Deo, miserére mihi uo.

Dixit Románus * ad beá- tum Lauréntium : Vídeo ante te júvenem pulchérrimum, festína me baptizáre.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamó- rem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómi- ne, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens ini- quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malí- gnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine miseri- córdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agé- bant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem im- pietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dó- mine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultá- bunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Aña. Dixit Románus ad beátum Lauréntium : Vídeo ante te júvenem pulchérrimum, festína me baptizáre.
Aña. Beátus Lauréntius * dixit: Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus, * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Aña. Beátus Lauréntius dixit : Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

In Nat. S. Laur. post init.

Cum furor gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sævíret, ac præcípue eos, qui órdinis erant sacerdotális, impéteret, in Levítam Lauréntium, qui non solum ministério Sacramentórum, sed étiam dispensatióne ecclesiásticæ substántiæ præeminébat, ímpius persecútor effébuit, dúplicem sibi prædam de uníus viri comprehensióne promíttens : quem si fecísset sacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exórtem. Armátur ítaque gémina face homo pecúniæ cúpidus, et veritátis inimícus : avarítia, ut rápiat aurum : impietáte, ut áuferat Christum. Póstulat sibi ab immaculáto sacrárii præsule opes ecclesiásticas, quibus avidíssimus inhiábat, inférri. Cui Levíta castíssimus, ubi eas repósitas habéret, osténdens, numerosíssimos sanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque vestítu inamissíbiles condíderat facultátes : quæ tanto intégrius erant salvæ, quanto sánctius probabántur expénsæ.

℟. Quo progréderis sine fílio, pater? quo, Sacérdos sancte, sine diácono próperas? * Tu numquam sine minístro Sacrifícium offérre consuéveras. ℣. Quid ergo in me displícuit patérnitáti tuæ? numquid degé-

erem me probásti? experire trum idóneum minístrum eléeris, cui commisísti Domínici ínguinis dispensatiónem. Tu iumquam.

Lectio v.

FREMIT ergo prædo frustrátus, et in ódium religiónis, quæ talem divitiárum usum nstituísset, ardéscens, direótiónem thesáuri potióris aggréditur, apud quem nullam deariórum substántiam reperíset: ut illud depósitum, quo ucrátius erat dives, auférret. lenuntiáre Christo Lauréntium ubet, et solidíssimam illam evítici ánimi fortitúdinem diis parat urgére supplíciis: uorum ubi prima nil óbtinent, ehementióra succédunt. Lácelos artus, et multa vérberum ectióne conscíssos, subjécto ræcipit igne torréri: ut per ratem férream, quæ jam de ervóre contínuo vim in se haéret uréndi, conversórum alrna mutatióne membrórum, ret cruciátus veheméntior, pœna prodúctior.

Noli me derelínquere, pater ncte, quia thesáuros tuos jam péndi. * Non ego te désero, , neque derelínquo: sed ajóra tibi debéntur pro fide risti certámina. ℣. Nos quasi nes levióris pugnæ cursum cipimus, te autem quasi júnem manet gloriósior de tyanno triúmphus: post tríduum e sequéris Sacerdótem, Lea. Non.

Lectio vj.

NIHIL óbtines, nihil próficis, sæva crudélitas. Subtráhir torméntis tuis matéria mortális, et, Lauréntio in cœlos abeúnte, tu déficis flammis tuis. Superári cháritas Christi flamma non pótuit: et ségnior fuit ignis, qui foris ussit, quam qui intus accéndit. Sævísti persecútor in Mártyrem: sævísti, et auxísti palmam, dum ággeras pœnam. Nam quid non ad victóris glóriam ingénium tuum réperit, quando in honórem transiérunt triúmphi étiam instruménta supplícii? Gaudeámus ígitur, dilectíssimi, gáudio spiritáli, et de felicíssimo ínclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui est mirábilis in Sanctis suis, in quibus nobis et præsídium constítuit, et exémplum: atque ita per univérsum mundum clarificávit glóriam suam, ut a solis ortu usque ad occásum, Leviticórum lúminum coruscánte fulgóre, quam clarificáta est Jerosólyma Stéphano, tam illústris fíeret Roma Lauréntio.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, et dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio, * Et ídeo non tímeo torménta tua. ℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce faréscunt. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Strinxérunt * córporis membra pósita super cratículam: subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo: * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña Strinxérunt córporis membra pósita super cratículam : subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.
Aña. Igne me * examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Psalmus 16.

Exaudi, Dómine, justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.
Auribus pércipe oratiónem meam : * non in lábiis dolósis.
De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.
Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.
Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.
Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.
A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.
Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt ? * os eórum locútum est supérbiam :
Projiciéntes me, nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.
Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
Exúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.
Aña. Igne me examinásti, e[illegible] non est invénta in me iníquitas.
Aña. Interrogátus * te Dóminum confessus sum, assátus grátias ago.

Psalmus 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super

salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.
Aña. Interrogátus te Dóminum confésssus sum, assátus grátias ago.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 12. *d*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tr. 51. *in Joan. sub med.*

IPSE Dóminus Jesus erat granum mortificándum et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia : Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet : id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam : noli amáre, ne perdas : noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. In cratícula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jesum Christum conféssus sum. ℣. Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte. Et.

Lectio viij.

HOC autem quod postérius dixi, magis habére vidétur evangélicus sensus. Séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam

ætérnam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat (subintellígitur, in hoc mundo) ipse útique perdet : qui autem odit (útique in hoc mundo) in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odisti : si bene óderis, tunc amásti. Felíces, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo ! ℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum : * Et thesáuros tibi osténdo, et vitam ætérnam promítto. ℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit : Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Sed vide ne tibi subrépat, ut teípsum velis interímere, sic intelligéndo, quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, et in seípsos crudelióres et sceleratióres homicídæ, flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt, et péreunt. Hoc Christus non dócuit : immo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit : Redi retro, sátanas : scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, signíficans qua morte clarificatúrus erat Deum : Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas : cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Lauréntius ingréssus est * martyr, et confessus est nomen Dómini Jesu Christi. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.
2. Lauréntius * bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit.
3. Adhæsit ánima mea * post te, quia caro mea igne cremáta est pro te, Deus meus.
4. Misit Dóminus Angelum suum, et liberávit me de médio ignis, et non sum æstuátus.
5. Beátus Lauréntius * orábat, dicens : Grátias tibi ago, Dómine, quia jánuas tuas íngredi mérui.

Capitulum. 2. *Cor.* 9. *b*

Fratres, Qui parce séminat, parce et metet : et qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet.

Hymnus.

Invicte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

-sit, dedit paupéribus.
a ejus manet in sæ-
eculi.
Benedictus, Aña.
ula * te Deum non ne-
ad ignem applicátus te
confessus sum : pro-
meum, et visitásti
gne me examinásti, et
vénta in me iníquitas.
Oratio.
bis, quæsumus omní-
ens Deus, vitiórum no-
flammas extínguere;
to Lauréntio tribuísti
rum suórum incéndia
. Per Dóminum.
d Tertiam, Aña.
us.
ratres, Qui parce. 464.
ória et honóre * Co-
eum, Dómine. Glória
constituísti eum super
anuum tuárum. Coro-
ória Patri. Glória et.
ti, Dómine, super ca-
℟. Corónam de lápide

d Sextam, Aña.
ánima mea.
ulum. 2. *Cor.* 9. *b*
ISQUE prout destinávit
orde suo, non ex tri-
ut ex necessitáte : hí-
nim datórem díligit

Posuísti, Dómine, *
put ejus. Posuísti. ℣.
de lápide pretióso.
lória Patri. Posuísti.
est glória ejus in sa-
. ℟. Glóriam et ma-
ecórem impónes super

d Nonam, Aña.
auréntius.

Capitulum. 2. *Cor.* 9. *c*

POTENS est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis : ut in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est : Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna est. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Ps. de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Crédidi. 114.

Hymnus. Deus, tuórum mílitum. 456.

℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est. ℟. Qui per signum crucis cæcos illuminávit.

Ad Magnificat, Aña.

Beátus Lauréntius, * dum in cratícula superpósitus urerétur, ad impiíssimum tyránnum dixit : Assátum est jam, versa, et mandúca : nam facultátes Ecclésiæ, quas requíris, in cœléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt.

Deinde fit commem. SS. Tiburtii et Susannæ, Martyrum. Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

SANCTORUM Mártyrum tuórum Tibúrtii, et Susánnæ, nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia : quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

DIE XI. AUGUSTI.

Secunda die infra Octavam S. Laurentii.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 30. *de Sanctis.*

BEATISSIMI Lauréntii Mártyris, cujus natálem hódie celebrámus, passiónem nosse vos credo : et quanta in persecutióne pertúlerit, dilectiónem vestram scire posse non dúbito. Tanta enim ejus martyrii glória éxstitit, ut passióne sua mundum illumináverit univérsum. Illuminávit mundum plane Lauréntius eo lúmine, quo ipse accénsus est, et flammis, quas ipse pértulit, ómnium Christianórum corda calefécit.
℟. Quo progréderis.

Lectio v.

QUIS nolit ad horam uri Lauréntii igne, ut ætérnum gehénnæ non patiátur incéndium ? Beáti ígitur Lauréntii exémplo provocámur ad martyrium, et accéndimur ad fidem, incaléscimus ad devotiónem : et si in nobis persecutóris flamma deest, fídei tamen flamma non deest. Non ardémus quidem córpore pro Christo, sed ardémus afféctu. Non súbjicit mihi persecútor ignem : sed súbjicit mihi desidérium Salvatóris.
℟. Noli me.

Lectio vj.

ESSE autem Salvatóris ignem, légimus in Evangélio, dicénte eódem Dómino : Nescítis quia veni ignem míttere in terram : et quid volo, nisi ut accendátur ? Quo igne succénsi illi duo discípuli dixérunt : Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras ? Hoc ígitur igne beátus Lauréntius accénsus, flammárum non sentit incéndium : et dum Christi ardet desidério, persecutóris pœnam non sentit.
℟. Beátus Lauréntius.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 12. *d*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Ex Tr. 51. *in Joannem.*

CUM ergo causæ articulus vénerit, ut hæc condítio proponátur, aut faciéndum esse contra Dei præcéptum, aut ex hac vita emigrándum : quorum duórum homo si cogátur álterum elígere, comminánte mortem persecutóre, ibi éligat Deo dilécto émori, quam offénso vívere. Ibi óderit in hoc mundo ánimam suam, ut in vitam ætérnam custódiat eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur. Quid est, Me sequátur, nisi, Me imitétur ? Christus enim pro nobis passus est, ait Apóstolus Petrus, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.
℟. In craticula.

Lectio viij.

Ecce quod dictum est : Si quis mihi minístrat, me quátur. Quo fructu ? qua ercéde ? quo præmio ? Et ubi m, inquit, ego, illic et minister meus erit. Gratis amér, ut óperis, quo ministrátur i, prétium sit, esse cum illo. bi enim bene erit sine illo, t quándo esse male póterit m illo ? Audi evidéntius : Si is mihi ministráverit, honoicábit eum Pater meus. Quo nóre, nisi ut sit cum Fílio us ? Quod enim supérius ait : bi ego sum, illic et mínister eus erit : hoc intellígitur exsuisse, cum dicit, Honorifibit eum Pater meus. Nam iem majórem honórem accíre póterit adoptátus, quam sit ubi est únicus, non uális factus divinitáti, sed nsociátus æternitáti ?

O Hippólyte.

Pro SS. MM. Tiburtio et Susanna.

Lectio ix.

Tiburtius Chromátii Præfécti Urbis fílius, sancti Sebaini ópera Christiánus, cum eam causam ad Fabiánum icem addúctus esset : múlue apud illum de Christi e prædicáret, excandéscens lex, paviméntum candéntis carbónibus sterni jubet : x, Tibúrti, inquit, vel diis stris sacrífices opórtet, vel istos carbónes nudis pédis tibi incedéndum est. At , crucis signo se múniens, entérque ámbulans in pru-, Disce, inquit, ex hoc son esse Deum, quem Christiáni colunt : prunæ enim mihi flores vidéntur. Quod cum mágicis ártibus tribueré-tur, extra Urbem ductus Tibúrtius, ac via Lavicána tértio ab Urbe lápide gládio percússus, ibi a Christiánis sepelítur. Quo die Susánna virgo nobilíssima, quod Galérii Maximiáni, *filii* Diocletiáni Imperatóris, conjúgium recusáret, ut quæ virginitátem Deo vóverat, post multa tormentórum génera, quibus várie tentátum est sanctum vírginis propósitum, domi suæ jussu Imperatóris gládio percússa, ad duplex virginitátis et martyrii præmium migrávit in cœlum.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit commem. SS. Tiburtii et Susannæ, Mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exultábunt. Oratio. Sanctórum Mártyrum. 465.

Vesperæ de S. Clara, cum comm. Oct. S. Laurentii.

DIE XII. AUGUSTI.

In Festo S. Claræ, Virg. Duplex.

Omnia de Communi Virg. lxxvij. præter seq.

Oratio.

Exaudi nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ Claræ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Octavæ S. Laurentii, Aña. Beátus. ℣. Levíta. Oratio. Da nobis, quæsumus. 465.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Clara, nóbilis virgo, Assísii nata in Umbria, sanctum Francíscum concívem suum imitáta, cuncta sua bona in eleemósynas, et páuperum subsídia distríbuit, et convértit. De sæculi strépitu fúgiens, in campéstrem declinávit Ecclésiam, ibíque ab eódem beáto Francísco recépta tonsúra, consanguíneis ipsam redúcere conántibus fórtiter réstitit. Et dénique ad Ecclésiam sancti Damiáni fuit per eúmdem addúcta, ubi ei Dóminus plures sócias aggregávit, et sic ipsa sacrárum sorórum collégium instítuit: quarum régimen, nímia sancti Francísci devícta importunitáte, recépit. Suum monastérium sollícite ac prudénter in timóre Dómini, ac plena Ordinis observántia annis quadragínta duóbus mirabíliter gubernávit: ejus enim vita erat áliis erudítio et doctrína, unde céteræ vivéndi régulam didicérunt.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Ut carne depréssa, spíritu convalésceret, nudam humum, et intérdum sarménta pro lecto habébat, et pro pulvinári sub cápite durum lignum. Una túnica cum mantéllo de vili et híspido panno utebátur, áspero cilício nonnúmquam adhíbito juxta carnem. Tanta se frenábat abstinéntia, ut longo témpore, tribus in hebdómada diébus nihil pénitus pro sui córporis aliménto gustáverit: réliquis autem diébus tali se cibórum parvitáte restríngens, ut áliæ, quómodo subsístere póterat, miraréntur. Binas quotánnis (ántequam ægrotáret) quadragésimas solo pane et aqua refécta jejunábat. Vigíliis ínsuper, et oratiónibus assídue dédita, in his præcípue dies noctésque expendébat. Diutínis perpléxa languóribus, cum ad exercítium corporále non posset súrgere per seípsam, sorórum suffrágio levabátur, et fulciméntis ad tergum appósitis, laborábat própriis mánibus, ne in suis étiam esset infirmitátibus otiósa. Amátrix præcípua paupertátis, ab ea pro nulla umquam necessitáte discéssit, et possessiónes pro sorórum sustentatióne a Gregório Nono oblátas, constantíssime recusávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vj.

Multis, et váriis miráculis virtus suæ sanctitátis effúlsit. Cuídam de soróribus sui monastérii loquélam restítuit expedítam: álteri aurem surdam apéruit. Laborántem febre, tuméntem hydrópisi, plagátam fístula, aliásque áliis oppréssas languóribus liberávit. Fratrem de Ordine Miní-

n ab insániæ passióne saná-
. Cum óleum in monasté-
totáliter defecísset, Clara
:épit úrceum , atque lavit ,
invéntus est óleo, beneficio
'inæ largitátis , implétus.
iius panis medietátem ádeo
iltiplicávit , ut soróribus
inquagínta suffécerit. Sarra-
nis Assísium obsidéntibus, et
ıræ monastérium invádere
nántibus, ægra se ad portam
érri vóluit, unáque vas, in
ɔ sanctíssimum Eucharistíæ
:raméntum erat inclúsum ,
que orávit : Ne tradas , Dó-
ıe , béstiis ánimas confitén-
tibi , et custódi fámulas ,
ıs pretióso sánguine rede-
ti. In cujus oratióne ea vox
íta est : Ego vos semper
tódiam. Sarracéni autem
tim se fugæ mandárunt ,
tim , qui murum ascénde-
t, capti óculis præcípites
idérunt. Ipsa dénique virgo
ı in extrémis ágeret, a cán-
o beatárum Vírginum cœtu
er quas una eminéntior ac
ṛídior apparébat) visitáta ,
sacra Eucharistía sumpta ,
peccatórum indulgéntia ab
océntio Quarto ditáta, prí-
Idus Augústi ánimam Deo
didit. Post óbitum vero
mplúrimis miráculis re-
endéntem Alexánder Quar-
inter sanctas Vírgines ré-
t.

Afferéntur Regi vírgines post
a, próximæ ejus * Afferén-
tibi in lætítia et exultatió-
℣. Spécie tua, et pulchri-
ine tua inténde , próspere
céde, et regna. Afferéntur.
ria Patri. Afferéntur.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, de Comm. lxxxvij.

In Laudibus fit com. Oct. S. Laurentii, Aña. In cratícula. ℣. et Oratio ut 465.

In ij. Vesp. fit comm. Oct. S. Laurentii, Aña. Beátus Lauréntius. ℣. Levíta. Oratio. Da nobis. 465.

Deinde SS. MM. Hippolyti et Cassiani, Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus, ut beatórum Mártyrum tuórum Hippólyti et Cassiáni, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

DIE XIII. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam S. Laurentii.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lectio iv.

Lib. 1. cap. 41. in medio.

NON prætereámus sanctum Lauréntium, qui cum vidéret Xystum Epíscopum suum ad martyrium duci, flere cœpit non passiónem illíus, sed suam remansiónem. Itaque his verbis appelláre cœpit : Quo progréderis sine fílio, pater? Quo, Sacérdos sancte, sine diácono próperas? Numquam sacrifícium sine ministro offérre consuéveras. Quid in me ergo displícuit, pater? Num degénerem me probásti? Experíre certe, utrum idóneum miní-

strum elégeris. Cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem, cui consummandórum consórtium Sacramentórum, huic consórtium tui sánguinis negas?

℟. Quo progréderis.

Lectio v.

Lib. 2. cap. 28. post med.

A quo cum quæreréntur thesáuri Ecclésiæ, promísit se demonstratúrum. Sequénti die páuperes duxit. Interrogátus, ubi essent thesáuri quos promíserat, osténdit páuperes, dicens : Hi sunt thesáuri Ecclésiæ. Et vere thesáuri, in quibus Christus est, in quibus Christi fides est. Dénique Apóstolus ait : Habémus thesáurum in vasis fictílibus. Quos melióres thesáuros habet Christus, quam eos, in quibus se esse dixit? Sic enim scriptum est : Esurívi, et dedístis mihi manducáre : sitívi, et dedístis mihi bíbere : hospes eram, et collegístis me. Et infra : Quod enim uni horum fecístis, mihi fecístis. Hos thesáuros demonstrávit Lauréntius, et vicit, quod eos nec persecútor pótuit auférre.

℟. Noli me.

Lectio vj.

Numquid dictum est sancto Lauréntio : Non debuísti erogáre thesáuros Ecclésiæ, vasa Sacramentórum véndere? Opus est, ut quis fide sincéra et perspicáci providéntia munus hoc ímpleat. Sane si in sua quis derívat emoluménta, crimen est : sin vero paupéribus érogat, captívum rédimit, misericórdia est. Nemo enim potest dícere, cur pauper vivit. Nemo potest queri, quia captívi redémpti sunt. Nemo potest accusáre, quia templum Dei ædificátum est. Nemo potest indignári, quia humándis fidélium relíquiis spátia laxáta sunt ; nemo potest dolére, quia in sepultúris Christianórum réquies defunctórum est. In his tribus genéribus vasa Ecclésiæ étiam initiáta confríngere, confláre, véndere licet.

℟. Beátus Lauréntius.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap. 12. d*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Ex Tr. 51. in Joannem.

Minister est Christi usque ad illud opus magnæ charitátis, quod est ánimam suam pro frátribus pónere : hoc est enim et pro Christo pónere : quia et hoc propter sua membra dictúrus est : Cum pro istis fecístis, pro me fecístis. De tali quippe ópere étiam se minístrum fácere et appelláre dignátus est, ubi ait : Sicut Fílius hóminis non venit minístrári, sed ministráre, et ánimam suam pónere pro multis. Hinc est ergo unusquísque miníster Christi unde est miníster et Christus. Sic ministrántem Christo honorificábit Pater ejus honóre illo magno, ut sit cum

Filio ejus, nec umquam defíciat felícitas ejus.
℟. In craticula.

Lectio viij.

Cum ergo audítis, fratres, Dóminum dicéntem : Ubi ego sum, illic et miníster meus erit, nolíte tantúmmodo bonos Epíscopos et cléricos cogitáre : étiam vos pro módulo vestro ministráte Christo, bene vivéndo, eleemósynas faciéndo, nomen doctrinámque ejus quibus potuéritis, prædicándo : ut unusquísque étiam paterfamílias hoc nómine agnóscat patérnum afféctum suæ famíliæ se debére. Pro Christo, et pro vita ætérna suos omnes admóneat, dóceat, hortétur, corrípiat, impéndat benevoléntiam, exérceat disciplínam, ita in domo sua ecclesiásticum et quodámmodo episcopále implébit offícium, minístrans Christo, ut in ætérnum sit cum ipso.
℟. O Hippólyte.

Pro SS. Martyribus Hippolyto et Cassiano.

Lectio ix.

Hippolytus, a sancto Lauréntio baptizátus, domi suæ, dum Eucharistíam súmeret, comprehénsus, et ad Valeriánum Imperatórem addúctus, ab eo de suæ religiónis professióne interrogátus, líbere se Christiánum proféssus est. Quámobrem fústibus cæditur : quibus in verbéribus cum ejus fides constántior inveniretur, munéribus et honórum promissis tentátur. Quæ cum ómnia frustra diceréntur, Præfécto occidéndus tráditur. Qui domum Hippólyti véniens, ut ejus facultátes publicáret, totam famíliam Christiánam esse cognóscit : atque iis a christiána fide frustra detérritis, primum plumbátis cæsa Concórdia Hippólyti nutríce, quæ céteros confirmábat, réliquos extra portam Tiburtínam occídi jubet. Hippólytus indómitis equis raptátus, per loca tríbulis et cárduis cónsita, laceráto córpore spíritum Deo réddidit, únaque cum réliquis a Justíno presbytero ad agrum Veránum sepúltus est. Eádem die, ad Forum Syllæ, crudelíssimo supplício afféctus est Cassiánus Martyr : qui vinctis post terga mánibus, puerórum, quos erudiébat, férreis stylis configéndus, excarnificandúsque tráditur. Quorum quanto erat infírmior vis, tanto ejus pœna martyrii grávior ac diutúrnior, pálmaque illústrior.
Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. SS. Hippolyti et Cassiani, Aña. Vestri capílli. ℣. Exultábunt. Oratio. Da quæsumus. 469.

In ij. Vesperis fit com. S. Eusebii, Conf. Aña. Similábo eum. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Eusébii Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

DIE XIV. AUGUSTI

Quinta die infra Octavam S. Laurentii.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi, Epíscopi.

Lectio iv.

Hom. 1. *de S. Laurentio.*

SANCTUM est, fratres, ac Deo plácitum, ut natálem beáti Lauréntii præcípua devotióne venerémur: cujus radiántibus flammis victrix in hunc quoque diem toto orbe Christi coruscat Ecclésia. Qui cum in sede gloriosíssimi Patriárchæ diaconátus fungerétur offício, puritáte innocéntis vitæ, fortissimæque mortis triúmpho, Apostólico se consórtio copulávit. Nec immérito eum Apostolórum súpparem prædicámus, cui et cástitas ánimi Levíticum ministérium dedit, et plenitúdo fídei martyrii cóntulit dignitátem.

℟. Quo progréderis.

Lectio v.

QUEM venerábilis Xystus, Románæ urbis Antístes, cum impietátem sæviéntis mundi per torménta superáret, et regnis esset cœléstibus jam vicínus, viderétque eum patérna de morte tristíssimum, ita illum spíritu præsciéntiæ compellásse narrátur: Noli, fili, mœstus esse: post tríduum me sequéris. Unde appáret, charíssimi, beátum Lauréntium non de sacerdótis sui victória habuísse tristítiam, sed doluísse, quia non étiam ipse mundum cum suo páriter sacerdóte vincébat. Noli, inquit, fili, mœstus esse: post tríduum me sequéris. Hoc est, Noli tristis esse, velut apud sæculum derelíctus: nam nec te fides vitaque tua tali morte privábit.

℟. Noli me.

Lectio vj.

ERGO ut cómperit ore sacerdótis et mártyris, se quoque omnímodis assuméndum, congregátis ínopum turbis, ecclesiásticum censum religiósa liberalitáte divísit. Quam profúndum spirituális viri, et quam cœléste consílium, ut et egénis consúleret, et multitúdine consuménte quæ déderat, inveníri non possit quod ráperet persecútor: illam nimírum secútus senténtiam: Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in ætérnum.

℟. Beátus Lauréntius.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 12. *d*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 65. *in Joan. post med.*

TALEM de resurrectióne dispútans ratiónem Paulus étiam áttulit. Quam ígitur habébunt excusatiónem qui resurrectiónem non credunt, cum in semínibus et in plantis quotídie hoc videámus, ac étiam in nostro génere? Primum enim corrúmpi semen opórtet, inde fíeri generatiónem. Omníno autem, cum Deus áliquid facit, nulla opus est ratióne. Quómodo nos ex níhilo fecit? Hoc

l Christiános dico, qui se
icunt crédere Scriptúris.
. In craticula.

Lectio viij.

Ego autem et áliud dicam ex humánis ratiónibus. Alii alitiam, álii virtútem sectán-
ır : sed malítiæ sectatórum
ulti felíciter in últimam per-
enérunt senectútem, virtútis
item contra. Quómodo ergo
ro méritis unusquísque accí-
iet? quando? Certe, ínquiunt:
d córpora non resúrgent.
onne áudiunt Paulum dicén-
m : Opórtet autem corruptí-
le hoc indúere incorruptió-
em? Neque ánimam intélli-
t, quippe quæ non corrúm-
tur : et resurréctio de mórtuo
citur. Cécidit autem corpus.
. O Hippólyte.

Pro Vigilia Assumpt. Bene-
ctio. Per evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio ix. *Cap.* 11. *d*

In illo témpore : Loquénte
Jesu ad turbas, extóllens
ocem quædam múlier de tur-
a, dixit illi : Beátus venter
ui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni,
Epíscopi.

Tr. 10. *in Joan. post init.*

Beata Virgo María, quia fecit voluntátem Patris. Hoc in ea magnificávit Dóminus, quia fecit voluntátem Patris, non quia caro génuit carnem. Inténdat cháritas vestra. Proptérea cum Dóminus in turba admirábilis viderétur, fáciens signa et prodígia, et osténdens quid latéret in carne, admirátæ quædam ánimæ dixérunt : Felix venter qui te portávit. Et ille : Immo felíces, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud. Hoc est dícere : Et mater mea, quam appellátis felícem, inde felix, quia verbum Dei custódit : non quia in illa Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: sed quia custódit ipsum Verbum Dei, per quod facta est, et quod in illa caro factum est.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit comm. Vigiliæ, Aña et ℣. de Feria occurr., ut in Psalt.

Oratio.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es : da, quæsumus ; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse festivitáti.

Deinde fit comm. S. Eusebii, Conf. Aña. Euge serve. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui nos. 471.

DIE XV. AUGUSTI.

IN ASSUMPTIONE

B. MARIÆ VIRGINIS.

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS.

Omnia ut in Festis B. M. cxxj. præter seq.

Ad Vesp. Añæ de Laudibus, Psalmi ut in Festis B. M. cxxj.

Capitulum. *Eccli.* 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus. Ave maris. cxxiij.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Magnificat, Aña.

Virgo prudentíssima, quo progréderis, quasi auróra valde rútilans? Fília Sion, tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol.

Oratio.

Famulorum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum.

Et non fit commem. S. Laurentii in utrisque Vesp. nec in Laudibus.

Ad Matutinum, Invitatorium. Veníte adorémus Regem regum : * Cujus hódie ad æthéreum Virgo Mater assúmpta est cœlum. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugillo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cœli Núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno.

ña Exaltáta est * sancta Dei
ẽnitrix super choros Angeló-
.rn ad cœléstia regna.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
.en tuum in univérsa terra!
uóniam eleváta est magnifi-
éntia tua * super cœlos.
x ore infántium et lacténtium
erfecísti laudem propter ini-
nicos tuos, * ut déstruas ini-
nicum et ultórem.
'uóniam vidébo cœlos tuos,
pera digitórum tuórum : *
ınam et stellas, quæ tu fun-
ásti.
uid est homo, quod memor
ejus, * aut fílius hóminis,
uóniam vísitas eum?
inuísti eum paulo minus ab
ngelis, glória et honóre co-
násti eum : * et constituísti
ım super ópera mánuum tuá-
ım.
nnia subjecísti sub pédibus
us, * oves et boves univér-
, ínsuper et pécora campi.
lucres cœli, et pisces ma-
, * qui perámbulant sémi-
maris.
mine Dóminus noster, *
am admirábile est nomen
ım in univérsa terra!
a. Exaltáta est sancta Dei
nitrix super choros Angeló-
m ad cœléstia regna.
ia Paradísi portæ * per te no-
apértæ sunt, quæ hódie
ɔriósa cum Angelis triúm-
ıas.

Psalmus 18.

COELI enárrant glóriam Dei,
* et ópera mánuum ejus
núntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et
nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ neque ser-
mónes, * quorum non audián-
tur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus
eórum : * et in fines orbis ter-
ræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum
suum :* et ipse tamquam spon-
sus procédens de thálamo suo :
Exultávit ut gigas ad curén-
dam viam, * a summo cœlo
egréssio ejus :
Et occúrsus ejus usque ad sum-
mum ejus : * nec est qui se
abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta con-
vértens ánimas, * testimónium
Dómini fidéle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætifi-
cántes corda :* præcéptum Dó-
mini lúcidum, illúminans ócu-
los.
Timor Dómini sanctus, pér-
manens in sæculum sæculi : *
judícia Dómini vera, justificáta
in semetípsa.
Desiderabília super aurum et
lápidem pretiósum multum : *
et dulcióra super mel et fa-
vum.
Etenim servus tuus custódit
ea, * in custodiéndis illis re-
tribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab oc-
cúltis meis munda me : * et
ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero : * et
emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant eló-
quia oris mei : * et meditátio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Paradísi portæ per te nobis apértæ sunt, quæ hódie gloriósa cum Angelis triúmphas.

Aña. Benedícta * tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Incipiunt Cántica Canticórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

Osculetur me ósculo oris sui : quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua, exultábimus, et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum : recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum : cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et sicut.

Lectio ij.

Nolite me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol; fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis : víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos,

ıxta tabernácula pastórum.
quitátui meo in cúrribus Pha-
ıonis assimilávi te, amíca mea.
ulchræ sunt genæ tuæ sicut
ırturis : collum tuum sicut
ıonília.
Sicut cedrus exaltáta sum
ı Líbano, et sicut cypréssus
ı monte Sion : quasi myrrha
écta, * Dedi suavitátem odó-
s. ℣. Et sicut cinnamómum
bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio iij.

MURENULAS áureas faciémus
tibi, vermiculátas argén-
. Dum esset Rex in accúbitu
o, nardus mea dedit odórem
ıum. Fascículus myrrhæ di-
ctus meus mihi, inter úbera
ea commorábitur. Botrus Cy-
ri, diléctus meus mihi, in
neis Engáddi. Ecce tu pul-
ıra es, amíca mea, ecce tu
ılchra es, óculi tui columbá-
ım. Ecce tu pulcher es, dilé-
e mi, et decórus. Léctulus
ıster flóridus : tigna domórum
ıstrárum cédrina, laqueária
ıstra cypréssina.
Quæ est ista, quæ procéssit
cut sol, et formosa tamquam
erúsalem ? * Vidérunt eam fí-
æ Sion, et beátam dixérunt,
reginæ laudavérunt eam. ℣.
t sicut dies verni circúmda-
ant eam flores rosárum, et
lia convállium. Vidérunt. Gló-
a Patri. Vidérunt.

In secundo Nocturno.

Ant. Spécie tua, * et pulchri-
ıdine tua inténde, próspere
rocéde, et regna.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum
bonum : * dico ego ópera
ea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, *
velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hó-
minum, diffúsa est grátia in
lábiis tuis : * proptérea bene-
díxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super
femur tuum, * potentís-
sime.
Spécie tua et pulchritúdine tua
* inténde, próspere procéde,
et regna.
Propter veritátem, et mansue-
túdinem, et justítiam : * et de-
dúcet te mirabíliter déxtera
tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub
te cadent : * in corda inimicó-
rum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum
sæculi : * virga directiónis virga
regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti
iniquitátem : * proptérea unxit
te Deus, Deus tuus óleo læ-
títiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a
vestiméntis tuis, a dómibus
ebúrneis : * ex quibus dele-
ctavérunt te fíliæ regum in
honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis
in vestítu deauráto : * circúm-
data varietáte.
Audi, fília, et vide, et inclína
aurem tuam : * et obliviscere
pópulum tuum, et domum
patris tui.
Et concupíscet Rex decórem
tuum : * quóniam ipse est
Dóminus Deus tuus, et ado-
rábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus *
vultum tuum deprecabúntur :
omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis

ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.
Aña. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.
Aña. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo, Deus in médio ejus, non commovébitur.
Aña. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiópum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Aña. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.
℣. Assúmpta est María in cœlum, gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Lectio iv.

Orat. 2. de Dorm. B. M. post init.

HODIE sacra et animáta arca Dei vivéntis, quæ suum n útero concépit Creatórem, equiéscit in templo Dómini, uod nullis est exstrúctum má-ibus: et David exúltat, ejus arens, et cum eo choros du-unt Angeli, célebrant Arch-ngeli, Virtútes glorificant, Prin-ipátus exúltant, Potestátes ollætántur, gaudent Domina-ónes, Throni festum diem gunt, laudant Chérubim, lóriam ejus prædicant Séra-him. Hódie Eden novi Adam aradísum súscipit animátum, quo solúta est condemnátio, quo plantátum est lignum tæ, in quo opérta fuit no-ra núditas.

Ornátam monílibus fíliam erúsalem Dóminus concupi-it: * Et vidéntes eam fíliæ ion, beatíssimam prædicavé-nt, dicéntes: Unguéntum fúsum nomen tuum. ℣. Astitit egína a dextris tuis in vestítu eauráto, circúmdata varie-te. Et.

Lectio v.

HODIE Virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inqui-áta est afféctibus, sed cœ-stibus educáta cogitatiónibus, on in terram revérsa est: ed, cum esset animátum cœ-m, in cœléstibus tabernáculis ollocátur. Ex qua enim óm-ibus vera vita manávit, quó-odo illa mortem gustáret? ed cedit legi latæ ab eo, quem génuit: et ut fília véteris Adam, véterem senténtiam súbiit: (nam et ejus Fílius, qui est vita ipsa, eam non recusávit) ut autem Dei vivéntis Mater, ad illum ipsum digne assúmitur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio vj.

HEVA, quæ serpéntis suggestióni asséensum præbuit, partus dolóre, et mortis senténtia damnátur, et in inferórum collocátur penetrálibus. Hanc autem vere beátam, quæ Dei verbo aures præstitit, et Spíritus sancti operatióne repléta est, atque ad Archángeli spiritálem salutatiónem, sine voluptáte et viríli consórtio, Dei Fílium concépit, et sine dolóre áliquo péperit, ac totam se Deo consecrávit, quonam modo mors devoráret? quómodo ínferi suscíperent? quómodo corrúptio inváderet corpus illud, in quo vita suscépta est? Huic recta, plana, et fácilis ad cœlum paráta est via. Si enim, Ubi ego sum, illic et miníster meus erit, inquit vita et véritas Christus: quómodo non pótius Mater cum ipso erit?

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus te-

cum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In tertio Nocturno.

Aña. Gaude, María Virgo, * cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur, * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætántur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Aña. Dignáre me laudáre * te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

rta est justo, * et rectis
lætítia.
ini, justi, in Dómino : *
ifitémini memóriæ san-
tiónis ejus.
Dignáre me laudáre te,
sacráta : da mihi vir-
contra hostes tuos.
Post partum Virgo * in-
permansísti : Dei Géni-
intercéde pro nobis.

Psalmus 97.

ATE Dómino cánticum
ovum : * quia mirabília

it sibi déxtera ejus, * et
um sanctum ejus.
fecit Dóminus salutáre
: * in conspéctu géntium
vit justítiam suam.
dátus est misericórdiæ
* et veritátis suæ dómui

int omnes términi terræ
táre Dei nostri.
te Deo, omnis terra : *
e, et exultáte, et psál-

e Dómino in cíthara, in
et voce psalmi : * in
ductílibus, et voce tubæ
e.
te in conspéctu Regis
i : * moveátur mare, et
ído ejus : orbis terrárum,
hábitant in eo.
na plaudent manu, si-
iontes exultábunt a con-
Dómini : * quóniam
udicáre terram.
bit orbem terrárum in ju-
* et pópulos in æquitáte.
Post partum Virgo in-
permansísti : Dei Géni-
ntercéde pro nobis.
ía Virgo assúmpta est ad
STIVA.

æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10. *g*

IN illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 27. *de verbis Dom. t.* 10.

SANCTUM Evangélium cum legerétur, audívimus a fémina religiósa suscéptum esse Dóminum hospítio, éaque Martha vocabátur. Et cum esset ipsa occupáta in cura ministrándi, soror ejus María sedébat ad pedes Dómini, et audiébat verbum ejus. Laborábat illa, vacábat ista. Illa erogábat, hæc implebátur. Verúmtamen Martha labórans multum in illa occupatióne et negótio ministrándi, interpellávit Dóminum : et de soróre sua conquésta est, quod eam laborántem non adjuváret.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea. Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

DOMINUS autem pro María respóndit Marthæ : et ipse ejus factus est advocátus, qui judex fúerat interpellátus. Martha, inquit, circa multa es oc-

cupáta, quando unum est necessárium. María meliórem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Audívimus enim et interpellatiónem interpellántis, et senténtiam júdicis. Quæ senténtia interpellánti respóndit, suscéptam deféndit. Erat enim María inténta dulcédini verbi Dómini. Inténta erit Martha quómodo pásceret Dóminum, inténta María quómodo pascerétur a Dómino. A Martha convívium Dómino parabátur, in cujus convívio María jam jucundabátur.

℟. Beáta es, Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum : Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María, grátia plena : Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Lectio ix.

Cum ergo María suáviter audíret verbum dulcíssimum, et corde intentíssimo pascerétur, interpelláto Dómino a soróre sua, quómodo putámus eam timuísse ne díceret ei Dóminus : Surge, et ádjuva sorórem tuam? Mira enim suavitáte tenebátur : quæ profécto major est mentis, quam ventris. Excusáta est, sedit secúrior. Quómodo autem excusáta? Attendámus, inspiciámus, perscrutémur quod póssumus, ut pascámur et nos.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Assúmpta est * María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. Dóminus regnávit, cum réliquis. 15.

2. María Virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4. Benedícta, fília, tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.

5. Pulchra es, * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. *Eccli.* 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Benedictus, Aña.

Quæ est ista, * quæ ascéndit

óra consúrgens, pul-
una, elécta ut sol,
ut castrórum ácies

Oratio.

um tuórum, quæsu-
ómine, delíctis ignó-
qui tibi placére de
ostris non valémus,
Filii tui Dómini no-
essióne salvémur. Qui
it.
mam, in ℟. br. ℣.
s es de María Vírgine.
Tertiam, Aña.
go.
n ómnibus. 482.
xaltáta est * Sancta
trix. Exaltáta. ℣. Su-
s Angelórum ad cœ-
gna. Sancta. Glória
altáta. ℣. Assúmpta
in cœlum, gaudent
Laudántes benedícunt
.
Sextam, Aña.
.
lum. *Eccli.* 24. *b*
in Sion firmáta sum,
civitáte sanctificáta
equiévi, et in Jerúsa-
tas mea. Et radicávi
honorificáto, et in
mei heréditas illíus,
enitúdine sanctórum
mea.
ssúmpta est María in
Gaudent Angeli. As-
. Laudántes benedí-
inum. Gaudent. Gló-
. Assúmpta. ℣. María
úmpta est ad æthé-
amum. ℟. In quo Rex
lláto sedet sólio.
Nonam, Aña.
s.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

In platéis, sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. María Virgo assúmpta est * Ad æthéreum thálamum. María. ℣. In quo Rex regum stelláto sedet sólio. Ad. Glória Patri. María. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi et Hymnus ut in Festis B. M. cxxj.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Magníficat, Aña.

Hódie María * Virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

Deinde fit commemoratio S. Hyacinthi, ut 487.

¶ Notandum quod, si Dñica infra Oct. Assumpt. (in qua agitur de Festo S. Joachim) inciderit in diem xvj. hujus mensis, tunc in ij. Vesp. Assumpt. fit comm. Festi S. Joachim et Dñicæ occurr. tantum. In Laud. Festi S. Joachim fit comm. Dñicæ, Octavæ Assumpt., ac S. Laurentii. In ij. autem Vesp. fit comm. de die Oct. S. Laurentii, cum Aña, et ℣. ex j. Vesp. Festi, et Oratio. Excita, Dómine, ut infra: deinde Dñicæ, postea Oct. Assumpt.: Festum vero S. Hyacinthi transfertur in aliam diem.

Si autem die xvij. fuerit Dñica, tunc Festum S. Joachim transferatur in seq. Fe-

riam ij. nisi fuerit impedita, quia agendum erit de die Octava S. Laurentii, cum comm. Dñicæ et Octavæ Assumpt. in j. Vesp. et Laud. In ij. Vesp. omnia dicuntur de S. Joachim, cum comm. diei Oct. S. Laurentii, Dñicæ occurr., Octavæ Assumpt., et S. Agapiti Mart.

Si vero die xx. tunc (translato Festo S. Bernardi, vel S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal) agendum erit de Festo S. Joachim, ut ponitur infra.

Si tandem contigerit die xxij. Officium tunc fit de die Oct. Assumpt. cum comm. Dñicæ: Festum vero S. Joachim transfertur ad primam diem non impeditam.

DOMINICA

Infra Octavam Assumpt. B. M. Virginis.

Fit de Festo S. Joachim Conf., Patris ejusdem B. V. Mariæ. Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

℣. Potens in terra erit semen ejus. ℟. Generátio rectórum benedicétur.

Ad Magnificat. Aña.

Laudémus virum gloriósum in generatióne sua, quia benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus: et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Oratio.

Deus, qui præ ómnibus Sanctis tuis beátum Jóachim Genitrícis Fílii tui patrem esse voluísti: concéde, quæsumus; ut, cujus festa venerámur, ejus quoque perpétuo patrocínia sentiámus. Per eúmdem Dóminum.

Et fit comm. Dñicæ occurrentis: et postea de Oct. Assumpt. B. V. Mariæ, nisi Festum S. Joachim transferatur post Oct. prædictam.

In j. Noct. Lect. Beátus vir, de Comm. ij. loco. lxxij.

In secundo Nocturno

Sermo sancti Epiphánii, Epíscopi.

Lectio iv.

Orat. de laud. Virg. sub init.

De radíce Jesse ortus est rex David, et de tribu regis David sancta Virgo: sancta, inquam, et sanctórum virórum fília: cujus paréntes fuérunt Jóachim et Anna: qui quidem in vita sua Deo placuérunt, atque étiam fructum ejúsmodi germinavérunt, sanctam Vírginem Maríam, templum simul, et Matrem Dei. Jóachim porro, Anna et María, hi tres Trinitati palam sacrifícium laudis offerébant. Jóachim enim interpretátur præparátio Dómini, eo quod ex illo præparátum sit templum Dómini, nempe Virgo. Anna rursus simíliter grátia interpretátur, proptérea quod Jóachim et Anna grátiam accepérunt, ut accedéntibus précibus, talem fructum germinarent, sanctam Vírginem adépti. Jóachim síquidem precabatur in monte, et Anna in horto suo.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit

óminus per vias rectas, et stendit illi regnum Dei. Et.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Lectio v.

rat. 1. de Virg. Mariæ Nativ., circa principium.

Quoniam futúrum erat, ut Dei Génitrix et Virgo ex Anna orirétur, natúra gráæ fœtum antevértere mínime usa est: verum tantísper exectávit, dum grátia fructum ium produxísset. Síquidem portébat eam primogénitam lucem edi, quæ rerum ómium conditárum primogéniim, in quo ómnia coagmenta sunt, paritúra erat. O par átum Jóachim et Anna! Vos omnis creatúra obstrícta est. r vos enim donum, ómnium nórum præstantíssimum, eatóri óbtulit; nempe castam atrem, quæ sola Creatóre gna erat.

Amávit eum Dóminus, et návit eum, stolam glóriæ duit eum, * Et ad portas radísi coronávit eum. ℣. duit eum Dóminus lorícam lei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

Exulta, Jóachim, quóniam ex fília tua fílius natus est bis, et vocátur nomen ejus agni consílii, hoc est, salú- totíus mundi Angelus. Pure afficiátur Nestórius, ac anum ori impónat. Puer hic eus est. Quonam ígitur modo Dei Génitrix non sit, quæ perit? Si quis sanctam Dei enitrícem non confitétur, a eitáte remótus est. Mea non t hæc orátio, quamquam alióqui mea: hanc enim divinissimam hereditátem a theólogo patre Gregório accépi. O beátum par Jóachim et Anna! ac profécto ex ventris vestri fructu immaculáti agnoscímini, quemádmodum Christus quodam loco dixit: Ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Ut Deo gratum erat, ac dignum ea, quæ a vobis orta est, vitæ vestræ ratiónes instituístis. Caste enim ac sancte múnere vestro functi, virginitátis thesáurum produxístis.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Damascéni.

Ex l. 4. de fide orthodoxa c. 15. de Dñi genealogia, et S. Dei Genitricis.

Quod Joseph ex Davídica tribu oríginem dúxerit, sanctíssimi Evangelístæ Matthæus et Lucas líquido demonstrárunt. Verum hoc inter eos discríminis est, quod Matthæus ex Davíde per Salomónem Joséphum dedúcit, Lucas

autem per Nathan. At vero sanctæ Vírginis ortum utérque siléntio prætériit. Quocírca scire óperæ prétium est, nec apud Hebræos, nec apud Scriptúram sacram hoc in more pósitum fuísse, ut mulíerum genus recenserétur. Verum hoc demum lege cautum erat, ne tribus ulla uxóres ex áltera tribu accérseret. Ac proínde Joseph, qui ex tribu Davídica ortum trahébat, justitiámque colébat (hanc enim laudem ei tríbuit divínum Evangélium), sanctam Vírginem haudquáquam præter legis præscríptum despondísset, nisi ex eódem sceptro genus duxísset. Ob idque satis hábuit Evangelísta demonstrásse, unde Joseph ortum tráxerit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Igitur ex stirpe Nathan fílii David, Levi génuit Melchi, et Panthérem. Panther autem génuit Barpanthérem (namque ita vocabátur). Barpánther rursus génuit Jóachim. Jóachim dénique génuit sanctam Dei Genitrícem. Rursus ex stirpe Salomónis fílii David, Mathan ex uxóre sua génuit Jacob: mórtuo autem Mathan, Melchi ex tribu Nathan, fílius Levi, ac frater Panthéris, uxórem ipsíus Mathan, quæ étiam J… cóbi mater erat, matrimó… sibi copulávit, atque ex ea … nuit Heli: ita uteríni frat… erant Jacob et Heli, ille ni… rum ex tribu Salomónis, … ex tribu Nathan oriúndus.

℟. Sint lumbi vestri præcínc… et lucérnæ ardéntes in mán… bus vestris: * Et vos simil… homínibus expectántibus D… minum suum, quando rever… tátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hor… Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. legitur de Homil… Dñicæ occurr. et de ea fit com… in Laud.

Si vero hoc Festum ob al… quam causam transferri con… tigerit, tunc legitur sequens

Lectio ix.

Porro Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis líberis suscéptis, e vita migrávit: eáque de causa Jacob, ipsíus frater, qui ex tribu Salomónis flúxerat, ipsíus uxórem accépit, fratríque suo semen excitávit, ac Joséphum progénuit. Joseph ítaque natúra quidem fílius Jacob erat a Salomóne oriúndus: legis autem ratióne patrem habébat Heli ex Nathan oriúndum. Quæ cum ita sint, Jóachim lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmodum prisca illa Anna cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac pro… Samuélem procreávit: … modo hæc étiam per o… tiónem et promissióne…

Genitrícem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit : id enim Maríæ nómine significátur. Vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris Mater éxstitit.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus, ℣ Potens. Aña ad Benedictus, Laudémus. Oratio, Deus, qui, ut in j. Vesp. 484.

Et fit comm. Dñicæ occurr., et Octavæ Assumpt.

In ij. Vesp. omnia dicuntur de Comm. præter Orat. Deus, qui præ ómnibus, ut 484.

Et fit comm. Dñicæ occurr., et Octavæ Assumpt.

DIE XVI. AUGUSTI.

In Festo S. Hyacinthi, Conf Duplex.

Aña Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Hyacínthi, Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Lectiones j. Noct. de libro Script. eo temp. occurr., ut dictum est in Rubrica ante Dom. iij. Augusti. 248.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HYACINTHUS Polónus, nobílibus. et christiánis paréntibus, in Camiénsi villa Episcopátus Vratislaviénsis natus est. A pueritia lítteris instrúctus, post datam jurisprudéntiæ et sacris lítteris óperam, inter Canónicos Cracoviénses adscítus, insígni morum pietáte, et summa eruditióne céteros antecélluit. Romæ in Prædicatórum Ordinem ab ipso Institutóre sancto Domínico adscríptus, perféctam vivéndi ratiónem, quam ab ipso didícerat, usque ad finem vitæ sanctíssime retínuit. Virginitátem perpétuo cóluit : modéstiam, patiéntiam, humilitátem, abstinéntiam, ceterásque virtútes, ut certum religiósæ vitæ patrimónium, adamávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

CHARITATE in Deum fervens, íntegras sæpe noctes fundéndis précibus, castigandóque córpori insúmens, nullum eídem levaméntum, nisi lápidi inníxus, sive humi cubans, adhibébat. Remíssus in pátriam, Frisáci primum in itínere amplíssimum sui Ordinis monastérium, mox Cracóviæ álterum eréxit. Inde per álias Polóniæ regni províncias áliis quátuor exædificátis, incredíbile dictu est, quantum verbi Dei prædicatióne, et vitæ innocéntia apud omnes profécerit. Nullum diem prætermísit, quo non præclára áliqua fídei, pietátis atque innocéntiæ arguménta præstíterit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Sanctissimi viri stúdium erga proximórum salútem máximis Deus miráculis illustrávit. Inter quæ illud insígne, quod Vándalum flúvium prope Visográdum aquis redundántem nullo navígio usus trajécit, sóciis quoque expánso super undas pállio tradúctis. Admirábili vitæ génere ad quadragínta prope annos post professiónem perdúcto, mortis die suis frátribus prænuntiáto, ipso assúmptæ Vírginis festo, Horis Canónicis persolútis, Sacraméntis ecclesiásticis summa cum veneratióne percéptis, iis verbis : In manus tuas, Dómine, spíritum Deo réddidit, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo séptimo. Quem miráculis, étiam post óbitum, illústrem, Clemens Papa Octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix.

In Laud. fit comm. Oct. Assumptionis, Aña. Quæ est ista. ℣. et Oratio ut 482.

Et Octavæ S. Laurentii, Aña. In craticula. ℣. et Orat. ut 465.

In ij. Vesp. a Capit. fit de die Octav. S. Laurentii, cum com. S. Hyacinthi, et Oct. Assumpt.

DIE XVII. AUGUSTI.

In Octava S. Laurentii.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die festo. 456. præter Orationem et Lectiones.

Oratio.

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Lauréntius Levíta servívit : ut eódem nos repléti, studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum. In unitáte ejúsdem.

Pro S. Hyacintho, Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio, Deus qui. 487.

Deinde Oct. Assumpt. Aña. Hódie. ℣. Exaltáta, et Orátio Famulórum. 483.

Lect. j. Noct. de libro Scripturæ eo tempore occurrentis, ut dictum est in Rubrica ante Dom. iij. Augusti. 248.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni, Epíscopi, in Joánnem.

Lectio iv. *Tr.* 27. *in fine.*

Certi sumus, fratres, quia omnes, qui sumus in córpore Dómini, et manémus in illo, ut et ipse máneat in nobis, in hoc sæculo necésse habémus usque in finem inter malos vívere; non inter illos dico malos, qui blasphémant Christum : raro enim jam inveniúntur, qui lingua blasphémant, sed multi, qui vita. Necésse est ergo, ut inter illos usque in finem vivámus. Sed

uid est quod ait : Qui manet me, et ego in illo? Quid si quod Mártyres audiébant : ui perseveráverit usque in nem, hic salvus erit?

. Quo progréderis.

Lectio v.

Quomodo mansit in illo sanctus Lauréntius, cujus hódie festum diem celebrámus? Mansit usque ad tentatiónem, mansit usque ad tyránnicam interrogatiónem, mansit usque ad acérrimam omminatiónem, mansit usque d peremptiónem. Parum est : sque ad immánem excruciatiónem mansit. Non enim ocisus est cito, sed cruciátus st in igne. Diu vívere permísus est : immo non diu vívere ermíssus est, sed tarde mori ompúlsus est. In illa ergo longa morte, in illis torméntis, quia ene manducáverat, et bene íberat : tamquam illa esca aginátus, et illo cálice ébrius, orménta non sensit.

. Noli me.

Lectio vj.

Dixerat autem illi Xystus Martyr sanctus, cujus diem quinto abhinc retro die celebrávimus : Noli mœrére, fili Epíscopus, enim erat ille, iste Diáconus), noli mœrére, inquit, equéris me post tríduum. Tríduum autem dixit médium nter diem passiónis sancti Xysti, et diem hodiérnam passiónis sancti Lauréntii. Tríduum est médium. O consolátio! non ait : Noli mœrére, fili, ésinet persecútio, et secúrus ris : sed, Noli mœrére, quo go præcédo, tu sequéris : nec consecútio tua differtur. Tríduum médium erit, et mecum eris. Accépit oráculum, vicit diábolum, pervénit ad triúmphum.

℟. Beátus Lauréntius.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 12. *d*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 66. *in Joannem.*

Dulcis præsens vita est, et multæ plena voluptátis, non tamen ómnibus, sed iis tantum, qui illi sunt affíxi. Quod si quis in cœlum suspéxerit, et quæ ibi præclára sunt, contemplátus fúerit, statim hanc contémnet, ac nullíus prétii existimábit. Nam et córporum pulchritúdo quoad púlchrius non deprehénditur, in admiratióne habétur : cum vero áliud præstántius apparúerit, illa prior despícitur. Quod si illam pulchritúdinem étiam nos intuéri voluérimus, et cœléstis regni spéciem consideráre, conféstim nos hujus sæculi vínculis dissolvémus.

℟. In cratícula.

Lectio viij.

Vinculum namque est terrenárum rerum afféctio : ad cujus dissolutiónem ut nos indúceret Christus, quid dicat, atténde : Qui amat ánimam suam, perdet eam, et qui odit

ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ænígmati símile hoc dictum vidétur : non tamen ita est, immo vero præcípuæ sapiéntiæ plenum. Et quómodo qui amat ánimam suam, perdet eam? Qui absúrdis ejus cupiditátibus obtémperat, qui præter débitum ei indúlget : quemádmodum e contrário, qui odit eam in hoc mundo, custódit eam ; hoc est, qui non paret ei, cum nóxia jubet. ℟. O Hippólyte.

Lectio ix.

Et non dixit : Qui non paret, sed, qui odit. Sícuti enim quos ódio habémus, ne vocem quidem audíre, nec vultum eórum vidére æquo ánimo pátimur : ita et ánimæ, si quid præter Dei voluntátem nobis ímperat, veheménter aversári opórtet. Cum enim jam de morte ad eos verba factúrus esset, de morte vidélicet sua, et prævidéret eórum tristítiam et exanimatiónem, per excéssum locútus est, ínquiens : Quid dico, si mortem meam generóse non ferétis, nisi vos ipsi moriámini, nullum vos sequétur emoluméntum.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. Oct. Assumpt. Aña. Quæ est ista. ℣. et Oratio ut 482.

In ij. Vesp. fit com. Oct. Assumpt. Aña. Hódie. ℣. Exaltáta, et Oratio ut 483.

Deinde S. Agapiti, Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

Lætetur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti, Mártyris tui, confísa suffrágiis : atque ejus précibus gloriósis et devóta permáneat, et secúra consístat. Per Dóminum.

DIE XVIII. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam Assumpt. B. Mariæ.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. *Cap.* 4.

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea, lábia tua : et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis : mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. ℟. Vidi speciósam.

Lectio ij.

Tota pulchra es, amica mea, et mácula non est in te. Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, veni : coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentó-

tuórum super ómnia aró-
.
cut cedrus.

Lectio iij.

rus distíllans lábia tua, sponsa, mel et lac sub a tua : et odor vestimen-n tuórum sicut odor thu- Hortus conclúsus, soror sponsa, hortus conclúsus, signátus. Emissiónes tuæ dísus malórum punicórum pomórum frúctibus. Cypri nardo, nardus et crocus, la et cinnamómum cum érsis lignis Líbani, myrrha oe, cum ómnibus primis éntis. Fons hortórum, pú- aquárum vivéntium, quæ it ímpetu de Líbano.
uæ est ista.

In secundo Nocturno.

Sermóne sancti Joánnis Damascéni.

Lectio iv.

. 2. *de dormit. Deiparæ, sub finem.*

antíqua accépimus tradi-ióne, quod témpore glo- dormitiónis beátæ Vírgi- univérsi quidem sancti toli, qui orbem terræ ad em géntium peragrábant, énto témporis in sublíme convenérunt Jerosólymis : que illic essent, eis vísio ruit angélica, et audíta salmódia cœléstium pote-m, et sic cum divína glória anus Dei sanctam trádi- ánimam. Ejus autem cor- quod Deum ineffábili lam ratióne suscépit, cum lica et apostólica hymnó-elátum, in lóculo fuit de-tum Gethsémane : quo in loco Angelórum cantus mansit tres dies contínuos.

℟. Ornátam monílibus.

Lectio v.

Post tres autem dies Angélico cantu cessánte, qui áderant Apóstoli (cum unus Thomas, qui abfúerat, post tértium diem venísset, et quod Deum suscéperat, corpus adoráre voluísset) túmulum aperuérunt : sed omni ex parte sacrum ejus corpus nequáquam inveníre potuérunt. Cum ea autem tantum inveníssent, in quibus fúerat compósitum, et ineffábili, qui ex iis proficiscebátur, essent odóre repléti, lóculum clausérunt. Ejus mystérii obstupefácti miráculo, hoc solum cogitáre potuérunt, quod cui plácuit ex María Vírgine carnem súmere, et hóminem fíeri, et nasci, cum esset Deus Verbum, et Dóminus glóriæ, quique post partum incorrúptam servávit ejus virginitátem, eídem étiam plácuit et ipsíus, postquam migrávit, immaculátum corpus incorrúptum servátum, translatióne honoráre ante commúnem et universálem resurrectiónem.

℟. Beátam me.

Lectio vj.

Aderant tunc cum Apóstolis sanctíssimus Timótheus, primus Epíscopus Ephesiórum, et Dionysius Areopagíta, sicut ipse testátur in iis, quæ de beáto Hieróthеo, qui ipse quoque tunc áderat, scripsit ad prædíctum Timótheum, sic dicens : Nam étiam apud ipsos a Deo afflátos sacrórum Anti-

stites, quando nos quoque, ut nosti, et multi ex sanctis nostris frátribus, ad contuéndum corpus, quod vitæ princípium dedit, et Deum suscépit, convenissémus: (áderat autem et Dómini frater Jacóbus, et Petrus, supréma et antiquíssima Theologórum súmmitas) et viso sacro córpore, plácuit ómnibus, prout quisque póterat, hymnis celebráre infinítam bonitátem divínæ poténtiæ.

℟. Beáta es, Virgo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10. *g*

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Ex Serm. 27. *de verb. Dni.*

Bene Martha circa corporálem Dómini, quid dicam, necessitátem, an voluntátem? ministrábat carni mortáli. Sed quis erat in carne mortáli? In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Ecce quod María audiébat: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Ecce Martha cui ministrábat. Ergo María meliórem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Hoc enim elégit, quod semper manébit, ídeo non auferétur ab ea.

℟. Diffúsa est.

Lectio viij.

Circa unum María se vóluit occupári. Jam tenébat: Mihi autem adhærére De num est. Sedébat ad ped pitis nostri. Quanto hu sedébat, tanto ámplius bat. Cónfluit enim aq humilitátem convállis, d de tumóribus collis. Non Dóminus opus reprehéndi munus distínxit. Circa es occupáta: porro unu necessárium. Jam hoc sib ría elégit.

℟. Beáta es, Virgo.

Pro S. Agapito, Marty

Lectio ix.

Agapitus Prænestínus, decim annos natus, liáno Imperatóre, martyr pidíssimus, cum propter stántiam religiónis, Imper jussu, primum nervis d sime cæsus, deinde in te cárcerem conjéctus esset nihil omníno per quátuor gustáret, e custódia est ctus: et ardéntibus carbón cápiti ejus impósitis, Deo grátias, íterum afféctus ve ribus, nudus ita pédibus pénsus est, ut ingens fu e subjécto igne os ejus ob ret. Tum fervens aqua in ventrem effúsa est, maxillæ confráctæ. Quo témpore ju e tribunáli lapsus, paulo mórtuus est. Ea re inc Imperatóre, sanctum venem jubénte feris obj cum illæ non audérent at gere, Prænéste gládio per sus est.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit comm. S. A piti, Mart. Aña. Qui odit. Justus. Oratio. Lætétur Ecc sia. 490.

DIE XIX. AUGUSTI.

Quinta die infra Oct. Assumpt. B. Mariæ.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. *Cap.* 5. c

Adjuro vos, fíliæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei, quia amóre lángueo Qualis est diléctus tuus ex dilécto, o pulchérrima mulíerum? qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex míllibus. Caput ejus aurum óptimum: comæ ejus sicut elátæ palmárum, nigræ quasi corvus. Oculi ejus sicut colúmbæ super rívulos aquárum, quæ lacte sunt lotæ, et résident juxta fluénta pleníssima.

℟. Vidi speciósam.

Lectio ij. *Cap.* 6.

Diléctus meus descéndit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut pascátur in hortis, et lília cólligat. Ego dilécto meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. Pulchra es, amíca mea, suávis et decóra sicut Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Avérte óculos tuos a me, quia ipsi me avoláre fecérunt. Capílli tui sicut grex caprárum, quæ apparuérunt de Gálaad. Dentes tui sicut grex óvium, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est in eis.

℟. Sicut cedrus.

Lectio iij.

Una est colúmba mea, perfécta mea: una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam fíliæ, et beatíssimam prædicavérunt: regínæ et concubínæ, et laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, et inspícerem si floruísset vínea, et germinássent mala púnica. Nescívi: ánima mea conturbávit me propter quadrígas Amínadab. Revértere, revértere, Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

℟. Quæ est ista.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Serm. 1. *de Assumpt. B. M.*

Virgo hódie gloriósa cœlos ascéndens, supernórum gáudia cívium copiósis sine dúbio cumulávit augméntis. Hæc est enim, cujus salutatiónis vox et ipsos exultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víscera claudunt. Quod si párvuli necdum nati ánima liquefácta est, ut María locúta est: quid putámus, quænam illa fúerit cœléstium exultátio, cum et vocem audíre, et vidére fáciem, et beáta ejus frui præséntia meruérunt?

℟. Ornátam.

Lectio v.

Sed et illud quis cogitáre suffíciat, quam gloriósa hódie mundi Regína procésserit; et quanto devotiónis afféctu tota in ejus occúrsum cœléstium

legiónum prodíerit multitúdo, quibus ad thronum glóriæ cánticis sit dedúcta, quam plácido vultu, quam seréna fácie, quam divínis ampléxibus suscépta a Fílio et super omnem exaltáta creatúram : cum eo honóre, quo tanta Mater digna fuit ; cum ea glória, quæ tantum décuit Fílium ?

℟. Beátam me dicent.

Lectio vj.

Felícia prorsus óscula lábiis impréssa lacténtis, cui virgíneo mater applaudébat in grémio. Verum numquid non felicióra censébimus, quæ ab ore sedéntis in déxtera Patris, hódie in beáta salutatióne suscépit, cum ascénderet ad thronum glóriæ, epithalámium canens, et dicens : Osculétur me ósculo oris sui ? Christi generatiónem, et Maríæ assumptiónem quis enarrábit? Quantum enim grátiæ in terris adépta est præ céteris, tantum et in cœlis óbtinet glóriæ singuláris.

℟. Beáta es, Virgo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10. *g*

In illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Ex Serm. 27. *de Verb. Dñi.*

Transit labor multitúdinis, et rémanet cháritas unitátis. Ergo, quod elégit María, non auferétur ab ea : a te aùtem, Martha, quod elegísti, útique hoc séquitur, útique hoc subintellígitur, a te, quod elegísti, auferétur : sed bono tuo auferétur, ut, quod mélius est, detur. Auferétur enim a te labor, ut réquies detur. Tu návigas, illa jam in portu est.

℟. Diffúsa est.

Lectio viij.

Videtis ergo, charíssimi, et, quantum árbitror, jam intellígitis, in his duábus muliéribus, quæ ambæ fuérunt Dómino gratæ, ambæ amábiles, ambæ discípulæ, vidétis ergo, et magnum áliquid intellígitis, quicúmque intellígitis, quod audíre et scire debétis étiam qui non intellígitis, in his duábus muliéribus duas vitas esse figurátas, præséntem et futúram, laboriósam et quiétam, ærumnósam et beátam, temporálem et ætérnam.

℟. Beáta es, Virgo.

Lectio ix.

Duæ sunt vitæ : de illis vos copiósius cogitáte. Quid hábeat hæc vita, non dico mala, non iníqua, non nefária, non luxuriósa, non ímpia : sed laboriósa, et ærúmnis plena, timóribus castigáta, tentatiónibus sollícita : hanc ipsam innocéntem vitam dico, qualem decébat habére Martham. Hanc ergo, quantum potéstis, inspícite, et de hac, ut dixi, copiósius, quam lóquimur, cogitáte. Vita vero iníqua áberat ab illa domo, nec cum Martha erat, nec cum María : et, si aliquándo fuit, Dómino intránte, fugit.

Te Deum laudámus. 14.

Vesp. de seq., com. Oct.

XX. AUGUSTI.
S. Bernardi, Abbatis
et Doctoris.
Duplex.
de Com. Conf. non
præter seq.
que Vesperis, Aña.
óptime, * Ecclésiæ
men, beáte Bernár-
æ legis amátor, de-
ro nobis Filium Dei.
Oratio.
ui pópulo tuo ætérnæ
s beátum Bernárdum
tribuísti : præsta,
; ut, quem doctó-
habúimus in terris,
rem habére mereá-
lis. Per Dóminum.
fit com. Octavæ As-
ia. Hódie. ℣. Exaltáta.
ut 483.
Noct. de libro Script.
e occurr., ut dictum
brica ante Dom. iij.
248.
undo Nocturno.
Lectio iv.
us, Fontánis in Bur-
a honésto loco natus,
propter egrégiam
vehemènter sollicitá-
éribus, numquam de
coléndæ castitátis di-
ótuit. Quas diáboli
s ut effúgeret, duos
annos natus, mona-
sterciénse, unde hic
épit, et quod tum
florébat, íngredi con-
no Bernárdi consílio
fratres summópere
it eum a propósito
in quo ipse eloquén-
lícior fuit. Nam sic
que multos in suam perdúxit senténtiam, ut cum eo trigínta júvenes eámdem religiónem suscéperint. Mónachus jejúnio ita déditus erat, ut quóties suméndus esset cibus, tóties torméntum subíre viderétur. In vigíliis étiam et oratiónibus mirífice se exercébat : et christiánam paupertátem colens, quasi cœléstem vitam agébat in terris, ab omni caducárum rerum cura et cupiditáte aliénam.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi claritátem.

Lectio v.

Elucebat in eo humílitas, misericórdia, benígnitas : contemplatióni autem sic addíctus erat, ut vix sénsibus, nisi ad offícia pietátis, uterétur : in quibus tamen prudéntiæ laude excellébat. Quo in stúdio occupátus, Genuénsem, ac Mediolanénsem, aliósque Episcopátus oblátos recusávit, proféssus se tanti offícii múnere indígnum esse. Abbas factus Claravallénsis, multis in locis ædificávit monastéria, in quibus præclára Bernárdi institútio ac disciplína diu víguit. Romæ sanctórum Vincéntii et Anastásii monastério, ab Innocéntio Secúndo Papa restitúto, præfécit Abbátem illum, qui póstea Eugénius Tértius Summus Póntifex fuit, ad quem étiam librum misit de Conside ratióne.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

MULTA prætérea scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótius divínitus trádita, quam labóre comparáta, instrúctum fuísse. In summa virtútum laude exorátus a máximis Princípibus de eórum componéndis controvérsiis, et de ecclesiásticis rebus constituéndis, sæpius in Itáliam venit. Innocéntium item Secúndum Pontíficem Máximum in confutándo schísmate Petri Leónis, cum apud Imperatórem, et Henrícum Angliæ regem, tum in Concílio Pisis coácto, egrégie adjúvit. Dénique tres et sexaginta annos natus obdormívit in Dómino, ac miráculis illústris, ab Alexándro Tértio Papa inter Sanctos relátus est. Pius vero Octávus Póntifex Máximus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consílio, sanctum Bernárdum universális Ecclésiæ Doctórem declarávit, et confirmávit, nec non Missam, et Offícium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit, atque indulgéntias plenárias quotánnis in perpétuum Ordinis Cisterciénsium Ecclésias visitántibus die hujus Sancti festo concéssit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Comm. Doct. j. loco. lix.

In Laud. fit com. Oct. Assumpt. Aña. Quæ est ista. ℣. et Oratio ut 482.

Vesp. a Capit. de seq. cum com. præc. et Octavæ.

DIE XXI. AUGUSTI.

In Festo S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Viduæ. Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. xcij. præter seq.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui beátam Joánnam Francíscam, tuo amóre succénsam, admirábili spíritus fortitúdine per omnes vitæ sémitas in via perfectiónis donásti, quique per illam illustráre Ecclésiam tuam nova prole voluísti: ejus méritis et précibus concéde; ut, qui infirmitátis nostræ cónscii de tua virtúte confídimus, cœléstis grátiæ auxílio, cuncta nobis adversántia vincámus. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Bernardi. Aña. O Doctor. ℣. Justum. Oratio. Deus qui. 495.

Postea Oct. Assumptionis. Aña. Hódie. ℣. Exaltáta, et Oratio ut 482.

Lectiones j. Noct. de libro Script. eo tempore occurr. ut dictum est in Rubrica ante Dom. iij. Aug. 248.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNA Francísca Frémiot de Chantal, Divióne in Bur-

ándia claríssimis orta natáli-
us, ab ineúnte ætáte eximiæ
nctitátis non obscúras édidit
gnificatiónes. Eam enim vix
iinquénnem nóbilem quem-
m Calvinístam sólida supra
átem argumentatióne per-
rinxísse ferunt, collatúmque
eo munúsculum flammis
ico tradidísse in hæc verba :
n quómodo hærétici apud ín-
ros comburéntur, qui lo-
iénti Christo fidem detré-
ant. Matre orbáta, Deíparæ
irginis tutélæ se commendá-
t : et fámulam, quæ ad mun-
amórem eam alliciébat, ab
rejécit. Nihil puerile in mó-
bus éxprimens, a sæculi de-
iis abhórrens, martyriúmque
hélans, religióni ac pietáti
pénse studébat. Baróni de
antal núptui a patre trádita,
rtútibus ómnibus excoléndis
eram dedit, líberos, fámu-
s, aliósque sibi subjéctos in
ei doctrína, bonísque móri-
s imbúere sátagens. Profúsa
eralitáte páuperum inópiam
blevábat, annóna divínitus
n raro multiplicáta : quo fa-
um est, ut némini se um-
am Christi nómine rogánti
pem abnegatúram spopón-
rit.

Propter veritátem, et man-
etúdinem, et justítiam, *
dedúcet te mirabíliter dé-
era tua. ℣. Spécie tua, et
lchritúdine tua inténde,
óspere procéde, et regna.
dedúcet.

Lectio v.

Viro in venatióne interém-
pto, perfectióris vitæ
nsilium íniens, continéntiæ
voto se obstrínxit. Viri necem
non solum æquo ánimo tulit,
sed in públicum indúltæ véniæ
testimónium occisóris filium e
sacro fonte suscípere sui victrix
elégit. Módica família, ténui vi-
ctu atque vestítu conténta, pre-
tiósas vestes in pios usus con-
vértit. Quidquid a domésticis
curis supérerat témporis, préci-
bus, piis lectiónibus, laboríque
impendébat. Numquam addúci
pótuit, ut álteras núptias,
quamvis útiles et honoríficas,
iníret. Ne autem a propósito
castimóniæ observándæ in pó-
sterum dimoverétur, illíus voto
innováto, sanctíssimum Jesu
Christi nomen candénti ferro
péctori inscúlpsit. Ardéntius ín-
dies charitáte fervéscens, páu-
peres, derelíctos, ægros, te-
terrimísque morbis inféctos ad
se adducéndos curábat : eós-
que non hospítio tantum ex-
cipiébat, solabátur, fovébat,
verum étiam sórdidas eorúm-
dem vestes depurgábat, láce-
ras reficiébat, et manántibus
fœtido pure ulcéribus lábia
admovére non exhorrébat.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti
iniquitátem, * Proptérea unxit
te Deus, Deus tuus óleo læti-
tiæ. ℣. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justítiam.
Proptérea unxit.

Lectio vj.

A sancto Francísco Salésio,
quo spíritus moderatóre
usa fuit, divínam voluntátem
edócta, próprium paréntem,
sócerum, fílium dénique ip-
sum, quem étiam vocatióni
obsisténtem, sua e domo egré-
diens, pédibus calcáre non

dubitávit, invícta constántia deséruit, et sacri Institúti Visitatiónis sanctæ Maríæ fundaménta jecit. Ejus Institúti leges integérrime custodivit, et ádeo paupertátis fuit amans, ut vel necessária sibi deésse gaudéret : christiánæ vero ánimi demissiónis, et obediéntiæ, virtútum dénique ómnium perfectíssimum exémplar se præbuit. Altióres in corde suo ascensiónes dispónens, arduíssimo, efficiéndi semper id, quod perféctius esse intelligeret, voto se obstrínxit. Dénique sacro Visitatiónis Institúto ejus potíssimum ópera longe latéque diffúso, verbo, exémplo, et scriptis étiam divína sapiéntia refértis, ad pietátem et charitátem soróribus excitátis, méritis reférta, et Sacraméntis rite suscéptis, Molínis anno millésimo sexcentésimo quadragésimo primo, die décima tértia Decémbris, migrávit ad Dóminum, ejúsque ánimam, occurrénte sancto Francísco Salésio, in cœlos deférri sanctus Vincéntius a Paulo procul distans aspéxit. Ejus corpus póstea Annécium translátum fuit : eámque miráculis ante, et post óbitum claram Benedíctus Décimus quartus Beatórum, Clemens vero Décimus tértius Póntifex Máximus albo Sanctórum adjécit. Festum autem ejúsdem diem duodécimo Kaléndas Septémbris ab univérsa Ecclésia Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus celebrári præcépit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ei de fructu mánuum s et laudent eam in port ejus. Múlier. Glória Pa lier.

In iij. Nocturno Hon Evang. Símile est regn lórum thesáuro. xcvj.

In Laud. fit com. O sumpt. Aña. Quæ est ist Oratio ut 482.

Vesp. de die Octava As cum comm. præc. et SS. thei, etc. Mart.

DIE XXII. AUGUST

In Octava Assumpt. B

Duplex.

Omnia ut in j. Vesp. 474. cum comm. præc. Manum suam. ℣. Diffús tio. Omnípotens. 496.

Deinde SS. Timothei polyti, et Symphoriani, Aña. Istórum est. ℣. Læt

Oratio.

Auxilium tuum nobis mine, quæsumus, tus impénde : et interce bus beátis Martyribus tu mótheo, Hippolyto, et phoriáno, déxteram sup tuæ propitiatiónis exténd Dóminum.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticóru

Lectio j. *Cap.* 8. *b*

Quæ est ista, quæ as de desérto, delic fluens, innixa super ctum suum? Sub árbore suscitávi te : ibi corrúpt mater tua, ibi violáta e nitrix tua. Pone me ut culum super cor tuum, ut culum super bráchium tu quia fortis est ut mors dil

dura sicut inférnus æmulátio : lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. Vidi speciósam.

Lectio ij.

AQUÆ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam : si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva, et úbera non habet. Quid faciémus sorori nostræ in die quando alloquénda est ? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argéntea : si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

℟. Sicut cedrus.

Lectio iij.

EGO murus, et úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico, in ea quæ habet pópulos : trádidit eam custódibus, vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacífici, et ducénti his, qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant : fac me audíre vocem tuam. Fuge, dilécte mi, et assimiláre cápreæ hinnulóque cervórum super montes arómatum.

℟. Quæ est ista.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Serm. 4. de Assumpt. B. M.

NON est équidem quod me magis deléctet, sed nec est quod térreat magis, quam de glória Vírginis Maríæ habére sermónem. Ecce enim si in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines post eam videntur offérri. Si humilitátem prædicávero, inveniéntur forte vel pauci, qui (docénte Fílio ejus) mites facti sunt et húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ ejus multitúdinem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam et mulíeres. Unum est in quo nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium est, non dábitur álteri : singuláre est, sed contínuo étiam indicíbile invenítur.

℟. Ornátam monílibus.

Lectio v.

VERUMTAMEN non hoc tantum, si diligénter atténdas, sed céteras quoque virtútes singuláres prorsus invénies in María, quæ videbántur esse commúnes. Quæ enim vel angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári, quæ digna fuit Spíritus sancti sacrárium fíeri, et habitáculum Fílii Dei? Quanta vero, et quam pretiósa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum consciéntia prorsus absque delícto, immo cum tantæ grátiæ plenitúdine ? Unde tibi humílitas, et tanta humílitas, o beáta ? Digna plane quam respíceret Dóminus, cujus decórem concupísceret Rex, cujus odóre suavíssimo ab ætérno illo patérni sinus attraherétur accúbitu.

℟. Beátam me.

Lectio vj.

Ecce jam quibus potúimus votis ascendéntem te ad Fílium dedúximus, et prosecúti sumus saltem a longe, Virgo benedícta. Sit pietátis tuæ, ipsam, quam apud Deum grátiam invenísti, notam fácere mundo, reis véniam, medélam ægris, pusíllis corde robur, afflíctis consolatiónem, periclitántibus adjutórium, et liberatiónem sanctis tuis précibus obtinéndo. In hac quoque die solemnitátis et lætítiæ dulcíssimum Maríæ nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te, Regína clemens, grátiæ suæ múnera largiátur Jesus Christus Fílius tuus, Dóminus noster, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Beáta es, Virgo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10. *g*

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi, Abbátis.

Serm. 2. de Ass. B. M.

Quid introísse eum dícimus in castéllum? Etiam in angustíssimum virginális úteri diversórium introívit. Dénique et múlier quædam excépit illum in domum suam. Felix múlier, cujus domus, Salvatóre suscépto, invénta est munda quidem, sed plane non vácua. Quis enim vácuam díxerit, quam salútat Angelus grátia plenam? Neque hoc solum, sed adhuc quoque in eam superventúrum ásserit Spíritum sanctum. Ad quid, putas, nisi ut étiam superímpleat eam? ad quid, nisi ut adveniénte jam Spíritu plena sibi, eódem superveniénte, nobis quoque superpléna et superéffluens fiat?

℟. Diffúsa est.

Lectio viij.

Intret ergo domum Salvátor, et frequénter vísitet eam, quam pœnitens Lázarus mundat, ornat Martha, et María replet intérnæ dédita contemplatióni. Sed forte curiósus quíspiam requírat, cur in præsénti evangélica lectióne nulla prorsus Lázari méntio fiat. Arbitror sane, ne id quidem a propósita similitúdine dissidére. Virginálem étenim domum intélligi volens Spíritus, siluit non incóngrue pœniténtiam, quæ malum útique comitátur. Absit enim, ut próprii quídquam inquinaménti domus hæc aliquándo habuísse dicátur, ut in ea proínde scopa Lázari quærerétur.

℟. Beáta es, Virgo.

Pro SS. MM. Timotheo, Hippolyto, et Symphoriano.

Lectio ix.

Timotheus Antiochénus, Romam véniens, Melchíade Summo Pontífice, cum per annum ibi Christi fidem prædicásset, a Tarquínio Urbis præfécto conjícitur in víncula: et post diutúrnas cárceris ærúmnas ad idóla perdúcitur, ut eis sacríficet. Quam impietátem summa libertáte dete-

tátus, acerbíssime cæditur, et xcarnificátum corpus vivâ cale perfúnditur. In quibus aliísne supplíciis constans martyr ápite pléctitur. Corpus via stiénsi prope sepúlchrum beáti auli Apóstoli sepelítur. Quo ie étiam, Alexándro Imperaóre, apud Ostia Tiberína, lippólytus Episcopus Portuéns, ob præcláram fídei confesónem mánibus pedibúsque liátis, in altam fóveam aquis lenam præcipitátus, martyrio oronátus est, et ibídem a hristiánis sepúltus. Quo item ie, Aureliáno Imperatóre, ropter eámdem fidem Auguodúni Symphoriánus adoléens várie tortus est. Qui dum d últimum supplícium ducetur, matrem ita clamántem udiens: Nate, nate, meénto ætérnæ vitæ, cœlum súice, et ibi regnántem inére: tibi enim vita non rípitur, sed mutátur in méus: fórtiter Jesu Christi causa arnífici collum præbuit.

e Deum laudámus. 14.

In Laudibus fit com. SS. Tiothei, et Soc. Aña. Vestri apilli. ℣. Exultábunt. Oratio uxílium. 498.

In ij. Vesperis fit commem equentis.

DIE XXIII. AUGUSTI.

In Festo S. Philippi Benitii, Confessoris.

Duplex.

Aña Similábo eum. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui per beátum Philippum, Confessórem tuum, xímium nobis humilitátis exmplum tribuísti: da fámulis tuis próspera mundi, ex ejus imitatióne, despícere, et cœléstia semper inquírere. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Philippus ex nóbili Benitiórum família Floréntiæ natus, futúræ sanctitátis jam inde ab incunábulis indícium præbuit. Vix enim quintum ætátis mensem ingréssus, linguam in voces miríﬁce solvit, hortatúsque fuit matrem, ut Deíparæ Servis eleemósynam impertíret. Adoléscens, dum Parísiis litterárum stúdia cum pietátis ardóre conjúngeret, plúrimos ad cœléstis pátriæ desidérium inflammávit. Revérsus in pátriam, et singulári visióne a beatíssima Vírgine in Servórum suórum famíliam nuper institútam vocátus, in Senárii montis antrum concéssit, ubi ásperam quidem jugi córporis castigatióne, sed Christi Dómini cruciátuum meditatióne suávem vitam duxit: índeque per univérsam pene Európam, magnámque Asiæ partem, quam evangélicis prædicatiónibus obívit, sodalítia Septem Dolórum Dei Matris instítuit, suúmque Ordinem exímio virtútum exémplo propagávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

[illegible] haritátis , et cathó- [illegible] fídei dilatándæ ar- [illegible] ɔénter accénsus , sui [illegible] enerális relúctans , [illegible] us renuntiátus, fra- t[illegible] prædicándum Christi F[illegible] m in Scythiam misit. [illegible] lúrimas Itáliæ urbes [illegible] , gliscéntes in eis [illegible] córdias compósuit , [illegible] e ad Románi Ponti- fi[illegible] liéntiam rev[illegible] nim[illegible] de stúdio ali[illegible] tis [illegible] s , per[illegible] [illegible] tiórum cœno ad [illegible] m[illegible] ac Jesu Christi [illegible] rem per[illegible] it. Oratióni sum[illegible] pere add[illegible] s , sæpe in éxt[illegible] rapi visus est. Virginitatem vero ádeo cóluit , ut ad extrémum usque spíritum voluntáriis ac duríssimis supplí[illegible] illibátam custodíerit.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum , stolam glóriæ índuit eum , * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei , et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

Efflóruit in eo júgiter singuláris erga páuperes misericórdia : sed præcípue cum apud Camiliánum agri Senénsis vicum lepróso nudo eleemósynam peténti , própriam , qua indútus erat , vestem fuit elargítus : qua ille contéctus , statim a lepra mundátus est. Cujus miráculi cum longe latéque fama manásset , nonnúlli ex Cardinálibus , qui Vitérbium , Cleménte Quarto vita functo , pro successóre deligéndo convénerant , in Philíppum , cujus cœléstem étiam prudéntiam perspéctam habébant , intendérunt. Quo compérto , vir Dei , ne forte pastorális regíminis onus subíre cogerétur , apud Tuniátum montem támdiu délituit , donec Gregórius Décimus Póntifex Máximus fúerit renuntiátus : ubi bálneis, quæ étiam hódie sancti Philíppi vocántur , virtútem sanándi morbos suis précibus impetrávit. Dénique Tudérti , anno millésimo ducentésimo octogésimo quinto , in Christi Dómini e cruce pendéntis ampléxu, quem suum appellábat librum , sanctíssime ex hac vita migrávit. Ad ejus túmulum cæci visum , claudi gressum , mórtui vitam recepérunt. Quibus alíisque plúrimis fulgéntem signis Cleménte Décimus Póntifex Máximus Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus , et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi , et pervénit ad cœléstia regna. Quia Glória Patri. Quia.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Nolíte timére , ij. loco. lxxiij.

Lectio ix. legitur de Vigilia S. Bartholomæi , Homilia in Evang. Hoc est præcéptum , in Vigília Apost. [illegible] j. ubi Festum ipsius celebratur die seq. cum comm. ejusdem Vigíliæ in Laud., Aña et ℣. de Feria occurr. , ut in Psalt.

Oratio.

Da , quæsumus omni[illegible] Deus ; ut beáti Ba[illegible]

Apóstoli tui, quam præ-
s, veneránda solémni-
levotiónem nobis áugeat
em. Per Dóminum.
eræ de S. Bartholomæo
o, cum comm. S. Phi-
nitii.

XXIV. AUGUSTI.

gilia S. Bartholomæi,
Apostoli.

æ celebratur Festum
n die xxv. Augusti. Tres
nes leguntur de Homilia
ng. Hoc est præcéptum,
Vigilia Apostolorum. j.
le Feria occurrente.
audes, ut in Psalterio:
ntur Preces feriales fle-
ibus. 52.
o. Da,quæsumus.502.
eræ de S. Bartholomæo,
lo.

XXIV. VEL XXV. AUG.

esto S. Bartholomæi,
Apostoli.

Duplex ij. classis.
ia de Com. Apost. ij.
seq.

Oratio.

POTENS sempitérne Deus,
i hujus diéi venerándam
nque lætítiam, in beáti
i tui Bartholomæi festi-
tribuísti: da Ecclésiæ
quæsumus, et amáre
crédidit, et prædicáre
ócuit. Per Dóminum.
de fit com. S. Philippi
, Aña. Hic vir. ℣. Ju-
Oratio. Deus qui. 501.
Nocturno Lectiones, Sic
stimet. v.

secundo Nocturno.

Lectio iv.

HOLOMÆUS Apóstolus, Ga-
eus, cum in Indiam ci-
terióem, quæ ei in orbis terrárum sortitióne ad prædicándum Jesu Christi Evangélium obvénerat, progréssus esset, advéntum Dómini Jesu juxta sancti Matthæi Evangélium illis géntibus prædicávit. Sed cum in ea província plúrimos ad Jesum Christum convertísset, multos labóres calamitatésque perpéssus, venit in majórem Arméniam.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

IBI Polymium regem, et cónjugem ejus, ac prætérea duódecim civitátes ad christiánam fidem perdúxit. Quæ res in eum magnam invídiam concitávit illíus gentis sacerdótum. Nam usque ádeo Astyagem, Polymii regis fratrem, in Apóstolum incendérunt, ut is vivo Bartholomæo pellem crudéliter détrahi jússerit, ac caput abscíndi: quo in martyrio ánimam Deo réddidit.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

Ejus corpus Albáni, quæ est urbs majóris Arméniæ, ubi is passus fúerat, sepúltum est: quod póstea ad Líparam ínsulam delátum, inde Benevéntum translátum est: postrémo Romam ab Othóne Tértio Imperatóre portátum, in Tiberis ínsula, in Ecclésia ejus nómine Deo dicáta, collocátum fuit. Agitur autem Romæ dies festus octávo Kaléndas Septémbris, et per octo consequéntes dies illa Basílica magna pópuli frequéntia celebrátur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 6. *b*

In illo témpore: Exiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei. Et cum dies factus esset, vocávit discípulos suos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

L. 5. *Com. in Luc. c.* 6. *post init.*

Omnes magni, omnes sublímes montem ascéndunt. Non enim cuicúmque Prophéta dicit: Ascénde in montem excélsum qui evangelízas Sion: exálta in virtúte vocem tuam qui evangelízas Jerúsalem. Non vestígiis corporálibus, sed factis sublimióribus in [...] montem ascénde, et séq[...] Christum, ut ipse esse [...] possis. Montes enim in cir[...] ejus. Quare in Evangélio i[...] nies solos cum Dómino [...] tem ascendisse discípulos. [...] ergo Dóminus, non ut p[...] óbsecret, sed ut pro me i[...] tret. Nam etsi ómnia pos[...] Pater in potestáte Filii: [...] tamen, ut hóminis for[...] impléret, obsecrándum Pa[...] putat esse pro nobis, quia [...] vocátus est noster.

℟. Isti sunt qui vivéntes in [...] ne, plantavérunt Ecclés[...] sánguine suo: * Cálicem [...] mini bibérunt, et amíci [...] facti sunt. ℣. In omnem [...] ram exívit sonus eórum, [...] in fines orbis terræ verba [...] rum. Cálicem.

Lectio viij.

Et erat, inquit, pernóc[...] in oratióne Dei. Spe[...] tibi, Christiáne, datur, fo[...] præscríbitur, quam de[...] æmulári. Quid enim te pr[...] lúte tua fácere opórtet, q[...] do pro te Christus in orat[...] pernóctat? Quid te fácere [...] venit, cum vis áliquod pie[...] offícium adoríri, quando [...] stus missúrus Apóstolos, [...] vit prius, et solus orávit? [...] usquam álibi, si non fal[...] orásse cum Apóstolis reperi[...] ubíque solus óbsecrat. [...] enim consílium humána [...] non cápiunt: nec quisq[...] interiórum potest esse p[...] ceps Christi.

℟. Isti sunt viri sancti, [...] elégit Dóminus in charitáte [...] ficta, et dedit illis glór[...]

empitérnam : * Quorum do-trína fulget Ecclésia, ut sole ına. ℣. Sancti per fidem vicé-unt regna, operáti sunt justí-iam. Quorum. Glória Patri.)uorum.

Lectio ix.

VOCAVIT, inquit, discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis, quos ad propagándum uxílium salútis humánæ per errárum orbem satóres fídei destináret. Simul advérte cœ-léste consílium : non sapiéntes áliquos, non dívites, non nó-biles, sed piscatóres et publi-cános quos dirígeret, elégit, ne traduxísse prudéntia, ne redemísse divítiis, ne poténtiæ nobilitatísque auctoritáte tra-xísse áliquos ad suam grátiam viderétur : ut veritátis rátio, non disputatiónis grátia præ-valéret.

Te Deum laudámus. 14.

In ij. Vesperis fit com. S. Lu-dovici.

DIE XXV. VEL XXVI. AUGUSTI.

In Festo S. Ludovici Regis Franciæ, Conf.

Semiduplex.

Aña. Similábo eum. ℣. Amávit.

Oratio.

DEUS, qui beátum Ludoví-cum, Confessórem tuum, de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti : ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, Regis regum Je-u Christi Filii tui fácias nos sse consórtes. Qui tecum vivit.

Ubi vero Festum S. Bartho-lomæi celebratur die xxv. de S. Ludovico fit die xxvj. et tunc in j. Vesperis post Orat. S. Ludovici fit etiam com. S. Zephyrini : et ad Matut. in Hymno, Iste Conféssor, muta-tur tertius versus. Lectio ix. erit de S. Zephyrino, et de eo fit comm. in Laud.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LUDOVICUS Nonus, Gálliæ rex, duódecim annos natus, patre amísso, et in Blanchæ matris sanctíssima disciplína educátus, cum jam vigési-mum annum in regno ágeret, in morbum íncidit : quo tém-pore cogitávit de recuperánda possessióne Jerosolymórum. Quámobrem ubi convaluísset, vexíllum ab Epíscopo Parisiénsi accépit : deínde mare cum in-génti exércitu trajíciens, primo prælio Sarracénos fugávit. Sed cum ex pestiléntia magna mí-litum multitúdo periísset, vi-ctus ipse, captúsque est.

℟. Honéstum fecit illum Dó-minus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tu-távit illum, * Et dedit illi cla-ritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias re-ctas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

REBUS póstea cum Sarracénis compósitis, liber rex exer-citúsque dimíttitur. Quinque annis in oriénte commorátus, plúrimos Christiános a Barba-rórum servitúte redémit, mul-tos étiam infidéles ad Christi fidem convértit : prætérea áli-quot Christianórum urbes re-fécit suis súmptibus. Interim

mater ejus migrat e vita : quare domum redíre cógitur, ubi totum se dedit pietátis officiis. ℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

MULTA ædificávit monastéria, et páuperum hospítia : beneficéntia egéntes sublevábat, frequens visébat ægrótos : quibus ipse non solum suis súmptibus ómnia suppeditábat, sed étiam, quæ opus erant, mánibus ministrábat : vestítu vulgári utebátur, cilício ac jejúnio corpus assídue affligébat. Sed cum íterum transmisísset, bellum Sarracénis illatúrus, jamque castra in eórum conspéctu posuísset, pestiléntia decéssit in illa oratióne : Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Ejus corpus póstea Lutétiam Parisiórum translátum est, quod in célebri sancti Dionysii templo asservátur, et cólitur ; caput vero in sacra Æde sanctæ Capéllæ. Ipse clarus miráculis a Bonifácio Papa Octávo in Sanctórum númerum est relátus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19. *b*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 8. *in Lucam.*

BONUS ordo, ut vocatúrus gentes, et Judæos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur : Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fíeri ; ut quid ab eo, qui nihil recépit, exigitur? Non mediócris ista est mna quam supra múlier evangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat pro peccátis.

Lectio viij.

DENIQUE ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus : ille duplícia, id est, mystica legis, et morália probitátis. Unde et Matthæus quin-

que talénta et duo talénta pósuit : in quinque taléntis ut sint morália, in duóbus utrúmque, mysticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Et hic póssumus decem mnas decem verba intellígere, id est, Legis doctrínam : quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem, quia de Judæis dicit, quo soli multiplicátam pecúniam déferunt; non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fœnéris, ália doctrínæ cœléstis usúra.

Te Deum laudámus. 14.

In ij. Vesperis fit comm. S. Zephyrini, Papæ et Mart. ut infra.

DIE XXVI. AUGUSTI.

S. Zephyrini, Papæ et Mart.

Ant. Iste Sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus; ut beáti Zephyríni, Mártyris tui atque Pontíficis, cujus gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio iij.

Zephyrinus Románus, Sevéro Imperatóre, ad regéndam Ecclésiam assúmptus, sancívit, ut qui ordinándi essent, opportúno témpore, et multis præséntibus cléricis et láicis, de more sacris initiaréntur : doctíque ac spectátæ vitæ hómines ad id offícii munus deligeréntur. Decrévit prætérea, ut rem divínam faciénti Epíscopo sacerdótes omnes adstárent. Idem instítuit, ut Patriárcha, Primas, Metropolitánus advérsus Epíscopum non ferant senténtiam, nisi Apostólica auctoritáte fulti. Vixit in Pontificátu annos decem et octo, dies decem et octo. Hábuit Ordinatiónes quátuor mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros trédecim, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca trédecim. Antoníno Imperatóre, martyrio coronátus est, et sepúltus via Appia prope cœmetérium Callísti, séptimo Kaléndas Septémbris.

Te Deum laudámus. 14.

Vesperæ de seq. Festo.

DIE XXVII. AUGUSTI.

In Festo S. Josephi Calasanctii a Matre Dei, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui per sanctum Josephum Confessórem tuum, ad erudiéndam spíritu intelligéntiæ ac pietátis juventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsídium providére dignátus es : præ-

sta, quæsumus; nos, ejus exémplo et intercessióne, ita fácere, et docére, ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Josephus Calasánctius a Matre Dei, Petráltæ in Arragónia nóbili génere natus, a téneris annis futúræ in púeros charitátis, et eórum institutiónis indícia præbuit. Nam adhuc párvulus eos ad se convocátos in mystériis fídei, et sacris précibus erudiébat. Humánis divinísque litteris egrégie doctus, cum stúdiis theológicis Valéntiæ óperam daret, nóbilis potentísque féminæ illécebris fórtiter superátis, virginitátem, quam Deo vóverat, inoffénsam insígni victória servávit. Sacérdos ex voto factus, a complúribus Episcopis in Castéllæ Novæ, Arragóniæ, et Cataláuniæ regnis in partem labóris adscítus, expectatiónem ómnium vicit, pravis ubíque móribus emendátis, ecclesiástica disciplina restitúta, inimicítiis cruentísque factiónibus mirífice extínctis. At cœlésti visióne, et Dei voce frequénter admónitus, Romam proféctus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

In Urbe summa vitæ asperitáte, vigíliis, et jejúniis corpus afflígens, in oratiónibus et cœléstium rerum contemplatióne dies noctésque versabátur, septem ejúsdem Urbis Ecclésias síngulis fere nóctibus obíre sólitus: quem inde morem complúres annos servávit. Dato piis sodalitátibus nómine, mirum, quanto ardóre páuperes, infírmos potíssimum, aut carcéribus deténtos, eleemósynis omníque pietátis offício subleváret. Lue Urbem depopulánte, una cum sancto Camíllo, tanto fuit actus ímpetu charitátis, ut præter subsídia ægrótis paupéribus large colláta, ipsa étiam defunctórum cadávera suis húmeris tumulánda transférret. Verum cum divínitus accepísset, se ad informándos intelligéntiæ, ac pietátis spíritu adolescéntulos, præcípue páuperes, destinári, Ordinem Clericórum regulárium páuperum Matris Dei scholárum piárum fundávit, qui peculiárem curam circa puerórum eruditiónem ex próprio institúto profiteréntur: ipsúmque Ordinem a Cleménte Octávo, a Paulo Quinto, aliísque summis Pontifícibus magnópere probátum, brevi témpore per plúrimas Európæ províncias, et regna mirabíliter propagávit. In hoc autem tot labóres perpéssus est, ac tot ærúmnas invícto ánimo tolerávit, ut ómnium voce, miráculum fortitúdinis, et sancti Job exémplum dicerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et

: eum , stolam glóriæ
eum : * Et ad portas
i coronávit eum. ℣. In-
ım Dóminus loricam fi-
ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

vis Ordini univérso præ-
et , totísque víribus ad
imárum salútem incúm-
numquam tamen inter-
púeros, præsértim pau-
s , erudíre , quorum
vérrere , eósque do-
omitári consuévit. In eo
e patiéntiæ et humilitá-
nere, valetúdine étiam
a, duos et quinquagínta
perseverávit : dignus
rea , quem crebris Deus
lis coram discípulis illu-
, et cui beatíssima Virgo
úero Jesu, illis oránti-
enedicénte ., apparéret.
simis interim dignitáti-
pudiátis, prophetía , áb-
rdium , et abséntia cog-
di donis , et miráculis
, Deíparæ Vírginis, quam
íri pietáte et ipse ab in-
cóluit , et suis máxime
endávit, aliorúmque Cœ-
frequénti apparitióne di-
, cum óbitus sui diem,
dinis tunc prope evérsi
tiónem atque incremén-
rænuntiásset , secúndum
agésimum annum agens,
obdormívit in Dómino,
Kaléndas Septémbris ,
millésimo sexcentésimo
agésimo octávo. Ejus cor
ua post sæculum íntegra
rrúpta repérta sunt. Ipse
ultis post óbitum quo-
ignis a Deo illustrátus ,
m a Benedícto Décimo
quarto Beatórum cultu decorátus fuit , ac deínde a Cleménte Décimo tértio inter Sanctos solémniter est relátus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi , et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas , major est in regno cœlórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 60. *in cap.* 18. *Matth.*

Vidéte, ne áliquem istórum contempséritis parvulórum, quia eórum Angeli Patris mei fáciem semper aspíciunt : et quia ego propter eos veni , et hæc Patris mei volúntas est. Ad tuéndos conservandósque pusíllos diligentióres nos reddit. Pérspicis quam ingéntia in tutélam tenúium mœnia eréxerit, et quantum stúdium , curámque hábeat , ne perdántur , tum quia suprémas despiciéntibus eos pœnas státuit , tum quia summam pollicétur mercédem his qui curam eórum suscípiunt , idque tam suo , quam Patris exémplo corróborat.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit

ctu pósitos, profúsis lácrymis legébat. Solébat autem dícere, néminem, etsi nullíus scéleris sibi cónscius esset, commíttere debére, ut sine pœniténtia migráret e vita. Ergo sénsibus íntegris, in oratióne defixus, astántibus frátribus, quos ad charitátem, pietátem, virtutésque omnes erat adhortátus, migrávit in cœlum. Vixit annos septuagínta sex, in Episcopátu ad trigínta sex. Cujus corpus primum in Sardíniam delátum, deínde a Luitprándo Longobardórum rege magno prétio redémptum, Ticínum translátum est, ibíque honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evangelium, Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum j. loco. lix.

In Laud. fit com. S. Hermetis, Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui beátum. 510.

Vesperæ de sequenti cum commem. ut infra.

DIE XXIX. AUGUSTI.

In Decollatione S. Joannis Baptistæ.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Añæ de Laud. Psalmi de Dñica, 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Jac. 1. b*

Beatus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Aña

Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere: quo audito, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

Oratio.

Sancti Joánnis Baptistæ, Præcursóris et Mártyris tui, quæsumus Dómine, veneránda festívitas salutáris auxílii nobis præstet efféctum. Qui vivis.

ıtiam ómnium, de Comni Doct. lvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ugustinus, Tagáste in Africa honéstis paréntibus na-, ac puer docilitáte ingénii uáles longe súperans, brevi nibus doctrína antecélluit. oléscens, dum esset Cargine, in Manichæórum hæım íncidit. Póstea Romam féctus, inde Mediolánum ssus ut Rhetóricam docéret, n ibi frequens Ambrósii Epípi esset audítor, ejus ópera énsus stúdio Cathólicæ fídei, ıos natus trigínta tres ab baptizátur. Revérsus in icam, cum religióne vitæ ctimóniam conjúngens, a ério, notæ sanctitátis Epípo Hipponénsi, présbyter tus est. Quo témpore famín instítuit Religiosórum, búscum victu commúni, émque cultu utens, eos ad stólicæ vitæ doctrinæque iplínam diligentíssime erubat. Sed cum vigéret Mahæórum hæresis, vehemén in illam ínvehi cœpit, tunatúmque hæresiárcham futávit.

nvéni David servum meum, sancto meo unxi eum: * nus enim mea auxiliábitur ℣. Nihil profíciet inimícus eo, et fílius iniquitátis non ćébit ei. Manus.

Lectio v.

Ac Augustíni pietáte commótus Valérius, eum adórem adhíbuit episcopális cii. Nihil illo fuit humílius, il continéntius. Lectus ac vestítus moderátus, vulgáris mensa, quam semper sacra vel lectióne, vel disputatióne condiébat. Tanta benignitáte fuit in páuperes, ut cum non esset ália facúltas, sacra vasa frángeret, ad eórum inópiam sustentándam. Feminárum, et in eis soróris, et fratris fíliæ, contubérnium familiaritatémque vitávit: quippe qui díceret, Etsi propínquæ mulíeres suspéctæ non essent, tamen quæ ad eas ventitárent, posse suspiciónem effícere. Nullum finem fecit prædicándi Dei verbum, nisi gravi morbo opprés-sus. Hæréticos perpétuo insectátus et coram, et scriptis, ac nullo loco passus consístere, Africam a Manichæórum, Donatistárum, Pelagianórum, aliorúmque prætérea hæreticórum erróre magna ex parte liberávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Tam multa pie, subtíliter, et copióse scripsit, ut christiánam doctrínam máxime illustrárit. Quem in primis secúti sunt, qui póstea theológicam disciplínam via et ratióne tradidérunt. Wándalis Africam bello vastántibus, et Hippónem tértium jam mensem obsidéntibus, in febrim íncidit. Itaque cum discéssum e vita sibi instáre intellígeret, Psalmos David, qui ad pœniténtiam pértinent, in conspé-

caput Joánnis. * Et contristátus est rex propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes. ℣. Ait puélla matri suæ: Quid petam? At illa ait. Nihil. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de virgínibus.

Lectio iv. *L.* 3. *post init.*

Quoniam beáti Joánnis Baptístæ non strictim prætereúnda est recordátio, ínterest, ut quis, et a quibus, et quam ob causam, quo modo, et quo témpore sit occísus advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, et a reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deinde præmium saltatrícis mors est Prophétæ. Postrémo (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consummándæ crudelitátis profértur edíctum: et a convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfértur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina!

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio v.

Quis non, cum e convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cum audísset natálem esse Heródis, solémne convívium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam, missum ad Joánnem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam Prophéta conviváli témpore, conviváli præcépto, quo non cúperet vel absólvi: perimitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et.

Lectio vj.

Intuere, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid sævítiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis: bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quam horróre luxúriæ. Os áureum illud exsángue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticéscit, et adhuc timétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descenditque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 6. c

In illo témpore : Misit Heródes, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 10. *in novis Serm.*

Cum sanctum Evangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est : caput sancti Joánnis in disco, ferális missus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat, et sævit mater : et inter lascívias et delícias convivántium témere jurátur, et ímpie, quod jurátur, implétur. Factum est Joánni, quod ipse prædíxerat. De Dómino enim Jesu Christo díxerat : Illum opórtet créscere, me autem mínui. Iste minútus est in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei sanctus monébat : qui útique salútem eórum quærébat, quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio viij.

Quid enim ille díceret, nisi quo plenus erat? Et quid illi respondérent, nisi quo pleni erant? Ille tríticum seminávit, sed spinas invénit. Dicébat regi : Non licet tibi habére uxórem fratris tui. Vincébat enim regem libído : tenébat apud se prohíbitam uxórem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sæviret. Honorábat eum, a quo verum audiébat : sed múlier detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato témpore páreret. Quando autem parturiébat, péperit fíliam, fíliam saltántem.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Sabina, Martyre.

Lectio ix.

Sabina, múlier Románа, Valentíni viri claríssimi uxor, a Seráphia vírgine christiánæ fídei præcéptis institúta, post sanctæ vírginis martyrium colléctas ejus relíquias piis exéquiis sepelívit. Quæ propter eam causam paulo post, Adriáno Imperatóre, comprehénsa, Elpídio júdici sístitur. Cui is : Tune illa Sabína, et génere et matrimónio nobilíssima? At illa, Sum, inquit : sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago, qui me intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestáte liberávit. Quam várie tentátam, ut propósitum mutáret, cum a fídei constántia movére non posset, Præféctus, pronuntiáta senténtia quod deos

contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlchro cónditum est, in quo ipsa magístram fídei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Heródes enim ténuit, et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodíadem. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Dómine mi rex, da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

3. Puéllæ saltánti imperávit mater : Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

4. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

5. Da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ : et contristátus est rex propter jusjurándum.

Capitulum. *Jac.* 1. *b*

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INVICTE Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Aña.

Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere : quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

Oratio.

SANCTI Joánnis Baptístæ, Præcursóris et Mártyris tui, quæsumus Dómine, veneránda festívitas salutáris auxílii nobis præstet effectum. Qui vivis.

Pro commem. S. Sabinæ, Aña. Data. ℣. Diffúsa. Oratio. Deus, qui inter. 513.

Ad Tertiam, Aña.

Dómine mi rex.

Capit. Beátus vir. supra.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Aña.

Puéllæ saltánti.

Capitulum. *Eccli.* 15.

CIBAVIT illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Aña.
Da mihi in disco.

Capitulum. *Eccli.* 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Crédidi. 111. Hymn. Deus, tuórum. 512. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Aña.
Misit rex incrédulus minístros detestábiles, et amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

Postea fit comm. seq. et SS. Martyrum, ut infra.

DIE XXX. AUGUSTI.

In Festo S. Rosæ a S. Maria, Vírginis Limanæ.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. xxvij. præter sequentia.
Aña. Veni. ℣. Spécie.

Oratio.

Bonorum ómnium largítor omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cœléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis et patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti: da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor effici mereámur. Qui tecum vivit et regnat.

Deinde SS. Felicis et Adaucti, Mart. Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Majestatem tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut, sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas, ita semper supplicatióne defendas. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Primus Américæ Meridionális flos sanctitátis virgo Rosa, christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ sanctimóniæ indíciis: nam vultus infántis mirabíliter in rosæ effígiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit: cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deínceps Rosam a sancta María. Quinquénnis votum perpétuæ virginitátis emísit. Adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustíssimam cápitis cæsáriem præscídit. Jejúniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali citríni víctitans.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Habitu Tértii Ordinis sancti Domínici assúmpto, pri-

stinas vitæ austeritátes duplicávit : oblóngo asperrimóque cilício sparsim minúsculas acus innéxuit : sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodósis compósuit, horúmque vácuas commissúras fragmínibus testárum implévit. Céllulam sibi angustíssimam struxit in extrémo horti ángulo, ubi cœléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpúsculum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas dæmonum, frequénti certámine victrix, impávide protrívit, ac superávit.

℟. Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem, * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

ÆGRITUDINUM torméntis, domesticórum insúltibus, linguárum mórsibus dire agitáta, nondum satis pro mérito se affligi querebátur. Per quíndecim annos ad plúsculas horas desolatióne spíritus, et ariditáte misérrime contabéscens, forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde cœpit supérnis abundáre delíciis, illustrári visiónibus, colliquéscere seráphicis ardóribus. Angelo tutelári, sanctæ Catharínæ Senénsi, Vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audíre méruit : Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Dénique Sponsi hujus paradíso feliciter invéctam, plurimísque ante et post óbitum miráculis corúscam, Clemens Décimus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In iij. Nocturno Homilía in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. lxxxvij.

Pro SS. MM. Felice et Adaucto.

Lectio ix.

FELIX, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus, propter suscéptam Christi religiónem comprehénsus, in Serápidis templum addúctus est. Cui sacrificáre cum juberétur, os simulácri cónspuit. Quo facto, statim ærea státua córruit. Quod cum íterum ac tértio in æde Mercúrii Dianæque factum esset, impietátis et mágicæ artis accusátus, equúleo torquétur. Mox ad secúndum ab Urbe lápidem via Ostiénsi dúcitur, ut secúri ferirétur. Cui inter viam oblátus quidam Christiánus, cum Felícem agnóscens, ad martyrium duci vidéret, Ego quoque, clara voce inquit, eádem qua iste, lege vivo : ego eúmdem Jesum Christum colo. Itaque Felícem osculátus, cum eo secúri percútitur, tértio Kaléndas Septémbris.

is nomen cum ignótum t Christiánis, is Adáucti ine nobilitátus est, quod to Mártyri Felíci adáuctus d corónam.

Deum laudámus. 14.

Laudibus fit commem. Felicis et Adaucti, Mart., . Vestri capílli. ℣. Exultá- t. Oratio. Majestátem. 517.

ij. Vesp. fit a Cap. de seq. comm. præc.

DIE XXXI. AUGUSTI.

In Festo S. Raymundi Nonnati, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. lxij. præter seq.

Hymno, Iste Confessor, atur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum tivitáte, beátum Raymún- n Confessórem tuum mirá- m effecísti: ejus nobis in- essióne concéde; ut, a pec- órum vínculis absolúti, quæ sunt plácita, líberis ménti- exequámur. Per Dóminum.

Et fit com. S. Rosæ, Virg. . Veni, sponsa. ℣. Diffúsa. tio. Bonórum ómnium. 517.

n j. Nocturno Lectiones de iptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Raymundus, Nonnátus cognoménto dictus, quia præter mmúnem natúræ legem e rtuæ matris dissécto látere lucem edúctus fuit, Portélli Cataláunia piis et nobílibus réntibus ortus, ab ipsa in- tia futúræ sanctitátis indí- dedit. Nam puerília oblectaménta, mundíque illécebras réspuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Crescénte vero ætáte, litterárum stúdiis incúbuit: sed mox, jubénte patre, vitam ruri agens, sacéllum sancti Nicolái, in Portélli fínibus situm, crebro adíbat, ut sacram Deíparæ imáginem, quæ in eo summa fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces, ipsam Dei Paréntem, ut se in fílium adoptáre viámque salútis, ac sciéntiam Sanctórum edocére dignarétur, eníxe deprecabátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Nec défuit votis ejus beníníssima Virgo. Ab ipsa enim intelléxit, gratíssimum sibi fore, si religiónem, sub título de Mercéde, seu de Misericórdia Redemptiónis Captivórum, ea suggerénte nuper fundátam, ingrederétur. Qua monitióne percépta, Barcinónem statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum charitátis Institútum amcpléxus est. Reguléri ígitur milítiæ adscríptus, virginitátem, quam pridem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceterísque virtútibus énituit, charitáte præsértim erga Christiános, qui sub potestáte Paganórum míseram in captivi-

táte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne, consúmpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándæ fídei discrímine constitútis deésset, seípsum pígnori dedit : sed cum ardentíssimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a bárbaris conjéctus, variísque supplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis, et sera férrea clausis, crudéle martyrium diu sustínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Ob hæc et ália fórtiter gesta, sanctitátis ejus fama longe latéque diffúsa est : qua permótus Gregórius Nonus, in amplíssimum sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálium collégium Raymúndum adscrípsit : sed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémo morbo conféctus, Ecclesiásticis Sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cumque morbus ingravésceret, et sacérdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub spécie Religiosórum sui Ordinis apparéntium, salutári Viático reféctus fuit. Quo sumpto, et grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum, Domínica última Augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúræ conténtio orta esset, arcæ inclúsum, et mulæ cæcæ impósitum, ad sacéllum sancti Nicolái Dei nutu delátum fuit, ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat sanctióris vitæ fundaménta. Illic constrúcto sui Ordinis cœnóbio, a confluéntibus voti causa ex univérsa Cataláunia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis et signis gloriósus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix.

In ij. Vesperis fit comm. S. Ægidii, et SS. duodecim Fratrum Martyrum.

FESTA SEPTEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DIE I. SEPTEMBRIS.

S. Ægidii, Abbatis.

Aña. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti Ægídii Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit com. SS. duodecim Fratrum, Mart. Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

RATERNA nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna læ-icet : quæ et fidei nostræ æbeat increménta virtú-m, et multíplici nos suffrá-o consolétur. Per Dóminum ostrum.

Lectio iij.

ÆGIDIUS Atheniénsis, régiæ stirpis, a prima ætáte ivinis litteris et charitátis of-iciis ita déditus fuit, ut nihil rætérea curáre viderétur. Ita-ue paréntibus mórtuis, totum atrimónium in páuperes ero-ávit : quin étiam túnicam xuit, ut ægrótum egéntem té-eret; qua ille indútus statim nváluit. Sed multis deínceps ários miráculis, timens sui ominis celebritátem, Arelá-m ad beátum Cæsárium con-ndit : a quo post biénnium scédens, secéssit in erémum: bi diútius herbárum radíci-us, et cervæ lacte, quæ sta-ad eum horis veniébat, ad-irábili sanctitáte vixit. Quæ rva, insequéntibus quodam e cánibus régiis, cum in an-um Ægídii refugísset, Gálliæ gem ímpulit, ut ab eo sum-is précibus péteret, ut in co spelúncæ monastérium éx-rui paterétur. Cujus admini-ratiónem, flagitánte rege, in-tus suscépit : eóque múnere iquot annis prudénter pié-te gesto, migrávit in cœ-m.

Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. SS. duode-a Fratrum Mart., Aña. Ve-ri capílli. ℣. Exultábunt. atio. Fratérna, supra.

DIE II. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Stephani, Hungariæ Regis, Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus Ecclésiæ tuæ, omnípotens Deus : ut beátum Stéphanum, Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in cœlis. Per Dñum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

STEPHANUS in Hungáriam Christi fidem, et régium nomen invéxit. Régia coróna a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in Regem inúnctus, regnum Sedi Apostólicæ óbtulit. Vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli, in Hungária Archiepiscopátum Strigoniénsem, Episcopátus decem, admirábili religióne, et munificéntia fundávit. Par in páuperes amor, et liberálitas, quos véluti Christum ipsum compléctens, néminem a se mœréntem, ac vácuum umquam dimísit : quin ad eórum inópiam sublevándam, amplíssimis facultátibus erogátis, doméstícam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter distríbuit : suis ínsuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu solus et ignótus nosocómia frequentáre, decumbéntibus inservíre, ac

cétera charitátis officia exhibére consuévit : quarum virtútum mérito illíus déxtera, resolúto cétero córpore, incorrúpta permánsit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Orandi stúdio noctes pene totas ducébat insómnes, atque in cœléstium rerum contemplatióne defíxus, intérdum extra sensus raptus, sublímis in áera ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium ímpetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsídio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica, sancti Henríci Imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum fílium, tanta morum disciplína, talíque pietáte enutrívit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut accítis úndique prudentíssimis et sanctíssimis viris, nihil umquam sine illórum consílio molirétur. Humíllimis ínterim précibus in cínere et cilício Deum déprecans, ut univérsum Hungáriæ regnum, ántequam e vita migráret, Cathólicum vidére mererétur. Vere propter ingens dilatándæ fidei stúdium, illíus gentis Apóstolus nuncupátus, facta a Románo Pontífice ipsi, posterísque Régibus præferéndæ Crucis potestáte.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Índuit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Dei Genitrícem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ Patrónam instítuit : ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cœlum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngari e sancti Regis institúto, Magnæ Dóminæ diem appéllant. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odóre, liquóre cœlésti scatens, inter multa et vária mirácula, Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est, atque honorificéntius cónditum. Ejus autem festum Innocéntius Undécimus Póntifex Máximus, quarto Nonas Septémbris, ob insígnem victóriam ab exércitu Leopóldi Primi Romanórum elécti Imperatóris, et Hungáriæ Regis, eádem die in Budæ expugnatióne, ope divína e Turcis reportátam, celebrándum instítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Noct. Homil. in Evang. Homo quidam, ut in Festo S. Ludovici, cum ℟℟. ibidem positis, sub die xxv. vel xxvj. Aug. 516.

COMMUNE

SANCTORUM.

IN VIGILIIS Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, et Orat. quæ in propriis locis notantur. Ubi vero non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. *Cap.* 15. *b*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Hoc est præceptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 27. *in Evang.*

Cum cuncta sacra elóquia domínicis plena sint præcéptis, quid est, quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit : Hoc est præcéptum meum ut diligátis ínvicem : nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est : et ómnia unum præcéptum sunt? quia quidquid præcípitur, in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt : sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce charitátis.

Responsoria de Feria pro tempore.

Lectio ij.

Præcepta ergo domínica et multa sunt, et unum : multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis et amícos jubet díligi in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter charitátem habet, qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis et carnis : quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt; sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ.

Lectio iij.

Hi nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur, quia amórem suum non spiritáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret : Hoc est præcéptum meum, ut diligá-

tis ínvicem : prótinus áddidit : Sicut diléxi vos, ac si apérte dicat : Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres charíssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre molíátur.

COMMUNE

Apostolorum et Evangelistarum.

Ad Vesperas, Aña.

Hoc est præcéptum meum, cum reliq. de Laud. Ps. **Dixit Dóminus,** cum reliq. de Dñica. **108.** et loco ult., Ps. **Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.**

Capitulum. *Ephes.* 2. *d*

Fratres, Jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

Exultet orbis gáudiis :
Cœlum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus, et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina :
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii,
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Aña.

Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. **Veníte, exultémus. 2.**

Hymnus.

Æterna Christi múnera,
Apostolórum glóriam :
Palmas, et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites :
Et vera mundi lúmina.
Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi tyránnum cónterit.
In his patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno.

ña. In omnem terram * exívit
nus eórum, et in fines orbis
rræ verba eórum.

Psalmus 18.

OELI enárrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum ejus an-
ntiat firmaméntum.
es diéi erúctat verbum, * et
x nocti índicat sciéntiam.
n sunt loquélæ neque ser-
ónes, * quorum non audián-
r voces eórum.
omnem terram exívit sonus
rum : * et in fines orbis ter-
verba eórum.
sole pósuit tabernáculum
um : * et ipse tamquam spon-
s procédens de thálamo suo :
ultávit ut gigas ad currén-
m viam : * a summo cœlo
réssio ejus.
occúrsus ejus usque ad sum-
um ejus : * nec est qui se abs-
ndat a calóre ejus.
x Dómini immaculáta con-
rtens ánimas : * testimónium
mini fidéle, sapiéntiam præ-
ns párvulis.
stítiæ Dómini rectæ, lætifi-
ntes corda : * præcéptum
mini lúcidum, illúminans
ulos.
mor Dómini sanctus, pérma-
ns in sæculum sæculi : * ju-
cia Dómini vera, justificáta
semetípsa.
siderabília super aurum et
pidem pretiósum multum : *
dulcióra super mel et favum.
enim servus tuus custódit ea :
n custodiéndis illis retribútio
ulta.
lícta quis intélligit ? ab oc-
ltis meis munda me : * et
aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.
Aña. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.
Aña. Clamavérunt * justi, et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.
Aña. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.
Aña. Constítues eos príncipes * super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.
Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

lducéntur Regi vírgines post
m : * próximæ ejus afferén-
tibi.
eréntur in lætítia et exulta-
ne : * adducéntur in tem-
m Regis.
pátribus tuis nati sunt tibi
i : * constítues eos príncipes
er omnem terram.
mores erunt nóminis tui : *
omni generatióne et gene-
iónem.
optérea pópuli confitebúntur
in ætérnum : * et in sæcu-
sæculi.
Constítues eos príncipes
er omnem terram : mémo-
erunt nóminis tui, Dómine.
In omnem terram exívit so-
eórum. ℟. Et in fines orbis
ræ verba eórum. Pater no-
. Absolutio. Exáudi, Dómi-
℣. Jube domne. Bened. Be-
lictióne perpétua.
Lectiones de Scriptura, posi-
in Communi Sanctorum,
untur quando annotantur in
oprio Sanct. per annum, et
ando contingit fieri Officium
aliquo Sancto illis diebus,
quibus in Officio Feriæ non
untur Lect. de Script., sed
tum de Hom., et quando
quod Festum solemniter ce-
ratur in propria Ecclesia.
Epístola prima beáti Pauli
Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. *Cap. 4.*

ic nos exístimet homo ut
minístros Christi, et di-
nsatóres mysteriórum Dei.
c jam quæritur inter dispen-
óres, ut fidélis quis inveniá-
. Mihi autem pro mínimo
ut a vobis júdicer, aut ab
máno die : sed neque meí-psum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium ; et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti ? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis ? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis : et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infírmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris : maledícimur, et benedícimus, persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo; sed ut fílios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

Aña. Príncipes * populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam * spéciem Jacob, quam diléx

Ascéndit Deus in júbilo : * Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Aña. Dedísti * hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

ña. Dedisti hereditátem ti-
iéntibus nomen tuum, Dó-
iine.
ña. Annuntiavérunt * ópera
ei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

XAUDI, Deus, oratiónem
meam cum déprecor : * a
móre inimíci éripe ánimam
eam.
rotexísti me a convéntu ma-
gnántium : * a multitúdine
perántium iniquitátem.
uia exacuérunt ut gládium
nguas suas : * intendérunt ar-
m rem amáram, ut sagíttent
occúltis immaculátum.
ibito sagittábunt eum, et non
nébunt : * firmavérunt sibi
rmónem nequam.
arravérunt ut abscónderent
queos : * dixérunt : Quis vidé-
t eos?
rutáti sunt iniquitátes : * de-
cérunt scrutántes scrutínio.
ccédet homo ad cor altum :
et exaltábitur Deus.
gíttæ parvulórum factæ sunt
agæ eórum : * et infirmátæ
nt contra eos linguæ eórum.
onturbáti sunt omnes, qui vi-
ébant eos : * et tímuit omnis
omo.
t annuntiavérunt ópera Dei :
et facta ejus intellexérunt.
etábitur justus in Dómino,
sperábit in eo, * et lauda-
intur omnes recti corde.
ña. Annuntiavérunt ópera
ei, et facta ejus intellexérunt.
Constítues eos príncipes su-
er omnem terram. ℟. Mémo-
es erunt nóminis tui, Dómine.
ater noster. Absolutio. Ipsíus
etas. ℣. Jube, domne. Bened.
eus Pater omnípotens.

Sermo sancti Gregórii, Papæ.

Lectio IV.

Hom. 30. *in Ev. post med.*

SCRIPTUM est : Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio V.

QUOT ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre

non præsúmerent : nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: et post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Certe iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant : Petrus magna auctoritáte respóndet : Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Aña. Exaltabúntur * córnua justi, allelúia.

Psalmus 74

Confitebimur tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Aña. Exaltabúntur córnua justi, allelúia.

Aña. Lux orta est justo, * al-

üia : rectis corde lætítia , al-
lúia.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exúltet
terra : * læténtur ínsulæ
ultæ.
ibes, et calígo in circúitu
is : * justítia, et judícium cor-
ctio sedis ejus.
nis ante ipsum præcédet , *
inflammábit in circúitu ini-
cos ejus.
uxérunt fúlgura ejus orbi
rræ : * vidit, et commóta est
ra.
ontes sicut cera fluxérunt a
cie Dómini : * a fácie Dómini
nis terra.
nuntiavérunt cœli justítiam
s : * et vidérunt omnes pó-
li glóriam ejus.
nfundántur omnes qui adó-
nt sculptília : * et qui glo-
ntur in simulácris suis.
oráte eum omnes Angeli
s : * audívit, et lætáta est
n.
exultavérunt fíliæ Judæ ,
ropter judícia tua , Dómi-
:
óniam tu Dóminus altíssi-
s super omnem terram : *
nis exaltátus es super omnes
os.
i dilígitis Dóminum , odíte
lum : * custódit Dóminus
mas sanctórum suórum , de
nu peccatóris liberábit eos.
x orta est justo , * et rectis
rde lætítia.
támini , justi , in Dómino :
t confitémini memóriæ san-
ficatiónis ejus.
n. Lux orta est justo , alle-
a : rectis corde lætítia , alle-
a.

Aña. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúia.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit , irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim , moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.
Moyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúia.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.
Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

de corruptióne resúrgent incorrupti sedébitis et vos in solis judicántium, condemnántes duodecim tribus Israel, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvator lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hominem a patre suo, et matrem a filia, et ... et inimíci hóminis domestici ejus. Qui ergo propter ... Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contempserint, atque divítias et sæculi voluptátes: ... centuplum recipient, et vitam ætérnam possidébunt.

Isti sunt viri sancti, quos ... Dominus in charitáte non ficta ... glóriam sempitérnam. Quorum doctrina ... Ecclésia, ut sole luna ... vicérunt ... sunt justitiam ... Patri. Quorum ... veritátem.

... hujus senténtiæ ... introdúcunt ... resurrectionem ... nobis céntuplum ... quas dimisimus ... ætérnam ... non intelligéntes ... céteris digna sit repromissio ... uxóribus appareat ... qui unam pro Domino ... serit, centum re-

futúro. Sensus ergo
qui carnália pro Sal-
miserit, spirituália re-
juæ comparatióne et
ii ita erunt, quasi si
mero centenárius nú-
mparétur.
dicitur Hymnus, Te
idámus 14.
AD LAUDES,
per Horas, Añæ.
st præcéptum meum,
gátis ínvicem, sicut
s. Ps. Dóminus regná-
reliquis. 15.
m charitátem : * nemo
t ánimam suam ponat
amícis suis.
míci mei estis, * si fe-
uæ præcípio vobis, di-
nus.
pacífici, * beáti mun-
: quóniam ipsi Deum
.
tiéntia vestra * possidé-
mas vestras.
tulum. *Ephes.* 2. *d*
s, Jam non estis hó-
s, et ádvenæ : sed
es sanctórum, et do-
Dei : superædificáti
indaméntum Apostoló-
t Prophetárum, ipso
angulári lápide Christo
Deo grátias.
Hymnus.
T orbis gáudiis :
im resúltet láudibus :
rum glóriam
t astra cóncinunt.
ilórum Júdices,
nundi lúmina,
ecámur córdium,
oces súpplicum.
pla cœli cláuditis,
e verbo sólvitis,

Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei,
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Aña.
Vos qui reliquístis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam, Aña.
Majórem charitátem.

Capit. Fratres, Jam non estis, ut supra.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Aña.
Vos amíci mei estis.

Capitulum. *Act.* 5. *b*
PER manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña.

In patiéntia vestra.

Capitulum. *Act.* 5. *g*

IBANT Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

In secundis Vesperis.

Aña. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus Sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Aña. Cóllocet eum *
cum princípibus pópuli

Psalmus 112.

LAUDATE, púeri, Dó
* laudáte nomen D

Sit nomen Dómini ben
* ex hoc nunc, et ı
sæculum.

A solis ortu usque ad o
* laudábile nomen Dón

Excélsus super omnes
Dóminus, * et super co
ria ejus.

Quis sicut Dóminus D
ster, qui in altis hábi
humília réspicit in cœl
terra ?

Súscitans a terra ínope
de stércore érigens páu

Ut cóllocet eum cum p
bus, * cum princípib
puli sui.

Qui habitáre facit stéri
domo, * matrem filiór
tántem.

Aña. Cóllocet eum D
cum princípibus pópuli

Aña. Dirupísti, Dómine
cula mea : * tibi sacrifici
stiam laudis.

Psalmus 115.

CREDIDI propter quod l
sum : * ego autem hu
tus sum nimis.

Ego dixi in excéssu m
Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,
ómnibus, quæ retríbui
hi ?

Cálicem salutáris accípia
et nomen Dómini invocáb

Vota mea Dómino redda
ram omni pópulo ejus :
tiósa in conspéctu Dómini
sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego s

ego servus tuus, et fí-
íllæ tuæ.
i víncula mea : * tibi
ibo hóstiam laudis, et
Dómini invocábo.
nea Dómino reddam in
tu omnis pópuli ejus : *
s domus Dómini, in
ui Jerúsalem.
Dirupísti, Dómine, vín-
ea : tibi sacrificábo hó-
udis.
ántes ibant et flebant, *
es sémina sua.

Psalmus 125.

vertendo Dóminus ca-
tátem Sion : * facti su-
ut consoláti :
replétum est gáudio os
n : * et lingua nostra
óne.
dicent inter gentes :
ificávit Dóminus fácere
.
cávit Dóminus fácere no-
: * facti sumus lætántes.
te, Dómine, captivitá-
stram, * sicut torrens
tro.
inant in lácrymis, * in
ióne metent.
ibant et flebant, * mit-
émina sua.
tes autem vénient cum
ióne, * portántes maní-
uos.
úntes ibant et flebant,
tes sémina sua.
onfortátus est * princi-
órum, et honoráti sunt
ui, Deus.

Psalmus 138.

NE, probásti me, et co-
novísti me : * tu cogno-
essiónem meam, et re-
iónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam : * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Aña. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capitulum.

Ephes. 2. *d*

FRATRES, Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo anguléri lápide Christo Jesu.

Hymnus. Exúltet orbis. xj.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Aña.

Estóte fortes in bello, * et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúia.

2. **ALIÆ LECTIONES**
pro Apostolis.
In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Augustini Epíscopi, super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio iv. *Ante med.*

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis : et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus : et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos. vij.

Lectio v.

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet : et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et Angelos. Quos Angelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia Angelos judicábimus? Responderet ergo turba : Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos : unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Matthías ordinátus est : implé-

est duodenárius númerus
lium. Primo locum ínveni,
i sédeas, et sic te mináre ju-
atúrum. Duódecim ergo se-
s quid sibi velint, videámus.
:raméntum est cujúsdam
iversitátis, quia per totum
bem terrárum futúra erat Ec-
sia : unde vocátur hoc ædi-
ium ad Christi compágem.
Beáti estis. viij.

Lectio vj.

'T ídeo quia úndique venítur
ad judicándum, duódecim
les sunt : sicut quia úndique
rátur in illam civitátem,
ódecim portæ sunt. Non so-
n ergo illi duódecim, et
óstolus Paulus, sed quotquot
licatúri sunt, propter signi-
atiónem universitátis ad se-
s duódecim pértinent : quem-
modum quotquot intrábunt,
duódecim portas pértinent.
rtes enim mundi quátuor
nt : Oriens, Occidens, Aquilo,
Merídies. Istæ quátuor par-
assídue nominántur in Scri-
iris. Ab istis quátuor ventis,
ut dicit Dóminus in Evangé-
, a quátuor ventis se colle-
irum eléctos suos : ab ómni-
s ergo istis quátuor ventis vocá-
Ecclésia. Quómodo vocátur?
ndique in Trinitáte vocátur.
n vocátur nisi per baptísmum
nómine Patris, et Fílii, et
íritus sancti. Quátuor ergo ter
cta duódecim inveniúntur.
Isti sunt. viij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19. *d*

n illo témpore : Dixit Petrus
ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ,
Presbyteri.

Hom. in Nat. S. Bened.

PERFECTUS ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum : habébit enim thesáurum non deficiéntem in cœlis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit : id est, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.
℟. Isti sunt qui. x.

Lectio viij.

ET justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías eléctus est, tunc esse judicatúros : sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.
℟. Isti sunt viri. x.

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicandi sorte privábitur, cum ipse dicat : Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros : sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium; et per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 14.

PRO EVANGELISTIS

Lectiones.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis, Prophétæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto. ℣.

Lectio ij.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum. ℣.

Lectio iij.

Similitudo autem vultus eórum : fácies hóminis et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ desuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis. ℣.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii, Papæ, super Ezechiélem, Prophétam.

Lectio iv. *Hom.* 3. *lib.* 1.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra

rævidéntur, subtili narratióne escribúntur, cum dícitur :)uátuor fácies uni, et quátuor ennæ uni. Quid per fáciem, isi notítia : et quid per pen- las, nisi volátus exprímitur ? 'er fáciem quippe unusquísque ognóscitur : per pennas vero n altum ávium córpora suble- ántur. Fácies ítaque ad fidem értinet, penna ad contempla- iónem. Per fidem namque ab mnipoténti Deo cognóscimur, icut ipse de suis óvibus dicit : 'go sum pastor bonus, et cog- ósco oves meas, et cognós- unt me meæ. Qui rursus ait : go scio quos elégerim. Per ontemplatiónem vero, qua su- er nosmetípsos tóllimur, quasi áera levámur.

Vidi conjúnctos. vij.

Lectio v.

QUATUOR ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Mat- æus de incarnatióne Dómini ntiat : hoc nimírum sentit, od Marcus, Lucas, et Joán- es. Si quæras quid Joánnes ntiat ; hoc procul dúbio, quod cas, Marcus, et Matthæus. quæras quid Marcus; hoc od Matthæus, Joánnes, et cas. Si quæras quid Lucas ; c quod Joánnes, Matthæus, Marcus sentit. Quátuor ergo cies uni sunt : quia notítia lei, qua cognoscúntur a Deo, sa est in uno, quæ est simul quátuor. Quidquid enim in o invéneris, hoc in ómnibus nul quátuor cognósces.

Beáti estis. viij.

Lectio vj.

ET quátuor pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Chri- stum simul omnes concórditer prædicant; et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspí- ciunt, quasi fácies inténdunt : sed dum hunc esse incircum- scríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per con- templatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt. viij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secún- dum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos : et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitá- tem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ. *Homilia* 17. *in Evang.*

DOMINUS et salvátor noster, fratres charíssimi, aliquán- do nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt : quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus in- notéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mit- tit : quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus, quam inter duos, cháritas habéri non

potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo. * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit : quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Unius Martyris.

Ad Vesperas, Aña. Qui me conféssus, cum reliq. de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Laudáte Dóminum omnes gentes. 111.

Capitulum. *Jac.* 1. *b*

Beatus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium.
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans;
Pervénit ad cœléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter :
Fundénsque pro te sánguinem.
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

aus, et perénnis glória
atri sit, atque Filio,
ancto simul Paráclito,
ı sempitérna sæcula. Amen.
Glória et honóre coronásti
ım, Dómine. ℟. Et constituí-
i eum super ópera mánuum
árum.

Ad Magnificat, Aña. Iste San-
us * pro lege Dei sui certávit
que ad mortem, et a verbis
piórum non tímuit: fundá-
s enim erat supra firmam
tram.

Pro Martyre et Pont.

Oratio.

NFIRMITATEM nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia ndus própriæ actiónis gravat, áti N., Mártyris tui atque Pon- ficis, intercéssio gloriósa nos ótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos beáti N., Mártyris tui atque Pontíficis, nua solemnitáte lætíficas: ncéde propítius; ut, cujus na- lítia cólimus, de ejúsdem étiam otectióne gaudeámus. Per Dó- inum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beáti N., ártyris tui, natalítia cólimus, tercessióne ejus in tui nóminis nóre roborémur. Per Dómi- um.

Alia Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus: ut intercedénte eáto N., Mártyre tuo, et a cun- is adversitátibus liberémur in rpore, et a pravis cogitatióni- us mundémur in mente. Per óminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Deus, tuórum mílitum, ut supra. xviij.

In primo Nocturno.

Aña. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña. Prædicans * præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum: * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Aña. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.
Aña. Voce mea * ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo. ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in Festo Mart. et Pont.

In Festo autem Mart. non Pontificis leguntur quæ inferius positæ sunt in Communi plur. Mart. xxxiv.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap. 20. d*

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit Majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus

nuntiárem vobis, et docérem
s públice, et per domos, te-
ificans Judæis atque Gentili-
s in Deum pœniténtiam, et
dem in Dóminum nostrum Je-
m Christum. Et nunc ecce
ligátus ego spíritu, vado in
rusalem, quæ in ea ventúra
nt mihi, ignórans: nisi quod
píritus sanctus per omnes ci-
tátes mihi protestátur, dicens:
uóniam víncula, et tribulatió-
es Jerosólymis me manent.
ed nihil horum véreor: nec
cio ánimam meam pretiosió-
m quam me, dúmmodo con-
ummem cursum meum, et
inistérium verbi, quod accépi
Dómino Jesu, testificári Evan-
élium grátiæ Dei.

Iste Sanctus pro lege Dei sui
rtávit usque ad mortem, et
verbis impiórum non tímuit: Fundátus enim erat supra
rmam petram. ℣. Iste est qui
ntémpsit vitam mundi, et
rvénit ad cœléstia regna. Fun-
tus. Bened. Unigénitus Dei
ilius.

Lectio ij.

Et nunc ecce ego scio quia
ámplius non vidébitis fá-
em meam, vos omnes, per
uos transívi prædicans regnum
ei. Quaprópter contéstor vos
odiérna die, quia mundus
um a sánguine ómnium. Non
nim subterfúgi, quo minus
nuntiárem omne consílium
ei vobis. Atténdite vobis, et
nivérso gregi, in quo vos Spí-
tus sanctus pósuit epíscopos,
égere Ecclésiam Dei, quam
quisívit sánguine suo. Ego
io quóniam intrábunt post
scessiónem meam lupi rapáces
in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes; quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit

vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Filii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Filii hóminum, scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Aña. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

ña. In univérsa terra * glória
: honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est no-
en tuum in univérsa terra!
uóniam eleváta est magnifi-
éntia tua, * super cœlos.
x ore infántium et lacténtium
erfecísti laudem propter ini-
ícos tuos, * ut déstruas ini-
ícum et ultórem.
uóniam vidébo cœlos tuos,
era digitórum tuórum: * lu-
am et stellas, quæ tu fun-
ísti.
uid est homo, quod memor
ejus? * aut fílius hóminis,
uóniam vísitas eum?
inuísti eum paulo minus ab
ngelis, glória et honóre co-
násti eum: * et constituísti
m super ópera mánuum
árum.
nnia subjecísti sub pédibus
us, * oves et boves univérsas:
super et pécora campi.
ólucres cœli, et pisces ma-
s, * qui perámbulant sémitas
aris.
ómine Dóminus noster, * quam
mirábile est nomen tuum in
nivérsa terra!
ña. In univérsa terra glória
honóre coronásti eum.
Posuísti, Dómine, super ca-
t ejus. ℟. Corónam de lápide
etióso. Pater noster. Absolutio.
sius píetas. ℣. Jube, domne.
ned. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni,
Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 44. de Sanctis.

Triumphalis beáti mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Coronata ítaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo biberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram gló-

riam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter affécius, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Contemplabatur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: et ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: et si míllies posset mori, non p se hanc digne posse áliq tióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis eum Dóminus: * Et co pulchritúdinis pósuit sup put ejus. ℣. Cibávit illu minus pane vitæ et intell et aqua sapiéntiæ salutá távit illum. Et corónam. (Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Aña. Justus Dóminus, * et tiam diléxit: æquitátem vultus ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quón dícitis ánimæ meæ: * T migra in montem sicut ser?

Quóniam ecce peccatóres ir dérunt arcum, paravérun gíttas suas in pháretra, sagíttent in obscúro r corde.

Quóniam quæ perfecísti, struxérunt: * justus autem fecit?

Dóminus in templo sancto s * Dóminus in cœlo sedes ej

Oculi ejus in páuperem r ciunt: * pálpebræ ejus inte gant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum ímpium: * qui autem di iniquitátem, odit ánim suam.

Pluet super peccatóres láque * ignis, et sulphur, et spir procellárum pars cálicis eóri

Quóniam justus Dóminus, justítias diléxit: * æquitát vidit vultus ejus.

Aña. Justus Dóminus, et ju tiam diléxit: æquitátem vi vultus ejus.

Iabitábit * in tabernácu-
: requiéscet in monte
tuo.

Psalmus 14.

INE, quis habitábit in ta-
ernáculo tuo? * aut quis
scet in monte sancto tuo?
gréditur sine mácula, *
rátur justítiam :
quitur veritátem in corde
qui non egit dolum in
sua :
cit próximo suo malum,
ppróbrium non accépit
us próximos suos.
ilum dedúctus est in con-
ejus malígnus : * timén-
em Dóminum gloríficat :
rat próximo suo, et non
., * qui pecúniam suam
edit ad usúram, et mú-
iper innocéntem non ac-

icit hæc, * non movébi-
ætérnum.
Habitábit in tabernáculo
equiéscet in monte san-
).
Posuísti, Dómine, * super
ejus corónam de lápide
o.

Psalmus 20.

INE, in virtúte tua lætá-
tur rex : * et super salu-
uum exultábit vehemén-

rium cordis ejus tribuísti
t voluntáte labiórum ejus
audásti eum.
am prævenísti eum in be-
iónibus dulcédinis : * po-
in cápite ejus corónam
ide pretióso.
pétiit a te : * et tribuísti
gitúdinem diérum in sæ-
, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 14. f*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc

autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 37. *in Evangelia.*

Si considerémus, fratres charíssimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia? Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa. Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui. Bened. Ad societátem.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis sex SS. Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix.

Sed percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propinquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras sicut et Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam

ædicat, cum Magíster dicat : ui uxórem non odit, non post meus esse discípulus. Numnid áliud judex núntiat, áliud æco clamat? An simul et lisse póssumus, et dilígere? ed si vim præcépti perpéndius, utrúmque ágere per disretiónem valémus : ut uxórem, t eos, qui nobis carnis cognaóne conjúncti sunt, et quos róximos nóvimus, diligámus : quos adversários in via Dei átimur, odiéndo et fugiéndo esciámus.
e Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

Qui me conféssus fúerit * coım homínibus, confitébor et go eum coram Patre meo. Ps. óminus regnávit, cum reliuis 15.

Qui séquitur me, * non ámulat in ténebris, sed habébit men vitæ, dicit Dóminus.

Qui mihi minístrat, * me quátur : et ubi ego sum, illic t et miníster meus.

Si quis mihi ministráveı, * honorificábit eum Pater eus, qui est in cœlis, dicit óminus.

Volo Pater, * ut ubi ego sum, ic sit et miníster meus.

Capitulum. *Jac.* 1. *b*

Beatus vir, qui suffert tentatiónem, quóniam cum proátus fúerit, accípiet corónam tæ, quam repromísit Deus ligéntibus se.

Hymnus.

Invicte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium
ictis triúmphas hóstibus,
ictor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Am.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Aña.

Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.
Oratio.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N., Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.
Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui beáti N., Mártyris tui, natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, intercedénte

beáto N., Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Qui séquitur me.

Capit. Beátus vir, ut xxvij.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Aña.

Qui mihi minístrat.

Capitulum. *Eccli.* 15.

Cibavit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Aña.

Volo Pater.

Capitulum. *Eccli.* 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Aña. Qui
con féssus, ut supra, cum re
de Laud. Ps. Dixit Dómin
cum reliquis de Dñica. 108
loco ult., Ps. Crédidi. 111
Capitulum. Beátus vir,
Hymnus. Deus, tuórum. x
℣. Justus ut palma florébit
Sicut cedrus Líbani mult
cábitur.

Ad Magnificat, Aña.

Qui vult veníre post me, *
neget semetípsum, et t
crucem suam, et sequátur

2. ALIÆ LECTIONES
pro uno Martyre.
In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Ambr
Epíscopi, in Psalmum
tésimum décimum octáv

Lectio iv. *Serm.* 21.

Principes persecúti sunt
gratis : et a verbis tuis
pidávit cor meum. Bene
martyr dicit, quod injúste
secutiónum torménta susti
qui nihil rapúerit, nullum
léntus oppresserit, nullíus
guinem fúderit, nullíus to
putáverit esse violándum
nihil légibus débeat, et
vióra latrónum sustinére
tur supplícia: qui loquátur j
et non audiátur : qui loqu
plena salútis, et impugné
ut possit dícere : Cum loqu
illis, impugnábant me gr
Gratis ígitur persecutiónem
titur, qui impugnátur sine
mine : impugnátur ut nóx
cum sit in tali confessióne
dábilis : impugnátur quas
néficus, qui in nómine Dó
gloriátur, cum píetas virtú
ómnium fundaméntum sit
℟. Honéstum fecit. xxiij.

Lectio v.

VERE frustra impugnátur, qui apud ímpios et ínfidos im-etátis arcéssitur, cum fídei magister. Verum qui gratis pugnátur, fortis debet esse constans. Quómodo ergo btéxuit : Et a verbis tuis tre-dávit cor meum? Trepidáre firmitátis est, timóris atque rmídinis. Sed est étiam infír-itas ad salútem, est étiam nor sanctórum : Timéte Dó-num, omnes sancti ejus; et : átus vir, qui timet Dó-inum. Qua ratióne beátus? ia in mandátis ejus cupit mis.

Desidérium ánimæ. xxiv.

Lectio vj.

ONE ergo mártyrem inter perícula constitútum, cum de immánitas bestiárum ad cutiéndum terrórem ínfre-at, aliúnde stridor candén-m laminárum, et flamma rnácis ardéntis exæstuet, ex rte ália pérsonent tractus ívium catenárum, hinc cár-fex cruéntus assístat : pone, quam, circumspectántẽ omnia na supplíciis, deínde cogi-tem mandáta divína, illum em perpétuum, illud sine e incéndium perfidórum, il-n pœnæ recrudescéntis ærú-nam : trepidáre corde, ne, m præséntibus cedat, perpé-is se dedat exítiis : perturbári imo, dum futúri judícii rom-æam illam terríbilem qua-m conspéctus spécie contué-r. Nonne ad hanc trepidatió-m fidúciæ viri constántis, uális in eúmdem concúr-t efféctum confidéntia cu-piéntis ætérna, et divína trepi-dántis?

℟. Stola jucunditátis. xxiv.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 16. *d*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semet-ípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 32. *in Evang.*

QUIA Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcé-pta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novi-tátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset, concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frí-gidis, frígida cálidis curántur : ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccá-tis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcí-peret humilitátem.

℟. Coróna áurea. xxvj.

Lectio viij.

CERTE cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non po-test meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stú-

dium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra : hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua : sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est, abnegáre quod habet : valde autem multum est, abnegáre quod est.

℟. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris : quia quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA

in Festis unius Martyris non Pontíficis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 10. *c*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. can. 10

Dominus diem judícii ostén quæ abstrúsam volun nostræ consciéntiam prod et ea quæ nunc occúlta ex mántur, luce cognitiónis blicæ déteget. Igitur non nas, non consília, non p státes insectántium monet metuéndas : quia dies ju nulla hæc fuísse atque in revelábit. Et quod dico v in ténebris, dícite in lúmi et quod in aure audítis dicáte super tecta. Non mus Dóminum sólitum f nóctibus sermocinári, et ctrínam in ténebris tradid sed quia omnis sermo carnálibus ténebræ sunt verbum ejus infidélibus no

℟. Coróna áurea. xxvj.

Lectio viij.

Itaque id quod a se di est, cum libertáte fíc confessiónis vult esse lo dum. Idcírco quæ in tén dicta sunt, prædicári jus lúmine; ut quæ secréto áu commíssa sunt, super tect est, excélso loquéntium cónio, audiántur. Const enim Dei ingerénda co est, et profúndum doc evangélicæ secrétum in lú prædicatiónis apostólicæ lándum : non timéntes quibus cum sit licéntia in pora, tamen in ánimam nullum est : sed timéntes tius Deum, cui perdénd gehénna et ánimæ et cór sit potéstas.

℟. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

OLITE timére eos qui occí- dunt corpus. Nullus ígitur porum nostrórum casus est timescéndus, neque ullus eriméndæ carnis admittén- s est dolor : quando pro na- æ suæ atque oríginis condi- ne resolúta, in substántiam rituális ánimæ refundátur. quia doctrínis tálibus confir- tos opórtet líberam confi- di Dei habére constántiam, am conditiónem, qua tene- nur, adjécit : negatúrum se m Patri in cœlis, qui se mínibus in terra negásset : m porro qui conféssus coram minibus se fuísset, a se in cœ- confiténdum : qualésque nos minis sui testes homínibus issémus, tali nos apud Deum trem testimónio ejus usúros. Deum laudámus. 14.

4. ALIA HOMILIA

n Festis unius Martyris non Pontificis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 10. *d*

illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte arbi- ári, quia pacem vénerim ittere in terram : non veni cem míttere, sed gládium. réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. *in Matth. cap.* 10.

UPRA díxerat : Quod dico vo- bis in ténebris, dícite in nine; et quod in aure audí- , prædicáte super tecta : nunc ert quid post prædicatiónem uátur. Ad fidem Christi to- s orbis contra se divísus est : una quæque domus et infidéles et credéntes hábuit, et proptérea bellum missum est bonum, ut rumperétur pax mala. Tale quid et in Génesi advérsus rebélles hómines, qui moti fúerant de Oriénte, et turrem extrúere festinábant, per quam cœli alta penetrárent, fecísse scríbitur Deus, ut divíderet linguas eórum.

℟. Coróna áurea. xxvj.

Lectio viij.

VENI enim separáre hóminem advérsus patrem suum. Hic locus prope iísdem verbis in Michæa Prophéta scríbitur. Et notándum, ubicúmque de véteri Testaménto testimónium pónitur, utrum sensus tantum, an sermo conséntiat. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus. Qui ante præmíserat : Non veni pacem míttere, sed gládium, et divídere hómines advérsus patrem et matrem, nurum et socrum; ne quis pietátem religióni anteférret, subjécit, dicens : Qui amat patrem, aut matrem plus quam me. Et in Cántico légimus Canticórum : Ordinávit in me charitátem. Hic ordo in omni afféctu necessárius est : ama post Deum, patrem, ama matrem, ama fílios.

℟. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

ORDO pulchérrimus : ad prædicatiónem mittit, docet perícula non timénda, afféctum súbjicit religióni. Aurum supra túlerat, æs de zona excússerat : dura Evangelistárum condítio. Unde ergo sumptus, unde vi-

ctus necessária? Austeritátem mandatórum spe témperat promissórum : Qui récipit, ínquiens, vos, me récipit : et qui me récipit, récipit eum qui me misit : ut in suscipiéndis Apóstolis unusquísque credéntium Christum se suscepísse arbitrétur.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE
Plurimorum Martyrum.

Ad Vesperas, Aña. Omnes Sancti, cum reliquis de Laud. Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 108. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Sap.* 3.

JUSTORUM ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus

SANCTORUM méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia :
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit,
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu, Rex bone Cœlitum.
Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera :
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.
Cædúntur gládiis more bidéntium :
Non murmur résonat, non querimónia ;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.
Te summa, o Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnificat. Aña.

Istórum est enim regnum cœlórum, * qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio

BEATORUM Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

Oratio

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

, qui nos ánnua sanctó-
um Mártyrum tuórum
N. solemnitáte lætíficas :
e propítius; ut, quorum
nus méritis, accendámur
lis. Per Dóminum.
Matutinum, Invitatorium,
Mártyrum Dóminum, *
, adorémus. Ps. Veníte,
nus. 2.

Hymnus.

STO profúsum sángui-
m,
tyrum victórias,
nque cœlo láuream
equámur vócibus.
e victo sæculi,
que sprétis córporis,
sacræ compéndio
beátam póssident.
itur igni Mártyres,
iárum déntibus :
a sævit úngulis
is insáni manus.
a pendent víscera,
s sacrátus funditur :
rmanent immóbiles
erénnis grátia.
nc, Redémptor, quæsu-
,
tyrum consórtio
precántes sérvulos
pitérna sæcula.
n.

n primo Nocturno.

ecus decúrsus aquárum *
vit víneam justórum, et
e Dómini fuit volúntas
.

Psalmus 1.

us vir, qui non ábiit in
nsílio impiórum, et in
catórum non stetit, * et
thedra pestiléntiæ non
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Aña. Tamquam aurum in fornáce * probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum : * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion mon-

tem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Aña. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.
Aña. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum. ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 8. c.

Fratres, Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi : si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.
Abstérget Deus omnem la-

ymam ab óculis Sanctórum : jam non erit ámplius neque ctus, neque clamor, sed nec lus dolor : * Quóniam prióra ansiérunt. ℣. Non esúrient, eque sítient ámplius, neque det super illos sol, neque lus æstus. Quóniam. Bened. nigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

CIMUS autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui cúndum propósitum vocáti nt sancti. Nam quos præívit, et prædestinávit conrmes fieri imáginis Fílii sui, sit ipse primogénitus in ultis frátribus. Quos autem ædestinávit, hos et vocávit : quos vocávit, hos et justiávit : quos autem justificá, illos et glorificávit. Quid go dicémus ad hæc? Si Deus o nobis, quis contra nos? ui étiam próprio Fílio suo n pepércit, sed pro nobis mnibus trádidit illum : quóodo non étiam cum illo mnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? eus qui justíficat, quis est ui condémnet? Christus Jes, qui mórtuus est, immo ui et resurréxit, qui est ad xteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Viri sancti gloriósum sánuinem fudérunt pro Dómino, mavérunt Christum in vita a, imitati sunt eum in morte a : * Et ídeo corónas triumales meruérunt. ℣. Unus us, et una fides erat in Et. Bened. Spíritus sancti a.

Lectio iij.

QUIS ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (Sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Dabo Sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.
Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es qui restítues hereditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mi[hi], [ne] commóvear.
Propter hoc lætátum e[st cor] meum, et exultávit lingu[a mea] : * ínsuper et caro mea [requie]scet in spe.
Quóniam non derelínqu[es ani]mam meam in inférno : [nec] dabis sanctum tuum [vidére] corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias [vitæ,] adimplébis me lætítia [cum] vultu tuo : * delectatió[nes in] déxtera tua usque in fi[nem].
Aña. Sanctis, qui in terr[a sunt] ejus, mirificávit omnes [volun]tátes meas inter illos.
Aña. Sancti * qui spera[nt in] Dómino, habébunt fort[itúdi]nem, assúment pennas ut [aqui]læ, volábunt, et non defi[cient].

Psalmus 23.

Domini est terra, et ple[nitú]do ejus : * orbis t[errá]rum, et univérsi qui hab[itant] in eo.
Quia ipse super mária fu[ndá]vit eum : * et super flú[mina] præparávit eum.
Quis ascéndet in montem [Dó]mini? * aut quis stabit i[n lo]co sancto ejus?
Innocens mánibus et m[undo] corde, * qui non accépi[t in] vano ánimam suam, nec j[urá]vit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictióne[m a] Dómino : * et misericórd[iam] a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæré[ntium] eum, * quæréntium fá[ciem] Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, [ve]stras, et elevámini, portæ [æ]ternáles : * et introíbit [Rex] glóriæ.

uis est iste Rex glóriæ ? * óminus fortis et potens, Dóinus potens in prælio.
ttóllite portas, príncipes, veras, et elevámini, portæ æterles : * et introíbit Rex glóæ.
uis est iste Rex glóriæ ? * óminus virtútum ipse est Rex óriæ.
ia. Sancti qui sperant in Dóino, habébunt fortitúdinem, súment pennas ut áquilæ, lábunt, et non defícient. Exúltent justi in conspéu Dei. ℟. Et delecténtur in títia. Pater noster. Absolu. Ipsíus píetas. ℣. Jube, mne. Bened. Deus Pater nnípotens.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 47. de Sanctis.

QUOTIESCUMQUE, fratres charíssimi, sanctórum mártyrum solémnia celebráus, ita, ipsis intercedéntis, expectémus a Dómino nsequi temporália benefícia, ipsos mártyres imitándo, cípere mereámur ætérna. Ab sis enim sanctórum mártym in veritáte festivitátum udia celebrántur, qui ipsóm mártyrum exémpla seúntur. Solemnitátes enim ártyrum exhortatiónes sunt artyriórum : ut imitári non geat, quod celebráre deléat.

Sancti tui, Dómine, miráile consecúti sunt iter seréntes præcéptis tuis, ut inniréntur illæsi in aquis vádis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SED nos vólumus gaudére cum Sanctis : et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens : Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio : Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

SED dicet áliquis : Et quis est, qui possit beatórum mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem : Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem : Christus

passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℣. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Aña. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

Exultate, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus, * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo : * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Aña. Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni tempore : * semper laus us in ore meo.

Dómino laudábitur ánima ea : * áudiant mansuéti, et téntur.

agnificáte Dóminum mecum : et exaltémus nomen ejus in ípsum.

quisívi Dóminum, et exauvit me : * et ex ómnibus trilatiónibus meis erípuit me.

cédite ad eum, et illumináini : * et fácies vestræ non nfundéntur.

te pauper clamávit, et Dóinus exaudívit eum : * et de nnibus tribulatiónibus ejus lvávit eum.

mittet Angelus Dómini in rcúitu timéntium eum : * et ípiet eos.

ustáte, et vidéte quóniam ávis est Dóminus : * beátus r, qui sperat in eo.

méte Dóminum, omnes sani ejus : * quóniam non est ópia timéntibus eum.

vites eguérunt et esuriérunt : inquiréntes autem Dóminum on minuéntur omni bono.

enite, fílii, audíte me : * tiórem Dómini docébo vos.

uis est homo qui vult vim : * díligit dies vidére bos?

óhibe linguam tuam a ma- : * et lábia tua ne loquánr dolum.

ivérte a malo, et fac bonum : inquíre pacem, et perséque- eam.

culi Dómini super justos : * aures ejus in preces eóm.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Aña. Ecce merces * Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

DEUS noster, refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum. Pater noster. Absolutio A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 21. *c.*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ. *Hom.* 35. *in Evang.*

Dominus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt quæ prævidéntur : et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Quia. Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terroresque de cœlo, et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur : et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis : quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

Sancti mei, qui in carne pó-
, certámen habuístis: * Mer-
lem labóris ego reddam vo-
. ℣. Veníte, benedícti Patris
ei, percípite regnum. Mercé-
m labóris. Glória Patri. Mer-
lem labóris. Bened. Ad socie-
em.
Sequens ℟. dicitur post viij.
ij. Lect. in Festo plur. Mart.
trum
Hæc est vera fratérnitas, quæ
nquam pótuit violári certá-
ne: qui effúso sánguine secúti
it Dóminum: * Contemnén-
aulam régiam, pervenérunt
regna cœléstia. ℣. Ecce quam
ıum et quam jucúndum ha-
íre fratres in unum! Conte-
éntes. Glória Patri. Conte-
éntes.

Lectio ix.

D cum tot signa perturbatió-
nis dicta sint, opórtet ut eó-
n consideratiónem bréviter
síngula perstringámus: quia
ésse est, ut ália e cœlo, ália
erra, ália ab eleméntis, ália
homínibus patiámur. Ait
m: Surget gens contra gen-
ı, ecce perturbátio hóminum:
nt terræmótus magni per lo-
, ecce respéctus iræ désuper:
nt pestiléntiæ, ecce inæquá-
s córporum: erit fames,
e sterílitas terræ: terrorés-
e de cœlo et tempestátes,
e inæquálitas áeris. Quia
o ómnia consummánda sunt,
e consummatiónem ómnia
turbántur: et qui in cunctis
quimus, in cunctis ferímur:
mpleátur quod dícitur: Et
gnábit pro eo orbis terrárum
tra insensátos.
Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Omnes Sancti * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martyrii! Ps. Dóminus regnávit, cum rel. 15.
2. Cum palma * ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.
3. Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt: et vivent nómina eórum in ætérnum.
4. Mártyres Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.
5. Mártyrum chorus, * laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

Capitulum. *Sap.* 3.

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia.
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus,
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Aña.

Vestri capílli capítis * omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro plurib. Mart. Pont.

Oratio.

BEATORUM Mártyrum, pariterque Pontíficum N. et N., nos, quæsumus Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Cum palma.

Capitul. Justórum. xlj.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Aña.

Córpora Sanctórum.

Capitulum. *Sap.* 10. *d*

REDDIDIT Deus mercédem labórum Sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. br. Exúltent justi * In conspéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Aña.

Mártyrum chorus.

Capitulum. *Sap.* 3.

FULGEBUNT justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas, Aña.

1. Isti sunt Sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Crédidi. 111.

2. Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

3. Sanctórum velut * áquilæ juvéntus renovábitur : florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4. Abstérget Deus * omnem lácrymam ab óculis Sanctórum, et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam prióra transiérunt.

5. In cœléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Cap. et Hym. ut sup. xxiij.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Aña.

Gaudent in cœlis * ánimæ Sanctórum qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ideo cum Christo exúltant sine fine.

2. ALLÆ LECTIONES
pro pluribus Martyribus.
In secundo Nocturno.
Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.
tio iv. *Serm.* 1. *de Mart. t.* 3.

[N]EMO est qui nésciat, márty-rum glórias ad hoc divíno nsílio a Dei pópulis frequen- i ut et illis débitus honor di- ur, et nobis virtútis exémpla, énte Christo, monstréntur : dum hæc ita celebrári per- cimus, cognoscámus quanta glória máneat in cœlis, quo- n natalítia táliter celebrán- in terris : quo possímus m ipsi tálibus provocári ex- plis, virtúte pari, devotióne símili ac fide, ut, Christo stánte, dimicáre, et víncere tem possímus : ut, parta vi- ria, cum iísdem Sanctis in nis cœléstibus triumphémus. Sancti tui, Dómine. xxxvij.

Lectio v.

UIS est enim, qui eórum vo- lens mérito copulári, nisi s constántiam eórum téneat, étur fidem, imitétur virtú- passiónis; eórum glóriam ibus vitæ lineaméntis aut éniat, aut exquírat? Qui martyrio par esse non pos- tamen múneris tanti digni- se quisque bonis áctibus num præbeat. Adest enim nentíssimus Deus, qui desi- ántibus suis aut martyrium ebeat, aut sine martyrio cum ctis præmia divína retríbuat. Vérbera carníficum. xxxvij.

Lectio vj.

T enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tenta- ibus roborátur. Sic dimicá- runt advérsus peccátum Sancti: sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit : nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus ex- púgnes : habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam. xxxviij.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.
Lectio vij. *Cap.* 6. *c.*

IN illo témpore : descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba disci- pulórum ejus, et multitúdo co- piósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii,
Epíscopi.
Lib. 5. *in Lucæ cap.* 6.

ADVERTE ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat et descéndat ad tur- bas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Déni- que ubi descéndit, invénit in- fírmos : in excélsis enim infír- mi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet, in inferióri- bus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus proce- déntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæci- tátis avértit. Ad vúlnera nostra

descéndit : ut usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cœléstis.
℟. Propter testaméntum. xl.

Lectio viij.

BEATI páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas domínicas pósuit; octo vero sanctus Matthæus : sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles : ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi : et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.
℟. Sancti mei. xlj.

Lectio ix.

SED prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum : quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna : nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.
Te Deum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA
pro plúribus Martyribus.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio vij. *Cap.* 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.
Lib. 4. *in Lucam*, *c.* 52.

DE hoc ferménto Apóstolus præcipit : Itaque epulémur. non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat; sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus : Atténdite ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.
℟. Propter testaméntum. xl.

Lectio viij.

VERUM quod séquitur : Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur : non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi : quóniam quæ inter ténebras quondam pressúrum, carcerúmque umbras vel locúti vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácua furunt insánia, qui

órtua Mártyrum membra
ris avibúsque discerpénda
ojíciunt, cum nequáquam
nnipoténtiæ Dei, quin ea re-
scitándo vivíficet, obsíste-
possint.
Sancti mei. xlj.

Lectio ix.

Duo autem sunt génera per-
secutórum : unum palam
eviéntium, álterum ficte frau-
dlentérque blandiéntium. Con-
a utrúmque nos muníre atque
stitúere volens Salvátor, et
pra ab hypócrisi Pharisæó-
m atténdere, et hic a carní-
um cæde præcipit non ti-
ére : quia vidélicet post mor-
n nec horum crudélitas, nec
órum váleat simulátio duráre.
nne quinque pásseres vé-
unt dipóndio? Si minutíssi-
a, inquit, animália, et quæ
ólibet per áera ferúntur vo-
ília, Deus oblivísci non po-
t; vos qui ad imáginem fa-
estis Creatóris, non debétis
réri ab his qui occídunt cor-
s : quia qui irrationabília
imália gubérnat, rationabí-
curáre non désinit.
Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Confessoris Pontificis.

Ad Vesperas, Aña. Ecce sacér-
s, cum reliquis de Laud. Ps.
xit Dóminus, cum reliquis de
ica. 108. et loco ultimi, Ps.
udáte Dóminum, omnes gen-
- 111.

Capitulum. *Eccli. 44. c.*

Ecce sacérdos magnus, qui
n diébus suis plácuit Deo,
véntus est justus : et in
re iracúndiæ factus est
ciliátio.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, colén-
tes
Quem pie laudant pópuli per
orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus dicatur :
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pu-
dícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum
frequénter,
Ægra quæ passim jacuére mem-
bra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obse-
quéntem
Cóncinit laudem, celebrésque
palmas :
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubér-
nat
Trinus, et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ
índuit eum.

Ad Magnificat, Aña.

Sacérdos et Póntifex, * et vir-
tútum ópifex, pastor bone in
pópulo, ora pro nobis Dómi-
num.

Pro Doctoribus Aña et Ora-
tio ut infra. lvij.

Pro Confessore Pontifice.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens
Deus : ut beáti N. Confes-

sóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Exaudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus : et qui tibi digne méruit famulári ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. ℟. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalm. Veníte. 2.

Hymnus. Iste Conféssor, xlv.

In primo Nocturno.

Aña. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem projícit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus * iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes :* et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum :* advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum :* et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite :* erudímini qui judicátis terram.

vite Dómino in timóre : * exultáte ei cum tremóre.
prehéndite disciplínam, ne-ndo irascátur Dóminus, * pereátis de via justa.
n exárserit in brevi ira s, * beáti omnes, qui con-nt in eo.
. Beátus iste Sanctus, qui físus est in Dómino, præ-ávit præcéptum Dómini, stitútus est in monte san-ejus.
. Tu es glória mea, * tu es céptor meus, Dómine : tu ltans caput meum, et exau-i me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

OMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * lti insúrgunt advérsum me.
lti dicunt ánimæ meæ : * est salus ipsi in Deo s.
autem, Dómine, suscéptor us es, * glória mea, et ltans caput meum.
e mea ad Dóminum cla-vi : * et exaudívit me de nte sancto suo.
dormívi, et soporátus sum : t exurréxi, quia Dóminus cépit me.
n timébo míllia pópuli cir-ndántis me : * exúrge, Dó-ne, salvum me fac, Deus us.
óniam tu percussísti omnes ersántes mihi sine causa : entes peccatórum contrivísti.
mini est salus : * et super ulum tuum benedíctio tua.
Tu es glória mea, tu es tor meus, Dómine : tu s caput meum; et exau-me de monte sancto tuo

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam gló-riæ índuit eum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedi-ctióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. *Cap.* 3.

FIDELIS sermo : Si quis Epi-scopatum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, só-brium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctó-rem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósi-tum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse ne-scit, quómodo Ecclésiæ Dei di-ligéntiam habébit? Non neó-phytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge, serve bone et fidé-lis, quia in pauca fuísti fidé-lis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quin-que superlucrátus sum. Intra. Bened. Unigénitus.

De Epístola ad Titum.

Lectio ij. *Cap.* 1. *b.*

OPORTET enim Epíscopum si-ne crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinolén-

tum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres; máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. ℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij. *Cap.* 2.

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis. ℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

In secundo Nocturno.

Aña. Invocántem exaudívit * Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me * Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui : * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

a. Invocántem exaudívit Dó-
ıus Sanctum suum, Dómi-
s exaudívit eum, et consti-
t eum in pace.
a. Læténtur omnes, * qui
rant in te, Dómine : quó-
m tu benedixísti justo, scu-
bonæ voluntátis tuæ coro-
sti eum.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe,
Dómine, * intéllige cla-
orem meum.
ténde voci oratiónis meæ : *
x meus et Deus meus.
ióniam ad te orábo : * Dó-
ne, mane exáudies vocem
eam.
ane astábo tibi, et vidébo :
quóniam non Deus volens
iquitátem tu es.
eque habitábit juxta te ma-
nus : * neque permanébunt
jústi ante óculos tuos.
lísti omnes, qui operántur
iquitátem : * perdes omnes,
i loquúntur mendácium.
rum sánguinum et dolósum
ominábitur Dóminus : * ego
item in multitúdine miseri-
rdiæ tuæ.
troíbo in domum tuam : *
lorábo ad templum sanctum
um in timóre tuo.
ómine, deduc me in justítia
a : * propter inimícos meos
rige in conspéctu tuo viam
eam.
óniam non est in ore eó-
n véritas : * cor eórum va-
n est.
púlchrum patens est gut-
* eórum, linguis suis do-
e agébant : * júdica illos,
us.
cidant a cogitatiónibus suis,

secúndum multitúdinem impie-
tátum eórum expélle eos : *
quóniam irritavérunt te, Dó-
mine.
Et læténtur omnes, qui spe-
rant in te, * in ætérnum exul-
tábunt : et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes,
qui díligunt nomen tuum, *
quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ volun-
tátis tuæ * coronásti nos.
Aña. Læténtur omnes, qui spe-
rant in te, Dómine : quóniam
tu benedixísti justo, scuto bo-
næ voluntátis tuæ coronásti
eum.
Aña. Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est nomen
tuum in univérsa terra! quia
glória et honóre coronásti
Sanctum tuum, et constituí-
sti eum super ópera mánuum
tuárum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnifi-
céntia tua, * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium
perfecísti laudem propter ini-
mícos tuos, * ut déstruas ini-
mícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitórum tuórum : *
lunam et stellas, quæ tu fun-
dásti.
Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut fílius hó-
minis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab
Angelis, glória et honóre co-
ronásti eum : * et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi. Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Pater noster. Absolutio. Ipsius píetas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Máximi, Epíscopi.

Lectio iv.

Hom. 59., *de S. Euseb.* 2.

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse, áliquid decerpsísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Benedict. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum; quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantámus; In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua : tamquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio móveat, nec laudátum tentet elátio.

Iste est qui ante Deum ma-
as virtútes operátus est, et
mnis terra doctrina ejus re-
éta est : * Ipse intercédat
o peccátis ómnium popul6-
m. ℣. Iste est qui contém-
it vitam mundi, et pervénit
l cœléstia regna. Ipse. Glória
atri. Ipse.

In tertio Nocturno.

ña. Dómine, iste Sanctus *
abitábit in tabernáculo tuo,
perátus est justítiam, requié-
et in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis
quiéscet in monte sancto
o?
ui ingréditur sine mácula, *
operátur justítiam :
ui lóquitur veritátem in corde
o, * qui non egit dolum in
gua sua.
c fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non accépit
vérsus próximos suos.
níhilum dedúctus est in
aspéctu ejus malígnus : *
méntes autem Dóminum glo-
icat :
ui jurat próximo suo, et non
cipit, * qui pecúniam suam
n dedit ad usúram et mú-
ra super innocéntem non
cépit.
ui facit hæc, * non movébi-
r in ætérnum.
a. Dómine, iste Sanctus ha-
ábit in tabernáculo tuo, ope-
tus est justítiam, requiéscet
monte sancto tuo.
a. Vitam pétiit * a te, et
buísti ei, Dómine : glóriam
magnum decórem imposuí-
super eum : posuísti in
cápite ejus corónam de lápide
pretióso.

Psalmus 20.

Domine, in virtúte tua lætá-
bitur rex : * et super sa-
lutáre tuum exultábit vehe-
ménter.
Desidérium cordis ejus tribuí-
sti ei : * et voluntáte labió-
rum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in
benedictiónibus dulcédinis : *
posuísti in cápite ejus corónam
de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te : * et tri-
buísti ei longitúdinem diérum
in sæculum, et in sæculum
sæculi.
Magna est glória ejus in sa-
lutári tuo : * glóriam et ma-
gnum decórem impónes super
eum.
Quóniam dabis eum in bene-
dictiónem in sæculum sæculi :
* lætificábis eum in gáudio cum
vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómi-
no ; * et in misericórdia Al-
tíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus
inimícis tuis : * déxtera tua
invéniat omnes, qui te odé-
runt.
Pones eos ut clíbanum ignis
in témpore vultus tui : * Dó-
minus in ira sua conturbábit
eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra per-
des : * et semen eórum a fí-
liis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te
mala : * cogitavérunt consília,
quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum :
* in relíquiis tuis præparábis
vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech. Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre profíciscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 9. *in Evangelia.*

Lectio sancti Evangélii, fratres charíssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab Auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre profícíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat. ℟. Amávit eum Dóminus et

...rnávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas. Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Quis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat, abiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet : visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sensuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant : dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant. Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4. Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli.* 44. c

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Jesu, Redemptor omnium,
Perpes corona Præsulum,
In hac die clementius
Indúlgeas precántibus;
Tui sacri qua nominis
Conféssor almus clàruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Aña. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N., Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exaudi, quæsumus Dómine, preces nostras: quas in beáti N., Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus; et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Non est invéntus.

Capit. Ecce sacérdos. liij.

℟. br. Amávit eum Dóminus. * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Aña. Ideo jurejurándo.

Capitulum. *Eccli.* 44. c

Non est invéntus símilis illi qui conserváret legem Excelsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Aña. Serve bone.

Capitulum. *Eccli.* 45. c

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsius, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Aña. Ecce sacérdos, cum reliq. de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Meménto, Dómine, David. 117.

Capitulum et Hymnus, ut supra in j. Vesp. xlv.

Justum dedúxit Dóminus per s rectas. ℟. Et osténdit illi num Dei.

Ad Magnificat, Aña.

ávit eum Dóminus, * et ávit eum : stolam glóriæ uit eum, et ad portas para- i coronávit eum.

Sequens Aña dicitur ad Ma- ficat, in ij. Vesp. pro solis nnis Pontif.

a. Dum esset summus Pón- x, * terréna non métuit, ad cœléstia regna gloriósus grávit.

Si occurrat celebrari Festum rim. Pont. et Conf. Officium ut supra : sed in Oratione Sermone, quæ ponuntur in gulari, dicantur in plurali; in j. Noct. legantur sequen- Lectiones de Script.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 44.

AUDEMUS viros gloriósos, et paréntes nostros in gene- ióne sua. Multam glóriam it Dóminus magnificéntia a sæculo. Dominántes in estátibus suis, hómines ma- virtúte, et prudéntia sua editi, nuntiántes in Prophé- dignitátem Prophetárum, et erántes in præsénti pópulo, virtúte prudéntiæ pópulis ctíssima verba. In perítia requiréntes modos músicos, narrántes cármina scriptu- um.

Euge, serve. xlvij.

Lectio ij.

OMINES dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium ha- ntes : pacificántes in dómi- suis. Omnes isti in gene- iónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt no- men narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est me- mória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos. xlviij.

Lectio iij.

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defué- runt : cum sémine eórum pér- manent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testamén- tis stetit semen eórum : et fi- lii eórum : propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsó- rum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus. xlviij.

2. ALIÆ LECTIONES pro Pontifice et Confessore.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi, Epíscopi.

Lectio iv.

Ex Hom. 59. *de S. Euseb.* 2

BEATI Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri ma- gnificémus : qui gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœlésti- bus divítiis et ætérnis mérci- bus navem optáto in líttore col- locávit : qui contra omnes ad- versários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret.

Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unus cum vigili hoste conflíctus?

℟. Invéni David. l.

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium. l.

Lectio vj.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

℟. Iste est qui ante. lj.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 24. *d*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. cap. 26.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea incúriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum. lij.

Lectio viij. *Cap.* 27.

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur, speciálem tamen pópuli princípibus, id est, Epíscopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ significat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta

ivértat, et verbum vitæ in
rnitátis cibum aléndæ fa-
liæ dispéndat, atque hæc
ens, hisque ímmorans de-
hendátur, glóriam a Dómino
iquam dispensátor fidélis, et
icus útilis consequétur, et
er ómnia bona constituétur;
est, in Dei glória collocábi-
, quia nihil sit ultra, quod
lius sit.
Sint lumbi. liij.

Lectio ix.

Quod si cóntuens longam Dei
patiéntiam, quæ in profé-
ctum humánæ salútis ex-
ditur, advérsum consérvos
olléscet, et sæculi malis vi-
que se tradet, præséntium
tum curam in cultu ventris
rcens: desperáta die Dómi-
advéniet, eúmque a bonis,
e spopónderat, dívidet, por-
némque ejus cum hypócritis
pœnæ æternitáte constítuet:
a advéntum desperáverit,
a mandátis non obtemperá-
it, quia præséntibus studúe-
quia vita Géntium víxerit,
a desperatióne judícii com-
sam sibi famíliam fame, si-
cæde vexáverit.
Deum laudámus. 14.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña.

Doctor óptime, * Ecclésiæ
ctæ lumen, beáte N. diví-
legis amátor, deprecáre pro
is Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ
salútis beátum N. miní-
um tribuísti: præsta, quæ-
nus; ut, quem doctórem vi-
habúimus in terris, inter-
cessórem habére mereámur in
cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confessoribus Pont. vel non Pont., pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 39.

Sapientiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum, conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.
℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam,

et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pont.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iij.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pont.

℟. Iste cognóvit justítiam et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv. *l.* 9. *c.* 6.

Qui post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet : et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pont.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Nec immérito Doctóres sanctí Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt: quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humánæ

sanctæ prædicatiónis
udérunt. Si enim præ-
s sermo plúvia non es-
yses mínime dixísset :
ur sicut plúvia elóquium
et nequáquam per
ériitas díceret : Man-
bibus meis, ne pluant
n imbrem : atque hoc,
ılo ante protúlimus :
em prohíbitæ sunt
viárum.

Doctore Pontifice.

adjutórium super po-
et exaltávi eléctum de
a : * Manus enim mea
tur ei. ℣. Invéni David
ıeum, óleo sancto meo
n. Manus.

Doctore non Pont.

vit eum Dóminus, et
um, stolam glóriæ ín-
: *Et ad portas para-
návit eum. ℣. Induit
ıinus loricam fídei, et
um. Et.

Lectio vj.

go Hyades cum plúviis
iunt, ad cœli spátia al-
dúcitur : quia appa-
ctórum sciéntia, dum
stra imbre prædicatió-
ıditur, fídei calor au-
t perfúsa terra ad fru-
ficit, cum lumen æthe-
cit : quia ubérius fru-
i óperis réddimus, dum
e eruditiónis flammam
clárius ardémus. Dum-
eos diébus síngulis ma-
isque sciéntia cœléstis
r, quasi intérni nobis
vernum tempus aperí-
novus sol nostris mén-
tilet, et eórum verbis
gnitus seípso quotídie
clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pont.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij *Cap. 5. b*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, c. 6, tom. 4.

Ostendit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum tem-

porálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur : cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pont.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem : sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior; sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lu[men mun]di. Nam neque su[pra] terra accipiénda est [...] dibus corpóreis cal[...] hómines, qui in terr[...] vel étiam peccatóre[s ...] condiéndis et exting[uendis ...] tóribus apostólicum [...] minus misit. Et hic [...] non cœlum et terra[m ...] mines, qui sunt in m[undo ...] díligunt mundum, [...] télligi, quibus illum [...] póstoli missi sunt. [...] cívitas abscóndi supe[r montem] pósita; id est, fund[...] insígnem magnámque [...] quam signíficat ét[...] mons, in quo dísputa[...] nus.

Te Deum laudámus. [...]

2. ALIA HOMIL[IA]

pro Doctoribus

Léctio sancti Eva[ngélii] secúndum Matthæ[um]

Lectio vij. *Cap.* 5

In illo témpore : Dix[it Jesus] discípulis suis : Vos [estis sal] terræ. Quod si sal ev[anúerit,] in quo saliétur? Et réli[qua.]

Homilía sancti Hilárii, E[piscopi.] *Com. in Matth. cap.* 4. [...]

Vos estis sal terræ : [quod si] sal infatuátum fúe[rit, ad] níhilum valet id quod s[...] Sal, ut árbitror, terræ [...] est. Quómodo ergo Ap[óstolos] sal terræ nuncupávit? S[...] príetas est quæréndа dic[...] quam et Apostolórum off[...] et ipsíus salis natúra m[...] bit. Sal est in se uno [conti]nens aquæ et ignis elemé[nta,] et hoc ex duóbus est unu[m.]

Pro Doct. Pont. ℟. [Amávit] eum Dóminus.

ct. non Pont. ℟. Iste
te. lx.

Lectio viij.

itur in omnem usum
ıáni géneris efféctus,
iónem corpóribus, qui-
t aspérsus, impértit,
nnem sensum condíti
ptíssimus est. Apóstoli
unt rerum cœléstium
res, et æternitátis vel-
es, immortalitátem
corpóribus, quibus eó-
o aspérsus fúerit, con-
¶ Mérito ígitur sal ter-
páti sunt, per doctrí-
tem saliéndi modo æ-
órpora reservántes.
io. lx.

Lectio ix.

túra salis semper éa-
st, nec immutári um-
test. Verum quia con-
homo súbjacet, et so-
s, qui usque ad finem
us Dei opéribus per-
: ídeo eos sal terræ
os monet in tráditæ
tátis virtúte persístere,
uáti nihil sáliant, et
accépti sapóris amís-
cáre corrúpta non pos-
projécti de Ecclésiæ
áriis, cum his, quos
, pédibus incedéntium
ur.
laudámus. 14.

ALIA HOMILIA
ro Doctoribus.
io sancti Evangélii
ndum Matthæum.

tio vij. *Cap.* 5. *b*

émpore : Dixit Jesus
lis suis : Vos estis sal
uod si sal evanúerit, in
tur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Hom. 15. *in Matth. sub med.*

Attendite quid díxerit, Vos estis sal terræ : per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doct. Pont. ℟. Amávit eum. lx.

Pro Doct. non Pont. ℟. Iste est qui ante. lx.

Lectio viij.

Dicendo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam, et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et misericors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio. lx.

Lectio ix.

Ne ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum re-

neúndam esse ratió-
:stis sal terræ. Quid
ie putrefácta medi-
Nequáquam : neque
potest, ut ea, quæ
a sunt, salis perfri-
aréntur. Non ergo
t, sed ante renová-
: trádita, atque ab
putrédine liberáta,
t sale, et in ea nó-
ervábant, quam a
suscéperant. Liber...
putrédine peccat...
virtútis est : ut
...um non rever...
...olorum curæ est ac lau...
...m laudámus. 14.

COMMUNE

Confessoris non Pontificis.

Ad Vesperas, Aña. **Dómine, quinque talénta**, ut infra ad Laudes. Ps. **Dixit Dóminus**, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult., Ps. **Laudáte Dóminum, omnes gentes.** 111.

Capitulum. *Eccli.* 31.

BEATUS vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

ISTE Conféssor Dómini, colén-
tes
Quem pie laudant pópuli per
orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dic.

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.
Qui pius, prudens, húmilis,
pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit...
Spíritus artus.
Cujus ob præstans méritum...
quénter,
Ægra quæ passim jacuére m...
bra,
Víribus morbi dómitis, sal...
Restituúntur.
Noster hinc illi chorus c...
quéntem
Cóncinit laudem, celebré...
palmas;
Ut piis ejus précibus juvém...
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus atque vir...
Qui super cœli sólio corúsca...
Tótius mundi sériem gubérn...
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, ornávit eum. ℟. Stolam glóri... induit eum.

Ad Magnificat, Aña. **Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.**

Oratio.

DEUS, qui nos beáti N., Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADESTO, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N., Confessóris tui, solemnitáte deférimus : ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti N., Abbátis, comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
gem Confessórum Dóminum,
enite, adorémus. Ps. Venite,
ltémus. 2.
Iymnus. Iste Conféssor, ut
ra. lxij.

In primo Nocturno.

a. Beátus vir, * qui in lege
mini meditátur : volúntas
s pérmanet die ac nocte, et
nia quæcúmque fáciet, sem-
r prosperabúntur.

Psalmus 1.

EATUS vir, qui non ábiit in
consílio impiórum, et in
peccatórum non stetit, * et
cáthedra pestiléntiæ non
lit :
l in lege Dómini volúntas
s, * et in lege ejus meditábi-
die ac nocte.
erit tamquam lignum, quod
ntátum est secus decúrsus
árum, * quod fructum suum
it in témpore suo :
fólium ejus non défluet :
t ómnia quæcúmque fáciet,
sperabúntur.
n sic ímpii, non sic : * sed
nquam pulvis quem prójicit
tus a fácie terræ.
o non resúrgent ímpii in ju-
io : * neque peccatóres in
cílio justórum.
óniam novit Dóminus viam
tórum : * et iter impiórum
ibit.
a. Beátus vir, qui in lege
mini meditátur : volúntas
s pérmanet die ac nocte, et
nia quæcúmque fáciet, sem-
r prosperabúntur.
a. Beátus * iste Sanctus, qui
fisus est in Dómino, prædi-
it præcéptum Dómini, consti-
us est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me : * fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite : * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Aña. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.
Aña. Tu es glória * mea, tu

es suscéptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ : * non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap. 4. b et 5.*

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illíus : propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. ℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Populi autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum : illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum : quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur. ℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætér-

um ante Dóminum. ℣. Plantus in domo Dómini, in átriis omus Dei nostri. Et. Bened. píritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient n cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos x advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna onstántia advérsus eos qui se ngustiavérunt, et qui abstuérunt labóres eórum. Vidéntes urbabúntur timóre horríbili, t mirabúntur in subitatióne nsperátæ salútis, dicéntes inra se, pœniténtiam agéntes, t præ angústia spíritus geménes: Hi sunt quos habúimus liquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos nsensáti vitam illórum æstinabámus insániam, et finem llórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter fíios Dei, et inter Sanctos sors llórum est.

. Iste cognóvit justítiam, et idit mirabília magna, et exrávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. . Iste est qui contémpsit viam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Invocántem exaudívit * Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in ribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * utquid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui: * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña. Læténtur omnes, * qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te : * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terr

Quóniam eleváta est magni céntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténti perfecísti laudem propter i mícos tuos, * ut déstruas i mícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tu ópera digitórum tuórum : * nam et stellas, quæ tu fundá

Quid est homo, quod men es ejus? * aut fílius hómin quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus Angelis, glória et honóre c ronásti eum : * et constitui eum super ópera mánuum tu rum.

Omnia subjecísti sub pédib ejus, * oves et boves univ sas : ínsuper et pécora cam

Vólucres cœli, et pisces m ris, * qui perámbulant sémi maris.

Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nom tuum in univérsa terra!

Aña. Dómine Dóminus nost quam admirábile est nom tuum in univérsa terra! q glória et honóre coronásti Sa ctum tuum, et constituísti e super ópera mánuum tuáru

℣. Os justi meditábitur sapi tiam. ℟. Et lingua ejus loq tur judícium. Pater noster. A solutio. Ipsíus pietas. ℣. Jub domne. Bened. Deus Pater o nípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

In Orat. de S. Philog., Tom.

BEATI N. dies, cujus festi tátem celebrámus, ad ipsi recte factórum enarratióne

nguam nostram evocávit : sí-
uidem hódie Beátus iste ad
anquíllam, omnísque pertur-
ationis expértem vitam tráns-
: eóque navígium áppulit,
bi deínceps non póterit me-
uere naufrágium, nec ullam
nimi perturbatiónem, aut do-
órem. Et quid mirum est, si
locus ille purus est ab omni
moléstia ánimi, cum Paulus ho-
mínibus adhuc in hac vita de-
géntibus loquens, dicat : Sem-
per gaudéte, sine intermissióne
oráte?

℟. Honéstum fecit illum Dómi-
us, et custódivit eum ab ini-
nícis, et a seductóribus tutá-
it illum : * Et dedit illi cla-
itátem ætérnam. ℣. Justum de-
úxit Dóminus per vias rectas,
t osténdit illi regnum Dei. Et.
Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ,
bi invídiæ, ubi perturbatiónes,
bi iræ, ubi cupiditátes, ubi
nnumerábiles insídiæ, ubi quo-
idiánæ sollicitúdines, ubi per-
étua sibíque succedéntia mala
unt, innúmeros ex omni parte
olóres afferéntia, Paulus dixit
ieri posse ut semper gaudeá-
nus, si quis páululum ex rerum
nundanárum flúctibus eréxerit
aput, vitámque suam recte
ompósúerit : multo magis,
ostquam hinc demigravérimus,
ácile cómpotes érimus ejus bo-
i, cum hæc ómnia subláta
uerint, advérsa valetúdo, mor-
i, peccándi matéria, ubi non
st meum ac tuum, frígidum
lud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loríca m fídei, et ornávit eum. Et. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Quamobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei : et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis : ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem : Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Aña. Dómine, iste Sanctus * habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam.
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.
Aña. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOMINE, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.
Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Aña. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrá-

m, et univérsi qui hábitant
eo.
iia ipse super mária fundá-
t eum : * et super flúmina
æparávit eum.
iis ascéndet in montem Dó-
ini? * aut quis stabit in loco
ncto ejus?
nocens mánibus et mundo
rde, * qui non accépit in va-
ánimam suam, nec jurávit
dolo próximo suo.
c accípiet benedictiónem a
mino : * et misericórdiam a
o salutári suo.
ec est generátio quæréntium
m, * quæréntium fáciem Dei
cob.
tóllite portas, príncipes, ve-
as, et elevámini, portæ
ernáles : * et introíbit Rex
riæ.
iis est iste Rex glóriæ? * Dó-
nus fortis et potens, Dómi-
s potens in prælio.
tóllite portas, príncipes, ve-
as, et elevámini, portæ æter-
les : * et introíbit Rex glóriæ.
iis est iste Rex glóriæ? * Dó-
nus virtútum ipse est Rex
riæ.
a. Hic accípiet benedictiónem
Dómino, et misericórdiam a
o salutári suo : quia hæc
generátio quæréntium Dó-
num. ℣. Lex Dei ejus in
rde ipsíus. ℟. Et non sup-
ntabúntur gressus ejus. Pa-
noster. Absolutio. A vín-
lis. ℣. Jube, domne. Bened.
angélica léctio.
ctio sancti Evangélii secún-
dum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12. *e*

n illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis; Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 13. *in Evang.*

Sancti Evangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum. * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse. Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Duo autem sunt, quæ jubéntur, et lumbos restrín-

ucérnas tenére, ut et sit castitátis in cór- lumen veritátis in :. Redemptóri étenim num sine áltero pla- áquam potest : si aut bona agit, adhuc lu- uinaménta non dése- s, qui castitáte præé- necdum se per bona rcet. Nec cástitas ergo sine bono ópere, nec num est aliquo e æ. Sed et si u e restat, ut qui e ad supérnam pat m et nequáquam se a vi- ro mundi hujus honestá- contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis : ut, cum vénerit, et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat : pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim rit, quia lætus júdicem tinet. Et cum tempus pro quæ mortis advénerit, de g retributiónis hilaréscit. Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Dómine, * quinque tal tradidísti mihi : ecce ália q que superlucrátus sum. Ps. minus regnávit, cum reliq.
2. Euge, serve bone, * in dico fidélis, intra in gáud Dómini tui.
3. Fidélis servus * et prud quem constítuit Dóminus s famíliam suam.
4. Beátus ille servus, * q cum vénerit dóminus ejus pulsáverit jánuam, invé vigilántem.
5. Serve bone * et fidélis, in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli.* 31.

Beatus vir, qui invéntu sine mácula, et qui aurum non ábiit, nec spe in pecúnia et thesáuris. est hic, et laudábimus eum cit enim mirabília in vita

Hymnus.

Jesu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,

sorde députans,
tenet cœléstia.
riste, Rex piíssime,
fiténdo júgiter,
t artes dæmonum,
que avérni príncipem.
clarus, et fide,
ióne sédulus,
membra déferens,
supérnas óbtinet.
: te, piíssime,
ur omnes súpplices :
ut hujus grátia
remíttas débitas.
erénnis glória,
e Patris único,
que sit Paráclito,
nne semper sæculum.
n.
um dedúxit Dóminus per
ctas. ℟. Et osténdit illi
ı Dei.

d Benedictus, Aña.
serve bone, * et fidélis,
ı pauca fuísti fidélis, su-
ılta te constítuam, intra
dium Dómini tui.

Oratio.

,, qui nos beáti N., Con-
sóris tui, ánnua solemni-
íficas : concéde propí-
t, cujus natalítia cóli-
tiam actiónes imitémur.
ominum.

Alia Oratio.

ro, Dómine, supplicatió-
ous nostris, quas in beáti
nfessóris tui, solemnitáte
ıus : ut, qui nostræ ju-
idúciam non habémus,
i tibi plácuit, précibus
nur. Per Dóminum.

'uerit Abbas. Oratio.

ESSIO nos, quæsumus,
ine, beáti N., Abbátis,
ndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam Aña.

Euge, serve bone.

Capit. Beátus vir. lxx.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Aña.

Fidélis servus.

Capitulum. *Eccli.* 39.

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam, Aña.

Serve bone.

Capitulum. *Sap.* 10. *b*

JUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Aña. Dómine, quinque talénta, cum reliq. de Laud. Psalmi, Capit. et Hymn. ut in j. Vesp. lxij.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Aña.

Hic vir despíciens mundum * et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plur. Conf. non Pont. Offic. fit ut supra; sed in Orat., et Serm., quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

2. ALIÆ LECTIONES
pro Confessore non Pont.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 31.

Beatus vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus : fácere mala, et non fecit : ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge, serve bone. lxiv.

Lectio ij. *Cap.* 32. *c et* 33.

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis : et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit. lxiv.

Lectio iij. *Cap.* 34. *b*

Spiritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tegimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit. lxv.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv.

Lib. 10. *c.* 16. *in c.* 12. *Job.*

Deridetur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre, quæ falsa sunt, vera osténdere : quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur : hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt : hanc qui nésciunt subjécti et

idi in áliis mirántur : quia
eis hæc éadem duplicitátis
uitas nómine palliáta dilí-
ır , dum mentis pervérsi-
urbánitas vocátur. Hæc
obsequéntibus præcipit
iórum cúlmina quærere,
pta temporális glóriæ vani-
: gaudére , irrogáta ab áliis
la multiplícius réddere :
n vires súppetunt, nullis
sténtibus cédere : cum vir-
s possibílitas deest, quid-
d explére per malítiam non
ent , hoc in pacífica bonitáte
ıuláre.
Honéstum fecit. lxvij.

Lectio v.

T contra, sapiéntia justó-
rum est, nil per ostensió-
n fíngere, sensum verbis
ríre, vera ut sunt dilígere,
a devitáre; bona gratis ex-
ére, mala libéntius toleráre,
am fácere; nullam injúriæ
iónem quærere, pro veritáte
ıtuméliam lucrum putáre.
l hæc justórum simplícitas
idétur : quia ab hujus mun-
sapiéntibus puritátis virtus
úitas créditur. Omne enim
od innocénter ágitur, ab eis
cul dúbio stultum putátur :
quidquid in ópere véritas
robat, carnáli sapiéntiæ fá-
ım sonat. Quid namque stul-
s vidétur mundo, quam
ntem verbis osténdere, nil
lida machinatióne simuláre,
las injúriis contumélias réd-
e, pro maledicéntibus oráre,
pertátem quærere, posséssa
nquere, rapiénti non resí-
e, percutiénti álteram ma-
am præbére?
Amávit eum. lxvij.

Lectio vj. *C.* 17. *post init.*

LAMPAS contémpta apud cogi-tatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur : non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat : a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur : sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat : honorári métuit, déspici non réfugit : corpus continéntia ássicit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit : mentem semper ad patiéntiam præparat, et eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat : afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.
℟. Iste homo. lxvij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12. *d.*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lib. 4. *c.* 54. *in Luc.* 12.

PUSILLUM gregem electórum, vel ob comparatiónem ma-

i reprobórum, vel
ıumilitátis devotió-
ıat : quia vidélicet
ıam quantálibet nu-
ıam dilatátam, ta-
ıd finem mundi hu-
lt créscere, et ad
regnum humilitáte
Ideóque ejus labóres
solátus, quam re-
ıntum quærere præ-
n regnum a Patre
ı complácita benignitáte
I

℟. est qui ante. lxix.

Lectio viij.

VENDITE quæ possidétis, et date eleemósynam, inquit, timére, ne propter ı gnum Dei militántibus, h vitæ necessária desint : n étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi : ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

FACITE vobis sácculos, qui non veteráscunt : eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet, vel páuperu úsibus suggeréndæ : cum ipse Dóminus, cui ministr bant Angeli, tamen ad inf mándam Ecclésiam suam, l culos habuísse legátur, et a délibus obláta consérvans, suórum necessitátibus aliisq indigéntibus tríbuens ; sed Deo propter ista serviátur, ob inópiæ timórem justítia d serátur.

Te Deum laudámus. 14.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19. *d*

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et reliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 3. *in Matth cap.* 19.

GRANDIS fidúcia ! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat, et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis : quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui reliquístis ómnia : hoc et Crates fecit philósop et multi álii divítias contem-

ʼérunt ; sed : Qui secúti estis ʼe : quod próprie Apostolóʼm est, atque credéntium. Iste est qui ante. lxix.

Lectio viij.

[I]n regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede maʼestátis suæ (quando et mórtui ʼe corruptióne resúrgent incorʼúpti), sedébitis et vos in sóliis ʼdicántium, condemnántes ʼuódecim tribus Israel : quia ʼobis credéntibus, illi crédere ʼoluérunt. Et omnis qui reʼquerit domum, vel fratres, ʼut soróres, aut patrem, aut ʼatrem, aut uxórem, aut fíʼos, aut agros propter nomen ʼeum, céntuplum accípiet, et ʼitam ætérnam possidébit. Loʼus iste cum illa senténtia cónʼruit, in qua Salvátor lóquitur : ʼon veni pacem míttere, sed ʼládium. Veni enim separáre hóʼminem a patre suo, et matrem ʼ fília, et nurum a socru : et ʼimíci hóminis doméstici ejus. ʼui ergo propter fidem Christi, ʼt prædicatiónem Evangélii, ʼmnes afféctus contémpserint, ʼtque divítias et sæculi voluʼtátes, isti céntuplum recípient, ʼ vitam ætérnam possidébunt. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

[E]x occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille ʼnos post resurrectiónem, diʼntes, tunc nobis céntuplum ʼnium rerum, quas dimísiʼus, et vitam ætérnam esse ʼdéndam : non intelligéntes ʼod, si in céteris digna sit reʼmíssio, in uxóribus appáreat ʼpitúdo : ut qui unam pro ʼmino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet : quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 14.

2. ALIA HOMILIA pro Abbatibus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 11. *d*

In illo témpore : Respóndens Jesus, dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 10. *de Verb. Dom.*

Veníte ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre ; sed : Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

℟. Iste est qui ante. lxix.

Lectio viij.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit : qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident : sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA pro Abbatibus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19. *d*

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

In Natali S. Bened.

Duo sunt órdines electórum in judício futúri : unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum ; álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant : unde et auditúri sunt in judício : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre : sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui ante. lxix.

Lectio viij.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus : unum eórum, qui fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt, quibus in judício testátur : Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, et ángelis ejus : esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére : de quibus dicit : Qui autem non credit, jam judicátus est : quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulísper com-

moràtis, ad lætissima pótius
mini et Salvatóris nostri pro-
ssa convertámus audítum.
leámus quæ tantæ grátia pie-
is : non ætérnæ tantúmmodo
æ præmia suis sequácibus,
l et præséntis múnera polli-
ur exímia. Et omnis, inquit,
i relíquerit domum, vel fra-
s, aut sorores, aut patrem,
t matrem, aut uxórem, aut
os, aut agros, propter no-
n meum, céntuplum accí-
t, et vitam ætérnam possi-
bit. Qui enim terrénis affé-
bus sive possessiónibus pro
risti discipulátu renuntiáve-
, quo plus in ejus amórem
féceri, eo plures invéniet,
i se intérno suscípere afféctu,
suis gáudeant sustentáre sub-
ntiis.

Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Virginum.

Ad Vesperas.

Aña. Hæc est virgo sápiens * una de número prudéntum.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

nec ponam inimícos tuos, * abéllum pedum tuórum.

rgam virtútis tuæ emíttet Dó-
nus ex Sion : * domináre in
édio inimicórum tuórum.

cum princípium in die vir-
tis tuæ in splendóribus san-
órum : * ex útero ante lucí-
um génui te.

rávit Dóminus, et non pœ-
tébit eum : * Tu es sacérdos
ætérnum secúndum órdinem
elchísedech.

minus a dextris tuis, * con-
égit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: *conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Aña. Hæc est virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 121.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. Hæc est quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Aña. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificaverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini, fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

Aña. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. d

Fratres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est ; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,

ısus decórus glória,
ısísque reddens præmia.
cúmque tendis Vírgines
ıúntur, atque láudibus
te canéntes cúrsitant
ınósque dulces pérsonant.
leprecámur súpplices,
ris ut addas sénsibus
íre prorsus ómnia
uptiónis vúlnera.
us, honor, laus, glória
Patri cum Fílio,
to simul Paráclito,
æculórum sæcula. Amen.
pécie tua et pulchritúdine
℟. Inténde, próspere pro-
et regna.
Ad Magníficat, Aña.
, sponsa Christi, * áccipe
nam, quam tibi Dóminus
parávit in ætérnum.

Oratio.

eus, qui inter cétera potén-
tiæ tuæ mirácula étiam in
frágili victóriam martyrii
ulísti : concéde propítius ;
qui beátæ N., Vírginis et
tyris tuæ, natalítia cólimus,
ejus ad te exémpla gra-
ıur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ULGENTIAM nobis, quæsu-
mus Dómine, beáta N.,
o et Martyr, implóret :
tibi grata semper éxtitit
mérito castitátis, et tuæ
essióne virtútis. Per Dó-
um.

o Virgine non Martyre.

Oratio

AUDI nos, Deus salutáris
noster; ut sicut de beátæ
Vírginis tuæ, festivitáte
démus, ita piæ devotiónis
liámur affectu. Per Dómi-
ı.

Si fuerint plures in utris-
que Vesperis ad Magnificat,
et in Laudibus ad Benedictus,
Aña. Prudéntes Vírgines, * ap-
táte vestras lámpades : ecce
sponsus venit, exite óbviam ei.
℣. Adducéntur Regi vírgines
post eam. ℟. Próximæ ejus af-
feréntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómi-
ne Deus noster, sanctá-
rum Vírginum et Mártyrum
tuárum N. et N., palmas in-
cessábili devotióne venerári :
ut, quas digna mente non pós-
sumus celebráre, humílibus
saltem frequentémus obséquiis.
Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Vírginum Dóminum, *
Veníte, adorémus. Ps. Veníte,
exultémus. 2.

Hymnus.

VIRGINIS Proles, Opiféxque
Matris,
Virgo quem gessit, peperítque
Virgo;
Vírginis partos cánimus de-
córa
Morte triúmphos.
Hæc enim palmæ dúplicis
beáta
Sorte, dum gestit frágilem do-
máre
Córporis sexum, dómuit cruén-
tum
Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec amí-
ca mortis
Mille pœnárum génera expa-
véscens,
Sánguine effúso méruit seré-
num
Scándere cœlum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis

Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Si Sancta fuerit Virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur:

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuórum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Pro Virgine. Aña. Ante torum * hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica dramatis.

Pro non Virgine. Aña. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18

Cœli enárrant glóriam Dei. * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes; * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum

...um : * et ipse tamquam ...onsus procédens de thálamo ...o.
...xultávit ut gigas ad currén...am viam, * a summo cœlo ...gréssio ejus :
...t occúrsus ejus usque ad sum...um ejus : * nec est qui se ...bscóndat a calóre ejus.
...ex Dómini immaculáta con...értens ánimas : * testimónium ...ómini fidéle, sapiéntiam præ...ans párvulis.
...ustítiæ Dómini rectæ, lætifi...antes corda : * præcéptum ...ómini lúcidum, illúminans ...culos.
...imor Dómini sanctus, pérma...ens in sæculum sæculi : * ju...cia Dómini vera, justificáta ... semetípsa.
...esiderabília super aurum et ...pidem pretiósum multum : * ... dulcióra super mel et fa...um.
...enim servus tuus custódit ea, ...in custodiéndis illis retribú...o multa.
...elícta quis intélligit? ab oc...ltis meis munda me : * et ... aliénis parce servo tuo.
... mei non fúerint domináti, ...nc immaculátus ero : * et ...mundábor a delícto máximo.
... erunt ut compláceant eló...ia oris mei : * et meditátio ...rdis mei in conspéctu tuo ...mper.
...ómine, adjútor meus, * et ...démptor meus.
... Pro Virgine, Aña. Ante to...um hujus vírginis frequentáte ...obis dúlcia cántica drámatis.
... Pro non Virgine, Aña. Læ...a ejus sub cápite meo, et ...éxtera illíus amplexábitur me.

Aña. Revértere, * revértere, Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparavit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Revértere, revértere, Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna. Pater noster. Absolutio. Exaudi. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

prima beáti Pauli,
, ad Corínthios.
j. *Cap. 7. e*
ibus præcéptum Dó-
non hábeo : consí-
n do, tamquam mi-
m consecútus a Dó-
ut sim fidélis. Exístimo
c bonum esse propter
tem necessitátem, quó-
niam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? Noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Pro non Martyre.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere cède et regna. Quia. B
Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Volo autem vos sine s
túdine esse. Qui sine
est, sollícitus est quæ D
sunt, quómodo pláceat
Qui autem cum uxóre est
lícitus est quæ sunt mu
quómodo pláceat uxóri, e
vísus est. Et múlier innú
et virgo, cógitat quæ Dó
sunt ; ut sit sancta córp
et spíritu. Quæ autem n
est, cógitat quæ sunt mu
quómodo pláceat viro. P
hoc ad utilitátem vest
dico : non ut láqueum v
injíciam, sed ad id, quod
néstum est, et quod facu
tem præbeat sine impedim
to Dóminum obsecrándi.
℟. Diffúsa est grátia in lá
tuis : * Proptérea benedíxit
Deus in ætérnum. ℣. Sp
tua et pulchritúdine tua int
de, próspere procéde et
gna. Proptérea. Bened. Sp
tus sancti grátia.

Lectio iij.

Si quis autem turpem se
déri exístimat super vi
ne sua, quod sit superadúl
et ita opórtet fíeri : quod
fáciat : non peccat, si nub
Nam qui státuit in corde
firmus, non habens necess
tem, potestátem autem hab
suæ voluntátis, et hoc judi
vit in corde suo, serváre
ginem suam, bene facit.
tur et qui matrimónio ju
vírginem suam, bene fac
et qui non jungit, mélius
cit. Múlier alligáta est

nto témpore vir ejus vivit.
d si dormíerit vir ejus, li-
ta est : cui vult nubat :
um in Dómino. Beátior au-
erit si sic permánserit,
ndum meum consílium :
autem quod et ego Spí-
m Dei hábeam.
Spécie tua et pulchritúdine
* Inténde, próspere pro-
et regna. ℣. Diffúsa est
ia in lábiis tuis, proptérea
edíxit te Deus in ætérnum.
nde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Spécie tua * et pulchri-
ne tua inténde, próspere
céde et regna.

Psalmus 44.

RUCTAVIT cor meum verbum
bonum : * dico ego ópera
Regi.
gua mea cálamus scribæ, *
citer scribéntis.
ciósus forma præ fíliis hó-
um, diffúsa est grátia in
iis tuis : * proptérea bene-
it te Deus in ætérnum.
íngere gládio tuo super fe-
tuum, * potentíssime.
cie tua et pulchritúdine tua
téndc, próspere procéde
egna.
pter veritátem, et mansue-
nem, et justítiam : * et de-
et te mirabíliter déxtera tua.
ittæ tuæ acútæ, pópuli sub
adent, * in corda inimicó-
regis.
es tua, Deus, in sæculum
uli : * virga directiónis vir-
regni tui.
xísti justítiam, et odísti ini-
átem : * proptérea unxit te
s, Deus tuus, óleo lætítiæ
consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

DEUS noster, refúgium et virtus : * adjútor in tribu-

latiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma; * et scuta combúret igni.
Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.
Aña. Aquæ multæ * non potuérunt extínguere charitátem.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * conv[...] in unum.
Ipsi vidéntes sic admirá[...] conturbáti sunt, commó[...] * tremor apprehéndit e[...]
Ibi dolóres ut parturié[...] in spíritu veheménti [...] naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic [...] in civitáte Dómini vir[...] in civitáte Dei nostri : [...] fundávit eam in ætérn[...]
Suscépimus, Deus, mi[...]diam tuam, * in médi[...]pli tui.
Secúndum nomen tuum [...] sic et laus tua in fines [...] * justítia plena est déxte[...]
Lætétur mons Sion, e[...] tent fíliæ Judæ, * prop[...]dícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et c[...]ctímini eam : * narráte [...]ribus ejus.
Pónite corda vestra in [...] ejus : * et distribúite dom[...] ut enarrétis in progénie [...]
Quóniam hic est Deus, [...] noster in ætérnum, et [...]culum sæculi : * ipse [...] nos in sæcula.
Aña. Aquæ multæ non [...]runt extínguere charitát[...]
Adjuvábit eam Deus vult[...]
℟. Deus in médio ejus, [...] commovébitur. Pater n[...]
Absolutio. Ipsíus píetas [...]be, domne. Bened. Deu[...]ter omnípotens.

Sermo sancti Ambrósi[...] Epíscopi.

Lectio iv.

L. 1. de Virg. circa initi[...]

QUONIAM hodie natális [...] Vírginis, invítat nun[...]tegritátis amor, ut ali[...]

virginitáte dicámus : ne vél-
transitu quodam præstricta
eátur, quæ principális est
tus. Non enim ídeo laudá-
s virgínitas, quia in mar-
ibus reperítur : sed quia
a mártyres fáciat. Quis au-
n humáno eam possit ingé-
comprehéndere, quam nec
túra suis inclúsit légibus ?
quis naturáli voce complé-
quod supra usum natúræ
? E cœlo accersívit, quod
itarétur in terris. Nec im-
ríto vivéndi sibi usum quæ-
it e cœlo, quæ sponsum si-
invénit in cœlo.

Propter veritátem et man-
etúdinem, et justítiam : * dedúcet te mirabíliter dé-
ra tua. ℣. Spécie tua et
lchritúdine tua inténde, pró-
re procéde et regna. Et.
ned. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áera, Angelos,
sideráque transgrédiens,
rbum Dei in ipso sinu Pa-
s invénit, et toto hausit pé-
re. Nam quis tantum, cum
énerit, relinquat boni? Un-
éntum enim exinanítum est
men tuum : proptérea ado-
céntulæ dilexérunt te, et at-
xérunt te. Postrémo, non
um est illud, quóniam quæ
n nubunt, neque nubéntur,
nt sicut Angeli Dei in cœ-
Nemo ergo mirétur, si An-
lis comparéntur, quæ Ange-
um Dómino copulántur.

Dilexísti justítiam, et odí-
iniquitátem : * Proptérea
xit te Deus, Deus tuus, óleo
ítiæ. ℣. Propter veritátem
mansuetúdinem, et justí-
tiam. Proptérea. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit; et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis : Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum, ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

Pro Virgine.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætitia et exultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Pro non Virgine.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Aña. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.
Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.
Aña. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Aña. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.
Aña. Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.
ATE Dómino cánticum
um : * quia mirabília fe-

sibi déxtera ejus, * et
m sanctum ejus.
fecit Dóminus salutáre
* in conspéctu géntium
t justítiam suam.
tus est misericórdiæ
et veritátis suæ dómui

t omnes términi terræ:
ire Dei nostri.
Deo, omnis terra : *
, et exultáte, et psállite.
Dómino in cíthara, in
et voce psalmi : * in tu-
tílibus, et voce tubæ

in conspéctu Regis Dó-
moveátur mare, et ple-
ejus : orbis terrárum,
ábitant in eo.
plaudent manu, simul
exultábunt a conspéctu
: * quóniam venit judi-
ram.
it orbem terrárum in
* et pópulos in æqui-

eni, sponsa Christi, ác-
ónam, quam tibi Dómi-
eparávit in ætérnum. ℣.
eam Deus, et præelégit
In tabernáculo suo ha-
ecit eam. Pater noster.
io. A vínculis. ℣. Jube,
Bened. Evangélica lé-

io sancti Evangélii
úndum Matthæum.
ectio vij. *Cap.* 25.
témpore : Dixit Jesus
ípulis suis parábolam
ímile erit regnum cœló-
rum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.
Hom. 12. *in Evang.*

SÆPE vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis : ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur : ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ : quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris expetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ, accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et. Bened. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viij.

SED prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgi-

nibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo cólligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1 Hæc est virgo sápiens, * e una de número prudént
Ps. Dóminus regnávit, cum re liquis. 15.

2. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem i vénit.

3. Hæc est quæ nescívit * to rum in delícto : habébit fr ctum in respectióne anim sanctárum.

4. Veni, elécta mea, et p nam in te thronum meum, lelúia.

5. Ista est speciósa * inter fi Jerúsalem.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. d

Fratres, Qui gloriátur, Dómino gloriétur. Non e qui seípsum comméndat, probátus est : sed quem De comméndat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,

imul Paráclito,
órum sæcula. Amen.
sa est grátia in lábiis
Proptérea benedíxit te
ætérnum.
Benedictus, Aña.
st regnum cœlórum *
iegotiatóri quærénti bo-
garítas : invénta una
, dedit ómnia sua, et
vit eam.

Oratio.

qui inter cétera potén-
tuæ mirácula, étiam in
gili victóriam martyrii
i : concéde propítius;
beátæ N., Vírginis et
tuæ, natalítia cóli-
er ejus ad te exémpla
ur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

GENTIAM nobis, quæsu-
Dómine, beáta N.,
Martyr, implóret : quæ
a semper éxtitit et mé-
titátis, et tuæ profes-
tútis. Per Dóminum.

Virgine non Martyre.

Oratio.

DI nos, Deus salutáris
er : ut, sicut de beátæ
rginis tuæ, festivitáte
is, ita piæ devotiónis
ur afféctu. Per Dómi-

erint plures, ad Bene-
icitur Aña. Prudéntes
, * aptáte vestras lám-
ecce Sponsus venit,
viam ei. ℣. Adducéntur
gines post eam. ℟. Pró-
jus afferéntur tibi.

Oratio.

obis, quæsumus Dómi-
Deus noster, sanctárum
m et Mártyrum tuárum,
N. et N., palmas incessábili devotióne veneràri : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam. Aña.

Hæc est virgo sápiens.

Capitul. Fratres, Qui gloriátur, ut lxxxviij.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam. Aña.

Hæc est quæ nescívit.

Capitulum. 2. *Cor.* 11.

ÆMULOR enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam. Aña.

Ista est speciósa.

Capitulum. *Eccli.* 51. *b*

DOMINE Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit

eam. Et. Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit Virgo, et non Martyr, dicitur sequens

Capitulum. *Sap.* 4.

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus: quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. br. Elégit, ut supra.

Ad Vesp., Añæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis. lxxvij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

2. ALIÆ LECTIONES
pro Virgine.

Pro Virg. et Mart., ac pro Mart. tantum, Lect. j. Noct. leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 51.

Confitebor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribula-

tiónu
me :
circú
ignis
titúdi
lingu
mend
a lin
℟. Ve
pe c
minus
pro
tuum
gelis
Veni,
in te
concu
Et.

Lau
lá
vita
in in
dedér
erat
eram
et n
miser
opera
sunt
tes te
de m
℟. Di
tuis :
Deus
tua e
de,
gna.

Exa
morte
Invoc
mini
me i
et in

adjutório. Laudábo nomen
ım assídue, et collaudábo
ıd in confessióne, et exau-
a est orátio mea. Et liberá-
me de perditióne, et eri-
sti me de témpore iníquo.
ptérea confitébor et laudem
am tibi, et benedícam nó-
ni Dómini.
Spécie tua et pulchritúdine
* Inténde, próspere pro-
le, et regna. ℣. Diffúsa est
tia in lábiis tuis, proptérea
edíxit te Deus in ætérnum.
énde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

libro sancti Cypriáni, Epí-
copi et Mártyris, de disci-
lina et hábitu vírginum.

Lectio iv. *Cap.* 2.

UNC nobis ad vírgines ser-
mo est, quarum quo su-
nior glória est, major et
a est. Flos est ille eccle-
tici gérminis, decus atque
améntum grátiæ spirituális,
ı índoles, laudis et honóris
ıs íntegrum atque incorrú-
m, Dei imágo respóndens
sanctimóniam Dómini, illú-
or pórtio gregis Christi.
ıdet per illas, atque in il-
lárgiter floret Ecclésiæ ma-
gloriósa fœcúnditas: quan-
ue plus copiósa virgínitas
nero suo addit, tanto plus
ıdium matris augéscit. Ad
lóquimur, has adhortámur
ectióne pótius quam potestá-
: non quod extrémi, et mí-
ni, et humilitátis nostræ ád-
dum cónscii, áliquid ad cen-
am licéntiæ vindicémus, sed
od ad sollicitúdinem magis
iti, plus de diáboli infesta-
ne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Et.

Lectio v.

NEQUE inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

DENUO quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromít-

as prætereit : sed
na viri pórtio est,
pta atque formá-
iptúris fere ómni-
plástum Deus ló-
a sunt duo in carne
n másculo simul si-
et fémina. Quod si
continéntia séquitur,
i virgínitas destiná-
est illis cum terré-
et cum ornaméntis,
m homínibus pl
Deum offéndunt.
ntur Regi vírgines p t
ximæ ejus * Af
læ lætítia et exu
Spécie tua et p
tua inténde, prospe
et regna. Afferéntur.
a Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 63. *in Matth.*

Dominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit. ℟. Hæc est virgo. lxxxvij.

Lectio viij.

Id autem hoc fere modo confírmat : Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam ferendo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod i sine corónis ac præmio tolerant : imo vero non idem, sed multo lévius, tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti : tum quia non ita insurgéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.
℟. Média nocte. lxxxviij.

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat : ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere, idque dicéndo adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.
Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

S. Martyris tantum, et nec Virginis nec Mart.

Ad Vesperas. Aña. Dum e

:, cum reliquis de Laud.
:it Dóminus, cum reliq.
g. lxxvij.
o Martyre tantum.
Capit. *Eccli.* 51.
TEBOR tibi, Dómine Rex,
collaudábo te Deum sal-
n meum. Confitébor nó-
io : quóniam adjútor et
or factus es mihi, et li-
corpus meum a perdi-

nec Virg. nec Mart.
Capit. *Prov.* 31. *b*
EREM fortem quis invé-
iet? procul, et de últi-
ibus prétium ejus. Con-
ea cor viri sui, et spó-
i indigébit.
Hymnus.
:M viríli péctore
idémus omnes féminam,
inctitátis glória
fulget ínclyta.
ncto amóre sáucia,
iundi amórem nóxium
:it, ad cœléstia
régit árduum.
i domans jejúniis,
ie mentem pábulo
iis nútriens,
)títur gáudiis.
iriste, virtus fórtium,
igna solus éfficis,
precátu, quæsumus,
enígnus súpplices.
tri sit glória,
: soli Fílio,
píritu Paráclito,
et per omne sæculum.
n.
:ie tua et pulchritúdine
Inténde, próspere pro-
regna.
l Magníficat, Aña.
est regnum cœlórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.
Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N., Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. tantum.
Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.
Oratio.

EXAUDI nos Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

HUJUS orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte :
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus

Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Añæ, Psalmi, et ℣℣. Nocturnorum, item ℟℟. in j. et ij. Noct. dicuntur ut in Communi Virg. lxxx. excepta secunda Aña j. Noct. et ℟. vj. ut ibidem notatur.

Lectiones j. Noct. pro Mart. tantum leguntur ut supra. Confitébor. xc.

Pro nec Virg. nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 31. *b*

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Quia. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

GUSTAVIT et vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam mi[...] fortia, et dígiti ejus app[...] dérunt fusum. Manum [...] apéruit ínopi, et palma[...] exténdit ad páuperem. [...] mébit dómui suæ a frig[...] nivis: omnes enim do[...] ejus vestíti sunt duplícibus [...] gulátam vestem fecit sibi [...] sus et púrpura indum[...] ejus. Nóbilis in portis vir [...] quando séderit cum sen[...] bus terræ. Síndonem feci[...] véndidit, et cíngulum tr[...] Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in [...] tuis: * Proptérea benedi[...] Deus in ætérnum. ℣. Spéci[...] et pulchritúdine tua inté[...] próspere procéde, et r[...] Proptérea. Bened. Spíritus [...] cti grátia.

Lectio iij.

FORTITUDO et decor indu[...] tum ejus, et ridébit i[...] novíssimo. Os suum apérui[...] piéntiæ, et lex deméntiæ i[...] gua ejus. Considerávit sé[...] domus suæ, et panem [...] non comédit. Surrexérunt [...] ejus, et beatíssimam pr[...] vérunt: vir ejus, et lau[...] eam. Multæ fíliæ congre[...] runt divítias: tu supergré[...] univérsas. Fallax grátia, et [...] est pulchritúdo: múlier ti[...] Dóminum, ipsa laudábitur [...] te ei de fructu mánuum [...] rum: et laudent eam in [...] ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritú[...] tua: * Inténde, próspere [...] céde et regna. ℣. Diffúsa [...] grátia in lábiis tuis, prop[...] benedíxit te Deus in ætérn[...] Inténde. Glória Patri. Inté[...]

…cundo Nocturno.
…o sancti Ambrósii,
…copi, de Víduis.
…io iv. *Prope fin.*
…nunc Ecclésiæ fértilem
…o, nunc integritátis
…ántem, nunc vidui-
…itáte polléntem, nunc
…júgii frúctibus redun-
…Nam etsi divérsi, uníus
…gri fructus sunt: nec
…rtórum lília, quantæ
…etum, méssium spicæ,
…ímque spátia campó-
…piéndis aptántur se-
… quam rédditis nová-
…ibus feriántur. Bona
…itas, quæ tóties Apo-
…dício prædicátur. Hæc
…gístra fídei, magístra
…tis.
…r veritátem, et man-
…m, et justítiam: *
…et te mirabíliter déxte-
… Spécie tua et pulchri-
…a inténde, próspere
… et regna. Et dedú-
…edíctio. Christus per-

Lectio v.

…t illi qui deórum suó-
… adultéria et probra
…ur, cœlibátus et vidui-
…ére pœnas, ut æmuli
…mulctárent stúdia vir-
…pécie quidem qua fœ-
…m quærerent, sed stú-
… propósitum castitátis
…t. Nam conféctis et
…péndiis arma depónit,
… officio quod gerébat,
…ia veteránus rura di-
… ut et ipse exércitæ la-
…itæ réquiem consequá-
…ios spes futúræ quié-
…índis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat: parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Símilis huic vídua velut eméritis veteræna stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei, persecutóres fuérunt étiam viduitátis: útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 13. *f*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ. *Hom.* 11. *in Evang.*

CŒLORUM regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro comparátur : quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit semitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et. Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, q pátriam pérgimus. Malíg tem spíritus iter nostrum quidam latrúnculi óbside prædári ergo desíderat thesáurum públice port via. Hoc autem dico, proximi ópera nostra bon videant, cum scriptum si deant ópera vestra bona, rificent Patrem vestrum in cœlis est : sed ut pe quod ágimus, laudes ex non quærámus. Sic auter opus in público, quáten téntio máneat in occúlto et de bono ópere próximi beámus exémplum, et t per intentiónem, qua De placére quærimus, semper mus secrétum.

℟. Regnum mundi, et orn ornátum sæculi contémpsi pter amórem Dómini mei Christi : * Quem vidi, q amávi, in quem crédidi, q diléxi. ℣. Eructávit cor m verbum bonum : dico ego ra mea Regi. Quem. Glória tri. Quem. Bened. Ad soci tem.

Lectio ix.

THESAURUS autem cœléste desidérium : ager vero quo thesáurus abscónditur, sciplína stúdii cœléstis. Qu profécto agrum, vénditis omn bus, cómparat, qui voluptá bus carnis renúntians, cunc sua terréna desidéria per d sciplínæ cœléstis custódiam ca cat : ut nihil jam, quod car blandítur, líbeat; nihil, quo carnálem vitam trucídat spíri tus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 14.

D LAUDES,
r Horas, Añæ.
set Rex * in accúbitu
is mea dedit odórem
Ps. Dóminus regná-
eliq. 15.
rem * unguentórum
rrimus, adolescéntu-
unt te nimis.
ems tránsiit, * imber
céssit : surge, amíca
ni.
lécta mea, * et ponam
onum meum, alle-

speciósa * inter filias

Martyre tantum.
ulum. *Eccli.* 51.
OR tibi, Dómine Rex,
audábo te Deum, sal-
ieum. Confitébor nó-
quóniam adjútor et
factus es mihi, et li-
rpus meum a perdi-

c Virg. nec Mart.
um. *Prov.* 31. *b*
EM fortem quis invé-
procul, et de últimis
étium ejus. Confídit
viri sui, et spóliis non

Hymnus.
viríli péctore
mus omnes féminam,
titátis glória
lget ínclyta.
to amóre sáucia,
ndi amórem nóxium
ad cœléstia
git árduum.
omans jejúniis,
mentem pábulo
nútriens,
tur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.

Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. tantum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus, salutáris noster ; ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

In odórem.

Pro Martyre tantum, Capit. Confitébor. xcvij.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum. Mulierem fortem, ut supra. xcvij.

℟. br. Spécie tua* Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.

Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LIBERASTI me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. *Prov.* 31. *c*

MANUM suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit eam. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernaculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.

Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. *Prov.* 31. *d*

MULTÆ fíliæ congregavéru divítias: tu supergréssa univérsas. Fallax grátia, et va est pulchritúdo: múlier time Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * E præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre feci eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia *in lábiis* tuis. ℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Vesp. Añæ, Psalmi, Capit. et Hymn. ut in j. Vesp. xcij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Manum suam * apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, idem fit Officium ut xcij. Lectiones pro Martyre tantum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Serm. 67. *de div. N. T.* locu.

EGO máxime commemoratiónes díligo mártyrum, díligo et ampléctor: atque omnes quidem, sed tum præcipue cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem. xcv.

Lectio v.

Per mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc lius ántea telum erat; hoc ilis nunc cædis factum est inruméntum, hoc vas appáruit superábile. Peccávit illa prior, mórtua est : ista mórtua est, peccáret. Illa tum fútilis omíssi spe infláta, Dei leges olávit : hæc vitam præséntem ntémpsit, ne fidem in suum enefactórem ejuráret. Quam itur deínceps speráre póterunt cusatiónem viri, si molles nt, et ignávi? Quam vero véam, cum fórtiter ac viríliter gerant mulíeres, cum ádeo generóse ad certámina pietis accíngant?

Dilexísti justítiam. xcv.

Lectio vj.

Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ : erúmtamen ómnium horum imecillitátem advéniens grátia ecultávit. Nihil enim est, nihil lane poténtius est eo, qui mano cum stúdio Dei timórem ábeat in mente defíxum, sed uamvis ignes, quamvis feram, quamvis béstias, quamis áliud quidvis minéntur hoes, ómnia nullo negótio conémnit; quod útique Beáta ista tiam fecit.

Fallax grátia. xcv.

COMMUNE

Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Vesperas, Aña. Domum uam, Dómine, cum reliquis e Laudibus. cviij. Psalmus Dixit Dóminus, cum reliquis de ominica. 108. et loco ultimi, salmus Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 126.

Capitulum. *Apoc.* 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Cœlestis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.
O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca Cívitas!
Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia :
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.
Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.
Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Aña.

Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum

est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedic. Eccl., et per Octav., et quando varianda est Oratio ob concursum Dedic. alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illustra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicat. Ecclesiæ, et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Cœléstis Urbs. xcix.

In primo Nocturno.

Aña. Tóllite * portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Aña. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster, refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civ-

)ei : * sanctificávit taber-
n suum Altíssimus.
ı médio ejus, non com-
tur : * adjuvábit eam
ane dilúculo.
bátæ sunt gentes, et in-
sunt regna : * dedit vo-
ım, mota est terra.
ıs virtútum nobíscum :
ptor noster Deus Jacob.
et vidéte ópera Dómini,
suit prodígia super ter-
áuferens bella usque ad
erræ.
cónteret, et confrín-
ıa : * et scuta combúret

et vidéte quóniam ego
us : * exaltábor in gén-
t exaltábor in terra.
s virtútum nobíscum : *
)r noster Deus Jacob.
rit mihi Dóminus in
et lapis iste vocábitur
Dei.
dificávit * Moyses altáre
Deo.

Psalmus 47.

us Dóminus, et laudá-
lis nimis : * in civitáte
stri, in monte sancto

ır exultatióne univérsæ
ıons Sion, * látera Aqui-
vitas Regis magni.
dómibus ejus cognoscé-
um suscípiet eam.
n ecce reges terræ con-
sunt : * convenérunt
ı.
éntes sic admiráti sunt,
áti sunt, commóti sunt :
r apprehéndit eos.
res ut parturiéntis, * in
veheménti cónteres na-
rsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus : ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.
Aña. Ædificávit Moyses altáre Dómino Deo. ℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio j *Cap.* 7.

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœlo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lá-

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt et confitebúntur tibi ?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis ?
Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ : et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.
Aña. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper. ℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur. Pater noster. Absolutio. Ipsíus pietas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 252. de Temp.

Quotiescumque, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum : Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat.
℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per

-sus fúerit pópulus tuus, et
íverit ad sanctuárium tuum.
áudi preces. Glória Patri.
áudi preces.

In secundo Nocturno.

ña. Non est hic áliud, * nisi
mus Dei, et porta cœli.

Psalmus 83.

QUAM diléсta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, et déficit ánima
ea in átria Dómini.
r meum, et caro mea * extavérunt in Deum vivum.
tenim passer invénit sibi doum : * et turtur nidum sibi,
i ponat pullos suos.
ltária tua, Dómine virtútum :
Rex meus, et Deus meus.
eáti, qui hábitant in domo
a, Dómine : * in sæcula sæcurum laudábunt te.
eátus vir, cujus est auxílium
s te : * ascensiónes in corde
o dispósuit, in valle lacryárum, in loco, quem póit.
enim benedictiónem dabit
gislátor, ibunt de virtúte in
-tútem : * vidébitur Deus deóm in Sion.
mine Deus virtútum, exáudi
atiónem meam : * áuribus
rcipe, Deus Jacob.
otéctor noster áspice, Deus :
et réspice in fáciem Christi
i.
ia mélior est dies una in
riis tuis * super míllia.
égi abjéctus esse in domo
i mei ; * magis quam habire in tabernáculis peccarum.
ia misericórdiam, et veritám díligit Deus : * grátiam, et
óriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Aña. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te,* cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Aña. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

DOMINE, Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.
Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum, et glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.
Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.
Aña. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus cœlos fecit.
Conféssio et pulchritúdo spéctu ejus: * sanctin magnificéntia in sanctifi ejus.
Afférte Dómino, pátri tium, afférte Dómino g et honórem: * afférte I glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et intr átria ejus: * adoráte Dó in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie eju vérsa terra: * dícite in bus quia Dóminus regná
Etenim corréxit orbem qui non commovébitur dicábit pópulos in æquitá
Læténtur cœli, et exúlte ra, commoveátur ma plenitúdo ejus: * gau campi, et ómnia quæ sunt.
Tunc exultábunt ómnia silvárum a fácie Dómini venit: * quóniam venit ju terram.
Judicábit orbem terræ in táte, * et pópulos in v sua.
Aña. Templum Dómini ctum est, Dei structúr Dei ædificátio est.
Aña. Benedícta * glória ni de loco sancto suo, al

Psalmus 98.

Dominus regnávit, ira tur pópuli: * qui se per Chérubim, moveátur
Dóminus in Sion magnu excélsus super omnes pó
Confiteántur nómini tuo gno: quóniam terríbile, ctum est: * et honor reg dícium díligit.

ti directiónes : * judí-
ustítiam in Jacob tu

Dóminum Deum no-
et adoráte scabéllum
us : * quóniam san-

et Aaron in sacerdóti-
: * et Sámuel inter
ínvocant nomen ejus.
nt Dóminum, et ipse
t eos : * in colúmna
ebátur ad eos.
ant testimónia ejus: *
tum quod dedit illis.
Deus noster, tu exau-
s : * Deus, tu propí-
eis, et ulcíscens in
inventiónes eórum.
Dóminum Deum no-
et adoráte in monte
us : * quóniam san-
inus Deus noster.
dícta glória Dómini
ncto suo, allelúia.
st domus Dómini fír-
ficáta. ℟. Bene fun-
upra firmam petram.
ter. Absolutio. A vín-
Jube, domne. Bened.
a léctio.
sancti Evangélii
úndum Lucam.
tio vij. *Cap.* 19.
mpore : Ingréssus Je-
erambulábat Jéricho.
ir, nómine Zachæus :
nceps erat publicanó-
pse dives. Et réliqua.
a sancti Ambrósii,
Epíscopi.
in Luc. prope fin.
statúra pusíllus, hoc
nulla nobilitátis ingé-
itáte sublímis, exíguus
cut pópulus natiónum,

audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt : nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycomórum, vanitátem scilicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis : et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit : et qui quærit, ínvenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis : quærite, et inveniétis. Et. Bened. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret : ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles : quorum infructuósam glóriam plebs géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit. Zachæus ergo in sycomóro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat, álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri

tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

VERUM ne cæcum illum tamquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus : interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus : ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Domus mea, * domus oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. *Apoc.* 21.

VIDI civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

ALTO ex Olympi vértice
Summi Paréntis Filius,
Ceu monte deséctus lapis,
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.
Sed illa sedes Cœlitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prædicat :
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.
Hæc templa, Rex Cœléstium,
Imple benígno lúmine :
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.
Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant;
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.
Decus Paréntí débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fir-miter ædificáta. ℟. Bene fun-dáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Aña.

Zachæe, * festínans descénde, quia hódie in domo tua opor-tet me manére: at ille festínans descéndit, et suscépit il[lum] gaudens in domum suam. [Hó]die huic dómui salus a Deo [fa]cta est, allelúia

In ipso die Dedic. Eccl. [et] per Octavam, et quando [memo]rianda est Oratio ob concur-sum Dedic. alterius Ecclesiæ

Oratio.

[D]eus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro sa[lut]e géneris humáni signa tuæ [po]téntiæ visibíliter osténdis : [te]mplum hoc poténtia tuæ in[ha]bitatiónis illústra, et concéde; [ut] omnes, qui huc deprecatúri [co]nvéniunt, ex quacúmque tri[bu]latióne ad te clamáverint, [co]nsolatiónis tuæ benefícia con[se]quántur. Per Dóminum.

[I]n Anniversario Dedicationis [E]cclesiæ, et per Octavam.

Oratio.

[D]eus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi consecratiónis réparas diem, [et] sacris semper mystériis re[pr]eséntas incólumes : exáudi [pre]ces pópuli tui, et præsta; [ut] quisquis hoc templum be[ne]fícia petitúrus ingréditur, [cu]ncta se impetrásse lætétur. [Pe]r Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

[Do]mus mea.

[C]apit. Vidi civitátem. cviij.

[℟.] [b]r. Domum tuam, Dómine, [*] [D]ecet sanctitúdo. Domum. ℣. [In] longitúdinem diérum. De[cet]. Glória Patri. Domum. ℣. [Lo]cus iste sanctus est, in quo [ora]t sacérdos. ℟. Pro delíctis [et] peccátis pópuli.

Ad Sextam, Aña.

[Hæ]c est domus Dómini.

Capitulum. *Apoc.* 21.

[E]t audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce ta[ber]náculum Dei cum homíni[bu]s, et habitábit cum eis. Et [ips]i pópulus ejus erunt, et ipse [De]us cum eis erit eórum Deus.

[℟.] br. Locus iste sanctus est, * [in] quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis, et peccátis pópuli. In. Glória Patri. Locus. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam, Aña.

Lápides pretiósi.

Capitulum. *Apoc.* 21. *b*

Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. Hæc est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter. Glória Patri. Hæc est. ℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

In ij. Vesperis Añæ, Psalmi, Capitulum, et Hymnus ut in j. Vesperis. xcix.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Aña.

O quam metuéndus est * locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni, Epíscopi, super Psalmos.

Lectio iv. *In Ps.* 121.

Jerusalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem di-

cit quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis : si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus. civ.

Lectio v.

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt : non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam. cv.

Lectio vj.

Fundamentum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus Basílicæ : et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur; quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens. cv.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homília sancti Ambrósii, Epíscopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fíeri potest, sanáre omnes; ne in caméli comparatióne præstrícti, et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

Discant dívites, non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta improbis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo : sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ

ude sustúlerat (álterum enim
a sat est, nec habet grátiam
erálitas, si injúria persevérat,
a non spólia, sed dona quæ-
itur), uberiórem mercédem
am conferébat accépit.
Lápides pretiósi. cxiv.

Lectio ix.

UT bene princeps indúcitur
publicanórum. Quis jam de
despéret, quando et iste, cui
nsus ex fraude, ad salútem
rvénit? Et ipse, inquit, dives.
scias non omnes dívites avá-
s. Quia statúra pusíllus erat.
uid sibi vult, quod nullíus
érius statúram Scriptúra, ni-
hujus expréssit? Vide ne for-
malítia pusíllus, aut adhuc
síllus fide. Nondum enim
ldere promíserat: nondum
lerat Christum: mérito ad-
c pusíllus. Joánnes autem
gnus, quia et Christum vi-
, et Spíritum sicut colúmbam
per Christum manéntem, sic-
ipse ait: Vidi Spíritum de-
ndéntem sicut colúmbam, et
anéntem super eum.
Deum laudámus. 14.

TERTIA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de
riptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni,
Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 256. de Temp.

CELEBRITAS hujus congrega-
tiónis, dedicátio est domus
tiónis. Domus ergo nostrá-
n oratiónum ista, domus au-
n Dei nos ipsi. Si domus Dei
s ipsi, nos in hoc sæculo ædi-
ámur, ut in fine sæculi dedi-
cémur. Ædifícium, immo ædi-
ficátio habet labórem, dedicátio
exultatiónem. Quod hic fiébat,
quando ista surgébant, hoc fit
modo, cum congregántur cre-
déntes in Christum. Credéndo
enim, quasi de silvis et mónti-
bus ligna et lápides præcidún-
tur: cum vero catechizántur,
baptizántur, formántur, tam-
quam inter manus fabrórum et
opíficum dolántur, collineán-
tur, complanántur. Verúmta-
men domum Dómini non fá-
ciunt, nisi quando charitáte
compaginántur.
℟. Orántibus. cxiij.

Lectio v.

LIGNA ista et lápides si non
sibi certo órdine cohæré-
rent, si non se pacífice innè-
cterent, si non se ínvicem,
cohæréndo sibi, quodámmodo
amárent, nemo huc intráret.
Dénique quando vides in áliqua
fábrica lápides et ligna bene
sibi cohærére, secúrus intras,
ruínam non times. Volens ergo
Dóminus Christus intráre, et in
nobis habitáre, tamquam ædi-
ficándo dicébat: Mandátum
novum do vobis: Ut vos ínvi-
cem diligátis. Mandátum, in-
quit, novum do vobis. Véteres
enim erátis, domum mihi non-
dum faciebátis, in vestra ruína
jacebátis. Ergo ut eruámini a
vestræ ruínæ vetustáte, vos ín-
vicem amáte.
℟. O quam. cxiij.

Lectio vj.

CONSIDERET ergo cháritas ve-
stra ædificári adhuc istam
domum toto, sicut prædíctum
est, et promíssum, orbe terrá-
rum. Cum enim ædificátur do-

Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur : Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur : quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycomóri árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycomórus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit áccipit : et qui quærit, ínvenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis : quærite, et inveniétis. Et.

Lectio viij.

Pusillus ítaque Zachæus sycomórum súbiit, et Dóminum vidit : quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit : quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycomórum ascéndimus, si próvide eam, quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circú[...] ejus. Et turres. Glória [...] turres.

Lectio ix.

Quasi enim sycom[...] ascéndere Dómi[...] pit, cum dicit : ([...] quæ tua sunt, ne ré[...] rursum : Si quis te p[...] in déxteram maxíllam [...] illi et álteram. Per syc[...] Dóminus tránsiens cé[...] quia per hanc sapiént[...] títiam etsi necdum, ut [...] de, jam tamen per cont[...] tiónis lumen Dei sapiénti[...] in tránsitu vidétur, quam [...] néqueunt qui sibi sapiént[...] vidéntur : quia ad cons[...] dum Dóminum, in eláta [...] tiónum suárum turba dep[...] si, adhuc sycomóri árbore[...] invenérunt.

Te Deum laudámus. 14.

QUINTA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectio[...] Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

De Sermóne sancti Augu[...] Epíscopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. *de Tem*[...]

Modo, quando impléntu[...] clésiæ, putámus jucu[...] Judæos? Ecclésiæ ædificá[...] dedicántur, impléntur : qu[...] do illi jucundántur? Non [...] non jucundántur, sed [...] confundúntur, et impléti[...] exultántis : Exaltábo te, [...] ne, quóniam suscepísti me [...] non jucundásti inimícos [...] super me. Non jucundásti [...] me : si mihi credant, jucu[...] bis in me. Ne multa dicá[...]

æ cantávimus, ali-
niámus. Quómodo
us : Conscidísti sac-
ı, et accinxísti me
cus ejus erat simili-
peccáti.
ıs. cxiij.
Lectio v.
viléscat, quod ait,
n meum : ibi erat
rétium tuum. Con-
:um meum. Evási-
cum istum. Consci-
meum. In passióne
ɜst. Quómodo ergo
lícitur : Conscidísti
ım? Quómodo Patri
audíre : Conscidísti
um? Quia próprio
pércit, sed pro no-
ı trádidit illum. Fe-
Judæos nesciéntes,
ıeréntur sciéntes, et
ıtur negántes. Né-
quid boni nobis ope-
ıalo suo. Suspénsus
et quasi lætátus est
ıscidit saccum lán-
tor, et fudit prétium
démptor.
cxiij.
ectio vj.
ıristus Redémptor,
udas vénditor, eru-
us emptor. Ecce Ju-
, Judæus emit, ma-
ım egérunt, ambo
ıt, seipsos perdidé-
ɔr et emptor. Dicat
nostrum, dicat pro
so, pro córpore de-
t, audiámus : Con-
ım meum, et accin-
ıtia : id est, consci-
litátem meam, et
ıe immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur. ℟. Mane surgens. cxiij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

L. 5. *c.* 77 *in Lucæ* 19.

Quæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus, relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fídei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris : atque ídeo juste quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit. ℟. Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

Mystice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex géntibus pópulum significat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus

humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi. cxiv.

Lectio ix.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat, étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit: ita pusillus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycomórus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 14.

SEXTA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. *de Temp.*

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus. cxiij.

Lectio v.

Principaliter ergo grátias ágimus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum: et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam. cxiij.

Lectio vj.

Et quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tribuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ

nt grátiæ Deo nostro. Hanc
m Ecclésiam, quam fecit nó-
ni suo cónstrui, fecit étiam
nctórum Mártyrum relíquiis
mplius honorári.
Mane surgens. cxiij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. ecce vir, nómine Zachæus : hic princeps erat publicarum, et ipse dives. Et réqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lib. 5. *c.* 77. *in Lucæ* 19.

ET cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. rámbulans Jéricho Salvátor nit ad locum, ubi præcúrrens chæus sycomórum conscénrat : quia missis per mundum i verbi præcónibus, in quibus se nimírum et loquebátur et at, venit ad pópulum natióm, qui passiónis ejus fide jam blímis exístens, étiam diviniis ejus ardébat ágnita fácie íri. Suspíciens vidit illum, a per grátiam fídei a terrénis piditátibus elevátum, turbíse infidélibus præeminéntem git. Vidére enim Dei, elígere amáre est. Unde est illud : uli Dómini super justos. Nam nos quæ amámus, vidére; ab , quæ execrámur, intúitum inamus avértere.
Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

VIDIT ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et ávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycomórum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.
℟. Lápides pretiósi cxiv.

Lectio ix.

ET dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat : sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cætera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant : pertæsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére : hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.
Te Deum laudámus. 14.

SEPTIMA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Ex Hom. 33. *in c.* 9. *Matth.*

COMMUNIS ómnium domus est Ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes : ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat : nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud, quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.

℟. Orántibus. cxiij.

Lectio v.

NAM hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt; hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior : et lucérna hæc quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet : quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior : divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam. cxiij.

Lectio vj

ET quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite : cumque Pax vobis, dico : Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens. cxiij.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Paulo post prædicta.

ET cum vidérent omnes, murmurábant dicéntes quod ad hóminem peccatórem divertísset. Manféstum est Judæos semper géntium odísse salútem. Scriptum est enim : Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre

rbum Dei. Vidéntes autem
rbas Judæi, replèti sunt zelo,
contradicébant iis, quæ a
ulo dicebántur. Et álibi, fi-
les étiam fratres advérsus
ostolórum príncipem dis-
ptábant, dicéntes: Quare
troísti ad viros præpútium
béntes, et manducásti cum
is?

Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

TANS autem Zachæus, dixit
ad Dóminum: Ecce dimí-
um bonórum meórum, Dó-
ine, do paupéribus: et si
id áliquem defraudávi, reddo
ádruplum. Aliis calumnián-
us hóminem peccatórem,
se Zachæus stans, id est, in
, quam cœperat, fidei veritáte
rsístens, non solum se ex
ccatóre convérsum, sed étiam
ter perféctos probat esse con-
rsátum. Dicénte enim Dómi-
: Si vis perféctus esse, vade,
nde ómnia quæ habes, et da
upéribus: quisquis ante con-
rsiónem innocénter vixit,
nia convérsus potest dare
upéribus.

Lápides pretiósi. cxiv.

Lectio ix.

T qui áliqua fraude sústulit,
primo hæc juxta legem réd-
re, deínde quod sibi remán-
rit, debet dare paupéribus.
sic et ipse, quia sibi nil ré-
net, ómnia sua dispérgit, dat
upéribus, justítia ejus manet
sæculum sæculi. Et hæc est
piens illa stultítia, quam de
omóro publicánus quasi fru-
m vitæ légerat: rapta vidé-
et réddere, própria relínque-
visibília contémnere, pro
invisibílibus étiam mori deside-
ráre, seípsum abnegáre, et ejus,
qui necdum videátur, Dómini
vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus. 14.

IN OCTAVA
Dedicationis Ecclesiæ.
Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones ij. Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis, Papæ Quarti.

Lectio iv.

De Consec. dist. 1. c. 2.

TABERNACULUM Moysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus: et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant: in ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Moysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimitte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ambulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

Lectio v.

QUALITER ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dó-

mino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque fílius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit : in libro Regum légitur : Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

De Consec. dist. 1. *c.* 1

SOLEMNITATES dedicati Ecclesiárum et sacerd per síngulos annos solén sunt celebrándæ, ipso D exémplum dante, qui a stum dedicatiónis templi, bus id faciéndi dans for cum réliquis pópulis eá festivitátem celebratúrus sicut scriptum est : Facta encænia in Jerosólymis hiems erat, et ambulábat in templo in pórticu Salon Quod autem octo diébus nia sint celebránda, in Regum, perácta dedica templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob bat lápidem in títulum, dens óleum désuper, vovit Dómino : * Vere iste sanctus est, et ego ne bam. ℣. Cumque evigilásse cob de somno, ait. Vere. ria Patri. Vere.

IN FESTIS

B. MARIÆ VIRGINIS.

PER ANNUM.

Ad Vesperas.
ı. Dum esset Rex * in accú-
ı suo , nardus mea dedit
rem suavitátis.

Psalmus 109.
IXIT Dóminus Dómino meo :
* Sede a dextris meis :
nec ponam inimícos tuos , *
béllum pedum tuórum.
gam virtútis tuæ emíttet Dó-
ıus ex Sion : * domináre in
dio inimicórum tuórum.
:um princípium in die vir-
s tuæ in splendóribus san-
rum , * ex útero ante luci-
um génui te.
ávit Dóminus, et non pœ-
ébit eum : * Tu es sacérdos
ætérnum secúndum órdinem
lchísedech.
minus a dextris tuis , * con-
git in die iræ suæ reges.
licábit in natiónibus, implé-
ruínas : * conquassábit cápita
terra multórum.
torrénte in via bibet : * pro-
rea exaltábit caput.
ı. Dum esset Rex in accúbitu
, nardus mea dedit odórem
vitátis.
ı. Læva ejus * sub cápite meo,
et déxtera illíus amplexábitur
me.

Psalmus 112.
LAUDATE, púeri, Dóminum : *
laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum,
* ex hoc nunc, et usque in
sæculum.
A solis ortu usque ad occásum,
* laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes
Dóminus, * et super cœlos gló-
ria ejus.
Quis sicut Dóminus Deus no-
ster, qui in altis hábitat, *
et humília réspicit in cœlo et
in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et
de stércore érigens páuperem :
Ut cóllocet eum cum princí-
pibus, * cum princípibus pó-
puli sui.
Qui habitáre facit stérilem in
domo, * matrem filiórum læ-
tántem.
Aña. Læva ejus sub cápite meo :
et déxtera illíus amplexábitur me.
Aña. Nigra sum, * sed formósa,
fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit
me Rex, et introdúxit me in
cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini, fílii ; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Aña. Speciósa facta es * et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum *Eccli. 24. b*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in

ône sancta coram ipso
vi. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

naris stella,
Mater alma,
emper virgo,
li porta.
illud Ave
s ore,
os in pace,
Hevæ nomen.
ncla reis,
umen cæcis,
stra pelle,
ncta posce.
te esse matrem,
er te preces,
nobis natus
e tuus.
nguláris,
nes mitis,
bis solútos
c et castos.
ræsta puram,
ı tutum,
tes Jesum,
collætémur.
Deo Patri,
Christo decus,
sancto,
ıonor unus. Amen.
íre me laudáre te, Virgo
℟. Da mihi virtútem
hostes tuos.

Magnificat, Aña.

María, succúrre míseris,
sillánimes, réfove flé-
ra pro pópulo, intér-
o clero, intercéde pro
femíneo sexu: séntiant
uum juvámen, quicúm-
ebrant tuam sanctam
tem.

Oratio.

DE nos fámulos tuos,
sumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Sancta María Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

QUEM terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Aña. Sicut myrrha * elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Aña. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dulcia cántica drámatis.

Psalmus 23.

...ni est terra, et plenitúdo
...us : *orbis terrárum, et
...i qui hábitant in eo.
...se super mária fundávit
... et super flúmina præpa-
...m.
...scéndet in montem Dó-
... aut quis stabit in loco
...ejus?
...s mánibus, et mundo
... qui non accépit in vano
... suam, nec jurávit in
...óximo suo.
...cipiet benedictiónem a
... : * et misericórdiam a
...utári suo.
...t generátio quæréntium
... quæréntium fáciem Dei

... portas, príncipes, ve-
... elevámini, portæ æter-
... * et introíbit Rex gló-

... iste Rex glóriæ? * Dó-
...fortis et potens : Dómi-
...ens in prælio.
... portas, príncipes, ve-
... elevámini, portæ æter-
... * et introíbit Rex gló-

... iste Rex glóriæ? * Dó-
... virtútum ipse est Rex

...nte torum hujus Vírginis
...táte nobis dúlcia cánti-
...atis.
...ie tua, et pulchritúdine
... Inténde, próspere pro-
... regna.
...Parábolis Salomónis.
...ctio j. *C.* 8. *b et* 9.
...apiéntia hábito in consí-
... et erudítis intérsum co-
...ibus. Timor Dómini odit
...; arrogántiam, et supér-
biam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ij.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram, necdum fontes aquárum erúperant; necdum montes gravi mole constíterant : ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

L.

lumnas septem. Immolávit victimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis. Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.
℣. Ave María, grátia plena : Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua, * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedi

quitátem : * propl
Deus, Deus tuus ól
consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta,
vestiméntis tuis,
ebúrneis : * ex qu
vérunt te fílii regu
tuo.

Astitit regína a de
vestítu deauráto : *
varietáte.

Audi, fília, et vide,
aurem tuam : * e
pópulum tuum, et
tris tui.

Et concupíscet Re
tuum : * quóniam
minus Deus tuus, e
eum.

Et fíliæ Tyri in mu
tum tuum deprecal
nes dívites plebis.

Omnis glória ejus f
intus, * in fímbri
cumamícta varietá
Adducéntur Regi
eam : * próximæ ej
tibi.

Afferéntur in lætit

i generatióne et genera-
.
rea pópuli confitebúntur
ætérnum : * et in sæcu-
culi.
pécie tua, et pulchritúdi-
inténde, próspere procé-
regna.
djuvábit eam * Deus vul-
: Deus in médio ejus,
mmovébitur.

Psalmus 45.

noster refúgium, et vir-
s : * adjútor in tribulatió-
quæ invenérunt nos ni-

rea non timébimus dum
itur terra : * et transfe-
montes in cor maris.
runt, et turbátæ sunt
eórum : * conturbáti sunt
s in fortitúdine ejus.
nis ímpetus lætíficat civi-
Dei : * sanctificávit ta-
culum suum Altíssimus.
n médio ejus, non com-
bitur, * adjuvábit eam
mâne dilúculo.
rbátæ sunt gentes, et in-
a sunt regna : * dedit vo-
uam, mota est terra.
nus virtútum nobíscum :
céptor noster Deus Ja-

e, et vidéte ópera Dómini,
ósuit prodígia super ter-
* áuferens bella usque ad
terræ.
n cónteret, et confrínget
: * et scuta combúret

e et vidéte, quóniam ego
Deus : * exaltábor in gén-
et exaltábor in terra.
nus virtútum nobíscum : *
ptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Apud Metaphrasten.

Dei Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam féminam sibi Matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur san-

ctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

MAGNUM revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim : non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest Eadem ancílla Dei est et Mater : éadem Virgo et Génitrix.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

HÆC ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cœléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam : hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur, mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dóminum nostrum : ut per te misericórdiam invenire in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória et honor, et impérium nunc et semper in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Aña. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

tiáte inter gentes gló-
jus, * in ómnibus pópulis
lia ejus.
ım magnus Dóminus, et
ilis nimis : * terríbilis est
omnes deos.
ım omnes dii géntium
iia : * Dóminus autem
fecit.
sio, et pulchritúdo in
ctu ejus : * sanctimónia,
gnificéntia in sanctifica-
jus.
Dómino pátriæ géntium,
Dómino glóriam et ho-
: * afférte Dómino gló-
ómini ejus.
hóstias, et introíte in
ejus : * adoráte Dómi-
n átrio sancto ejus.
oveátur a fácie ejus uni-
terra : * dícite in génti-
iia Dóminus regnávit.
ı corréxit orbem terræ,
ı commovébitur : * judi-
pópulos in æquitáte.
tur cœli, et exúltet terra,
oveátur mare, et pleni-
us : * gaudébunt campi,
iia, quæ in eis sunt.
exultábunt ómnia ligna
m a fácie Dómini, quia
: * quóniam venit judi-
rram.
bit orbem terræ in æqui-
t pópulos in veritáte sua.
Gaude, María Virgo,
s hæreses sola interemí-
niverso mundo.
ignáre me * laudáre te,
sacráta : da mihi virtú-
ntra hostes tuos.

Psalmus 96.

INUS regnávit, exúltet
rra : * læténtur ínsulæ

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partum, * Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

rnem
ûnde,
arne :
hómi-
em non
nos ígi-
dictis,
Ecclésia
lier ty-
et men-
m, dica-
tus venter
era, quæ
beáta pa-
m ait : Eni-
m, qui cœ-
et per sæ-

it omnes ge-
a fecit mihi
i potens est,
n ejus. ℣. Et
a progénie in
us eum. Quia.
a.
ix.
qui áudiunt
et custódiunt.
átor attesta-
uit, non eam
Verbum Dei
eráre merúe-
nes qui idem
r audítu fídei
ni óperis cu-
vel in proxi-
rere, et quasi
assevérans es-
et éadem Dei
quidem beá-
carnándi mi-
mporális : sed
r, quia ejús-
di custos ma-

us. 14.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Dum esset Rex, * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. de Dñica 15.

2. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

5. Speciósa facta es * et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.
Aña. Post partum, Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11. *d*

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lib. 4. *Cap.* 49. *in Luc.* 11.

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ Scribis et Pharisæis Dómi[num] tentántibus, simul et blasphe[mántibus], tanta ejus incar[natiónem] præ ómnibus sinceri[táte] cognóscit, tanta fidúcia co[nfi]tétur, ut et præséntium pr[océ]rum calúmniam, et futur[órum] confúndat hæreticórum p[erfí]diam. Nam sicut tunc J[udæi] sancti Spíritus ópera blasph[e]mándo, verum consubstanti[a]lémque Patri Dei Fílium ne[ga]bant : sic hærétici póstea n[e]gándo, Maríam semper Vi[rgi]nem, sancti Spíritus operá[nte] virtúte, nascitúro cum hu[ma]nis membris Unigénito [Dei] carnis suæ matériam mini[strás]se, verum consubstantiál[em]que Matri Fílium hóminis f[ate]ri non debére dixérunt.
℟. Felix namque es, sacra Vi[r]go María, et omni laude di[gnís]sima : * Quia ex te ortus es[t sol] justítiæ, Christus Deus nost[er].
℣. Ora pro pópulo, intérveni p[ro] clero, intercéde pro devóto fe[mí]míneo sexu : séntiant omn[es] tuum juvámen, quicúmque ce[le]lebrant tuam sanctam Festivi[tá]tem. Quia. Bened. Cujus fe[stum] cólimus.

Lectio viij.

Sed si caro Verbi Dei secu[n]dum carnem nascéntis [a] carne Vírginis Matris pro[nún]tiátur extránea, sine causa v[en]ter qui eam portásset, ube[ra] quæ lactássent, beatificán[tur]. Dicit autem Apóstolus : Q[uia] misit Deus Fílium suum fac[tum] ex muliere, factum sub le[ge]. Neque audiéndi sunt qui le[gen]dum putant : Natum ex mu[lie]re, factum sub lege : sed, f[a]ctum ex muliere, quia conc[eptus]

us ex útero virgináli, carnem n de nihilo, non aliúnde, d matérna traxit ex carne: óquin nec vere Filius hómis dicerétur, qui oríginem non béret ex hómine. Et nos ígir his contra Eútychen dictis, tollámus vocem cum Ecclésia thólica, cujus hæc múlier tym gessit, extollámus et menm de médio turbárum, dicaúsque Salvatóri: Beátus venter i te portávit, et úbera, quæ xísti. Vere enim beáta pans, quæ, sicut quidam ait: Enia est puérpera Regem, qui cœm terrámque tenet per sæıla.

. Beátam me dicent omnes geratiónes: * Quia fecit mihi óminus magna qui potens est, sanctum nomen ejus. ℣. Et isericórdia ejus a progénie in ogénies timéntibus eum. Quia. lória Patri. Quia.

Lectio ix.

Quinimmo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestaóni mulíeris ánnuit, non eam ntúmmodo quæ Verbum Dei rporáliter generáre meruét, sed et omnes qui idem erbum spirituáliter audítu fidei ncípere, et boni óperis cuódia vel in suo vel in proxiórum corde párere, et quasi ere studúerint, assevérans es- beátos: quia et éadem Dei énitrix, et inde quidem beá-, quia Verbi incarnándi mistra facta est temporális: sed de multo beátior, quia ejúsm semper amándi custos mabat ætérna.

Te Deum laudámus 14.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Dum esset Rex, * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. de Dñica 15.

2. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

5. Speciósa facta es * et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.

Beáta es, María, quæ credidísti, perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine. etiam in Festis infra Octavas B. M. V.

Ad Tertiam, Aña.

Læva ejus.

Capitulum. Ab inítio, ut supra, cxxxj.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.

Nigra sum.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi: et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.

Speciósa facta es.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

IN platéis, sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis omnia dicuntur ut in primis. cxxj.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Aña.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

OFFICIUM

B. Mariæ in Sabbato.

Omnibus Sabbatis per annum, præterquam in Adv., Quadrag., Quatuor Temp. et Vigiliis, et nisi Offic. fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dñicæ infra Hebd. ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dñicis, ac nisi Festum ix. Lect. occurrat, fit Officium de S. Maria, modo infrascripto.

In Vesp. Feriæ vj. dicuntur Psalmi feriales in Psalt. positi, nisi fuerit Festum ix. Lect. quia tunc de S. Maria fit tantum com. in dictis Vesp. cum Aña, ℣. et Orat., ut infra : quæ commem. omittitur, quando Feria vj. occurrit aliud ejusdem B. M. Officium.

Capit. et Hymnus ut in Festis B. M. cxxij.

est grátia in lábiis
roptérea benedíxit te
érnum.
ıgnificat, Aña.
er * et intácta Virgo,
egína mundi, inter-
obis ad Dóminum.
ıs vobíscum. ℟. Et
ı tuo.
Oratio.
nos fámulos tuos,
ımus Dómine Deus,
ıentis et córporis sa-
lére : et gloriósa beá-
semper Vírginis in-
, a præsénti liberári
ætérna pérfrui læti-
ominum.
at. fiunt commem.
le Apostolis, et de
27.
ı occurrat Festum
eo fit commem. an-
'ragia.
or. ut in Psalt. Et in
,·Te lucis ante tér-
icitur Jesu, tibi sit
natus es de Vírgine,
Vesp. facta sit tan-
em. de B. Maria, ni-
lius Festi, quod Feria
tum est, aliter con-
nt, ut in Transfig.

tinum, Invitatorium.
, grátia plena, * Dó-
m. Ps. Veníte, exul-

Hymnus.
ra, pontus, sídera
, adórant, prædi-

egéntem máchinam
Maríæ bájulat.
sol, et ómnia
per témpora,

Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Nocturnum Sabbati ut in Psalt. 94. Et in fine ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noster.

Absolutio.

PRECIBUS et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen. ℣. Jube, domne, benedícere.

Pro j. Lectione, Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Primæ duæ Lect. de Script. libri currentis : tertia, una ex inferius positis per ordinem ut infra. cxxxiv.

℟. j. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro ij. Lectione, Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. ij. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude

dignissima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro iij. Lectione, Bened. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum. 14.

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut in Festis B. M. cxxxj. præter seq.

Ad Laudes, ℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Aña.

Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo; ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Ad Vesp., Añæ et Psalmi feriales : Capit. et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dñica. In fine Commemor. consuetæ, ut in Psalt. 127.

Lectiones seq. dicuntur singulis mensibus in Officio B. M. in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE MAJO.

Ex Tractátu sancti Augustíni, Epíscopi, de Symbolo ad Catechúmenos.

Lectio iij.

Lib. 3. c. 4. in fine tom. 9.

Per féminam mors, per féminam vita : per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem: hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátum libénter accépit, et viro trádidit, ex quo simul mereréntur occidi : hæc, grátia cœlésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est, qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius, et vírginum Sponsus, qui áttulit Matri fœcunditátem, sed non ábstulit integritátem?

Te Deum laudámus. 14.

MENSE JUNIO.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iij.

De Verb. Apoc. c. 11. Sign. magn.

Vehementer quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, et múlier una nocuére : sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum, et mulíerem unam, ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Neque enim sicut delíctum, ita et donum : sed excédit damni æstimatiónem benefícii magnitúdo. Sic nimírum prudentíssimus, et clementíssimus ártifex, quod quassátum fúerat non confrégit, sed utílius omníno refécit : ut vidélicet nobis novum formáret Adam ex véteri, Hevam transfúnderet in Maríam.

Te Deum laudámus. 14.

MENSE JULIO.

Ex Epístola sancti Ambrósii, Epíscopi, ad Sirícium Papam.

Lectio iij.

Epist. 81. al. 7. circa med.

Non excédit fidem, quod homo exívit de vírgine, quando petra fontem prófluum scaturívit, ferrum super aquas natávit, ambulávit homo super

aquas. Ergo si hóminem unda portávit, non pótuit hóminem virgo generáre, atque hóminem, de quo légimus : Et mittet illis Dóminus hóminem, qui salvos fáciet eos, et notus erit Dóminus Ægyptiis? In véteri itaque testaménto virgo Hebræórum per mare duxit exércitum : in novo testaménto virgo géneris aula cœléstis, elécta est ad salútem.

Te Deum laudámus. 14.

MENSE AUGUSTO.

Ex Expositióne sancti Gregórii, Papæ, in libros Regum.

Lectio iij. *In* 1. *Reg.* 1.

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine beatíssima semper Virgo María, Dei Génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vaticinans, ait : Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.

Te Deum laudámus. 14.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epístola sancti Leónis, Papæ, ad Pulchériam Augústam.

Lectio iij. *Ep.* 13. *ante med.*

Sacramentum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ : quia nondum supervénerat Spíritus sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram susciperet vetustátem ; et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et Matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret; sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

Te Deum laudámus. 14.

OFFICIUM PARVUM

B. Mariæ non dicitur, quando fit Offic. ix. Lect., nec in Sabbatis, quando fit Offic. de S. María. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro in Matutinis, et in Vesp. præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, antequam legatur Martyrolog. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIÆ

Extra Adventum.

Ad Vesp. Ave María, secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei, ℣.

Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad ad-

juvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Añæ, Psalmi, Capit. et Hymnus, ut in Festis B. M. cxxj.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Sequens com. pro Sanctis fit tantum ad Vesp. et Laud. in Officio S. Mariæ extra Advent.

Aña. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte. ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio.

Protege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue: et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ave María, ut supra. ℣.

Converte nos, Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Psalmi. Sæpe expugnavérunt me. De profúndis, et Dómine non est exaltátum, ut in Vesp Feriæ iv. 116.

Hymnus.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens deméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Capitulum. *Eccli.* 24. c

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. ℟. Deo grátias. ℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Aña.

Sub tuum præsídium * confúgimus, sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

yrie, eléison. Christe, eléison. yrie, eléison. ℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Beatæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Ave María, ut supra. ℣.

Domine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Invitat. Ave María, gratia plena :* Dóminus tecum. Ps. Venite. 2.

Hymnus. Quem terra, ut supra. cxxiij.

In Noct. Añæ et Psalmi dicuntur ut in Festis B. Mariæ, scilicet :

Feria ij. et v. ut in j. Nocturno. cxxiij.

Feria iij. et vj. ut in ij. Nocturno. cxxvj.

Feria iv. et Sabbato ut in iij. Nocturno. cxxviij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noster. Secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Precibus et méritis beátæ Maríæ semper vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen. ℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio j. *Eccli.* 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israel hereditáre et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio :* Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. ℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ij.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. Tu autem, Dómine.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi :* Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti. ℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iij.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et

quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem, Dómine.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

AD LAUDES,

℣. Deus, in adjutórium. ℟. Dómine, ad adjuvándum. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Antiphonæ.

1. Assúmpta est * María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. de Dñica. 15.

2. María Virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4. Benedícta, fília, tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.

5. Pulchra es, * et decóra, fília Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. *Cant.* 6. *c*

VIDERUNT eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt : et regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus. O gloriósa. cxxxj.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Aña.

Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Sanctis, Aña. Sancti Dei, ut supra. cxxxvj.

AD PRIMAM.

Ave María, etc. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

MEMENTO, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Aña. Assúmpta est.

salmi de Psalterio. Deus in
ine. 19. Benedixísti, Dómi-
86. Laudáte Dóminum,
es gentes. 111.
. Assúmpta est María in cœ-
, gaudent Angeli, laudán-
benedicunt Dóminum.

Capitulum.

Cant. 6. *c*

ᴊᴇ est ista, quæ progrédi-
tur quasi auróra consúr-
gens, pulchra ut luna, elé-
ıt sol, terríbilis ut castró-
ácies ordináta? ℟. Deo
ias.
ignáre me laudáre te, Vir-
sacráta. ℟. Da mihi virtú-
contra hostes tuos. Kyrie,
on. Christe, eléison. Ky-
eléison. ℣. Dóminus vobis-
. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

ᴇᴜs, qui virginálem aulam
beátæ Maríæ, in qua habi-
, elígere dignátus es: da,
sumus; ut sua nos defen-
e munítos, jucúndos fácias
interésse commemoratióni.
vivis.

AD TERTIAM.

ve María, etc. ℣. Deus, in
tórium.
ymnus. Meménto rerum.
upra. cxxxviij.
. María Virgo.
salmi. Ad Dóminum cum
ılárer. 112. Levávi óculos.
. Lætátus sum. 114.
. María Virgo assúmpta est
ethéreum thálamum, in
Rex regum stelláto sedet
.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

sic in Sion firmáta sum,
et in civitáte sanctificáta
liter requiévi, et in Jerú-
salem potéstas mea. ℟. Deo
grátias.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ℟. Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum. Kyrie, eléi-
son. Christe, eléison. Kyrie,
eléison. ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Dᴇᴜs, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

AD SEXTAM.

Ave María, etc. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Meménto. cxxxviij.
Aña. In odórem.

Psalmi. Ad te levávi óculos. 114. Nisi quia Dóminus. 114. Qui confídunt in Dómino. 115.
Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capit. *Eccli.* 24. *b*

Eᴛ radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea.
℟. Deo grátias.
℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Cᴏɴᴄᴇᴅᴇ, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, in-

s ejus auxilio, a no-
ıitátibus resurgámus.
em Dóminum.
AD NONAM.
ɪia, etc ℣. Deus, in
n.
. Meménto, ut supra.

ıra es.
In converténdo. 115.
ɪinus. 116. Beáti om-

hra es, et decóra,
: terríbilis ut
n ac áta.
u. 24. b
amómum,
ınum aromatízans

odórem dedi, quasi m
elécta dedi suavitátem
℟. Deo grátias.
℣. Post partum, Virgo, in
permansísti. ℟. Dei Gé
intercéde pro nobis. Kyri
son. Christe, eléison.
eléison. ℣. Dóminus vob
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Famulorum tuórum,
mus Dómine, delícti
sce: ut, qui tibi placére
bus nostris non valémus
trícis Fílii tui Dómini nos
tercessióne salvémur. Q
cum vivit et regnat in u
Spíritus sancti Deus.

OFFICIUM

DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo ix. Lect., alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Adventu autem et Quadragesima, Feria ij. cujuslibet Hebdomadæ similiter non impedita, præterquam in Majori Hebdomada. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum: extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas absolute incipitur ab Aña. Placébo Dómino.

Psalmus 114.

Dilexi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem inveni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam, * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur:

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Aña. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Aña. Hei mihi, Dómine.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Réquiem ætérnam.
Aña. Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.
Aña. Dóminus custódit te.

Psalmus 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Réquiem ætérnam.
Aña. Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.
Aña. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam su[stinui] te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in [verbo] ejus : * sperávit ánima m[ea in] Dómino.
A custódia matutína us[que ad] noctem : * speret Israel [in Dó]mino.
Quia apud Dóminum mi[sericór]dia : * et copiósa apud e[um re]démptio.
Et ipse rédimet Israel, * [ex óm]nibus iniquitátibus ejus.
Réquiem ætérnam.
Aña. Si iniquitátes obse[rváve]ris, Dómine, Dómine, q[uis sus]tinébit?
Aña. Opera.

Psalmus 137.

Confitebor tibi, Dóm[ine, in] toto corde meo : * q[uóniam] audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum [psal]lam tibi : * adorábo ad te[mplum] sanctum tuum, et con[fitébor] nómini tuo.
Super misericórdia tua, [et veri]táte tua : * quóniam m[agnifi]cásti super omne, nome[n san]ctum tuum.
In quacúmque die invo[cávero] te, exáudi me : * multip[licábis] in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dómine [omnes] reges terræ : * quia [audié]runt ómnia verba oris tui.
Et cantent in viis Dómi[ni : *] quóniam magna est glóri[a Dó]mini.
Quóniam excélsus Dómin[us, et] humília réspicit : * et [alta a] longe cognóscit.
Si ambulávero in médio [tribu]latiónis, vivificábis me : [et] super iram inimicórum me[órum]

xtendísti manum tuam, et
lvum me fecit déxtera tua.
óminus retríbuet pro me : *
ómine, misericórdia tua in
eculum : ópera mánuum tuá-
um ne despícias.
équiem ætérnam.
Aña. Opera mánuum tuárum,
ómine, ne despícias.
. Audívi vocem de cœlo dicén-
m mihi. ℟. Beáti mórtui, qui
Dómino moriúntur.

Ad Magnificat, Aña.

mne, * quod dat mihi Pater,
l me véniet : et eum qui venit
l me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur
exis genibus, similiter et ad
udes. Pater noster, secreto.
. Et ne nos indúcas in tenta-
ónem. ℟. Sed líbera nos a
alo.

Sequens Ps. Lauda, ánima
ea, in Vesperis similiter et Ps.
e profúndis, in fine Laudum
on dicuntur in die Commem.
mnium Fidelium Defuncto-
um.

Psalmus 145.

LAUDA, ánima mea, Dóminum,
laudábo Dóminum in vita
ea : * psallam Deo meo quám-
u fúero.
olíte confídere in princípibus :
in fíliis hóminum, in quibus
on est salus.
xíbit spíritus ejus, et reverté-
r in terram suam : * in illa
e períbunt omnes cogitatiónes
rum.
eátus, cujus Deus Jacob adjú-
r ejus, spes ejus in Dómino
ipsíus : * qui fecit cœlum
rram, mare, et ómnia,
in eis sunt.
ui custódit veritátem in sæcu-
lum, facit judícium injúriam
patiéntibus : * dat escam esu-
riéntibus.
Dóminus solvit compedítos : *
Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos, * Dómi-
nus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pu-
píllum, et víduam suscípiet : *
et vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula,
Deus tuus Sion, * in generatió-
nem et generatiónem.

In fine Psalmi, Réquiem æ-
térnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi. ℟.
Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace. ℟.
Amen. ℣. Dómine, exáudi ora-
tiónem meam. ℟. Et clamor
meus ad te véniat. ℣. Dóminus
vobíscum. ℟. Et cum spíritu
tuo.

Oratio.

DEUS, qui inter Apostólicos
sacerdótes, fámulos tuos
pontificáli, seu sacerdotáli fecí-
sti dignitáte vigére : præsta,
quæsumus; ut eórum quoque
perpétuo aggregéntur consór-
tio.

DEUS, véniæ largítor, et hu-
mánæ salútis amátor, quæ-
sumus cleméntiam tuam; ut
nostræ congregatiónis fratres,
propínquos, et benefactóres,
qui ex hoc sæculo transiérunt,
beáta María semper Vírgine in-
tercedénte cum ómnibus San-
ctis tuis, ad perpétuæ beatitú-
dinis consórtium perveníre con-
cédas.

FIDELIUM Deus ómnium Cóndi-
tor et Redémptor, animá-
bus famulórum famularúmque

tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

In die vero Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordissimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.

In Anniversario die.

Oratio.

Deus, indulgentiárum Dómine : da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulum tuum N., pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, [...]
sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero, [...]
liaribus, vel benefac[...]
dicitur Oratio. Deus, v[...]
gítor, ut supra. cxliij.

Pro Patre et Ma[...]

Oratio.

Deus, qui nos patrem [...]
trem honoráre pr[...]
miserére cleménter [...]
patris ac matris meæ, [...]
que peccáta dimítte [...]
eos in ætérnæ claritát[...]
fac vidére. Per Dómin[...]

Si fit pro pluribus, [...]
animábus paréntum no[...]
et ubi dicitur meque, [...]
nosque.

Si pro Patre tantum, [...]
ánimæ patris mei, vel [...]

Si pro Matre tantum, [...]
ánimæ matris meæ, vel [...]

Pro uno Defuncto.

Oratio.

Inclina, Dómine, aure[...]
ad preces nostras, [...]
misericórdiam tuam s[...]
deprecámur : ut ániman[...]
li tui N., quam de hoc [...]
migráre jussísti, in pacis [...]
regióne constítuas, et [...]
rum tuórum júbeas ess[...]
sórtem. Per Dóminum.

Pro una Defuncta.

Oratio.

Quæsumus Dómine, [...]
pietáte miserére án[...]
mulæ tuæ N., et [...]
tágiis mortalitátis exúta[...]
ætérnæ salvatiónis parte[...]
stítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam do[...]
Dómine. ℟. Et lux pe[...]
lúceat eis. ℣. Requiésc[...]
pace. ℟. Amen.

d Matutinum, Invitatorium.
em, cui ómnia vivunt, *
íte, adorémus. Ps. Veníte. 2.
t in fine, Réquiem ætér-
ı dona eis, Dómine : et lux
pétua lúceat eis.
Hoc Invitatorium dicitur tan-
in die Com. omnium Fide-
a Defunctorum, et in die
ositionis Defúncti : quibus
ous dicuntur tres infrascri-
Nocturni, et Añæ duplican-
. Aliis temporibus dicitur
tum unum Noct., cum Lau-
us, hoc ordine : Feria ij.
. primum Noct. : Feria iij.
j. secundum Noct. : Feria
et Sabbato, tertium Noct.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ij. et v.

. Dírige.

Psalmus 5.

ERBA mea áuribus pércipe,
Dómine, * intéllige clamó-
ı meum.
ende voci orationis meæ : *
meus et Deus meus.
niam ad te orábo : * Dómine,
ne exáudies vocem meam.
ne astábo tibi, et vidébo :
óniam non Deus volens ini-
tátem tu es.
que habitábit juxta te malí-
is : * neque permanébunt in-
i ante óculos tuos.
sti omnes, qui operántur
uitátem : * perdes omnes,
loquúntur mendácium.
um sánguinum et dolósum
minábitur Dóminus : * ego
em in multitúdine miseri-
diæ tuæ,
oíbo in domum tuam : * ado-
o ad templum sanctum tuum
timóre tuo.
nine, deduc me in justítia
tua : * propter inimícos meos dí-
rige in conspéctu tuo viam
meam.
Quóniam non est in ore eórum
véritas : * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur
eórum, linguis suis dolóse agé-
bant, * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis,
secúndum multitúdinem impie-
tátum eórum expélle eos : * quó-
niam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant
in te, * in ætérnum exultábunt,
et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes,
qui díligunt nomen tuum, *
quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ volun-
tátis tuæ * coronásti nos.
Réquiem ætérnam.
Aña. Dírige, Dómine, Deus
meus, in conspéctu tuo viam
meam.
Aña. Convértere.

Psalmus 6.

DOMINE, ne in furóre tuo ár-
guas me : * neque in ira
tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quó-
niam infírmus sum : * sana me,
Dómine, quóniam conturbáta
sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valde :
* sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éripe áni-
mam meam : * salvum me fac
propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui
memor sit tui : * in inférno au-
tem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavá-
bo per síngulas noctes lectum
meum : * lácrymis meis stra-
tum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus

meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Aña. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Aña. Nequándo.

Psalmus 7.

Domine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Aña. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absol. Benedictionibus, et Titulo.

Lectio j. *Job 7. d*

Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et

to probas illum. Usquequo parcis mihi, nec dimíttis , ut glútiam salívam meam? cávi, quid fáciam tibi, o os hóminum? quare posuí me contrárium tibi, et fa sum mihimetípsi gravis? non tollis peccátum meum, uare non aufers iniquitátem m? ecce, nunc in púlvere niam: et si mane me quæ s, non subsístam.

ectiones terminantur sine autem, vel alia conclusione.

redo quod Redémptor meus t: et in novíssimo die de a surrectúrus sum: * Et in e mea vidébo Deum Salva m meum. ℣. Quem visúrus ego ipse, et non álius, et i mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ij. *Job* 10.

EDET ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum elóquium meum, loquar in ritúdine ánimæ meæ. Di Deo: Noli me condemná índica mihi cur me ita júdi Numquid bonum tibi vidé , si calumniéris me, et ópprí me opus mánuum tuárum, onsílium impiórum ádjuves? nquid óculi cárnei tibi sunt: sicut videt homo, et tu vi is? Numquid sicut dies hó is dies tui, et anni tui sicut nána sunt témpora, ut quæ iniquitátem meam, et peccá meum scrutéris? Et scias nihil ímpium fécerim, cum emo qui de manu tua possit re

Qui Lázarum resuscitásti a uménto fœtidum: * Tu eis, nine, dona réquiem, et lo indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis, Dómine.

Lectio iij. *Job* 10. *b*

MANUS tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laud., ut cliij. quando dic. unum tantum Nocturn.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iij. et vj.

Aña. In loco páscuæ.

Psalmus 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit, * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis edúcávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui prætériri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea! Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio vj. *Job 14. c*

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? cunctis diébus quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine. * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut cliij. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria iv. et Sabbato.

Aña. Compláceat.

Psalmus 39.

Expectans expectávi D[...]num, * et inténdit m[...]

Et exaudívit preces meas[...] edúxit me de lacu miséri[...] de luto fæcis.

Et státuit super petram[...] meos: * et diréxit gressus[...]

Et immísit in os meum[...] cum novum, * carmen D[...]stro.

Vidébunt multi, et timé[...] * et sperábunt in Dómi[...]

Beátus vir, cujus est nom[...]mini spes ejus: * et non re[...] in vanitátes et insánias fal[...]

Multa fecísti tu, Dómine, meus, mirabília tua: * et[...] tatiónibus tuis non est qui[...]lis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus s[...] multiplicáti sunt super n[...]rum.

Sacrifícium et oblatióne[...]luísti: * aures autem per[...] mihi.

Holocáustum et pro pe[...] non postulásti: * tunc[...] Ecce vénio.

In cápite libri scriptum e[...] me, ut fácerem volunt[...] tuam: * Deus meus, vólui[...]gem tuam in médio cordis[...]

Annuntiávi justítiam tuam i[...]clésia magna, * ecce lábia me[...] prohibébo: Dómine, tu s[...]

Justítiam tuam non absc[...] in corde meo: * verit[...] tuam, et salutáre tuum di[...]

Non abscóndi misericór[...] tuam et veritátem tuam[...] concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne l[...] fácias miseratiónes tuas a[...] * misericórdia tua et vérita[...] semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.
Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus solícitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.
Réquiem ætérnam.
Aña. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Aña. Sana, Dómine.

Psalmus 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?
Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.
Réquiem ætérnam.
Aña. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.
Aña. Sitivit.

Psalmus 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.
Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico. *
Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :
Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? *

solum mihi súpe
chrum. Non peccáv
ritudínibus morát
meus. Líbera me,
pone me juxta te,
manus pugnet cont
mei transiérunt,
meæ dissipátæ sunt,
cor meum. Noctem
in diem, et rursum
bras, spero lucem. S
ro, inférnus domus
et in ténebris strav
meum. Putrédini d
meus es; mater me
mea, vérmibus. Ub
nunc præstolátio m
tiéntiam meam quis c
℟. Peccántem me q
non me pœniténte
mortis contúrbat m
in inférno nulla est
miserére mei, Deus
me. ℣. Deus, in nómi
vum me fac, et in
líbera me. Quia.

Lectio viij. *Job*

Pelli meæ, consúm

rsequímini me sicut Deus, et
-nibus meis saturámini? Quis
hi tríbuat ut scribántur ser-
ónes mei? quis mihi det ut
aréntur in libro stylo férreo,
plumbi lámina, vel celte
ulpántur in sílice? Scio enim
od Redémptor meus vivit, et
novíssimo die de terra sur-
ctúrus sum: Et rursum cir-
mdabor pelle mea, et in car-
mea vidébo Deum meum.
lem visúrus sum ego ipse, et
uli mei conspectúri sunt, et
n álius: repósita est hæc
es mea in sinu meo.
Dómine, secúndum actum
eum noli me judicáre; nihil
gnum in conspéctu tuo egi:
eo déprecor majestátem tuam,
Ut tu, Deus, déleas iniquitá-
n meam. ℣. Amplius lava me,
mine, ab injustítia mea, et
delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. *Job* 10. *d*

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus es-
sem ne óculus me vidéret.
íssem quasi non essem, de
ero translátus ad túmulum.
mquid non páucitas diérum
eórum finiétur brevi? dimítte
go me, ut plangam páululum
lórem meum: ántequam va-
m et non revértar, ad ter-
m tenebrósam, et opértam
ortis calígine: terram misé-
e, et tenebrárum, ubi umbra
ortis, et nullus ordo, sed
mpitérnus horror inhábitat.
Líbera me, Dómine, de viis
férni, qui portas æreas con-
egísti: et visitásti inférnum.
dedísti eis lumen, ut vidérent
* Qui erant in pœnis tenebrá-
m. ℣. Clamántes et dicéntes:
Advenísti, Redémptor noster.
Qui. ℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens ℟. dicitur solummodo in die Commem. omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cœli movéndi sunt et terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Líbera, usque ad primum ℣.

AD LAUDES,

absolute incipitur.

Aña. Exultábunt.

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mun-

dábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrfícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Aña. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Aña. Exáudi, Dómine.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Aña. Exáudi, Dómine, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Aña. Me suscépit.

Psalmus 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vígilo.
ívit in te ánima mea, * quam altiplíciter tibi caro mea.
terra desérta, et ínvia, et aquósa: * sic in sancto appá-i tibi, ut vidérem virtútem am, et glóriam tuam.
uóniam mélior est misericór-a tua super vitas: * lábia mea udábunt te.
ic benedícam te in vita mea: et in nómine tuo levábo ma-us meas.
cut ádipe et pinguédine re-eátur ánima mea: * et lábiis ultatiónis laudábit os meum.
memor fui tui super stratum eum, in matutínis meditábor te: *quia fuísti adjútor meus.
in velaménto alárum tuárum ultábo, adhæsit ánima mea st te: * me suscépit déxtera a.
si vero in vanum quæsiérunt imam meam, introíbunt in feriora terræ: * tradéntur in anus gládii, partes vúlpium unt.
ex vero lætábitur in Deo, lau-búntur omnes qui jurant in : * quia obstrúctum est os quéntium iníqua.
Hic non dicitur Réquiem æ-rnam.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet ltum suum super nos, et mi-reátur nostri.
t cognoscámus in terra viam am: * in ómnibus géntibus lutáre tuum.
nfiteántur tibi pópuli Deus: * nfiteántur tibi pópuli omnes.
Lætántur et exúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.
Réquiem ætérnam.
Aña. Me suscépit déxtera tua, Dómine.
Aña. A porta ínferi.

Cantic. Ezechiæ. *Is.* 38. *b*

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum,*dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum:
Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.
Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:
De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos

meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Aña. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Aña. Omnis spíritus.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem ætérnam.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia Sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium con-

tum : * glória hæc est óm-
s sanctis ejus.
c non dicitur Réquiem
nam.

Psalmus 150.

UDATE Dóminum in sanctis
ejus : * laudáte eum in fir-
ménto virtútis ejus.
láte eum in virtútibus ejus:
dáte eum secúndum mul-
inem magnitúdinis ejus.
láte eum in sono tubæ : *
áte eum in psaltério, et ci-
a.
láte eum in týmpano, et
o : * laudáte eum in chor-
et órgano.
láte eum in cymbalis bene-
ntibus : laudáte eum in
balis jubilatiónis : * omnis
tus laudet Dóminum.
iem ætérnam.
Omnis spíritus laudet Dó-
um.
udívi vocem de cœlo dicén-
mihi. ℟. Beáti mórtui, qui
ómino moriúntur.
Ego sum.
icum Zachariæ. *Luc.* 1. g
NEDICTUS Dóminus Deus
Israel,* quia visitávit, et fe-
edemptiónem plebis suæ :
réxit cornu salútis nobis : *
omo David púeri sui :
t locútus est per os sanctó-
, * qui a sæculo sunt, pro-
árum ejus :
tem ex inimícis nostris, *
manu ómnium, qui odé-
nos :
faciéndam misericórdiam
pátribus nostris : * et me-
ári testaménti sui sancti,
rándum, quod jurávit ad
ham patrem nostrum, *
rum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimi-
córum nostrórum liberáti, * ser-
viámus illi :
In sanctitáte et justítia coram
ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu puer, Prophéta Altíssimi
vocáberis : * præíbis enim ante
fáciem Dómini paráre vias ejus.
Ad dandam sciéntiam salútis
plebi ejus : * in remissiónem
peccatórum eórum :
Per víscera misericórdiæ Dei no-
stri : * in quibus visitávit nos,
óriens ex alto :
Illumináre his, qui in ténebris,
et in umbra mortis sedent : *
ad dirigéndos pedes nostros in
viam pacis.
Réquiem ætérnam.
Aña. Ego sum resurréctio et
vita : qui credit in me, etiámsi
mórtuus fúerit, vivet : et omnis
qui vivit, et credit in me, non
moriétur in ætérnum.

Deinde Pater noster. Ps. De
profúndis, cxlij. cum precibus
et Orat., ut supra in Vesp. cxliij.

PSALMI GRADUALES

Dicuntur in Quadrag. Feria
iv. cujuslibet Hebdomadæ, non
impedita aliquo Festo ix. Lect.
in Choro ante Matut. diei; ex-
tra Chorum pro opportunitate
temporis.

Primi quinque Psalmi dicun-
tur sine Glória Patri. Sed in fine
ult. dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine
Aña.

Psalmi. Ad Dóminum cum tri-
bulárer. 112. Levávi óculos. 112.
Lætátus sum. 114. Ad te levávi.
114. Nisi quia Dóminus. 114.

Réquiem ætérnam * dona eis,
Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur : et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Ps. Qui confídunt. 115. In converténdo. 115. Nisi Dóminus. 116. Beáti omnes. 116. Sæpe expugnavérunt. 116.

Postea dicitur flexis genibus: Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi. De profúndis. 117. Dómine, non est exaltátum. 117. Meménto, Dómine. 117. Ecce quam bonum. 118. Ecce nunc benedícite. 130.

Deinde dicitur flexis genibus : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

PRÆTENDE, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii : ut te toto corde perquírant; et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI

Pœnitentiales cum Litaniis dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadrag., quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in Festo S. Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadrag. in Choro post Matutinum, et Laudes diei, dicto Benedicámus

:horum pro
oris.
Psalmi dici-

is.
ne in furóre.
42. Dómine,
47. Miserére
nine, exáu-
s. 117. Dómi-
m meam. 92.
is, Dómine,
el paréntum
vindíctam
nostris.
E.

n.

..
us, Miserére

undi Deus,

us, miserére

unus Deus,

pro nobis.
, ora
um, ora.
ora.
ora.
ora.
li et Archán-
bis.
órum Spirí-
oráte.
tísta, ora.
ora.
triárchæ et
oráte.
ora.
ora.
ora.

Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.

Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Paráclíti, líbera.
In die judícii, líbera.

Peccatóres, Te rogámus nos.
Ut nobis parcas, te rog audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te mus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtia perdúcere dignéris, t mus.
Ut Ecclésiam tuam sanct gere et conserváre di te rogámus.
Ut domnum Apostólicum nes ecclesiásticos órd sancta religióne con dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Eccle miliáre dignéris, te ro
Ut régibus et princípibu stiánis pacem et veran córdiam donáre digné rogámus.
Ut cuncto pópulo christi cem et unitátem lar gnéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo servítio confortáre et c váre dignéris, te rogám
Ut mentes nostras ad c desidéria érigas, te rog
Ut ómnibus benefactórib stris sempitérna bona buas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fr propinquórum et bene rum nostrórum ab æté mnatióne erípias, te mus.
Ut fructus terræ dare et c váre dignéris, te rogám
Ut ómnibus fidélibus def réquiem ætérnam don gnéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, gámus.
Fili Dei, te rogámus.

qui tollis peccáta
arce nobis, Dómine.
qui tollis peccáta
xáudi nos, Dómine.
qui tollis peccáta
liserére nobis.
udi nos. Christe,
Kyrie, eléison. Chri-
Kyrie, eléison. Pa-
ecreto.
os indúcas in ten-
. Sed líbera nos a

almus 69.
adjutórium meum
: * Dómine, ad ad-
ie festína.
ur, et revereántur,
nt ánimam meam :
retrórsum, et eru-
i voluntmihi mala :
statim erubescéntes,
mihi : Euge, euge.
lætentur in te om-
ærunt te, * et di-
r : Magnificétur Dó-
ii díligunt salutáre

egénus, et pauper
s, ádjuva me.
us, et liberátor meus
mine, ne moréris.
. Sicut erat
: servos tuos. ℟. Deus
ántes in te. ℣. Esto
ine, turris fortitúdi-
cie inimíci. ℣. Nihil
imícus in nobis. ℟.
quitátis non appónat
s. ℣. Dómine, non
eccáta nostra fácias
eque secúndum ini-
stras retríbuas nobis
pro Pontífice nostro
inus consérvet eum,
eum, et beátum fá-

ciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere : súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXAUDI, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

INEFFABILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ : ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

URE igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIDELIUM, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

ACTIONES nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te súpplices exorámus ; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietáti[s] cleméntia, ómnium delict[orum] suórum véniam consequ[ántur]. Per Dóminum. ℣. Dómin[us vo]bíscum. ℟. Et cum spírit[u tuo].
℣. Exáudiat nos omnipot[ens et] miséricors Dóminus. ℟. A[men].
℣. Et fidélium ánimæ per [mise]ricórdiam Dei requiésca[nt in] pace. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litan[iæ] breves in hunc modum

KYRIE eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Sancta María, Ora pr[o eo].
Omnes sancti Angeli, et A[rch]ángeli, o[rate]
Sancte Abel,
Omnis Chorus justórum,
Sancte Abraham,
Sancte Joánnes Baptísta,
Sancte Joseph,
Omnes sancti Patriárchæ [et] Prophétæ, or[ate]
Sancte Petre,
Sancte Paule,
Sancte Andréa,
Sancte Joánnes,
Omnes sancti Apóstoli, et Ev[an]gelístæ, ora[te]
Omnes sancti Discípuli Dó[mi]ni, ora[te]
Omnes sancti Innocéntes, ora[te]
Sancte Stéphane,
Sancte Lauréntì,
Omnes sancti Mártyres, ora[te]
Sancte Silvéster,
Sancte Gregóri,
Sancte Augustíne,
Omnes sancti Pontífices et Co[n]fessóres, ora[te]
Sancte Benedícte,
Sancte Francísce,

ncti Mónachi et Eremi-
oráte pro eo.
aría Magdaléna, ora.
úcia, ora.
nctæ Vírgines et Ví-
oráte.
ncti et Sanctæ Dei,
dite pro eo.
esto, Parce ei, Dó-

esto, Líbera eum,
.
esto, líbera.
a, líbera.
mortis, líbera.
orte, líbera.
inférni, líbera.
malo, líbera.
te diáboli, líbera.
tátem tuam, líbera.
n et passiónem tuam,
líbera.
tem et sepultúram
líbera.
sam resurrectiónem
líbera.
rábilem ascensiónem
líbera.
m Spíritus sancti Pa-
líbera.
ícii, líbera.
, te rogámus, audi nos.
cas, te rogámus, au-

ison Christe, eléison.
ison.
cum in agone sui
ma anxiatur, dican-
tes Orationes :
Oratio.
ERE, ánima christiá-
e hoc mundo, in nó-
Patris omnipoténtis,
ivit : in nómine Jesu
ii Dei vivi, qui pro te
: in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est : in nómine Angelórum et Archangelórum : in nómine Thronórum et Dominatiónum : in nómine Principátuum et Potestátum : in nómine Chérubim et Séraphim : in nómine Patriarchárum et Prophetárum : in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum : in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei : hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

DEUS miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum N. et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est : et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus : et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

COMMENDO te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto : ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei : et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat

te Ch
parac
rénti
rus i
ómni
vat,
elect
stítu
cie a
semp
mam
táten
ágmi
tióni
in sæ

SUS
sibi
tua.
Líbe
tui e
ni, e
ex ó
Ame
Líbe
tui,
Elían
di. ℟
Líbe
tui,
vio.
Líbe
tui,
Ur C
Líbe
tui,
sióni
Líbe
tui,
stia e
hæ.
Líbe
tui,
mis
Am

ne, ánimam servi
erásti Moysen de
ónis regis Ægy-
men.
ne, ánimam servi
rásti Daniélem de
℟. Amen.
ne, ánimam servi
erásti tres púeros
is ardéntis, et de
íqui. ℟. Amen.
ne, ánimam servi
rásti Susánnam de
℟. Amen.
ne, ánimam servi
berásti David de
Saul et de manu
en.
ne, ánimam servi
erásti Petrum et
céribus. ℟. Amen.
ssimam Theclam,
mártyrem tuam,
ocíssimis tormén-
ic liberáre digné-
hujus servi tui, et
in bonis congau-
us. ℟. Amen.
Oratio.
s tibi, Dómine,
ámuli tui N. pre-
Dómine Jesu Chri-
mundi, ut propter
am misericórditer
atriarchárum tuó-
nsinuáre non ré-
, Dómine, crea-
non a diis aliénis
a te solo Deo vivo
non est álius Deus
non est secúndum
etífica, Dómine,
n conspéctu tuo,
neris iniquitátum
m, et ebrietátum,
furor sive fervor

mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DELICTA juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine, sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt, ut vínculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cœléstis: præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet

Confitémini Dómino. 19. et totus Psalmus. Beáti immaculáti in via, per Horas distributus. 20.

Egressa autem anima, dicitur hoc ℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Postea Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. ℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedicite, et alii repetunt Benedicite. Deinde dicit ℣. Oculi ómnium, et alii prosequuntur: In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne. Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector: Jube, domne, benedícere. Bened. Mensæ cœléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi. ℣. Glória Patri et Fílio. ℟. Sicut erat in principio.

Postea Sacerdos absolute dic.

Agimus tibi grátias, omnipotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis: qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Miserére mei, Deus. cliij. vel Psalmus 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

niam confirmáta est super misericórdia ejus : * et vé- Dómini manet in ætér- ı.
ia Patri, et Fílio, * et Spi- sancto.
t erat in princípio, et nunc, emper, * et in sæcula sæ- rum. Amen.
ie, eléison. Christe, eléi- Kyrie, eléison.

Sacerdos dicit :

r noster. ℣. Et ne nos icas in tentatiónem. ℟. Sed ra nos a malo. ℣. Dispér- dedit paupéribus. ℟. Ju- a ejus manet in sæculum uli. ℣. Benedícam Dóminum omni témpore. ℟. Semper ejus in ore meo. ℣. In nino laudábitur ánima mea. Audiant mansuéti, et læ- ur. ℣. Magnificáte Dómi mecum. ℟. Et exaltémus ien ejus in idípsum. ℣. Sit ien Dómini benedíctum. ℟. hoc nunc et usque in sæ- m.

Deinde sine Orémus.

ETRIBUERE dignáre, Dó- mine, ómnibus nobis a faciéntibus propter no- tuum vitam ætérnam. Amen.
enedicámus Dómino. ℟. Deo ias. ℣. Fidélium ánimæ per ericórdiam Dei requiéscant pace. ℟. Amen.
r noster, secreto.
o finito, dicit Sacerdos :
det nobis suam pacem. men.

nte cœnam Sacerdos be dicturus mensam, incipit edícite, et alii repetunt edícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣. et alii prosequuntur :

EDENT páuperes, et satura- búntur, et laudábunt Dó- minum, qui requírunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in ten- tatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :

Orémus.

BENEDIC, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua lar- gitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector : Jube, domne, benedícere. Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine cœnæ dicitur ℣. Me- móriam fecit mirabílium suó- rum miséricors et miserátor Dóminus : escam dedit timén- bus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicit :

BENEDICTUS Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opé- ribus suis : qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dóminum, omnes gen- tes, et reliqua ut supra. clxvj.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, ser- vatur omni tempore hujus Par- tis Æstivæ.

ITINERARIUM.

CLERICUS in ipso itineris ingressu, si solus fuerit,

dicat, quæ sequuntur, in singulari, si cum sociis, in plurali :

Aña. In viam pacis.

Cant. Benedíctus. 18.

In fine Glória Patri.

Aña. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus : et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos. ℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. ℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos. ℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Erunt prava in diréeta. ℟. Et áspera in vias planas. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti : tríbue nobis quæsumus iter prósperum, tempúsque tranquíllum : ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus, locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum pervenire felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti : quæsumus, ut nos fámulos tuos custodire dignéris : esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus : ut te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adesto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Procedámus in pace. ℟. In nómine Dómini, Amen.

TYPOGRAPHUS

LECTORI.

bsequentia Officia, a Summis Pontificibus ordinata, lesiam universalem non obligent, utpote in certis qui-Regnis et provinciis, ex indulto eorumdem recitanda, ine, extra aliorum ordinem, pro majori recitantium itate, eadem addenda putavi.

DIE XI. MAJI.

S. Francisci de Hie-ymo, Confessoris.

Duplex.

de Communi Conf. t. lxij. præter seq.

Oratio.

qui beátum Francí-n, ad animárum salú-mium verbi tui præcó-císti: ejus nobis inter-concéde; ut legis tuæ et júgiter scrutémur, et fidéliter opéribus iur. Per Dóminum.

Nocturno Lectiones de a occurrente.

st duplex majus, Le-Justus si morte, de i. lxiv.

ecundo Nocturno.

Lectio iv.

scus de Hierónymo in ntíni agri óppido, cui æ nomen, honésto loco ia paréntum cura in-ac cœli benedictióne is, puerítiam egit in-imis móribus præstán-futúræ sanctitátis indíciis conspícuam. Duodécimo ætátis anno in quorúmdam evangelicórum operariórum contubérnium admíssus, in catechizándis rúdibus adhuc adoléscens diligéntem óperam pósuit, et apostólico ministério, ad quod Deus illum destináverat, jam tum prolúdere visus est. Theológica stúdia Neápoli aggréssus, et Sacerdótio initiátus, ita vitæ suæ ratiónes ad evangélica consília accommodávit, ut Sacerdótis sancti nomen adéptus fúerit. Societátem Jesu ingréssus, jactis in tyrocínio religiósæ perfectiónis, ardentíssimæ in Deum, et próximos charitátis, insígnis patiéntiæ, aliarúmque virtútum fundaméntis, quæ majus in dies síngulos increméntum accipiébant, theologíæ currículum confécit, et solémni quátuor votórum professióne sese obstríngens, exímium reguláris observántiæ exémplar evásit. Pro sacra ad Japónes expeditióne, quam martyrii cúpidus in votis hábuit, Neápoli reténtus, præfectúram

Missiónum jussu Præsulum accépit, quod non sine Dei númine factum evéntus comprobávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Etsi enim córpore erat grácili, neque satis firma valetúdine, ac prætérea carnem assíduis jejúniis, vigíliis, verberibúsque macerábat, tamen tot ónera in se suscípiens, quot feréndis plures simul vix pares essent, incredíbile dictu est, quanta pro glória Dei, quam únice quærébat, égerit non solum Neápoli, sed in áliis quoque ejúsdem regni provínciis, quot labóres, et ærúmnas túlerit, quanto cum fructu in agro domínico excoléndo plus quam quadragínta annis desudáverit. Frequéntes, et sæpius plures eódem die habébat conciónes per vicos, cómpita, et platéas, ad carcéribus deténtos, ad régiis trirémibus mancipátos, ad mílites, contra circulatóres impudéntes, contra públicos quosvis peccatóres, contra famæ prostitútæ muliérculas. Accedébant mirabília signa, treménda divínæ ultiónis advérsus pervicáces documénta, scrutátio córdium, prædíctio rerum futurárum, ejus córporis divérsis in locis replicátio, grátia sanitátum, annóna divínitus multiplicáta, vox étiam ex ore meretrícis súbita morte corréptæ extórta, quæ se apud ínferos esse palam denuntiávit. Ex quo fiébat, vix ut unquam e superióri loco ad pópulum díceret, quin insígnem áliquem peccatórem Christo lucrifáceret. Intérdum étiam decem, nonnúmquam quíndecim meretrículæ simul sua crímina defléntes in concióne, ad pœniténtiam confugérunt.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Assidua ejus ópera fuit in ægrótis inviséndis, in moribúndis ad mortem rite præparándis, in concórdia animórum dissidéntium conciliánda, in paupéribus ope, ac solátio sublevándis. Communiónem, quam dicunt generálem, síngulis cujúslibet mensis tértiis diébus Domínicis usque ádeo promóvit, ut sæpe quíndecim míllia fidélium, aliquándo vigínti míllia, aut eo ámplius, ad Eucharísticam mensam convénerint. Exercítiis spirituálibus, ex sancti Ignátii institutóris præscrípto, Sacerdótum cœtus, virórum religiosórum, et vírginum Deo devotárum monastéria, puellárum cœnóbia, studéntium júvenum collégia, et seminária, atque omne hóminum genus miríﬁce excóluit. Gravíssimas difficultátes, et moléstias, quas illi dæmon excitábat, invícta patiéntia superávit; nec semel maxíllam percutiéntibus submísso ánimo álteram præbuit: quin et acerbíssimos dolóres bráchio captívi Mahometáni, qui eum percússerat, a Deo ultóre infllíctos signo crucis repénte cessáre fecit, hominémque ad christiánam religiónem addúxit. Demum in cœlum a Deo evocátus, plácide efflávit ánimam in Neapolitána Professórum domo, die undécima Maji, anno millésimo se-

ŀésimo décimo sexto, ero suæ septuagésimo Quem méritis, ac mi- clarum Pius Séptimus Máximus in Beatórum m rétulit : novísque si- eo illustrátum, præsér- átria, quibus de more Gregórius Papa Déci- ctus solémni ritu, in anctíssimæ Trinitátis, illésimo octingentésimo o nono, in Sanctórum adnumerávit.

ıomo.

Nocturno Homilia in ium, Sint lumbi, de ni. lxix.

DIE XV. MAJI.

o S. Isidori Agricolæ, Confessoris.

Duplex.

a de Comm. Conf. non ij. præter seq.

pitulum. *Jacobi* 5.

agrícola expéctat pre- um fructum terræ, pa- ferens donec accípiat ineum, et serótinum. s ígitur estóte et vos, et áte corda vestra : quó- lvéntus Dómini appro- it.

ymno, Iste Conféssor, tertius versus.

l Magnificat, Aña.

mánuum suárum quia ávit, esuriéntem im- bonis Dóminus Deus

Oratio.

bis, quæsumus, misé- rs Deus, beáto Isidóro re tuo intercedénte, non sápere; sed ejus et exémplis plácita tibi semper humilitáte deservíre. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Jacóbi, Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 5.

PATIENTES ígitur estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola expéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat temporáneum, et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra : quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere, fratres, in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exémplum accípite, fratres, éxitus mali, labóris, et patiéntiæ, prophétas, qui locúti sunt in nómine Dómini.

℟. Euge serve.

Lectio ij.

ECCE beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam miséricors Dóminus est, et miserátor. Ante ómnia autem, fratres mei, nolíte juráre, neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester : Est, est : Non, non : ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrum? Oret. Æquo ánimo est? Psallat. Infirmátur quis in vobis? Indúcat presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini; et orátio fidei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus : et si in peccátis sit, remitténtur ei.

℟. Justus germinábit.

Lectio iij.

Confitemini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem ut salvémini : multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis : et oratióne orávit, ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit : et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum.

℟. Iste cognóvit.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Isidorus Agrícola prope Matrítum Hispániæ urbem, in qua natus fúerat, mercéde coléndis agris condúctus, brevi magnárum sibi virtútum eo in exercítio ubérrimam ségetem parávit. Admirábilis enim Christi ac Sanctórum imitátor, numquam ad opus mane se conferébat, nisi prius Dei regnum studióse quǽreret, ecclesiásque in ipsíus ac Deíparæ honórem dicátas visitáret. Quare cum illíus moram agri dóminus gráviter ferret, atque ex editióre loco quadam die, ut eum libérius increpáret, Agrícolam opperirétur, binos Angelos cándida veste dúplici boum jugo arántes, mediúmque inter illos Isidórum conspéxit. Quo miráculo vulgáto, magno deínceps honóri tam apud herum, quam apud cæteros hómines habéri cœpit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Charitate in páuperes ádeo flagrávit, ut mercédem, quam labóribus parábat, egéntibus erogáret. Quin étiam cum aliquándo ad commúne cum réliquis confrátribus prándium plúrimos páuperes adduxísset, nihílque aliud, prándio scílicet finíto, quam pulménti partem sibi reservátam reperísset, illam vir Dei fide singulári fretus, ita distríbuit, ut admirabíliter aucta iis ómnibus aléndis saturandísque sufficeret. Illud étiam inter cætera mirándum, quod per æstívos calóres ad exstinguéndam in agro sitim, aquæ potum hero flagitánte, cum núllibi scatéret, Isidórus stímulo, quem gerébat, humo percússa, úberem ex ea, et perénnem ad hæc usque témpora fontem elícuit.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Igitur sanctitáte clarus cum ad últimam senectútem pervenísset, obdormívit in Dómino, et in cœmetério sancti Andréæ sepúltus, támdiu ibi jacuit, quoad cives de ipsíus corpore honéstius in ecclésia collocándo divínitus móniti, illud in lóculo íntegrum, atque ádeo incorrúptum invenérunt, ut ex eo suavíssimus odor, qui hac étiam tempestáte perdúrat, effláret. Sanctum corpus in ecclésiam translátum et in editióre loco situm máximis Deus miráculis illustrávit. Quorum beneficéntiam non semel tam ipsa Matríti cívitas, quam étiam cætera Hispániæ loca, ope ipsíus imploráta, persensérunt. Quem postrémo post annos fere quadringéntos fama sanctitátis ac miráculis illústrem, Gregórius Décimus quintus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo.

tertio Nocturno.
o sancti Evangélii
úndum Joánnem.
ctio vij. *Cap.* 15.
témpore : Dixit Jesus
ulis suis : Ego sum vi-
et Pater meus agrícola
éliqua.
sancti Gregórii, Papæ.
. *Reg.* 2. *Epist.* 32.
netipsam Véritas dicit:
meus agrícola est : et
pálmitem , in me non
fructum, tollet eum ;
vero, qui fert fructum,
eum, ut fructum plus
Palmes enim infructuó-
ur, quia peccátor fún-
dicátur. Palmes vero
is purgári dícitur, quia
plínam recíditur, ut ad
n grátiam perducátur.
spicárum grana tríbu-
, arístis et páleis mun-
sic olívæ prelo pressæ,
inguédinem défluunt :
vineárum pressi cál-
n vinum liquéscunt.
t qui.

Lectio viij.

m tractatu in septem Pœnit. ad 6. *Psalm.*

anet in Verbo, non
dátur a regno. Aliter
ique fructum fácere
sumus , nisi in eo ma-
Ideóque ait : Manéte
et ego in vobis. Ubi
anéndum nisi in ipso?
t domus, palátia cór-
estruéntur civitátes, ab
ibus turres evelléntur :
autem Dómini manet
um. Maneámus ergo in
manet in ætérnum.
umbi.

Lectio ix.

Non sequámur vanitátem, deseréntes veritátem : nec contristémur sicut cæteri, qui spem non habent, sed sustineámus eum. Et si moram fécerit, expectémus, ne contíngat nobis quod per Prophétam dícitur : Væ his qui perdidérunt sustinéntiam. Quicúmque mundánæ adversitátis fractus moléstiis, diabólicæ tentatiónis infestatióne dejéctus, a spe cœléstium promissiónum decíderit, sustinéntiæ, quam prius habúerat, mercédem amíttet : qui vero sustinébit, magnam reportábit remuneratiónem.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Laudes, Capit. Ecce agrícola. clxxj.

Ad Benedictus, Aña.

Exiit qui séminat semináre semen suum, et áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum.

Ad Tertiam, Capit. Ecce agrícola. clxxj.

Ad Sextam, Capitulum.

Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est, et miserátor.

Ad Nonam, Capitulum.

Jacobi 5.

Multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis: et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit, et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum.

In ij. Vesp. Capit. Ecce. clxxj.

Ad Magnificat, Aña.

Ecce homo agrícola iste fuit, quóniam Adam exémplum ejus ab adolescéntia sua, ad serviéndum Deo vivénti.

DIE XVI. MAJI.

In Festo S. Joannis Nepomuceni, Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. xviij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium, nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti: da nobis, ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre; ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sæculo toleráre. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Nepomúci Bohémiæ óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúræ sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátæ Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cœléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas religiosásque exercitatiónes pueritiam egit; nam ecclésiam frequénter adíre, ac sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitátem informátus: Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, Philosophiæ, Theologiæ, Sacrorúmque Cánonum magistérium et láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vitiis exstirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter canónicos Metropolitánæ ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wencesláo Quarto prædicándi provínciam suscépit, eo successu, ut, Joánnis suásu, multa rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille óbtulit dignitátes, Dei servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Regis illum eleemósynis in páuperes erogándis præféctum, Joánna regína consciéntiæ sibi moderatórem adscívit. Cum autem Wenceslaus ab offício institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur, piæ autem cónjugis obtestatiónes et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli judício sacerdóti crédita regínæ arcána sibi a Joánne panderéntur. At Dei miníster blandítiis primum, torméntis deínde, et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái

ánimum cum ab exsecrándo propósito nec humána nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus, ad beátæ Vírginis imáginem, antíquo cultu célebrem, cœléste præsídium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde véspere reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis rex e fenéstra conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres minásque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen Pragam intérfluens noctu dejéctus, illústrem martyrii corónam est consecútus.

℟. Desidérium.

Lectio vj.

Sacrilegum fácinus clam patrátum, et Mártyris glóriam insígne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes et discurréntes apparuérunt. Quámobrem ex aréna postrídie mane corpus elátum, canónici deínde, regis iram nihil timéntes, in Metropolitánam ecclésiam solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunt. Cum autem índies invícti sacerdótis memória miráculis et máxima fidélium, eórum præcípue qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida repérta est: quæ sexto post anno judícibus a Sede Apostólica delegátis exhíbita, novo prodígio repénte intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His ítaque aliísque signis rite probátis, Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus, die décima nona mensis Mártii, anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Nihil est opértum, de Communius Mart. iij. loco. xxx.

ALIUD OFFICIUM

In Festo S. Joannis Nepomuceni, Martyris.

Duplex.

Ad Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ultimi, Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Hymnus.

Invictus heros Núminis,
Mergéndus unda flúminis,
Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigílli méntio.
Hinc rex minátur fúnera,
Hinc tortor infert vúlnera,
Manus ligántur fúnibus,
Artus cremántur ígnibus.
Sed hæc Joánnes déspicit,
Nec regis iram réspicit,
Secréta non vult pándere,
Horret sigíllum frángere.

Stat mutus agnus ínnocens,
Nil de tegéndis próferens;
Stat; dumque rex nil élicit,
E ponte justum déjicit.
Præceps ab alto sternitur,
Undis profúndis mérgitur;
Mersum sed applaudéntibus
Undæ salútant ígnibus.
Stellæ natant in flúmine,
Illi paréntant lúmine,
Docétque cœli cláritas,
Quæ sit Joánnis cháritas.
Da, sempitérna Trínitas,
Ut in bono sit firmitas;
Aut lacrymárum flúmina
Mergant cadéntum crímina.
Amen.

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est. ℟. Opera autem Dei reveláre honoríficum.

Ad Magnificat, Aña.

Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam: et in ipsa laudábo eum.

Oratio ut ad Laudes.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Mártyrum Dóminum * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

In profúnda noctis umbra,
Et gravi calígine,
Lustrat ædem flamma munda,
Sic jubénte Númine.
Nocte náscitur Joánnes,
Astra cœlo dévolant:
Nocte mérgitur Joánnes,
Astra funus ápparant.
Hinc cor ejus igne flagrans
Fortis urit cháritas:
Hinc ab ejus ore manans,
Mira prodit suávitas.
Nunc amóre cor bonórum
Ad salútem pértrahit:
Nunc timóre cor malórum
A gehénna rétrahit.
Páuperes solátur ære,
Derelíctis súbvenit:
Non sinit justos jacére,
Damna famæ præpedit.
Per Joánnis sanctitátem,
O beáta Trínitas,
Méntibus da puritátem;
Corde regnet cháritas.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Erit lumen Israel in igne, et sanctus ejus in flamma.
Psalmi de Com. unius Mart. xix.
Aña. Sanávit Dóminus púerum, et réddidit illum patri ejus.
Aña. Puer autem erat minister in conspéctu Dómini ante fáciem sacerdótis.

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est. ℟. Opera autem Dei reveláre honoríficum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 21.

Stultus a fenéstra respíciet in domum: vir autem erudítus foris stabit. Stultítia hóminis auscultáre per óstium: et prudens gravábitur contumélia. Lábia imprudéntium stulta narrábunt: verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit ímpius diábolum, maledícit ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et in ómnibus odiétur: et qui cum eo mánserit, odiósus erit: tácitus et sensátus honorábitur.

℟. Metuébat rex Joánnem: * Sciens eum virum justum, et sanctum. ℣. Et custodiébat eum, et, audíto eo, multa faciébat, et libénter eum audiébat. Sciens.

Lectio ij. *Cap.* 28.

F LAGELLI plaga livórem facit, plaga autem linguæ comminuet ossa. Multi cecidérunt n ore gládii, sed non sic quasi ui interiérunt per linguam uam. Beátus qui tectus est a ingua nequam, qui in iracúniam illíus non transívit, et qui on attráxit jugum illíus, et in ínculis ejus non est ligátus: ugum enim illíus, jugum férreum est: et vínculum illíus, ínculum æreum est. Mors illíus nors nequíssima: et útilis póius inférnus quam illa.

. Lex veritátis fuit in ore ejus, t iníquitas non est invénta in ábiis ejus: in pace, et in æquiáte ambulávit mecum: * Et nultos avértit ab iniquitáte. . Lábia enim sacerdótis cuտódient sciéntiam, et legem equírent ex ore ejus. Et.

Lectio iij.

P ERSEVERANTIA illíus non permanébit, sed obtinébit vias njustórum: et in flamma sua on combúret justos. Qui renquunt Deum, íncident in lam, et exardébit in illis, et on extinguétur, et immittétur i illos quasi leo, et quasi parus lædet illos. Sepi aures tuas pinis, linguam nequam noli udíre, et ori tuo fácito óstia t seras. Aurum tuum et argénm tuum confla, et verbis tuis ícito statéram, et frenos ori uo rectos: et atténde ne forte ibáris in lingua, et cadas in onspéctu inimicórum insidiánum tibi, et sit casus tuus innábilis in mortem.

. Sepívi aures meas spinis, * Et ori meo feci óstia et seras. ℣. Beátus qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Non quæsívit a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris.

Aña. Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar.

Aña. Amplius non vidébitis fáciem meam vos, per quos transívi prædicans regnum Dei.

℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo. ℟. Et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Lect. ij. Noct. ut in præc. Officio ejusdem Sancti. clxxiv.

℟. iv. Instans oratióni, et ministério verbi, hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino. * Quia erat vir bonus, et plenus Spíritu sancto. ℣. Et apponebátur multa turba Dómino. Quia.

℟. v. Dispérsit, dedit paupéribus: * Justítia ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem. Justítia.

℟. vj. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi: * Propter quod vigiláte. ℣. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter. Glória Patri. Propter.

In tertio Nocturno.

Aña. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Aña. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam.

Aña. Transívi per ignem et aquã, et eduxísti me in refrigérium.

℣. Dixi : Custódiam vias meas.
℟. Ut non delínquam in lingua mea.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 11.

In illo témpore : Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi : Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus ? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.
In Evang. Hom. 6.

Dimissis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus: Quid exístis vidére in desérto? Arúndinem vento agitátam? Quod vídelicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem nisi carnális ánimus designátur? qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, in partem quámlibet inclinátur. Si enim ab humáno ore aura favóris fláverit, hilaréscit et extóllitur : sed si inde ventus detractiónis erúperit, unde aura laudis veniébat, mox hunc quasi in partem álteram ad vim furóris inclínat.

℟. Cum corriperétur ab illo de ómnibus malis quæ fecit rex, adjécit et hoc : * Et inclúsit Joánnem in cárcere. ℣. Labóro usque ad víncula, quasi male óperans, sed verbum Dei non est alligátum. Et.

Lectio viij.

Sed arúndo agitáta vento Joánnes non erat : quia hunc nec blandum grátia, nec cujúslibet detractiónis ira ásperum faciébat ; nec próspera hunc erígere, nec advérsa nóverant inclináre. Arúndo ergo vento agitáta non erat, quam ab status sui rectitúdine nulla rerum varíetas inflectébat. Discámus ergo, fratres charíssimi, arúndinem vento agitátam non esse : solidémus ánimum inter auras linguárum pósitum : stet inflexíbilis status mentis. Nulla nos detráctio ad iram próvocet, atque ad remissiónem inútilis grátiæ nullus favor inclínet. Non nos próspera élevent, non advérsa pertúrbent : ut qui in soliditáte fídei fígimur, nequáquam rerum transeúntium mobilitáte moveámur.

℟. Réddidit Deus justo mercédem labórum suórum, et dedúxit illum in via mirábili : * Et fuit illi in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem. ℣. Transvéxit illum per aquam nímiam, inimícos autem illíus demérsit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Adhuc autem de ejus expressióne subjúngitur : Sed quid exístis vidére in desérto ? hóminem móllibus vestítum? Ecce, qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Camelórum enim pilis, ut scitis, vestítus Joánnes fuísse descríbitur. Et quid est dícere : Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt; nisi apérta senténtia demonstráre, quia non cœlésti, sed terréno regi mílitant ii, qui pro Deo pérpeti áspera fúgiunt, et solis exterióribus déditi, præséntis vitæ mollítiem et delectatiónem quærunt? Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.
ıterrogábat eum rex mul-
ermónibus : at ipse nihil
espondébat. Psalmi de Do-
ca. 15.
ex dixit : Ne abscóndas a
erbum, quod te intérrogo.
: Secrétum meum mihi,
tum meum mihi.
firmábat rex, se dívitem et
ım factúrum. Non obédio
épto regis, sed præcépto
, quæ data est nobis.
unc rex accénsus ira, in
super omnes crudélius
viit.
eátus, qui lingua sua non
ıpsus, et qui non servívit
nis se.
Capitulum. *Eccli.* 21.
BIA imprudéntium stulta
ıarrábunt, verba autem
éntium statéra pondera-
ur : in ore fatuórum cor
ım, et in corde sapiéntium
órum.

Hymnus.

x in sepúlchro cónditur,
Signis Joánnes próditur,
rátium repágula
micant mirácula.
ejus hostes íllico
re mœsti público,
ce dextra Núminis,
as repéndunt críminis.
damna rerum fléntibus,
æve conqueréntibus,
ícta res revértitur,
ta fama rédditur.
corpus ægritúdines,
pus vicissitúdines,
culum secúritas,
tem fugit mortálitas.
viva lingua Mártyris,
muta voce sánguinis
Clamans, ut Abel, ímprobat,
Regísque crimen éxprobrat.
Unius o da Trínitas,
Triúmque simplex Unitas,
Ut qui Joánni súpplicant,
Id ímpetrent quod flágitant.
Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam.
℟. Cum consísteret peccátor advérsum me.

Ad Benedictus, Aña.

Quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles.

Oratio.

DEUS, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti da, ut, ejus exémplo et intercessióne, ori nostro custódiam ponéntes, Beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumerémur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Rex dixit.

Capit. Lábia, ut supra.

℟. br. Sacraméntum Regis * Abscóndere bonum est. Sacraméntum. ℣. Opera autem Dei reveláre honoríficum. Abscóndere. Glória Patri. Sacraméntum. ℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo. ℟. Et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Ad Sextam, Aña.

Affirmábat rex.

Capitulum. *Eccli.* 28.

SEPI aures tuas spinis : linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia et seras.

℟. br. Pone, Dómine, * Custódiam ori meo. Pone. ℣. Et óstium circumstántiæ lábiis meis. Custódiam. Glória Patri. Pone. ℣. Dixi : Custódiam vias

meas. ℟. Ut non delínquam in lingua mea.

Ad Nonam, Aña.

Beátus.

Capitulum. *Eccli.* 28.

Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et frenos ori tuo rectos : et atténde ne forte labáris in lingua.

℟. br. Dixi : * Custódiam vias meas. Dixi. ℣. Ut non delínquam in lingua mea. Custódiam. Glória Patri. Dixi. ℣. Pósui ori meo custódiam. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Crédidi. 111.

Hymnus.

Jam faces lictor ferat, et minántem
Jam ferox ensem, rabidúmque tortis
Vínculis ferrum, sacra ni sacérdos
Abdita pandat.

Séntiet vires, animæque magnæ
Pródigum pectus : violéntus ira
Non quatit recti sólida tenácem
Mente satélles.

En ruit præceps tumulátus unda
Martyr, et fluctu plácido siléntem
Náufragus linguam melióris ævi
Servat in usum.

At superjéctæ fácili natántes
Amne discúrrunt, rutilántque circa
Mártyrem flammæ : bene gesta plaudens
Ornat Olympus.

Ornat et linguam, rósei instar ignis
Vívidam servans, et adhuc rubéntem,
Indicat quænam fúerit tacéntis
Grátia linguæ.

Sit decus Patri, Genitóque, sanctum
Spíritum laudent, ab utróque puris
Qui calet flammis, sine fine psallens
Orbis utérque. Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me.

Ad Magnificat, Aña.

In conspéctu poténtium admirábilis ero, fácies príncipum mirabúntur me : tacéntem me sustinébunt, et loquéntem me respícient.

DIE XXI. MAJI.

In Festo S. Felicis a Cantalicio, Confessoris.

Semiduplex vel Duplex, prout indultum est.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Fac nos, Dómine Jesu, in simplicitáte et innocéntia cordis nostri ambuláre : quarum amóre de sinu Matris inter beáti Felícis, Confessóris tui, bráchia descendísti. Qui vivis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Felix a Cantalício in Sabínis, humílibus, sed piis paréntibus natus, a púero pascéndis grégibus, mox et agro coléndo addíctus, multo impénsius rerum cœléstium meditatióne

ánimum nutríre, et corpus assíduis vigíliis ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius, quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietáte incénsus, cum non posset quotídie, ut optábat, sacris mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante crucem, árborum cortícibus incísam, diu oráre, seque ácriter flagelláre consuéverat: sed et aliquándo glebas in agro vértere, simúlque sacris in templo adésse visus est. Alias inter arándum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvéncis, humi stratus, et arátro superdúcto plane proscindéndus, lacerála dumtáxat veste, surréxit illæsus. Quo perículo, ut ad tutiórem reguláris disciplínæ palæstram vocánti jam pridem Deo paréret, admónitus, rústica supelléctili paupéribus distríbui jussa, ad Fratres Minóres, quos Capuccínos vocant, própere se cóntulit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Adhuc tyro, necdum vota solémnia proféssus, religiósæ perfectiónis ápicem jam attigísse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipiéntis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat: seque cœnóbii juméntum díctitans, vilíssima quæque ministéria semper arrípuit; ac ludíbria et contumélias hílari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos et platéas aléndis Frátribus mendícans (quod ille munus per annos quadragínta nudis fere semper pédibus obívit) cum die quadam inusitáto póndere se opprími sentíret, mánticam scrutátus, injéctum clam nummum deprehéndit: quo projécto, nec sine indignatióne proculcáto, álacer et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam, sanctus córpore et spíritu a Paulo Quinto proptérea appellátus, vígili oculórum custódia, et voluntário córporis cruciátu communívit; aspérrimo flagéllo se quotídie cruéntans, ac férreo cilício constríctus, septem étiam Urbis Basílicas idéntidem invísens. Jejúnia Ordinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius, quam quiétis erat: brevem quippe somnum, flexis nuda super tábula génibus, ac fasce sarmentórum cápiti suppósito, carpébat.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Vitæ austeritáte sibi asper, áliis charus acceptúsque, sanctis præsértim Cárolo et Philíppo Nério, simplicitáte atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam frequénter éxtasim est passus, et aliquándo in ulnis suis reclinátum a Vírgine Matre Púerum Jesum suavíssime compléctí méruit. Prophetíæ grátia et miraculórum clarus, demórtuum étiam fílium matri vivum restítuit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut prædíxerat) Féria Pentecóstes, ad cœléstem pátriam, Deípara invitánte, lætus

ábiit. Ejus corpus in Ecclésia sui Ordinis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miráculis servi sui sanctitátem illustránte : quem proptérea Urbánus Papa Octávus Beatórum, Clemens vero Undécimus Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 11.

In illo témpore : Respóndens Jesus, dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 9. *de verb. Dom.*, *n.* 70.

Omnia sæva et immánia, prorsus facília et prope nulla éfficit amor. Quanto ergo cértius ac facílius ad veram beatitúdinem cháritas facit, quod ad misériam, quantum pótuit, cupíditas fecit? Quam fácile tolerátur quælibet advérsitas temporális, ut ætérna pœna vitétur, et ætérna réquies comparétur? Non immérito ille Vas electiónis cum ingénti lætítia dixit : Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suáve est, et sárcina levis : et si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dixit Psalmísta : Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

℟. Iste est qui.

Lectio viij.

Sed quæ dura sunt laborántibus, eísdem ipsis mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietátis dispensatióne actum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pósitus, sed jam sub grátia exonerátus sárcinis innumerabílium observatiónum, quod erat revéra grave jugum, sed duræ cervíci convenienter impósitum, facilitáte símplicis Fídei, et bonæ Spei, et sanctæ Charitátis, quidquid molestiárum exterióri hómini forínsecus intulísset ille princeps, qui missus est foras, interióri gáudio fíeret leve.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Nihil enim tam fácile est bonæ voluntáti, quam ipsa sibi : et hæc súfficit Deo. Quantúmlibet ergo sæviat iste mundus, veríssime Angeli, nato in carne Dómino, clamavérunt : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis : quia ejus, qui natus erat, suáve jugum est, et sárcina levis. Et sicut dicit Apóstolus : Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id quod póssumus ferre, sed facit cum tentatióne étiam éxitum, ut possímus sustinére.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXIV. MAJI.

In Festo B. Mariæ Vírginis, tit. Auxil. Christ.

Duplex majus.

Pro Urbe et Statu Ecclesiastico et aliquibus locis.

Omnia ut in Festis B. Mariæ cxxj. præter seq.

ras, et ad Matutinum,
Hymnus.
lum Christi pópulus
éntis
nfénsi premerétur ar-

jútrix pia Virgo, cœlo
sa seréno.
c patrum monuménta
it,
testántur spóliis opímis
otívo repetíta cultu
a quotánnis.
grates líceat Maríæ
ætis módulis reférre,
is donis, resonánte

is et Orbis.
felix, memoránda fa-

tri Sedes fídei Magí-

ost lustrum réducem

te recépit!
castæ, puerique puri,
clerus, populúsque

egínæ celebráre cœli
iera certent.
n Virgo, benedícta Jesu
hæc auge bona; fac,
nur,
em Pastor pius ad sa-

cua ducat.
ætérnos venerémur an-

, summo celebránda
,
mentes, resonóque

mine laudent. Amen.
ire me laudáre te, Vir-
ta. ℟. Da mihi virtútem
iostes tuos

Ad Magnificat, Aña.

Ecce María erat spes nostra, ad quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos, et venit in adjutórium nobis.

Oratio ut ad Laudes.

In j. Noct. Lect. Ego sapiéntia, ut in Festis B. M. cxxv.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Ex Serm. de 12. Stellis.

VEHEMENTER quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, et múlier una nocuére: sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum, et mulíerem unam, ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Et quidem sufficere póterat Christus: síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat, esse hóminem solum. Cóngruum magis, ut adésset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa Múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum: nec alter nobis utílior quam María. Crudélis nímium mediátrix Heva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit: sed fidélis María, quæ salútis antídotum et viris et muliéribus propinávit. Illa enim minístra seductiónis, hæc propitiatiónis; illa suggéssit prævaricatiónem, hæc ingéssit redemptiónem. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile, tota suávis est,

...s ófferens lac et lanam. ... diligéntius evangélicæ ... sériem universam : et si ... forte increpatórium, si ... lurum, si quod dénique ... ium vel levis indignatiónis ... ccúrrerit in María, de cætero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Quod si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et grátiæ, plena mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei qui talem mediatrícem benigníssima miseratióne provídit, in qua nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est; sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima charitáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam. Ipsa prætérita non díscutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam se præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur afféctu. Ipsa est quondam a Deo promíssa múlier serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra, cujus plane calcáneo in ...is versútiis insidiátus est, ...e causa. Sola enim contrívit univérsam hæréticam ...vitátem. Contríti sunt insi...tes, conculcáti supplantat... confutáti derogatóres, et ...tam eam dicunt omnes ge...tiónes. Jam si Ecclésia L... intelligénda vidétur vocáb... habes mediatrícem evi... expréssam : Múlier, ... amícta sole, et luna su... bus ejus. Amplectámur ... vestígia, et devotíssima suppli...catióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis : potens est enim.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et Regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

Ex publicis monumentis.

Præsentissimum Deíparæ auxílium ad Religiónis hostes profligándos sæpe pópulus christiánus mirum in modum expértus est : ex quo factum, ut sanctíssimus Póntifex Pius Quintus post insígnem victóriam, intercedénte Beatíssima Vírgine, a Christiánis de Turcárum tyránno apud Echínadas ínsulas reportátam, in Litaníis Lauretánis eámdem Regínam cœlórum inter ália præcónia Auxílium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum románus Póntifex Pius Séptimus impiórum consíliis et armis ex Apostólica

Sede exturbátus, et ar-
ustódia, præsértim Savó-
per annos quinque, eó-
ámplius fuísset deténtus,
ómnibus pénitus interclú-
ne Dei Ecclésiam régere
t, nullo símilis persecu-
s in priscis annálibus ex-
lo, inopináto, et præter
ium expectatiónem cónti-
t ingénti plausu, ac vélu-
nivérsi orbis mánibus pon-
o sólio restituerétur. Quod
cúndo áccidit, dum íte-
commóto túrbine, ab Ur-
liscédens, sacro comitánte
inálium Collégio, Ligú-
conténdit. Verum præsen-
no Dei benefício, cessánte
élla, quæ grave minabátur
lium, Romam, plaudénti-
præ novo gáudio pópulis,
rsus est. Antea tamen, quod
tis habúerat, et captivitáte
ntus éxequi nequíverat,
a coróna insígnem Savónæ
ginem Deíparæ Vírginis sub
o Matris Misericórdiæ, so-
ni ritu, propriísque máni-
decorávit. Quam mirábi-
rerum vicissitúdinem idem
tifex Máximus Pius Sépti-
, totíus evéntus íntime cón-
s, cum intercessióni san-
imæ Dei Genitrícis, cujus
ntem opem et ipse impénse
loráverat, et ab ómnibus
isti fidélibus implorári cu-
rat, accéptam mérito re-
et, in ejúsdem Vírginis Ma-
honórem sub appellatióne
ílii Christianórum solémne
um indíxit perpétuo cele-
ndum die mensis Maji vigé-
o quarto, faustíssimi sui in
em réditus anniversário, approbáto étiam Offício próprio, ut tanti benefícii distíncta, et perénnis exstet memória, et gratiárum áctio.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 11. d*

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi, Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

Intuere, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit; redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María: ut proínde si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per

Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.
℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque tuum sanctum implórant auxílium. Quia.

Lectio viij.

In ómnibus síquidem et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua: Pater enim díligit Fílium. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater.
℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Filioli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potéstne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum: felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus: nimírum sola est grátia, qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia quod quærit invenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum: nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos invenire grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiæ est quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.
Te Deum laudámus. 14.

Ad Laudes. Hymnus.

Te Redemptóris Dominíque nostri
Dícimus Matrem, speciósa Virgo,
Christianórum decus, et levámen
Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet inferórum,
Hostis antíquus fremat, et mináces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt fúriæ nocére
Méntibus castis, prece quas vocáta
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Patróna,
Béllici cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur, fugiúntve turmæ,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Sióne
Turris, arx firmo fabricáta muro,
Cívitas David, clypeis et acri
Mílite tuta:

Virgo sic fortis Dómini poténti
Déxtera, cœli cumuláta donis,
A piis longe fámulis repéllit
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu,
Te fide mentes resonóque linguæ
Cármine laudent. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.

Ad te, o sancta Dei Génitrix, clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis.

Oratio.

Omnipotens et misericors Deus, qui ad defensiónem pópuli Christiáni in beatíssima Vírgine María perpétuum auxílium mirabíliter constituísti: concéde propítius; ut tali præsídio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

In ij. Vesperis omnia ut in primis.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Aña.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto feminéo sexu, séntiant omnes tuum juvámen quicúmque tuum sanctum implórant auxílium, allelúia.

DIE XXX. MAJI.

In Festo S. Ferdinandi III., Castellæ et Legionis Regis.

Duplex.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis.

Omnia de Com. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beato Confessóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua, et fidei inimícos superáre dedísti: concéde; ut ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum.

Commem. S. Felicis, Papæ et Martyris, ut in Breviario.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ferdinandus Tértius, Castéllæ et Legiónis rex, cui Sancti cognoméntum jam inde a quátuor sæculis Ecclesiasticórum et sæculárium consénsus dedére, tantum prudéntiæ adoléscens adhuc spécimen præbuit, ut Berengária mater, Castéllæ regína, a qua persáncte educátus fúerat, abdicátum a se regnum in fílium transtúlerit. In eo, adjúnctis regni curis, régiæ virtútes emicuére, magnanímitas, cleméntia, justítia, et præ céteris cathólicæ fidei zelus, ejúsque religiósi cultus tuéndi ac propagándi ardens

stúdium. Id præstitit in primis hæréticos insectándo, quos núllibi regnórum suórum consístere passus est. Præstitit ínsuper in erigéndis, dotándis, et consecrándis christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, et aliárum úrbium Ecclésiis, máurico ereptárum jugo, simúlque in instaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénsi, et áliis, pia et régia munificéntia.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Inter hæc, per Castéllæ et Legiónis regnum, in quo patri Alfónso succésserat, colléctis magnis exercítibus, ánnuas expeditiónes contra Sarracénos, christiáni nóminis hostes, suscépit. In queis, ut semper vínceret, præcípui exércitus fuére preces píissimi Regis ad Deum fusæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilício muniébat corpus: sicque insígnes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, et plures urbes christiáno cúltui imperióque restítuit: et conquisítis Giénnii, Córdubæ et Múrciæ regnis, ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Hispalim, primáriam Bœticæ urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illíus urbis Epíscopo, victrícia signa tránstulit. In ea obsidióne (ut fertur) præséntem divínam opem hábuit: nam férream caténam, quæ super Bœtim transvérsim exténsa, Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis Regis jussu eo deláta, tanto ímpetu fregit, ut lóngius prætervécta pontem quoque lígneum, et simul spes Maurórum obrúperit, et ad deditiónem coégerit.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Tot victórias beátæ Vírginis Maríæ patrocínio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens, peculiári cultu prosequebátur. Capta Híspali, prima religiónis cura fuit: nam templum Maurórum expiátum, et Christianórum dedicátum sacris, insígni Archiepiscopátu et honestíssimo Canonicórum et Dignitátum collégio, régia et religiósa liberalitáte exornávit. Alia deinde in urbe templa et cœnóbia eréxit: inter quæ pietátis offícia dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cœléstem régiam vocátur. In extrémo vitæ agóne sacram Eucharistíam pro Viático allátam, fune ad collum alligáto, et humi stratus, cum lácrymis ubértim fusis adórans, eáque dignis reveréntiæ, humilitátis, et Cathólicæ fídei obtestatiónibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorrúptum adhuc post quátuor sæcula, in templo máximo Hispalénsi, honorificentíssimo inclúsum sepúlchro.

℟. Iste homo.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Nolíte timére, de Comm. ij loco, lxxiij.

Lectio ix. et com. in Laud. S. Felicis, ut in Breviario.

DIE XXXI. MAJI.

Festo S. Angelæ Mericiæ, Virginis.

Duplex.

nnia de Communi Virg. ij. præter sequentia.

Oratio.

EUS, qui novum per beátam Angelam sacrárum Vírgi- collégium in Ecclésia tua scere voluísti : da nobis, intercessióne, angélicis mó- s vívere ; ut terrénis ómni- abdicátis, gáudiis pérfrui eámur ætérnis. Per Dñum.

j. Nocturno Lectiones de ptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NGELA Merícia, Decentiáni, Veronénsis diœcésis óppido Lacum Benácum in ditióne eta, piis orta paréntibus, a na ætáte, virginitátis lílium, d perpétuo serváre statúe- sédula sepsit. Ab omni iébri ornátu abhórrens, giam vultus formam, pul- ámque cæsáriem studióse ávit, ut cœlésti dumtáxat nárum Sponso placéret. In autem adolescéntiæ flore éntibus orbáta, austerióris desidério, in desértum lo- aufúgere tentávit ; sed ab nculo prohíbita, novit præ- e domi, quod in solitúdine lícuit. Cilício ac flagéllis uénter usa, carnem non- infírma valetúdine, vinum Nativitátis et Resurrectiónis ínicæ tantum celebritáte, plúres vero dies nihil om- degustávit. Oratióni dé- brevíssimum humi carpé- somnum. Dæmonem vero, sub lucéntis Angeli forma sibi illúdere conántem, agnóvit pró- tinus, et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdi- cátis, et hábitum ac régulam Tértii Ordinis sancti Francísci ampléxa, evangélicam pauper- tátem virginitátis laudi con- júnxit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

NULLUM pietátis offícium erga próximos omíttens, pau- péribus quidquid sibi ex emen- dicáto victu superésset, lar- giebátur : libénter ministrábat ægrótis, plúraque cum magna sanctitátis fama peragrávit loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel reis véniam impetráret, vel inféńsos ínvicem reconciliáret ánimos, vel e vitiórum cœno sceléstos revocáret. Angelórum pane, quem única esuriébat, frequentíssime refécta, tanta charitátis vi ferebátur in Deum, ut sæpius extra sensus raperé- tur. Sacra Palestínæ loca sum- ma cum religióne obívit : quo in itínere et visum, quem ad Cydónias appúlsa oras amíse- rat, eódem regréssa recuperá- vit, et barbarórum captivitá- tem, ac naufrágium ímminens divínitus evásit. Romam déni- que firmam Ecclésiæ petram veneratúra, et amplíssimæ Ju- bilæi véniæ percúpida, sedénte Cleménte Séptimo, accéssit : quam Summus Póntifex allo- cútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit sum- mópere : nec ab Urbe ipsam abíre ante permísit, quam álio cœlitus vocátam agnóvit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Brixiam ítaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, revérsa, novam ibi Vírginum societátem, sicut cœlésti voce ac visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína, sanctísque vivéndi régulis constítuit, quam sanctæ Ursulæ, invíctæ vírginum ducis, patrocínio ac nómine insignívit : eam vero perénnem futúram morti próxima prædíxit. Tandem prope septuagenária dives méritis evolávit in cœlum, sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi. Cujus cadáver per ipsos trigínta dies inhumátum, flexíbile, ac vivo simíllimum persevérávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abúndat, Sanctórum Relíquias repósito, plúrima ad ejus sepúlchrum agi statim cœpére mirácula : quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni : imo sanctus ipse Cárolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum vírginum album referrétur, Bríxiæ palam asséruit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhíbitum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Pontíficum Indúltis munítum, Clemens Papa Décimus tértius solémni Decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insígnem, Pius Papa Séptimus, solémni canonizatióne in Vaticána B[...] perácta, die vigésima [...] Maji, anno millésimo oct[...] tésimo séptimo sanctárum [...] ginum catálogo adscrípsi[...]
℟. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno H[...] in Evang. Símile erit re[...] cœlórum decem virgín[...] de Com. lxxxvij.

FERIA SEXTA

post Oct. Corp. Christi

In Festo SS. Cordis Je[...]

Duplex majus.

Omnia ut in Breviario [...] finem Maji.

ALIUD OFFICIUM

in eodem Festo.

Ad Vesperas, omnia de Octava SS. Corporis Chri[...] sine commem. seq. Sed si [...] cium Cordis Jesu transfer[...] vel celebretur sub ritu du[...] j. vel ij. Classis, tunc i[...] Vesp. omnia dicuntur ut i[...] in ij. Vesp., exceptis seque[...]
℣. Miserátor et miséricors D[...] nus. ℟. Longánimis, et mul[...] miséricors.

Ad Magnificat, Aña.

Misericórdia Dómini a prog[...] in progénies timéntibus e[...] allelúia.

Ad Matutinum, Invitato[...]
Cor Jesu, charitátis victim[...] Veníte adorémus. Ps. Ve[...] exultémus. 2.

Hymnus.

Quicumque certum quæri[...]
Rebus levámen ásper[...]
Seu culpa mordet anx[...]
Seu pœna vos premit com[...]
Jesu, qui, ut agnus innoc[...]
Sese immolándum trádidit[...]
Ad Cor reclúsum vúlnere[...]
Ad mite Cor accédite.

suavíssimis
nes vócibus :
os gravat labor ,
pondus críminum.
e Jesu mítius ?
ci qui affixerant
et Patrem rogat
ultor ímpios.
olúptas Cœlitum ,
spes mortálium ,
racti vócibus ,
mus súpplices.
terge vúlnera ,
ente sánguine :
vum cor ómnibus,
néntes ínvocant.

imo Nocturno.

tum est cor meum
cera liquéscens in
ntris mei. Ps. Deus
s. 27.
rávit cor meum in
et adjútus sum : et
aro mea. Ps. Ad te,
clamábo. 40.
nvertísti planctum
gáudium mihi, et
ísti me lætítia. Ps.
te. 40.
item in Dómino gau-
Et exultábo in Deo

ístola beáti Pauli ,
oli, ad Ephésios.
tio j. *Cap.* 1.
us Deus , et Pater
ni nostri Jesu Christi,
íxit nos in omni be-
spirituáli in cœlésti-
risto. Sicut elégit nos
nte mundi constitu-
ut essémus sancti et
ti in conspéctu ejus
te. Qui prædestinávit
ptiónem filiórum per

Jesum Christum in ipsum , secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ , in qua gratificávit nos in diléctо Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum , secúndum divítias grátiæ ejus. Proptérea non cesso grátias agens pro vobis, memóriam vestri fáciens in oratiónibus meis : ut Deus Dómini nostri Jesu Christi Pater glóriæ det vobis spíritum sapiéntiæ et revelatiónis in agnitióne ejus ; illuminátos óculos cordis vestri, ut sciátis quæ sit spes vocatiónis ejus , et quæ divítiæ glóriæ hæreditátis ejus in Sanctis.

℟. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo : * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus , remissiónem peccatórum. ℣. Det nobis Dóminus illuminátos óculos cordis nostri , in agnitióne ejus. In.

Lectio ij. *Cap.* 2.

DEUS autem qui dives est in misericórdia , propter nímiam charitátem suam , qua diléxit nos , et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo (cujus grátia estis salváti) , et conresuscitávit et consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu : ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ , in bonitáte super nos in Christo Jesu. Ipse enim est pax nostra , qui fecit útraque unum , et médium paríetem macériæ solvens , inimicítias in carne sua : legem mandatórum decrétis evácuans , ut

℟. Propter nimiam charitatem suam, qua diléxit nos Deus, osténdit abundántes divítias grátiæ suæ: * In bonitáte super nos, in Christo Jesu. ℣. Ipse enim est pax nostra, per quem habémus accéssum ad Patrem. In bonitáte.

Lectio iij. *Cap.* 3.

Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cœlis et in terra nominátur, ut det vobis, secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris; in charitáte radicáti, et fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profúndum: scire étiam supereminéntem sciéntiæ charitátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Ei autem, qui potens est ómnia fácere superabundánter

Aña. Gustate, e
niam suávis est
tus vir, qui spe
Benedícam Dóm
Aña. Propter
mansuetúdinem
inténde, próspe
regna. Ps. Eruct
57.
Aña. Judicábit
stítia, et páuper
Ps. Deus, judíci
℣. Mihi autem
bonum est. ℟. P
mino Deo spem n
Lectiones de
Bernardi, ut in
in Brev. ad fin
Lectio vj. termi
gnum ¶
℟. iv. Introdúxit
cellária sua: or
charitátem. * Ful
bus, stipáte me
amóre lángueo.
illíus, quem de
sedi: et fructus e
turi meo. Fulcite.
℟. v. Hauriétis aq

ram cor lapídeum de
a, et dabo vobis cor
* Et spíritum meum
médio vestri. ℣. Ef-
per vos aquam vi-
undabímini ab óm-
naméntis vestris. Et.
ri. Et.
rtio Nocturno.
icórdiam, et veritá-
Deus : grátiam, et
bit Dóminus. Psalm.
ta. 85.
inus dabit benigni-
uétur pacem in ple-
. Psal. Benedixísti,
6.
s et mitis es, Dómi-
tæ misericórdiæ óm-
cántibus te. Ps. In-
nine. 86.
rdia Dómini ab ætér-
usque in ætérnum,
éntes eum.
sancti Evangélii
dum Joánnem
vij. *Cap.* 15.
mpore : Dixit Jesus
lis suis : Sicut diléxit
et ego diléxi vos.
dilectióne mea. Et

sancti Bernárdi,
Abbátis.
13. *in Cœna Dom.*
ctióne Dei quo plus
plus sítio, et ea sa-
possum, nec ego,
s diligens Christum.
plus éditur, plus fa-
uget : et quanto
bíbitur, plus sitim
sam, quam inhábi-
m, sic inébriat, ut
quærat, vel díligat,
e possit, nec váleat,
..

præter eum, qui sic mundum diléxit, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis, qui credit, et díligit illum, non moriátur, sed vivat cum eo. Ad hanc nos dilectiónem auctor ipse inæstimábilis charitátis invítat : in ea nos manére precátur, et rogat. Ait enim : Manéte in dilectióne mea; ac si apérte dicat : Quia ego ea dilectióne, qua me Pater díligit, vos díligo, eádem dilectióne me vos dilígere rogo. Et quóniam diléctio vestra me usque ad mortem perdúxit, sed neque mors crudelíssima ipsa a vestra charitáte me sejúnxit : me dilígite, et in ea dilectióne manéte.

℟. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos : * Manéte in dilectióne mea. ℣. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Manéte.

Lectio viij.

SED quáliter in ejus dilectióne manére debeámus, séquitur, et dicit : Si præcépta mea servavéritis, manébitis in mea dilectióne, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Hæc ópera, fratres mei, sunt causa dilectiónis Christi : unusquísque vestrum vídeat, si Dóminum Jesum dilígere débeat. Quid pro nobis fácere débuit, et non fecit? quómodo nos plus amáre pótuit, et non amávit? Majórem in nobis dilectiónem non pótuit habére, quam hábuit : quia ánimam suam pro nobis pósuit. Ipsa beáta Véritas testis est, quam majórem nemo ha-

bet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Non ergo nobis viléscat, fratres mei, ipsa diléctio Christi, qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo : non vobis viléscat, fratres mei, non vobis amaréscat ipse amor Christi, ipsa cháritas Christi.
℟. Christus pro nobis ánimam suam pósuit : * Et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo. ℣. Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Amor Christi totus dulcis, totus delectábilis : suum possessórem non crúciat, sed deléctat : non enérvat, sed róborat; cuncta terréna subsánnat; sola cœléstia captat. Christi mandáta requírit, et ea pro víribus observáre conténdit : et de observatióne præceptórum gressu felíci provéhitur ad perceptiónem gaudiórum, ut cum illo jam perfécte gáudeat, pro cujus desidério in hac valle lacrymárum pósitus tam amáre frequénter suspirábat. Unde recte séquitur : Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur; ac si díceret : Ideo præcípio vobis, et móneo vos mea observáre præcépta, et manére in dilectióne mea, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum de me adimpleátur : ut hábeam de vobis per mútuam charitátem, quam mihi impénditis, unde possim gaudére : et illud gáudium, quod in retributióne præmiórum elécti sunt perceptúri, percípere, et possidére possítis.
Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde, et inveniétis réquiem animábus vestris. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.
2. Suávis est Dóminus, et in ætérnum misericórdia ejus.
3. Sitívit in te ánima mea; quia mélior est misericórdia tua super vitas.
4. Sancti, et húmiles corde, benedícite Dómino : laudáte, et superexaltáte eum in sæcula.
5. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo : et exaltábit mansuétos in salútem.

Capitulum. *Cant.* 3.

Egredimini, et vidéte, filiæ Sion, regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis ejus, et in die lætítiæ cordis ejus.

Hymnus.

Summi Paréntis Fílio,
Patri futúri sæculi,
Pacis beátæ Príncipi,
Promámus ore cánticum.
Qui vulnerátus péctore
Amóris ictum pértulit,
Amóris urens ígnibus
Ipsum qui amántem díligunt.
Jesu, dolóris víctima,
Quis te innocéntem cómpulit
Dura ut apértum láncea
Latus patéret vúlneri?
O fons amóris ínclyte!
O vena aquárum límpida!
O flamma adúrens crímina!
O cordis ardens cháritas!

orde, Jesu, júgiter
onde nos, ut úberi
fruámur grátiæ,
que tandem præmiis.
per Parénti, et Fílio,
ius, honor, sit glória,
cto simul Paráclito,
eculórum sæcula.
nen.
isericórdia Dómini ab ætér-
℟. Et usque in ætérnum su-
timéntes eum.

Ad Benedictus, Aña.
víscera misericórdiæ suæ
ávit nos Deus, et fecit re-
ptiónem pópuli sui, alle-

Oratio.

c nos, Dómine Jesu, san-
ctíssimi Cordis tui virtúti-
índui, et afféctibus inflam-
i: ut et imágini bonitátis
confórmes, et tuæ Redem-
nis mereámur esse partíci-
Qui vivis.
d Primam, in ℟. br. ℣.
quem salváti, et liberáti
us.

Ad Tertiam, Aña.
vis est Dóminus.
apitulum. Egredímini. cxciv.
r. Misericórdia tua, Dómi-
* Plena est terra. Miseri-
ia. ℣. Justificatiónes tuas
me. Plena. Glória Patri.
ricórdia. ℣. Secúndum mi-
córdiam tuam vivífica me,
ine. ℟. Et custódiam te-
ónia oris tui.

Ad Sextam, Aña.
it in te.
Capitulum. *Cant.* 8.
ONE me ut signáculum su-
per cor tuum, ut signá-
m super bráchium tuum:
fortis est ut mors diléctio.

℟. br. Secúndum misericórdiam tuam, * Vivífica me, Dómine. Secúndum. ℣. Et custódiam testimónia oris tui. Vivífica. Glória Patri. Secúndum. ℣. Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam. ℟. Et justificatiónes tuas doce me.

Ad Nonam, Aña.
Beneplácitum est.

Capitulum. *Psalm.* 68.

IMPROPERIUM expectávit cor meum, et misériam: et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit; et qui consolarétur, et non invéni.

℟. br. Fac cum servo tuo, * Secúndum misericórdiam tuam. Fac. ℣. Et justificatiónes tuas doce me. Secúndum. Glória Patri. Fac. ℣. Véniat super me misericórdia tua, Dómine. ℟. Salutáre tuum, secúndum elóquium tuum.

In ij. Vesperis.

Aña. De torrénte in via bibet, proptérea exaltábit caput. Ps. Dixit Dóminus. 108.
Aña. Miserátor Dóminus redemptiónem misit pópulo suo. Ps. Confitébor. 108.
Aña. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio. Ps. De profúndis. 117.
Aña. Super misericórdia tua, Dómine, confitébor tibi in toto corde meo. Ps. Confitébor.... quóniam audísti. 121.
Aña. Suávis Dóminus univérsis, et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus. Ps. Exaltábo te, Deus. 125.

Capitulum. Egredímini. cxciv.
Hymnus. Quicúmque certum. cxc.

℣. Misericórdia Dómini a progénie in progénies. ℟. Timéntibus eum.

Ad Magnificat, Aña.

Suscépit nos Dóminus in sinum et cor suum, recordátus misericórdiæ suæ, allelúia.

DIE XVI. JUNII.

In Festo S. Joannis Francisci Regis, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui ad plúrimos pro salúte animárum perferéndos labóres, beátum Joánnem Francíscum, Confessórem tuum, mirábili charitáte et invícta patiéntia decorásti : concéde propítius; ut ejus exémplis instrúcti, et intercessiónibus adjúti, ætérnæ vitæ præmia consequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Script. occurrente. Ubi fuerit Duplex majus, Lectiones, Justus si morte, de Com. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Francíscus Regis, nóbili génere natus in oppídulo Narbonénsis Gálliæ, cui nomen Fons coopértus, exímiæ sanctitátis a téneris annis indícia præbuit. In eo jam tum eluxére mira morum innocéntia, flagrans oratiónis stúdium, pudor et modéstia singuláris Societátem Jesu ingréssus Tolósæ anno ætátis décimo nono, humilitáte, obediéntia, charitáte, ódio sui, cæterísque vitæ religiósæ virtútibus excélluit. Absolútis stúdiis, totum se procurándæ animárum salúti pénitus devóvit. Asperos Vivariénsium, Velaunórum, et Forénsium montes, et ingéntes Helviórum tractus, glácie, nivibúsque fere perpétuis hórridos, eorúmque colónos inscítia, rusticitáte, barbárie intractábiles suscépit excoléndos, eo succéssu ut innumerábiles hómines, aut Calviniána lue inféctos, aut pérditis móribus corrúptos, ad Cathólicam fidem, et ad christiánam pietátem tradúxerit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Campestribus missiónibus hibérno témpore perfúnctus, æstivo revertebátur Anicium, ibíque in nosocómiis et in carcéribus, in privátis ædibus, in cómpitis ac templis omne hóminum genus, ómnibus ómnia factus, sublevábat. Páuperum greges, corrogátis úndique subsídiis, præsértim cum sævíret fames, multiplicáto étiam non semel per miráculum fruménto, sustentábat; unde illi patris páuperum cognómen inditum fuit. In flagitiósis homínibus, et pérditis præsértim muliérculis e vitiórum cœno educéndis, vix credíbile est quot probra ludibriáque pertúlerit, erécto semper et álacri vultu impertérritus, licet gládiis júgulo sæpe admótis, álapis ori impáctis, et fústibus córpori. Grassánte peste, infírmos eo morbo laborántes sédulo invísens, ardénti reficiébat charitáte. Erga álios blandus ac benéficus, in se ipsum sæ-

:bat acérrime, ásperis cilíciis, rreis caténis, cruéntis flagel- iónibus, somnum bréviter in ida tábula aut humi carpens, mper abstémius, vilissimóque :titans cibo, et ádeo ténui, arcéndæ morti pótius, am sustentándæ vitæ suffí- ret.

Amávit eum.

Lectio vj.

Divino amóre sic erat incénsus, ut illum unum spi- re, loqui, cogitáre viderétur. ires noctis horas oratióni bat, cœléstibus áffluens de- iis, et extra se sæpe raptus. m divínam ea ánimi atten- ne, eo vultus ardóre facié- t, ut sacrum, quo efferve- bat, ignem étiam in adstán- diffúnderet. Miráculis aliís- e donis supernaturálibus mire ruit. Tandem vocátus ad emia labórum, in Viennénsis ecésis pago, cui nomen est lovéscus, corréptus letháli orbo ex labóribus contrácto, m sævíret hiems frigidíssima, eléstibus recreátus illustra- nibus, ad ætérna gáudia vitátus, spíritum Creatóri réd- lit, anno millésimo sexcenté- no quadragésimo, die trigé- na prima Decémbris, vitæ e quadragésimo quarto. Ejus púlchrum incredíbili popu- um per aspérrimos montes dique confluéntium con- rsu, ob sanctitátis et mira- órum famam, quæ máxime crebrescébat, summa devo- ne est frequentátum. Quibus nibus permótus Clemens décimus, Póntifex Máximus, nnem Francíscum Beatórum, Clemens vero Duodécimus Sanctórum fastis solémni ritu adscrípsit, die décima sexta Júnii ejúsdem celebrándæ festivitáti a Benedícto Décimo quarto assignáta.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi, de Communi. lxix.

Aliæ Lectiones, ubi concessæ sunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 9.

In illo témpore: Circuíbat Jesus omnes civitátes et castélla, docens in Synagógis eórum, et prædicans Evangélium regni. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Comm. lib. 1. *in Matth. cap.* 9.

Cernis quod æquáliter in villis et úrbibus et castéllis, id est, et magnis et parvis, Evangélium prædicáverit; ut non consideráret nobílium poténtiam, sed salútem credéntium. Circuíbat civitátes: hoc habens óperis quod mandáverat Pater, et hanc esúriem ut doctrína sua salvos fáceret infidéles. Docébat autem in Synagógis et villis Evangélium regni, et post prædicatiónem atque doctrínam curábat omnem languórem, et omnem infirmitátem; ut quibus sermo non suáserat, ópera persuadérent.

℟. Iste est qui ante.

Lectio viij.

De Dómino própric dícitur: Curans omnem languórem et omnem infirmitátem; nihil quippe ei impossíbile est. Vi-

dens autem turbas, misertus est eis. Vexátio gregis et óvium atque turbárum, pastórum culpa, et vítium magistrórum est. Unde séquitur: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Messis multa populórum signíficat multitúdinem: operárii pauci, penúriam magistrórum. Et ímperat ut rogent dóminum messis, ut mittat operários in messem suam.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Isti sunt operárii, de quibus lóquitur Psalmísta, dicens: Qui séminant in lácrymis, in gáudio metent: Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et ut apértius loquar: Messis multa omnis turba credéntium est; operárii autem pauci, et Apóstoli et imitatóres eórum qui mittúntur ad messem.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXV. JUNII.

In Festo S. Gallicani, Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. xviij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Gallicánum Mártyrem ad tui cognitiónem mirabíliter perduxísti, et per eum novo Ecclésiam tuam charitátis exémplo illustráre dignátus es: concéde propítius; ut, ejúsdem précibus et imitatióne, promíssa misericórdibus præmia consequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gallicanus, vir consuláris et triumpháli honóre caríssimus, sua virtúte et militári glória, Constantini Augústi sibi grátiam conciliávit. Magis autem quæ Dei sunt quærens, a sanctis Joánne et Paulo cœlésti luce perfúsus, et Evangélii doctrína erudítus, Jesu Christi fidem ore simul atque ópere profitéri cœpit. Nam cum sancto Hilaríno ad Ostia Tiberína secédens, peregrinórum atque infirmórum curæ et servitúti se totum addíxit: cujus rei fama toto orbe divulgáta, multi úndique illuc confluéntes vidébant virum ex patrício et cónsule lavántem páuperum pedes, ponéntem mensam, aquam mánibus effundéntem, languéntibus sollícite ministrántem; dénique tanquam Christo ipsi, mínimis ejus, scílicet mendícis et peregrínis, offícia étiam humíllima exhibéntem.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

His misericórdiæ opéribus, quas frátribus exhíbuit, Patris cœléstis misericórdiam proméritus est et passióne Christo Fílio Dei consociári. Cum enim impérium ímpius apóstata Juliánus adéptus esset, Gallicánus ex illa misericórdiæ sede, et páuperum ac peregrinórum hospítio pulsus, Alexandríam perréxit, ubi eum Rauciánus judex sacrificáre dæmóniis, id est ethnicórum diis, imperávit. Verum Christi miles júdicis minas contémnens, nec curans illécebras, nullum

honórem idólis géntium, tanquam mórtuis simulácris, sed Deo vivo tribuéndum docens, torméntis et morti se parátum exhíbuit. Itaque gládio percússus, vitam, páuperum servítio nóbilem glorióso martyrio consummávit.

℟. Desidérium ánimæ.

Ex Oratióne S. Gregórii Nysséni.

Lectio vj.

Frange esuriénti panem tuum, et egénos sine tecto induc in domum tuam. Multam nobis hoc tempus affert nudórum vagorúmque cópiam. Hóspites, exulésque non desunt: ubíque licet proténsas opem implorántium manus aspícere. His aer sub dio tectum præbet. Pórticus, et bívia, et partes fori magis desérta sunt hospítia. Nycticóracum et noctuárum more in cavérnis látitant. Pannósis, attrítis et lacerátis tegúntur induméntis. Agricultúræ fructus est illis miserántium ánimi benígnitas; cibus, si quid ab accedénte quópiam impetráverint; pótio, éadem quæ brutis animántibus, nimírum fontes. Vagam et agréstem tradúcunt vitam, calamitátibus et necessitáte compúlsi. His necessária víctui suppédita tu, qui jejúnas. Erga fratres calamitósos benígnus esto: quod ventri súbtrahis, tríbue esuriénti.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

In illo témpore: Suscípiens Jesus dixit: Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho; et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum, et plagis impósitis, abiérunt, semivívo relícto. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Nazianzéni.

Ex Orat. 16. *tum.* 1.

Purgemur ítaque per misericórdiæ offícia, labésque et sordes ánimæ extergámus, ac dealbémur, álii ut lana, álii ut nix, pro misericórdiæ vidélicet proportióne; atque ut formidabílius áliquid dicam, si nulla est tibi confráctio, neque livor, nec plaga tumens, nec ulla ánimæ lepra, aut significatiónis tactus, aut candor, quæ a lege quidem exígue curabántur, médicam autem Christi manum requírunt: at certe eum qui, salútis nostræ causa, vulnéribus et languóre afféctus est, veneráre. Veneráberis autem, si te Christi membro benígnum atque humánum præbeas. Quod si te fortásse animárum nostrárum prædo et tyránnus, vel ab Jerúsalem in Jéricho descendéntem, vel álibi úspiam inérmem et imparátum offéndens ita sauciávit, ut ne medicínam quidem exquíras, heu plagam sane gravíssimam, calamitatémque altíssime grassántem!

℟. Coróna áurea.

Lectio viij.

At mihi quidem hoc quoque nómine necessária esse benígnitas et misericórdia erga páuperes vidétur, ut iis qui de illis ita séntiunt os obstruámus, nec inánibus verbis cedámus, crudelitátis legem advérsus nos-

metípsos sanciéntes. Cæterum ómnium máxime divíno mandáto et exémplo moneámur. Quodnam porro hoc mandátum est? At vidéte, quæso, quam constans sit, atque sincérum. Neque enim homínibus Spíritu sancto afflátis sat fuit semel, atque íterum de paupéribus sermónem habuísse; nec quidam dumtáxat de his rebus verba fecérunt, réliqui mínime; aut álii copiósius, álii párcius, velut de re non ita magna, nec ádmodum necessária: verum et omnes in univérsum, et sédulo quisque vel primo, vel in primis ad eam rem nos hortántur; nunc admonéntes, nunc comminántes, nunc exprobrántes, nonnúmquam étiam eos, qui virtútis hujus múnere funguntur, láudibus efferéntes; nimírum, ut per admonitiónis assiduitátem eo nos addúcant, ut hoc mandátum exequámur.

℟. Hic est vere.

Lectio ix.

Verum díxerit fortásse áliquis: Hæc pro paupéribus illis et inópibus dicta sunt, qui injúria afficiúntur. Sit ita sane; nam de hoc litem nullam movébo. At hoc quoque tamen ad coléndα humanitátis offícia te exstímulet. Quorum enim, si quid injúriæ eis inferátur, tanta rátio habétur, iísdem certe benefício afféctis ámplior et ubérior est grátia. Nam si quis páuperem déspicit, eum a quo factus est, ad iram cóncitat: non dúbium est, quin opíficem honóre affíciat, qui ipsíus opus compléctitur. Rursus cum audis: Pauper et dives occurrérunt sibi, utrúmque autem creávit Dóminus, ne illum quidem páuperem, hunc autem dívitem ab eo creátum intélligas, ex eóque in páuperem insurgéndi ansam accípias. Nam Dei figméntum utérque est, tamétsi, quod ad res extérnas áttinet, dispari conditióne sint. Hoc te ad commiseratiónem et charitátem infléctat.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXIX. JUNII.

In j. Vesperis Festi SS. Apost. Petri et Pauli, fit Commemorátio Omnium SS. Apostolorum.

Aña. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me, in testimónium illis, et géntibus.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum.

In Laudibus, Aña.

Vos qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio ut supra.

In ij. Vesperis, Aña. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte: et accipiétis regnum ætérnum, allelúia.
℣. In omnem terram exívit

-órum. ℟. Et in fines or-
-ræ verba eórum.
-o ut supra.
-A COMMEMORATIO
Pro variis locis.
In j. Vesperis.
-i hoc cognóscent omnes
-scípuli mei estis, si di-
-m habuéritis ad ínvi-
-. Nimis honoráti sunt
-ui, Deus. ℟. Nimis con-
-i est principátus eórum.
Oratio.
-ɪ nos, Deus salutáris
-ster, et ómnium san-
Apostolórum tuórum
præsídiis, quorum do-
-léles esse doctrínis. Qui

In Laudibus.
-os qui secúti estis me,
-s super sedes judicántes
-im tribus Israel. ℣. In
terram exívit sonus eó-
. Et in fines orbis terræ
-órum.
-io ut supra.
In ij. Vesperis.
-os amíci mei estis, si fe-
-uæ ego præcípio vobis,
-óminus. ℣. Gloriósus
-tis suis, fáciens mira-
-. Hic Deus meus, et
-ibo eum.
-o ut supra.
DIE III. JUNII.
-o S. Irenæi, Episcopi
-gdunensis et Mart.
Duplex.
-ia de Communi unius
-iij. præter seq.
Oratio.
, qui beáto Irenæo,
-rtyri tuo atque Pontí-
-ibuísti, ut et veritáte
-æ expugnáret hæreses,

et pacem Ecclésiæ felíciter confirmáret: da, quæsumus, plebi tuæ in sancta Religióne constántiam; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Epístola ij. beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. *Cap.* 2.

Sollicite cura teipsum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem recte tractántem verbum veritátis. Profána autem, et vanilóquia devíta: multum enim profíciunt ad impietátem: et sermo eórum ut cancer serpit: ex quibus est Hymenæus, et Philétus, qui a veritáte excidérunt, dicéntes resurrectiónem esse jam factam, et subvertérunt quorúmdam fidem. Sed firmum fundaméntum Dei stat, habens signáculum hoc: Cognóvit Dóminus, qui sunt ejus: et discédat ab iniquitáte omnis, qui nóminat nomen Dómini. In magna autem domo non solum sunt vasa áurea, et argéntea, sed et lígnea, et fictília: et quædam quidem in honórem, quædam autem in contuméliam. Si quis ergo emundáverit se ab istis, erit vas in honórem sanctificátum, et útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. Juvenília autem desidéria fuge, sectáre vero justítiam, fidem, charitátem, et pacem cum iis qui ínvocant Dóminum de corde puro. Stultas autem, et sine disciplína quæstiónes devíta, sciens quia génerant lites. Servum autem Dómini non opór-

tet litigáre : sed mansuétum esse ad omnes, docíbilem, patiéntem, cum modéstia corripiéntem eos qui resístunt veritáti : nequándo Deus det illis pœniténtiam ad cognoscéndam veritátem, et resipíscant a diáboli láqueis, a quo captívi tenéntur ad ipsíus voluntátem.

℟. Iste Sanctus.

Lectio ij. *Cap.* 3.

Hoc autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa : erunt hómines seípsos amántes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, scelésti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, et voluptátum amatóres magis quam Dei: habéntes quidem spéciem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta : ex his enim sunt, qui pénetrant domos, et captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis, quæ ducúntur váriis desidériis : semper discéntes, et numquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Jannes et Mambres restitérunt Moysi : ita et hi resístunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa fidem. Sed ultra non profícient; insipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut et illórum fuit. Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes; quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, et Lystris, quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines, et seductóres profícient in pejus, errántes, et in errórem mitténtes.

℟. Justus germinábit.

Lectio iij. *Cap.* 3 *et* 4.

Tu vero pérmane in iis quæ didicísti, et crédita sunt tibi, sciens a quo didíceris : et quia ab infántia sacras lítteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem, per fidem, quæ est in Christo Jesu. Omnis Scriptúra divínitus inspiráta útilis est ad docéndum, ad arguéndum, ad corripiéndum, ad erudiéndum in justítia : ut perféctus sit homo Dei, ad omne opus bonum instrúctus. Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsíus, et regnum ejus: prædica verbum, insta opportúne, importúne : árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros pruriéntes áuribus : et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístæ, ministérium tuum imple.

℟. Iste cognóvit.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Irenæus, non longe ab urbe Smyrna in Asia Proconsulári

tus, jam inde a púero sese lycárpo, Joánnis Evangelí- discípulo, eidémque Epí- ppo Smyrnæórum, tradíderat disciplinam. Hoc tam ex- lénti magístro progréssus in ctrína præceptísque christiá- religiónis insígnes fecit. lycárpo in cœlum martyrii ória subláto, etsi erat Ire- eus in sacris lítteris egrégie rsátus, quod tamen incre- bili stúdio flagráret discéndi, æ dógmata depósiti loco cu- odiénda cæteri accepíssent, os Apóstoli instituérant; ho- m quam pótuit plures con- nit, quæque ab iisdem au- vit mémori mente ténuit, deinceps opportúne advér- s hæreses allatúrus; quas m vidéret ingénti pópuli ristiáni damno látius índies máre, diligénter copioséque féllere cogitárat. In Gállias le proféctus, a Pothíno Epí- opo Présbyter est constitútus clésiæ Lugdunénsis. Quod unus sic laborándo in verbo doctrína gessit, ut (téstibus nctis Martyribus, qui, Marco rélio Imperatóre, strénue o vera pietáte certárant) æ- ulatórem sese præstíterit Te- aménti Christi.

Honéstum fecit.

Lectio v.

CUM Mártyres ipsi, Clerúsque Lugdunénsis de pace Eccle- iárum Asiæ, quam Montani- árum fáctio turbárat, sollí- ti cum primis essent, Ire- eum, cujus esse potíssimum abéndam ratiónem prædicá- ant, unum ómnium máxime elegérunt, quem Rómam ad Eleuthérium Pontíficem mítte- rent rogátum, ut novis sectáriis auctoritáte Sedis Apostólicæ reprobátis, discordiárum causa tollerétur. Jam Pothínus Epí- scopus martyr decésserat: huic Irenæus cum successísset, tam felíciter munus óbiit episcopá- tus, ut sapiéntia, oratióne, exemplóque suo non modo brevi cives Lugdunénses omnes, sed multos étiam aliárum Gál- liæ úrbium íncolas superstitió- nem atque errórem abjecísse, dedísseque christiánæ milítiæ nómina víderit. Intérea, cum de die celebrándi Páschatis or- ta esset conténtio, ac Victor románus Póntifex Asiános epí- scopos ab collégis réliquis fere ómnibus dissidéntes aut prohi- buísset communióne sacrórum, aut prohibére minátus esset, eum Irenæus sequéster pacis decénter mónuit, exemplísque usus Pontíficum superiórum in- dúxit, ut ne tot Ecclésias ob ritum, quem a majóribus ac- cepísse se dícerent, avélli ab unitáte cathólica paterétur.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vj.

MULTA scripsit, quæ Eusé- bius Cæsariénsis, et san- ctus Hierónymus mémorant, quorúmque pars magna intér- cidit injúria témporum. Exstant ejus advérsus hæreses libri quinque anno círciter centési- mo octogésimo perscripti, dum adhuc Eleuthérius rem chri- stiánam públicam géreret. In tértio libro vir Dei ab iis edó- ctus, quos auditóres constat fuísse Apostolórum, grave in primis atque præclárum de ro-

mána Ecclésia, deque illíus Episcopórum successióne divínæ traditiónis fidéli, perpétua, certíssima custóde dixit testimónium. Atque ad hanc, dixit, Ecclésiam, propter potiórem principalitátem necésse est omnem convenire Ecclésiam, hoc est eos qui sunt úndique fidéles. Postrémo una cum áliis prope innumerabílibus, quos ipse ad veram fidem, frugémque perdúxerat, martyrio coronátus migrávit in cœlum, anno salútis ducentésimo secúndo, quo témpore Septímius Sevérus Augústus eos omnes qui constántes in coléndа christiána religióne perstáre voluíssent, in summum cruciátum dari, atque intérfici imperáverat.

℞. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 10.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum Pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Episcopi.

Serm. 138. *de Verbis Dómini.*

Audívimus Dóminum Jesum commendántem nobis boni pastóris officium. In qua commendatióne admónuit nos útique, ut intélligi datur, bonos esse pastóres; et tamen ne intelligerétur pervérso modo multitúdo pastórum; Ego sum, inquit, Pastor bonus: et unde sit pastor bonus, consequénter osténdit. Pastor, inquit, bonus ánimam suam ponit pro óvibus. Pastor ergo bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid cæteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti Episcopi Mártyres? nonne omnes pastóres boni?

℞. Coróna áurea.

Lectio viij.

Omnes ergo isti pastóres boni? non solum quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed charitáte. Quómodo autem habet vel exíguam charitátem, qui étiam convíctus non amat unitátem? Hanc Dóminus unitátem comméndans pastóribus bonis, nóluit multos appelláre pastóres. Neque enim, ut dixi jam, non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apóstoli cæteri, et posterióres sancti Epíscopi. Omnes hi pastóres boni; et tamen ille pastóribus bonis non commendávit pastóres bonos, sed pastórem bonum.

℞. Hic est vere.

Lectio ix.

Quid est ergo, quod pastóribus bonis commendát unum pastórem, nisi quia in uno pastóre doces unitátem? Et expónit apértius ipse Dóminus per ministérium nostrum, ex ipso Evangélio commémorans charitátem vestram, et dicens (audíte quid commendávit): Ego sum Pastor bonus. dixi: quia omnes cæteri, omnes pastóres boni membra mea sunt. Unum caput, unum corpus, unus Christus. Ergo et pastor pastórum, et pastóres

ŏris, et oves cum pastóri-
sub pastóre. Mérito Chri-
in se habens omnes pastó-
onos, unum comméndat,
ıs: Ego sum, unus sum,
ım omnes in unitáte unum
. Qui extra me pascit,
ra me pascit. Qui mecum
cólligit, spargit.
eum laudámus. 14.

EADEM DIE III. JULII.

esto S. Martialis, Episc.
et Confessoris.
Duplex.

mnia de Comm. Conf.
. xlv. præter seq.

Oratio.

MNIPOTENS sempitérne Deus,
qui beátum Martiálem,
essórem tuum atque Pon-
ım, Ecclésiæ tuæ sanctæ
sse voluísti: quæsumus;
jus suffragántibus méritis,
tis tuæ grátiam largiáris.
Dóminum.

j. Nocturno Lectiones de
ıtura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ARTIALIS, unus de septua-
gínta Christi discípulis,
uer ille fuísse tráditur,
quinque panes hordeáceos
ıos pisces attulísse in Evan-
memorátur. Ex Oriénte
sancto Petro Apóstolo Ro-
ı venit, et ab eódem in
as causa propagándi Evan-
missus, Lemovicénses,
sános, Burdigalénses, Ca-
énses, et Aquitános, at-
álios pópulos christiánam
iónem edócuit: unde Gal-
m est dictus apóstolus.
óto báculo sancti Petri,
ı ab eo Romæ accéperat,

mórtuum redúxit in vitam. Tandem post multa præclára sanctitátis et doctrínæ ópera, in cœlum migrávit.

℟. Invéni David.

Lectiones v. et vj. de Communi ij. loco. lvj.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Vigiláte. de Comm. ij. loco. lvj.

DIE VII. JULII.

In Festo S. Pulcheriæ, Virg. Imperatricis.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Virginum. lxxvij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui beátam Pulchériam, Vírginem tuam, singulári castitátis prærogatíva decorásti, quique illi ad defendéndam Ecclésiam tuam summum fídei amórem tribúere voluísti: concéde; ut ejus intercessióne tibi puris méntibus inhæréntes, ab ómnium hóstium insídiis misericórditer liberémur. Per Dóminum.

In j. Noct. Lectiones, De virgínibus, de eodem Comm. lxxxij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ÆLIA Pulchéria Augústa, patre, avo, fratre, atque viro Romanórum Imperatóribus máxime nóbilis, profligátis sua præsértim ópera hæreticórum erróribus, et cathólico dógmate circa Incarnatiónis mystérium, et divínam Maternitátem constitúto multo nobílior, ab ipsa pueritia tanta sapiéntia divínitus prædita fuit, ut ii, quibus post Arcádii patris óbitum Impérii procurátio, dum Theodósius adolésceret, commíssa fúerat, ejus arbitrátu ómnia

fácerent; essétque constans opínio, uníus puéllulæ virtúte ac sapiéntia, quæ instáre atque ingrúere videbántur, perícula discússa, et felicitátem Império constitútam. Domi assídua disciplínæ exáctrix, eam vivéndi formam indúxit, ut illa jam non aula Imperatórum, sed ascetérium vulgo dicerétur. Theodósium fratrem, Eudóxiam, quam illi matrimónio conjungéndam curávit, Flaccillam, Arcádiam, Marínam soróres ita imbuébat bonis móribus, exercebátque ad virtútem, ut quibus ætáte non multum præstábat, eórum moderátrix ac propémodum mater esse viderétur. Qua institutióne soróres quantum profécerint, vel ex hoc uno intélligi potest, quod Pulchériam imitátæ, se suámque virginitátem Deo devovérunt: utque Augústa Virgo ea quæ decréverat ámplius confirmáret, omnésque voluntátis suæ testes habéret, ex auro et pretiósis lapídibus sacram mensam in Ecclésia Constantinopolitána pro virginitáte sua, et fratris Império dedicávit, et in fronte ipsíus mensæ hæc éadem inscrípsit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Potior autem ejus in Theodósio instruéndo elúxit cura; eúmque, ubi opus esset, mira quadam dexteritáte corrigébat: qui quidem talis est efféctus, ut absolutíssimum óptimi veréque christiáni Príncipis exémplar fúerit, dum Pulchériæ consíliis est obsecútus. Post diutúrnam cum fratre concórdiam, turbis malevolórum fraude atque obtrectatióne in aula excitátis, tempus nacta, quo sibi jam uni, Deóque vacáre posset, secéssit in Hebdómum, locum Byzántio suburbánum, ibíque vitam agens pene monásticam, aliquándiu se contínuit. Cum vero felícitas Impérii una cum ea exuláret, a fratre accersíta, ubi deésse vidit qui prælia Dómini pugnáret, Débboram imitáta, fide ac religióne armáta procéssit; et missis in omnem partem epístolis, hortándo, monéndo, minitándo, non pecúniæ, non labóribus parcens, digna effécta est, quam Patres Concílii Chalcedonénsis, una ómnium voce atque præcónio, custódem fídei, pacis conciliatrícem, expultrícem hæreticórum, piam, orthodóxam, novam Hélenam (sicut Marciánum tunc Imperatórem, novum Constantínum) consalutárent; cuíque sanctus Leo totíus Románæ Ecclésiæ nómine plúrimum gratularétur, ejúsque causa exultáre se díceret, ac digna Deo vota persólvere, quod de Nestoriána primum impietáte, mox et nefário Eutychétis erróre perémpto, dúplicem illi et palmam contúlerat, et corónam.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Atque hæ tantæ curárum moles, quas præsértim in Ephesíno, ac Chalcedonénsi Concíliis, Romanórum Pontíficum auctoritáte convocátis, necessário suscéperat, nihilo illam ad cétera christiánæ pie-

is offícia obeúnda fecére
niórem. Assídue cœléstium
um contemplatióne, sacró-
n librórum lectióne, córpo-
afflictatiónibus sponte sus-
ıtis se exercébat. Psalmos de
cte surgens una cum régiæ
níliæ Princípibus decantábat.
i, ac Sanctórum (quorum
collóquio non semel dignáta
) cultrix exímia: quæ étiam
nmópere semper conténdit,
erga eórum Relíquias cultus
gerétur. Deíparam in primis
luit, cui hanc ipsam Deípa-
appellatiónem contra Nesto-
ınórum blasphémias asséruit:
luit namque summa sapién-
suæ dispositióne divína
ovidéntia, ut per vírginem
mma Vírginis dígnitas inof-
nsa pénitus servarétur; quam
iam est imitáta servándo per-
tuam in ipso conjúgio vir-
nitátem: cujus dénique cúl-
i amplificándo complúra tem-
a regáli plane magnificéntia
citávit, donáriis auxit, red-
tibus locupletávit. In placán-
ı divína justítia mira pietáte
ítuit. Fuit erga páuperes mi-
ricórdia plane singulári; quos
matérna quadam charitáte
mpléxa est quoad vixit, et
óriens eórum, quæ assídua
lusissimáque liberálitas réli-
ıa fécerat, scripsit herédes.
uod cautum ab ipsa testa-
énto fuit, diligénter curávit
arciánus, quem pari Religió-
is stúdio, rebúsque ómnibus
npério digníssimum, ipsa evé-
erat ad impérium; sibíque
anc ipsam ob causam, salva
uam Deo vóverat virginitáte,
ónjugem delégerat. Obiit anno
quadringentésimo quinquagé-
simo tértio, magno ómnium lu-
ctu, maximísque sanctórum Pa-
trum, ceterorúmque ejus ævi
scriptórum láudibus celebráta.
℟. Afferéntur Regi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 17.

In illo témpore: Dixit Jesus: Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli
Alexandríni.

De fide ad Pulcher., et Sorores.

Sane vos sacras castissimásque Christi ómnium nostrum Salvatóris sponsas, religiosíssimæ ac Deo dilectíssimæ Imperatríces, orbis terrárum ornaméntum, sanctissimarúmque Ecclesiárum decus, óptimo jure quisquis appelláverit: in quibus nimírum omne virtútum genus, omnísque ornátus divínæ Majestátis óculis gratus acceptúsque miríﬁce splendet. Neque his ópibus conténtæ, omnem quoque curam omnéque stúdium adhibétis, quo fide recta, nullámque in partem vacillánte, excellátis. Neque Christi regnum capéssere, et ea quæ illi grata sunt, fácere, et sentíre omíttitis; partim quidem præcláris actiónibus, partim rursum cum vestras, tum Príncipum quoque vestrórum aulas virginitátis glória condecorántes, partim dénique sumptuosíssima templa Christo Dómino excitántes: nam et hoc quoque pietátis stúdium inter

cétera ille sanctis vestris ánimis impertítus est.

℟. Hæc est virgo.

Lectio viij.

Igitur ex sacris lítteris vobis vere sanctis Christi Sponsis (quamquam ad quodvis opus bonum abúnde instrúctæ videámini) áliquid deprómam. Hinc étenim et Emmanuélem verum ac naturálem Deum, et Vírginem Matrem, quæ eum péperit, veram per ipsum Deíparam esse, planum fiet. Ait Christus : Hæc est vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Si cum solíus veríque Dei cognitióne Jesu Christi cognitiónem necessáriam, consociatámque esse opórtet, et hoc ipsum ætérnam vitam concíliat; cui obscúrum esse potest Christum verum esse Deum? Verbum sane caro factum est; sed mansit ínterim Verbum.

℟. Média nocte.

Lectio ix.

Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis; ut sint unum sicut et nos unum sumus. Qualem ítaque glóriam Fílius a Patre accepísse se narrat, quam nobis deínde commúnem fécerit? Sane ipse ab hac quæstióne nos líberat, dum ait : Ut unum sint, sicut et nos unum sumus. Nam etsi Dei Patris Verbum, secúndum própriam hypóstasim, áliud a Patre esse dignóscitur, naturáli tamen identitáte unum plane et idem est cum illo. At quo pacto Verbum illud, unum quoque nobíscum factum est? Ad eúmdem omníno modum, puta secúndum essentiálem et naturálem identitátem. At cum divína natúra tanto a creatúra distet intervállo, ut secúndum esséntiam cum ea coíre nequáquam váleat; ecquo, inquis, modo secúndum natúram unum ille factus est nobíscum, qui omnem omníno creatúram excéllit? Verbum factus est homo : ut quemádmodum in Deitate unum et idem est cum Patre, ita secúndum natúræ humánæ habitúdinem sit unum quoque nobíscum.

Te Deum laudámus. 14.

DIE IX. JULII.

In Festo BB. Martyrum Gorcomiensium.

Duplex.

Omnia de Comm. plurimorum Mart. xxxij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beatórum Mártyrum tuórum Nicolái, (Leonárdi) et Sociórum ejus, gloriósum pro fide tua certámen æternitátis láurea decorásti : concéde propítius; ut, eórum méritis et imitatióne, certántes in terris, cum ipsis coronári mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Sæculum décimum sextum Calviniánæ pravitátis tumúltibus memorábile, insígne christiánæ fortitúdinis in Bélgio tulit exémplum. Anno siquidem millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, novémdecim Mártyres, vulgo Gorcomiénses, in cruciátibus

sustinéndis, pro asserénda reáli Córporis Christi in Eucharistía præséntia, ac Románi Pontíficis, visíbilis Ecclésiæ cápitis, principátu singuláriter enituérunt. Erant ii Nicoláus Píckius Guardiánus, cum áliis octo Sacerdótibus, et duóbus láicis Ordinis Fratrum Minórum de Observántia: tres Párochi: unus Sacérdos sæculáris, alter Canónicus Reguláris sancti Augustíni: Dominicánus unus, et bini Præmonstraténses; quos omnes post arcis Gorcomiénsis deditiónem fœdífragi hærétici carcéribus, contuméliis durissimísque torméntis, pro suo in orthodóxam fidem exasperáto génio affecérunt. Ac prima nocte in Guardiánum atrócius debacchántes, fune cinctório de superliminári suspénsum crebrísque attráctibus convúlsum, rupto tandem fune, paviménto illísum, mortis explorándæ causa, candélis ardéntibus admótis, crematáque tota fácie, et ore vi didúcto, linguam et palátum combúrunt: quin étiam insértam náribus flammam in cérebrum submíttunt. Atque his alíísque modis indígnis Mártyres diébus noctibúsque subsequéntibus contínue divexabántur.

℟. Sancti tui, Dómine.

Lectio v.

Navigio dein, extráctis véstibus, bini colligáti, Dordrácum primo, Briélam póstea vehúntur, innúmeris utrínque petulántis plebis illusiónibus, et insaniéntis milítiæ furóribus contúsi: dumque subsannatiónes, flagra et fustes deplúerent, stabant senes (quorum áliqui sexagésimum, áliqui septuagésimum annum excésserant, unus nonagésimum prope attígerat) ad pectus usque nudáti, collo strigóso præ mácie, tum e plagis lívido atque cruénto; et ad síngula vérbera vel pro inimícis preces, vel Deo grates, vel agónis sui commendatiónes, spectánte et insultánte multitúdine, rependébant. Inde in fœtidíssimum cárcerem conjécti, fame et siti alíísque torméntis tentáti, ut a cathólica fide recéderent; póstmodum blandítiis allécti, nec minis, nec lenocíniis invíctam Mártyrum fortitúdinem flexérunt: quare cápitis senténtia, multa jam nocte a tyránno lata damnáti, diríssimis cruciátibus affécti, bini colligáti, extra óppidi portas abducúntur.

℟. Vérbera carníficum.

Lectio vj.

Repertum tugúrium fuit illis último certáminis stádium. Alius ítaque álium ad constántem martyrii tolerántiam exstimulábat: quorum antesignánus Guardiánus ad supplícium raptus, fratres suos ampléxus et osculátus, ab exhortándis sóciis, verbis Apostólico fervóre plenis non déstitit; donec ei, adstríctis fáucibus, vocis usum láqueus intercepísset. Post eum réliqui subsequénter in trabem agúntur. Non quiévit hic hæréticæ ferítátis barbáries; nam scrutátis íntimis viscéribus, perquisitóque abdómine prétio venáli exponéndo, Mártyrum córpora, náribus, áuribus, alíísque pártibus mutilárunt,

quas in consummátæ crudelitátis exúvias píleis affixas, infámi ludíbrio circumtulérunt: tótaque dies expléndæ adventántium curiositáti fuit data: donec quidam Cathólici impetrárunt córpora suffóssæ ibídem humi mandári. Ubi inter médios Ecclésiæ hostes multis annis requievérunt, usque dum indústria piórum, éruta sacra eórum ossa ad partes Catholicórum vicínas deláta sunt; ubi mox miráculis claréscere cœpérunt. Quibus permótus Clemens Papa Décimus eos Beatórum fastis adscrípsit, ac Officium de iis nona Július quotánnis in Hollándia, et ab Ordínibus religiósis, quos suo martyrio decorárunt, celebrári concéssit.

℟. Tamquam aurum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Cum audiéritis. xl.

DIE IX. JULII.

In Festo Prodigiorum B. M. V. Duplex majus.

Omnia ut in Fest.B.M.cxxj.

In Aña ad Magnificat in j. Vesperis et vij. ℟. dicitur: Tuum sanctum Patrocínium.

EADEM DIE IX. JULII.

In Festo S. Veronicæ de Julianis, Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum. lxxvij. præter seq.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui beátam Verónicam Vírginem passiónis tuæ signis mirábilem effecísti: concéde propítius; ut carnem crucifigéntes, ad gáudia ætérna perveníre mereámur. Qui vivis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Veronica de Juliánis, ántea Ursula dicta, Mercatélli, quod óppidum est Urbaniénsis diœcésis, piis, honestísque paréntibus nata, ab ipsis incunábulis mira futúræ sanctitátis indícia præbuit. Nam infántula cum álias copiósum lac súgeret, tribus hebdómadæ diébus paucas gúttulas mane et véspere gustábat. Vix sex menses nata, die sanctíssimæ Trinitáti dicáto e sinu matris firmis pédibus prosíliit. Adhuc tenélla hóminem quemdam grávibus verbis ab injustítia detérruit. Familiári Jesu púeri, beatissimæque Vírginis consuetúdine fruebátur, et aliquándo divínus puer ad eam cum lácrymis orántem, ut consolarétur, descéndit; quandóque étiam ab ipsa Deípara illum accépit, prænuntiáto ejúsdem cum Jesu spirituáli sponsalítio, adjúncta arrha, bello scílicet, quod ipsi sustinéndum fuit ab homínibus, atque inférnis hóstibus. Ad hoc Verónica, cum nondum puerítiam excessísset, sese accínxit humilitáte summa, paríque obediéntia, et veheménti Christum Dóminum pro nobis passum et crucifíxum imitándi desidério. Ut autem id ubérius consequerétur, ad Sanctimoniáles Capuccínas Tifernátes, quæ primævam sanctæ Claræ régulam profiténtur, superátis doméstícis externísque obstáculis, confúgit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Ab ipso tyrocínio perféctum áliquid et consummátum jam attigísse videbátur. Sustínuit invícto péctore a dæmone excitátas adversitátes. Ubérrimis intérea grátiæ suæ donis victrícem sponsam locupletábat Jesus. Sacris stigmátibus eam fuísse signátam, itémque coróna spinárum alte confixárum, et Passiónis insígnibus in corde decorátam, ac júgibus pene extásibus recreátam, multíplici testimónio tráditum est. Hæc ómnia amplam molestiárum ségetem Verónicæ peperérunt : non enim defuére qui id omne malis ártibus tribúerent, eámque dícerent pœna omni, infamíque supplício digníssimam. Ferébat hæc alácriter fortíssima virgo : optábat étiam ut crudelióra quotídie in se congereréntur pro Sponso suo Cruci affíxo sustinénda. Tráditur in tenebricósum cárcerem, subjícitur ínfimæ ex soróribus, cui edícitur ut eam acérbe tractet : neque vitam amat nisi summis exagitátam tribulatiónibus; etsi quandóque desértam se ab Sponso ac véluti derelíctam conquererétur, quod erat ei torméntum ómnium amaríssimum.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Quam Deo vóverat moderatóribus consciéntiæ suæ obediéntiam, mirábili prorsus perfectióne cóluit. Diuturníssima jejúnia ex obediéntia transégit, neque vero extrémum emísit spíritum diu cum morte luctans, nisi cum esset jussa mori : quippe sciébat obediéntia nullum Sponso suo esse grátius sacrifícium. Trigínta tribus annis, quibus Præsidis obíre partes coácta est, tráditas ejus curæ soróres ad omnem sanctitátem suo præcípue exémplo provéxit. Ut patiéndi votis fíeret satis, apoplexíæ, qua corrépta fuit, accessére morbi prope omnes qui acerbíssimi judicántur. Sustínuit ómnia constánti ánimo trigínta tres dies, donec in Sponsi Jesu ampléxus evolávit die nona Július, anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo séptimo, religiósæ vitæ quinquagésimo. Heroicárum dénique virtútum cúmulo, ac miráculis illústrem Pius Séptimus Póntifex Máximus Beátam nuncupávit, Gregórius vero Papa Décimus sextus solémni ritu, Domínica sanctíssimæ Trinitátis, anno millésimo octingentésimo trigésimo nono, sanctárum Vírginum collégio adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evangelium, Símile erit.... decem virgínibus, de Communi. lxxxvij.

DOM. III. JULII.

In Festo SS. Redemptoris.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Añæ.

1. Virgam virtútis suæ emíttet Dóminus ex Sion, et regnábit in sæculum sæculi. Ps. Dixit Dóminus. 108.

2. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo; mandávit in ætérnum testaméntum suum. Ps. Confitébor. 108.

3. Misericórdia mea, et refúgium meum Dóminus, suscéptor meus, et liberátor meus. Ps. Crédidi. 111.
4. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio. Ps. De profúndis. 117.
5. In quacúmque die invocávero te, exáudies me : multiplicábis in ánima mea virtútem. Psalm. Confitébor. 121.

Capitulum ut ad Laudes.

Hymnus.

CREATOR alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et cœlites et ínferi
Treménte curvántur genu.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas

℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Aña.

Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum alleluia.

Oratio ut ad Laudes.

Deinde com. Dñicæ occu

Ad Matutinum, Invitatori

Redemptórem sæculórum, sum Regem Angelórum. * A rémus Dóminum. Ps. Venite

Hymnus.

RERUM Creátor óptime,
Rectórque noster, áspi
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Mentes manúsque tóllimus
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Te, sancte Christe, póscim
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíri
In sempitérna sæcula. Ame

In primo Nocturno.

Aña. Voce mea ad Dómin clamávi, et exaudívit me monte sancto suo. Ps. Dómi quid multiplicáti. 4.

Aña. Dómine Dóminus nost quam admirábile est nom tuum in univérsa terra! Dómine, Dóminus noster. Qui incipitur a ij. versu Q niam.

Aña. Dóminus in templo san suo; Dóminus in cœlo se ejus. Ps. In Dómino confido.

℣. Rédime me, Dómine, et m serére mei. ℟. In ecclésiis b nedícam te, Dómine.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 51.

AUDITE me, qui sequím quod justum est, et qu

óminum : atténdite ad
ι unde excísi estis, et
érnam laci de qua præ-
tis. Consolábitur ergo
us Sion, et consolábitur
ruínas ejus : et ponet
ım ejus quasi delícias,
údinem ejus quasi hor-
ómini. Gáudium et læ-
ıveniétur in ea, gratiá-
tio, et vox laudis. At-
ad me, pópule meus,
ibus mea, me audíte :
ex a me éxiet, et judí-
neum in lucem populó-
equiéscet. Prope est ju-
eus, egréssus est Salvátor
et bráchia mea pópulos
ount : me ínsulæ expe-
t, et bráchium meum
bunt.
li Dóminum sedéntem
sólium excélsum et ele-
, et plena erat omnis
majestáte ejus : * Et ea
ıb ipso erant, replébant
ım. ℣. Séraphim stabant
illud; sex alæ uni, et
e álteri. Et ea.

Lectio ij.

TE in cœlum óculos ve-
os, et vidéte sub terra
m : quia cœli sicut fu-
quéscent, et terra sicut
éntum atterétur, et ha-
es ejus sicut hæc interí-
: salus autem mea in
érnum erit, et justítia
on defíciet. Audíte me,
citis justum, pópulus
lex mea in corde eó-
olíte timére oppróbrium
um, et blasphémias eó-
e metuátis. Sicut enim
éntum, sic cómedet eos
: et sicut lanam, sic
devorábit eos tínea : salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi, * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

CONSURGE, consúrge, indúere fortitúdinem bráchium Dómini : consúrge sicut in diébus antíquis, in generatiónibus sæculórum. Numquid non tu percussísti supérbum, vulnerásti dracónem? Numquid non tu siccásti mare, aquam abyssi veheméntis : qui posuísti profúndum maris viam, ut transírent liberáti? Et nunc qui redémpti sunt a Dómino, reverténtur, et vénient in Sion laudántes, et lætítia sempitérna super cápita eórum, gáudium et lætítiam tenébunt, fúgiet dolor et gémitus. Ego, ego ipse consolábor vos : quis tu, ut timéres ab hómine mortáli, et a fílio hóminis, qui quasi fœnum ita aréscet? Et oblítus es Dómini factóris tui, qui teténdit cœlos, et fundávit terram : et formidásti júgiter tota die a fácie furóris ejus qui te tribulábat, et paráverat ad perdéndum : ubi nunc est furor tribulántis? Cito véniet grádiens ad aperiéndum, et non interfíciet usque ad interneciónem, nec defíciet panis ejus. Ego autem sum Dóminus Deus tuus.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem, et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aña. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui. Ps. Exáudiat. 13.

Aña. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes in Jacob. Ps. Dómini est terra. 25.

Aña. Immola Deo sacrifíciũ laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ps. Deus noster refúgium. 57.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 1. de Jejun. x. *mensis.*

Si fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset Auctóris : et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo. Causa autem reparatiónis nostræ non est, nisi misericórdia Dei : quem non diligerémus, nisi prius nos ipse dilígeret, et ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei. Propter.

Lectio v.

Diligendo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat : et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur, operémur, accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ charitátis inflámmans : ut non solum ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus. Nam si inter hómines ea demum firma amicítia est, quam morum similitúdo sociárit, cum tamen parílitas voluntátum sæpe in réprobos tendat afféctus, quantum nobis optándum atque niténdum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt plácita, discrepémus? De quo dicit Prophéta : Quóniam ira in indignatióne ejus, et vita in voluntáte ejus : quia non áliter nobis erit dígnitas divínæ Majestátis, nisi imitátio fúerit voluntátis.

℟. Apud Dóminum misericórdia : * Et copiósa apud eum redémptio. ℣. Húmiles spíritu salvábit. Et.

Lectio vj.

Dicente ítaque Dómino : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua; et díliges próximum tuum sicut teipsum : suscípiat fidélis ánima auctóris sui atque rectóris immarcescíbilem charitátem, totámque se étiam ejus subjíciat voluntáti, in cujus opéribus atque judíciis nihil vacat a veritáte justítiæ, nihil

miseratióne cleméntiæ. Quóiam etsi magnis quis labórius, et multis fatigétur incómmodis, bona est illi causa lerándi, qui se advérsis vel órrigi intélligit, vel probári. Rememoráti sunt quia Deus djútor est eórum, * Et Deus xcélsus Redémptor eórum est. Et pavit eos in innocéntia ordis sui. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

ña. Ego autem ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me. s. Exáudi, Deus. 66.

ña. Deus meus Salvátor meus, alutáre meum et spes mea in ætérnum. Ps. Confitébimur. 76.

ña. Protéctor noster áspice, Deus, et réspice in fáciem Christi tui. Ps. Quam dilécta. 83.

℣. Notam fecísti in géntibus irtútem tuam. ℟. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 3.

In illo témpore : Dixit Jesus Nicodémo : Nemo ascéndit n cœlum, nisi qui descéndit le cœlo, Fílius hóminis, qui st in cœlo. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni, Epíscopi.

Ex Tr. in cap. 3. Joan.

Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui de cœlo descéndit. Descéndit enim, et mórtuus st, et ipsa morte liberávit nos a morte. Morte occísus, mortem occídit. Et nostis, fratres, quia mors ista per diáboli invídiam intrávit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptúra lóquitur : Nec lætátur, inquit, in perditióne vivórum : creávit enim ut essent ómnia. Sed quid ibi ait ? Invídia autem diáboli mors intrávit in orbem terrárum. Ad mortem a diábolo propinátam non veníret homo vi adáctus : non enim cogéndi poténtiam diábolus habébat, sed persuadéndi versútiam. Si non consentíres, nihil invéxerat diábolus; consénsio tua, o homo, te perdúxit ad mortem. A mortáli mortáles nati, et ex immortálibus mortáles facti. Ab Adam omnes hómines mortáles, Jesus autem Fílius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia, únicus, æquális Patri, mortális factus est, quia Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Si ergo mortem suscépit, et mortem suspéndit in cruce, de ipsa morte liberántur mortáles. Quod in figúra factum est apud antíquos, commemorávit illud Dóminus. ℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es; hæréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus : pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

Lectio viij.

Et sicut, inquit, Moyses exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis. Quis est serpens exaltátus? Mors Dómini in cruce. Quia enim a serpénte mors, per serpéntis effígiem figuráta est mors. Morsus serpéntum lethális, mors Dómini vitális. Atténditur serpens, ut nihil váleat serpens. Quid est hoc ? Atténditur mors, ut nihil váleat mors. Sed cujus mors? Mors

vitæ. Nonne vita Christus? Et tamen mórtuus est Christus. ¶ Interim modo, fratres, ut a peccáto sanémur, Christum crucifíxum intueámur; quia sicut Moyses, inquit, exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: ut omnis qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Quómodo qui intuebántur illum serpéntem, non períbant mórsibus serpéntum: sic qui intuéntur fide mortem Christi, sanántur a mórsibus peccatórum. Sed illi sanabántur a morte ad vitam temporálem; hic autem ait, ut hábeant vitam ætérnam. Hoc enim ínterest inter figurátam imáginem, et rem ipsam: figúra præstábat vitam temporálem; res ipsa, cujus illa figúra erat, præstat vitam ætérnam.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix. de Homilia Dñicæ.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Cantáte Dño, * quóniam magnífice fecit: annuntiáte hoc in univérsa terra. Ps. de Dñica. 15.

2. Ecce Deus * Salvátor meus, fiduciáliter agam; quia factus est mihi in salútem, allelúia.

3. Hauriétis aquas * in gáudio de fóntibus Salvatóris, et dicétis: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

4. Facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus.

5. Exúlta, * et lauda, habitátio Sion: quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Capitulum. *Tobiæ* 3.

Benedictum nomen tuum, Deus patrum nostrórum; qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his qui ínvocant te.

Hymnus.

Salutis humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina,
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?
Te cogat indulgéntia
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Benedictus, Aña.

Ecce Deus noster iste; expectávimus eum, et salvábit nos: sustinúimus eum, exultábimus, et lætábimur in salutári ejus, allelúia.

Oratio.

Deus, qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti: concéde; ut hæc benefícia recoléntes, tibi perpé-

charitáte adhærére, et ejús-
ı redemptiónis fructum per-
ere mereámur. Per eúmdem.

Ad Tertiam, Aña.

e Deus.

apit. Benedíctum, ut supra.

br. Rédime me, Dómine, t miserére mei. Rédime me. In ecclésiis benedícam te, nine. Et. Glória Patri. Ré- ie. ℣. Meménto nostri, Dó- ie, in beneplácito pópuli tui. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Sextam, Aña.

ıriétis aquas.

Capitulum. 1. *Cor.* 1.

x ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus nobis sapiéntia a Deo, et ítia, et sanctificátio, et émptio.

br. Meménto nostri, Dómi- * In beneplácito pópuli tui. ménto. ℣. Vísita nos in sa- ári tuo. In. Glória Patri. Me- nto. ℣. Redemísti nos, Dó- ne, in sánguine tuo. ℟. Et isti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam, Aña.

últa et lauda.

Capitulum. *Apoc.* 4.

IGNUS es, Dómine Deus no- ster, accípere glóriam, et nórem, et virtútem; quó- m occísus es, et redemísti Deo in sánguine tuo ex ni tribu, et lingua, et pó- o, et natióne, et fecísti nos nostro regnum.

br. Notam fecísti in pópulis Virtútem tuam. Notam. ℣. demísti in bráchio tuo pó- um tuum. Virtútem. Glória ri. Notam. ℣. Dómine, re- ium factus es nobis. ℟. A ieratióne et progénie.

In ij. Vesp. omnia ut in j.

℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Aña.

Regnum tuum regnum óm- nium sæculórum, et dominátio tua in omni generatióne et ge- neratiónem, allelúia.

DIE XV. JULII.

In Festo Divisionis Apost. Duplex.

Omnia de Comm. Apostolo- rum. ij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui nos, per beátos Apóstolos tuos, ad agni- tiónem tui nóminis veníre tri- buísti: da nobis glóriam eórum sempitérnam et proficiéndo ce- lebráre, et celebrándo profí- cere. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 10.

FINIS legis Christus ad justí- tiam omni credénti. Moyses enim scripsit, quóniam justí- tiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: quis ascéndet in cœlum? id est, Christum dedúcere: Aut quis descéndet in abyssum? hoc est, Christum a mórtuis revo- cáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est ver- bum fídei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris. ℟. Ecce ego mitto.

Lectio ij.

CORDE enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Tóllite jugum.

Lectio iij.

SED non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israel non cognóvit? Primus Moyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem; in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. Dum stetéritis.

In ij. Noct. Lect., Scriptum est: Spíritus, de Com. Apost. vij.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Eúntes in mun[...] Brev. die viij. Augusti[...]

DIE XVII. JUL[...]

In Festo S. Alexii, [...]

Duplex.

Omnia de Commu[...] non Pont. lxij. præter [...]

Oratio.

DEUS, qui beátum [...] Confessórem tuum [...] di contémptu mirábile[...] císti: præsta, quæsum[...] intercessiónis ejus auxí[...] les tui terréna despíci[...] ad cœléstia semper a[...] Per Dóminum.

In j. Nocturno Lecti[...] Scriptura occurrente.

In secundo Noctur[...]

Lectio iv.

ALEXIUS Románus, Eup[...] ni senatóris fílius, [...] me ac liberalíssime in pa[...] domo a téneris annis educ[...] assíduo christianárum v[...] tum exercítio, ádeo in [...] Christi amórem exársit, u[...] cum statúerit famíliæ nobi[...] tem, patrimónii amplitúdin[...] mundi illécebras et volupt[...] ejúsdem imitatióni postpón[...] Quare, prima nuptiárum n[...] ductam paréntum voto c[...] gem, peculiári Dei mún[...] intáctam relíquit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

CLAM ítaque e domo [...] dens, illústrium orb[...] ræ ecclesiárum peregri[...] nem suscépit. In quo i[...] cum ignótus septémdec[...] nos transegísset, ali[...] apud Edéssam Syriæ urb[...] imáginem sanctíssimæ [...] Vírginis ejus nómine div[...]

ndi glóriam de-
navi discéssit.
n Románum ap-
i, Deo ita dispo-
factus, ab eódem
no tanquam alié-
hospítio recéptus

m.

tio vj.

o, ut nova mun-
e delúderet, du-
n aggréssus, inter
paréntum diútinos
er famulórum con-
r decem et septem
irándæ virtútis et
ntiæ exémplum se
li Deo notus. Post
ipto suo ágnitus,
en, genus et totíus
continebántur. In-
rimo Pontífice Má-
Ecclésiam sancti Bo-
æ étiam sancti Aléxii
pellátur, summo ho-
s est, ubi ad hanc
n pia fidélium vene-
litur. Ejus diem fe-
ítus Románus, ut
rga tam insígnem
uum pietátem ostén-
mmo Pontífice Cle-
odécimo ritu sole-
næ et in ejus distri-
ndum impetrávit.
no.

tio Nocturno.

sancti Evangélii
lum Matthæum.
vij. *Cap.* 19.

npore: Dixit Petrus
m: Ecce nos reli-
nia, et secúti sumus
ergo erit nobis? Et

De Homilía sancti Bernárdi, Abbátis.

Decl. de his Evang. verbis.

ARBITROR verba lectiónis hujus ea esse, de quibus ad immortálem Sponsum a fínibus terræ clamat Ecclésia: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Hæc nempe sunt verba, quæ contémptum mundi in univérso mundo, et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem. Hæc sunt, quæ mónachis claustra replent, desérta anachorétis. Hæc, inquam, sunt verba quæ Ægyptum spóliant, et óptima quæque ejus vasa diripiunt. Hic sermo vivus et éfficax, convértens ánimas felíci æmulatióne sanctitátis, et veritátis promissióne fidéli. ℟. Iste est.

Lectio viij.

NAM et mundus transit, et concupiscéntia ejus; et relínquere hæc magis éxpedit, quam relínqui. Ecce, inquit, nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te, nimírum, quia exultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póteras onerátus: sed nec inútilis commutátio, pro eo, qui super ómnia est, ómnia reliquísse: nam et simul cum eo donántur ómnia, et ubi apprehénderis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquérunt. Omnia sane díxerim, non tantum possessiónes, sed étiam cupiditátes, et eas máxime. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

PETRUS cogitátum suum jactans in Dómino, et om-

nem sollicitúdinem suam in eum projíciens, certus quod illi foret cura de eo, reliquit ómnia, secútus est Dóminum, ne intérrogans quidem de prǽmio, donec, ex perículo dívitum, quod Salvátor prosequebátur, súmeret occasiónem percontándi : Quid ergo erit nobis? Ait illi Jesus : Amen dico vobis. Verbum confirmatiónis præmíttitur; magnum nóveris esse quod séquitur. In regeneratióne sedébitis et vos. Consequémini, ait, quem sequímini, ut cum ipse séderit, et vos páriter sedeátis. O séssio! Quis mihi tríbuat, ut dignis éxprimam verbis, quod de sessióne hac cordis affectióne concípio? Imo quis tríbuat mihi sessiónis hujus imperturbáta frui réquie, quam desídero, quam cúpio, quam requíro?

Te Deum laudámus. 14.

DIE XIX. JULII.

In Festo S. Vincentii a Paulo, Conf. Cong. Miss. Fundat.

(Pro Congreg. Missionis.)

Duplex j. classis.

In j. Vesperis, Añæ.

1. Egéni et páuperes * quærunt aquas, et non sunt : Ego Dóminus exáudiam eos, Deus Israel non derelínquam eos. Ps. de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

2. Suscitábo * mihi Sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet : et ædificábo ei domum fidélem, et ambulábit coram Christo meo.

3. Dabo vobis * pastóres juxta cor meum, et pascent vos sciéntia et doctrína.

4. Lábia * enim Sacerdótis custódient sciéntiam, et legem requírent ex ore ejus.

5. Inebriábo * ánimam Sacerdótum pinguédine, et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Capitulum ut ad Laudes.

Hymnus.

Qui mutáre solet grándibus ínfima,
Omnes exsúperans, máximus ómnium,
Vincénti, ténuem te Deus éxtulit,
Cœli cœtibus ínserens.

Vilis sub túguri tégmine násceris :
At splendor ténebras excípiet breves,
Te compléxa sinu præsídium sibi
Nutrix paupéries parat.

Ut promptam míseris ferre scias opem,
Duras, heu! páteris servítii vices:
Sed te, dum fídei subdit herum jugo,
Solvit cómpede véritas.

Quantus nunc óperum luce pates! tuis
Christi sponsa nitet culta labóribus :
Clero priscus honos, vívaque lánguidis
Exúrgit pópulis fides.

Te montánus, inops, æger, et órphanus,
Te plebs tota suum jure vocat patrem :
Cunctis lætus ades, córpora súblevas,
Mentes concílias Deo.

Regum consíliis jussus ades sacris,
Mentis certa tuæ lúmina cónsulunt :

Te nil tangit honos; at miseros ope,
Et regnum mónitis juvas.
Quem flectunt ínopes, máxima laus Patri :
Ægris unde salus, máxima Fílio :
Blando qui récreas péctora flámine,
Par sit laus tibi, Spíritus. Amen.

℣. Justus tota die miserétur, et cómmodat. ℟. Et semen ejus in benedictióne erit.

Ad Magnificat, Aña.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio ut ad Laudes.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Evangelizántem paupéribus Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

O qui supérnæ gáudia pátriæ
Haustu perénni plénius ébibis,
Ne sperne, Vincénti, tuórum
Vota, preces, gémitus cliéntum.
Futúrus olim paupéribus pater,
Discis vel infans paupériem pati :
Præstantióres transitúris
Divítias tibi Christus offert.
Primis sub annis se tibi mútuo
Intácta junxit fœdere cástitas :
In corde puro charitátem
Rellígio pietásque fovit.
Christum fidéli reddis imágine,
Sermóne, gressu, móribus éxprimis :
Christíque Matris dulce nomen
Obséquiis et amóre laudas.
Vinclis onústus, tartáreis herum
Solvis caténis; hinc tibi rédditus,
Noxis ligátos quot salúti
Restítuis, subigísque Christo!
Austeriórem dum sapiéntiam
Castígat oris blanda serénitas,
Se corda subdunt, seque gaudent,
Elóquio domináte, vinci.
Latére gestis : spléndida non sinit
Latére virtus. Régia te vocat :
Arcána tractas sacra regum,
Consílio, monitísque prodes.
Doctrína puris édita fóntibus
Pervérsa constans dógmata réspuit :
Scuto retúndis veritátis
Mille malas novitátis artes.
Laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Compar sit tibi glória, Spíritus :
A se vocátos roboránti
Summus honor Dómino per ævum. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Puer proficiébat atque crescébat, et placébat tam Dómino, quam homínibus. Psalmi de Communi Conf. non Pont. ıxiij.

Aña. Erat vir ille simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo.

Aña. Dóminus erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat.

℣. Servávi mandáta tua, et testimónia tua. ℟. Quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 1.

Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux

Christi. Verbum enim crucis pereúntibus quidem stultítia est, iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim : Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi sápiens? Ubi scriba? Ubi conquisítor hujus sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes. Quóniam et Judæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt : nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam; ipsis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam. Quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus : et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

℟. Parávit cor suum, * Ut investigáret legem Dómini, et fáceret, et docéret in Israel præcéptum et judícium. ℣. Devítans profánas vocum novitátes, et oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. Ut.

Lectio ij.

Videte enim vocatiónem vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles : sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, et ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret : ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redémptio, ut quemádmodum scriptum est : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

℟. Sapiéntia vénditum justum non derelíquit, sed a peccatóribus liberávit eum, * Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum. ℣. Oppréssum a nefandórum injúria ac luxuriósa conversatióne erípuit : aspéctu enim et audítu justus erat. Descendítque.

Lectio iij.

Et ego cum veníssem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte et tremóre multo fui apud vos : et sermo meus, et prædicátio mea, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis; ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei. Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos : sapiéntiam vero non hujus sæculi, neque príncipum hujus sæculi qui destruúntur; sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram.

apiéntia humiliáti exaltábit
ıt illíus, * Et in médio
natórum consedére illum
t. ℣. Qui enim humiliátus
it, erit in glória. Et. Glória
i. Et.

In secundo Nocturno.

Tulit me Dóminus, quum
ierer gregem, et dixit
ninus ad me : Vade, pro-
a ad pópulum meum Israel.
Annuntiábam ut pœni-
iam ágerent, et reverte-
ur ad eum, digna pœni-
iæ ópera faciéntes.
Multi credéntium venié-
, confiténtes et annuntián-
actus suos.
ósui verba mea in ore tuo.
It plantes cœlos, et fundes
am.

ectiones iv. v. et vj. ut in
. in eodem Festo.406.

. Sústulit eum de grégibus
m * Páscere Jacob servum
, et Israel hæreditátem
. ℣. Et pavit eos in inno-
ia cordis sui, et in intel-
bus mánuum suárum de-
t eos. Páscere.
Evangélii factus sum mi-
r secúndum donum grátiæ
quæ data est mihi secún-
operatiónem virtútis ejus.
hi ómnium sanctórum mí-
data est grátia hæc. ℣.
novíssimus evigilávi, et
i qui cólligit ácinos post
emiatóres, in benedictióne
et ipse sperávi, et quasi
vindémiat, replévi torcú-
Mihi.
. Factus sum infírmis in-
us, ut infírmos lucrifáce-
: * Omnibus ómnia factus
, ut omnes fácerem sal-
vos, allelúia. ℣. Oculus fui
cæco, et pes claudo : pater
eram páuperum. Omnibus.
Glória Patri. Omnibus.

In tertio Nocturno.

Aña. Addúxit sacerdótes atque levítas, et congregávit eos.

Aña. Dixítque ad eos : Audíte me, levítæ, et sanctificámini; mundáte domum Dómini, et auférte omnem immundítiam de sanctuário.

Aña. Egréssi autem circuíbant per castélla evangelizántes.

℣. Dóminus dabit voci suæ vocem virtútis. ℟. Date glóriam Deo super Israel.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 9.

In illo témpore : Circuíbat Jesus omnes civitátes et castélla, docens in synagógis eórum, et prædicans Evangélium regni. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

In Matth. 9.

Cernis quod æquáliter et villis, et úrbibus, et castéllis, id est, et magnis et parvis, Evangélium prædicáverit; ut non consideráret nobílium poténtiam, sed salútem credéntium. Circumíbat civitátes, hoc habens óperis, quod mandáverat Pater, et hanc esúriem, ut doctrína sua salvos fáceret infidéles. Docébat autem in synagógis, et villis Evangélium regni, et post prædicatiónem atque doctrínam, curábat omnem languórem, et omnem infirmitátem; ut quibus sermo non suáserat, ópera persuadérent.

℟. Venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei: * Suadénsque eis de Jesu ex lege Moysi et Prophétis, a mane usque ad vésperam. ℣. Et circuíbat omnes civitátes et castélla, docens. Suadénsque.

Lectio viij.

Videns autem turbas, misértus est eis, qui erant vexáti et jacéntes sicut oves non habéntes pastórem. Vexátio gregis et óvium, atque turbárum, pastórum culpa et vítium magistrórum est. Unde séquitur: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Messis multa populórum signíficat multitúdinem; operárii pauci, penúriam magistrórum.

℟. Messis quidem multa, operárii autem pauci; * Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. ℣. Leváte óculos vestros, et vidéte regiónes, quia albæ sunt jam ad messem. Rogáte. Glória Patri. Rogáte.

Lectio ix.

Et ímperat ut rogent Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Isti sunt operárii, de quibus lóquitur Psalmísta dicens: Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua; veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et ut apértius loquar: Messis multa, omnis turba credéntium est; operárii autem pauci, et Apóstoli et imitatóres eórum qui mittúntur ad messem.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Gubernávit * ad Dóminum cor ipsíus, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem.

Psalmi de Dñica. 15.

2. Vir justus * atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit.

3. Oculus Dei * respéxit illum in bono, et eréxit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit caput ejus: et miráti sunt in illo multi, et honoravérunt Deum.

4. In omni ópere * dedit confessiónem Sancto et Excélso in verbo glóriæ, de omni corde suo laudávit Dóminum, et diléxit Deum, qui fecit illum.

5. Dedit * in celebratiónibus decus, et ornávit témpora usque ad consummatiónem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dómini.

Capitulum. *Eccli.* 18.

Miseratio hóminis circa próximum suum: misericórdia autem Dei super omnem carnem. Qui misericórdiam habet, docet et érudit quasi pastor gregem suum.

Hymnus.

Ut nunc ab alto prævia
Nos luce, Vincénti, regis,
Virtútis exémplo tuæ
Signans ad astra trámitem!
Diiécta Sponso Vírginum
Corpus sacrávit cástitas:
Ornáre Virtútum chorus
Mentem pudícam géstiit.
Hinc illa, qua te déprimis,
Sibi timens modéstia:

ıda morum lénitas ,
candor símplicis.
omnes émicat
et igne cháritas :
pascit páuperes ,
da Christo súbjicit !
zelo pércitus ,
mystéria
pandis : nec tamen
oténtum déseris.
error íntegra
ulsántem fide :
inféusum scelus ,
essit ímpotens.
s æmulam
ub alis cóngregas :
e, factis , móribus ,
agíster édoces.
erénne præmium
itáte férvidis,
et trino Deo ,
perénnis glória.

dótes tui , Dómine ,
r justítiam. ℟. Et san-
últent.
Benedictus , Aña.
est bonum , et re-
verum coram Dómi-
uo in univérsa cultúra
i domus Dómini , ju-
n et cæremónias , vo-
irere Dóminum Deum
toto corde suo.

Oratio.

qui ad salútem páu-
ım et cleri disciplínam,
ı Ecclésia tua per beá-
éntium famíliam con-
: da quæsumus ; ut
os quoque spíritu fer-
et amémus quod amá-
uod dócuit operémur.
inum.
Tertiam, Aña.
s.

Capitulum. *Psalm.* 15.

PROVIDEBAM Dóminum in conspéctu meo semper , quóniam a dextris est mihi , ne commóvear.

℟. br. Ambula * Coram me. Ambula. ℣. Et esto perféctus. Coram. Glória Patri. Ambula.
℣. Homo videt ea quæ parent.
℟. Dóminus autem intuétur cor.

Ad Sextam, Aña.

Oculus Dei.

Capitulum. *Eccli.* 3.

HUMILIA te in ómnibus , et coram Deo invénies grátiam : quóniam magna poténtia Dei solíus , et ab humílibus honorátur.

℟. br Excélsus Dóminus * Et humília réspicit. Excélsus. ℣. Et alta a longe cognóscit. Et. Glória Patri. Excélsus. ℣. Súscitans a terra ínopem. ℟. Et de stércore érigens páuperem.

Ad Nonam , Aña.

Dedit.

Capitulum. *Exodi* 18.

ESTO tu pópulo in his quæ ad Deum pértinent, ut réferas quæ dicúntur ad eum , ostendásque pópulo cæremónias et ritum coléndi.

℟. br. Qui statis * In domo Dómini. Qui. ℣. Extóllite manus vestras in sancta , et benedícite Dóminum. In. Glória Patri. Qui. ℣ Date nómini ejus magnificéntiam. ℟. Et confitémini illi in voce labiórum vestrórum

In ij. Vesp. Aũæ et Psalmi ut in j. Vesp., Cap. de Laud.

Hymnus.

QUIS novus cœlis ágitur triúmphus ?
Cœlitum plausum comiténtur hymni :

it in sancta, símilis fa-
n glória Sanctórum. Hó-
despécto mundo, et mun-
ıncipe triumpháto, supra
um victor ascéndit, accí-
de manu Dómini coró-
victóriæ. Ascéndit autem
immènsa supelléctili me-
am, clarus triúmphis,
culis gloriósus. Sedet ve-
us miles, débita jam sua-
et securitáte quiétus :
us quidem sui, sed nostri
tus. O venerándam étiam
Angelis sanctitátem, quam
stúdio, etsi díspari volun-
et mali fúgitant, et fre-
tant boni. Nec fácile dí-
, quid virum ástruat
iórem, horum favor, aut
illórum.
návit eum.

Lectio vj.

niles emérite, qui christiá-
æ milítiæ duris labóribus
icæ felicitátis réquiem
nutásti : réspice ad imbélles
becílles commilitónes tuos,
nter hostíles gládios, et
áles nequítias tuis láudibus
ámur. Quam pium, quam
, quam suáve, Ignáti,
oc loco afflictiónis, et in
córpore mortis te cánere,
lere, te precári! Nomen
, et memoriále tuum,
distíllans in lábiis capti-
n, mel et lac sub lingua
n qui tui memória dele-
ur. Eia ergo, fortis athléta,
s patróne, advocáte fidé-
xúrge in adjutórium nobis,
nos de nostra ereptióne
eámus, et tu de plena vi-
a gloriéris.
te homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Ex Comment. in Luc.

Sicut duódecim Apóstolos formam Episcopórum exhibére simul et præmonstráre nemo est, qui dúbitet : sic et hos septuagínta duos, figúram presbyterórum, id est, secúndi órdinis sacerdótum, gessísse sciéndum est, tamétsi primis Ecclésiæ tempóribus, ut apostólica Scriptúra testis est, utríque Presbyteri, utríque vocabántur Epíscopi ; quorum unum sapiéntiæ maturitátem, álterum indústriam curæ pastorális signíficat. Bene autem septuagínta duo mittúntur : sive quia tótidem mundi géntibus Evangélium prædicándum erat ; ut quómodo duódecim tribus Israel, ita et hi propter éxteras gentes destinaréntur imbuéndas : seu quod ipso prædicántium número totus orbis per Evangélium summæ et indivíduæ Trinitátis illustrándus intimabátur.

℟. Iste est qui.

Lectio viij.

Sicut solem hunc constat triduánum suæ lucis ámbitum mundo per septuagínta duas horas affláre solitum : nam et Dóminus ipse se diem, suos

vero Apóstolos horas appéllat, dicens : Nonne duódecim horæ sunt diéi? Si quis ambuláverit in die, non offéndit. Et in Psalmis præcípitur : Bene nuntiáte diem de die, salutáre ejus : hoc est, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Sed et multis sanctæ Scriptúræ locis per tres dies mystérium Trinitátis osténditur, præcípue quia Dóminus tértia die resurréxit a mórtuis. Sed et in véteri Testaménto pópulus ad montem Sinai pervéniens, die tértia legem accépit. Idem flúvium Jordánem, quo baptísmi grátia commendáta est, tértia, quam adíerat die, transívit.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de S. Donato, Episc. et Mart. et de eo fit commem. in Laud.

DIE XI. AUGUSTI.

In Festo S. Philumenæ, Virg. et Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. Mart. lxxvij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Philuménæ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Inter cætera Mártyrum sepúlchra, quæ in cœmetério Priscíllæ ad viam Saláriam reperíri solent, illud éxtitit, quod repósitum fúerat sanctæ Philuménæ corpus, uti ex túmuli inscriptióne tribus latérculis appósita perlegebátur. Licet vero invénta ibídem fúerit phíala sánguinis, et ália inscúlpta conspiceréntur martyrii insígnia, doléndum tamen est res ab eádem gestas, áctaque ac genus martyrii, quod ipsa fecit, obscúra perstitísse. Cæterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficéntia Pii Septimi inítio Pontificátus ejus accéptum, cúltui fidélis pópuli propósitum fuit Mugnáni in Nolána diœcési, ingens illico famæ celébritas ac relígio erga sanctam Mártyrem percrébuit, præsértim ob signa quæ ejúsdem præsídio accessísse undíque ferebátur. Hinc factum est ut complúrium Antístitum cultorúmque Mártyris postulatiónibus permótus Gregórius Décimus sextus Póntifex Máximus, univérsa rei ratióne matúre perpénsa, festum ejúsdem cum Offício et Missa in memoráta Nolána diœcési, et álibi agéndum benígne permíserit.

℟. Propter veritátem.

Lectiones v. et vj. Sermo S. Ambrósii Epíscopi. Quóniam hódie Natális, quæ sunt iv. et v. de Comm. j. loco. lxxxij.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit...decem virgínibus, de Comm. lxxxvij.

DIE XVI. AUGUSTI.

In Festo S. Rochi, Conf.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

POPULUM tuum, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: et, beáti Rochi suffragántibus méritis, ab omni fac ánimæ et córporis contagióne secúrum. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ROCHUS in Monte Pessuláno natus, quanta in próximum charitáte flagráret, tum máxime osténdit, cum sævíssima peste longe latéque per Itáliam grassánte, pátria relícta, Itálicam peregrinatiónem suscépit, urbésque et óppida péragrans, seípsum in ægrotántium obséquium impéndere, animámque suam pro frátribus pónere non dubitávit. Quod beáti viri stúdium quam gratum Deo fúerit, miris sanatiónibus declarátum est. Complúres enim pestiléntia inféctos e mortis perículo signo crucis erípuit et íntegræ sanitáti restítuit. In pátriam revérsus, virtútibus et méritis dives sanctíssime óbiit, ejúsque óbitum statim subsecúta est venerátio fidélium, quæ in Constantiénsi deinde Concílio magnum recepísse dícitur increméntum, cum ad propulsándam ingruéntem luem, Rochi imágo solémni pompa, omni comitánte pópulo, per eámdem civitátem, Epíscopis approbántibus, est deláta. Itaque ejus cultus mirífice propagátus est in univérso terrárum orbe, qui eúmdem sibi apud Deum advérsus contagiósam luem patrónum religióso stúdio adoptávit. Quibus accuráte perpénsis, Urbánus Octávus, Póntifex Máximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus forent Ecclésiæ sancti Rochi nómine Deo dicátæ, Offício ecclesiástico celebrarétur, indúlsit.

℟. Honéstum fecit.

Ex Tractátu sancti Augustíni, Epíscopi, in Epístolam Joánnis.

Lectio v. *Ex Tr.* 5. *in C.* 3.

PERFECTA ista cháritas est, ut parátus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dóminus in se exhíbuit, mórtuus pro ómnibus, orans pro eis a quibus crucifigebátur, et dicens: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt: sed si solus hoc fecit, non erat Magíster, si discípulos non habébat. Si quis tantam habúerit charitátem, ut parátus sit pro frátribus étiam mori, perfécta est in illo cháritas. Sed numquid mox ut náscitur, jam prorsus perfécta est? Ut perficiátur, náscitur; cum fúerit nata, nutrítur; cum fúerit nutríta, corroborátur; cum fúerit roboráta, perfícitur: cum ad perfectiónem vénerit, quid dicit? Mihi vívere Christus est, et mori lucrum. Optábam dissólvi, et esse cum Christo, multo enim magis óptimum: manére in carne necessárium propter vos. Propter eos volébat vívere, pro quibus parátus erat mori.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

HÆC est perféctio charitátis, et major omníno non potest inveníri: sed quia non in ómnibus perfécta est, et

desperáre non debet in quo perfécta non est, si jam nata est quæ perficiátur; et útique si nata est, nutriénda est, et quibúsdam suis nutriméntis ad perfectiónem própriam perducénda. Quæsívimus inchoatiónem charitátis unde incípiat, et ibi contínuo invénimus : Si quis habet facultátes mundi, et víderit fratrem suum egéntem, et cláuserit víscera sua advérsus eum, quómodo diléctio Patris manet in illo? Ergo hic íncipit ista cháritas, fratres, ut de suis supérfluis tríbuat egénti in angústiis alíquibus constitúto, ex eo quod sibi abúndat secúndum tempus, a tribulatióne temporáli líberet fratrem : hinc exórdium est charitátis. Hanc ita cœptam, si verbo Dei, et spe futúræ vitæ nutríeris, pervénies ad illam perfectiónem, ut parátus sis ánimam tuam pónere pro frátribus tuis.

℟. Iste homo.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Nolíte timére, ij. loco. lxxiij.

In Laud. fit com. Octavæ Assumptionis et S. Laurentii.

DIE XVIII. AUGUSTI.

In Festo S. Helenæ Imperat. Viduæ. Duplex.

Omnia de Com. nec Virg. nec Mart. xcij. præter seq.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui locum, ubi Crux tua latébat, beátæ Hélenæ revelásti, ut per eam Ecclésiam tuam hoc pretióso thesáuro ditáres : ejus nobis intercessióne concéde; ut vitális Ligni prétio ætérnæ vitæ præmia consequámur. Qui vivis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Ambrósii, Episcopi.

Lectio iv.

Orat. de obitu Theodosii.

Venit ergo Hélena, cœpit revísere loca sancta, infúdit ei Spíritus, ut lignum Crucis requireret, accéssit ad Gólgotham, et ait : Ecce locus pugnæ, ubi est victória? quæro vexíllum salútis, et non invénio. Ego, inquit, in regnis, et Crux Dómini in púlvere? Ego in aulis, et in ruínis Christi triúmphus? Ille adhuc latet, et latet palma vitæ ætérnæ. Quómodo me redémptam árbitror, si redémptio ipsa non cérnitur? Vídeo quid égeris, diábole, ut gládius, quo perémptus es, obstruerétur. Sed Isaac obstrúctos ab alienígenis púteos eruderávit, nec latére aquam passus est. Tollátur igitur ruína, ut vita appáreat. Promátur gládius, quo veri Golíæ caput est amputátum. Aperiátur humus, ut salus fúlgeat. Quid egísti, diábole, ut abscónderes lignum, nisi ut íterum vinceréris?

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Vicit te María, quæ génuit triumphatórem, quæ sine imminutióne virginitátis édidit eum qui crucifíxus vinceret te, et mórtuus subjugáret. Vinceris et hódie, ut múlier tuas insídias deprehéndat. Illa quæ sancta Dóminum gestávit, ego Crucem ejus investigábo. Illa generátum dócuit, ego resu-

citátum. Illa fecit ut Deus inter hómines viderétur, ego ad remédium peccatórum divínum de ruínis elevábo vexíllum. Aperit ítaque humum, décutit púlverem : tria patíbula confúsa réperit, quæ ruina contéxerat, inimícus abscónderat. Sed non pótuit obliterári Christi triúmphus. Incérta hæret, ut múlier, sed certam indáginem Spíritus sanctus inspírat.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Quæsivit clavos, quibus crucifíxus est Dóminus, et invénit. De uno clavo frenos fíeri præcépit, de áltero diadéma intéxuit, unum ad decórem, álterum ad devotiónem vertit. Visitáta est María, ut Evam liberáret : visitáta est Hélena, ut Imperatóres rediméréntur. Misit ítaque fílio suo Constantíno diadéma gemmis insignítum, quas pretiósior ferro innéxas Cruci Redemptiónis divínæ gemma connécteret; misit et frenum. Utróque usus est Constantínus, et fidem transmísit ad pósteros reges. Princípium ítaque credéntium Imperatórum sanctum est, quod super frenum : ex illo fides, ut persecútio cessáret, devótio succéderet. Sapiénter Hélena, quæ Crucem in cápite regum locávit, ut Crux Christi in régibus adorétur. Non insoléntia ista, sed píetas est, cum defértur sacræ Redemptióni. Bonus ítaque clavus Románi impérii, qui totum regit orbem, ac vestit Príncipum frontem, ut sint prædicatóres, qui persecutóres esse consuevérunt.

℟. Fallax grátia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum, de Communi. xcvj.

DIE XIX. AUGUSTI.

In Festo S. Ludovici, Episc. Tolosani et Conf.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. Pont. xlv. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludovícum, Confessórem tuum atque Pontíficem, cœléste regnum terréno præpónere docuísti, ac puritáte illibáta, et exímia in páuperes charitáte mirábilem efficere dignátus es: concéde nobis fámulis tuis, imitári quem cólimus; ut ejúsdem virtútes æmulántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Ubi est duplex ij. cl., non fit comm. Octavæ Assumpt. B. M.

In j. Nocturno Lectiones, ubi est dupl. maj. vel ij. cl. Fidélis sermo, de Com. Conf. Pont. xlvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ludovicus nobilíssimo génere natus, patrem hábuit Cárolum, secúndum Sicíliæ regem, matrem vero Maríam, Hungáriæ regis fíliam. Adhuc puer in sortem Dómini vocátus, posthábitis ætátis illíus oblectaméntis, divíno se totum cúltui mancipávit. Décimum quartum agens annum, una cum duóbus frátribus pro genitóris libertáte, in bello naváli a rege Arragóniæ capti, obses ductus in Cataláuniam,

Barcinóne apud Minóres sancti Francísci fere septénnio est commorátus; sub eorúmque disciplína in scientiárum stúdiis, ac sacrárum litterárum comparánda eruditióne eo progréssus est, ut constans fúerit opínio, ipsi pótius fuísse divínitus infúsas, quam humánitus acquisítas. Verum majóri conátu cœléstis Magístri doctrína spíritum instrúere anhélans, cilíciis, jejúniis, férreis flagéllis carnem afflíxit. Assídua ínterim evangélicæ veritátis meditatióne contemptibília mundi spérnere edóctus, regális sólii fastum calcáre deliberávit, ac de Seráphico amplecténdo Institúto, raro humilitátis exémplo, votum emísit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Ecclesiasticæ milítiæ adscríptus, et ad sacros Ordines deínde promótus, ut quod mente statúeret, ópere firmáret, juri primogenitúræ renuntiávit et regno: cumque votum, quod Barcinóne vóverat, in Monte Pessuláno frustra adimplére satágeret, illíus cœnóbii Frátribus timóre regis patris eum recípere non audéntibus, solémniter illud renovávit. Mox ad Ecclésiam Tolosánam a Bonifácio Octávo, quamvis invítus, assúmptus, Romámque accersítus, et ab eódem honorífice excéptus, electióni de se factæ nullátenus se assensúrum declarávit, donec votum, quo se obstrínxerat, Deo reddidísset. Quare, annuénte Pontífice, hábitu Ordinis Minórum, quem semper póstea retínuit, rite suscépto, in mánibus Generális Minístri professiónem emísit: bisque peráctis, apostólicis mandátis humíliter obtémperans, Epíscopus Tolosánus passus est se consecrári.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Tolosam ad illíus Ecclésiæ régimen proféctus, spirituáli animárum lucro totus incúbuit: utque ministérium apostólicum íntegre ac diligénter impléret, salutáribus mónitis, illibatæque vitæ exémplo peccatóres ad pœniténtiam revocávit, plurésque Judæos, atque gentíles assídua verbi Dei prædicatióne ad orthodóxam fidem convértit. Ecclesiásticam disciplínam ubíque in commíssa sibi diœcési promóvit, ac restaurávit. Liberális in páuperes, vigínti quinque ex eis quotídie domi áluit. Puritátem usque ad óbitum a pueritia nitidíssime custodívit. Humilitátis tandem, charitátis, atque ómnium virtútum ornaménto decórus, in juveníli ætáte Bríncolæ Provínciæ arce ardénti febre corréptus, ad Dómini sui ampléxum, quem in votis semper habúerat emigrávit. Magnis deínde in Ecclésia méritis clarum, et miráculis illústrem, inter quæ plures mórtui, ejus intercessióne, ad vitam revocáti enumerántur, Joánnes Vigésimus secúndus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste est qui.

In iij. Nocturno Homilía in Evang. Vigiláte, de Com. 6 loco. lvj.

POST OCT. ASSUMPT.
sto SS. Cordis B. M. V.
Duplex majus.
ia ut in Festis B. M.
etiam Lectiones Noct.
ADEM DOMINICA
POST OCT. ASSUMPT.
'esto Purissimi Cordis
B. M. V.
Duplex majus.
Vesp., Añæ et Capit. de
Psalmi ut in Festis B. M.

nus. Ave maris. cxxiij.
lta in omni corde, filia
lem. ℟. Rex Israel, Dó-
in médio tui.
d Magnificat, Aña.
vit cor meum in Dó-
et exaltátum est cornu
in Deo meo, quia lætáta
salutári tuo.
io ut ad Laudes.
latutinum, Invitatorium.
laría, grátia plena : *
us tecum. Ps. Veníte. 2.
nus. Quem terra. cxxiij.
n primo Nocturno.
Benedícta tu inter mu-
et benedíctus fructus
tui. Psalmi ut in Festis
cxxiij.
Et ait María : Magníficat
mea Dóminum, et exul-
píritus meus in Deo salu-
eo.
Quia respéxit humilitátem
suæ : ecce enim ex hoc
n me dicent omnes gene-
es.
ima mea liquefácta est.
locútus est diléctus.
Cánticis Canticórum.
Lectio j. *Cap.* 4.
m pulchra es, amíca mea,
uam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut vitta coccínea, lábia tua : et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis : mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Vulnerásti cor meum, soror mea Sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Favus distíllans lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : lætétur cor meum, * Ut tímeat nomen tuum. ℣. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum. Ut.

Lectio ij. *Cap.* 5.

VENI in hortum meum, soror mea Sponsa : méssui myrrham meam cum aromátibus meis : comédi favum cum melle meo. Vox dilécti mei pulsántis : Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea, quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis nóctium. Surréxi ut aperírem dilécto meo : manus meæ stillavérunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatíssima. Apérui dilécto meo, at ille declináverat atque transíerat. Anima mea liquefácta est, ut locútus est.

℟. In Dómino gaudébo, et exultábo in Deo Jesu meo : Deus Dóminus fortitúdo mea,

* Super excélsa dedúcet me. ℣. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Super.

Lectio iij. *Cap.* 5. *et* 6.

Qualis est diléctus tuus ex diléclo, o pulchérrima mulíerum? qualis est diléctus tuus ex diléclo, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex míllibus, totus desiderábilis. Talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, fíliæ Jerúsalem. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? Quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum? Pulchra es, amíca mea, suávis et decóra sicut Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam fíliæ, et beatíssimam prædicavérunt: regínæ laudavérunt eam.

℟. Invéni grátiam apud óculos tuos, Dómine mi, * Qui consolátus es me, et locútus es ad cor ancíllæ tuæ. ℣. In toto corde meo exquisívi te, ne repéllas me a mandátis tuis. Qui. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Aña. Beáta, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Aña. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Aña. Fecit poténtiam in bráchio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui.

℣. Fortis est ut mors diléctio.
℟. Dura sicut inférnus æmulátio.

Sermo sancti Bernardini Senénsis.

Lectio iv *Ex Serm.* 9. *de V*

Quis mortálium, nisi divi fretus oráculo, de vera D et hóminis Genitrice quá quam módicum, sive gran præsúmat pollútis lábiis nominare: quam Pater ante sæcu Deus perpétuam prædestinav in Virginem dignissimam: Filius elégit in Matrem: Spirit sanctus omnis grátiæ domicilium præparávit? Quibus verb ego homúnculus sensus alti simos Virgínei Cordis, sanctissimo ore prolátos, éfferam: quibus non súfficit lingua omnium hóminum, et étiam Angelórum? Dóminus enim ait: Bonus homo de bono thesáur cordis sui profert bona. Qu autem inter puros hómines melior homo potest excogitari, quam illa, quæ méruit effi Mater Dei, quæ in Corde et in útero suo ipsum Deum hospitáta est? Quis thesáurus melior, quam ipse divínus amo quo Cor Vírginis ardens erat?

℟. Ego diligéntes me dilig, et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sun divítiæ et glória: * Opes superbæ et justítia. ℣. Ut dite diligéntes me, et thesáuros erum répleam. Opes.

Lectio v.

De hoc ígitur Corde qua fornáce divíni ar Virgo beáta prótulit verba b na, id est verba ardentiss charitátis. Sicut enim a v óptimo vino pleno, non p exíre nisi óptimum vinum: sicut a fornáce summi ard

egréditur nisi incéndium
ns : sic de Corde Matris
ti exíre non pótuit ver-
, nisi summi, summéque
i amóris atque ardóris.
m verba tantum miræ
ntiæ et virtútis a Christi
lictíssima Matre legúntur
. Cum Angelo bis tantum
a est. Cum Elísabeth bis
. Cum Filio étiam bis.
minístris in núptiis semel.
septem verba secúndum
m amóris actus, sub miro
a et órdine proláta, quasi
septem flammæ Cordis ejus.
;o Mater pulchræ dilectió-
et timóris, et agnitiónis,
nctæ spei. In me grátia
s viæ et veritátis : * In
mnis spes vitæ et virtútis.
ansíte ad me, omnes qui
ipíscitis me, et a gene-
ibus meis impléminí. In.

Lectio vj.

e verba consíderans mens
levóta, cum ipso Prophéta
it : Quam dúlcia fáucibus
id est ómnibus affectió-
, elóquia tua! Porro dul-
næc, quam in verbis beátæ
nis devóta mens sentit,
dor piæ devotiónis, quam
ánima experimentáliter
t. Distinguámus ígitur per
em has septem flammas
is, verbórum Vírginis
lictæ. Prima est flamma
is separántis. Secúnda
is transformántis. Tértia
is communicántis. Quarta
is jubilántis. Quinta amó-
uporántis. Sexta amóris
atiéntis. Séptima amóris
mmántis.
átus homo, qui audit me,
et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. * Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino. ℣. Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam : omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Qui. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Aña. Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me?

Aña. Misericórdia ejus a progénie in progénies timentibus eum.

Aña. Suscépit Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ.

℣. Ego dilécto meo. ℟. Et ad me convérsio ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 2. *g*

In illo témpore : Dixit Mater Jesu ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

In Homil. Hiem. de temp. Dom. I. post Epiph.

Mater ejus, inquit Evangelísta, conservábat ómnia verba hæc in Corde suo. Omnia quæ de Dómino, vel a Dómino dicta, sive acta cognóverat Mater Virgo, diligéntius in Corde retinébat, sollícite cuncta memóriæ commendábat, ut cum demum tempus prædicándæ, sive scribéndæ Incarnatiónis ejus adveníret, sufficiénter univérsa, prout essent gesta, posset explicáre quæréntibus. Imitémur et nos, fratres mei,

piam Dómini Matrem, ipsi quoque ómnia verba et facta Dómini ac Salvatóris nostri fixa in corde conservándo.

℟. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem : * Neque flúmina óbruent eam. ℣. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Neque.

Lectio viij.

Horum Dómini verbórum et factórum meditatióne diúrna et noctúrna importúnos inánium nocentiúmque cogitatiónum repellámus incúrsus : horum crebra collatióne et nos et próximos nostros a fábulis supervácuis, et male dulcorátis detractiónum collóquiis castigáre, atque ad divínæ frequéntiam laudis accéndere curémus. * Si enim, fratres charíssimi, in futúri beatitúdine sæculi habitáre in domo Dómini, ac perpétuo illum laudáre desiderámus, opórtet nimírum et in hoc sæculo, quod in futúro quærámus, sollícite præmonstrémus : frequentándo vidélicet Ecclésiæ límina, et non solum in ea laudes Dómini canéndo, sed et in omni loco dominatiónis ejus ea, quæ ad laudem gloriámque Conditóris nostri profíciant, verbis páriter ac factis ostendéndo.

℟. Spíritus meus super mel dulcis, et hæréditas mea super mel et favum. Qui audit me, non confundétur. * Et qui operántur in me, non peccábunt. ℣. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt. Et. Glória Patri. Et.

Lec
occurr
agi d
tunc I
risco
viij.

1. Tr
in od
rum.
cum
2. Dil
Surge
3. Fu
me m
4. Ad
ne s
úsque
5. Eg
vígila

Pon
super
fortis
sicut
pade
atque
Hy
℣. Q
vitan
Dóm

Extó
lier
vent
quæ

O
Virg
cti
conc
Purí
devó

Cor tuum vívere va-
Per Dóminum nostrum.
te ejúsdem Spíritus.
imam, in ℟. br. ℣. Qui
de María Vírgine.
d Tertiam, Aña.
meus.
Pone me, supra.
nima mea * Liquefácta
ma. ℣. Ut locútus est
Liquefácta. Glória
nima. ℣. Fortis est ut
éctio. ℟. Dura sicut in-
mulátio.
d Sextam, Aña.

itulum. *Eccli.* 24.
ore Altíssimi prodívi,
nogénita ante omnem
m: ego feci in cœlis,
ur lumen indefíciens,
nébula texi omnem

ortis est * Ut mors di-
ortis. ℣. Dura sicut in-
æmulátio. Ut. Glória
ortis. ℣. Ego dilécto
Et ad me convérsio

d Nonam, Aña.
mio.
itulum. *Eccli.* 24.
i terra steti, et in omni
o, et in ómnibus ré-
uæsívi, et in hæredi-
nini morábor.
go * Dilécto meo. Ego.
d me convérsio ejus.
Glória Patri. Ego. ℣.
invénerit, invéniet vi-
Et háuriet salútem a

esp. omnia ut in j.
mandatórum tuórum
℟. Cum dilatásti Cor

Ad Magnificat, Aña.

Exultávit Cor meum in Deo salutári meo: quia fecit mihi magna qui potens est.

OFFICIUM

De SS. Sacramento.

Quod Feria v. cujusque Hebdomadæ, extra tempus Adventus, Quadrag., et Vigiliarum, non impedita Officio ix. Lect., etiam translato, fieri potest sub ritu Semid. ab omnibus, qui in Regnis suæ Majestatis, Dominiis, ac Statibus hereditariis Augustissimæ Domus Austriacæ ad Horas Canonicas tenentur, ex concessione Clementis XI.

Omnia dicuntur ut in die Festi. 142. omisso Allelúia.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commem.

Deinde fiunt commemorationes communes, seu Suffragia, ut in Psalt., si faciendæ sint.

Ad Completorium, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur: Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Lectiones j. Nocturni de Script. occurrente, cum ℟℟. ex j. Noct. diei Festi. Lectiones vero ij. et iij. Nocturni cum suis ℟℟. sumuntur ex Oct. ejusdem, ut inferius ordine Mensium disponuntur.

MENS. MAJO ET JUNIO.

Lectiones ij. et iij. Noct. ex Feria ij. post Dominicam infra Oct. Festi.

In initio Sermonum, et Homiliarum, ubi dicitur De Sermóne sancti N. et De Homilía sancti N. dicatur Sermo sancti N. et Homilía sancti N.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, Lectio ix. legitur de eo, et fit commem. in Laud.: quod etiam in sequentibus Mensibus servandum est.

MENS. JULIO ET AUGUSTO.

Lectiones ij. et iij. Noct. sumuntur ex Feria iij. post Dñicam infra Octavam Festi. 167.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam, Sextam, et Nonam, ℟℟. br. dic. ut infra.

Ad Tertiam, ℟. br. Panem cœli * Dedit eis. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Dedit. Glória Patri. Panem. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. ℟. Et de petra, melle saturávit eos.

Ad Sextam, ℟. br. Cibávit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Ex. Glória Patri. Cibávit. ℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Ad Nonam, ℟. br. Edúcas panem * De terra. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. De. Glória Patri. Edúcas. ℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

OFFICIUM

Immac. Concept. B. M. V.

Quod Benedictus Papa XIII. quolibet Sabbato anni (extra Advent., Quadrag., et Sabbata Vigiliarum, et Quatuor Temp.) non impedito Festo ix. Lect., etiam translato, ritu Duplici recitari concessit universo Clero Sæculari, et Regulari in omnibus Regnis, Dominiis et Ditionibus Cæsareæ Majestati subjectis extra Italiam.

AD VESPERAS,

Añæ de Laud. Psalmi, Cap. et Hymn. ut in Festis B. M. cx.

℣. Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Añ. Gloriósæ Vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virgíneam pudicítiam non amísit.

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva commemorátio pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Conceptiónem Vírginis Maríæ recolámus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.

Hymn., Añæ, Psalmi et ℣℣. Nocturnorum ut in Festis B. M. cxxiij.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Concépta est beáta Virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Conceptiónem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio recolámus. Per.

℟. ij. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime recolámus. Ut ipsa.

ij. Gloriósæ Vírginis Maríæ nceptiónem digníssimam reámus :* Cujus Dóminus huitátem respéxit, quæ, Angelo ntiánte, concépit Salvatórem ndi. ℣. Beatíssimæ Vírginis ríæ Conceptiónem devotíse recolámus. Cujus. Glória ri. Cujus.

MENSE JUNIO.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

erm. 1. in cap. 12. Apoc.

OVUM fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmet virum, nec álium quam istum, de quo dícitur : e vir, Oriens nomen ejus. um quoque fecit in cœlo, múlier sole apparéret amícta. ique et coronávit eum, et ssim ab eo méruit coronári. edímini, fíliæ Sion, et vie regem Salomónem in diamate, quo coronávit eum ter sua. Verum hoc álias. erim sane ingredímini ma, et vidéte Regínam in diamate, quo coronávit eam lius suus. In cápite, inquit, us coróna stellárum duóecim.

Concéptio gloriósæ Vírginis aríæ ex sémine Abrahæ, ortæ tribu Juda, clara ex stirpe avid : * Cujus vita ínclyta nctas illústrat Ecclésias. ℣. oncépta est beáta Virgo María progénie David. Cujus.

Lectio v.

IGNUM plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe árius micans, ornet eas póus, quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est ?

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut.

Lectio vj.

QUID ergo sídereum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa : quod longe ante eísdem pátribus cœlitus repromíssa, quod mysticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit : hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit : hanc in Ezechiélis visióne Orientális porta, quæ nulli umquam pátuit, præsignábat.

℟. Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedi-

ctiónem : et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. can. 1.

Non refert quis in oríginis número atque órdine collocétur, dúmmodo universórum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et María, dum proféctus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, profécta quoque docétur et María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine fíliis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque fílios in famíliam ejus, qui mórtuus esset, reférret : manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patres eórum, qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viij.

Sequens illud est, ut, quia díximus secúndum rerum fidem generatiónis istíus órdinem nec número sibi, nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis : et áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt : et a David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem et septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii aut negligéntiæ vítium est. Tres enim generatiónes prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías vero génuit Joam, Joas deinde Amasíam, Amasías autem Ozíam : et in Matthæo Joras Ozíam genuísse scribitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentíli fémina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

Denique per prophétam non nisi quarta generatióne

in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentílis tribus, quæ prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, et usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem et septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María: sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus. 14.

MENSIBUS JUL. ET AUG.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Epiphánii, Episcopi, advérsus hæreses.

Lectio iv.

Lib. 3. *hæresi* 78. *post med.*

Beata Mater Dei María per Hevam significátur, quæ per ænígma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa étenim mater vivéntium vocáta est, étiam postquam audívit: Terra es, et in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est, quod post transgressiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem sensíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta est in terra: hic autem vere a María hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígneret, et fíeret María mater vivéntium. Per ænígma ígitur María mater vivéntium appelláta est.

℟. Concéptio gloriósæ.

Lectio v.

Hevæ datum est operíre corpus sensíbile propter nuditátem sensíbilem: Maríæ vero datum est a Deo, ut páreret nobis Agnum et ovem, et ex glória ipsíus Agni et ovis fíeret nobis velut a véllere in sapiéntia per virtútem ipsíus induméntum incorruptibilitátis. Heva étiam mortis causa facta est homínibus: per ipsam enim mors ingréssa est in mundum: María vero causa vitæ, per quam génita est nobis vita, et per hanc Fílius Dei advénit in mundum: et ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit et grátia: et unde illáta est mors, illinc procéssit et vita, ut vita pro morte fíeret: et qui per mulíerem nobis vita factus est, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cum adhuc esset Virgo, per inobediéntiam transgréssa est: e contrário per vírginem obediéntia grátiæ facta est, annuntiáto advéntu in carne de cœlo, et vita ætérna.

℟. Cum jucunditáte.

Lectio vj.

De María accípitur (líceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclésia: Relínquet homo patrem suum et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit: Mystérium hoc magnum est, ego autem dico in Christo et Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem, quod de Adam quidem dixit, formávit: de

Heva vero, non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, et ædificávit ipsi in uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María efformásse sibi ipsi corpus : ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiam, in eo quod punctum et apértum est ipsíus latus, et mystéria sánguinis et aquæ prétia redemptiónis facta sunt.

℟. Concéptio tua.

In iij. Nocturno Homilia S. Joannis Chrysostomi, Audítu quidem, ut infra ccxlviij. cum ℣℟. ut supra.

MENSE SEPTEMBRI.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola sancti Ambrósii, Epíscopi, ad Sirícium Papam.

Lectio iv.

Epist. 81. al. 7. post init.

De via perversitátis prodúntur dícere : Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cum semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi : credátur mónitis Angelórum dicéntium : Quia non est impossíbile Deo omne verbum : credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et quæ ante díxerat : Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea : Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Concéptio gloriósæ.

Ex libro sancti Hierónymi, Presbyteri, advérsus Joviniánum.

Lectio v.

Ex Apolog. ad Pammach. pro lib. adversus Jovin. in fine.

Christus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis : et in sepúlchro ejus, quod novum et in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis, nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus : de quo fonte ille flúvius manat : juxta Joel, qui írrigat torréntem vel fúnium, vel spinárum, fúnium, peccatórum, quibus ante alligabámur : spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta Orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa, et lúcida, opériens in se, vel ex se próferens Sancta sanctórum : per quam sol justítiæ, et Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur et egréditur.

℟. Cum jucunditáte.

Ex libro sancti Irenæi, Epíscopi et Mártyris, advérsus hæreses.

Lectio vj. *Lib. 5. Cap. 19.*

In sua própria veniénte Dómino, et sua própria cum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipso, et recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam, quæ in ligno est, obediéntiam faciénte, et seductióne illa solúta, qua sedúcta est male illa, quæ jam viro destináta erat virgo Heva, per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo jam sub viro Virgo María. Quemádmodum enim

illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus : ita et hæc per angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum, sic hæc suása est obedíre Deo; ut vírginis Hevæ Virgo María fíeret advocáta. Et quemádmodum adstríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per Vírginem, æqua lance dispósita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

℟. Concéptio tua.

In iij. Nocturno Homilia S. Joannis Chrysostomi, Cujus vero rei grátia, ut infra pag. ccl. cum ℟℟. ut supra.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Concéptio gloriósæ Vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psal. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

3. Regáli ex progénie María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

4. Corde et ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

5. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capit. Ab inítio. Hymnus. O gloriósa. cxxxj.

℣. Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Aña.

Conceptiónem perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ devotíssime recolámus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúia.

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre : ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva commemorátio, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Per Horas Añæ de Laudibus. Capitula et ℟℟. br. ut in Festis B. M. cxxxij.

In ij. Vesperis omnia ut in j.

℣. Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.

Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Deinde fit comm. Dñicæ.

ALIUD OFFICIUM

A SS. DD. Pio Papæ IX. concessum.

Ad Vesperas, Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in Festis B. Mariæ. cxxj.

Hymnus. Ave maris. cxxiij.

℣. Immaculáta Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.

Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Quem terra. cxxiij.

In primo Nocturno.

Aña. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Psalmi ut in Festis B. M. cxxiij.

Aña. Manus Dómini confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum.

Aña. Noli metúere, non moriéris: non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

℣. Deus præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Lectiones de Script. occurr.

℟. j. Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ℣. Quasi arcus refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis. Pulchra.

℟. ij. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum, * Cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus. ℣. Quæ est ista quæ ascéndit de desérto delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Cujus.

℟. iij. Congratulámini mihi, omnes qui diligitis Dóminum, * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo. ℣. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Quia. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aña. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis; et factus est Dóminus protéctor meus.

Aña. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña. Fundátur mons Sion exultatióne univérsæ terræ, látera aquilónis, cívitas Regis magni.

℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

MENSE JUNIO.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

De xij. prærogativis B. M. V.

Mulier, inquit, amícta sole. Plane amícta lúmine tamquam vestiménto. Non pércipit forte carnális: nimírum spirituále est: stultítia illi vidétur. Non sic videbátur Apóstolo, qui dicébat: Induímini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es, Dómina! Quam próxima, immo quam íntima fíeri meruísti, quantam invenísti grátiam apud eum! In te manet, et tu in eo: et vestis eum, et vestíris ab eo. Vestis eum substántia carnis, et vestit ille te glória suæ majestátis. Vestis solem nube, sole ipsa vestíris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir, óriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole apparéret amícta. Dénique et

coronávit eum, et vicíssim ab eo méruit coronári.

℞. Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * Díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob. ℣. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei. Díligit.

Lectio v.

In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim. Dignum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius quam ornétur ab eis. Quidni coróneni sídera quam sol vestit? Sicut dies verni, ait, circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est? Supra hóminem est corónæ hujus ratiónem expónere, indicáre compositiónem. Mihi sane singuláris rútilat fulgor, primo quidem in Maríæ generatióne, secúndo in Angélica salutatióne, tértio in Spíritu superventióne, quarto in Fílii Dei inenarrábili conceptióne.

℞. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis ætérnæ, spéculum sine mácula. ℣. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Candor.

Lectio vj.

Quid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta; quod ex sémine Abrahæ; quod generósa ex stirpe David. Si id parum videtur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis, divínitus nóscitur esse concéssa; quod longe ante eísdem pátribus cœlitus repromíssa; quod mysticis præsignáta miráculis; quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit; hanc in Ezechiélis visióne orientális porta, quæ nulli unquam pátuit, præsignábat. Hanc dénique præ céteris Isaías nunc virgam de radíce Jesse oritúram prænuntiábat; nunc evidéntius vírginem paritúram. Mérito signum hoc magnum in cœlo apparuísse scríbitur, quod tanto ante de cœlo nóscitur fuísse promíssum.

℞. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia ancíllam húmilem respéxit Deus. ℣. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit. Quia. Glória Patri. Quia.

MENS. JULIO ET AUGUSTO.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Lectio iv.

Serm. 1. in Nativ. B. M. V.

O Jóachim et Annæ sanctíssima fília, quæ principátibus et potestátibus, ignísque malígni telis latuísti: quæ in Spíritus thálamo versáta es, et sine mácula custodíta, ut Sponsa Dei, naturáque Dei Mater esses! O sacratíssima fília, quæ in matérnis ulnis cérneris, apostaticísque virtútibus formidábilis es? O sacratíssima fília, quæ matris ubéribus lactáris, atque ab Angelis úndique cín-

geris ! O chara Deo filia, paréntum decus, quam, ut abs te vere dictum est, generatiónes omnes beátam dicent ! O digna Deo filia, humánæ venústas natúræ, primígenæ paréntis Hevæ emendátio ! Tuo namque partu, quæ cecíderat, erécta est. O sacrosáncta filia, feminárum glória ! Quamvis enim prima Heva prævaricatiónis rea exstíterit, ac per eam mors, dum illa serpénti advérsus primum paréntem inservíret, ingréssa sit ; áttamen María divínæ óbsequens voluntáti, deceptórem anguem ipsa decépit, ac mundo immortalitátem invéxit.

℟. Fundaménta ejus.

Lectio v.

VERE res omnes cónditas dignitáte antecelluísti. Nam ex te sola summus ille ópifex partem assúmpsit, massæ nostræ primítias. Caro ejus ex tuis sanguínibus concréta fuit. Quin Deus ex tuis mamíllis lac suxit, túaque lábia Dei lábiis cohæsérunt. O mirácula, mentis captum et sermónem excedéntia ! Dignitátem tuam præcognóscens universórum Deus, te proínde diléxit, dilectámque prædestinávit, atque extrémis tempóribus prodúxit, ac Deíparam matrem, suíque Filii ac Verbi nutrítiam fecit. Lætáre, beáta Anna, quod féminam pepéreris. Hæc enim fémina Dei Mater natúra est, porta lucis, fons vitæ, et feminárum crimen abolébit. Hujus féminæ vultum deprecabúntur omnes dívites plebis. Féminam hanc reges géntium munéribus oblátis adorábunt. Hanc féminam Deo universórum Regi ófferes, virtútum tamquam fímbriis áureis circumamíctam elegántia, sanctíque Spíritus grátia ornátam, cujus glória ab intus.

℟. Nihil inquinátum.

Lectio vj.

O divínum, vivúmque simulácrum, cujus cónditor Deus pulchritúdine delectátus est, quod mentem quidem divínitus gubernátam habet, Deíque soli addíctam, cupiditátem vero omnem, ad id quod solum expeténdum est, et amóre dignum inténtam ; iram autem contra peccátum dumtáxat, ejúsque paréntem. Vitam natúra potiórem habébis. Habébis autem non tibi ipsa : quippe quæ non tui ipsius causa génita sis. Quocírca Deo hanc habébis, cujus grátia in mundum prodiísti, ut orbis univérsi salúti obsequáris ; Deíque antíquum consílium, nimírum Incarnatiónis Verbi, ac nostræ deificatiónis, per te impleátur. Appetítus tuus divínis sermónibus nutriétur, hisque pinguésces tamquam oliva fructífera in domo Dei, tamquam lignum plantátum secus decúrsus aquárum Spíritus, tamquam vitæ lignum, quod fructum vitæ dedit præfiníto suo témpore : Deum scílicet incarnátum, et ætérnam universórum vitam. Cogitátum omnem alúmnum habens et ánimæ profícuum, ac supervacáneum omnem et ánimis exitiósum prius réprobans, quam eum degústes. Tota thálamus Spíritus, tota civitas Dei vivi, quam lætíficant

flúminis ímpetus, sancti, inquam, Spíritus gratiárum fructus. Tota pulchra, tota Deo propínqua; hæc enim Chérubim súperans, et super Séraphim evécta, próxima Deo éxstitit.

℟. Beátam me dicent.

MENSE SEPTEMBRI.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Lectio iv.

Serm. 2. *in Nativ. B. M. V.*

Cum homo per imménsam Dei bonitátem in rerum natúram edéndus esset, in primis cœlum exténditur, substérnitur terra : suis mare términis cláuditur, cæteráque ómnia, quibus útraque compléenda essent, in univérsi ornátu una prodúcta sunt. Tum postrémum homo régio cultu in paradíso, velut in virtútis schola, pónitur, ac nisi violásset præcéptum, a vitáli illo loco nunquam exulásset : cumque expers induménti esset, nisi divínis consíliis obstitísset, haudquáquam in multis variísque affectiónibus obnóxiam mutatiónem cecidísset, ut Dei monárchæ loco plura númina cóleret. Cunctis ítaque, ut verbo expédiam, interitióni déditis, miseránte Deo, ne quem suis ipse mánibus formásset, in níhilum céderet penitúsque aboleréntur, cœlum áliud novum, terrámque ac mare fábricat, in quibus propensióri consílio humánum genus reformatúrus ipse caperétur, qui capi nusquam potest. Isthæc porro est beáta multiplicitérque celebránda Virgo.

℟. Fundaménta ejus.

Lectio v.

O rem miram! Cœlum quidem est, cum velut ex penitíssimis virginitátis thesáuris solem justítiæ próferat : terra vero, ceu quæ ex intemerátis lumbis vitæ spicam edat : mare tandem, útpote quæ ex úteri sui sinu spiritálem margarítam prodit. Nunc ítaque nova ejus, qui capi nequit, creatúra elúxit : universórum Regis regális aula paráta est, ejus qui incomprehensíbilis est, ratióne utens, diversórium instrúctum. Quam mundus iste magníficus est! Quam stupénda creátio, quæ virtútum arbóribus venustátem habet, castitátis odóre fragrat, sensórum splendóribus claret, cunctísque bonis áliis nulla penúria frúitur : digna dénique prorsus est, in qua Deus ad hómines véniens inhábitet! Quinímo, inquit, mundus antérior quam máxime est admirábilis. Tum enim, cum creáta sunt sídera, laudavérunt me voce magna Angeli mei, et prædicavérunt : nihil vero sic Deo decens gratúmque fuit, uti sancta, omnibúsque modis mixánda Virgo.

℟. Nihil inquinátum.

Lectio vj.

O indulgéntiæ demissiónem! Qui exímie bonus est, próprii figménti proles audíre non rénuit, amóre captus illíus, quæ creátis ómnibus speciósior est, illam ampléxus, quæ cœléstibus Virtútibus dignitáte præit. De hac ítaque summe admirábilis Zacharías ait : Gaude et lætáre, fília Sion, quia ecce vénio, et habitábo in

médio tui, dicit Dóminus. Sed et beatíssimus Joel de eádem, ut quidem exístimo, ita propémodum nóscitur clamáre: Confíde, terra, gaude et lætáre, quia magnificávit Dóminus ut fáceret tibi. Terra namque est, in qua sacratíssimus Moyses umbráticæ legis calceaméntum sólvere ob grátiæ commutatiónem jussus est. Terra est, in qua ille carne fundátus a spíritu cánitur, qui fundat terram super stabilitátem suam. Terra est, in qua nulla peccáti enáta spina: secus vero per cujus germen illud, pótius evúlsum est. Terra est, non uti prior maledícta, ac cujus fructus spinis ac tríbulis horréscant: sed super quam benedíctio Dómini fuit, et cujus fructus ventris benedíctus, ut sacro dictum est oráculo. ℟. Beátam me.

In tertio Nocturno.

Aña. Ave, grátia plena, Dóminus tecum.

Aña. Veníte, et audíte, et narrábo quanta fecit Deus ánimæ meæ.

Aña. A dextris est mihi Dóminus ne commóvear: propter hoc dilatátum est cor meum. ℣. Elégit eam Deus et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

MENSE JUNIO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac: Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 2. in Matth. post init.

Audítu quidem mirábile est, quod ineffábilis Deus, et qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, et fíeri ex mulíere dignátus est, et habére progenitóres David et Abraham: et quid dico David et Abraham? étiam illas, quod magis stupéndum est, féminas, quas paulo ante memorávi. Hæc ígitur áudiens mente consúrge, nihílque húmile suspicéris, sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus et diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam fílius David esse dignátus est, modo ut te fílium fáceret Dei: servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo Patrem fáceret ipsum Deum. ℟. Signum magnum appáruit in cœlo: múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Fília Sion tota formósa et suávis est. Et in.

Lectio viij.

Vides ab ipso statim princípio, quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his quæ ad tuum spectant honórem, ab iis quæ illíus sunt étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multo est difficílius Deum hóminem fíeri, quam hóminem Dei fílium consecrári. Cum ergo audíeris quia Fílius Dei fílius sit et David et Abrahæ, dubitáre jam désine

l et tu, qui fílius es Adæ,
rus sis fílius Dei. Non enim
etípsum ita humiliásset,
nos esset exaltatúrus. Na-
st enim secúndum carnem,
ı nascerére spíritu : natus
x mulíere, ut tu desíneres
s esse mulíeris.
enedíxit te Dóminus in vir
sua, * Quia per te ad níhi-
redégit inimícos nostros.
ódie nomen tuum ita ma-
cávit Dóminus, ut non re-
t laus tua de ore hómi-
. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

OPTEREA duplex facta gene-
rátio est, hæc scílicet no-
símilis, illa nostram emi-
ter excédens. Quod enim
is ex fémina est, et nobis
petit : quod vero non ex
uine, neque ex voluntáte
is, aut viri, sed ex Spíritu
to, áliam nobis sublimió-
, futurámque, et spíritu
equéndam generatiónem
níttit. Sed ália quoque
ia ex símili diversitáte con-
ant. Nam et baptísma pro-
o tale suscépit, quod habé-
uidem áliquid véteris, habé-
et novi. Quod enim bapti-
s est a Prophéta, expréssit
s : quod autem descéndit
itus, adumbrávit novum.
Deum laudámus. 14.

ENS. JULIO ET AUG.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

BER generatiónis Jesu Chri-
sti fílii David, fílii Abra-
. Abraham génuit Isaac :
c autem génuit Jacob. Et
qua.

De Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. *Comm. in Matth.*

JACOB autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph díxerit fílium Jacob, et Lucas eum fílium appellárit Heli : non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen, Deo jubénte, præcéptum, ut si frater aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui.
℟. Signum magnum.

Lectio viij.

JOSEPH virum Maríæ. Cum virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum : sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres. Et a transmigratióne Babylónis usque ad Christum generatiónes quatuórdecim. Númera a Jechonía usque ad Joseph, et invénies generatiónes trédecim. Quartadécima ergo generátio in ipsum Christum reputábitur. Christi autem generátio sic erat.
℟. Benedíxit te.

Lectio ix.

QUÆRAT díligens lector et dicat : Cum Joseph non sit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo dedúctus usque ad Joseph ! Cui respondébimus primum, non esse consuetúdinis Scripturárum, ut mulíerum

in generatiónibus ordo texátur. Deínde ex una tribu fuísse Joseph et Maríam, unde ex lege eam accípere cogebátur ut propínquam: et quod simul censéntur in Béthlehem, ut de una vidélicet stirpe generáti. Te Deum laudámus. 14.

MENSE SEPTEMBRI.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Unde supra, paulo post.

CUJUS vero rei grátia librum ipsum generatiónis Christi vocat, ubi non sola útique generátio, sed tota prorsus ipsíus mystérii dispensátio continétur? Quia totíus scílicet dispensatiónis caput, radix atque princípium ómnium nobis in hoc consístit bonórum. Ut enim Moyses librum cœli appellávit, ac terræ, cum certe non de cœlo solum terráque loquerétur, sed de cunctis quæ inter ista subsístunt; ita étiam Evangelísta ab ipso ómnium fonte et cápite bonórum librum vocávit. ℟. Signum magnum.

Lectio viij.

QUA vero de causa non eum ante fílium Abrahæ, et póstea fílium David nuncupávit? Non, sicut opinántur áliqui, ab inferióribus volens ad superióra conscéndere. Céterum fecísset, quod fecit et Lucas; nunc autem e contrário facit. Cur ergo commemorávit priórem David? Quia ipse procul dúbio in ómnium versabátur ore, ob insígne honóris, et glóriæ, ob ipsíus quoque témporis spátia junctióra. Etsi enim utríque promíserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebátur, hoc vero, quasi novum, et recens, ab ómnibus celebrabátur. ℟. Benedíxit te.

Lectio ix.

IPSI namque Judæi dicunt: Nonne ex sémine David, et Béthlehem castéllo unde erat David, venit Christus? Nemo ígitur illum fílium Abrahæ, sed omnes fílium David nominábant; qui étiam honorabilióres quosque de sanctitáte Reges, qui post David fuísse referúntur, ab illo omnes vocábant. Nec ipsi solum, verum étiam Deus; nam et Ezéchiel, et álii Prophétæ dicunt, David surrectúrum esse eis, atque ventúrum: non de illo útique mórtuo jam loquéntes, sed de iis, qui illius virtútem erant imitatúri. Proptérea ígitur a notióre ínterim, et celebratióre persóna sumit exórdium, et tum demum ad antiquiórem recúrrit paréntem. Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.
2. Diléctus meus mihi et ego illi, qui páscitur inter lília.
3. Tota pulchra es, amíca mea, et mácula non est in te.
4. Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

;lória Jerúsalem , tu læ-
rael , tu honorificéntia
ıostri.
ıpitulum. *Prov.* 8.
NUS possédit me in inítio
árum suárum, ántequam
ım fáceret a princípio.
rno ordináta sum , et ex
s ántequam terra fíeret.
n erant abyssi , et ego
ncépta eram.
ıus. O gloriósa. cxxxj.
aculáta Concéptio san-
ríæ Vírginis. ℟. Cujus
clyta cunctas illústrat
ıs.
Benedictus, Aña.
minus Deus ad serpén-
nimicítias ponam inter
ulíerem, et semen tuum
en illíus : ipsa cónteret
uum , allelúia.
Oratio.
, qui per immaculátam
írginis Conceptiónem
ı Fílio tuo habitáculum
ásti : ejus nobis inter-
e concéde ; ut cor et
nostrum immaculátum
ui eam ab omni labe
ásti , fidéliter custodiá-
'er eúmdem Dóminum.
Primam , in ℟. br. ℣.
us es de María Vírgine.
d Tertiam , Aña.
s meus.
. Dñus possédit, supra.
Deus * Præcínxit me vir-
eus. ℣. Et pósuit imma-
ı viam meam. Præcín-
ória Patri. Deus. ℣. In
gnóvi quóniam voluísti
Quóniam non gaudé-
micus meus super me.
Ad Sextam , Aña.
ulchra es.

Capitulum. *Ezech.* 44.

PORTA hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israel ingréssus est per eam : eritque clausa Príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi * Quóniam voluísti me. In. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam. Glória Patri. In. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam , Aña.

Tu glória.

Capitulum. *Prov.* 8.

BEATUS homo qui audit me , et qui vígilat ad fores meas quotídie , et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit , invéniet vitam , et háuriet salútem a Dómino.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis, omnia ut in j.
℣. Immaculáta Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.

Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo , gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem , donávit nobis vitam sempitérnam , allelúia.

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Aña. Ne reminiscáris. In Duplicibus duplicatur.

Psalmi. Quam diléсta. 85. Benedixísti. 86. Inclína, Dómine. 86. Crédidi. 111. De profúndis. 117.

Deinde repetitur, Aña.

Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exúltent. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum: tuis mystériis digne ministrare, teque ætérna charitáte diligere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et inducat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti : quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab omnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Conscientias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica : ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Filius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit.

ORATIONES

lǽ cum Sacerdos induitur
ṛrdotalibus paramentis.

Cum lavat manus.

, Dómine, virtútem máni-
us meis ad abstergéndam
m máculam : ut sine pol-
ıe mentis et córporis vá-
tibi servíre.

Amictum, dum ponitur
super caput.

NE, Dómine, cápiti meo
ѕam salútis ad expugnán-
iabólicos incúrsus.

lbam, cum ea induitur.

LBA me, Dómine, et mun-
la cor meum : ut in sán-
Agni dealbátus, gáudiis
uar sempitérnis.

ingulum, dum se cingit.

CINGE me, Dómine, cín-
ulo puritátis, et exstíngue
nbis meis humórem libí-
, ut máneat in me virtus
néntiæ et castitátis.

anipulum, dum imponi-
tur brachio sinistro.

EREAR, Dómine, portáre
manípulum fletus et do-
: ut cum exultatióne re-
n mercédem labóris.

stolam, dum imponitur
collo.

DDE mihi, Dómine, stolam
mmortalitátis, quam pér-
in prævaricatióne primi
tis : et quamvis indígnus
o ad tuum sacrum mysté-
, mérear tamen gáudium
térnum.

asulam, cum assumitur.

INE, qui dixísti : Jugum
ıeum suáve est, et onus
ı leve : fac, ut istud por-
sic váleam, quod cónse-
tuam grátiam. Amen.

ORATIONES

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS ANTE CELEBRATIONEM ET COMMUNIONEM DICENDÆ.

Oratio S. Ambrosii Episcopi.

DIE DOMINICA.

SUMME sacérdos, et vere Póntifex Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum, et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus sancti tui, dicens : Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis. Rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium : rogo per hanc miram et ineffábilem charitátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo. Doce me servum tuum indígnum, quem inter cétera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ : doce me, quæso, per Spíritum sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre quod tibi placet, et éxpedit ánimæ meæ. Intret spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquá-

m inter te et eúmdem pópu-
n tuum médium esse volui-
, licet in me áliquod boni
eris testimónium non agnó-
is, officium saltem dispen-
ιiónis créditæ non recúses;
c per me indígnum eórum
útis péreat prétium, pro
ibus víctima salutáris digná-
s es esse et redémptio. Pró-
o étiam, Dómine (si digné-
propítius intuéri), tribula-
nes plébium, perícula popu-
um, captivórum gémitus,
sérias orphanórum, necessi-
es peregrinórum, inópiam
bilium, desperatiónes lan-
éntium, deféctus senum,
spíria júvenum, vota vírgi-
m, laménta viduárum.

FERIA V. Tu enim miseré-
ómnium, Dómine, et nihil
ísti eórum quæ fecísti. Me-
oráre quæ sit nostra substán-
: quia tu Pater noster es,
ia tu Deus noster es, ne ira-
áris satis, neque multitúdi-
m víscerum tuórum super
s contíneas. Non enim in ju-
ficatiónibus nostris prostérni-
is preces ante fáciem tuam,
d in miseratiónibus tuis mul-
. Aufer a nobis iniquitátes
stras: et ignem sancti Spí-
us in nobis cleménter ac-
nde. Aufer cor lapídeum de
rne nostra: et da nobis cor
rneum, quod te amet, te
ligat, te delectétur, te se-
átur, te perfruátur. Orá-
us, Dómine, cleméntiam
am, ut seréno vultu famíliam
am, sacri tui nóminis offícia
æstolántem, aspícere digné-
: et, ut nullíus sit írritum
tum, nullíus vácua postulá-
tio, tu nobis preces súggere,
quas ipse propítius audíre, et
exaudíre delectéris.

FERIA VI. Rogámus étiam te, Dómine sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum: ut sit illis salus, sánitas, gáudium, et refrigérium, hoc magnum pietátis Sacraméntum. Dómine Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cœlo descendísti, et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta, et de Spíritu sancto concépta, ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut exínde refécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat, qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrymárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctórum.

SABBATO. Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur : da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cœléstia Sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto : Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et numquam in te déficis, cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno, mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes, recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam : ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica : ita ut nec esúriam nec sítiam in ætérnum. Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio, et quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, cruci-

fixus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te : miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve nóbilis et pretióse Sanguis, de Vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea : ut purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta Sanctórum : et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio
S. Thomæ Aquinatis.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem : ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus! da mihi Corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mystico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater! concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Aña. Trium puerórum. In Duplicibus duplicatur.

Cantic. Benedícite. 16. In fine non dicitur Glória Patri.

Psalm. Laudáte Dóminum in sanctis ejus. 17. In fine Glória Patri.

Aña. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant sancti in camíno ignis benedicéntes Dóminum.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi. ℣. Exultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. ℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium : concéde propítius ; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incipiat, et per te cœpta finiátur.

DA nobis, quæsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIONES

Post Celebrationem et Communionem dicendæ.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

GRATIAS tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indignum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, charitátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio : contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio : mótuum meórum, tam carnálium, quam spiritu-

lium perfécta quietátio : in te uno ac vero Deo firma adhæsio : atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu sancto Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Alia Oratio sancti Bonaventuræ.

Transfige, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et Apostólica sanctíssima charitáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui : te concupíscat, et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis, te in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat, et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ : te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei, te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat : te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem : ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma, et immobíliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

PSALMORUM INDEX.

CANTICORUM INDEX.

HYMNORUM INDEX.

[illegible] ALPHABETIC[illegible]

[illegible] ET NOMINUM SA[illegible]

[illegible] BREVIARII.

[illegible] *Festum ex In*[illegible]

[illegible] de Lellis conf.
[illegible] et Hippolyti m[illegible]
[illegible] et soc. martyrum.
[illegible] virg. mart.
[illegible]phori mart.
[illegible] virginis.
* [illegible] B. M. V. per[illegible]
* [illegible] Aliud Offic.
[illegible] Jesu.
* [illegible]
* [illegible] B. M. V.
[illegible] Christi.
[illegible] et soc. mart.
[illegible] et soc. mart.
[illegible] et soc. mart.
[illegible] S. Joannis [illegible]
* [illegible] apostolorum
[illegible] confessoris.
[illegible] virg. et soc. [illegible]
[illegible] et mart.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN, MDCCCLXI.

FORMULA

Ad impertiendam indulgentiam plenariam in articulo mortis.

℣. Adjutórium nostrum ✠ in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram. Aña. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui vel ancíllæ tuæ, neque vindíctam sumas de peccátis ejus. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, etc. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Salvum fac servum tuum vel ancíllam tuam. ℟. Deus meus, sperántem in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementissime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem, secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N. vel fámulam tuam, quem vel quam tibi vera fides, et spes christiána comméndant. Vísita eum, vel eam, in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem, et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniam cleménter indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

Tum dicto ab uno ex circumstantibus: Confiteor, etc. sacerdos dicat Misereátur, etc.

Deinde:

Dominus noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti: et ego facultáte mihi ab apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam, et remissiónem omnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus sancti.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis, et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus. Pater, ✠ et Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis neque precum tempus suppetat, statim ei benedictio impertiatur dicens: Dóminus noster, etc.

Et si mors proxime urgeat, dicat: Indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

FESTO S. MICHAELIS DE SANCTIS,

CONFESSORIS.

Duplex.

nnia de Communi Conf. Pont. præter seq.

Oratio.

SERICORS Deus, qui sanctum Michaélem Confessórem morum innocéntia et mi- charitáte præstáre vo- : concéde, quæsumus; ut ntercessióne a vítiis libe- et igne tui amóris succénsi perveníre mereámur. Per num.

j. Nocturno Lectiones de ura occurrente.

n secundo Nocturno.

Lectio iv.

CHAEL de Sanctis, Vici in Hispánia citerióre, piis et tis paréntibus natus, mun- ántea contempsísse quam ísse visus est. Pene infans tuam virginitátem Deo ; cumque rei cónscius núptias illi per jocum neret, in lácrymas effúsus atque ad Deíparæ Vírginis confúgiens, emíssum vo- ervéntius renovábat. Sex- ad Sanctórum vestígia se- a in Monsénii spelúncam it, in qua, dum patiéntis ti mystéria in génua pro- is piis sénsibus lacrymís- roséquitur, a patre repér-tus, domum redíre coáctus est. Neque tamen de præconcépto severióris vitæ propósito quidquam remísit. Unicum illi erat cœléstium desidérium, perpétua cum Deo consuetúdo, innocéntis vero carnis macerátio major quam ut ténera illa ætas ferre posse viderétur. Nam ter in unaquáque hebdómada jejúnans, somnum super sarmentórum fáscibus, saxo cápiti suppósito, carpens, flagéllis in seípsum sævíre, et étiam aliquándo corpúsculum, sancti Francísci exémplo, in spinárum acérvum conjícere et cruentándum volutáre non dubitávit, quin tamen singulári Dei benefício spinæ illæ puríssima membra attíngerent atque in mínimo offénderent. Quibus aliísque cruciátibus admirábili illi pœniténtiæ proludébat, quam póstea ad hóminum stupórem tantópere adáuxit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

ANNO ætátis duodécimo nondum expléto, solus et pedes egrédiens de domo et cognatióne sua Barcinónam conténdit, ibíque sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum

Ordinem inter Calceátos ampléxus, quamprímum per ætátem lícuit, solémnia vota nuncupávit. Paucis inde post ménsibus, ad strictiórem Discalceatórum ejúsdem Ordinis Famíliam se tránstulit. In hac nova Reguláris disciplínæ palæstra mirum est quot quantísque virtútum increméntis étiam inter contínuas studiórum exercitatiódes anteáctæ vitæ sanctitátem cumuláverit. Tanto enim stúdio síngulas Institúti leges observábat, ut nullam ex eis præteriísse compértum fúerit. Virginitátem, quam quinquénnis Deo vóverat, non modo inviolátam servávit, verum étiam præclaríssimo Dei múnere nunquam carnis illécebris alléctus est, neque in mente cogitatiónem ullam minus honéstam hábuit. Arctíssima præditus paupertáte per plures annos neque cubículum hábuit neque pulvínar, ubi caput reclináret. Christi mansuetúdine indútus, cum ómnibus pátiens fuit et misericors; iis, qui sibi contumélias aut damnum intúlerant, semper pro malo bonum réddidit. Invícta in advérsis énituit fortitúdine. Prudentíssimus in aliórum regímine, sibi se júdicem acérrimum, réliquis vero humaníssimum patrem exhíbuit.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Cum Deum totis víribus dilígeret, ab ipso máximis ocupletári méruit charismátibus. Nam crebris et miríficis rapiebátur extásibus, quibus vel in sublíme toto assurgébat córpore, vel cœlum ascéndere videbátur, cum aut de Dei bonitáte loquerétur, aut Sacris óperans Cálicem eleváret. Nec minóri erga próximos charitáte flagrábat, quos et privátis consíliis et públicis conciónibus et assídua Sacraménti Pœniténtiæ administratióne juváre nunquam prætermísit. Cum vero virtútes ejus non pópuli modo, sed viri príncipes admiraréntur, ea tamen erat ánimi dimissióne ut se dæmónibus ipsis deteriórem affirmáret. At humáni géneris Redémptor, cui exaltáre húmiles in delíciis est, hunc servum suum fidélem peculiári vóluit illustráre prodígio, quo ipse divíni sui cordis mysticam commutatiónem cum corde illíus iníre dignátus est. Hoc ítaque charitátis incéndio decúmbens, spíritum Deo réddidit Vallisoléti, die décima Aprílis anno millésimo sexcentésimo vigésimo quarto, ætátis suæ trigésimo tértio. Quem multis ante et post óbitum miráculis clarum Summus Póntifex Pius Sextus Beatórum fastis adscripsit. Pius vero Nonus Póntifex Máximus, sacro Cardinálium aliorúmque fere tercentórum Antístitum Ecclésiæ et Apostólicæ Sedis jura strénue contra insidiántes hostes propugnántium Senátu circúmdatus, recurrénte plausu Urbis et Orbis, sacro Pentecóstes die octáva Júnii anni millésimi octingentésimi sexagésimi secúndi, in Vaticána Basílica illum novis fulgéntem signis Sanctórum catálogo solémni ritu accénsuit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

sancti Evangélii secúndum Matthæum.

tio vij. *Cap.* 22. *v.* 29.

tempore : Respóndens Je- ait Sadducæis : Errátis, ntes Scriptúras, neque em Dei. In resurrectióne neque nubent neque nu- r, sed erunt sicut Angeli cœlo. Et réliqua.

omilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lib. de Virginitate.

GINITAS est bona : id ego quoque fáteor. Atqui nú- tiam mélior ; et istud tibi ior : ac si libet, illud ad- m tanto núptiis eam ire, quanto cœlum ter- quanto homínibus Angeli éllunt : ac si quid prætér- déndum est, étiam ma- am si neque nubunt An- neque uxórem ducunt ; tiam carne et sánguine entáti sunt; in terris præ- non commorántur, non tátum aut libídinum per- iónibus sunt obnóxii; non ndigent aut potus ; non júsmodi, ut eos dulcis so- aut cantus mollis, aut ira spécies possit allícere : dénique ejus géneris illé- capiúntur.

est qui.

Lectio viij.

humánum genus cum na- ra beátis illis méntibus inférius sit, omni vi studióque conténdit, ut, quoad ejus fíeri potest, illas assequátur. Quómodo? non nubunt Angeli, at neque étiam virgo. Assisténtes illi semper ad Deum, eídem insérviunt, et istud ipsum virgo. Quod si vírgines, quámdiu córporis ónere deprimúntur, quemádmodum ángeli, in cœlum néqueunt ascéndere, illud eo vel máximo solátio compénsant, quod modo spíritu et córpore sancti sint, cœli Regem recípiunt. Vidésne virginitátis præstántiam? quómodo terrárum íncolas sic affíciat, ut qui córpore vestíti sunt, eos incorpóreis méntibus exæquet?

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

QUA enim, quæso, re differébant ab Angelis Elías, Eliséus, Joánnes, veri hi virginitátis amatóres? nulla, nisi quod mortáli natúra constábant. Nam cétera si quis diligénter inquírat, hi nihilóminus affécti reperiéntur, quam beátæ illæ mentes; et idípsum, quo inferióre conditióne vidéntur esse, in magna est eórum laude ponéndum. Ut enim terrárum íncolæ, et qui essent mortáli natúra possent ad illam virtútem vi et contentióne pervenire ; vide quanta eos fortitúdine, quanta vitæ ratióne præditos fuisse opórteat.

Te Deum laudámus.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN. MDCCCLXVIII.

OFFICIUM

IMMAC. CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS PER ANNUM.

PARS ÆSTIVA.

(Ex Decreto SS. D. Pii PP. IX. 25 Septembris 1863.)

Ad Vesperas Aña et Capitulum de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnificat, Aña. Beátam me dicent omnes generatiónes quia fecit mihi magna qui potens est. Allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

Ad Matutinum, Invitatorium. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte, exultémus.

Hymnus.

Præclara custos Vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cœli gáudium.

Inter rubéta lilium,
Colúmba formosíssima,
Virgo e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri.

Turris dracóni impérvia,
Amíca Stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti. Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Aña. In sole pósuit Deus tabernáculum suum.

Aña. In Conceptióne sua accépit María benedictiónem a Dómino et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Deus omnípotens præcínxit

me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne tímeas.

℟. ij. Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me; * Et narrábo vobis quanta fecit Deus ánimæ meæ. ℣. Vivit Dóminus quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et narrábo vobis.

℟. iij. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus; * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano, Sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel. Glória Patri. Mel.

In secundo Nocturno.

Aña. Diffúsa est grátia in Conceptióne ejus, et Speciósa appáruit inter fílias hóminum.

Aña. Adjúvit eam Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña. Glorìósa dicta sunt de te, Cívitas Dei : fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ex Bulla Dogmática Pii Papæ IX.

Lectio iv.

Quoniam quæ ad cultum pértinent, íntimo plane vínculo cum ejúsdem objécto consérta sunt, neque rata et
fixa manére possunt si illud a
ceps sit et in ambíguo versé
idcírco Decessóres nostri R
máni Pontífices omni cura C
ceptiónis cultum amplificá
illíus étiam objéctum ac doct
nam declaráre, et inculcáre i
pensíssime studuérunt. Enim
clare apertéque docuére, f
stum agi de Vírginis Conce
ptióne, atque uti falsam et a
Ecclésiæ mente alieníssimam
proscripsérunt illórum opini
nem qui non Conceptiónem i
sam, sed sanctificatiónem a
Ecclésia coli arbitraréntur e
affirmárent.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodi
primogénita ante omnem cre
túram : ego feci in cœlis ut o
rétur lumen indefíciens. * N
dum erant abyssi, et ego ja
concépta eram. ℣. Deus cr
creávit me in justítia, et appr
héndit manum meam, et se
vávit me. Nondum.

Lectio v.

Neque mítius cum iis agénd
esse existimárunt, qui a
labefactándam de Immacul
Vírginis Conceptióne doctri
nam, excogitáto inter primum
atque álterum Conceptiónis in
stans et moméntum discrími
ne, asserébant, celebrári qui
dem Conceptiónem, sed n
pro primo instánti atque m
ménto. Ipsi namque Prædeces
sóres Nostri suárum pártium
esse duxérunt, et beatíssimæ
Vírginis Conceptiónis Festum
et Conceptiónem pro primo in
stánti tanquam verum cultu
objéctum omni stúdio tuéri a
propugnáre. Hinc decretóri
plane verba, quibus Alexánder

Séptimus Decéssor Noster sincéram Ecclésiæ mentem declarávit, inquiens : Sane vetus est Christifidélium erga ejus beatíssimam Matrem Vírginem Maríam píetas sentiéntium, ejus ánimam in primo instánti creatiónis atque infusiónis in corpus fuísse speciáli Dei grátia et privilégio, intúitu meritórum Jesu Christi ejus Fílii humáni géneris Redemptóris, a mácula peccáti originális præservátam immúnem, atque in hoc sensu ejus Conceptiónis festivitátem solémni ritu coléntium et celebrántium.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor est.

Lectio vj.

Atque illud in primis solémne quoque fuit iisdem Decessóribus Nostris doctrínam de Immaculáta Dei Matris Conceptióne sartam tectámque omni cura, stúdio et contentióne tuéri. Etenim non solum nullátenus passi sunt, ipsam doctrínam quovis modo a quópiam notári atque tradúci, verum étiam longe ultérius progréssi, perspícuis declaratiónibus iteratísque vícibus edixérunt : Doctrínam qua Immaculátam Vírginis Conceptiónem profitémur, esse, suóque mérito habéri cum ecclesiástico cultu plane cónsonam, eámque véterem ac prope universálem et ejúsmodi, quam Románа Ecclésia sibi fovéndam tuendámque suscéperit, atque omníno digna quæ in sacra ipsa Litúrgia, solemnioribúsque précibus usurparétur. Neque his conténti, ut ipsa de Immaculáto Vírginis Concéptu doctrína invioláta persísteret, opiniónem huic doctrínæ advérsam, sive públice sive privátim, deféndi posse severíssime prohibuére, eámque multíplici vúlnere conféctam esse voluérunt.

℟. Signum magnum appáruit in cœlo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus : * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et in. Glória Patri. Et in.

In tertio Nocturno.

Aña. Sanctimónia et magnificéntia in Conceptióne ejus ; annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Aña. Lætámini, omnes, in Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Aña. Notum fecit Dóminus opus suum : in conspéctu géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Tharásii Epíscopi.

De Præsent. Deiparæ.

QUIBUS te láudibus cumulábimus María? O puélla immaculáta; o virgo impollúta; o mulíerum ornaméntum, filiárum auctor! O mater Virgo sancta, tu benedícta inter mulíeres; tu celebráta propter innocéntiam; tu obsignáta virginitáte. Tu Adámi maledícti expiátio; tu débiti Evæ solútio. Tu Abélis puríssima oblátio; primogenitórum deléctus; immaculátum sacrifícium. Tu Enos in Deum spes non pudóre suffúsa; tu Enoch ínita grátia, et in secúram vitam migrátio. Tu Noe arca, et secúndæ regeneratiónis apud Deum conciliátio. Tu regni et Sacerdótii Melchísedech perillústris splendor; tu Abrahámi firma fidúcia, et promissiónis futúræ posteritátis óbsequens fides. Tu Isaac novum Sacrifícium et rationále holocáustum; tu Jacob in scalam ascénsus causa, et fœcunditátis in duódecim tribus permanéntis expréssio nobilíssima. Tu Judæ apparuísti secúndum stirpem fília; tu Joséphi pudicítia et véteris Ægypti, nimírum Synagógæ Judæórum evérsio, o Immaculáta! Tu Moysis ejusdémque Legislatóris liber divínitus concinnátus, in quo scriptum est Sacraméntum regeneratiónis, et divínis dígitis insculpta in tábulis lex est tamquam in monte Syna, ubi novus Israel ab intelligibílium Ægyptiórum servitúte vindicábitur, quemádmodum antíquus pópulus in solitúdine manna et aqua de petra satiátus est, petra autem erat Christus e tuo grémio proditúrus tanquam Sponsus de thálamo. Tu Aarónis virga floréscens; tu es Davídis fília fímbriis áureis circumvestíta vário ornátu nitéscens.

℟. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissiónes tuæ Paradísus, o María. ℣. Aperi mihi soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes tuæ.

Lectio viij.

TU es Prophetárum spéculum, et rerum ab illis prænuntiatárum éxitus. Te enim Ezéchiel vatícinans appellávit portam clausam, per quam nemo hóminum umquam transíbit nisi Dóminus Deus solus et portam clausam conservábit. Te Isaías ille in primis grandíloquus prænúntiat virgam Jesse, ex quo flos Christus oriétur, et fruticibus vitiórum extirpátis radícitus, plantas divínæ cognitiónis in agro ínseret. Te Jeremías præmonstrávit, inquiens: Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israel et dómui Judæ fœdus novum, quod constítui cum pátribus eórum, ita signíficans advéntum ortúmque Fílii tui, et pópulum géntium vocans ad Deum adorándum inde usque a fínibus terræ. Te étiam Dániel vir desideriórum, proclamávit montem ingéntem, e quo Christus lapis anguláris abscindétur, et simulácrum multifórmis serpéntis ruína atque exítio dissi-

pábit, Te honóro aquam immaculátam, te prædico grátia plenam, te cano Dei habitatiónem puram et immaculátam. Et sane ubi abundávit delictum, superabundávit grátia. Per mulíerem mortem lucráti sumus, per mulíerem univérsa ipse rursus instaurábit. Per serpéntem cibum accépimus amári sapóris, per ipsum vero rursum vescémur cibo immortalitátis. Prima parens Eva Caínum in lucem édidit invídiæ et nequítiæ príncipem; unigénitus Fílius tuus erit primogénitus vitæ et resurrectiónis. O inaudítum prodígium! O admirándam novitátem! O Sapiéntiam nullis verbis coæquándam!

℟. Magníficat ánima mea Dóminum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Nos autem pópulus Dei, gens sancta, congregátio acceptábilis, filii colúmbæ, sóboles grátiæ in hac Vírginis celebritáte puris ánimis, impollútis lábiis, multísonis linguis hymnos suavídicos extollámus. Illústre hoc festum, príncipem solemnitátem ángelis lætam et hóminum prædicatióne digníssimam próuti par est venerántes illud Ave Gabriélis cum reveréntia et gáudio sancto conclamémus. Ave delícium Patris, per quam ad últimos terræ fines Dei cognítio manávit. Ave Fílii domicílium, de qua ille carne indútus prodívit. Ave sancti Spíritus habitáculum ineffábile. Ave sánctior Chérubim; ave gloriósior Séraphim, ave cœlo látior; ave sole splendídior; ave luna micántior; ave múltiplex astrórum nitor; ave levis nubes, quæ cœléstem plúviam inspérgis. Ave aura sancta, quæ spíritum malítiæ a terra dissipásti. Ave nóbile præcónium Prophetárum; ave Apostolórum audítus per totum orbem sonus; ave Mártyrum excéllens conféssio; ave Patriarchárum laudatíssima prædicátio; ave Sanctórum summum ornaméntum. Ave causa salútis ómnium mortálium; ave regína pacis conciliátrix; ave matrum splendor immaculátus. Ave mediátrix ómnium, qui sub cœlo sunt; ave totíus orbis reparátio; ave grátia plena, Dóminus tecum, qui ante te, et ex te, et nobíscum. Ipsi laus cum Patre et sanctíssimo et vivífico Spíritu, nunc et semper, et in infiníta sæcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Tota pulchra es, María, et mácula originális non est in te. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliq. de Dñica.
2. Vestiméntum tuum cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.
3. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.
4. Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.
5. Trahe nos, Virgo immacu-

láta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. *Prov.* 8.

Dominus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi et ego jam concépta eram.

Hymnus. O gloriósa.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Benedictus, Aña.

Ait Dóminus Deus ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum. Allelúia.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus; ut qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam in ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam, Aña.

Vestiméntum tuum.

Capitulum ut ad Laudes.

℟. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Deus. ℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ad Sextam, Aña.

Tu glória Jerúsalem.

Capitulum. *Ezech.* 44.

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam; quóniam Dóminus Deus Israel ingréssus est per eam : eritque clausa Príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In hoc. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam. Glória Patri. In hoc. ℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Ad Nonam, Aña.

Trahe nos.

Capitulum. *Apoc.* 12.

Signum magnum appáruit in cœlo : Múlier amicta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. br. Exaltábo te, Dómine, * Quóniam suscepísti me. Exaltábo. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Quóniam. Glória Patri. Exaltábo. ℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

In ij. Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Aña.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Immaculátam Conceptiónem.

Mechliniæ, H. Dessain. — MDCCCLXIII.

RESPONSORIA PRIMI NOCTURNI,

In Proprio de Tempore ponenda ad diem de qua dicitur Officium.

Pro uno Martyre.

℟. j. Iste Sanctus pro lege Dei qui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Fundátus.

℟. ij. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

℟. iij. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

Pro pluribus Martyribus.

℟. j. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

℟. ij. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus et una fides erat in eis. Et.

℟. iij. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

Pro Confessore Pontifice.

℟. j. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

℟. ij. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

℟. iij. Jurávit Dóminus et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

Pro Confessore non Pont.

℟. j. Euge, serve bone, ut pro Conf. Pont.

℟. ij. Justus germinábit, ut pro uno Mart.

℟. iij. Iste cognóvit, ut ibid.

Pro Sancta.

℟. j. Si fuerit Martyr. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

℟. j. Si non fuerit Mart. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

℟. ij. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

℟. iij. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

PRO COM. DOM. ET FER.

In Dominicis per annum

In j. Vesp. ℣. Vespertina orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

In Laud. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

In ij. Vesp. ℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

In feriali Officio ad Laud.

Feria ij. Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israel. ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus et delectáti sumus.

Hic ℣. dicitur etiam in aliis Feriis.

Feria iij. Aña. Eréxit nobis Dóminus cornu salútis in domo David púeri sui.

Feria iv. Aña. De manu ómnium qui odérunt nos, líbera nos, Dómine.

Feria v. Aña. In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Feria vj. Aña. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos óriens ex alto.

Sabbato, Aña. Illumináre, Dómine, his qui in ténebris sedent, et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

RESPONSORIA SECUNDI NOCTURNI,

...a Proprio de Sanctis ponenda ad Matutinum diei de qua dicitur Officium.

Pro uno Martyre.
...iv. Honéstum fecit illum ...inus, et custodívit eum ...imícis, et a seductóribus ...it illum: * Et dedit illi ...tátem ætérnam. ℣. De- ...ítque cum illo in fóveam, ...vínculis non derelíquit ... Et.

... ℣. Desidérium ánimæ ... tribuísti ei, Dómine: * ...oluntáte labiórum ejus ... fraudásti eum. ℣. Quó-... prævenísti eum in be-...ctiónibus dulcédinis: po-...i in cápite ejus corónam ...pide pretióso. Et.

...vj. Stola jucunditátis ín-...eum Dóminus: * Et co-...m pulchritúdinis pósuit ...r caput ejus. ℣. Cibávit ... Dóminus pane vitæ et ...léctus: et aqua sapiéntiæ ...áris potávit illum. Et. ...ia Patri. Et.

...o pluribus Martyribus.
... iv. Sancti tui, Dómine, ...bile consecúti sunt iter, ...éntes præcéptis tuis, ut ...iréntur illæsi in aquis ...is: * Terra appáruit ári-...et in mari Rubro via sine ...diménto. ℣. Quóniam ...ússit petram, et fluxérunt ...e, et torréntes inundavé-... Terra.

... ℣. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

℟. vj. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórũ; * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Pro Confessore Pontifice.
℟. iv. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

℟. v. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

℟. vj. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contém-

psit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Conf. non Pont.

℟. iv. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justū dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

℟. v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

℟. vj. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia Glória Patri. Quia.

Pro Sancta.

℟. iv. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justiti * Et dedúcet te mirabil déxtera tua. ℣. Spécie tua pulchritúdine tua intén próspere procéde et regna.

℟. v. Dilexísti justítiam, odísti iniquitátem, * Propt ea unxit te Deus, Deus tu óleo lætitiæ. ℣. Propter ve tátem, et mansuetúdinem, justítiam. Proptérea.

Pro Virgine.

℟. vj. Afferéntur Regi vir gines post eam, próximæ eju * Afferéntur tibi in lætitia et exultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde próspere procéde, et regna Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Pro non Virgine.

℟. vj. Fallax grátia, et va na est pulchritúdo: * Múlier timens Deum ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens. Glória Patri. Múlier timens.

rio de Sanctis ponenda ad Vesp. et Laud. diei de qua dicitur Officium.

uno Martyre.
sp. Aña. Iste San-
ge Dei sui certávit
nortem , et a verbis
non tímuit : fundá-
erat supra firmam
℣. Glória et honó-
ti eum, Dómine. ℟.
tuísti eum super
uum tuárum.
. Aña. Qui odit áni-
n in hoc mundo , in
nam custódit eam.
s ut palma florébit.
drus Líbani multi-

esp. Aña. Qui vult
t me , ábneget se-
, et tollat crucem
equátur me. — ℣.
pra.
plur. Mart.
esp. Aña. Istórum
gnum cœlórum qui
runt vitam mundi ,
érunt ad præmia
avérunt stolas suas
ne Agni. ℣. Lætá-
ómino et exultáte ,
t gloriámini, omnes
.
. Aña. Vestri capílli
nes numeráti sunt :
ére : multis passéri-
es estis vos. — ℣.
t Sancti in glória.
úntur in cubílibus

In ij. Vesp. Aña. Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum , qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt , ídeo cum Christo exúltant sine fine. — ℣. Exultábunt , supra.

Pro Confessore Pontifice.

In j. Vesp. Aña. Sacérdos et Póntifex , et virtútum ópifex , pastor bone in pópulo , ora pro nobis Dóminum. — ℣. Amávit eum Dóminus , et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laud. Aña. Euge , serve bone et fidélis , quia in pauca fuísti fidélis , supra multa te constítuam, dicit Dóminus. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In ij. Vesp. Aña. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum , et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Justum dedúxit, sup.

Si sit Summus Pontifex.

Aña. Dum esset Summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Pro Doctore.

In utrisque Vesp. Aña. O Doctor óptime , Ecclésiæ

sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Pro Conf. non Pont.

In j. Vesp. Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. — ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laud. Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. — ℣. Justum, supra.

In ij. Vesp. Aña. Hic vir despíciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu. ℣. Justum, supra.

Pro Virgine.

In j. Vesp. Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. — ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In Laud. Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. — ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesp. Aña. Veni, supra. — ℣. Diffúsa, supra.

Pro pluribus Virginibus in utrisque Vesp. et Laud. Aña. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. — ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Pro non Virgine.

In j. Vesp. Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. — ℣. Spécie, supra.

In Laud. Aña. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — ℣. Diffúsa, supra.

In ij. Vesp. Aña. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit. ℣. Diffúsa, supra.

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM ANGLIÆ.

PARS ÆSTIVA.

DIE I. vel XIV. MAJI.
S. Walburgæ, Virginis.
In Eccl. propria, die j. Maji, [...]plex j. cl. cum Oct.
Extra Eccl. propriam, die [...]. Maji, Duplex.

Oratio.

[D]EUS, qui inter innúmera grátiæ tuæ dona, étiam in [...]u frágili tua operáris magná[...]: concéde propítius; ut beá[...] Walbúrgæ Vírginis tuæ apud [...]sericórdiam tuam patrocínia [...]tiámus, cujus non solum [...]titátis illustrámur exémplis, [...]um étiam miraculórum gló[...] jucundámur. Per Dóminum.

[L]ectiones j. Noct. in Eccles. [...]pr. De virgínibus, de Com. [...]ra Eccl. propr. de Scriptura [...]urrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

[...] ejus vita, apud Canis. t. 4. [...]q. Lect. et ex manusc. Eyst.

[W]ALBURGA, sancti Richárdi Anglórum regis fília, [...]ctórum Willibáldi et Wuni[...]di soror, virginitátem suam [...]ipsis prope incunábulis Chri[...] Sponso dicávit, ómnibus [...]jus mundi illécebris fórtiter [...]ntémptis. Quæ cum sanctitátem suam in pátria ómnibus mirum in modum probásset, a sancto Bonifácio, non sine fratrum asséinsu, ex Anglia in Germániam cum plúrimis áliis Deo devótis fœminis evocáta est, ut disciplínam religiósam apud sanctimoniáles partim plantáret, partim conserváret, ac amplificáret. Quod ipsa strénue præstitit, seípsam éxhibens exémplum in conversatióne, in charitáte, in castitáte.

℞. Propter veritátem.

Lectio v.

Ex Thuríngia Heidenheimium a Willibáldo fratre accersíta venit, ut recens cóndito vírginum monastério præésset. Præfuit, et quidem ádeo felíciter, ut, mórtuo sancto Wunibáldo, ipsi étiam cœnóbium virórum committerétur. Quo in múnere dum summa integritátis, prudéntiæ et sanctimóniæ laude, non sine éditis miráculis, versarétur, ad gáudia cœléstia, quorum desidério veheménter inflammáta erat, migrávit anno salútis septingentésimo septuagésimo sexto, quinto Kaléndas Mártii. Sepúlta Heidenheimii in suo monastério,

a fratre suo Willibáldo Epíscopo.

℣. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

HEIDENHEIMII sancta virgo domicílium et sepúlchrum hábuit usque ad Ockárium, sextum Epíscopum Eystadiénsem, cujus authoritáte, clerique approbatióne castíssimæ vírginis Relíquiæ Eystádium solémni pompa, et ómnium órdinum accúrsu translátæ sunt ad locum, qui nunc a sancta Walbúrga nomen habet; sic tamen, ut pars sacrárum Reliquiárum monastério Monheiménsi céderet, rogátu Liobæ Abbatíssæ. Utrobíque plúrima mirácula mox edi cœpta. Eystádium id peculiáre habet, quod ex benedíctis Walbúrgæ ibídem recónditis óssibus limpidíssimum variísque infirmitátibus salutíferum óleum manat.

℟. Afferéntur Regi.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Símile erit.... decem virgínibus, de Com.

In Eccl. propr., in die Octava omnia ut in Festo, sed Lectiones j. Noct. de Scriptura occurr.

DIE XVI. MAJI.

S. Joannis Nepomuceni, Mart. Duplex.

Omnia ut in fine Brev.

DIE XIX. MAJI.

S. Dunstani, Conf. Pont. Duplex. Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

DEUS, qui beátum Dunstánum Pontíficem tuum ad regna transtulísti cœléstia: da nobis per gloriósa ejus mérita ad gáudia transíre perénnia. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex ejusd. vita, auct. Osberno, Ang. Sac. xj. 90.

DUNSTANUS, nóbili génere ortus, cum ex regis aula adversántibus æmulis pelleréttur, mundo valefáciens, Glastóniam, tunc témporis mónachis vácuam, secéssit, et monachórum cœtum cóngregans, eorúmdem abbas efféctus est. Régibus Edmúndo et Edrédo acceptíssimus fuit: Edwio vero invísus, cum pravos ejúsdem actus argúeret, et cupiditátibus adversarétur. Unde factum est ut, persequénte rege, fúgere coáctus sit, et Gandávi in Flándria exul dégeret.

℟. Invéni David.

Lectio v.

REGNANTE autem Edgáro, in pátriam summa ómnium lætítia revocátus, paulo post ad archiepiscopátum Cantuariénsem elevátus est. Ecclesiásticæ disciplínæ propagátor acérrimus, némini delinquénti parcébat. Cléricos minus continénter degéntes ex ecclésiis ejécit, eorúmque loco mónachos reguláres introdúxit; regémque ipsum ob peccáta commíssa septénni pœniténtia coércuit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

CUM Dunstáni severitátem multi formidárent, ejúsdem tamen sanctitátem omnes mirabántur, ita ut apud plebem boni Archiepíscopi cognómen sortirétur. Defúnctis Edgáro et Eduárdo régibus, Ethedrédo próximo hærédi corónam impósuit, cui regnum infáustum

ue contínuos prædixís-
pétur. Mórtuus est au-
us diérum, et in ecclé-
púltus exeúnte sæculo

it qui.
les iij. Noct. de ij. loco.
E XXIV. MAJI.
. tit. Auxil. Christ.
Duplex majus.
ut in fine Brev.
E XXV. MAJI.
elmi, Conf. Pont.
uplex. Oratio.
Missali Sarisbur.
qui hodiérna die san-
m tuum Pontíficem
n ad ætérna sublimásti
illíus, quæsumus, mé-
récibus, illuc nos tua
misericórdia. Per Dó-

cundo Nocturno.
Lectio iv.
vita auct. Gul. Malm.
ngl. Sac. xj. 1.
s, regáli apud Sáxo-
prosápia ortus, in
io Malmesburiénsi mó-
itum índuit. Cum au-
uáriæ ad pedes Adriá-
is, repetítis vícibus
ubuísset, tantum pro-
non solum doctrínæ
élleret, sed étiam in-
i perículum edéndis
nus ex Anglis fáceret.
m, testánte Beda, vir
que doctíssimus, ser-
idus, et scripturárum
siasticárum, tum sæ-
eruditióne mirándus.
David.
Lectio v.
frequénter, oratióni
nter incumbébat, ita

ut, ipso referénte, dum lége-ret, Deum loquéntem audíre, dum oráret, eúmdem præséntem álloqui sibi viderétur. Inédiæ pátiens, pecuniárum négligens, et intra monastérii paríetes se cóntinens, ótio et cupiditátibus contínuum bellum indíxit. Cum autem colléeta Synodo de pravis Brítonum opiniónibus disceptarétur, placerétque ómnibus ut schismátici non vi cogeréntur, sed ratiónibus duceréntur, Aldélmus id óneris in se suscépit, ut illórum erróres confutáret: quod quidem scripto libro effécit, et plures in Ecclésiæ grémium redúxit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

MORTUO Hedda Westsáxonum Epíscopo, Aldélmus Shirebúnæ sedis episcopátum invítus suscépit. Quo in múnere ipse, vitæ metam adésse præséntiens, ut mérita méritis cumuláret, diu noctúque prædicáre, diœcésim lustrári, et jejúnia aliáque pietátis exercítia frequentáre, non minus quam in víridi ætáte solébat. Post quátuor episcopátus sui annos mórtuus est, anno ab Incarnatióne Dómini septingentésimo nono, et Malmesbúriæ in ecclésia sancti Michaélis Archángeli sepúltus.

℟. Iste est qui.

Lectiones iij. Noct. de j. loco

DIE XXVI. MAJI.

S. Augustini, Conf. Pont. Angl. Apost.

Duplex ij. cl. cum Oct.

Oratio.

DEUS, qui beátum Augustínum Pontíficem, primum

Doctórem pópulo concessísti Anglórum : tribue nobis, quæsumus ; ut cujus mérita prædicámus in terris, ejus suffrágia sentiámus in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones j. Nocturni, Fidélis sermo, de Comm.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex hist. ven. Bedæ, L. 1. c. 23.

Augustinus Cantuáriæ Archiepíscopus primus et Anglórum Apóstolus, a beáto Gregório missus, in Angliam venit anno quingentésimo nonagésimo séptimo. Erat eo témpore rex Ethelbértus in Cántio potentíssimus, qui Humbro tenus impérii sui fines ténderat. Hic virum sanctum, audíta advéntus sui causa, benígne suscépit : eum cum sóciis, vitæ monásticæ cultóribus, Cantuáriam, regni sui metrópolim, invitávit, summam vitæ innocéntiam mirátus doctrinæque cœléstis vim, quam Deus étiam miráculis confirmávit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Ad urbem accedébant supplicatióne solémni, crucem pro vexíllo feréntes argénteam, et imáginem Dómini Salvatóris in tábula depíctam, litaniásque canéntes. Erat haud procul ab urbe ad Oriéntem ecclésia, in honórem sancti Martíni antíquitus facta, in qua Regína, útpote christiána, oráre consuéverat. Hic illi primo convenire, psállere, oráre, Missas fácere, prædicáre et baptizáre cœpérunt; donec, Rege ad fidem convérso, máxima
quoque pópuli pars Christo n
men daret, pium regis exé
plum, non auctoritátem secú
Didicerat enim ille a Doctó
bus auctoribúsque suæ salút
ad cœlum hómines trahén
esse, non cogéndos. Jamq
Anglórum et Británniæ Arch
píscopus ordinátus Augustin
ne quid víneæ Dómini ad c
túram deésset, novam quoq
operariórum manum ab Ap
stólica sede depopóscit, Mé
tum, Justum, Paulínum
Rufiniánum.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Misit per hos sanctus Gr
górius vasa sacra, ves
ménta altárium, ornamé
ecclesiárum, sanctórum éti
Apostolórum ac Mártyrum re
quias; idem mónuit, ut idol
rum fana, destrúctis idólis,
usum religiónis christiánæ co
vertántur, aspergántur aq
benedícta, altária constru
tur, relíquiæ componánt
Cum Epíscopis Brítonum,
in extrémos ínsulæ fine
ante annos fere centum
quinquagínta, fúerant depú
veheménter egit Augustínus,
erróre de celebratióne Pásc
tis depósito, óperam suam c
verténdis Anglis conjúngere
sed hanc ei provínciam re
quére totam. Qui, magnis
animárum salúte exantlátis
bóribus, miráculis illústr
móribus illústrior, cum Me
tum Londinénsi Ecclésiæ p
fecísset, Roffénsi Justum,
Lauréntium designásset, off
sui diébus in pace complé
ad vitam beátam tránsiit sé

mo Kaléndas Júnias, Ethelbérto regnánte.
℟. Iste est qui.
In iij. Noct. Hom. in Evang. Designávit Dóminus, de Comm. Evang. ℟℟. de Com. Conf. Pont.

DIE XXVIII. MAJI.
S. Gregorii VII., Papæ Conf.
Duplex.
Ut in Brev. die xxv. Maji.
¶ De die infra Oct. S. Augustini in parte Æstiva non fit, quia semper hab. dupl. transl.

DIE II. JUNII.
Octava S. Augustini.
Duplex.
In secundo Nocturno.
Sermo S. Gregórii Papæ.
Lectio iv.
Part. 2. *Past. c.* 1, 9, *et* 10.

Tantum debet actiónem pópuli áctio transcéndere Præsulis, quantum distáre solet a grege vita pastóris. Opórtet namque, ut metiri se sollícite stúdeat, quanta tenéndæ rectitúdinis necessitáte constríngitur, sub cujus æstimatióne pópulus grex vocátur. Sic ergo necésse est cogitatióne mundus, actióne præcípuus, discrétus in siléntio, útilis in verbo, síngulis compassióne próximus, præ cunctis contemplatióne suspénsus, bene agéntibus per humilitátem sócius, contra delinquéntium vítia per zelum justítiæ eréctus, internórum curam in exteriórum occupatióne non mínuens, exteriórum providéntiam in internórum solicitúdine non relínquens.
℟. Invéni David.
Lectio v.
Considerandum quoque est, quia cum curam pópuli eléctus Præsul súscipit, quasi ad ægrum médicus accédit. Si ergo adhuc in ejus ópere passiónes vivunt, qua præsumptióne percússum mederi própperat, qui in fácie vulnus portat? Ille modis ómnibus debet ad exémplum bene vivéndi pértrahi, qui cunctis carnis passiónibus móriens, jam spirítáliter vivit, qui próspera mundi postpónit, qui nulla advérsa pertiméscit, qui sola intérna desíderat: cujus intentióni bene cóngruens, nec omníno per imbecillitátem corpus, nec valde per contumáciam repúgnat spíritus: qui ad aliéna cupiénda non dúcitur, sed própria largítur.
℟. Pósui adjutórium.
Lectio vj.
Unde ipsum quoque episcopátus offícium boni óperis expressióne definítur, cum dícitur: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Ipse ergo sibi testis est, quia episcopátum non áppetit, qui non per hunc boni óperis ministérium, sed honóris glóriam quærit. Sacrum quippe offícium non solum non díligit omníno, sed nescit, qui ad culmen regíminis anhélans, in occúlta meditatióne cogitatiónis cæterórum subjectióne páscitur, laude própria lætátur, ad honórem cor élevat, rerum affluéntium abundántia exúltat. Mundi ergo lucrum quæritur, sub ejus honóris spécie, quo mundi déstrui lucra debúerant.
℟. Iste est.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio vij. *Cap.* 10.

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos : et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.
Ex Comment. in Luc.

Sicut duódecim Apóstolos formam Episcopórum exhibére simul et præmonstráre, nemo est qui dúbitet : sic et hos septuagínta duos figúram presbyterórum, id est, secúndi órdinis sacerdótum, gessísse sciéndum est : tamétsi primis Ecclésiæ tempóribus, ut apostólica scriptúra testis est, utríque Presbyteri, utríque vocabántur Epíscopi : quorum unum sapiéntiæ maturitátem, álterum indústriam curæ pastorális signíficat. Bene autem septuagínta duo mittúntur : sive quia tótidem mundi géntibus Evangélium prædicándum erat : ut quómodo duódecim tribus Israel, ita et hi propter éxteras gentes destinaréntur imbuéndas : seu quod ipso prædicántium número totus orbis per Evangélium summæ et indivíduæ Trinitátis illustrándus intimabátur.

℟. Amávit eum.

Lectio viij.

Sicut solem hunc constat triduánum suæ lucis ámbitum mundo per septuagínta duas horas affláre sólitum; nam et Dóminus ipse se diem, suos vero Apóstolos horas appéllat, dicens : Nonne duódecim horæ sunt diéi ? Si quis ambuláverit in die, non offéndit. Et in Psalmis præcípitur : Bene nuntiáte diem de die, salutáre ejus, hoc est lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Sed et multis sanctæ Scriptúræ locis per tres dies mystérium Trinitátis osténditur, præcípue quia Dóminus tértia die resurréxit a mórtuis. Sed et in véteri Testaménto pópulus ad montem Sínai pervéniens, die tértia legem accépit. Idem flúvium Jordánem, quo Baptísmi grátia commendáta est, tértia, quam adíerat, die transívit.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de SS. Martyribus Marcellino, Petro, atque Erasmo ut in Breviario.

DIE V. JUNII.
S. Bonifacii, Episc. Mart.
Duplex.
Oratio.

Deus, qui multitúdinem populórum beáti Bonifácii Mártyris tui atque Pontíficis zelo ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es : concéde propítius; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Bonifacius, ántea Wilfridus appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aversátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimum sæculi illé-

tebris permutáre frustra tentásset, Monastérium ingréditur, et sub beáti Wolphárdi disciplína ómnium virtútum, ac scientiárum génere imbúitur. Annum agens trigésimum Sacerdótio insignítur, ac verbi divíni prædicátor assíduus, magno animárum lucro hoc in múnere versátur. Attamen regnum Christi adaugére desíderans, contínue flebat ingéntem multitúdinem barbarórum, qui ignorántiæ ténebris immérsi dæmoni famulabántur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inextinguíbili ardóre accrésceret, divíno Númine per lácrymas et oratiónes exploráto, facultátem a Monastérii præpósito obtínuit ad Germánicas oras proficiscéndi.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ex Anglia duóbus cum sóciis navim solvens, Dorestádium in Frísiæ óppidum venit. Cum autem bellum gravíssimum inter Frisónum regem Radbódum, et Cárolum Martéllum exarsísset, sine fructu Evangélium prædicávit; quaprópter in Angliam revérsus, ad suum redívit Monastérium, cui invítus præfícitur; post elápsum biénnium ex consénsu Epíscopi Vintoniénsis munus abdicávit, et Romam proféctus est, ut Apostólica auctoritáte ad gentílium conversiónem delegarétur. Cum ad Urbem pervenísset, a Gregório Secúndo benigne excípitur, pro Wilfrído Bonifácius a Pontífice nominátus. In Germániam diréctus, Thuríngiæ Saxoniæque pópulis Christum annuntiávit. Cum intérea Radbódus Frísiæ rex ac infestíssimus Christiáni nóminis hostis occubuísset, Bonifácius ad Frisónes rédiit, ubi sancti Willebrórdi sócius per triénnium tanto cum fructu Evangélium prædicávit, ut, destrúctis idolórum simulácris, innúmeræ vero Deo Ecclésiæ excitaréntur.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vj.

A sancto Willebrórdo ad Episcopále munus expetítus, illud detrectávit, ut prómptius infidélium salúti instáret. In Germániam proféctus, plura Hassórum míllia a dæmonis superstitióne avocávit. A Gregório Pontífice Romam evocátus, post insígnem fídei professiónem Epíscopus consecrátur. Exínde ad Germános redux, Hássiam et Thuríngiam ab idololatríæ relíquiis pénitus expurgávit. Tanta propter mérita Bonifácius a Gregório Tértio ad dignitátem Archiepiscopálem evéhitur, et tértio Romam proféctus, a Summo Pontífice Sedis Apostólicæ Legátus constitúitur; qua insignítus auctoritáte, quátuor Episcopátus instítuit, et várias Synodos celebrávit, inter quas Concílium Leptinénse memorábile est apud Belgas in Cameracénsi Diœcési celebrátum; quo quidem témpore ad Fidem in Bélgio adaugéndam egrégie cóntulit. A Zacharía Papa creátus Moguntínus Archiepíscopus, ipso Pontífice jubénte, Pipínum in Regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willebrórdi Ul-

trajecténsem Ecclésiam gubernándam suscépit, primo per Eobánum, deinde per seipsum, dum ab Ecclésia Moguntína absolútus, Ultrajécti resédit. Frisónibus ad idololatríam relápsis Evangélium prædicáre rursus aggréditur; cumque offício pastorali occuparétur, a bárbaris et ímpiis homínibus juxta Bornam flúvium cum Eobáno coepíscopo multísque áliis cruénta cæde perémptus, martyrii palma condecorátur. Corpus sancti Bonifácii, ut ipse vivus petíerat, Mogúntiam translátum, in Fuldénsi monastério, quod extrúxerat, recónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis venit, de Comm.

DIE VIII. JUNII.

S Gulielmi, Conf. Pont. Duplex. Oratio.

Ex Missali Eboracen.

Deus, qui nos beáti Guliélmi, Confessóris tui atque Pontíficis, méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut quæ ejus benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Ex Capgrav. et Papebroch.

Beatus Guliélmus claríssimis ortus paréntibus, scílicet patre Hubérto cómite, et matre Emma, Stéphani regis soróre, summa virtútis laude adoléscens flóruit. Crescéntibus autem méritis cum ætáte, Eboracénsis thesaurizárius efféctus est: quo in múnere ita se gessit, ut commúnis egéntium pater ab ómnibus haberétur. Neque enim ullum pretiosiórem thesáurum existimábat, quam seipsum ópibus spoliáre, quo facílius inópia laborántibus subveníret.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Cum autem, defúncto Turstíno Archiepíscopo, in ejúsdem locum, dissentiéntibus paucis e capítulo, esset eléctus, electióni autem ut minus canónice factæ divus Bernárdus apud apostólicam Sedem reclamásset, ab Eugénio Tértio summo Pontífice exauctorátus est. Quæ quidem res huic sancto viro non modo nullam moléstiam áttulit, sed pótius optatíssimam humilitátis exercéndæ, Deóque libérius inserviéndi occasiónem præbuit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Sæculi ígitur pompas cum fúgeret, in solitúdinem secéssit, ubi nullis exterárum rerum curis distráctus, própriæ salúti invigiláret. Defúnctis autem adversáriis, Archiepíscopus íterum summo ómnium consénsu elígitur, et ab Anastásio Pontífice confirmátur. Recépta autem sede, paulo post in morbum íncidit, et diérum plenus, et eleemósynis, vigíliis, jejúniis, bonísque opéribus Deo clarus, ex hac vita migrávit sexto Idus Júnii, anno salútis humánæ millésimo centésimo quinquagésimo quarto.

℟. Iste est qui.

Lectiones iij. Nocturni de ij loco.

DOMINICA

POST OCT. CORPORIS CHRISTI.

SS. Cordis Jesu.

Duplex majus.

Omnia ut in Brev. ad finem Maji.

DIE XXII. JUNII.

S. Albani, Martyris.

Duplex majus.

Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

DEUS, qui hunc diem beáti Albáni martyrio consecrásti : tríbue, quæsumus ; ut cujus ánnuo gratulámur offício, ejus contínuo foveámur auxílio. Per Dóminum.

Lectiones j. Noct. Fratres, Debitóres, de Comm. plurim. Martyrum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bedæ Hist. Eccl. l. 1. c. 17.

ALBANUS, cum Imperatórum Diocletiáni et Maximiáni mandáta advérsus Christiános sævírent, pagánus adhuc cléricum quemdam persecutóres fugiéntem hospítio recépit. Quem dum orationibus contínuis ac vigíliis diu noctúque studére conspíceret, súbito divína grátia respéctus, exémplum fídei ac pietátis ejus cœpit æmulári, ac salutáribus ejúsdem exhortatiónibus paulátim edóctus, relíctis idololatríæ ténebris, Christiánus íntegro ex corde factus est.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

CUM autem hunc cléricum persecutóres quærerent, et ad tugúrium Albáni pervenissent, hic se pro hóspite et magístro suo ipsíus hábitu, id est caracálla indútus, milítibus exhibuit, a quibus loris revinctus ad júdicem ductus est. Qui cum illúdi se cérneret, cædi sanctum Dei confessórem a tortóribus præcépit, ac demum cum torméntis illum superári, vel a cultu christiánæ religiónis revocári non posse percíperet, cápite eum plecti jussit.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vj.

CUM ígitur ad vérticem vicíni montis Albánus pervenísset, cárnifex, qui illum percussúrus erat, divíno admónitus instínctu, projécto ense, pédibus Sancti advólvitur, desíderans ut cum mártyre vel pro mártyre ipse pótius morerétur. Decollátus autem Albánus ibídem, accépit corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Decollátus est et miles ille, qui Dei confessórem feríre recusávit : de quo nimírum constat, quod etsi fonte baptísmatis non est ablútus, sui tamen est sánguinis lavácro mundátus, ac regni cœléstis dignus factus ingréssu. Passus est autem Albánus juxta Verolámium die décimo Kalendárum Juliárum.

℟. Stola jucunditátis.

Lectiones iij. Noct. de Com. j. loco.

DIE VII. JULII.

Translatio S. Thomæ,

Mart. Pont.

Duplex majus.

Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

DEUS, qui nobis Translatiónem beáti Thomæ, Már-

tyris tui atque Pontíficis, celebráre concédis: te súpplices exorámus; ut ejus méritis et précibus a vítiis ad virtútes, et a cárcere transferámur ad regnum. Per Dóminum.

Lectiones j. Noct. de Com. unius Mart. Pont.

Lectiones ij. Noct. de eodem Comm. ij. loco.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 10. *b*

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 14. *in Evang.*

Audistis, fratres charíssimi, ex lectióne evangélica eruditiónem vestram: audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit: osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret.

℟. Coróna áurea.

Lectio viij.

Ostensa nobis est de contémptu mortis via, quam sequámur: apposíta est forma, cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere: postrémum vero, necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cum incomparabíliter longe sit mélior ánima qua vívimus, quam terréna substántia quam extérius possidémus; qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Hic est vere.

Lectio ix.

Et sunt nonnúlli, qui dum plus terrénam substántiam, quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt; de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit; terrénis cómmodis inhiat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur.

Te Deum laudámus.

DIE XV. JULII.

Translatio S. Swithuni Conf. Pont.

Duplex Oratio

Ex Missali Sarisbur.

Omnipotens sempitérne Deus, qui hodiérnam diem

orábilem nobis in beáti Swithúni, Confessóris tui atque Pontíficis, festivitáte fecisti: da Ecclésiæ tuæ in hac celebritáte lætítiam; ut cujus solemnitátem venerámur in terris, ejus intercessióne sublevémur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Harpsfieldi hist. eccl. sæculo nono.

SWITHUNUS ab ipsa pueritia magnam præ se gravitátem et sanctitátem túlerat. Ut autem libérius Deo divinísque rebus vacáret, Monachórum Vintóniæ cœnóbio se conjúnxit, ubi et sacerdótio ornátus est. Swithúni autem fama commótus Egbértus rex, ejus curæ fílium suum Ethelwúlphum crédidit; qui ab eódem ingénue sanctéque educátus, multa póstea, regnum adéptus, pie et sapiénter, suggerénte præceptóre suo, gessit. Inter quæ et ipsum, non tam ad referéndam grátiam, quam quod unus ómnium viderétur ei múneri accommodatíssimus, ex Celnóthi Cantuariénsis clerique consénsu, Wintoniénsem Epíscopum designávit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

IN quo múnere obeúndo Swithúnus nihil prætermísit, quod ad sanctum verúmque pastórem spectábat. Adeo luxum et delícias fugiébat, ut contínuis oratiónibus et vigíliis austéra jejúnia adjúngeret: ideo ab omni insoléntia, ab humána glória aucupánda abhorrébat, ut nihil optáret magis quam quóties quid boni ágeret, secréto id ágere, et nullos nisi Deum et consciéntiam testes habére.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

DILIGENTEM adhibébat óperam ut Diœcésis suæ ecclésias sartas tectas conserváret. Quóties ad novæ ecclésiæ dedicatiónem vocarétur, non vano et ambitióso comitátu, sed nudis eo pédibus ire solébat. Moritúrus vóluit extra ecclésiam sub dio corpus terræ mandári, ubi pédibus incedéntium conculcári, et plúviæ et stillicídiis expóni posset. Piæ voluntáti satisfáctum est anno octingentésimo sexagésimo secúndo: glóriam autem servi sui Deus latére nóluit: et sacrum ejúsdem corpus post centum et novem annos, summa pompa et congratulatióne hóminum in digniórem locum translátum est.

℟. Iste est qui.

Lectiones iij. Noct. de ij. loco.

DIE XVII. JULII.

Translatio S. Osmundi, Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui nos beáti Osmúndi, Confessóris tui atque Pontíficis, hodiérna festivitáte lætíficas: tuam súpplices exorámus cleméntiam; ut cujus solémnia devótis offíciis venerámur, ejus piis suffrágiis, ætérnæ vitæ glóriam consequámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.
Ex hist. Harpsf. sæc. xj.

Osmundus, Sagiénsis in Neústria, Dorsatiénsis in Anglia comes, suprémi cancellárii honóre, regnánte Willélmo primo, amplificátus est. Cum autem in extérna república administránda, caste et íntegre versátus esset, Deus eúmdem ad ecclésiam Sarisburiénsem regéndam accívit, in qua, æde sacra, quam prædecéssor inchoáverat, magnis súmptibus consummáta, canónicos, quos vocant sæculáres, hómines eruditióne et virtúte præstántes, pósuit, ad eórum utilitátem, bibliothécam instructíssimam comparávit.
℟. Invéni David.

Lectio v.

Summa fuit tum doctrína, tum vitæ innocéntia; nec sui insúlse pródigus, nec aliéni invásor. Cum autem síngulas fere diœcéses in statis ac precáriis horis dicéndis variáre deprehénderet, eas in illum órdinem distríbuit, atque digéssit, quem omnes fere Angliæ, Cámbriæ et Hibérniæ ecclésiæ usque ad avítæ fídei eversiónem secútæ sunt.
℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Hæc et ália multa pietátis ópera Osmúndum, post hanc mortálem vitam depósitam, in cœléstem civitátem transcripsérunt. Humátus est in ecclésia sua anno millésimo nonagésimo nono; unde post eménsos centum vigínti annos, clérici omnes cum ejúsdem córpore in novam Sarisbúriam emigrárunt. Relátus est autem Osmúndus in Sanctórum número a Callixto Tértio, Pontífice Románo.
℟. Iste est, qui.

Lectiones iij. Noct. de j. loco.

DIE XXIV. JULII.
S. Alexii, Confessoris.
Semid.
(In Brev. xvij. Julii.)
Oratio nova.

Deus, qui beátum Aléxium, Confessórem tuum, in mundi contémptu mirábilem effecísti: præsta, quæsumus; ut, intercessiónis ejus auxílio, fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum.

DIE XXXI. AUGUSTI.
S. Aidani, Conf. Pont.
Duplex.
Oratio. Da, quæsumus.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.
Ex hist. ven. Bedæ, iij. 3.

Oswaldus, Northanhymbrórum Rex, cum a majóribus natu Scotórum, inter quos éxulans baptísmum suscéperat, cathólicæ fídei antístitem petiísset, accépit summæ mansuetúdinis et pietátis virum Aidánum e monastério sancti Colúmbæ in ínsula quæ vocátur Hii, cui locum sedis episcopális in ínsula Lindisfarnénsi tríbuit. Pulchérrimo autem spectáculo sæpe cóntigit, ut, evangelizánte Antístite, qui Anglórum linguam perfécte non nóverat, ipse Rex dúcibus et minístris suis verbi cœléstis intérpres exísteret.
℟. Invéni David.

Lectio v.

Aidanus autem nil hujus mundi quærere, nil amáre curábat. Per cuncta loca pedes discúrrere, obviósque ad fídei sacraménta suscipiénda invitáre, si infidéles essent, si fidéles, ad eleemósynas operúmque bonórum executiónem verbis excitáre solébat. Cujus exémplo informáti témpore illo religiósi quique viri ac féminæ consuetúdinem fecérunt per totum annum, excépta remissióne Quinquagésimæ paschális, quarta et sexta sábbati jejúnium ad nonam usque horam proteláre.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Hæc autem, ait Beda, in hoc viro ad legéntium utilitátem comméndo, stúdium vidélicet pacis et charitátis, continéntiæ et humilitátis; ánimum iræ et avarítiæ victórem; supérbiæ simul et vanæ glóriæ contemptórem; indústriam faciéndi simul et docéndi, auctoritátem sacerdóte dignam redarguéndi supérbos et poténtes, et infírmos consolándi, et páuperes recreándi cleméntiam: qui ut bréviter multa comprehéndam, nil ex ómnibus, quæ in evangélicis, vel apostólicis, sive prophéticis lítteris faciénda cognóverat, prætermíttere solébat. Obiit autem décimo séptimo episcopátus sui anno, et in ínsula Lindisfarnénsium ad déxteram altáris juxta veneratiónem tanto Epíscopo dignam sepúltus est.

℟. Iste est.

Lectiones iij. Nocturni de Communi j. loco.

¶ Officia de SS. Sacramento et de Immac. Conceptione B. M. V. dicenda suo tempore ritu Semid. habentur in fine Brev.

Mechliniæ, H. Dessain. MDCCCLXI.